

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กฤษดาวรรณ หงส์ถดการมภ์. “ปริเฉทในมุมมองใหม่” ภาษาและภาษาศาสตร์. ๑๔ (มกราคม-มิถุนายน ๒๕๓๕) : ๑-๑๔.
- คันถ์ชิต วณิชคิตกกฤต. “อิมก่อนอุหนังอิมทีหลังลูทีวี” มติชนสุดสัปดาห์. ๑๕ (ธันวาคม ๒๕๔๒) : ๗๒.
- จิตรภรณ์ เกียรติไพบูรณ์. คำถามแบบตอบรับ-ปฏิเสธในภาษาไทย : การวิเคราะห์เชิงอรรถศาสตร์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๔.
- นววรรณ พันธุเมธา. ไวยากรณ์ไทย. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพฯ : รุ่งเรืองสาส์นการพิมพ์, ๒๕๒๗.
- ปราณี กฤตวณิชช์. “ผู้พูดกับประโยคคำถามแบบตอบรับ – ปฏิเสธ”. อักษรศาสตร์. ๑๒ (มกราคม ๒๕๓๓) : ๔๖-๕๓.
- มาลี บุญศิริพันธ์. หลักการทำหนังสือพิมพ์เบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพฯ : ประกายพรึก, ๒๕๓๑.
- เพ็ชรศิริ วงศ์วิภานนท์. “ปริเฉทแนวใหม่ในการศึกษาวาทสัมพันธ์ไทย” ภาษาและวรรณคดีไทย. ๔ (สิงหาคม ๒๕๓๐) : ๒๕-๔๔.
- เพ็ชรศิริ วงศ์วิภานนท์. “Phonological Variation and Attitudinal Meaning : A Case Study of Discourse Markers in Thai” ภาษาและภาษาศาสตร์. ๑๗ (กรกฎาคม – ธันวาคม ๒๕๔๑) : ๖๕-๘๐.
- เมตตา กฤตวิทย์. หลักการสัมภาษณ์ในวงการบริหารธุรกิจและสื่อมวลชน. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๓๔.
- ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมวรรณกรรม : ภาพพจน์โวหารและกวีวิธีการประพันธ์อังกฤษ-ไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน. กรุงเทพฯ : บริษัทคอมฟอร์ม, ๒๕๓๕.
- ศุภธิดา เทียมสมบุญ. กลไกทางภาษาในการตอบคำถามของนักการเมืองไทยในการให้สัมภาษณ์สื่อมวลชน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาภาษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๑.
- ศุภรัชช์ หุ่น. สุดยอดศุภรัชช์. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์เนชั่น, ๒๕๓๕.
- สุภาวค์ จันทวานิช. วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ. พิมพ์ครั้งที่ ๑. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๐.

- สุวรรณภา เกียรติกรเพ็ชร. เอกสารประกอบการเรียนการสอนวิชา ๒๒๑๑ ๑๑๑ การใช้ภาษาไทย
ภาคการศึกษาต้น ปีการศึกษา ๒๕๔๑ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
อมรา ประดิษฐ์รัฐสินธุ์. ภาษาศาสตร์สังคม. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๑.
- อมรา รัชชมนณี. Using discourse analysis in teaching reading. บทความเสนอในการประชุม
วิชาการประจำปีครั้งที่ ๓ เรื่องก้าวทันโลกด้วยการอ่าน จัดโดยสมาคมการอ่านแห่งประเทศไทย. กรุงเทพฯ, ๒๕๓๑.

ภาษาอังกฤษ

- Austin, J.L. 1962. How to do things with words. Oxford : Oxford University Press.
- Blommaert, Jan 1998. Dell Hymes and pragmatics. Paper presented at the 6th International Pragmatics Conference. Reims, France.
- Briggs, Charles L.. 1986. Learning how to ask. Cambridge : Cambridge University Press.
- Dillon, J.T.. 1990. The Practice of Questioning. London: Routledge.
- Longacre, Robert E.. 1983. The Grammar of Discourse. New York : Plenum Press.
- Macaulay Marcia . 1996 . Asking to ask : The strategic function of indirect request for information in interview. Pragmatics. 6:4, pp 491 – 509.
- Richards, J.C. and Richard W. Schmidt. 1983. Conversational analysis. In Jack C. Richards and Richard W. Schmidt (eds.) Language and communication , pp. 117-154. New York : London.
- Sack, H., et al. 1974. A simplest systematics for the organization of turn-taking for conversation. Language 50 : 696-734.
- Schiffrin , Deborah. 1988. Conversational Analysis. In F.J. Newmeyer (ed), Language : The socio-cultural context. Cambridge University Press.
- Schiffrin , Deborah . 1994. Approaches to Discourse Analysis . Oxford : Blackwell.
- Searle , John.R.. 1969. Speech acts. Cambridge : Cambridge University Press.
- Searle , John.R.. 1976. A Classification of Illocutionary acts. Language in Society 5. pp. 1-23.
- Sirinee Santaputra. 1984 . Structure and Functions of Questions in Thai. Ph.D. Dissertation , University of Hawaii.

ภาคผนวก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก
บทสัมภาษณ์จากรายการทไวไลท์โชว์

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ครั้งที่ ๑ บทสัมภาษณ์นัท มีเรีย เบเนเค็คี

วันอาทิตย์ที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๔๑

- ฉ. กลับดูรายการของเราอีกครั้งนะครับ. และนี่ก็คือทไวไลท์โชว์ในช่วงทอล์คโชว์. ซึ่งทอล์คโชว์ของเราจะต้องคุยกับสาวน้อยซูซ่าฟรินะครับ. บางคนก็บอกปราศจากน้ำคาล. บางคนก็บอกสงสัยไม่มีความหวาน. ก็แล้วแต่จะว่ากันไป. วันนี้มีเราจะมารู้จักเธอแบบที่ไม่เคยรู้จักที่ไหน. สวัสดิ์ครับ. เมื่อสักครู่เราได้พูดคุยกันไปบ้างแล้ว. แต่นั่นเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับเพลง. ทีนี้ก็มีมาถึงเรื่องราวของชีวิตกันบ้าง. แต่ชีวิตกับเพลงคู่กันมัย .
- ค. คู่กะ.
- ฉ. คู่กันนะฮะ.
- ค. โช้กะ.
- ฉ. จริง ๆ เคยห่มมัย . เคยค้นตัวเองมัยว่าเรามารักหรือมาชอบเพลงตั้งแต่เมื่อไหร่ . เคยค้นอดีต. หวนกลับไปข้างมัยในอดีต . หรือว่าพอมาชอบเพราะต้องทำเทป .
- ค. ฮ้อ ! ไม่กะ. จริง ๆ เด็กๆนี่เป็นคนที่ชอบเพลงมากนะกะ. จะทำอะไรก็แล้วแต่ต้องร้องเพลงไว้ก่อน. จะอาบน้ำ , จะกินข้าว, จะไปไหนมาไหนก็ต้องร้องเพลง. แล้วเวลาอยู่โรงเรียนสมัยเด็ก ๆ นะกะ, ก็จะเป็นตัวแทนเพื่อนออกไปร้องเพลงในคลาสนะกะ.
- ฉ. เห็นว่ากันว่าจริง ๆ แล้วสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้. บุคลิกที่ได้จะมาจากคุณพ่อคุณแม่หรือคนใกล้ชิด. มีใครในครอบครัวชอบร้องเพลงเธอ .
- ค. มีกะ. คุณแม่. แต่ว่าไม่ได้ไปร้องเพลงอะไรแบบนั้น. คือคุณแม่แม่เป็นคนปิกมัยได้.
- ฉ. ฮ้อ !
- ค. คุณแม่คอนสาว ๆ ไปกรีดยางดีดีห้า, เขาก็ฮัมเพลง. แล้วเขาก็บอกว่าเค้าเคยฝึฝืนว่าเค้าอยากเป็นนักร้อง. เค้าชอบร้องเพลง. หรือ ไม่, ถ้าเกิดมีลูกเนี่ย, ก็อยากให้ลูกร้องเพลง. อันนี้คุณแม่เล่าให้ฟัง.
- ฉ. จันแต่คงว่าเวลานักร้องเพลงคอนเด็กนะฮะ, แม่ก็นั่งฟังอมฮัมไปด้วย.
- ค. โช้กะ.
- ฉ. ไม่เคยว่า, นี่แกเจียบ ๆ ได้มัย ! อะไรเจีย.
- ค. ไม่กะ. ไม่.
- ฉ. นี่เป็นเหตุผลเหมือนกันที่ทำให้เราร้องมาได้ตลอด. และชอบร้องเพลง.
- ค. กะ.
- ฉ. จนในที่สุดก็คล้าย ๆ ฝืนก็มาเป็นจริง.
- ค. กะ.
- ฉ. แต่ว่าจริง ๆ จะฝืนอะไรไว้หรือเปล่านั้นอีกสักครู่คงได้คุยกัน. เขาเป็นว่าคอนแรกเรามาเริ่มกันครั้งนี้ก่อน. ชื่อเธอจะแปลกกว่าคนอื่นฮะ.
- ค. กะ.
- ฉ. นัท มีเรีย . นัทนี่คืออะไรก่อน.
- ค. จริงๆ แล้วนะฮะ. จริงๆ ไม่มีชื่อเล่นเลย.
- ฉ. ฮ้อ !
- ค. จริง ๆ ชื่อมีเรีย. ชื่อแท้ ๆ เลยนะฮะก็คือมีเรีย เบเนเค็คี.
- ฉ. ฮ้อหี.

- ท. แล้วพอเข้าวงการมาสมัยเด็ก ๆ อายุ ๑๓ เนี่ย,เค้าจะถามว่าน้องชื่ออะไรคะ. นัทก็จะบอกว่าชื่อมิเรียมค่ะ. เค้าก็จะบอกว่า
อะไรนะคะ. มิเรียมคะ. มิเรียม. มาเรีย. หรืออะไร. เวลาจดหนังสือพิมพ์ก็จะลงผิด ๆ . นัทก็เลยคิดว่า,เออเราจะตั้งชื่อ
เล่นสมัยเนี่ย.
- ถ. อันแน่ !
- ท. อยากชื่อเก๋. อยากชื่อเป็ด. เมื่อก่อนชอบที่เป็ดจตุรัส. หรือที่เจ็ทบนเนวรัคน์คิมบี้. เพราะเมื่อก่อนชอบดูตามใบเตา. ก็เลข
จะตั้งชื่อคาราตามที่เราชอบ.
- ถ. ครับ.
- ท. ทีนี้เนี่ย, ไป ๆ มา ๆ ก็เลขชื่อนัทผัวะขึ้นมาเลย.
- ถ. ใครเป็นตั้ง .
- ท. ตั้งเอาเลย.
- ถ. ตั้งเองเลย.
- ท. นัทรู้สึกว่ามีอาการก้ำกึ่งระหว่างหญิงกับชาย. จะเป็นหญิงก็ได้ชายก็ได้.
- ถ. ปรีกษาใครหรือเปล่า .
- ท. ไม่เลย. ทำอะไรไม่ปรีกษาเลยค่ะ.
- ถ. เหรอ ! ทำอะไรไม่ปรีกษา. แล้วที่บ้านพ่อแม่เรียกเราว่าอะไร .
- ท. เรียกมิเรียม.
- ถ. เรียกมิเรียม.
- ท. เพื่อน ๆ แล้วยกคุณครูสมัยเรียนตั้งแต่เด็กมานี้จะเรียกมิเรียมตลอด.
- ถ. ถ้าสนิทหน่อยจะเรียกอิเรียว่าจั้นเถอะ.
- ท. (หัวเราะ) ฮะ. ก็มีบ้าง. แล้วยกจะเรียกขยตัวแสบ. ตัวแสบอะไรอย่างจ๊อ.
- ถ. อ้าว ! ก็มีเรียกกับอิเรียเนี่ยเหมือนกันเลขเห็นหรือป่าว.
- ท. (หัวเราะ) บางทีเค้าก็ล้อนัท. อะไรนะ. มิเรียม. มิเรียม. มิเรียม. ไม่นั่นจิ้มมา
- ถ. อ้อหี.
- ท. เมื่อก่อนเค้ามีเพลงใจค่ะ. อิเรียมใจค่ะ.
- ถ. ไซ้. ไซ้.
- ท. ก็จะมีฮอน ๆ เหมือนกัน.
- ถ. มีเหมือนกัน. แต่ว่าตัวรูปคือนัทนี่ตั้งเอง.
- ท. ตั้งเอง.
- ถ. ตอนโตแล้วด้วย.
- ท. โตแล้ว. เริ่มเข้าวงการ.
- ถ. ฮาๆซัก ...
- ท. ประมาณสิบสามคะ. ป. ๖.
- ถ. ป. ๖. ไปนั่งอยู่กับบ้านคิดว่าฉันควรจะชื่อเล่นชื่ออะไรเนี่ยนะ !
- ท. ะ. ก็คืออยู่บ้านเหมือนกัน.
- ถ. แล้วยอกแม่แล้วแม่ว่าใจ .
- ท. คุณแม่ก็ไม่เรียก. ก็เรียกมิเรียมตลอด. แต่แม่ก็ไม่ว่า. อยากจะชื่อนัทก็นัทไป.
- ถ. เรียกไปเรียกมาที่เค้าก็เลยเรียกนัท มิเรียมเพื่อความง่าย. คนเค้าก็เลยนึกว่านัทนามสกุล มิเรียม.
- ท. มิเรียม.

- ก. แล้วพอมานะเบนเน่คิดก็เข้าไปอีก. โอ้โฮ !
 ค. มาจากไหนเนี่ย.
 ก. มาจากไหน.
 ค. เผลอ ๆ เค้าก็เรียกเบนเน่ต้อง ไปเลย.
 ก. จริง ๆ แล้วเบนเน่คิดนี่คุณพ่อ .
 ค. คุณพ่อ.
 ก. เพราะคุณแม่กรีดยางอยู่ปักษ์ใต้ต้องเป็นคนไทยแน่.
 ค. ใช่ค่ะ.
 ก. คุณพ่อเป็นชาว ...
 ค. คุณพ่อเป็นลูกครึ่งนะคะ. สวิสอิตาลีนะคะ.
 ก. อ้อหី.
 ค. คือคุณปู่เป็นอิตาลีและคุณย่าเป็นสวิส.
 ก. ครับ. เพราะฉะนั้นนี่ก็เลยเป็นหลายลูกเต็มอยู่ทั้งตัว. ทั้งครั้งนี้ครั้งนั้น.
 ค. อะ. เดิมไปหมดเลยเนี่ย.
 ก. และที่ยอดเขี่ยมไปกว่านั้นเนี่ย, คือจริง ๆ ไม่ได้เกิดเมืองไทยด้วยเท่าที่ทราบ .
 ค. ค่ะ.
 ก. เกิดที่ ...
 ค. เกิดที่ประเทศสวิสเซอร์แลนด์.
 ก. อยู่สวิสเซอร์แลนด์จนถึงกี่ขวบ .
 ค. หกเดือน.
 ก. อ้อ ! อยู่ได้หกเดือนเอง.
 ค. ค่ะ. เพราะว่าคุณพ่อคุณแม่เค้าก็ไปแต่งงานกันที่โน่น. แล้วเค้าก็คลอด. แล้วรู้สึกตอนท้องนัท ได้สองเดือนก็กลับมาเมืองไทย. แล้วก็ไปคลอดที่ปุ่น. แล้วพอคลอดแล้วก็กลับมาอยู่เมืองไทย. อยู่กรุงเทพฯตลอด.
 ก. ไปคลอดคนที่สวิสนั้นเป็นความคิดใคร. คุณพ่อหรือคุณแม่ .
 ค. ก็ทั้งสองคนมั้งคะ. จริง ๆ แล้วที่กลับมาตอนสองเดือนเนี่ย, คุณแม่อยากทานมะเขือค่ะ. มะเขือเหลืองที่ใส่ส้มตำนะ. มะเขือย่ำ. ย่ำแบบทางใต้. ที่ว่า ใส่ข้าว, ใส่มะพร้าวตัว. อะ. ไรอย่างเงี้ยอะ. คุณแม่อยากทานมาก.
 ก. ซึ่งที่สวิสไม่มี .
 ค. ไม่มีทาน. แล้วบังเอิญคือ โอกาสก็คงมาได้ด้วย. คุณแม่บอกทานเป็นกะละมังเลข. ทานเป็น โคมเลข. แล้วหลังจากนั้นก็ไปอยู่สวิสก็บังเอิญต้องทำงานด้วย. พอคลอดคนที่ได้หกเดือนก็มาเมืองไทย.
 ก. แหม ! นี่ก็เป็นความคิดคุณพ่อที่ว่า , เอ๊ย ! ไปคลอดที่ปุ่นดีกว่าจะได้ได้สัญชาติสวิส.
 ค. ก็อาจจะมีส่วนแต่ไม่ได้ถาม.
 ก. เพราะฉะนั้นตอนนี้ได้สองสัญชาติเลย. ทั้งไทยทั้งสวิส.
 ค. ค่ะ.
 ก. เพราะว่าได้สัญชาติตามคุณแม่ด้วย.
 ค. ค่ะ.
 ก. ถูกต้องนะคะ.
 ค. ค่ะ. ก็ตอนนี้ถือพาสปอร์ตเป็นสวิสด้วย. แล้วก็บัตรประชาชนเป็นคนไทย.
 ก. อ้อ ! ได้สองอย่างเลย. มีเรื่องอะไรขึ้นมาอีก , เอ๊ย ! ฉันเป็นคนไทยนะ. มีเรื่องที่สวิสก็, เอ๊ย ! ฉันเป็นคน สวิสนะ.

- ค. ไร่กะ. (หัวเราะ)
- ณ. มาอยู่เมืองไทยตั้งแต่หกเดือน.อยู่ที่ไหนคะบ้านนะ.
- ค. อยู่กรุงเทพฯนะ.เมื่อก่อนคุณแม่จะอยู่กับคุณป้านะอะ.เป็นคอร์ค.เป็นอะไรด้วย.แล้วก็ต่อมีคอร์คเป็นของตัวเอง. อยู่แถวลาดพร้าว.
- ณ. อยู่ลาดพร้าว.
- ค. กะ.
- ณ. คุณพ่อคุณแม่ทำงานอะไร .
- ค. คุณพ่อกับคุณแม่พอมายู่เมืองไทยนะอะ.คือติดจากร้านอาหาร.คือตอนที่คุณพ่ออยู่สวีเดนียคุณแม่พอมมีร้านอาหาร อิตาลีชนนะอะ.
- ณ. คุณพ่อเป็นกูกเกอร์อะ.
- ค. ไร่กะ.เป็นกูกเกอร์.คือทำอาหารสวีต.แล้วคุณแม่ก็ทำอาหารไทยด้วย.ทำแบบง่ายๆ.แบบข้าวผัด.คุณแม่บอกว่าขายดี มาก.แล้วพอมายู่เมืองไทยก็เลยมาเปิดร้านคล้าย ๆ ว่าเป็นแบบกึ่งคั้นคั้น.แล้วก็มีอาหารด้วยนิคหน่อย.ทำมา เรื่อยๆ.อยู่แถวถนนระกะ.เมื่อก่อนจะมีจัมทามที่เค้าทูปไปแล้วแฉวนั้น.
- ณ. ครัว.คุณแม่ก็ทำร้านอาหารว่างั้น .
- ค. ไร่กะ.
- ณ. ในการเลี้ยงดูเนี่ย.สนิทกับใครมากกว่ากัน .
- ค. ถ้าความสนิท,สนิทกับคุณแม่มากกว่า.
- ณ. แล้วทำไมไม่สนิทกับคุณพ่อ .
- ค. เพราะว่าคุณแม่,ก็คืออาจจะ เป็นเพศเดียวกัน.เวลาพูดอะไรก็รู้เรื่อง.แล้วนัทเรียนโรงเรียนไทยด้วย.คือเรียน เซนต้อจันตั้งแต่อนุบาลถึงม.๓.กับคุณแม่เนี่ย,คุณแม่ด้วยนะอะก็จะเจอกันเสาร์อาทิตย์เสียส่วนใหญ่.ก็คือว่าเวลา เราไปเรียนหนังสือ
- ณ. เคียว ๆ ๆ ๆ.คุณพูดว่าคุณพ่อกับคุณแม่จะเจอกันเสาร์อาทิตย์.คุณพ่อกับคุณแม่อยู่ด้วยกัน หรือเปล่า .
- ค. อยู่ด้วยกันอะ.อยู่ด้วยกันนะอะ.
- ณ. เคียวฟังแล้ว ไม่เข้าใจจะกลายเป็นว่าเจอกับคุณแม่เฉพาะเสาร์อาทิตย์.ปัจจุบันท่านก็ยัง...
- ค. อยู่ด้วยกันกะ.
- ณ. โอเค.อยู่ด้วยกัน.
- ค. แต่ว่าด้วยความที่ว่าคุณแม่ทำงานร้านอาหารจะกลับดึก.กลับมานันทนอนแล้ว.นัทตื่นเข้าไปโรงเรียน.คุณแม่พอมยังไม่ตื่น.พอกลับมาคุณแม่พอมออกไปแล้ว.ก็ก็จะสวนกันตลอด.
- ณ. ครอบครัวยุบอุ่นมั๊ย.
- ค. ฉามนัท,จริง ๆ นัทชอบคุณแม่อะ.เพราะว่าสาเหตุมีอย่างนี้.ตอนที่นันทนอนดิหนึ่งทีสองคุณแม่พอมก็กลับมาจะเข้ามาที่ ห้อง.ก็เปิดประตูแล้วก็มาหอมแก้ม.ฮัลโลมีเรีย.พอกีมาหอมแก้ม.กูกไนท์นะลูก.อย่างนี้อะ.แล้วแม่ก็จะ,กูกไนท์นะ ลูก.ฝันคืนนะลูก.เคียวฟังนี้ไปโรงเรียนดี ๆ .จะพูดแค่นี้.อยู่ตงตามประ โยค.แต่เรามีความรู้สึกว่าเราได้เจอทุกวัน. เราชิมทุกวัน.
- ณ. มีความรู้สึกที่ท่านห่วงใย.
- ค. ไร่.เราจะตะลิมตะลิดคั้นยังใจ.เราก็รู้สึกว่าคุณอยู่กับเรา.
- ณ. มีเสียงนี้ตลอด.
- ค. ไร่.

- ฉ. โอโฮ ! ชุกฉั่วฉิ. ฟิงฉั่วฉิ. ขนลุกเฉย. ตอนเด็ก ๆ ที่ว่าเมื่อ, เราเป็นถูกคนเคียวหรือเปล่า .
- ค. คนเคียวค่ะ.
- ฉ. ตลอดมาเลย.
- ค. ตลอดค่ะ.
- ฉ. ที่บ้านมีเด็กคนเคียว. หรือว่ามีคนอื่นอยู่ด้วย .
- ค. เมื่อก่อนตอนเด็กมากจะมีคน้ำท, คุณพ่อ, คุณแม่, แล้วก็พี่เลี้ยงเป็นคนอีสาน. คุณแม่จะเล่าว่าตอนเด็กๆ ไม่ค่อยได้ดูถ. พี่เลี้ยงให้กินปลาาร้า. กินอะไรก็กินกับเค้า.
- ฉ. ได้หมด.
- ค. ได้หมดเลย. แล้วหลังจากนั้นพอ โตขึ้นมาสักแปดเก้าขวบ, ถูกหลานคุณแม่จากได้มาเรียน. แล้วแม่ก็ส่งให้เรียน.
- ฉ. เยอะมั๊ยอะ .
- ค. เมื่อก่อนอยู่กับสิบแปดคน.
- ฉ. อะ !
- ค. สิบกว่าคน.
- ฉ. ที่บ้านนี่อะ !
- ค. ไซ้ค่ะ.
- ฉ. ทานไหมเป็นเนอตเซอร์หรือเปล่าอะ.
- ค. ไม่ไซ้ค่ะ.
- ฉ. ไม่ไซ้ชนะ. หมายความว่าญาติพี่น้องมาอยู่. ญาติทางปักษ์ใต้. เค้ามีลูกเค้าก็ต้องส่งมาเรียนต่อที่กรุงเทพฯ. ส่งไว้ที่ที่. คนได้จะเป็นแบบนี้, คือส่งเสียให้กัน. อยู่กันเต็มบ้านไปหมด. ทะเลาะกันบ้างมั๊ย .
- ค. มีเหมือนกันค่ะ. ถ้าตอนเด็ก ๆ นัทจะเป็นคนหาเรื่อง.
- ฉ. อ้าว ! ทำไมล่ะ .
- ค. เพราะว่านัทมีความรู้สึกว่ามันเป็นเข้าบ้าน. ตามประสาเด็กนั้นอะนะคะ. มาจากใต้อะไรเงี้ย. เราก็จะแบบ, เป็นใคร . แต่ถ้าเค้าโตกว่าเราหน่อยมาอยู่เรา. ที่ที่เรียนรวมบางคนก็จะแบบ "หรั่ง หรั่ง" คือเค้าจะแฉวเราว่าฝรั่งขึ้นก. นัทก็จะ โกรธ. ก็หมายหัวไว้เลยว่ามันจะแฉวเรา. ก็จะแบบ ไม่ค่อยเชื่อ. ชุกอะไรก็จะไม่สนใจ. สอนการบ้านก็จะแบบ, ไม่เชื่อ. สอนอย่างจี้หรือ. อาจารย์ไม่เห็นสอนอย่างจี้เลย. อะไรอย่างจี้.
- ฉ. คือหาเรื่องเค้าเงาะ.
- ค. หาเรื่อง.
- ฉ. เพราะไ้เค้าว่าฝรั่งขึ้นกนี่เอง.
- ค. ค่ะ.
- ฉ. แล้วที่โรงเรียน โคนล้อบ้างมั๊ยครับ. หน้าเราไม่เหมือน.
- ค. ไม่ค่อยมีค่ะ. เพราะว่านัทเรียนเซนจอห์น.
- ฉ. อ้อ ! เรียนเซนจอห์นหรือ .
- ค. ค่ะ.
- ฉ. ถ้าเรียน โรงเรียนวัดอึกเรื่อง. ไม่แน่.
- ค. ไม่แน่. มีเฮค่ะ.
- ฉ. คำว่ามีเฮขึ้นมาเมื่อ, ท่านผู้ชมเชื่อมั๊ยครับว่าตอนเด็ก ๆ เมื่อมีเฮกับเค้ามาแล้ววะอะ. เคยชกคนด้วยนะ. นัทมีเฮนี่.
- ค. ค่ะ.
- ฉ. ชกเค้าเรื่องอะไร .

- ด. ตอนเด็กค่ะ.
- ฉ. ก็ขบถละ. ตอนนั้นจำได้มั๊ย.
- ค. อนุบาลเองเองค่ะ.
- ฉ. อนุบาลก็เริ่มชกคนแล้วนะท่านผู้ชม.
- ค. เห็นอย่างเนี่ยนะคะ. ก็คือว่าจริงๆ ก็ประตบตีกันคะ. เด็กผู้ชายเปี๊ยะห้องเดียวกันหรือเปล่าจำไม่ได้มาเปิดกระโปรง, มาแอ. นัทก็หันขวับ. ก็เล่นๆ. ก็เอาอีก. นัทก็เลยชกไปเลย. ไม่รู้ปากแตกหรือเปล่า. แล้วเค้าก็วิ่งไปฟ้องแม่. ตอนเอ็นทอแม่มาก็ต้องมารับลูก. เค้าก็ถามเป็นอะไรทะเลาะกัน. หมูปอกก็เข้ามาเปิดกระโปรงหนู. เค้าก็เลยเคลียร์กันได้. แต่นั่นคือเป็นการชกครั้งแรก.
- ฉ. นั่นคือตอนเด็ก ๆ นะ. แต่โตขึ้นมาแล้วมีเรื่องกับใครบ้างมั๊ย .
- ค. ไม่มีค่ะ.
- ฉ. ไม่มีนะ. เลิกแล้ว.
- ค. เลิกแล้ว.
- ฉ. เรียบ. เมื่อกี้บอกเรียบอยู่ที่เซนต์จอห์น. ตอนเรียบก็ชอบร้องเพลงมาเรื่อยๆ. อย่างที่บอกเมื่อสักครู่นี้. เคยคิดฝันที่จะเข้าสู่วงการนี้บ้างรีเปล่า .
- ค. ไม่เคยคิดที่จะเข้าสู่วงการนะฮะ. แต่เป็นคนที่ชอบร้องเพลงอย่างเฉยๆเลย. โอเค. เคยมีความคิดว่าอยากเป็นนักร้อง. แต่ยังไม่ถึงจุดนั้น. แต่ก็เคยมีเพื่อนมาติดคอ. เพื่อนเป็นนางแบบโฆษณาอะฮะ. ว่าลองไปทดสอบงานดูมั๊ย. แต่ก่อนหน้านั้นนัทเคยเห็นเค้าในโฆษณา. นัทก็, เอ๊ะ! ทำไมอยู่ในโรงเรียมเป็นอย่างนี้. ทำไมในโฆษณาดูสาวจัง. คือเราจะดูความแตกต่าง. แล้วนัทก็มีความคิดว่าด้านนัทไปถ่ายโฆษณานะ. นัทก็อยากทราบว่านัทจะถ่ายอะไร. นัทจะได้งานอะไร .
- ฉ. อ้อ! อย่าง. อย่าง. ไม่จริง ! เธออยากดูว่าเธอจะดูอย่างเค้าหรือเปล่า. เธอจะดูว่าเธอจะดูว่าทำไมเค้าอยู่โรงเรียนเค้าเป็นเด็ก. ทำไมเวลาไปถ่ายเค้าเป็นสาวจัง .
- ค. ค่ะ. ไซ้ค่ะ.
- ฉ. เคียวถ้าตาฉันไปถ่ายบ้างฉันจะสาวอย่างจันมั๊ย .
- ค. แต่ไม่รู้สวยสาวยังไง .
- ฉ. ตอนนั้นอยู่ชั้นอะไร .
- ค. ป.๖ ค่ะ.
- ฉ. แต่ ป.๖ เนี่ยนะ ! เธออยากจะทำตัวหน้าเธอจะเป็นยังไง .
- ค. ในทีวีนะฮะ. แล้วก็ออกมาในทีวีแล้วเราจะเป็นยังไง . แค่นั้นเอง. แต่อยากรู้ว่าชั้นคอมมันเป็นยังไง .
- ฉ. แล้วเค้าก็รู้เฉย ๆ แล้วก็กับความอยากรู้มันไว้เฉยๆ หรือเปล่า . หรือทำยังไงต่อไป .
- ค. ตอนแรกเค้ามาติดคอ [แล้วเราไปถึง
- ฉ. [เค้ามาติดคอเองเลขเธอ . หรือเธอพยายามเดิน โลบ .
- ค. ไม่ไซ้ฮะ. เพื่อนฮะ. เพื่อนคนนั้นนะฮะ. พอเค้าเห็นว่านัทเป็นลูกครึ่งใจฮะ. แล้วเค้าเป็นเด็กไม่เพิ่งเข้ามา. ทำความรู้จักกันนู้บ. เค้าบอกไซ้ฮะ. ไปไซ้. มีโมเดลลิ่ง. ไปถ่ายรูปนะ. โอเคเลย.
- ฉ. โอเคเลข. ป. ๖ เนี่ยนะ ! โอเค .
- ค. ค่ะ. แต่ว่าขอคุณพ่อคุณแม่ก่อนนะฮะ. บอกคุณพ่อคุณแม่ว่าเพื่อนนะ. แหะ. นะ. เค้าบอกมาให้ไปถ่ายรูปเก็บเอาไว้. แล้วเค้าจะมีงานเค้าคงติดต่อมา.
- ฉ. ไปบอกท่านว่ายังไง. เอาพ่อก่อน. พอไปบอกอย่างจี้ ๆ ชูคกับพ่อชูกภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษ.
- ค. ชูกภาษาอังกฤษค่ะ.
- ฉ. ชูกภาษาอังกฤษ. บอกพ่อเสร็จว่าอย่างจี้ ๆ. เสร็จ. คุณพ่อว่าไง.

- ค. โอเค.ไม่เป็นไร.
- ณ. ท่อนเวอร์มาซด์.แม่ .
- ค. ฮ้าว! ลองดู.แต่ทำไมโซ่เค้าหรือกรานะ.หรืออะไร.
- ณ. แหม ! นี่คนโทมแท้ ๆ เลย.คือมีกฏมีระเบียบ.
- ค. คือจริงๆ นัทอยู่บ้านนัทมีระเบียบนะคะ.ค่อนข้างเรียบร้อย.คือฝึกคือฝึก.ถูกคือถูก.คุณแม่จะตรงมาก.
- ณ. ชุคคิ.ฝึกคือฝึก.ถูกคือถูก.คุณพ่อเวลาที่นัทฝึก,ใช้ไม่ได้.นัทฝึกตอนเด็ก ๆ ท่านตั้งแบบฝรั่งหรือเปล่า. เข้าไปในห้อง ! อยู่ในห้อง ! หรือดี.
- ค. ไม่อะ.คุณพ่อจะไม่ชุคไม่ตี.ไม่อะไรเลย.แต่มองแล้วชุคด้วยเหตุผล.เหมือนกับคุณแม่อะ.คุณแม่จะชุคด้วยเหตุผล.แต่ว่าบางอย่างไม่เชื่อ.ถ้าฝึกจริงๆ. ตอนนั้นเมื่อชุคเสร็จแล้วดี.ดีให้รู้ว่าฝึกนะ.อะไรอย่างเงี้ยค่ะ.
- ณ. แต่โคนน้อยซี.
- ค. ก็โคนเหมือนกันค่ะ.เด็ก ๆ ชอบหนีออกจากบ้าน.
- ณ. อะไรนะ ! หนีออกจากบ้าน.
- ค. ชอบไปดูทีวีบ้านคนอื่น.
- ณ. โอเค.นี่กว่าหนีออกจากบ้านเวลาโคนดี.ไม่ใช่ออย่างนั้น .
- ค. ใช่ค่ะ.
- ณ. หนีออกจากบ้านไปดูทีวี.กลับมาโคนดี.
- ค. ใช่ะ.เพราะว่าไม่มีเพื่อนเล่น.ไม่มีที่นอน.
- ณ. จนกระทั่งสืบแปคนมาอยู่.ไม่ต้องหนีไปไหนแล้ว .
- ค. ไม่หนีแล้วอะ.(หัวเราะ)
- ณ. ฮ้าว ! เลี้ยวกลับมาอีกที.เพื่อนบอกว่าไปด่ายมัย . ก็เลยไปด่าย.เพราะขอคุณพ่อคุณแม่แล้ว.คุณพ่อคุณแม่ให้.ไปด่ายคิดว่าตัวเองจะทำโฆษณาหรือจะเล่นหนังหรือจะเล่นละคร.คอนนั้นที่อยาก.
- ค. คอนนั้นคือเล่นละครอะ.
- ณ. แต่อยากจะทำในทีวีฉันหน้าตาเป็นยังไง.แล้วไปด่าย .
- ค. ใช่ค่ะ.
- ณ. หอไปด่ายเสร็จ.นานมัยคะ .กว่าจะได้ทำโฆษณาชิ้นแรก .
- ค. หอไปด่ายเทศต์แล้วเค้าก็ส่งรูปไปให้ถูกค่าดู.ประมาณอาทิตย์สองอาทิตย์เค้าก็คิดต่อกลับมาว่าให้มาเทศต์โฆษณาแคร์ลินโลชั่นนะ.
- ณ. เค้าต้องมาบอกเราก่อน.
- ค. ะ.
- ณ. เอเจนซี่เค้าโทรบอกที่บ้านเลข.หรือโทรบอกใคร.
- ค. เค้าเป็นคนโทรมาบอกอะ.
- ณ. ใครรับสาย.
- ค. รู้สึกคุณแม่อะ.คุณแม่รับ.
- ณ. แล้วคุณแม่ก็มาบอกนัท .
- ค. คุณแม่ก็มาบอกว่าเฮ้ ! ที่ไปเทศต์มารู้สึกเค้าคิดต่อมานี่.
- ณ. คอนนั้นรู้สึกยังไง .
- ค. ก็ :: อะ ! ได้อีกตติป์นึ่งแล้ว.คราวนี้ต้องไปเทศต์แล้ว.

- ณ. ตอนเธอเด็กขนาดนั้น.เธอคิด,ได้อีกแต่ปจฺริงเธอ. ตอนเธอหึงกินนั้น.แบบ :: ฟีน
- ค. ก็มีฟีนบ้างอะ.
- ณ. ฟีนยังไง .
- ค. ก็มีฟีนว่า,ดู๊อคาแล้ว โจนณาคริมนะ.แล้วคริมมันต้องทำยังไง.
- ณ. มีทาทา.
- ค. หักดูบ.
- ณ. หักดูบ.
- ค. แหมคำถามอันนี้นั้นทำไมเคบบอกใครเลอะนะคะ.(หัวเราะ)
- ณ. (หัวเราะ) กลางคืนก่อนนอนต้อง (ทำท่าทาโลชั่น)
- ค. ไซ้คะ.ต้องอย่างนี้ (ทำท่าทาโลชั่น) เอ๊ะ ! หรือจะทำน้ดี.ทาขาทำไง.เพราะเด็ก ๆ เราก็คงไม่ค่อยได้ทาครีม.ไม่ค่อยได้สวยงามตรงนี้เท่าไร.
- ณ. ป.๖ เนี่ยนะ !
- ค. ค่ะ.
- ณ. เจ้าโทรมาบอก.คืนนี้ก็หักทา.เสร็จแล้วรุ่งขึ้นก็ไปเทศต์ที่โมเดลถึง.
- ค. ไปเทศต์คือเทศต์งานแคร์ลินเนี่ยนะคะ.หอเทศต์เสร็จ.เทศต์คือธรรมดาบอกชื่อนามสกุล.
- ณ. ดูหน้าดูตา.ให้ทำท่าทำทาง.
- ค. ให้ทำท่าทำทางทาครีม.พอกลับมาบ้านเสร็จเจ้าก็โทรมาบอกว่าโอเค.นัทได้ถ่ายโฆษณาชิ้นนี้
- ณ. ู๊ตึก ...
- ค. บ๊ีบเข้าให้.
- ณ. โจนแบบ...
- ค. โจนเหวอะ . ก็ดีใจ.
- ณ. เหมือนที่ฉันคิดไว้แล้วว่าในหนังในทีวีฉันจะหน้าตาเป็นยังไง .
- ค. ค่ะ.
- ณ. จะได้อยู่แล้วว่าเป็นยังไง .
- ค. เพียงแต่ยังไม่รู้ว่าตอนนั้นเค้าจะถ่ายให้เราเป็นใคร.อาร์มณโหน.หรือว่าเป็นสาวประเภทไหน.
- ณ. นัทสิบสามไซ้มัย .
- ค. ค่ะ.
- ณ. ป.๖ .
- ค. ค่ะ.
- ณ. เอ้อ :: เคียวคนดูไม่เข้าใจ.ผมก็ยังไม่เข้าใจเหมือนกัน.กับไปอคิดนิตนึ่ง.นัทดูเป็นสาวแล้วหรือยัง .
- ค. เป็นสาวแล้ว.พญเป็นสาวแล้วเลขอะ.
- ณ. สิบหกเอ๊ย! สิบสามเนี่ยนะ !
- ค. เพราะว่าหน้านัทไม่ค่อยเปลี่ยน.ถ้าสังเกต.ที่บางคนเค้าก็จะบอกว่าตอนเห็นนัทตอนอายุสิบสามกับตอนก็ไม่ค่อยแตกต่างกันเท่าไร.
- ณ. เจ้าเรียกหน้าแก่อมคะ.
- ค. ไซ้คะ.แต่ว่าพอกแกแล้วก็จะอยู่อย่างจี้ละคะ.
- ณ. (หัวเราะ) อืม ! โอเค.ใช้ใจ.อย่างจี้ถือว่าใช้ใจ.พอสู้กันไหว.
- ค. (หัวเราะ)

- ง. ก็เลยได้ถ่ายโฆษณาชิ้นนี้. พอโฆษณาออกมามีออกมา, พอใจม๊อ.
- ข. พอใจค่ะ.
- ง. จบหรือยังสำหรับเราตอนนี้ความรู้สึก.
- ค. ก็ไม่ได้อะไรตอนนี้. เพียงแต่ว่าบังเอิญมีติดคอเข้ามาเอง โคตรปรีดาขณะ. คือว่าไปไหนแล้วก็มีที่ที่ไมเคิลถึงเมื่อ ก็ติดคอให้ถ่ายโฆษณาไปเรื่อยๆอีก. จนมีหนังเข้ามาติดคอ. ก็คือที่อังกิด. ของไทอนเดอร์เทนเมนต์.
- ง. ชีวิตมันเปลี่ยนแล้วนะ. จากโฆษณามาเป็นหนัง.
- ด. โอ้โฮ ! หนังเนื้อยิ่งไปกันใหญ่เลยอะ.
- ง. เอ๊ะ ! ตอนแรกบอกชอบที่เบิ้ลจาร์มึอย่างจี้. อะ ไรอย่างนั้นอย่างจี้. พอเวลาหนังนี่...
- ด. ต้องเล่นกับที่เอ็ม สุรศักดิ์ วงษ์ไทย.
- ง. ซึ่งเรารู้สึกยังงั้นกับเค้าตอนนั้น.
- ค. โอ้โฮ ! ตอนนั้นที่เอ็มปิอบมาก. เมื่อฉายโครงการสอง. สมัยปลื้ม. ตอนนั้นที่เอ็มหมั่น. ตอนนั้นเป็นคารายอคลิต. แล้วเราต้องไปเล่นหนังกับผู้ชายคนนี่. นัทก็ไปบอกเพื่อนว่า. นี่เราได้เล่นหนังกับที่เอ็มแล้วนะ. เพื่อนก็แบบเหวอ. เอ๊ย ! เป็นยังไง ๆ. ก็สรุปว่าได้เล่น. แต่ว่าเล่นประมาณสี่ฉากเองนะ. น้อย. เพราะว่าเม้นคือผู้ชาย.
- ง. แต่ก็คิดใจมาก. เรื่องที่เล่นคือ ...
- ด. ฉลุยโครงการสอง.
- ง. ฉลุยโครงการสอง. และหลังจากนั้นชีวิตเธอก็เปลี่ยนไป. เพราะเธอต้องไปอยู่เมืองนอกอีกแล้ว. ที่นี้ไปอยู่ที่ไหน. อย่างไร. และได้อะไรที่นั่นบ้าง. เดี่ยวเธอจะกลับมาเล่าให้ฟัง. สนุกสถานที่เดียวครบ. นัทมีเรีย เบเนเค็คดี.

(พักโฆษณา)

- ง. กลับเข้าสู่ทไวไลท์โชว์. และนี่ก็คือทอล์กโชว์ของเราดีกับนัทมีเรีย. เราได้คุยชีวิตประวัติความเป็นมาของเธอแล้ว. ท่านผู้ชมจะสังเกตเห็นอย่างหนึ่งว่า. เธอเป็นคนที่ดูสดใส, ชัดเจน, ว่องไว, กล่องแคล่วในการตอบคำถาม, ในการพูดคุย. ทำให้เราได้ทราบอะไร ได้อย่างมากมายและชัดเจน. จริง ๆ แล้วได้สิ่งเหล่านี้มาจากใคร. คุณพ่อคุณแม่หรือเราเป็นของเราคนเดียว. คนอื่นเค้าซึ่มกันทั้งสองคน.
- ด. ทั้งสองคน.
- ง. อ้อเธออะ !
- ค. เพราะว่าคุณพ่อคุณแม่เล่าให้ฟังนะ. เวลาทำงานเนี่ยทำงานร้านอาหาร. จะเชียร์แขกเก่ง. [คือหมายถึงว่า
ง. หนุๆๆ. เชียร์แขกนี้หนุๆ
- ง. มั้ยว่าภาษาเค้าใช้ที่ไหน .
- ค. ไม่ทราบค่ะ.
- ง. เค้าใช้ตามโรงนวดคะหนุ.
- ด. โอ๊ย ! เหวอคะ .
- ง. เวลาผู้ชายเค้าเข้าไปนวดคะนี่ก็ออกมั๊ย .
- ด. อ้อ ! เหวอคะ .
- ง. จะมีคนนั่งอยู่หน้าตู้. แล้วก็บอกว่า. คนนี้นะที่เค็ค.
- ค. โอเคคะ. พูดผิดคะ. ไม่ใช่คะ.
- ง. ไม่ใช่คะ. ตกตลกคุณพ่อไม่ได้เชียร์แขก. เค้าเรียกว่าเชียร์อ๊อ.
- ค. เชียร์อ๊อคะ. คือหมายถึงว่า. คือเพื่อนคุณพ่อเป็นสวิสเซอร์หรือว่าอะไรก็แล้วแต่. มาเค้าก็จะแบบคุยเก่ง. แล้วเพื่อนจะติดเค้ามัก. เพราะฉะนั้นเราจะได้จะเป็นมาจากคุณพ่อเฉยอะ. มีบ้านมีรถนี่มาจากคุณพ่อ. คือคุณแม่พูดนะ. ถ้าไม่ได้

เค้าเนื้อล้ามากมาก. แล้วแม่อีกเป็นคนคุยเก่ง. คุณแม่นี้เป็นคนที่ใจึกเหมือนกัน. ก็คือว่าอยู่กับครอบครัวคุณแม่เค้าจะเป็นคนคอยสอนคอยบอก. สอนลูกสอนหลาน. เพราะว่าอยู่กับเขาอะ. เวลามีปัญหา, คุณแม่จะเป็นคนคอยให้คำปรึกษาแนะนำ. เกิดมีปัญหาทุกอย่างให้ได้คิดที่สุด.

ถ. เพราะฉะนั้นจะว่าพูดเก่งเพราะใคร. ก็ต้องว่าทั้งคุณพ่อคุณแม่เลยก็ได้ .

ค. ใช่ค่ะ.

ถ. เมื่อกี้เราคุยกันว่าไปเรียนต่อที่สวิส. ตอนนั้นจบอะไรจากเซนต์จอห์นแล้ว .

ท. ตอนนั้นจบม.๓.

ถ. ใครเป็นคนตัดสินใจให้เราไปเรียนต่อสวิส

ค. ทั้งคุณพ่อคุณแม่ค่ะ.

ถ. แต่เราอยากไปมั๊ย .

ค. ตอนแรกเออ :: ไม่ค่อยอยากไป. เพราะ

ถ. ตอนนั้นกำลังคั้งมะ. นึกออกมั๊ย. กำลังมีชื่อเสียง. กำลังจะก้าวต่อไป

เรื่อยๆ ไม่อยากไป.

ค. ไม่อยากไป. เพราะว่าไม่มีเพื่อนเขอะด้วย. ก็คือว่าเพื่อนที่เรียนด้วยกันตั้งแต่เด็กนะอะ. ตั้งแต่อนุบาลมาจนถึงม.๓. คิดเพื่อน. ก็คืออยากอยู่กับเพื่อน. ไปแล้วเราไปอยู่กับใคร. เราไปเริ่มต้นใหม่หมดเลย. แล้วก็ไม่มีรู้จักใครด้วย. คราวนี้ตอนไปนะอะ. นึกไม่ได้อยู่กับญาตินะอะ. นึกไม่ได้อยู่กับญาติคุณพ่อ. ไปอยู่กับเพื่อนคุณพ่อที่เป็นตำรวจ.

ถ. ตำรวจที่สวิส .

ค. อะ. แล้วก็แฟนเค้าเป็นคนขายเสื้อผ้า. เหมือนเกย์สาวนะอะไรอย่างเงี้ยอะ. แต่ว่าไม่มีลูก.

ถ. ไปอยู่ที่ไหนนะ . ที่สวิส. เมืองอะไร .

ค. ไปอยู่ที่เมืองบรูคซ์อะ.

ถ. เมืองบรูคซ์นี่ ...

ค. เป็นเมืองเล็กมาก.

ถ. เป็นเมืองเล็ก. ไม่ใช่เมืองใหญ่. ไม่ใช่เมืองหลวง. ไม่ใช่ซูริกส์หรืออะไร.

ค. ไม่ใช่.

ถ. ไกลจากซูริกส์เขอะมั๊ย .

ค. ก็ไกลเหมือนกันค่ะ. คือนั่งรถไปประมาณครึ่งชั่วโมง.

ถ. สภาพความเป็นอยู่เป็นยังไง . ชนบทหรือใจ.

ค. ไม่ค่ะ. ก็เป็นแบบธรรมดา. เจ็บ ๆ. เมืองเจ็บ ๆ.

ถ. เมืองเจ็บ ๆ. แต่สวิสเจ็บอยู่แล้ว. ผมเห็นที่ไหนก็เจ็บ.

ค. เจ็บแบบเจ็บร้อย.

ถ. นะอะ. คุณเค้าเป็นอย่างนั้น. ไปถึงที่นั่นปั๊บ. หัวเดียวกระเทียมลีบเลย. เออ: ภาษาที่เราพูดได้ก็อยู่แล้วก็คือภาษาไทยภาษาอังกฤษไม่มีอะ . ไปที่สวิสเค้าพูดภาษาอะไรกัน.

ค. จริงๆ คนสวิสนะเค้าจะพูดภาษาสวิสอะ. คือสวิสเยอรมัน. แต่ว่าเวลาเรียนหนังสือเค้าจะใช้ภาษาสวิสเยอรมัน. แต่ว่าคนเค้าจะใช้สวิสเยอรมันเขอะกว่า.

ถ. แล้วเราไปเรเรียนอะไร .

ค. เรียนภาษาเยอรมันอะ.

ถ. เรียนเยอรมัน. ยากมั๊ย .

ค. ยากอะ. แกรมนำยากมาก.

- ก. แกรมม่าชากมาก.แล้ววิธีพูดสะทกมัย .
- ข. ตี๋อตารยังงใจห่มัยอะ. คือว่าเราเรียนภาษาอังกฤษคว่ชนะอะ.เวลาเค้าจะพูดอะไรก็จะเป็นอังกฤษไปก่อน.ก็มั่ว ๆ กันไปมั้งนะอะอะ.
- ค. เค้ามั่วเรามั่ว.พธัคกันมั่ว.
- ด. แต่ก็เข้าใจด้วยความเป็นมนุษย์อิงอะ. มันจะมีเซนส์ของมนุษย์นะว่า.มันควรจะเป็นอย่างไรแหละ.จากนั้นเค้าก็ค่อยๆ สอนภาษาเยอรมันให้.แล้ววันที่ไปเรียนเยอรมันที่นู่นก็จะมีเด็กอะอะ.มีโทอ.มีปากี.จีน. โทอนี่แทบจะไม่มีนะ.เป็นคนไทยที่เป็นแม่บ้านมากกว่า.ก็จะเรียนรวม ๆ กัน.
- ก. เหงามัย .
- ข. เหงา.เหงามาก.
- ค. เทรออะ . เหงามาก.แล้วคนที่นู่นเค้ามองเราเป็นอะไร.ฝรั่ง.ถูกครึ่ง,หรือเอเชีย .
- ด. มองเป็นคนฝรั่ง.
- ก. อ้อ ! เค้ามองเราเป็นคนฝรั่ง.ไม่ได้นึกเลยที่เราเป็นไทย .
- ข. ไซ่กะ.เพื่อแค้นคนที่นั่นไปอยู่ด้วยเค้าจะแนะนำว่านี่เป็นเด็กที่มาอยู่กับเค้า.เป็นลูกของเพื่อนจีน.มาจากเมืองไทย.เค้าก็.เทรอ ! ฮ้าว ! ดูโทอ.นัทจะบอก,ไซ่.โทอ.จะบอกว่าแมนคือคนไทย.เค้าจะบอกว่าฮ๊ะ ! โทอเทรอ . ดูไม่เห็นเหมือนคนไทยเลย.ก็จะบอกเป็นลูกครึ่งเค้าก็,อ้อ ! ถึงว่า,เธอไม่ใช่ไทยเลย.
- ก. ไปอยู่ที่โนนต้องเรียนหนังสืออย่างเคียวหรือว่าทำงานด้วย.
- ข. ทำงานด้วย.
- ค. ทำงานอะไร .
- ด. ตอนแรกเรียนไปสักพัก.ก็ทำงานเป็นคนอยู่ในฟิณฑสเซนเตอร์.ก็คือเค้าจะไปคลอดลูกประมาณเดือนนึงหรือสองเดือน.นัทก็ไปทำแทนเค้า.ก็คือไปเปิดเพลง.และเวลาพวกกลั้มมา.ก็มาฝากกระเป๋า.ฝากถุงแฉ.แล้วเวลาเลิกใหม่มาเราก็สอนเค้าว่าเครื่องเล่นนี่เล่นยังไง.แบบ โทน.อะไรอย่างเจียกะ.
- ก. แรกสุดคืออันนั้น.
- ข. แรกสุดคืออันนั้น.
- ค. แล้วต่อจากนั้นทำอะไรอีก .
- ด. หลังจากนั้นก็เริ่มไม่พอ.สตางค์ไม่พอกะ.
- ก. ฮ้าวทำไมไม่พอ . คุณพ่อคุณแม่ไม่ได้ส่งให้เทรอ .
- ข. สาเหตุเพราะว่าเมื่อก่อนคุณพ่อคุณแม่ส่งเงินมาให้ต่างหาก.ใหนักแล้วเก็บไว้ให้ทางนู้นด้วย.เมื่อนัทไปทำอะไร.แล้วหลัง ๆ คุณพ่อคุณแม่แกถึงไม่ส่งมาให้.คืออยากใหนักทำงานด้วยตัวเอง.ส่งมานะอะ.แต่น้อยลง.
- ก. เรียกว่าส่งระดับที่ไม่พอไซ่ .
- ข. ไซ่อะ.
- ค. เลยต้องทำงาน.
- ด. ทำงาน.
- ก. ตัดสินใจทำงาน .
- ข. กะ.
- ค. ทำอะไร .
- ด. ก็ทำงานร้านอาหาร.เพราะว่าคนที่นั่นตำรวจที่ชื่อว่าแม็คเค้าก็จะ.โอเคเค้ามีเพื่อนรู้จักอยู่ร้านอาหาร.ให้ไปทำตั้งแต่หกโมงเย็นถึงเที่ยงคืน.หกชั่วโมงต่อวัน.นัทก็ไปกะ.ก็อยู่ตรงเค้าท์เตอร์นะอะ.เค้าสั่งกาแฟ.นัทก็จะทำกาแฟให้.สั่งเบียร์.ก็จะรินเบียร์ให้.

- ก. วินเปียร์มีรินฮังใจ. แบบขวดหรือแบบตั้ง ๆ .
 ค. แบบตั้งค่ะ.
 ก. อ้อแบบตั้ง.
 ค. แล้วนี่จะทำไม่ค้อยเป็นนะค่ะ.ก็จะทำของเค้าเสืหาขไปเฮอะเหมือนกัน.ทำของเค้าเสืหาขไปเฮอะเหมือนกัน.คือ
 เบียร์หกเดอะมาก.ก็แบบฟองไปเต็มแก้วเลย.บางทีก็แบบฟอง ไม่มีเลย.
 ก. ก็จริง ๆ คิดปะการวินเปียร์มันต้องเบียร์ชนิดนี้, ฟองเฮอะหน้ออ.อะไรอย่างนั้นไซ้มี๊ .
 ค. ไซ้ค่ะ.แล้วก็มีมีดค์เซคที่ทำบ่อขๆ.
 ก. มีดค์เซคนี้เห็นบอกเป็นเครื่องคิมที่ทำเก่งมาก .
 ค. ทำเก่งมากค่ะ.
 ก. มาปัจจุบันมาเมืองไทยยังทำได้มี๊ .
 ค. ทำได้ค่ะ.
 ก. ยังไม่ลืม .
 ค. ไม่ลืมค่ะ.
 ก. แล้วยนออกจกจะทำเก่งแล้ว,ยังเป็นเครื่องคิมที่ชอบกินมาก .
 ค. ไซ้ค่ะ.
 ก. ชอบมีดค์เซค.
 ค. ชอบมีดค์เซคค่ะ.
 ก. ทูกรสหรือเปล่า .
 ค. ทานได้ทุกรสค่ะ.
 ก. ทานได้ทุกรส.เวลาคนเน็งเค้ามาสั่งมีดค์เซค.สมมุติทำหนึ่งแก้ว.นี่ทำหนึ่งแก้วพอดีเป๊ะเลขหรือเปล่า .
 ค. ทำเกินค่ะ.
 ก. ทำเกิน.เกินซักแคไ้ไหน .
 ค. เกินให้เหลือในแก้วเรา.แก้วนั้นจะเป็นแก้วสั้น ๆ.ก็ซักครึ่งแก้วต่อครึ่ง.
 ก. ทำให้เหลือครึ่งแก้วต่อครึ่งเพื่ออะไร .
 ค. เพื่อเราจะได้กินต่อ.
 ก. โอ้โฮ ! แสบจริง ๆ .เพื่อเราจะได้กินต่อ.
 ค. กินต่อจากเค้าอีกที.
 ก. กินต่อจากเค้าอีกที.แล้วกินทุกครั้งที่ได้สั่งมีดค์เซคหรือเปล่า .
 ค. ค่ะ.
 ก. เหมอะคะ.แล้วความที่เธอกินอย่างไม่น่าเชื่อ.ด้วยความที่รักและชอบมีดค์เซค.จากนำหนักที่ตอนไปทำงาน,ที่เริ่มไป
 ทำงานนะ.นำหนักคือ ...
 ค. ๔๗ ค่ะ.
 ก. ๔๗ กิโล.ทำงานนานเท่าไรต้องบอกก่อน .
 ค. เดือนนึงค่ะ.
 ก. หนึ่งเดือน.เดือนกว่า ๆ .จาก ๔๗ กิโล.เธอกินมีดค์เซคครึ่งแก้วที่เหลือเมื่อขณะ.นำหนักกลายเป็น ...
 ค. ๕๘ ค่ะ.
 ก. ๕๘ กิโลกรัมครับ ! เธอเก่งจริง ๆ เถอะนะครับ.
 ค. ทำตาอสติ.

- ฉ. เจ้าของร้านได้ออกเพราะความฮ้วน.
- ต. ฮ้วนมากซะ.
- ฉ. เจ้าของร้านบอกว่า,อะไร . ทำไมเธอมาอยู่ที่นี้เธอฮ้วนเอา ๆ .
- ต. ค่ะ.
- ฉ. เพราะความที่ชอบมีค้ชคมมาก .
- ต. ค่ะ. ก็กินซะ.กินเยอะมาก.เพราะเป็นคนทานง่ายนะฮะ.อะไรก็ได้.
- ฉ. มีความสุขมากอยู่ที่นั้น .
- ต. มีความสุขมาก.
- ฉ. เรียนอยู่นานเมื่อครับ .
- ต. เรียนอยู่ที่ทวีปประมาณเก้าถึงสิบเดือน.
- ฉ. เก้าถึงสิบเดือน. ได้ภาษาอะไร .
- ต. ได้ภาษาเยอรมันค่ะ.
- ฉ. ได้ภาษาเยอรมันนะครับ.
- ต. ประมาณหกเดือนนี่จริงๆคนเค้าคิดว่า ไปเรียนเมืองนอกไม่ได้อะไร.จริงๆได้นะฮะ.แต่จริงๆไปอยู่ไม่ถึงหกเดือนเริ่มพูดได้แล้ว.เริ่มพูดรู้เรื่องแล้ว.
- ฉ. เยอรมันนี่ฮะ ! แล้วต้องกลับเมืองไทย .
- ต. กลับค่ะ.
- ฉ. ทำไม .
- ต. เพราะว่าคุณพ่อคุณแม่ให้มาเยี่ยมบ้าน.พอกลับมาเมื่อ,ก็ไม่ได้กลับไปอีก.
- ฉ. กลับมาเราใช้ลูกอ่อนลูกออเซาะ .
- ต. ก็มีเหตุผลด้วยนะฮะ.เพราะว่าตอนกลับมาเมื่อคุณพ่อ ไม่สบาย.คุณพ่อเป็นมะเร็งนะฮะ.ที่ต่อมลูกหมาก.แล้วก็เป็นไตด้วย.เป็นหลายโรค.เป็นเก้าที่ด้วย.คือใช้ระยะเวลาห้าเดือนอยู่ที่โรงพยาบาล.ก็เลยไม่ได้กลับ.อยู่กับคุณพ่อ.ดูแลท่าน.
- ฉ. ไม่เอาแล้ว.ไม่ไป.ยังไงก็ไม่ยอมไปแล้ว.
- ต. ไม่ไปแล้ว.เพราะถ้าไปก็ไม่เหลือใครแล้ว.เพราะนี่เป็นลูกคนเดียว.อยู่เป็นเพื่อนคุณแม่.
- ฉ. ก็เลยอยู่กับคุณแม่
- ต. ค่ะ.
- ฉ. นัท.ตอนนี้ยังเรียนหนังสืออยู่.
- ต. เรียนค่ะ.
- ฉ. เรียนอยู่ที่ ...
- ต. เรียนอยู่ที่สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.
- ฉ. ปีอะไรแล้วค่ะ .
- ต. ปีสุดท้ายแล้วค่ะ.
- ฉ. ปีสุดท้าย.ก่อนที่จะออกฮัดฮัมพูดนี้คงได้ยินข่าวกันบ่อย ๆ ว่า,จริงๆ เชนะชื่อ นัทมีเรียม.แต่ว่าเวลาที่ออก ฮัดฮัมมา,เค้าจะบอกว่า นัทมีเรียม,นัทมีเรียม.นัทมีเรียมตลอด.มันมาจากอะไร .
- ต. เพราะว่าเมนมคือเรียนหนังสือฮะ.เวลามีงานอะไรติดต่อเข้ามาไม่ว่าจะงานเพลงหรืออะไร,นัทจะซีเรียสกับเรื่องเรียนมาก.นัทก็จะบอกว่าวันนี้หนูคิดเรียนหรือไม่ก็จะบอกว่าขอไปเรียนก่อนแล้วค่อยมาทำงาน.เค้าก็เดาเซว ๆ กันว่า,อ้อ ! วันนี้น้องนัทมีเรียม.นัทมีเรียม.
- ฉ. เลยกลายเป็น นัทมีเรียมไปตลอด.

- ค. กะ.
- ณ. แล้วก็นั่งมาออกอัลบั้มชุดนี้.
- ค. กะ.
- ณ. ซึ่งเป็นอัลบั้มชุดที่สอง.
- ค. ชุดที่สองกะ.
- ณ. ชุดแรกคือ . ชื่อชุดคือ ...
- ค. นัทมีเว็บเบคเน็ทส์เลยกะ.
- ณ. นั่นคือชื่อบอกให้รู้จ้กว่าเราเป็นใคร.แต่ชุดนี้มาเป็นซูก้าฟรี .
- ค. กะ.
- ณ. ทำไม .
- ค. เพราะว่า , เอ้อ : อย่างชุดที่แล้วนะอะถ้าเปรียบตัวนัทนะอะ.จะเห็นว่าชุดที่แล้วก็หวานแล้ว.ชุดนี้ก็เลยไม่อยากเติมน้ำตาลเข้าไปอีก.ก็คือหวานพอดี ๆ .เหมือนกันผู้หญิงท.ศ.นั้นอะอะ.นัทคิดว่าผู้หญิงสมัยนี้มีความคล่องตัว.มีความกระฉับกระเฉง.มีความมั่นใจในตัวเองมากขึ้น.ก็คิดว่าหวานอยู่แล้ว.ก็ไม่ต้องไปเติมน้ำตาล.แต่เพิ่มความคล่องตัวลงไปให้เหมาะกับสถานะเศรษฐกิจตอนนี้.ก็เลยเป็นซูก้าฟรี.
- ณ. ทอใจกับอัลบั้มชุดนี้มีซ์ .
- ค. ทอใจกะ.
- ณ. ชอบเพลงใดมากที่สุด.
- ค. จริงๆ ชอบทุกเพลง.เพราะแนวเพลงก็เปลี่ยนไปคืออ.มีความเปลี่ยนแปลง.เอ้อ : เพลงช้า ๆ จริง ๆ นัทชอบเพลงประมาณเพลงอีกน้านมีซ์. จะเป็นเพลงก็ดาร์.เพลงสบาย ๆ .
- ณ. นั่นคือความรู้สึกกับเพลงในชุดนี้.
- ค. กะ.
- ณ. เมื่อสักครู่กลับไปหาคุณแม่อีกนิดนึง.คุณแม่เป็นคนได้.
- ค. กะ.
- ณ. คุณแม่เนี่ยเวลาที่อยู่ที่บ้าน,อยู่กับครอบครัวญาติมิตรชุดได้มีซ์ .
- ค. คุณแม่ชุดได้กับลูกหลานตลอดเลยกะ.
- ณ. เหมออะ.แล้วชุดกับนัทด้วยมีซ์ .
- ค. กับนัท.เป็นบางที.แถม ๆ เวลาเค้ากลับมาชุดกลางไม่ทัน.ก็จะชุดได้ด้วย.แล้วก็จะฟังรู้เรื่องเพราะฟังแล้วมันชิน.
- ณ. แล้วฟังรู้เรื่องแล้วชุดได้ได้มีซ์ตัวนัทเอง .
- ค. ชุดได้เลยกะ.
- ณ. ชุดได้เลย.
- ค. ชุดเป็นคนได้เลย.
- ณ. เหมออะ . ไปหัดมาจากไหน . หรือฟังเฉย ๆ .
- ค. ฟังเฉย ๆ.
- ณ. เหมออะ . ไม่ทอแงด้วยเหมอ .
- ค. เมื่อก่อนทอแงกะเด็ก ๆ.เพราะว่าเมื่อก่อนเนี่ย,ทำแงงส้ม.นัทบอก (ชุดสำเนียงได้) ทำแงงส้ม. แม่อยากกินแงงปลาช่อน.ปลาช่อน.เค้าก็หัวเราะกัน.ช่อนอะไร. โน้ตสูงไปตัว.
- ณ. ทอโตๆขึ้นไม่มีเห็นเลย.ปักษ์ได้แท้ ๆ.
- ค. กะ.ก็จะมิแอบ ๆ บ้าง.คำที่แบบว่าไม่รู้จะ.ศัพท์แสงอะไรเงี้ย.

- ณ. ได้อย่างจั้นตอมนี่เรามาคุยกัน.เรามาคุยกันในลักษณะที่คุยต้องตอบเป็นภาษาปักษ์ใต้.
- ค. ได้ค่ะ.
- ณ. เอ่อ :: ตอมนี่มีแฟนแล้วหรือยัง .
- ค. (พูดสำเนียงใต้) ยังไม่มีค่ะ.
- ณ. ทำไมถึงยังไม่มีแฟน .
- ค. ก็ยังเวรชนหนังสือ.แต่ว่ามีคนมาจีบ.
- ณ. มีเยอะมั๊ยครับ .
- ค. ก็มีบ้าง.พอได้แหละ.นิดนุ่ย.(หัวเราะ)
- ณ. ลักษณะก็คือเรายังพูดได้อย่างแท้จริง.อย่างสบายเลย.
- ค. ค่ะ.
- ณ. แล้วเรื่องเพลงล่ะ . เรื่องเพลงเป็นภาษาใต้เรื่องได้มั๊ย .
- ค. เรื่องได้ค่ะ.เวลาไปทัวร์คอนเสิร์ตที่ไต้หวันจะถามคนมาก.เมื่อก่อนออกซุคแรกคืออย่าทำ ๆ ไร่มั๊ยคะ . เวลานั้นร้อง,นัท จะบอกวาง,หนูร้องได้ละนะ.แล้วนัทก็ (เรื่องเพลงเป็นสำเนียงใต้) อย่าทำ ,อย่าทำ. เขาก็เฮกัน.
- ณ. เซอติ ๆ แล้วซุคนี้เพลงไหนที่แหลม ! นำร้องปักษ์ใต้จังเลย.ซุคนี้เพลงไหน . เพราะต้องทัวร์แน่.ถึงไว้หรือยัง . เพลงไหน .
- ค. ก็ต้องดูก่อนนะฮะ.เหมือนปราศจากน้ำคาลมั้งฮะ.ก็ต้องดูก่อน.เรื่องใต้ก็จะร้อง.
- ณ. ก็จะร้องให้ฟัง.เพราะฉะนั้นจริง ๆ แล้วก็คือสามารถทำได้หลายอย่างด้วยกันในเสียง,ในเพลง.
- ค. เหมือนในออฟิศเหมือนกัน.ที่แกรมมีเนี่ย,นัทจะไม่พูดได้.แต่จะพูดเหมือนคนได้พูดภาษากลางนะฮะ.เดี๋ยวนี้ติดกันงอมแงม.บางทีแบบ(พูดภาษาใต้)??? เขาก็จะพยายามพูด.บางทีพูดไม่เป็นแต่อยากสนุก.เพราะว่าพูดที่โรมันก็จำทุกทำ.สนุกดีค่ะ.
- ณ. แบบที่คลกเค้าเอาไปเล่นกัน.
- ค. พูดสั้นห่อ ๆ.
- ณ. ลักษณะจะเป็นอย่างนั้น.มาพูดถึงเรื่องแฟนต่อ.เมื่อสักครู่บอกว่ามีคนมาจีบเยอะแยะ.แต่ยังไม่มีแฟน.ยังไม่จริงจังหรือเปล่านัท .
- ค. จริง ๆ ค่ะ.
- ณ. ทำไม.ไม่ชอบหรือไง . หรือยังไม่ถูกใจใคร.หรือใจ .
- ค. ถามว่าจริง ๆ ถ้ามองเพื่อนในรุ่นเดียวกัน.เขาก็มีกันนะฮะ.บางทีเราเองเนี่ย.บางครั้งมีความรู้สึกว่าเขาเหมือนเหมือนกัน.แต่ถ้าด้วยความเป็นครั้งนี้ด้วยนะฮะ.บางครั้งทำอะไรเนี่ย.ทุกคนต้องตั้งต้นจากเพื่อนก่อน.แต่ถ้าด้วยความเป็นนักร้องหรือเป็นคนที่มีรู้จัก.บางครั้งการเขียนข่าวหรือมุมมองที่มองมา.เค้าจะไม่ค่อยคิดว่าเป็นเพื่อน.นัทเป็นคนรักอิสระ.ทำอะไรระวังตัว.เพราะฉะนั้นก็เลยว่าเป็นเพื่อนดีกว่า.แล้วศึกษาจากการพูดคุยกัน.แต่คุยโทรศัพท์.หรือว่าแค่เจอแบบเดิน ๆ ดีกว่า.
- ณ. หน้าตาต้องหล่อประมาณไหน .
- ค. หน้าตานะฮะ.นัทเป็นคนที่มีหน้าตาขึงใจก็ได้.หน้าตาไม่สำคัญ.
- ณ. มาขู่เลขก็ได้ .
- ค. คือไม่สำคัญในที่นี้ก็ต้องโอเค.หมายถึงบุคลิกภายนอกประมาณ.เออเราชอบประมาณนี้.
- ณ. คือไม่ได้เน้นหน้าตา.แต่ขนาดขู่มาเลขก็ไม่ไหว.
- ค. แล่ถ้าให้เน้น.นัทชอบคนงมูกโค้ง.งมูกมีสันหน่อฮ.อาจจะคาสี.งมูกโค้งก็โอเค.
- ณ. โรแมนติกมั๊ย .

- ค. หมายถึงนักไข่ม้อยคะ .
- ณ. อะฮะ .
- ค. ก็มีคะ.มิโรแมนติก.
- ณ. เป็นคน โรแมนติกเหมือนกัน.แล้วคิดว่าตัวเองเป็นคนขี้หึงมัย .
- ค. นึกคิดว่าอันตัวแต่เหตุผลมากกว่า.ถ้ามีเหตุผลนักจะไม่หึงคะ.
- ณ. ตัวนี้เองชอบอ่านหนังสือ .
- ค. อ่านคะ.
- ณ. หนังสือที่ชอบอ่านคือหนังสือประเภท ...
- ค. หนังสือจิตวิทยา.และก็หนังสือธรรมะ.
- ณ. หนังสือธรรมะ.หนังสือธรรมะของใครที่ชอบ .
- ค. จะมีของหลายท่านนะฮะ.ของหลวงปู่หลาย ๆ รูป.และมีหนังสือจิตวิทยาด้วย.
- ณ. ครับ.แต่ทราบว่ามีหนังสือของท่านพุทธทาสด้วย .
- ท. ค่ะ.
- ณ. อ่านแล้วรู้สึกใจ .
- ค. รู้สึกดีคะ.
- ณ. เหมอคะ . แรก ๆ อ่านรู้เรื่องมัย .
- ค. ไม่รู้เรื่องคะ.
- ณ. อ่านแล้ววังมัย .
- ท. งงคะ.
- ณ. มึนมัย .
- ค. ค่ะ.
- ณ. หน้านึง,สองหน้า.เผื่อว่าจะผ่านใช้เวลาทำไหร .
- ค. ก็คือ::หมายถึงว่าใช้เวลาเหมือนกัน.อ่านไปง่วงแล้วก็หลับ.จริง ๆ นักเป็นคนไม่ชอบอ่านหนังสือ.อ่านไปแล้วก็หลับ.แต่จะอ่านหนังสือประเภทเมืออ่านได้เยอะหน่อย.ตอนแรก ๆ อ่านเล่น ๆ ตอนหลังพอเรามีความทุกข์ขึ้นมา.อ่านแล้วเรารู้ว่าจุดประสงค์ว่าอ่านไปทำไมเพื่ออะไร.ก็คือเพื่อให้เราหายทุกข์.พอเราอ่านไปก็จะเริ่มซึมซาบ.หายทุกข์.เข้าใจอะไรมากขึ้น.มองอะไรเป็นกลางมากขึ้น.
- ณ. หาเหตุแห่งทุกข์เจอ.
- ค. ไซ้.
- ณ. หาวิธีการจัดการกับทุกข์.และหาวิธีการดับทุกข์นั้นให้เจอ.จากหนังสือธรรมะ.
- ค. ค่ะ.
- ณ. เอ้อ :: อนาคตมองไว้อย่างบ้าง .
- ค. นักเป็นคนในอนาคตไม่ได้ตั้งไว้อีกเลยอะฮะ.นักจะค่อนข้างยึดโนปัจจุบันมากที่สุด.โอเคตอนนี้ที่รู้ที่นักเขียนหนังสือ.ปีนี้นักอาจจะจบ.แต่เราอาจจะไม่จบก็ได้.ตรงนั้นคือเราคาดว่าเราอยากจบในปีนี้.
- ณ. เพื่อจะจบในเวลา .
- ค. เพื่อที่จะจบให้ได้ในปี.ก็คือเหลืออีสิบกว่าหน่วย.ก็คงจะพยายามทำให้จบในปีนี้.แต่นักก็ไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้น.แต่นักเป็นคนยึดปัจจุบัน.คือว่าปัจจุบันนักทำให้ดีที่สุด.อย่างนักมาอีกทไวโลทโซว์.นักทำวันนี้ให้ดีที่สุด.จบจากทไวโลทโซว์นักทำอะไรนักก็รับผิดชอบตรงนี้ให้ดีที่สุด.แล้วมันก็คืออนาคตในวันข้างหน้า.

๓. ตีมาก,ผมไม่ต้องสรุปเวลาที่ผู้หญิงคนนี้พูดอะไร.เพราะเธอพูดสรุปได้อย่างชัดเจนแล้ว.และนี่คือเหตุผลทั้งหมดที่คุยกันมาตามสืบเกือบสี่ปีมาที่ตรงนี้.ทำให้มองเห็นว่าทำไมเธอถึงได้เป็นคนคนนี้ขึ้นมาได้.ทำไมเธอถึงประสบความสำเร็จได้.กับผู้หญิงที่ชื่อนี้ที่มีเธอครับ.

หมายเหตุ : ผู้วิจัยไม่ได้บันทึกเสียงช่วงที่พิธีกรรมรอบรูปเป็นของที่ระลึกให้กับผู้ให้สัมภาษณ์

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ครั้งที่ ๒ บทสัมภาษณ์ชนากร ไปรษณีย์

วันอาทิตย์ที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๑

- ถ. กลับมาดูรายการของเราอีกครั้งครับ.นี่คือทไวไลท์โชว์.และนี่ก็คือช่วงทอล์คโชว์ของเรา.ทอล์คโชว์ของเราวันนี้ ท่านผู้ชมจะได้พบกับพระเอก.ท่านผู้ชมครับ,พระเอกแต่ละคนจะมีคาร์แรกเตอร์ที่แตกต่างกันไป.บางคนอาจจะมี ความพิเศษในตัวเองที่เป็นชายชาตรี.พระเอกของผมในวันนี้เป็นลักษณะพิเศษที่โดดเด่นมาก ๆ ก็คือ , ลักษณะของ ชาตรี.เป็นพระเอกนักบู๊.ละครส่วนใหญ่ที่เค้าเล่นก็จะเป็นละครบู๊ทั้งนั้น.เป็นพระเอกในสังกัดของยูมา.เค้าเคยมา ร่วมรายการกับเราแล้วครั้งนึง.ในละครเรื่อง โปลิศจับขโมย.วันนี้เค้ามาร่วมรายการกับเราอีก.แต่วันนี้มาแบบหมด เบลีอกเลข.มาพบกับชายชาตรีของผม.คุณผู้ ชนากร ไปรษณีย์ครับ.
- ค. หัวคิคครับ.
- ถ. เชิญนั่งครับ.นี่วันนี้มาแปลกตาไปนิดนึงนะครับ.ปกติแล้วเราจะเห็นผมสั้น ๆ นะฮะ.วันนี้มา,ดูแปลกอีกแบบนึง.เล่น ละครเรื่องนึงเปลี่ยนทรงผมทีหรือฮะ .
- ค. ส่วนใหญ่ฮะ.
- ถ. ห้องทำอย่างนั้น. คนดูจะได้ไม่ซ้ำกับหน้า .
- ค. จะมี.จะมี. คล้าย ๆ เป็นสไตล์ดีของเรื่อง.จะวางคาร์แรกเตอร์.เค้าจะคุยกับผู้กำกับก่อนว่า,คาร์แรกเตอร์ตัวนี้จะ เป็น อย่างจี้ ๆ.ทรงผมควรจะทำออกมาเป็นไง.การแต่งกายควรออกมาเป็นยังง.
- ถ. แต่เราเป็นพระเอกเชิงพระเอกนักบู๊จริง ๆ นะ.หน้าตา ก็เป็นอย่างนั้นด้วย.วันมีงฉันก็คิดจะไปเล่นหวาน ๆ อย่าง (พูด คิคเสียง) , “ที่รักจ๋า ฉันรักเธอมากเลยนะ” เล่นได้มัย .
- ค. ก็ :: นักแสดงควรจะได้เล่นได้.
- ถ. นี่ !:: วันนึงเราอาจจะได้เห็นอย่างนั้นก็ได้นะครับ.ถ้าเกิดอยากจะทำอะตอนนี่ก่อนเลยเอามัย . (ผู้ชมในห้องบันทึก เทปตอบว่า “เอา”) เอ้า ! จันเคียวผมหานางเอกให้คนนึงก่อน.รอเคียวนะ. (เดินไปงูมมือผู้ชมในห้องบันทึกเทปคน นึงมาที่โต๊ะสัมภาษณ์)
- ถ. ปรบมือให้เพื่อนหน่อยครับ.เป็นนางเอก.นางเอกนั่งตรงนี้เลยคะ.หนูชื่ออะไรคะ .
- ค. นิภาพรรณ.
- ถ. นิภาพรรณ.นิภาพรรณพูดอย่างเดี๋ยวนั้นนะคะ. ไม่เชื่อหรือก.โหนพูดซิ . ไม่เชื่อหรือก. พูดซิ.
- ค. ไม่เชื่อหรือก. (เสียงค้อย)
- ถ. ไม่เอา ! อย่างนี้นิภาพรรณก็เป็นนางเอกไม่ได้ซิ.นิภาพรรณ. ไม่เชื่อหรือก.เข้าลองใหม่.
- ค. ไม่เชื่อหรือก. (เสียงค้อย)
- ถ. นิภาพรรณ ! นี่เธอเกิดแล้วนะ.ดูกันทั้งประเทศนะ.ยี่สิบสามสิบสี่คนนั่งดูเธออยู่. ไม่เชื่อหรือก.
- ค. ไม่เชื่อหรือก. (หัวเราะ)
- ถ. อ้า ๆ ๆ ,โอเค. ได้ ๆ .เดี๋ยวลูกเจ้าจะจับอะไร.นิภาพรรณ “ไม่เชื่อหรือก”. ได้มัย .
- ค. (เงิบ ก้มหน้า)
- ถ. ทำใจ.โอ้โฮ! นางเอกต้องทำใจ.ทำใจอีกนานมัย . หนึ่งสองสาม.ดูคหทัยใจเข้าแรง ๆ . ดูคหิคะ,ช่วยได้.
- ค. (เงิบ)
- ถ. อ้าวตายแล้วคหทัยใจไม่เป็น. ดูคหทัยใจแรง ๆ ก่อน.ดูค. หนึ่งสองสาม. (ทำท่าดูคหทัยใจ) ไม่เชื่อหรือกอ้าว!
- ค. (เงิบ)
- ถ. อีกครั้งนึงนะ. ไม่เชื่อหรือก. ได้มัย . ไหวมัย.
- ค. (ส่ายศีรษะ)

- ก. ไม่วิวเห็นมัย . การเป็นนักแสดงไม่่ง่ายนะครับ.เพราะฉะนั้นจริง ๆ แล้วกว่าจะผ่านขั้นตอนในจุดนี้ไม่วิวเรื่องง่าย.แต่แต่ละคนกว่าจะมาถึงจุดแต่ละจุด.มาขึ้นอยู่กับที่ที่นี้ไม่วิวเรื่องง่ายจริง ๆ.และผู้ชายคนหนึ่งที่นี้อยู่ตรงนี้ก็เคยผ่านจุดๆนี้มาแล้ว.ถ้าเมื่อก่อน,เมื่อสักสามสี่ปีที่แล้วนะ.ลองให้คำพูดคำนี้ที่พูดไม่ได้เหมือนที่นิภาพรรณพูดเหมือนกัน.จริงมัยอู .
- ค. ไข่ครับ.
- ก. เรื่องจริงและก็ไข่ด้วยครับ.เพราะฉะนั้นนิภาพรรณไม่ต้องไปกังวล.ไม่ต้องไปเกรงกลัวนะคะ.วันหนึ่งนิภาพรรณอาจจะเป็นนางเอกที่คนรู้จักทั้งประเทศก็ได้.แต่ตอนนี้ไปฝึก"ไม่เชื่อหรือ"ตรงนี้ก่อน.ปรบมือให้นิภาพรรณหน่อยครับ. (ผู้ชมในห้องบันทึกเทปปรบมือ)
- ก. เคียวเบรกสองเราก่อมาเล่น "ไม่เชื่อหรือ" กัน. ตอนนี้ฝึกไว้จะคะ.เราจะมาคุยกันตรงนี้สักนิดถึงถึงความเป็นนักแสดง.หลาย ๆ คนก็มองว่าบางทีถ้าเกิดเป็นคนหน้าตาดี ๆ ก็เข้ามาสู่วงการ.แล้วก็ก็เป็นนักแสดงได้เลย.แต่จริง ๆ มันไม่ใช่อย่างนั้น.มันมีขั้นตอนของมัน.และมันยุ่งยากมากมาย.แล้วก็หลายหลายกว่าจะมาถึงตรงนี้ได้.ถามตัวอู ก่อนเลย.จริง ๆ อยู่ในชีวิตแล้วเคยคิดมัยว่า,จะมาเป็นพระเอกละคร,พระเอกหนังอย่างนี้.
- ค. ไม่เคยคิดครับ.
- ก. ไม่อยู่ในสมองเลย .
- ค. ไม่อยู่ในสมองเลย.
- ก. และก็ไม่ใช่เป็นความใฝ่ฝันส่วนหนึ่งในชีวิต .
- ค. จริง ๆ เป็นคนชอบดูหนังอะไรมาแต่เด็กนะครับ.แต่ที่ไม่เคยคิดว่าตัวเองจะได้เข้ามาอยู่ในวงการนี้.
- ก. ในแวดวงนี้.
- ค. ครับ.
- ก. เราเข้ามาที่ประวัติเค้ากันสักนิดนึงก่อนเลยนะครับ.ชนาคร ไปชานนท์เป็นชื่อจริงนามสกุลจริงหรือเปล่า.
- ค. ชื่อจริงนามสกุลจริงครับ.
- ก. ชื่อเล่นอะไรครับ .
- ค. ชื่ออู.
- ก. ชื่ออู. ของจริง ๆ เหมือนกัน.
- ค. เป็นชื่อจีน.ภาษาจีน.
- ก. อ้อ ! อู่นี่นะ !
- ค. แปลว่ามี.
- ก. แปลว่า...
- ค. มี.
- ก. มี. แล้วจริง ๆ มีอะมัยครับ .
- ค. (หัวเราะ) หัวกับหัวใจ.
- ก. (อืม) หัวกับหัวใจ.ตอนนี้ก่อน. แต่ตระกูลไปชานนท์เป็นตระกูลใหญ่.ไข่มัยครับ .
- ค. ครับ.
- ก. ถ้าเกิดนับไปได้สักก็ชั่วอายุคนแล้ว .
- ค. ผมนี่ถือว่าเป็นรุ่นที่ห้า.ตอนนี้กำลังทำซาร์คกันอยู่.
- ก. ซาร์คตระกูล.รุ่นที่ห้า.
- ค. ไปชานนท์รุ่นที่ห้า.
- ก. เคียวจะอะ.ถูก,หลาน,เหลน, โหลน, ลือ, ลือเคียว. รุ่นลือแล้วไข่มัยอะ .

- ค. ประมาณนั้น.
- ก. อ้อ ! ฉันนี่ (ชี้ที่ตัวเอง) อ้าว. รุ่นอ้าว. โอเค. ใหญ่ขนาดต้องทำชาร์ตกระดุมเลขทีเดียว.
- ค. ครับ.
- ก. คุณรุ่นที่ห้า.บ้านอยู่ที่ไหน.
- ค. บ้านอยู่ถนนนคก.เจริญกรุง.
- ก. ครับ.มีชอชด้วย.
- ค. มีชอช.ชื่อชอชพิพัฒนาการ.
- ก. พิพัฒนาการ.
- ค. เป็นชื่อคุณปู่.
- ก. คุณปู่ชื่อ ...
- ค. พระยาพิพัฒนาการ.
- ก. เป็นพระยา.คุณปู่เป็นพระยา.พระพิพัฒนาการ.แล้วชอนั้นทั้งชอชเป็นกระดุมไหนดอยู่.
- ค. ไปขยานนท์หมด.
- ก. อยู่หมดเลย.
- ค. ครับผม.
- ก. ตั้งแต่คืนชอชจนถึงท้ายชอช.
- ค. ครับผม.คุณปู่จะซื้อไว้ทั้งหมดเลยแล้วก็แบ่งให้ลูกหลาน.ต้องช้อนนิดนึ่ง.คุณปู่มีภรรยาชอช.สมัยก่อน.
- ก. ก็คน .
- ค. แปลคน.
- ก. อ้อ ! แต่คุณปู่เป็นพระยานี่.สมัยก่อน.
- ค. มีลูกชี่สิบคน.ผู้ชายสิบคน.ผู้หญิงสิบคน.เพราะฉะนั้นก็เลยต้องจัดสรรปันส่วนให้เท่ากัน.
- ก. เพราะฉะนั้นในชอนั้นก็จะมีลูก ๆ หลาน ๆ อยู่อย่างนี้เต็มชอชหมด.
- ค. ครับผม.
- ก. ที่แน่ ๆ ในชอชนี่เป็นที่น้องกันหมดเลย .
- ค. ที่น้องกันหมด.เข้าบ้าน ไหนดอกบ้าน ไหนดก็ได้.
- ก. จริง ๆ แล้วชอนั้นทั้งชอชที่ว่าเป็นที่น้องเป็นญาติกันเนี่ย.อยู่กันทั้งหมดชกก็ชีวิต.ประมาณ ...
- ค. ห้าสิบได้.
- ก. ห้าสิบ.คุณมีญาติห้าสิบใกล้ ๆ ตัว.ลองนึกภาพเขาก็แล้วกัน.เข้าบ้านนั้นก็ได้.เข้าบ้านนี้ก็ได้.นั่นคือ ไปขยานนท์.คุณพ่อคุณแม่ทำงานอะไรครับอู๋.
- ค. คุณพ่อตอนนี้เกษียณแล้ว.คุณแม่ตอนนี้เกษียณแล้ว.
- ก. ตอนนี้เกษียณแล้ว.แล้วตอนเด็ก ๆ ละครับ,ที่เลี้ยงเรา.
- ค. คุณแม่อยู่เบงค้อฟอเมริกา.อยู่มาสามสิบปี.คุณพ่อเคยทำงานที่กรมชลประทาน.แล้วออกมาทำงานบริษัทส่วนตัว.
- ก. อ้อ.อู๋มีพี่น้องกี่คน .
- ค. มีพี่สาวคนเดียวครับ.
- ก. อู๋เป็นน้องชาย .
- ค. คนสุดท้ายเอง.
- ก. คนสุดท้ายเอง.สองคน.สนิทกับพี่สาวมัชครับ .
- ค.สนิทครับ.

- ก. เล่นด้วยกันมัยเด็ก ๆ .
- ค. เล่นด้วยกัน.ทะเลาะกัน.ปกติที่น้อง.
- ด. ปกติที่น้องนะครับ.เอ๋อ : คุณพ่อคุณแม่ท่านเลี้ยงเราแบบไหน .
- ก. บ้านผม,เอ๋อ : บ้านที่อยู่จะมีทั้งหมดสี่หลังนะครับ.แล้วบ้านคุณป้าจะมีลูกสองคน.คือที่อีกสองคน.คือที่เอกกับที่เอ๋อ.แล้วก็มาที่สาวผม,ที่เอ๋.แล้วก็มิมม.อู.เอกเอ๋อเอ๋อ.แต่ที่ที่บ้านจะเลือกว่าผู้หญิงมาก่อน.อะไรก็แล้วแต่ต้องเสียสละให้ผู้หญิง.
- ด. อ้อ ! ต้องรู้จักเสียสละให้ผู้หญิง.
- ค. ครับ.อย่างได้เกมได้อะไรมา,ผู้หญิงจะได้เล่นก่อน.
- ก. ทุกอย่างเลย .
- ค. ทุกอย่างอะ.
- ก. เพราะฉะนั้นในชีวิตเราจะต้องรู้ว่าผู้หญิงนี่มาก่อน. คือทุกอย่าง ๆ ภาษาอังกฤษก็เลดี้เฟิร์สเสมอ.
- ค. ครับ.
- ก. ถ้าเกิดว่าผู้สมมุติอยากจะได้อะไรซักอย่างนึง. ไปห้างเนี่ย,ขอพ่อแม่ให้มัย .
- ค. เคยมีครั้งนึงครับ. ไปที่เซ็นทรัลสิลม.
- ก. ตอนนั้นอายุซักประมาณเท่าไร .
- ค. ซักประมาณห้าขวบ.เดินผ่านเห็นหุ่นยนต์.อยากได้.แม่อยากได้หุ่นยนต์.แม่,อ้อ.แม่อยากได้.ซื้อหน่อย.อ้อ.แม่อยากได้จริง ๆ นะ.เอาไว้ก่อนแล้วกันนะ.มันไม่จำเป็นต่อชีวิต.อยากได้.เพื่อนเค้ามีหมด.อยากได้.แม่บอกมันอยู่นี่แล้วกัน.ก็ร้องไห้.เกาะตู้เลย.
- ก. ใช้วิธีการดูหนังเอา.(ทำเสียงงอแง) อ้อ ๆ .เกาะตู้.
- ค. ก็เห็นคนอื่นตำร้องแล้วเค้าได้.
- ก. ได้.เอาบ้าง.
- ค. เอาบ้าง.ร้อง.
- ก. เกาะอยู่นานมัย.
- ค. ตอนที่คุณแม่อยู่ด้วยนี่แป๊บเดียวครับ.คุณแม่ใช้เวลาตัดสินใจซักนาทีกว่า ๆ.จ้ะแม่กลับบ้านก่อนนะ.แล้วแม่ก็ไป.
- ก. แล้วเรา .
- ค. เรายังสนใจหุ่นยนต์อยู่.เงยขึ้นมาอีกที่แม่ไปแล้ว.
- ก. ร้องไม่สำเร็จ .
- ค. ไม่สำเร็จ.ก็ต้องเดินไปขึ้นรถยนต์กลับบ้าน.
- ก. จ้อย ! ไม่ได้.
- ค. ไม่ได้.
- ก. นั่นแสดงว่าการร้องจริง ๆ แล้วในบ้านเราไม่มีผลเลย.
- ค. ไม่มีผล.
- ก. แม่เค้าไม่ให้เรา.
- ค. ครับ.
- ก. ครับผม.เด็ก ๆ เราเป็นเด็กที่เป็นเด็กขี้ใจ .
- ค. เอ๋อ :: คือเจ๊ขบ.
- ก. คือเจ๊ขบ.แหม ! มันคิดถึงตอนโตเลยนะ.ทำทางยังซักอยู่เลยว่าเป็นเจ๊ขบ.
- ค. คือเจ๊ขบ.

- ถ. เป็นยังไง.
- ค. คือ :: เวลาผู้ใหญ่ตั้งอะไรเราก็, คว้าคว้า. จะทำไมทำอีกเรื่อง.
- ถ. อ้อห้. ลักษณะนั้นมาตลอด.
- ค. ลักษณะนั้นมาตลอด.
- ถ. เรียบหนังสือที่ไหนบ้าง.
- ค. เริ่มจากอนุบาลจนขึ้น. เพราะว่าอยู่ใกล้บ้าน. บ้านอยู่เจริญกรุง. โรงเรียนอยู่ตรงสาร.
- ถ. คว้า.
- ค. หลังจากนั้นก็ไปเรียนที่ราชินีดังตรงปากคลองตลาด.
- ถ. ราชินีมีเด็กผู้ชายเรียนด้วยหรือ.
- ค. มีเรียนถึงป.๖คว้า.
- ถ. อ้อ ! คว้า.
- ค. เพราะว่าช่วงนั้นที่ผู้ชาย, พี่เอกเนี่ย, มาเรียนที่สวนกุหลาบ. แล้วก็ที่ผู้หญิงอีกสองคนก็เรียนที่ราชินี. เพราะฉะนั้นเห็นการสะดวกก็คือ, ยกไปทั้งหมดเลย.
- ถ. ในการส่งในการรับ. เพราะฉะนั้นก็ส่งไปเรียนราชินีซะเลย.
- ค. คว้า.
- ถ. เรียนราชินีอยู่จนถึงชั้น
- ค. ป.๔ .
- ถ. ป.๔ . แล้วไปเรียนที่ไหน .
- ค. ก็ออกมาเข้าวชิราวุธ. ชั้นป.๗ .
- ถ. วชิราวุธนี้เป็น โรงเรียนประจำ ไม่ใช่หรือคว้า.
- ค. โรงเรียนประจำ.
- ถ. ทำไมถึงไปเรียนโรงเรียนประจำ.
- ค. ก็คุณพ่อเนี่ย, เป็นศิษย์เก่าที่วชิราวุธ. แต่คุณแม่ไม่อยากจะให้เรียน. ไม่ทราบเพราะเหตุอะไรนะ. ท่านคงคุยกัน. ตกงกันไม่ได้. ก็ให้เค้าเป็นคนตัดสินใจแล้วกัน.
- ถ. เรียกเรามา.
- ค. เรียกมา. บอก, อ้าว ! เนี่ยลูก, จะไปอยู่มั๊ย โรงเรียนประจำ. วชิราวุธเป็นอย่างนี้. ชีวิตลูกผู้ชายเป็นอย่างนี้.
- ถ. พ่อก็บอกใหญ่เลย.
- ค. คุณแม่นั่งเงียบ. ก็เสร็จแล้วเราก็, อะ ! อยู่. ไปลองดู.
- ถ. ตัดสินใจคอนั้นเลย.
- ค. คว้า. เรียนป.๔ ไปแล้วเกือบเดือนมั้งคว้า. แล้วก็ตัดสินใจว่า, มาเข้าวชิราวุธดีกว่า.
- ถ. ทำไม .
- ค. อ้อ ! ว่าง่ายมั้งอะ.
- ถ. อ้อเป็นคนว่าง่าย.
- ค. ได้ฟังแล้ว. ฟังชีวิตที่คุณพ่อเล่าแล้วสนุก. คุณพ่อจะเล่าเรื่องชีวิตประจำให้ฟังบ่อยคอนเด็ก ๆ . เราก็เฮอ ! นำอยู่นะ. นำสนุก.
- ถ. ไปเรียนวชิราวุธ.
- ค. คว้า.
- ถ. ไปเรียนแล้วเป็นอย่างไรบ้าง.

- ค. โอ๊ย ! สนุกสนานครบปีแรก.เค้าทำอะไรกันไม่ค่อยรู้เรื่อง.เพราะว่าทุกอย่างจะเป็นกิจวัตรประจำวัน.คืนดีห้าครึ่ง.ไปเรียนเจ็ดโมง.ทุกอย่างจะเป็นเวลาปิ๊ะ ๆ หมด.เราไปแรก ๆ ,เราไม่รู้.ธรรมดาเราตื่นออกจากบ้านก็หกโมงเจ็ดโมง.กว่าจะไปราชินีมัธยม.อยู่ที่นี้,คืนสายก็โคนติ. โคนอะไรบ้าง.แต่ก็ยังสนุกอยู่.แต่พอมาปีที่สองชั้นป.๔แล้วเริ่มคิดถึงบ้าน.ความรู้สึกซ้ำ.
- ฉ. อ้อ ! ซ้ำไปปีนี่งนะครับ.
- ค. ซ้ำไปปีนี่ง.
- ฉ. อยู่ฉิราวุจนถึงชั้นไหนครับ .
- ค. ม.๖ ครับ.
- ฉ. ม. ๖ .
- ค. สิปป.
- ฉ. สิปปเต็ม ๆ อยู่อย่างนั้นมา.คอนปีหลัง ๆ ก็เริ่มปรับตัวได้.
- ค. ปรับตัวได้.
- ฉ. ได้มารู้ว่าเกเรไม่มีผล.
- ค. ไม่มีผล.
- ฉ. แล้วอยู่โรงเรียนเกเรมั๊ย .
- ค. เออ :: ไม่ใช่หัวใจ.แต่ก็ไม่มัน.
- ฉ. มีเรื่องชกต่อยบ้างมั๊ย .
- ค. ประจำ.
- ฉ. ประจำ.ทำไมคนอยู่โรงเรียนประจำต้องมีชกต่อยกันประจำ.
- ค. เพราะว่ามันเห็นหน้ากันทุกวันมั๊ยครับ.อย่างผมจะมีเพื่อนสนิท.ตอนนี้สนิทกันมาก.แต่คอนซึกม.๑ชกกันตลอด.
- ฉ. เห็นหน้าเป็น ...
- ค. เห็นหน้า.ชก.ชก.
- ฉ. ทำไม. มันหมั่นใส่หน้ามันหรือไง .
- ค. ไม่ทราบเหมือนกันครับ.เค้าเป็นรุ่นน้อง.แต่พอเข้าไปเรียนป.๖.รุ่นที่เค้าจะมีคล้าย ๆ ว่า , ฮ้าว.อยากชกมวยกับใคร.คอนนั้นเค้าจะใส่หมวก.เสร็จแล้ว, ใช้นั้นมาถึงก็ชี้หน้าผม.ชกกับไอ้เนี่ยครับ.เราก็ : ไม่รู้.ฮ้าว ! ชกก็ชก.หลังจากนั้นก็เลยชกกันมาตลอดโดยที่ไม่ใส่หมวกด้วย.
- ฉ. เจอเป็นชก.
- ค. ครับ.เสร็จแล้ว
- ฉ. โคนทำโทษมั๊ย .
- ค. โคนครับ. โคนทั้งเขียน.ที่โรงเรียนเป็นระบบรุ่นที่ปกครองน้อง. โคนเขียน, โคนให้วัดพื้น.ที่โรงเรียนจะมีวิธีการทำโทษหลาย ๆ อย่าง.อย่างให้วัดพื้นอย่างเจ็.ฮ้าว ! วัดพื้นไปร้อย.วัดไปเก้าสิบเก้า.เฮ้ย ! นับไม่พร้อมกันนี่หว่า.นับหนึ่งใหม่.เบ็ดเสร็จแล้วป่าเข้าไปสองร้อยกว่าที.
- ฉ. ทั้งคู่.
- ค. ทั้งคู่.
- ฉ. ถ้าชกโดยไม่อยู่ในกติกา,หมายถึงแอบไปชกกันจะโคนทำโทษ.
- ค. ทะเลาะวิวาทไม่ได้.หลังจากนั้นก็เลยมานั่งคุยกัน.บอก,เฮ้ย ! เกือบอะไรกัน.ทำไมหมั่นใส่อะไร.ไม่รู้เหมือนกัน.เห็นหน้าแล้วมันรู้สึกว่ามันต้องชก.แล้วหลังจากนั้นก็เลยบอกว่า,อย่าเลยมันเจ็บทั้งคู่.แล้วมันก็โคนทำโทษด้วย.ก็เลยเป็นเพื่อนกันแล้วกัน.

- ด. จบปัจจุบันนี้ ...
- ค. ปัจจุบันเป็นเพื่อนกัน.
- ด. ยังเป็นเพื่อนกันอยู่เพราะไอ้ชก ๆ กันนี่นะครับ !
- ค. ครับ.
- ด. แล้วตอนเรียนหนังสือนี้เราเรียนแก่งมัย .
- ค. ไม่แก่ง.
- ด. เหมอครับ !
- ค. เรียนปานกลาง.ก็ประมาณไม่เกิน ๒.๕ .
- ด. ปานกลาง.แล้วกีฬาเล่นมัย .
- ค. กีฬาเล่นครับ.
- ด. เล่นอะไรครับ.
- ค. เอ้อ:เล่นทุกอย่าง.อยู่ที่โรงเรียนเค้าจะให้เล่นทุกอย่างเลข.ตั้งแต่รักบี้,ฟุตบอล,บาสเก็ตบอล,กรีฑา,เทนนิส,แบดมินตัน,ศกวอช.คือโรงเรียนจะเน้นเรื่องกีฬา.
- ด. เล่นได้หมดทุกอย่าง.
- ด. แล้วเราเก่งอะไร.
- ค. เอ้อ : ที่ตอนนี้ยังเล่นอยู่มีศกวอช.เอ้อ : แล้วก็เตะฟุตบอล.
- ด. อ้อหิ.เคยไปแข่ง...
- ค. เคยไปแข่งรักบี้.แข่งรักบี้.คิดทีมเยาวชนทีมชาติ.แล้วก็ได้แชมป์รักบี้เจ็ดคน.แต่ตอนนั้นผมอยู่มหาวิทยาลัยแล้ว.
- ด. เมื่อก็บอกผมว่าเรียนหนังสือปานกลางมาโดยตลอด.แต่เวลาที่สอบเอนทรานซ์เข้าไปแล้วคิดได้ยังไง.
- ค. เอ้อ : ตอนนั้นสอบโครงการนักกีฬา.เพราะคิดเยาวชนทีมชาติรักบี้.แล้วก็มีโอกาสได้สอบโครงการนักกีฬา.แล้วก็เลือกรัฐศาสตร์.
- ด. เพราะฉะนั้นโอกาสจะดีกว่าคนอื่น.เพราะว่าอยู่โครงการนักกีฬา,หรือยังไง .
- ค. ยากครับ.เพราะว่า,เอนทรานซ์เนี่ย,ช่วงนั้นอัตราเนี่ย,แตกต่างกันเยอะ.ของผมอัตราเทียบแล้วสิบคนรับหนึ่งคนช่วงนั้น.แต่เอนทรานซ์รัฐศึกษารับหนึ่ง.
- ด. อ้อ ! โอกาสก็เยอะกว่า.เพราะฉะนั้นจริง ๆ แล้วเราก็เป็นนักกีฬาที่สิบคนรับหนึ่งคน.เราอยู่ในหนึ่งนั้น จริง ๆ ,เราจึงได้เข้าตรงนั้น.
- ค. ครับ.ไปสอบสี่ร้อยคน.เค้ารับสี่สิบเจ็ดคนเองครับ.
- ด. สำหรับโครงการนักกีฬา.
- ค. ครับ.
- ด. เราคิดในสี่สิบเจ็ดคนนี้ก็เลยเข้าไปอยู่ในคณะรัฐศาสตร์ธรรมศาสตร์ได้.
- ค. ครับผม.
- ด. ตอนก่อนเริ่มเรียนนี่นะครับท่านผู้ชม,มีความมั่นใจสูงมาก.บอกที่บ้านไว้เลยว่าเรียนยังไง .
- ค. ตามปีครึ่งก็เกรดนิยามอันดับหนึ่ง.
- ด. ตามปีครึ่งต้องได้.ต้องจบ.แล้วก็พร้อมกับเกรดนิยามอันดับหนึ่ง.
- ค. เพราะว่า,เพราะว่าที่เอกจบสามปีครึ่งนิติศาสตร์.ที่เอ็นนี่จบนิเทศศาสตร์จุฬาลงกรณ์.ที่สาวผมก็จบสามปีครึ่ง.เพราะฉะนั้นเราก็: เฮ้ ! เค้าทำกันได้.เราก็ทำได้.นี่เป็นความกดดันของถูกคนสุดท้าย.จะเห็นได้ชัด.
- ด. แต่มันก็เป็นเรื่องราวที่คืออย่างหนึ่งของตระกูลไธม์ยว่า , คนอื่นเค้าไปได้ดีทั้งหมด.เราก็เลยคล้าย ๆ กับมีแนวทางดี ๆ ให้ดูตลอด.

- ค. มันเหมือนมีแรงผลักดันที่จะต้องไต่เต้าให้ทัน.เพราะเค้าทำคิกกันมาหมดแล้ว.
- ด. ฮ่า ! โช ! เพราะเค้าคิดเราต้องคิดด้วย .
- ค. โชครับ.
- ด. แต่ถ้าเกิดว่าเค้าห่วย ๆ เจ็ง ๆ บึง ๆ เราก็อาจจะไม่มีแรงกดดันขนาดนั้นที่จะให้กับตัวเองได้สิ.เพราะฉะนั้นขอบคุณพวกที่ ๆ พวกนี้เค้ามาก.
- ค. โชครับ.
- ด. ทุกวันนี้ยังสนิทชิดเชื้อกันอยู่มัย .
- ค. สนิทครับ.อยู่ด้วยกัน.ก็วัน ไหนว่าง ๆ ก็เจอกัน.ทานข้าวอยู่ด้วยกัน.
- ด. เอ่อ : เพราะฉะนั้นแรงกดดันครั้งนี้ก็เลยทำให้พูดไปว่าต้องเรียนตามปีครึ่งและได้เกียรตินิยม.
- ค. ครับ.
- ด. โชมั๊ยครับ.พอหลุดจากรั้วโรงเรียนประจำเข้ามาสู่วัฒนการวิทยาลัยชีวิตการเรียนแตกต่างกันมัย.
- ค. มาก.เพราะว่าอยู่โรงเรียนประจำมีอาจารย์คอยติกรอบให้.จะต้องอยู่ในนี้ละ.จะต้องสอบให้ได้.จะต้องอ่านหนังสือ.จะต้องเข้าเรียน.แต่พอชีวิตมหาลัยมันจะเหมือนชีวิตที่สบายไม่มีใครมาคุมอะไรทั้งสิ้นเลย.มีบางวิชาเท่านั้นเองที่จะต้องขึ้นไปเช็คชื่อ.แต่บางที่เราเช็คชื่อแล้วเราก็กดก็ได้.หรือขึ้นไปท้ายชั่วโมงแล้วเช็คชื่อ.นี่ถือเป็นแบบอย่างที่ไม่ดีนะครับ.
- ด. ไม่ดี.ไม่ดี.แต่ว่าพอเข้าไปแล้วมันแตกต่าง.
- ค. แตกต่างมาก.
- ด. เมื่อก่อนมีคนบังคับให้เข้าเรียน, ตอนนี้ไม่ต้องเข้าเรียนก็ได้.เพราะฉะนั้นผลก็เลยออกมาในทางไม่ค่อยเข้าเรียน.
- ค. ไม่ค่อยเข้าเรียน.จะ ไปอยู่ตาม โต๊ะสนุกบ้าง.
- ด. ไปอยู่ตาม โต๊ะสนุกแถวมหาลัย.หรือออกไปเที่ยวช้อปปิ้งที่ชวนี้.เล่นบอสบ้าง.
- ค. ครับ.บางทีก็ไม่มาเรียนบ้าง.
- ด. เฮฮา.ว่าจัน .
- ค. ฮะ.เฮฮา.กับเพื่อน.
- ด. ตะนี้.ในวิชาрусเนี่ยไม่มีผู้หญิง. เรียนตั้งแต่เด็กจนโตมาไม่เคยผู้หญิงเลย.มาอยู่มหาวิทยาลัยเจอนักศึกษาเป็นผู้หญิงเยอะแยะเป็นยังไง .
- ค. ตื่นเต้นตาโตแค่เก็บฟอร์ม.
- ด. ฮ้อ ! ตื่นเต้นตาโตแค่เก็บฟอร์ม.
- ค. เก็บฟอร์ม.
- ด. เหรอครับ.เวลาเค้ามานั่งใกล้.เพราะมันไม่เคยใช้ชีวิตมันไม่เจอบุ๊อย่างนั้น.มานั่งคุย.ผู้หญิง.ผู้หญิง.รู้สึกแปลกมัย .
- ค. แปลกๆ แต่พยายามให้ไม่แปลก.พอเค้ามานั่งเราก็ : เอ๊ย ! ขรรคคา.คนเค้าก็นั่งใกล้ ๆ เราก็เยอะแยะ.แต่ข้างในไม่หรอกนะ.ข้างใน (ท่าเสียว) ฮ้อ !
- ด. ตื่นเต้น.
- ค. ข้างในตื่นเต้น.
- ด. ที่นี้มัวแต่ตื่นเต้น.มัวเฮฮาอยู่อย่างนั้น.จริง ๆ จากการเรียนที่บอกสามปีครึ่ง.พอมาเรียนสักปีสองนี้..
- ค. เริ่มแอ่.พอผ่านปีหนึ่งก็เริ่มแอ่แล้วครับ.
- ด. เกรคนมันออกมาเป็นยังไง .
- ค. ปีหนึ่งแอ่ ๑.๓๘.เทอมหนึ่งปีหนึ่ง.
- ด. โถ ! เกือบไปแล้ว.

- ค. แอ้..แล้วก็ทอเทอมสองปี บ, ซึ่มมาหน่อย.ก็เลข ๑.๕ .ยังไม่โดนรีไทร์.เค็มเป็นการวอนนึ่งวัน, วอนนึ่งทุ.ถึงโปรเบชั่น.
แล้วถ้าเพื่อไม่หลุดนี่คือรีไทร์.ก็ไม่ได้แล้ว.ต้องติดตัวเอง.
- ง. สปีค.
- ค. โช้ครับเพราะเราเสียเวลาสามปี.
- ง. อ้อ ! นี่เคยโคยไปมาแล้วด้วย.
- ค. โปรเบชั่นมาแล้ว.ทุกระดับประทับใจ.
- ง. ทุกระดับประทับใจมาแล้วนะฮะ.ตั้งแต่เดือนที่ ๑ ,เดือนที่ ๒. คาดโทษว่าถ้าครั้งนี้พลาดคือรีไทร์.ไล่ออกจากมหาวิทยาลัยนะครับ.ตรงนี้มีผ่านมาหมดแล้ว.
- ค. ผ่านมาหมดแล้ว.
- ง. ก็มาสปีคตอนนั้น.
- ค. ปีสามเทอมหนึ่ง.
- ง. ปีสามเทอมหนึ่ง.
- ค. พยายามเรียนวิชาเสรี.คือวิชาที่เค้าไม่บังคับ.พยายามทำเกรดให้ขึ้นมา.ก็ไปคุยกับอาจารย์หลายท่านเหมือนกัน.ก็อาจารย์ท่านก็ช่วย.บอกว่า , เอ้อ : อย่างสมมุติว่าผมบอกว่าผมทำงานด้วยเรียนด้วย.เพราะช่วงนั้นเริ่มทำงานแล้ว.ก็บอกอาจารย์,เรียนอาจารย์เค้า.ไม่อยากเสียโอกาสทั้งสองอย่าง.ไม่ทราบว่าจะอาจารย์มีทางไหนทอแนะนำบ้าง.ท่านก็บอกว่าลองทำรายงานมาส่งซิ.ทำงานพิเศษขึ้นมาส่ง.
- ง. ก็เลขติดตัวขึ้นมาเรื่อย ๆ .ในที่สุดจบก็ปี.
- ค. สปีคครั้ง.เพื่อน ๆ จบหมดแล้ว.
- ง. เกิดตนิยม .
- ค. เกิดติที่บ้านนิยมกันเอง. (หัวเราะ)
- ง. เกิดติที่บ้านนิยมกันเองเพราะว่าไปพลาดเองในตอนนั้น.นั่นเป็นชีวิตการเรียนของเค้านะครับ.เราพักตรงนี้สักครู่หนึ่งแล้วเคียวจะมาดูชีวิตการทำงานของเค้าว่าเป็นยังไงบ้าง.ผู้ชายที่ชื่ออู๋ ,ธนากร โปษยานนท์.สักครู่เดียวครับ.
- (พักโฆษณา)
- ง. กลับมาดูรายการของเราอีกครั้งครับ,ทอล์คโชว์ทไวไลท์โชว์กับคุณอู๋ ธนากร โปษยานนท์นะครับ.ครับ,เราคุยกันถึงตอนที่เค้าเรียนจบแล้วนะครับ.แต่จริง ๆ แล้วตอนที่เรียนหนังสืออยู่นั้นก็เริ่มทำงานแล้ว.มันเริ่มทำงานจากงานอะไรก่อน.
- ค. ถ่ายโฆษณาก่อน.
- ง. ทำไมถึงได้ไปถ่ายโฆษณา.
- ค. เอ้อ : หนังสือพิมพ์จะมีคอลัมน์เพชรกับเพชรทุกวันอาทิตย์
- ง. สมัยก่อน.
- ค. สมัยก่อน.แล้วก็ทางบ.ก.ของคอลัมน์เค้าโทรมาสัมภาษณ์.สัมภาษณ์ ว่า,เอ้อ : เรียนที่ไหน,ทำกิจกรรมอะไรบ้าง,มีงานอดิเรกอะไรบ้าง,อะไรอย่างเงี้นะครับ. ซึ่งตอนนั้นเราก็เล่นรักบี้อยู่.เล่นรักบี้ของมหาวิทยาลัย.ก็ :: เค้าก็เขียนลงไปด้วย.เสร็จแล้วก็โฆษณาแบน โรลชอนน้ำยาคับกลั่นกาชนะฮะ.
- ง. อะฮะ.ครับ.
- ค. เสร็จแล้วเค้าก็เป็นคอนเซ็ปเกี่ยวกับรักบี้เค้าอ่านเจอ,เค้าก็เรียกเข้าไปที่สยามสตูดิโอ.เรียกเข้าไปถ่ายรูป,พูดคุยนิดหน่อย.เค้าก็บอกว่าวันเสาร์นี้เจอกันตีห้าครึ่ง.ให้ไปถ่ายโฆษณา.
- ง. ครับ.นั่นไม่รู้เรื่องมาก่อนเลย.
- ค. ไม่ทราบ.

- ฉ. ไปมัย .
- ค. ไป .
- ฉ. ไปเจออะไร .
- ค. ไปเจอทีมรักบี้ของธรรมชาติทั้งหมด.ก็ไปถึง.ช่วงนั้นเป็นช่วงที่ไม่มีการซ้อมรักบี้แล้ว.เพราะฉะนั้นวิธีการสื่อสารกันก็คงจะไปปากต่อปาก.ในทีมบอกให้ไปวันเสาร์.พอไปถึงแค้ก็คงนึกว่าเรามาร่วมทีมเพื่อที่จะถ่ายโฆษณา.แต่พอเสร็จแล้วแต่งตัวออกมา.เราแต่งตัวแตกต่างจากคนอื่น.แค้ก็ถาม,เฮ้ย ! ทำไมแต่งตัว.ก็บอกไม่ทราบครับ.แค้จับให้ผมใส่.เสร็จแล้วเราก็ถ่ายซึ่งแยกกลุ่ม.แค้มีกล้อง ๑ ,แมน,เอ็กซ์ตรา .แต่ของเราจะเป็นแมน.แตกต่างกัน.แค้ก็บอก,เฮ้ย ! ทำไมได้มาถ่าย.อะไรอย่างเงี้ย .
- ฉ. จากโฆษณานี้เองที่ทำให้คนรู้จักเรา.เริ่มรู้จักเรา .
- ค. ครับ .
- ฉ. ตอนที่ได้ค่าตัวใจมัย .
- ค. ดีใจครับเพราะเป็นครั้งแรกที่หาเงินได้ช่วยตัวเอง .
- ฉ. อ้อ ! แสดงว่าเดิมทีเคียวต้องใช้เงินจากที่บ้านมาตลอด .
- ค. ครับ .
- ฉ. ครั้งนี้ครั้งแรกที่หาได้ก็เลยทำให้เราดีใจและภูมิใจ .
- ค. ครับ.ภูมิใจที่เราก็สามารถหาเงินใช้เองได้ในขณะที่ยังเรียนอยู่ด้วย .
- ฉ. อ้อ! ไร้ตอนนั้นยังเรียนอยู่ด้วยนะครับ .
- ค. ครับ .
- ฉ. หลังจากนั้นผ่านการถ่ายโฆษณานี้แล้วได้ทำอีกมัย .
- ค. ได้ถ่ายอีกประมาณสองสามชิ้นครับ .
- ฉ. สองสามชิ้น.แล้วแม่พ่่านล่ะ .
- ค. ก็ : พอถ่ายโฆษณาเสร็จก็มีหนังสือเริ่มติดต่อมา.ถ่ายรูปเดินแฟชั่นโชว์ .
- ฉ. ครับ .
- ค. ก็เป็นช่วงที่เริ่มทำงานในวงการ .
- ฉ. ก็เริ่มทำนู่นทำนี่มากขึ้นเรื่อย ๆ.ตอนนั้นมีจิตใจหรือยังครับ,ว่าจะเข้ามาสู่วงการนี้อย่างเต็มตัว .
- ค. ไม่ได้คิดว่าเป็นงานที่จริงจัง.ไม่ได้คิดว่าเป็นงานที่ซีเรียส.ถือว่าเป็นงานหารทานมากกว่า .
- ฉ. ครับ.ที่บ้านสนับสนุนมัย .
- ค. ไม่สนับสนุนแต่ก็ไม่คัดค้าน.เพราะว่าถือว่าหาเงินได้เอง.แล้วเราก็ไม่เคยขอเงินจากที่บ้านเลย .
- ฉ. หลังจากนั้นแล้ว .
- ค. ครับ .
- ฉ. เพราะฉะนั้นก็ใช้เงินครั้งนี้มาตลอด .
- ค. ครับ .
- ฉ. เอ่อ : คุณแม่ว่ายังไงที่เห็นลูกถ่ายโฆษณา.โฆษณารอกมาอะไรเงี้ย.คุณแม่พูดว่าไง .
- ค. อืม.ดีนี่ .
- ฉ. คุณพ่อ .
- ค. อืม.ดีนี่ .
- ฉ. อ้อ ! แต่ว่าเลข ๑ ไม่ได้
- ค. เลข ๑ .

- ก. แล้วตั้งเรื่องเรียนมั๊ย .
- ค. อย่างที่การเรียน.ขอ.จะ.ไป.ทำอะไร.ก็.แล้ว.แต่.ยัง.ใจ.ก็.แล้ว.แค่.ขอ.ให้.เรียน.ให้.จบ.
- ด. ครับ.หลังจาก.ที่.ได้.ถ่าย.โฆษณา.หลาย.ชิ้น.ได้.ถ่าย.นิเทศ.สาร.หลาย.ฉบับ.เข้ามา.ดู.วงการ.การ.แสดง.ได้.ยัง.ใจ.ครับ.
- ค. ตอน.นั้น.ที่.คุณ.พูด.ของ.ยู.มา.โทร.มา.ตอน.นั้น.เค้า.กำลัง.หา.มือ.ปืน.เรื่อง.คน.แซ่.ดี.คน.ที่.จะ.ไป.เป็น.มือ.ปืน.ที่.โด.วิชา.มา.วิชา.ที่.เมื่อ.ช่วง.นั้น.เค้า.สนิท.กับ.ยู.มา.เค้า.ก็.มา.คุย.มา.ถาม.ว่า.เออ ! สน.ใจ.เล่น.หนัง.มั๊ย. เราย.ก็.บอก.ว่า.เออ ! น่า.ลอง.นะ.เอ ! มัน.ก็.ไม่.เสีย.หา.อะไร.ก็.ไป.ลอง.ไป.ที่.ยู.มา.ก็.ไป.เจอ.ที่.ยู.ทุก.คน.ก็.มา.ดู.ตัว.ดู.เสร็จ.แล้ว.ก็.บอก.ว่า.หน้า.เด็ก.ไม่.เหมาะ.ที่.จะ.เป็น.มือ.ปืน.ก็.ไม่.ได้.เล่น.
- ก. ไม่ได้.เล่น.คน.แซ่.ดี.ซึ่ง.คน.แซ่.ดี.นี้.จริง.ๆ.แล้ว.เป็น.ภาพยนตร์.ไม่.ใช่.ละคร.
- ค. ครับ.ผม.
- ด. ไม่ได้.เล่น.แต่.ไม่ได้.เล่น.ก็.ยัง.เกี่ยวข้องกับ.คน.แซ่.ดี.อยู่.ดี.
- ค. ก็.ยัง.เกี่ยวข้อง.
- ก. ทำไม .
- ค. ได้.ไป.พาก.ย์.
- ด. เพราะ.อะไร.ครับ.
- ค. ช่วง.นั้น.ที่.เข้าไป.ไป.คุย.กับ.ผู้.กำกับ.คือ.คุณ.ชู.ชัย.อง.อาจ.ชัย.กับ.ที่.ดู.เนีย.เสร็จ.แล้ว.หลังจาก.นั้น.ก็.เจ.ไป.ปะ.ครับ.ที่.ไม่ได้.ไป.เล่น.ก็.โทร.มา.อีก.ที่.บอก.สนใจ.พาก.ย์.หนัง.มั๊ย . บอก.เสียง.นี้.ใช้.ได้.บอก.ที่ ! ผม.ไม่.เคย.พาก.ย์.หนัง.มาก่อน.ผม.ไม่.รู้.ด้วย.ยัง.ไง.บอก.อะ ! มา.ลอง.ดู.ก็.ไป.ไป.ลอง.ดู.
- ก. ไป.พาก.ย์.เป็น.ตัว.ของ. ...
- ค. ที่.ดิน.จ๊ก.รก.ฤษ.ณ์.
- ก. ดิน.จ๊ก.รก.ฤษ.ณ์. มี.วัน.ไหน.ที่.ถือว่า.พาก.ย์.ยาก.ที่.สุด.เพราะ.พาก.ย์.วัน.เดียว.เนีย.คง.ไม่.เสร็จ.
- ค. สิบ.วัน.ครับ.ที่.ไป.พาก.ย์.ทั้ง.หมด.สิบ.วัน.
- ก. สิบ.วัน.อะไร.ที่.ยาก.ที่.สุด.
- ค. เป็น.ฉาก.โคล.แม.ก.ซ์.ของ.เรื่อง.จะ.เป็น.ฉาก.ที่.ความ.ลับ.ทั้ง.หมด.เปิด.เผย.เป็น.ฉาก.ที่.ที่.ค้น.ระ.บาย.ความ.รู้.ลึก.ทั้ง.หมด.ออกมา.ยาก.มาก.
- ก. พูด.ว่า. ...
- ค. เอ.อ.เท่า.ที่.จำ.ได้.นะ.อะ.ทั้ง.หมด.เป็น.ความ.ผิด.ของ.ผม.เอง.ที่.ผม.มา.ที่.นี้.และ.ทำ.ให้.ทุก.คน.ต้อง.ตาย.ออกมา.ลักษณะ.เนีย.นะ.อะ.
- ก. แค.เนีย ! ประ.มา.ณ.เนีย !
- ค. ครับ.
- ก. พาก.ย์.นาน.เท่า.ไหร่ .
- ค. ดู.ไม่.ก็.ค่า.แป.ด.ชั่ว.โมง.
- ก. เฉ.พาะ.ค่า.แค.เนีย.แป.ด.ชั่ว.โมง !
- ค. แป.ด.ชั่ว.โมง.
- ก. เพราะ.อะไร.ถึง.ต้อง.เน้น.ประ.โย.คน.นี้.เน้น.คำ.นี้.กัน.ถึง.แป.ด.ชั่ว.โมง.เค้า.บอก.อะไร.เรา .
- ค. พี่.ม้า.ที่.ผู้.กำกับ.นะ.ครับ.มา.บอก.ว่า.เอ.อ. : ประ.โย.คน.นี้.เป็น.ประ.โย.คน.สำคัญ.ของ.เรื่อง.ที่.ดิน.จะ.ได้.รางวัล.หรือ.ไม่.ได้.อยู่.ที่.คุณ.หนัง.จะ.ได้.รางวัล.หรือ.ไม่.ได้.อยู่.ที่.คุณ.คุณ.ต้อง.ทำ.ให้.ได้.
- ก. อ้อ.ห.ี. เพราะ.ฉะนั้น.แค่.ประ.โย.คน.นี้.เน้น.กัน.อยู่.แป.ด.ชั่ว.โมง.
- ค. แป.ด.ชั่ว.โมง.ครับ.
- ก. แล้ว.ใน.ที่.สุด.ก็.ผ่าน.ไป.

- ค. ครับ.
- ง. หลังจากนั้นหนังสือออกฉายเร็วหรือ.มีการประกาศรางวัล.ค้นได้มีชัย .
- ค. หนังสือเรื่องนี้ได้ไปสิบเอ็ดรางวัล.
- ง. สิบเอ็ดรางวัล.
- ค. ที่ค้นได้รับรางวัลคารานาชาย.หน่อขุนภกรได้รางวัลของคาราผู้หญิงและได้รางวัลบันทึกเสียงยอดเยี่ยม.ทั้งหมดสิบเอ็ดรางวัล.
- ง. เรามีส่วนอยู่ตรงนั้นด้วย.
- ค. คิดว่ามีส่วน.ถ้าเค้าให้นะ.
- ง. (หัวเราะ) ในการบันทึกเสียงยอดเยี่ยมเพราะมีเสียงเราด้วย.
- ค. ครับ.
- ง. ฉะนั้นเริ่มเห็นแล้วว่าจริง ๆ แล้วความสำคัญทุกขั้นตอนของวงการบันเทิงไม่ว่าใครก็สำคัญทั้งนั้น. ใหม๊ยยครับ .
- ค. ครับผม.
- ง. แล้วทำไมถึงได้มาเล่นละครได้ครับ .
- ค. เสร็จแล้วหลังจากที่พากย์หนังไป,ก็ห่างหายไปสองปีกับญาติ.พี่ยูก็โทรมาอีก.บอกว่าสนใจเล่นละครมีชัย.เรื่องสองมือแม่ที่สร้างโลก.
- ง. อ้อหี.ตอนนั้นเรียนจบหรือยังครับ .
- ค. ยังครับ.ยังเรียนอยู่.
- ง. ยังเรียนอยู่.ปี ...
- ค. ปีสาม.เป็นช่วงที่จะต้อง \sum สปีดตัวขึ้น .
- ง. ให้อ่านโปรเบชั่น.
- ค. เราตอบว่าไง .
- ค. สนใจครับ.
- ง. ขนาดโปรเบชั่นเนี่ยนะ !
- ค. ก็สนใจ. $\left[\begin{array}{l} \text{ก็ :: (หัวเราะ)} \\ \text{แสบจริง ๆ.} \end{array} \right.$
- ง. สนใจ.ก็ยังสนใจอยู่ครับ.เพราะอย่างน้อยมันก็เป็นประสบการณ์อย่างหนึ่ง.ก็พี่ยูก็เรียกเข้าไป.ก็เข้าไปเล่นแอดคัง แอดคังอะไรกันเสร็จเร็วหรือ.เค้าก็เสนอทางช่องไป.ทางช่องเห็นว่าเรายังไม่เหมาะกับบทนี้.เรายังไม่เหมาะสมกับตรงนี้.ก็เลยยังไม่ได้เล่น.
- ง. อ้อ.
- ค. แล้วก็มาติดต่อเรื่องที่สอง.คือไฟในดวงตา.
- ง. ไฟในดวงตา.
- ค. แต่ตอนนั้นรู้สึกเรียนแย่แล้ว.แย่แล้ว.ก็เลยบอกพี่ยูว่าขอเรียนก่อนดีกว่า.เอาให้จบก่อนดีกว่า.
- ง. อืม.ก็ยังผ่านไปอีกอน.สองเรื่องไม่ได้เล่น.จนกระทั่งได้มาเล่นเรื่อง ...
- ค. ผ่นปลายฟ้า.
- ง. ผ่นปลายฟ้า.ตอนนั้นอยู่ปีอะไรแล้ว .
- ค. ตอนนั้นปีสี่เทอมสุดท้ายครับ.

- ณ. ซึ่งมันใจว่า...
- ค. จบแน่.
- ณ. ที่บูก็โทรมาชวนเล่นฝนปลาชฟ้าอีก.
- ค. ครับ. ตอนนั้นเป็นคิเจอยู่ช๖.๕.จักรวาลอยู่.แล้วก็ไปถ่ายมิวสิควิดีโอของมิกก็.อย่าให้เค้ารู้.เสร็จแล้วมันคงเกี่ยวกับ,คล้าย ๆ บอดีการ์ด. ซึ่งเรื่องฝนปลาชฟ้าต้องมาเป็นตำรวจ.ที่บูก็เห็น.ก็อะ ! มาลองดู.
- ณ. คราวนี้เอามั้ย .
- ค. เอา.
- ณ. เอา.ต้องเวียนการแสดงก่อนมั้ย .
- ท. เวียนการแสดงก่อน.
- ณ. ไปเวียนกับใครครับ .
- ค. เวียนกับ,เฮ่อ ::ผู้ช่วยผู้กำกับชื่อคุณวิไลภษา.
- ณ. ครับ.เค้าให้ทำอะไรบ้าง.เวียนการแสดง.
- ท. เฮ่อ : เริ่มแรกให้วอร์มร่างกาย.คือให้ยืดเส้นยืดสายเหมือนกับการเล่นกีฬา.วอร์มร่างกายเสร็จก็เป็นแบบฝึกหัดของการฝึกจินตนาการว่า,เริ่มจากห้องที่มีร้อน,ร้อนมาก.จนกระทั่งมาหนาวมาก.เราจะต้องรู้ตี๊กยังไง.แต่แบบฝึกหัดที่ยากของผม,ผมคิดว่าเป็นหนอน.
- ณ. หมายถึง ...
- ค. ให้เป็นหนอน.
- ณ. ให้ตัวเราเป็นหนอน.
- ค. ให้เป็นหนอน.
- ณ. ทำได้มั้ย .
- ค. ตั้งแต่อยู่ในใจ.เริ่มจะฝึกตัวออกมา.เริ่มหาอะไรกิน.วิธีการหายใจ.วิธีการสืบคลาน.วิธีการที่จะเริ่มเป็นคักแค้.เริ่มมาเป็นคิเสื่อ.ทุกอย่างมันต้องจินตนาการหมด.
- ณ. จนกระทั่งกลายมาเป็นคิเสื่อบินไปเลย.
- ท. ครับ.เราจะต้องรู้ตี๊กทุกอย่าง.
- ณ. นั่นคือการเวียน.
- ค. ที่ผมว่ายากที่สุด.
- ณ. ที่ยากที่สุดเกี่ยวกับการแสดง.
- ค. ครับ.
- ณ. ทำได้บ้างไม่ได้บ้าง.ก็ไม่ต้องตอนนั้น.
- ค. ก็ตอนแรก ๆ ก็คิดว่าทำไมล่ะ,ทำไมจะต้องเป็นหนอน.ทำไมไม่ให้เล่นเป็นเหมือนลักษณะการเข้ามาเจอกัน,พูดกัน.เป็นลักษณะของการเป็นมนุษย์.เพราะว่าการแสดงเนี่ย,คนคงไม่ให้เล่นเป็นหนอนมั้ครับ.ก็คงมาถึงก็เป็นคนปกติ.มาถึงก็เจอพูดคุยกัน.แสดงอารมณ์ความ โกรธเกลียดหัวเราะดีใจร้องไห้.ผมคิดว่ามีแค่นั้นใจครับ.และพอเสร็จแล้วให้มาเป็นหนอน.
- ณ. อืม ๆ .ก็ไปเล่นละครฝนปลาชฟ้า.
- ค. ฝนปลาชฟ้า.
- ณ. เล่นออกมาผลเป็นยังไง .
- ท. แย่ !
- ณ. แย่.

- ค. แอ้มมาก.
- ณ. เป็นยังไง. ที่ว่าแอ้ม, แอ้มมาก.
- ค. เหมือนหุ่นยนต์.
- ณ. แข็ง.
- ค. แข็ง. เพราะว่ามันแรกที่เข้าฉากเนี่ยมันมีที่จุ่มอุทุมพร, มีจุดอิริถักกษณ์, มีคันฉกรกฤษณ์. และข้างนอกคาวาที่ยังไม่ได้เข้าฉากเนี่ย, มีสายฟ้า เศรษฐบุตร, ที่ล้อม ทลวิคร, ใหญ่ วัชรเกียรติ. โอ๊ย ! อีกเยอะแยะอะ.
- ณ. เขี้ยวทั้งนั้น.
- ค. ครับ.
- ณ. เข้าเขี้ยวเวทีกันมาแล้ว.
- ค. เกร็ง.
- ณ. เกร็ง. กลัวเค้า.
- ค. เราหยุดตรงเวียนการแสดงไปนานพอสมควรแล้วก็มาเล่นละคร.
- ณ. อืม. เข้าไปที่ Z
- ค. Z ก็: หอเค้าพูดจบปุ๊บ, พูดจบ, พูดจบปุ๊บ, พูดจบ. เอ๊ะ คนนี้พูดเสร็จแล้วต้องเราค้อมมัย. ไซ้เนี่ย. พูดจบ.
- ณ. อืม. คือทำอะไรก็ได้ให้มันหมด ๆ หน้าที่ฉันไปให้เร็วที่สุด. ไซ้มัย.
- ค. ไซ้.
- ณ. เออ : รถเต็มน้ำมันแล้วหรือยังเนี่ย . Z
- ค. Z เต็มแล้วครับ.
- ณ. เออ : อารมณ์นั้นไซ้มัย . เออ : เคียวเราจะไปไหนกันต่อคิ . Z
- ค. Z อ้อ ! ไปห้างครับ. ไปห้าง.
- ณ. ตาย ! เธอเร็วมาก. คินะ.
- ค. กล้องตัดมารับไม่ทันเลย.
- ณ. (หัวเราะ) อารมณ์จะเป็นอย่างนั้นตลอด. คือจะรีบร้อนให้มันหมดหน้าที่ไปซะ.
- ค. ครับ.
- ณ. ก็มาดูงานแล้วก็เห็นว่าไซ้ไม่ได้ .
- ค. ไซ้ไม่ได้.
- ณ. ทำยังไง .
- ค. ก็กลับมา. ตอนนั้นคิดว่าคงไม่ได้เล่นอะไรต่อแล้วแหละ. แต่ที่บูก็โทรมา. มีละครให้อีกเรื่องนึง. ละครเร่เสนาหา. มาเล่น. เล่นมัย. เล่น. แต่ขอเรียน อนุญาตเรียนการแสดงเพิ่ม.
- ณ. คราวนี้กลับไปมูเรียนอีกที .
- ค. เรียนอีกครั้ง.
- ณ. ตั้งใจมัยครั้งนี้ .
- ค. ตั้งใจมาก.
- ณ. คราวนี้หนอนก็หนอน.
- ค. หนอนก็หนอน. ให้เป็นเม็ดข้าวก็เป็นเม็ดข้าว. ให้เป็นสมตำนไปค่านมาก็เป็น.
- ณ. ก็ต้องเป็น.
- ค. ครับ.
- ณ. แล้วพยายามทำให้คนอื่นเข้าไปให้ได้ .

- ท. ครับ.
- ถ. แล้วก็เลยเริ่มเข้าใจว่าจริง ๆ การแสดงที่แท้จริงมันอยู่ที่...
- ท. ความเชื่อ.
- ถ. ความเชื่อ.
- ท. คนเรากล้าเมื่อมีความเชื่อเมื่อไหร่, เราสามารถเป็นตัวตัวนั้น. ถ้าเมื่อเราเชื่อว่าเราเป็นคนกะล่อน, เราก็คือคนกะล่อน. ถ้าเมื่อเราเชื่อว่าเราเป็นคนร้ายที่สามารถยิงคนได้แล้วหัวเราะได้, เราก็เป็นได้.
- ถ. อืม. เพราะฉะนั้นต้องมีตรงนี้.
- ท. ต้องมีความเชื่อ, ความศรัทธา.
- ถ. ฮ่า ! ถ้าไม่มีความเชื่อความศรัทธาตรงนี้ทำอะไรไม่ได้เลย.
- ท. ครับ.
- ถ. ความจริงทั้งหมดนี้เค้าพยายามสอนเรา. เค้าสอนให้เราเชื่อและศรัทธาในสิ่งที่กำลังจะทำนั่นเอง.
- ท. ครับ. และเป็นการฝึกสมาธิอีกอย่าง.
- ถ. ครับ. หลังจากนั้นก็กลับมาเล่นละครอีกมากมาย. ที่โคงดังมาก ๆ ก็ไปลิศจับขโมย.
- ท. ครับ. ที่ทำให้คนรู้จัก.
- ถ. ดังมาก. ดังจริง ๆ เลยในเรื่องนี้นะครับ. แล้วก็มาล่าสุดที่กำลังเล่นอยู่นี้คือ ...
- ท. จับดาชวายร้ายสายสมร.
- ถ. ชื่อเหลือเกินจริง ๆ เลยนะละครเรื่องนี้. จับดาชวายร้ายสายสมร. ไซ่ม้อยครับ.
- ท. ครับ.
- ถ. ตัวนี้เล่นเป็น ...
- ท. เป็น : เอ๋ : ตำรวจนอกเครื่องแบบ. เป็นสายลับที่เราจะต้องแทรกซึมเข้าไปในกลุ่มของคนร้าย.
- ถ. จับดาชวายร้ายสายสมร. แล้วเล่นคู่กับใครบ้างครับ. ฝ่ายชายมีใครบ้างครับ .
- ท. ฝ่ายชายมีที่ฉันจักรกฤษณ์, ผม, แล้วก็ยังมีน้องตัน ทิเชษฐไชย. ผู้หญิงก็มีพี่ตุ๊ก จันทร์จิรา. มีหน่อขลุ่ยกร. มีเชอริ เจมอัปสรแล้วก็มีแจ็กก็เลย ครับผม.
- ถ. ชูคุณม่า.
- ท. ครับผม.
- ถ. เอ๋ : ใกล้เคียงแล้วซิอะ.
- ท. โอ้โฮ ! ถ่ายได้น้อยมาก.
- ถ. ได้น้อยมาก. เห็นบอกว่าบางฉากนี้ ...
- ท. สามวันได้ฉากเดียว.
- ถ. ไซ่ม้อยอะ .
- ท. เพราะเป็นแอ็คชั่น.
- ถ. หนึ่งแอ็คชั่น. ฉากเอฟเฟ็ก. ยิงกัน.
- ท. แต่ตัวเกิดเป็นบทที่เราพูด ๆ วันหนึ่งได้ตั้งสี่สิบกว่าฉากสามสิบฉาก.
- ถ. อ้อ ! .
- ท. แต่ตัวเป็นฉากแอ็คชั่นสามวันสี่วันได้ฉาก.
- ถ. ครับ. แต่ว่าก็เป็นงานที่สนุกแล้วเราก็ชอบหรือเปล่า.
- ท. ครับผม.
- ถ. ตะนี่มาถึงเรื่องส่วนตัวกันบ้างนะครับ. อันนี้ต้องขออนุญาตถามก่อนว่าจะถามเรื่องส่วนตัวนี่อนุญาตมั้ย .

- ท. ได้ครับ.
- ถ. ใค้ นะครับ.เอ่อ : คุณอยู่เด่นหน้าออกมาบทนี้บ่่อย ๆ แต่ส่วนใหญ่จะมีข่าวออกมาว่าคุณเป็นผู้เป็นเกย์,เป็นตุ๊ด,ชอบผู้ชาย.จริงหรือไม่จริง.
- ค. ไม่จริง.
- ฉ. ไม่จริง.ฟังข่าวสิ,เคยได้ยินไหมครับ .
- ช. จำครับ. ได้ยินแล้วก็นั่งจำ.ว่า,โอ้โฮ ! ทำไม . หน้าให้เธอ .
- ฉ. จริง ๆ ชอบผู้หญิงมั๊ย .
- ค. ชอบผู้หญิงครับ.(หัวเราะ)
- ฉ. ชอบผู้หญิง.จริง ๆ มีแฟนแล้วบ้างมั๊ยในชีวิต .
- ช. มีครับ.
- ฉ. เหมอครับ.เยอะมั๊ย .
- ค. ก็พอสมควร.
- ฉ. เจ้าผู้มั๊ย .
- ช. ถ้าเทียบโดยอัตราเฉลี่ยนะครับ,ผมคิดว่าปกติ.
- ฉ. ปกติ.สเปคของคู่เป็นไง .
- ค. เอ่อ : ชอบผู้หญิงขาวครับ.
- ฉ. ขาว.ขาวมากมั๊ย.ขาวถึงขีดแบบคนน้ำมาแล้วขึ้นมาขาว.
- ช. ขาว.ขาวกว่าผม.
- ฉ. อ้อ ! ขาวกว่าคุณ.แค่นี้ ! แค่ขาวอย่างเดียว .
- ช. ครับ.ถ้าเผื่อพูดถึงสรีระภายนอก.ถ้าเผื่อพูดถึงนิสัยเนี่ย,มันคงต้องคบกัน ไปถึงจะบอกได้.
- ฉ. ขาว.สวยมั๊ย .
- ค. ไม่จำเป็นครับ.
- ฉ. ไม่ใช่ขาวสวยหมวดเช็กส์.อะไรที่เค้าพูด ๆ กัน.ไม่ใช่.
- ช. ไม่ละครับ.
- ฉ. เอาแค่ขาว.แต่ว่านิสัยใจคอที่ต้องการเป็นยังไง.
- ค. คงต้องคบกันไป.คงจะต้องเป็นคนที่คุณู้เรื่อง.ไม่งอแง.ไม่ผู้จู้จุกจิก.ไม่ประเภทแบบหึงจนน่าเกลียด.
- ฉ. เอาแบบ.เอาแบบไปแล้วเป็นอัมพาดด้วยอะ.
- ค. ผมเคยอ่านสัมภาษณ์ของพี่ตั๋ย.คืออ่านแล้วผมชอบอย่างภรรยาพี่ตั๋ย.คือไปให้ออกาส.
- ฉ. อ้อ ! จะเอามั๊ยอะ . อยู่ที่บ้าน. (หัวเราะ)
- ค. ไม่เป็นไรอะ.แต่หาผู้หญิงอย่างนี้ยากนะ.
- ฉ. หายากอะ.ผมเองก็เพิ่งหาเจอเหมือนกัน.(ทำท่าร้องไห้) ทำไมคุณต้องคุยเรื่องเสี่ยวในรายการด้วย.เอ่อ : : ตอนนี้มีแฟนหรือยังครับ.
- ค. อืม : มีเพื่อนสนิทครับ.
- ฉ. อ้อ !
- ค. อยากใช้คำว่าแฟนต่อเมื่อแต่งงานแล้ว.
- ฉ. อ้อ ! อย่างจั้นเลยหรือ.อย่างจั้นทุกคนนี้คบเป็นเพื่อนสนิทก่อน.เพื่อนสนิทคนนี้ตอนนี้สนิทมากมั๊ยครับ .
- ค. คบมาหกปีแล้วครับ.

- ด. (ผู้ชมในห้องบันทึกเทปพูดว่า “อูย”) อูยอเฮ. แสดงว่าคนดูเค้าว่าสนิทมากนะครับหกปีแล้ว.แล้วได้ข่าวว่าตอนนี้เธอผู้นั้นกำลังทำปริญญาโทอยู่.
- ค. ครับผม.
- ด. ครับผมนะครับ.ก็ยินดีด้วย.เธอสวยมี๊ครับ.
- ค. น่ารัก.
- ด. น่ารักนะครับ.เพื่อนคนนี้น่ารักด้วย.ดีใจด้วยนะครับ.อยากจะถาม,คนเราทุกคนต้องคิดถึงอนาคตด้วยกันทั้งนั้น.ถูกึ่คงคิด.อนาคตของมันไว้อังอิงบ้างครับ.
- ค. อยากทำงานที่เป็นของตัวเอง.มีบริษัทเล็ก ๆ .ไม่ต้องใหญ่มาก.แล้วก็ช่วยกันทำมาหากิน.มีครอบครัว เล็ก ๆ อบอุ่น.
- ด. อืม ! รู้ตัวมี๊อะ . คูมีเสน่ห์ตรงไหน.
- ค. ไม่ทราบ.
- ด. ทราบมี๊ครับ.พวกเราดูทราบมี๊ครับ. ไม่ทราบ.มีเสน่ห์มี๊ครับ. (ผู้ชมในห้องบันทึกเทปตอบว่า “มี”) มีมี๊ครับ. มี.คุยกับคุณมาทั้งหมดคุณรู้มี๊คุณมีเสน่ห์ตรงไหน. ผมนั่งคุยกับคนตรงเก้าอี้ครั้งนี้หลายครั้งหลายหนนะครับ.บางคนก็คุยเก่งมาก.บางคนก็ให้ข้อมูลดีมาก.บางคนก็นิ่ง ๆ เฉย. บางคนก็,แล้วแต่.แล้วแต่คนนะครับ.ไม่ใช่ว่าใครคิดใครถูก. ไม่มีชนะ.ลักษณะของคนจะแตกต่างกัน.คุณมีเสน่ห์ตรง,ผมว่าคุณนิ่ง.เฉย.จริงใจ.จริงจังดี.มันแปลกที่มันอยู่ด้วยกันได้.คือเฉย ๆ จริงใจและจริงจัง.ผู้เป็นคนจริงจังกับชีวิตมี๊ครับ .
- ค. จริงจังครับ.
- ด. ครับผม.
- ค. ค่อนข้างซีเรียสกับการทำงาน.แต่เมื่อถึงเวลาพักก็คือพักผ่อนครับ.คือใครจะมาจัดตามรางวัลทำอะไรก็จะไม่ทำถ้าเผื่อพัก.
- ด. ครับผม.ฉะนั้นตอนนี้ชีวิตยังอยู่กับงานก็จะทำมันให้ดีที่สุด.
- ค. ดีที่สุด.
- ด. สมมุติตั้งว่าให้บอก.พูดกับคนที่อยู่คู่คุณนี่อยากจะพูดอะไรกับคนดู.
- ค. อยากจะ,อยากให้มีความ ,เอ่อ : จริงจังกับชีวิต.อย่าเห็นเรื่องทุกอย่างเป็นเรื่องเล่น ๆ .ขออย่าให้หือลอย.ชีวิตทุกคนมีทางสู้และทางไป.
- ด. ผู้ชายคนนี้ชื่ออู๋ ธนากร ไปขยานนท์ครับ.
และภาพๆนี้ก็คือภาพที่รายการทไวไลท์โชว์ร่วมกับกาแฟกระป๋องUCCนะครับมอบให้กับคุณอู๋ ธนากร ไปขยานนท์ เป็นภาพถ่ายคอนรับปริญญาใช้มี๊ครับ .
- ค. ครับผม.
- ด. วัสดุศาสตร์บัณฑิต.ร่วมกับผู้หญิงสวย ๆ ในภาพคนนี่.จริง ๆ แล้วคือ ...
- ค. ที่สาว.
- ด. ที่สาว.ไม่ใช่ใครคนนั้นนะครับ.ไม่ใช่คนนั้นที่เป็นเพื่อน.ที่สาวสวยมากนะครับ.ทำไมไม่เข้าสู่วงการแสดงบ้าง .
- ค. ไม่ชอบ.
- ด. เค้าเรียนอะไรครับ .
- ค. เรียนจบ,เอ่อ : ศศินทร์ที่จุฬา ๆ ปริญญาโท.
- ด. โอ้โฮ ! เรียนได้ศศินทร์ด้วยเธออะ .
- ค. ครับผม.
- ด. อู๋ ! ตระกูลคุณเยี่ยมๆทั้งนั้นเลย.
- ค. (หัวเราะ)

- ด. แล้วคุณไม่มีโครงการปริญญาโทกับเค้าบ้างเหรอ .
- ค. มีเหมือนกันครับ.เคยไปนั่งเรียนแล้วรู้สึกเราขัง ไล่เค้าไม่ทัน. ไปเรียนเกี่ยวกับฟิสิกส์.แล้ว ไปนั่งในห้องเรียนแล้วคนทำงานศูนย์เวอร์แซดมาเจ็ดปีอย่างนี้.เราไม่มีประสบการณ์.เราสู้เค้าไม่ได้.
- ด. คือรขอให้ประสบการณ์มากกว่านี้ก่อน.
- ค. ฮะ.แล้วก็กลับมากุดกับฟิสิกส์.กับซูโมเอ.ที่เค้าก็แนะนำ.บอกว่าสิ่งที่เราทำอยู่ตอนนี้คือสนามเวรียนที่ดีที่สุด.
- ด. เวรียนตรงนี้จะก่อนแล้วนี่จะเอาปริญญาบัตรค่อตไปเอาตรงนั้น.
- ค. ครับ.
- ด. ครับผม.ผู้ชายที่ผมคุยด้วยในวันนี้เนะครับ.เป็นผู้ชายเรียบ ๆ ง่าย ๆ สบาย ๆ แต่รู้จัก ,และสิ่งที่เค้ารู้จักนั้นสำคัญที่สุดเลยครับ.เค้ารู้จักตัวเอง.หวังว่าทุกๆคนที่ดูรายการของเราในวันนี้คงจะได้อะไรที่ดีจากชีวิตของเค้าไป.เราขอจบลงด้วยความรู้สึกแบบนี้.การรู้จักตัวเองนั้นเป็นสิ่งที่ดีที่สุด.แล้วเค้าก็รู้ว่าเวลาไหนควรทำอะไร.และวันนี้อย่างน้อยบอกเราอย่างนี้ว่า.ไฮสิ่งที่ไม่ดีกับชีวิตก็มีเหมือนกัน.อย่างเช่นคอนเวรียน.ไข่ม้อยฮะ .
- ค. เกเร.
- ด. เอ่อ : ควรจะเรียนให้มันมากกว่านี้.ไม่จั้นสามปีครึ่งติดอยู่ที่บ้านแล้ว.
- ค. ครับ.
- ด. ก็ไม่ได้คิด.มันแต่ไปเฮอะนี่.แล้วเป็นใจ . ไล่ปริญญาตรีสนุกมัย .
- ค. (หัวเราะ)
- ด. ไล่มัย .
- ค. ไม่ได้.
- ด. ไม่ได้.เห็นมัย.ได้แต่รัฐศาสตรบัณฑิต.
- ค. ครับผม.
- ด. ครับผู้ชายคนนี้ชื่ออู๋ ชนาภรณ์ โปษยานนท์ครับ.ปรบมือให้เค้าอีกสักครั้งครับ.
(ผู้ชมในห้องบันทึกเทปปรบมือ)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ครั้งที่ ๑ บทสัมภาษณ์นักเรียนวอนเคอะรีออสเปเชียล

วันอาทิตย์ที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๔๑

๑. ขอบคุณมากครับ.ขอบพระคุณมากครับ.กลับมาดูรายการของเราอีกครั้งครับ.นี่คือทไวไลท์โชว์.และนี่ก็คือช่วงทอล์คโชว์ของเราในวันนี้.ซึ่งแน่นอนจะเป็นใครไปไม่ได้นอกจากพวกเค้า,ออนเคอะรีออส.มานั่งอยู่ที่นี้ทั้งหมดแล้ว.เรารู้จักพวกเค้าทั้งหมดกันครับ.เริ่มจากท่านแรก.สุภาพสตรีของเรา,คุณฐิติมา สุตสุนทร,คุณแหวนครับ.ท่านที่สองครับ,คุณสารวย ช่วยจำแนก,อีควงฟลายครับ.ท่านที่สามครับ,คุณปิยวัฒน์ ??? ,มิกกี้.ท่านที่สี่,คุณไกรภพ จันทร์ดี,กบโมโคร.ท่านที่ห้า,คุณเกษม ???, เหน่งวายนีทเซเว่น.ท่านที่หก,คุณอมรินทร์ นิติตพน,คุณอ๋า. ท่านสุดท้าย,ศิริศักดิ์ สิริ โขตินันท์,หมุคาไล โครสโคป.

ไฮ้โห ! แค่นำพวกคุณเสร็จผมก็เหนื่อยแล้วครับ.เขอะเหลือเกินนะครับ.คงเป็นปรากฏการณ์ใหม่ ปรากฏการณ์หนึ่งของเมืองไทย.และก็วงการเพลงของเราที่ว่ามีความรู้สึกว่า,ระดับพระกาฬ.ถ้าพูด.มีความรู้สึก ว่าจริงๆนะ.ทุก ๆ คน.อยากให้รู้ว่าพระกาฬทางด้านรีออสเลย.ทุกคนที่มาพร้อมกันแห่งนี้ได้.คือใจจริงๆทุกคนที่มาอยู่ตรง นี้.และเพลงของพวกคุณก็น่ารักและก็ดีด้วย.แค่ว่าการที่จะมาร่วมงานกันได้ยัง ใจนั้นคงจะไม่ใช่ง่ายนัก.มากขึ้น ยังไง.เป็นยังไง.อีกสักครู่ว่าจะถามเรื่องนี้แน่.แต่ตอนนี้ขอจะรู้ชะก่อนว่าทุก ๆ คนเค้าเป็นยังไงกันบ้าง.มีความรู้ สึกสบายดีมั๊ย.เป็นยัง ใจ.มีความรู้สึกสบายดีมั๊ย.เป็นยัง ใจบ้าง.เริ่มจากคุณสุภาพสตรีก่อนดีมั๊ยพวกเรา.แหวนออน เคอะรีออสเป็นยัง ใจบ้าง.

๑. แหวนออนเคอะรีออสก็ดีค่ะ.(หัวเราะ)

๑. เธอตอบง่ายดีมาก.พวกเราเด็กเลยมั๊ย. ไปเลย.เป็นยัง ใจบ้างสำหรับผลงาน,ดียัง ใจ.

๑. ถ้าดี,นี่หมายถึงงานดี.

๑. อ้อเธอ! เป็นหน้าทำเธอ.อะไรอย่างงั้น.ชื่อแหวนเธอ.

(ผู้ชมในห้องบันทึกเทปหัวเราะ)

๑. บอกแล้ว.บอกแล้ว.ไม่รู้เรื่อง.ขาคือจริงหรือเปล่าครับ.

๑. ก็ใช้ได้ค่ะ.แต่ว่าสิ่งที่ดีกว่านั้นก็ถือการกลับมาอีกครั้ง.แล้วทุกคนให้การต้อนรับ.

๑. นั่นคือสิ่งที่ภาคภูมิใจที่สุด.ผมจำได้ว่าตอนที่มาออกรายการผมแหวนออนเคอะรีออส.นั่นคือสิ่งที่เธอพูดไว้ในช่วง สเปเชียลโชว์ของเรา,ว่าเวลาที่กลับมาแล้วเนี่ย.บางที่มันประหม่าเนอะ.ความรู้สึกเหมือนกัน.เอ๊ !ว่าเค้าจะรักเราหรือ เปล่า.เค้าจะมองว่าเราเป็นใครยัง ใจหรือเปล่า.พอร้อง,เด็ก ๆ ชอบ.ใคร ๆ ชอบ.ชื่นใจมาก.

๑. มันก็เลยมีความมั่นใจ.

๑. ครับ.แล้วพอมาท้ออนเคอะรีออสเปเชียลก็รู้สึกยัง ใจบ้าง.

๑. อันนี้ยิ่งสนุกเข้าไปใหญ่เลยค่ะ.เพราะว่าทุก ๆ คนเนี่ยมาร่วมกันแบบเต็ม ๆ เลยค่ะ.ไม่ใช่อัลบั้มของแหวนคนเดียว แล้วตอนนี้.เป็นออนเคอะรีออสเปเชียลของทุก ๆ คน.

๑. ของทุก ๆ คน.ถูกสาวใครเลี้ยงล่ะ.

๑. อ๋า : (หัวเราะ) สบายดีค่ะ.

๑. สบายดี.ใครดูแล.

๑. มีพี่เลี้ยงดู.

๑. มีพี่เลี้ยงดู.

๑. ค่ะ.แล้วก็มีคนช่วยดู.

๑. บ่นถึงบ้างมั๊ย.

๑. ค่ะ.คูทิวี่ค่ะ.มามีออนเคอะรีออส.

- ณ. เหนอ ! จริงหรือเปล่า. ไอ้โห ! จริงๆ เหนอคะ.อย่างจั้นเลยเหนอคะ.
- ค. ผู้จิกที่อ่า.ชอบที่อ่ามากคะ.
- ณ. เหนอครับ.ที่อ่าคือใจมั๊ยครับที่น้องเค้าชอบ.
- ท. คือใจครับ.
- ณ. คือใจมาก.ที่อ่าจริงๆ ก็น่ารักมากด้วย.
- ท. แต่กลัวที่อืด.
- ณ. อะไรนะ !
- ค. เค้าว่าที่อืดนะ.คนที่ร้องตุ๋กันนะ.ที่อืด ๆ ไม่มีผมนะ.
- ณ. อ้อ ! ไปเจอกับที่อืดไม่มีผมเข้า.มาคุยกับที่อืด ไม่มีผมบ้าง.ที่อืดครับ.มาร้องอัลบั้มชุดนี้นี้แสดงว่าถ้าเกิดร็อกชั๊กอย่าง
ที่โหนก็ไปอย่างนั้นหรือเปล่า.
- ท. คงจะยังจั้นที่.เพราะว่าจริงๆ แล้วอัลบั้มชุดนี้ก็คือ.ร็อกสเปเชียล.ก็คงจะมีหลาย ๆ คนที่เป็นร็อกอยู่ในบริษัทที่เห็น
- ณ. มาร่วมมือกัน.
- ท. ครับผม
- ณ. ที่นี้ถึงตัวเองบ้าง.วงฟลายของตัวเองละ.ไม่คิดจะออกอัลบั้มใหม่บ้างหรือครับ.ตั้งแต่ที่เคย (ทำเสียงและทำทางดี
เลียน) เหมือนไปไม่มีไปเคียว.
- ค. คือจริงๆ แล้วช่วงนี้ผมกำลังทำงานกันอยู่ครับที่.เลขช่วงที่มีร็อกสเปเชียลก็เลยปลื้มดีมาทำงานครั้งนี้กันด้วย.แต่งาน
ของตัวเองตอนนี้ก็ ๗๐ % แล้วครับ.
- ณ. งานฟลายยังอยู่.
- ท. ครับผม.
- ณ. ยังมั่นใจ.แน่นอนนะครับ.
- ท. ครับ.
- ณ. แล้วไปถึงมิกก็บ้างนะครับ.มิกก็เจิบ ๆ ไปนิดนึง.ผลงานหายไปโหนมิกก็.
- ค. ก็อยู่ห้องอืดมั้งครับ.
- ณ. อยู่ในห้องอืด.
- ท. แล้วก็มาร้องแจมกับที่แหวนชุดออนเดอะร็อกเนี่ยครับ.
- ณ. ใช่.เหมือนกัน.แล้วผลงานตัวเองละ.
- ค. ก็กำลังจะทำอยู่ครับ.
- ณ. กำลังจะทำอยู่.แล้วมาร้องเพลง.มีผลงานตรงนี้ชอบมั๊ย.
- ท. ก็แปลกดีครับ.แล้วได้เจอเพื่อน ๆ หลาย ๆ คนแล้วสนุกดีครับ.
- ณ. อ้อหี.
- ท. มีมุขเขอะทุกคนเลยอะ.
- ณ. จริงเปล่าอะ.
- ค. จริงอะ.
- ณ. เพียบเลยเหนอ.
- ค. ขำกันทั้งวันนะครับ.โดยเฉพาะที่อืดครับ.
- ณ. อะไรนะ.
- ท. ผมคนเดียวที่ตามเค้าไม่ทัน.
- ณ. แน่ ๆ.

- ค.๖. ที่นะเลขชาวบ้านเค้า.
- ฉ. เลอมากขนาดไหน.จุดดำหะก็คตอนที่ผมบอกว่าพวกเรานะออกในช่วงทอล์คโชว์นะ.เค้าว่าไงรู้เปล่า.ไม่ใช่.นี่ไม่ใช่ช่วงทอล์คโชว์ของทไวไลท์โชว์.เค้าบอกว่าช่วงทไวไลท์ไทยถูกร็อก.(หัวเราะ) นี่ ๆ คนนี้.ทไวไลท์ไทยถูกร็อก.มุขก็เขอะเฮะ.แล้วถูกแกก็เหมือนถูกร็อกจริงๆนะครับ.หัวแกเหมือนถูกร็อก.
- ค.๗. ผมแบบเดี๋ยวกัน.
- ฉ. ผมแบบเดี๋ยวกัน.แต่มีก็มาร่วมงานแล้วมีความรู้สึกที่.พวกนี้ที่ได้ทำงานร่วมกันแต่ละคนขึ้นชอบมั๊ยครับ,ตัวมีก็ตัวเอง.
- ค.๘. ทุกคนก็เป็นเพื่อนกันหมด.รู้สึกที่ทุกคนร้อง??ขึ้นครับ. ในแนวเพลงที่ทุกคนไม่เคยร้องรวมกันไปรวมกันมาแล้วเท่าที่เหมือนกันนะ.
- ฉ. นี่ ! ขนาดนั้นเลย.กบต๊ะ,กบ,ก่อนทำอัลบั้มชุดนี้กบทำอะไรอยู่.
- ค.๙. อ้า :: ยังไงนะครับ.
- ฉ. แหม ! มาครับที่ (หัวเราะ) แต่ตะก็หลับไม่รู้เรื่อง.ก่อนทำอัลบั้มกบทำอะไรอยู่ครับ.
- ค.๙. ก็ :: เอ้อ :: ผมตอนนี้ผันตัวเองไปอยู่ทางด้านเบื้องหลังนะครับ.เป็นผู้ผลิตให้ศิลปินอันเตอร์ทราวด์.
- ฉ. ครับ.
- ค.๙. ครับ.แล้วก็ชุดนี้ก็,เพื่อน ๆ ที่ ๆ บอกว่า,เฮ้ย ! กบมาสนุกกันดีกว่า,ก็เลยมา.
- ฉ. ด้วยความสนุกตรงนี้.แล้ววงไมโครหลาย ๆ คนยังคิดถึง.ยังถามถึงอยู่ว่าวงยังอยู่มั๊ยครับ.
- ค.๙. วงยังอยู่ครับ.
- ฉ. วงยังอยู่ดี.แล้วผลงานของไมโครครับ.เมื่อไหร่จะออกมาให้ฟังกันอีกครับ.
- ค.๙. ก็ต้อง ??? ดูอีกทีครับ.
- ฉ. นี่ ! ต้องขนาดนั้น.แต่ที่ว่าแน่ ๆ ตอนนี่เค้าคือเบื้องหลังนะครับ,ของศิลปินอันเตอร์ทราวด์จำนวนมากที่ฟ้าๆ ผลงานกันออกมา,คุณกบดูแลอยู่.แต่งานนี้มาสนุกกับเพื่อน ๆ และที่ ๆ.
- ค.๙. ครับ.
- ฉ. มาทางด้านนี้บ้างนะครับ.รู้สึกจะเป็นน้อง.น้องแทน.แต่พี่น้องแทนที่ทำงานรู้จักกันนี้ไม่ทำไม่ได้.น้องแทนคืออาจารย์ของผมเอง.อาจารย์ครับ,คารวะ (คุกเข่า) อาจารย์ไม่บอกให้ผมดูผมจะไม่ดู.
- ค.๙. (ก้มตัวลงตาม) ตูก็ขึ้นครับ,ตูกขึ้น.
- ฉ. (ลุกขึ้นยืน) ตอนผมร้องเพลงครับ.ยังงี้ก็ต้องพูดครับ.ออกรายการก็ที่คุณบอกมามุขนี้มุขซ้ำ.ไม่ซ้ำครับ.กตัญญูผม.ผมบอกตรงๆ จริงๆ .ผมกตัญญู.รู้สึกจริงๆ .นานมาแล้วรู้สึกอยากจะทำเพลง.ถ้าเค้าไม่สอนร้อง,ไม่ได้หรรอครับ.จริงๆ.แต่ทำผ่านไปหลายปีแล้ว.จริงๆ ถ้าเค้าไม่สอนวันนั้น,ไม่ได้จริงๆนะครับ. แต่พอทำไปหลายปีแล้วนึกในใจเลยว่าถ้าเค้าไม่สอนจะทำได้ดีกว่านี้. (หัวเราะ) อาจารย์เราล้อเล่นอาจารย์เล่นนะ.เราไม่ได้มีอะไร.เหงง,วายนือทเซเว่นล่ะครับ.
- ค.๙. ยังอยู่ครับ.
- ฉ. แน่ใจหรือเปล่าครับ.ไม่ได้มีคนเดียวตายเดี่ยวแล้วพวกวายนือทเซเว่น,ไอ้โห ! รู้สึกเสียใจอะไรทำนองนี้หรือเปล่า.
- ค.๙. ไม่ครับ.เค้าปล่อยโอกาส.
- ฉ. ปล่อยโอกาส.ให้โอกาส.(หัวเราะ) เค้าให้โอกาสเรามา.
- ค.๙. ให้มาทำกับที่ ๆ เพื่อนๆ.
- ฉ. ครับผม.แล้วเมื่อไหร่ผลงานของวายนือทเซเว่นจะออกมาอีกล่ะครับ.
- ค.๙. ก็ถ้าไม่มีอะไรผิดพลาดก็ภายในปีนี้น่าจะเสร็จครับ.ก่อนสิ้นปี.
- ฉ. ครับผม.ในฐานะวายนือทเซเว่นกับโทร โจงคงจะจำกันได้.

- ค.๔ ครับ.
- ด. ส่วนบุคคลต่อไปที่คิดคุณแห่งนี้แทบจะไม่ต้องคุยเลย.
- ค.๖ ฮ้าว !
- ด. (หัวเราะ) ฮ้อ ! ฮ้าวเลย.
- ค.๖ บ้านอยู่บางนามาม่งจ้ายไกลนะพี่.
- ด. (หัวเราะ) อะ ! คุยซะหน่อย ๆ .ผลงานล่าสุดที่ออกไปคือ...
- ค.๖ ประเทศไทยโอเลิฟยู.
- ด. นี่ ! ทานโหมขอให้รู้ไว้ด้วยว่าขอคขาย...
- ค.๖ โอ้ ! มาก (หัวเราะ) ชื่อบ้านใหม่เลย.
- ด. ชื่อบ้านนะครับ. คิดคุณคนเราทำงานขอให้ทำจริง. ชื่อบ้านใหม่.เดิมบ้านสี่ไร่, ชื่อบ้านใหม่เป็น...
- ค.๖ สองร้อยวาครับ.

(ผู้ชมในห้องบันทึกเทปหัวเราะ)

- ด. ปัดไร้.
- ค.๖ ช้ายจากชานเมืองเข้าเมืองนะครับ.
- ด. ฮ้อ ! โอเค.คือต้องเข้าใจว่าสี่ไร่ชานเมืองมันถูกใช้ม้อ.สองร้อยตารางวาในเมืองมันแพงก็เรียกว่าประสบความสำเร็จนำคู่เลข,ประเทศไทยโอเลิฟยู.
- ค.๖ คีทีเดี่ยวครับ.
- ด. เมื่อกี้ทั้งหมดที่คุยมาทางนี้ร้องก็เพลงกะ.
- ค.๖ เอ้อ : ในชุดนี้กะวอคะ.
- ด. ครับ.
- ค.๖ รวมแล้วก็ห้าเพลง.
- ด. อี้คครับ.
- ค.๖ ผมสามครับ.
- ด. มิกี้.
- ค.๖ สาม.
- ด. สาม.กบครับ.
- ค.๖ ครึ่งเพลงครับ.

(ผู้ชมในห้องบันทึกเทปหัวเราะ)

- ด. กบเค้าจริงใจนะครึ่งเพลงก็บอกครึ่งเพลง.เฮน่ง,
- ค.๔ สองเพลงครึ่ง.
- ด. สองเพลงครึ่งครับ.ฮ้า,
- ค.๖ สองเพลงครึ่งครับ.
- ด. หมูร้องก็เพลงครับ.
- ค.๖ จริงๆ ร้องเกือบหมด.แต่ร้องในใจครับ.

(ผู้ชมในห้องบันทึกเทปหัวเราะ)

- ด. โอ้โฮ ! เคียว ๆ ๆ ๆ ร้องในใจหมายถึงในเทปไม่มีเสียงเราเลย.
- ค.๖ ไม่มีครับ.ผมไปฮีนเอาใจช่วย.
- ด. แล้วมาทำไม.ไม่ใช่ ๆ แล้วมานั่งกับเค้าทำไม.

- ค.๑ อ้อ ! คิคกิด้าร์.
- ด. อ้อ ๆๆ คิคกิด้าร์.เค้าไม่เอาพวกคิคคิตีเป่า.เค้าเอาพวกร้อง.
- ค.๑ ร้องเป็นเสียงกิด้าร์.
- ด. ร้องเป็นเสียงกิด้าร์.ท่านผู้ชมครับ,อาจมีความรู้สึกเอ๊ะ ! หมูมาทำไม.ในกรทำเคอะรีอคอนสเปเชียนนี้,เค้าคือคนสำคัญ.เค้าคือเสียงกิด้าร์ที่ทุกคนฉวิลหา.เพราะไปหานักกิด้าร์ก็คน ๆ เค้าก็ไม่ร่วมมือด้วย. (ผู้ชมในห้องบันทึกเทปหัวเราะ) มีคนเคียวว่างอยู่คนเคียว.หมูว่างมากหรือใจ.
- ค.๑ ว่าง.
- (ผู้ชมในห้องบันทึกเทปหัวเราะ)
- ด. เขียม ๆๆ.หาขไปนานไปทำอะไรครับหมู.
- ค.๑ อ้อ ! ก็ไม่ได้ทำอะไร.
- ด. ผลงานเพลงของคาไร โคตโครบ,คนเนียนะขนาคว่าคาไร โคตโครบเนี่ยเป็นวงที่มีชีวิตยืนยาวและอมตะมากในสายคาซาใจของพวกเขา.แม้กระทั่งคนนี่นี่วงไม่มีแล้วใช้มีขครับ.
- ค.๑ ยังมืออยู่อะ.
- ด. ยังมืออยู่เหรอ.
- ค.๑ คีอที่ผมหยุดเนี่ยเพราะผมเหนือบ.
- ด. ไม่ไหว.
- ค.๑ ก็เลขขอพัก.จะได้มีไฟใหม่.
- ด. นี ! เพราะฉะนั้นนะครับ,ใครที่คิดว่คาไร โคตโครบเลิกไปแล้ว,ไม่มีแล้ว,ไม่จริงนะครับ.ยังอยู่.ยังเป็นอมตะ.อันนี้ยืนยันได้.
- ค.๑ แต่ผมไม่ได้ขอยู่.
- (ผู้ชมในห้องบันทึกเทปหัวเราะ)
- ด. หมู ๆๆ ขุดจากให้รู้เรื่องหน่อข.สรูปวงอยู่ไม่ขอยู่.
- ค.๑ วงอยู่แต่ผมไม่ขอยู่.
- ด. อ้อ ! เรานะขออกมา.
- ค.๑ ครับ ๆ.
- ด. แต่คานี้มาถึงงานสำคัญแล้ว.นี่เราขแต่ละคน ๆ อยากรจะรู้ว่ามารวมกันเป็นเคอะรีอคอนสเปเชียนได้ขยังง.ใครจะตอบผมได้.เอาคนที่แบบว่าเป็นเรื่องที่สุด.รู้เรื่องที่สุด.เขียมที่สุด.แน่นที่สุดในทีม.เอาขงนั้นเลขขัวร์ ! อีค.
- ค.๑ โอ๊ย ! ผมจริง ๆ เหรอครับพี่.
- ด. ข้าว! แล้วเราไม่รู้เรื่องเหรอ !
- ค.๑ (หัวเราะ)
- ด. ข้าว ! ทางประชาสัมพัน์เค้าบอกมาว่า,ถ้าจะขกับคนที่ขรู้เรื่อง
- ค.๑ \sum อ้อ ! ต้องผมเลขเหรอ.
- ด. ต้องอีคเลข,เค้าขออก.
- ค.๑ พี่แหวนได้ขขที่.
- (ผู้ชมในห้องบันทึกเทปหัวเราะ)
- ด. ข้าว,แหวน.
- ค.๑ เขาเป็นขเป็นขัวแทนแล้วกัน.
- ด. โอเค.

- ค. ๑. คงเป็นเพราะว่ามันดั่งดังแห่งเพลงร็อก.
- ด. ๑. นี้! ::: ไฮไฮ!
- ค. ๑. ที่พวกเราหลงใหล.นี่ :: บวกกับความเป็นไทย ๆ ที่มีอยู่ในกันขึงของจิตใจเราทุกคน.
(ผู้ชมในห้องบันทึกเทปกรี๊ดและปรบมือ)
- ด. ๑. เคียว, ต้องถูกยื่นให้เลย.กว่าจะได้อย่างนี้.ซึ่งทั้งหมดที่เธอชุดแถวบ้านผมรวมเรียกง่าย ๆ ว่าเงิน.
(ผู้ชมในห้องบันทึกเทปหัวเราะ)
- ด. ๑. โอเค ๆ ๆ.
- ค. ๑. ไฮไฮ! ชุดดั่งงานสรุปร่าง ๆ อย่างจั้นเลยที่.
- ด. ๑. ง่าย ๆ .แถวบ้านผม. ความรักคนตรีร็อก.เค้าไปบอกบริษัทเค้าต้อง ไปบอกแน่.พวกเราอยู่ ๆ คงไม่ได้เดินเข้ามาทำกับ
เอง.จริงมี้อกบ.กบอย่าหลับซิ.กบ,ไม่ได้ั้นะกบ. ออกรายการออกคนเคียวยังงี้ไม่ได้ั้นะ.
- ค. ๑. ผมฟังอยู่ที่.กำลังพิจารณาอยู่.
(ผู้ชมในห้องบันทึกเทปหัวเราะ)
- ด. ๑. โอเค.
- ค. ๑. ส่วนใหญ่เป็นหน่วยกลั่นกรอง.
- ด. ๑. อ้อ ! คือยังงี้ถูกมี้อกบ, กบ,จริงมี้อ.บริษัทเค้าต้องเป็นคนมาบอก.แต่เค้าบอกบีบ,เรียบร้อยว่าเค้าจะทำออนเดอะร็อก
สเปเชียล.ใครเป็นคนแรกที่ถูกทาบทาม.อยากรู้.รู้มี้อ.พวกเรารู้เปล่า.
- ค. ๑. ผมคิดว่าก็คงเป็นที่แหวนนะครับ.เพราะว่าที่แหวนทำออนเดอะร็อกมาก่อน.สถานต่อมาจนถึงชุดนี้ครับ.
- ด. ๑. อะ ! พอแหวนถูกทาบทาม.เค้าบอกออนเดอะร็อกสเปเชียล.มีใครบ้างเค้าบอกมี้อ.
- ค. ๑. ก็บอกว่า,หลังจากที่แหวนออนเดอะร็อกนี้ประสบความสำเร็จ.
- ด. ๑. ครับ.
- ค. ๑. ก็เลยอยากทำอัลบั้มออนเดอะร็อกสเปเชียลอีกชุดหนึ่ง.ซึ่งเป็นอัลบั้มรวม.แต่ว่าเป็นร็อกที่เป็นร็อกจริงๆ.
- ด. ๑. แล้วก็มีหลาย ๆ คนรวมกัน.
- ค. ๑. ใช่.แล้วก็อยากจะให้มีหลาย ๆ คนที่เป็นคอร็อกจริงๆ .
- ด. ๑. แหวนเซย์เซย์มี้อ.
- ค. ๑. อ้อ ! แน่นอน.
- ด. ๑. ทันที.คนแรก.ที่นี้ถามต่อเลย.พออีกเหมือนกัน.บริษัทเค้าต้องบอกอีกเหมือนกันว่าเอาละ,เค้ายังไม่ได้บอกมีใคร.แต่
เค้าต้องชวนแนวว่าอีกเอานี้แบบนี้.อีกคอบยังงี้.
- ค. ๑. ปลายก็คงจะเป็นสุดท้ายมากกว่า.เพราะว่าในชุดออนเดอะร็อกของที่แหวนผมก็ไปแจมกับที่เค้าแล้ว.แล้วที่ผมคง
เป็นคนสุดท้ายมี้อ.ไปทาบทามแห่งก่อน.แล้วก็อ้อ.
- ด. ๑. อ้อ! อย่างจั้นเหวอ.ขอ โทษแหวนแล้วก็แห่ง.
- ค. ๑. อยู่สุดท้ายสิกว่า.
- ด. ๑. ท่านผู้ชมครับ,ด้วยความเป็นสุภาพบุรุษของเค้า.เค้าเป็นคนสุดท้าย,ขอชุดคนสุดท้าย.จริงๆแล้วหมายถึงขอคิกก่อน.
(ผู้ชมในห้องบันทึกเทปหัวเราะ)
- ด. ๑. แห่ง,
- ค. ๑. ก่อนจะมาเป็นผมต้องมิกก็ก่อน.
- ด. ๑. ท่านผู้ชมครับ,คิกก่อนสองคนแล้ว.มิกก็,
- ค. ๑. เค้าบอกจะรวมหลคนร็อก.ผมก็บอกจะมีใครบ้าง.เค้าบอกมีแห่ง,มีอ้อ,มีที่อ้อ,มีที่แหวน,มีผม,แล้วก็บอกมีกบ,มีที่
หมูด้วย.ผมก็ :: เฮ้ ! งานนี้น่าสนุก.ผมก็เลยคิดว่าร็อกนะมันเนเวอร์คาสที่.

ณ. นี่ !:::

(ผู้ชมในห้องบันทึกเทปกรีดและปรบมือ)

ณ. เชื่อม ๆๆ. มุขขนาดนี้ไม่ได้คิดตต ๆ.

ค.๖ ไหนดูมือซิ, หางมือซิ. มีโทบเปล่า.

(ผู้ชมในห้องบันทึกเทปหัวเราะ)

ณ. รือคนเวอร์คอา. พันทีเลขมิกก็. โอเคไซม์ยักรับ. มิกก็โอเค. เสรีจ, ต่อจากมิกก็ใครละ.

ค.๑๑ เหน่งกรับ.

ณ. เธอแหละ. พอเสรีจ, เค้ามายอกนี่ยังจีบ, เหน่งว่าไง.

ค.๙ ก็ :: แล้วมี, ที่บอกๆ มานี้มีแค่นี้เธอที่. เพราะมันเขอะนะที่. ถ้ามันเขอะมากๆ เนี่ยที่ก็รู้มันเกิดปัญหาอะไรขึ้น. มันจะทำยาก. ทำอะไรมันจะเวลาดู่งยากม้อ. แต่ผมทำที่. ผมพูดแค่นี้ละ

ณ. สรุปผมว่ามันดู่งยาก. พอเสรีจ, ผมทำที่.

ค.๙ ครับผม. เพราะตอนแรกที่อ่าก็ : โอ๊ย ! ดิคงงานปู้นงานนี่. เอ๊ยมาเปล่า.

ค.๖ ปรึกษากันสองคน. ตอนนั้น ๆ ช่วงบอลโลก.

ณ. อ้อ !

ค.๖ งานนี้เกิดขึ้นช่วงบอลโลก.

ณ. อ้อ ! ท่านผู้ชม, ต้องบอกท่านผู้ชมชนิดนี้. อาจจะไม่ทราบ. ช่วงบอล โธเนี่ย, สองคนนี้เป็นผู้จัดการทีมบอลโลก. ได้ทำการดูแลประเทศต่างๆ มากมาย. บางคนก็ดูแลบราซิล, แล้วก็ทินาสไป. บางคนก็ดูแลเยอรมัน. ตั้งใจมันคง, แล้วก็ทินาสไป. ดูได้ว่าใครทินาสก็รู้. อ้าว ! แล้วยังงัยช่วงบอลโลก.

ค.๙ เพราะฉะนั้นแล้ว, เกิดฟุตบอลโลกขึ้นมา, น่าจะมีอนเดอะร็อคสเปเชี่ยลตามมาละ.

(ผู้ชมในห้องบันทึกเทปหัวเราะ)

ณ. นี้คุณ, อย่างนั้นเลย.

ค.๖ คิดมา. ไตร่ตรองมาทั้งคืนนะครับ. โดยเฉพาะคู่สุดท้าย.

ณ. ไม่ใช่ ๆ (หัวเราะ) พูดถึงงานอนเดอะร็อค.

ค.๖ อ้อ ! ก็พอสรุปว่ามีที่แหวน, ที่อีค, ที่มิกก็. เคื่อก็บอกว่าเอามั้ย. ผมไปหัวร้อยอยู่. ผมก็บอกรว่าเอาครับ.

ณ. สองคนเอา. พอผ่านไปตรงนั้นบีบ, มาที่กบ.

ค.๙ ที่เคื่อบอกว่าช่วยมาทำงาน ในอัลบั้มชุดนี้ให้ที่. คือทำหน้าที่ดองเออะเร็นช. แล้วก็ต้องดูแลการอัดเสียง. แล้วก็ดองเอาเทปชุดนี้ไปข้างหน้าด้วย. โดยที่มีก็ดาร์สองคน, ผมกับพี่หุญจะทำงานร่วมกัน.

ณ. ได้ยินชื่อพี่หุญบีบู้สก็ยังงัย.

ค.๙ อ้อ. กระจือหรือสั้นครับ.

ณ. เหรอครับ.

(พี่หุญหัวเราะ)

ณ. ในความรู้ตึกของตัวเราพี่หุญเนี่ยมิกก็ดาร์ระดับไหน.

ค.๙ ฮีไร้ของผมครับ.

ณ. โอ้โห !

(ผู้ชมในห้องบันทึกเทปกรีด)

ค.๑๑ เคื่ยวจ่ายเลย.

ณ. โอเคเคื่ยวจ่ายเลย. เพราะฉะนั้นรู้ว่าจะได้เล่นก็ดาร์กับพี่หุญดีใจมาก.

ค.๙ แน่นอนครับ. มันเหมือนทาสชั้นนะที่.

- ด. ไฮ้โห ! หมูครับ,ผี มีชีวิตාරกบระดับไหน.
- ค.๑ โปรแล้วอะ.
- ด. โปร.
- ค.๑ ได้ทุกรูปแบบ.
- ด. เรียกว่าทูกง่าซ ๆ ถ้าจะเป็นรุ่นน้องก็เป็นรุ่นน้องที่ไม่น้อยหน้า.
- ค.๑ ไม่หนักันเท่าโห้ครับ.
- ด. ไฮ้โห ! กบ,เตีใจมีข.เห็นมีข.มือกฐนะเนือ.ทูกอย่างจี้คือจี้ใจนะครับ.มาคนตุคท้ายที่ถูกทาบทาม.
- ค.๒ ผมได้ทวบเรื่องมีทูกสุดท้ายว่ามีโควบ้าง.ซึ่งถ้าดูจากคนที่มาแล้ว,ไม่มีผมก็คงจะเป็มาไปไม่ได้.

(ผู้ชมในห้องบันทึกเทปหัวเราะ)

- ด. ที่ปล่อยให้คิดเมื่อก็นี้.
- ค.๒ คือต้องมีซักวันนึงนะที่.
- ด. ต้องมี.
- ค.๒ ถ้าไม่มีผม.(จับศีรษะ)
- ด. ถ้าไม่มีผมเป็นไปไม่ได้.หมายถึงคนเราต้องมีผม.(ทำเสียงเอฟเฟ็กต์ “ต๋อย”) เออะละ ๆ ตีใจมีครับได้ร่วมอัลบั้มนี้.
- ค.๒ ตีใจมากครับ.ซึ่งงานแบบนี้ผมว่ามันต้องใช้เวลานานถึงจะได้มีงานแบบนี้ขึ้นมาซักครั้งนึง.
- ด. แน่นนอน.มันไม่ได้ทำได้ทุกวันทุกปีแล้วมันไม่ได้สามารถจะเอามารวมกันได้ง่าย ๆ .แล้วแต่ละคนแยกป็นะครับ.มีความสุข.ตีใจที่ได้ร่วมมือหรือร่วมงานกัน.ที่สำคัญที่สุดแต่ละคนเป็นร็อกแบบไหน.แต่ละคนมองว่าตัวเองคือร็อกลักษณะไหนยังไง.พักครั้งนี้สักครั้งนึงแล้วตีขมาคุยว่าเค้าเป็นร็อกแบบไหน.คอนทำงานกันยังไง.เป็นผู้หญิงคนเดียวมีคนดูแลมีข.ซักครั้งเดียวครับ.ออนเคอะร็อกสเปเชี่ยล.ซักครั้งครับ.

(พักโฆษณา)

- ด. กลับมาสู่รายการของเราอีกครั้งนะครับ.นี่คือช่วงทอล์คโชว์.และนี่ก็คือช่วงทไวไลท์ไทยลุกร็อก. คือช่วงทอล์คโชว์นั่นเองครับ.เอาใจคุณอีกแค้นหน่อย.แถมบอกว่าทไวไลท์ไทยลุกร็อกก็มี.ทำไมทไวไลท์ไทยลุกร็อกไม่มีบ้าง.วันนี้ก็มีแล้วนะครับ.แล้วถ้าท่านไม่เคยเห็นหน้าลุกร็อกมันเป็นไง.เหมือนกับลูกมะม่วง.ลูกขมนอะไรมีข.นี่คือลุกร็อก.หัวเป็นอย่างไรครับ.รูปร่างเป็นลักษณะนี้.นี่คือลุกร็อก.เป็นหญิง.โอเค.เมื่อก็บอกท่านผู้ชมไปแล้วว่า.เราแต่ละคนเป็นร็อกเกอร์ด้วยกันทั้งนั้น.คนนี้จะป็นร็อกเกอร์ได้ก็ต้งรักทางร็อกเหมือนกันนะ.คนไหนเค้ารักเพลงป๊อปเค้าก็จะรักเพลงป๊อป.คนไหนเค้าร้องลุกร็อก.เค้าจะรักลุกร็อก.แต่เราต้องรู้ตัวเรา.อย่างเช่นลุกร็อกเค้าจะมีว่าฉันลุกร็อกเสียงหวาน.ฉันลุกร็อกกระแทกกระแท้น.ฉันลุกร็อกเสียงฮ้อนอะไรเจ็ข.เค้าจะมีฉายาของเค้าแต่ละคนร็อกก็ต้งมี.แต่ละคนมองตัวเองว่าตัวเองเป็นร็อกแบบไหน.อันนี้ขอลาความจริง ๆ .ขอความรู้สึกจริงๆ ว่าแต่ละคนเป็นร็อกอะไร.อันนี้ต้งขอลาจากคนที่อาวุโสก่อน.อันนี้ต้งขออนุญาตคนนึง.เพราะว่าท่านก็อยู่ในวงการมานาน.สมควรที่ท่านจะได้รับเกียรติที่จะได้ถูกถามก่อน.ว่ายังงัยคุณหมูครับ.คุณหมูเป็นร็อกแบบไหน.
- ค.๑ ผมเป็นเฮฟวีลางมาอะ.ก็ประมาณกับแวนฮารน,หรืออะไร.
- ด. แวนฮารน,เป็นลักษณะเฮฟวีลางมา.
- ค.๑ ลงมาหาป๊อป.
- ด. ลงมาหาป๊อป.ไม่ใช่เฮฟวีแล้วหนีขึ้นไปข้างบน.ไม่ถึงขนาดนั้น.โอเคทวกรเราเห็นด้วยหรือเปล่า.

(ผู้ให้สัมภาษณ์คนอื่น ๆ ตอบว่า “เห็นด้วย”)

- ด. เห็นด้วย.นี่! คนนี้เป็นอย่างไรบ้าง.คนต่อไปที่อยากจะถาม.เพราะว่าได้ย้ายตัวเองไปเป็นระดับโปรคิวเซอร์แล้วเหมือนกัน.ก็ต้งกบ.อยากจะถามกบว่า.ตัวกบมองกบว่ากบเป็นร็อกแบบไหน.

ค.๔ เป็นร็อกทุกแบบครับ.

ด. ไอ้โห !

(ผู้ชมในห้องบันทึกเทปกรี๊ด)

ด. รู้สึกอย่างจริงจัง ๆ เลขนะฮะ.

ค.๔ จริง ๆ ผมกับเพลงร็อก.ผมอยู่ด้วยกันมานานจนกระทั่งแบบ,ไม่ได้จำกัดตัวเองว่าเป็นแบบไหนแล้ว.

ด. อืม.กระป๋องที่ใจแล้ว.อืมที่ท่านอาจารย์ร็อก. (ผู้ชมในห้องบันทึกเทปดังเสียงกรี๊ด และหัวเราะ) กระป๋องที่ท่านอยู่ที่ใจแล้ว.เดี๋ยวก่อน,พวกเราเห็นด้วยหรือเปล่า. (ผู้ชมในห้องบันทึกเทปตอบ "เห็นด้วย") เห็นด้วย.นั่นก็คือลักษณะที่เรามองตัวเอง.เพราะว่าในดนตรีร็อกทุกแบบกบชอบหมด,แล้วก็ผ่านมันมาหมดแล้วด้วย.

ค.๔ ก็เกือบหมดฮะ.

ด. นะฮะ.อย่างน้อยที่สุดรักปอน ๆ นี้อยู่ในใจผมตลอด.

ค.๔ ไม่ร็อกเลยครับพี่.

ด. อ้อ ! แล้วเค้าเรียกอะไรอย่างนั้นนะ.

ค.๔ ป็อบร็อก.

ด. แล้วไม่ร็อกหรือ.ป็อบร็อกแล้วออกไม่ร็อก.

ค.๔ ถ้าร็อกจริงๆ มันต้องร็อกป็อบ.

(ผู้ชมในห้องบันทึกเทปหัวเราะ)

ด. ไอ้โห ! อาจารย์,ข้าพเจ้ามีบั้งอาจ.ไอ้โห ! เค้าเป็นอาจารย์จริงๆ.อย่างนี้ให้เค้าใช้ได้.ไม่ใช่ป็อบร็อก.ถ้าร็อกจริงๆ ต้องร็อกป็อบ.แต่ถ้าจะให้ลึกไปกว่านั้นต้องรักน้องป็อบ.

(ผู้ชมในห้องบันทึกเทปหัวเราะ)

ด. ฮะ ! นั่นเป็นร็อกแบบนั้นลักษณะนั้น.ที่นี้ท่านต่อไปที่อยากจะถาม.ถามต่อมาอีกเหมือนกัน.อยากจะถามอีกคนที่อยู่ในวงการมานานเหมือนกัน.ความจริงนานนะครับ.ถึงจะเป็นนักร้องใหม่ไม่ก็อัลบั้ม.แต่อยู่ในวงการมานาน.ผ่านทั้งถูกทั้งผ่านทั้งถูกทั้งถูก.ผ่านทั้งกาแฟ.ชีวิตจะรอดไม่รอดจะมีกินหรือเปล่านั้นไม่รู้.เคยไว้ผมก็ไม่รุ่ง.โกนหัวไว้หนวดไว้เคราเริ่มรุ่ง.อ้อ, อ้อป็อบร็อกแบบไหนครับ.

ค.๒ ของผมคงจัดเป็นประเภทร็อกเสียงหวานนะพี่.

(ผู้ชมในห้องบันทึกเทปหัวเราะ)

ด. แหม ! อยากจะตายจริงๆ.ร็อกเสียงหวาน.ขนาดนั้นเลขหรืออ้อ.

ค.๒ คือจริง ๆ แล้วป็อบร็อกแอนโรลซึ่งก็ตำนานก็คงจะมาจากรุ่นพี่ ๆ.ซึ่งช่วงหลังที่ผมทำกันอยู่ก็จะเป็นแบบ ??? ใหม่ ๆ หน่อย.ปีใหม่ ๆ มานาน.

ด. อ้อ ! ลักษณะจะเป็นอย่างนั้น.เห็นด้วยมั้ยพวกเรา.

(ผู้ชมในห้องบันทึกเทปตอบว่า "ได้")

ด. โอเคได้.ต่อมาสุภาพสตรีคนเคียวนะครับ.ในที่นี้ครั้งนี้และก็ผ่านวงการเพลงมาโชกโชกมากมาย.แต่เธอเนี่ย,เวลาใครเรียกเธอว่าร็อกเกอร์สาวรับรองว่าไม่เสีย.เพราะของจริงใช่.แหวน, แหวนมองตัวเองเป็นร็อกแบบไหน.

ค.๑ เป็นร็อกผู้หญิงนะฮะ.

ด. ฮ้าว ! แหวน,แล้วแหวนจะเป็นร็อกกะเทอ.ร็อกผู้ชายยัง ใจ.(หัวเราะ)

ค.๑ คือกำลังจะต่ออีกนิดนึง.

ด. โอเค ๆ.

- ค. คือเป็นร็อกผู้หญิงของเมืองไทยนี่อะคะ. ก่อนข้างที่จะ, คือเหมือนเนี่ยเริ่มค้นมาจริงๆ แล้วนี่เริ่มมาจากปีก่อน. แต่ด้วยความที่เป็นคนชอบร็อกก็ชอบ ๆ พัฒนาตัวเองขึ้นมาเป็นร็อกมากขึ้น ๆ จนมาถึงวันนี้เนี่ย, ถ้าที่หนูบอกว่าเป็นอะไรลงไปอะคะ.
- ด. เฮฟวี่ลงไปร็อก.
- ค. แหวนจะเป็นป๊อบขึ้นไปถึงร็อก.
- ด. อ้อ! ใช่!
- ค. แล้วก็จะมียุคความเป็นไทยประยุกต์เข้ามาด้วย. เพราะว่าอย่างผู้หญิงเนี่ย, ประเทศไทยถ้าให้เป็นร็อกสุดขั้วอาจจะ, แหวนว่าคนไทยเนี่ยประเพณีและวัฒนธรรมอาจจะรับไม่ไหว.
- ด. อ้อ. ถ้าอย่างงี้อาจารย์กบครับ, เราสามารถเรียกแหวนว่าเป็นป๊อบร็อกได้มั๊ยครับ.
- ค. จริงๆ ในยุคแรกเริ่มที่ผมฟังเพลงผู้หญิงร้องเพลงร็อกนะครับ, มีอยู่ท่านก็คือคุณนรินทร์กับคุณฐิติมาครับ. ผมก็ค่อนข้างจะอินซันได้ว่าที่แหวนเป็นร็อกเกอร์คนนึง. เที่ยงแต่ว่าไม่ได้เป็นฮาร์ดร็อกจัด ๆ. ไม่ได้เป็นเฮฟวี่เมทล. แต่ไว้ในใจจริงๆ ผมรู้ว่าที่แหวนเป็นร็อกแน่ ๆ.
- ด. อาจารย์เยี่ยมจริงๆ (ปรบมือให้) มาทางด้านนี้บ้างมิกก็ละครับ, มิกก็มองตัวเองว่าเป็นฮ็อคแบบไหนดครับ.
- ค. เอ้อ : แนวเพลงผมเป็นร็อกแบบนำฟังครับ.
- ด. นี่! ร็อกนำฟัง. ร็อกไฟเราะสเบา ๆ.
- ค. มันมีเสียงตลก ๆ แบบ ??? เสียงผมเข้ากับดนตรีร็อกได้.
- ด. อ้อ. อันนี้เห็นด้วยมั๊ยครับพี่หมู. พี่หมูอย่าหวั่นใจครับ. (หัวเราะ)
- ค. เห็นด้วย.
- ด. เห็นด้วย. ถูกต้อง. เพราะผมก็มองอย่างนั้น. เพราะเสียงคุณมัน, อ้อ! ใจ. ใช้ได้. เอี่ยม. มาทางด้านสองคนนี้บ้าง. จริงๆ ไม่อยากคุยเท่าไร. คุยซักหน่อยก็ได้ครับ. (หัวเราะ) อาจารย์แห่งนี้เป็นร็อกแบบไหน.
- ค. เอ้อ : ผมเป็นร็อกร่วมสมัย. ก่อนข้างจะสมัยใหม่.
- ด. อ้อ ๆ. เป็นก่อนข้างจะสมัยใหม่. เรียกว่าโมเดิร์นร็อกได้ปะ. ลักษณะนั้น. อาจารย์อ้อ,
- ค. ก็เป็นคล้าย ๆ กับที่แห่งครับ.
- ด. คิดเองซีที่อ้อ.
- ค. เพราะผมไปสนิทสนมกับวงวายเนื้อเซเว่นมาก ๆ. แล้วก็ติดเชื่อมาเป็นนี้ครับ. โมเดิร์นร็อก. แต่หน้าหวาน (ผู้ชมในห้องบันทึกเทปหัวเราะ) แต่เวลาเล่นดนตรีต้องดุกัน. ปิดบังเค้า. อย่าให้รู้. (ผู้ชมในห้องบันทึกเทปหัวเราะ)
- ด. อย่าให้เค้ารู้.
- ค. อย่าให้เค้ารู้ว่าเป็นกะเทย.
- (ผู้ชมในห้องบันทึกเทปหัวเราะ)
- ด. เพราะฉะนั้นโมเดิร์นร็อก. แต่จริงๆ แล้วทุกคนเป็นร็อกหมด. ตะนี้ข้อสำคัญเวลาที่อัดเทปอะไรต่างๆ มีผู้หญิงคนเดียวในที่. คุณแลกกันดีเทียบเลขทุกคน. ต้องมาเอาอกเอาใจกันหมดเลยใช้มั๊ยครับ.
- ค. ไม่ใช่ค่ะ. (หัวเราะ)
- ด. ไม่ใช่หรือครับ. ทำไมครับ.
- ค. หนูดูแลเค้าหมดค่ะ. (หัวเราะ)
- ด. โอ้โหเป็นอย่างนั้นเลย. แหม ! พวกนี้ทำไมใช้ไม่ได้เลย.
- ค. ไม่ใช่. ก็ดูแลให้เค้าสบายใจ. เผลอๆ ปลายปิ้ง. แล้วก็จะได้ร้องเพลงกันดี ๆ นะนี่ง ๆ.
- ด. อ้อ ! เป็นที่สาวที่น่ารักมาก. ดูแลดีมาก.
- ค. น่ารักมากครับ.

- ก. แต่ว่ามีบางคนที่มีเคล็ดสำคัญในการร้องเพลง.อย่างเช่นเหม่ง.เค้าว่ากันว่าถ้าไม่ใส่ขยาขาวโรมบี้.
 ค. ๙ ครับผม.
 ก. ร้องไม่ได้.จริงเหอ.
 ค. ๙ ใส่ขยาขาวร้องไม่ได้.
 ก. ใส่ขยาขาวร้องไม่ได้จริงเหอ.
 ค. ๙ เพราะว่าไม่รู้จะออกจากบ้านยังไงที่.ไม่มีขยาขาวใส่.
 ก. จริงเปล่า.
 ค. ๙ จริง.
 ก. ที่บ้านไม่มีเลย.
 ค. ๙ มี.ตัดเป็นขาสั้นหมดแล้วครับ.
 ก. โอ้ ! ตายแล้ว.เหม่ง ,เพื่อน้อง.มา.เปลี่ยนกัน.
 ค. ๙ ที่เอวเท่าไร.
 ก. เอว ๓๐. เหน่งเท่าไร.
 ค. ๙ พอดีครับ. ๓๐ เหมือนกัน.
 ก. เออไว้วันหลังแล้วกัน.น่าจะบอกไม่เท่ากัน.บ้า ! มาแก้ผ้าในราชการ.เป็นคนชอบใส่ขาสั้น.
 ค. ๙ ครับผม.
 ก. เป็นคนชอบใส่ขาสั้น.งานชุดนี้จะสำเร็จหรือไม่ไม่ทราบ.แต่ถ้าพูดถึงความพอใจของคนทำงานชุดนี้ซึ่งนาน ๆ จะได้พบกับงานแบบนี้ซักที.พอใจแค่ไหน.หยุดพอใจก็เปอร์เซนต์ครับ.
 ค. ๙ ๑๐๐ เปอร์เซนต์
 ก. ๑๐๐ เลขหรือครับ.ขอบคุณมาก.อ่าครับ.
 ค. ๖ ไม่คิดเป็นเปอร์เซนต์ดีกว่าที่.เอาความยินดีที่ได้มาร่วมงานนี้.ความยินดีนี้ ๑๐๐ เลขครับ.ได้เจอพี่อย่างพี่กบนี้ก็นับถือมาตั้งแต่รีอเล็ก.เป็นอี โร้เหมือนกันไมโคร.พี่มิกนี่ก็สนิทกัน.พี่อีก็นับถือกัน.พี่แหวนนี่ก็น้องสาวผมเคยไปเล่นมิวสิควีดีโอที่ครั้งแรก.พี่หมูคาโลนี่ก็ชื่อเสียงลือนามมานานแล้ว.ผมเองก็ได้มีเกียรติมาร่วมในงานนี้ก็ยินดีมากครับ.
 ก. เหน่งครับ.
 ค. ๙ ๑๐๐ เต็มครับ.
 ก. ๑๐๐ เต็ม.ขอบคุณมากครับ. กบครับ.
 ค. ๙ ร้อยกว่า ๆ.
 ก. ร้อยกว่า ๆ.
 ค. ๙ จริงๆ คือมันเป็นเรื่องไม่ง่ายของรีอแคอน โรล.เรารู้กันอยู่ว่านักดนตรีรีอคทุกคนนี่อีได้ค่อนข้างสูง.แต่ว่าทั้งหมดที่เรามาทำงานด้วยกันตั้งแต่ต้นจนจบเนี่ยมันสิ้นชะไม่มีละที่.
 ก. อี้อ ! เข็มจริง ๆ วันนี้.มิกก็ครับ.
 ค. ๙ ก็ดีใจมากครับที่ได้ร่วมงานกับเพื่อนหลาย ๆ คนละ.ไม่เคยคิดว่าจะได้ทำได้ขนาดนี้ละ.
 ก. ครับ.
 ค. ๙ แล้วมันก็สำเร็จลุล่วง ไปด้วยดีครับพี่.
 ก. เป็นความพอใจ.
 ค. ๙ พอใจมากเลยครับพี่.
 ก. อี้อครับ.

๓. ๒ ประมาธ ๑๑๘ . ผมว่ามันหลายสไตลด์. ซึ่งผมใหญ่ก็คือร็อกเกอร์ด้วยกันทั้งหมด. อ้าเค้าก็มีแนวของเค้า. มีสำเนียงของเค้า. เหน่งก็มี. ทีเมทวอนก็มี. ทุกคนมีความมีคนหมด. ซึ่งการประสมประสานกันครั้งนี้และแบ่งเพลงกันไปร้องกันตามสไตลด์ของแต่ละคน. ผมว่าเป็นคลาสสิกอะไรอย่างนึง.
๓. ๓ ครับ. แทวนครับ.
๓. ๒ แน่นอนกะ. มันเป็นความฝันที่เป็นจริง. ที่อยากจะได้ร่วมงานกับบุคคลที่เป็นร็อกเกอร์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนที่เป็ร็อกเกอร์หรือทั้งหลายเนื้ออะ. มันเป็นความฝันของเรา. เป็นความรู้สึกของเราที่เราชอบตรงนี้อยู่แล้ว. แล้วเราได้ร่วมงานกับเค้าจริงๆ. บวกกับผลงานที่ออกมา. เพราะฉะนั้นมันกินร็อกแน่มอน.
๓. ๓ ครับ. แล้วพวกคุณรู้ตัวมั้ครับว่าทำไมพวกคุณถึงมาได้ร่วมงานกัน. เพราะคุณเป็นคนดีครับ.
- (ผู้ชมในห้องบันทึกเทปหัวเราะ)
๓. ๒ นี่คือทั้งหมดออนเดอะร็อกสเปเชียลครับ. ครับ. เราได้รู้เรื่องเค้าทั้งหมดเรียบร้อยแล้ว. แล้วแต่ท่าน. ท่านจะชอบไม่ชอบขังใจก็ตามแต่. แต่คนที่เป็นขาร็อกจะชอบเค้า. ฝันของทุกๆคนที่จะได้เห็นว่าการที่จะได้มาร่วมงานกัน. ปกติเราจะเห็นในคอนเสิร์ต. เราไม่เห็น ในเทปอย่างจี้. ไม่มีทาง. แต่พวกเค้ามาร่วมงานกันด้วยใจรักจริงๆ. ขอเชิญปรบมือให้พวกเค้าสักนิคครับ. ออนเดอะร็อกสเปเชียลครับ.
- และภาพ ๆ นี้ก็คือภาพที่รายการทไวไลท์โชว์กับกามฟ้าระบิองUCCขอมอบให้กับออนเดอะร็อกสเปเชียลครับ. ทั้งเจ็ดท่านได้รับไปคนละภาพนะครับ. ต้องขอบคุณทั้งเจ็ดท่านที่กรุณากับรายการของเรา. ขอบคุณมากครับ. ขอบคุณทุกคน. ต้องขอขอบคุณจากใจจริงๆ. จริงๆ. เพราะว่าไม่ใช่เรื่องง่ายนะครับที่จะรวมนักคนครีขนาดนี้มา. แล้วก็มาพร้อมที่รายการ. เพราะจริงๆแล้วทุกคนงานยุ่งพอสมควรและก็มีภาระกิจมากมาย. ต้องขอขอบคุณจริงๆ สำหรับคุณหมู. ขอขอบคุณสำหรับคุณอ้อ. ขอขอบคุณคุณอ๊อคครับและก็ขอขอบคุณกบ. ขอบคุณจริงๆ . ขอบคุณจริงๆ สำหรับทุก ๆ คนที่มาร่วมงานกับเราในวันนี้. และก็ได้เห็นสิ่งต่าง ๆ ที่พวกเค้าดำเนินและก็ทำไป. และวันนี้เวลาของทไวไลท์โชว์ก็หมดลงไปแล้วนะครับ. คงจะต้องลาท่านผู้ชมไปก่อน. เพราะว่าวันนี้รายการของเราเนี่ยความจริงถ้าจะว่ากันจริงๆแล้วอ๊อคเค้าพูดถูก. เพราะว่าวันนี้จริงๆแล้วไม่มีช่วงไทยลูกทุ่ง. เพราะต่อจากนี้ไปสถานีเค้าจะทำการถ่ายทอดสด. เพราะฉะนั้นก็ตัดช่วงไทยลูกทุ่งไป.
๓. ๒ ก็อฮันนี่ผมทราบล่วงหน้าแล้วที่.
๓. ๓ อ้อ! โอ้โฮ! เค้าเหลือเกิน. เค้าไม่ธรรมดา. เพราะฉะนั้นเราคงจะต้องจากลาท่านผู้ชมไปก่อนนะครับ. สำหรับวันนี้. แล้วพบกันใหม่สัปดาห์หน้า. สวัสดีครับ.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ครั้งที่ ๔ บทสัมภาษณ์นักแสดงจากละครเรื่องสามหนุ่มเนื้อทอง

วันอาทิตย์ที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๔๑

ถ. กลับเข้าสู่รายการของเราอีกครั้งครับ.นี่คือทไวไลท์โชว์.และนี่ก็คือช่วงทอล์กโชว์ของเราละครับ.ท่านผู้ชมที่เป็นแฟนละครทางไทยทีวีสีช่อง ๓. เป็นละครหลังข่าวของเรา ในวันศุกร์เสาร์อาทิตย์นะครับ. ก็คงจะทราบว่าละครเรื่องสามหนุ่มเนื้อทองเนื้อดั่งขนาดไหนตอนนี้นะครับ. โดยเฉพาะเนื้อเรื่อง,พระเอก,นางเอกในเรื่องนี้,การดำเนินเรื่องค่อนข้างไม่เหมือนกับละครอื่นทั่วไป.แล้วก็มีแฟนละครเรื่องนี้ชอบกันมากอยากจะทำพระเอกนางเอกมาพูดคุยกันในรายการของเราในช่วงทอล์กโชว์นี้.และแน่นอนครับ.เป็นนโยบายของทไวไลท์โชว์อยู่แล้ว.เราต้องสนองตอบความต้องการของแฟน ๆ ของรายการของเราด้วยเหมือนกัน.เพราะฉะนั้นวันนี้ท่านจะได้พบกับพระเอกและนางเอกทั้งหมดสามคู่ละครในรายการของเรา.ถ้าพร้อมแล้วขอเชิญพบกับทั้งหมดได้ในบัดนี้ครับ.

สวัสดีครับ.เชิญนั่งครับ.ขอบคุณมากนะครับที่ทำให้เกียรติกับรายการของเรา.แนะนำก่อนเป็นรายตัวสักนิดนึง.ให้เกียรติกับทุก ๆ คนนิดนึงนะครับ.พระเอกท่านแรกก่อนเลยนะครับ.คนนี้รู้จักกับผมมาร่วมสามปีแล้วครับ.คุณจักรกฤษณ์ อมรัตน์ครับ.(ผู้ชมในห้องบันทึกเทปปรบมือ) ท่านที่สองคุณธนากร โปษยานนท์ครับ(ผู้ชมในห้องบันทึกเทปปรบมือ) ท่านที่สามคุณวชิษฐ์ เทิดวงศ์ครับ (ผู้ชมในห้องบันทึกเทปปรบมือ) แล้วมาทางด้านนางเอกบ้าง.สามท่านด้วยกัน.คุณปิยะธิดา วรมุสิกครับ (ผู้ชมในห้องบันทึกเทปปรบมือ) ท่านที่สองคุณชลิตา เพ็ญอารมย์ (ผู้ชมในห้องบันทึกเทปปรบมือ) และท่านสุดท้ายน้องใหม่ของวงการนะครับ.คุณรุจิรา ช่วยเกื้อครับ(ผู้ชมในห้องบันทึกเทปปรบมือ)

ถ. ขอคุณจริง ๆ ครับทุก ๆ ท่าน. เอ๊ะ! วันนี้สามหนุ่มจะขริมนิดนึงมั้ยเนี่ย

ค. อ้อ: ไม่ได้ขริมนะครับ.

ถ. ไม่ได้ขริมนะ.

ค. ครับ.

ถ. ก่อนอื่นคงจะต้องถามก่อนเลย,ละครเรื่องนี้โค่งดังมาก.ผมเชื่อว่าคนเล่นเองออกไปข้างนอกคงจะได้ยินเสียงอะไรบ้างเหมือนกัน.ฉันได้ยินเค้าพูดถึงละครเรื่องนี้บ้างสิเปล่าครับ .

ค. ได้ครับ.

ถ. เค้าว่ายังไงบ้างครับที่ฉันได้ยินมา.

ค. ส่วนใหญ่ผมจะมีเพื่อน ๆ เอาไว้เช็กเรท.มันจะอยู่ตามบริษัทต่าง ๆ.บางคนที่ไม่ได้ดู,ส่วนใหญ่จะเป็นผู้ชาย.คนนี้ส่วนใหญ่จะดูแต่แอ็คชั่นซะส่วนใหญ่.แต่ดูสามหนุ่มเนื้อทอง.

ถ. นี้ :: คราวนี้มาดู.แสดงว่าดี .

ค. ผมก็ค่อนข้างจะเซอร์ไพรส์มาก.

ถ. เซอร์ไพรส์. ไปทางผู้ละครครับ .

ค. ครับ.ก็เวลาเจอคนข้างนอกเค้าจะถามว่าสำเนาอยู่ไหน .

ถ. เค้าไม่ถามหาคุณ .

ค. ถามหาสำเนา.

ถ. ถามหาสำเนา ก็แสดงว่าดี.ใช้ได้ันะครับ.

ค. ครับ.

ถ. คุณวชิษฐ์ละคร.คุณวชิษฐ์จริง ๆ เค้าพูดถึงตัวคุณหรือพูดถึงตัวแฟน.

ค. เค้าจะพูดถึงแฟน.

ถ. เหมอฮะ !

- ค.๓ ฉายไปแค่สองอาทิตย์ได้.เค้าก็ถามว่า,เมื่อมาเนือแทนมไม่มาไม่กลัวจะตามมาหรือ .
- ด. นี้ !!
- ค.๓ ผมก็บอกผมขังไว้แล้ว.
- ด. นั่น !! (หัวเราะ) ใชั้ได้ ๆ . มาทางค่านางเอกมังงะ. พูละคะ .
- ค.๔ ก็อย่างวันนั้นที่เราไปถ่ายที่แอร์ทอร์คนะคะ.ก็จะมีผู้หญิงคนนึงซึ่งเพิ่งเดินทางกลับมาจากประเทศฝรั่งเศส.เค้าก็จะมาถามที่อิมว่า,ได้ดูละครด้วยละ.ชอบจังเลย.วันนี้มาถ่ายที่นี้หรือ.เค้าก็จะดูตื่นเค้น.แปลกใจตรงที่ว่าคนที่อยู่ต่างประเทศก็ยังได้ดูเพราะว่าวิดีโอของเราที่อัคไปให้ดู.
- ด. เยี่ยมจริง ๆ! นื่องแนน .
- ค.๔ ของแนนจะมีโทรมาที่บ้าน.โทรมาบอกว่า,ขอชื่อหมา.บอกว่าหมาตัวที่เล่นนะเท่าไร ,สองหมื่น ,สามหมื่น ก็จะมีชื่อ. พูต้องแก้ความเข้าใจผิดว่าไม่ได้ขาย.คือในละครเป็นหมอรักชาติศรั.แต่จริง ๆ แล้วไม่ได้ขาย.
- ด. ไม่ได้ขาย. จริง ๆ แล้วเค้าไม่ได้เห็นหน้าคุณเลย,เห็นแต่หมา. (หัวเราะ)
- ค.๔ ก็เห็นถ้าเขาก็ต้องเห็นหมาด้วยนะคะ.
- ด. อ้อ ๆ . โอเค ๆ . แหมแก้ตัวเสร็จเลยนะ . มานื่องใหม่ล่าสุดของวงการเลยนะ,คุณรุจิรา .ชื่อเล่นชื่อ ...
- ค.๖ เข้มคะ.
- ด. เข้มนะคะ. เข้มมีคนพูดถึงบ้างมีัยคะ .
- ค.๖ ก็เวลาไปเดินห้างสรรพสินค้าก็จะแบบว่า,เล่นตีมากเลย,อะ ไรอย่างเจ็ช. ชอบมากเลยอะ ไรอย่างเจ็ชอะ.แล้วก็จะถามว่า , มั่นมืออยู่จากนึ่งคอนได้กับที่บีบ. เค้าก็จะถามได้แล้วหรือ,อะ ไรอย่างเจ็ช. (หัวเราะ) ก็คือว่าเค้าก็คิดตามเหมือนกัน.
- ด. แแต่เค้าจะสนใจว่าได้แล้วหรือ . คุณบีบดูจะสนใจมากนึ่งนึ่งนะ.หัวเราะหน้าแดงเลขที่บีบ.ต้องถามคนดูนึ่งนึ่งด้างั้น. นื่อง ๆ นึ่งอยู่ตรงนี้ดูละครเรื่องนี้หรือเปล่าครับ . (ผู้ชมในห้องบันทึกเทปตอบว่า “ดู”) โอ้โห ! เสียงขนาดนี้แปลว่าดูจริงเลยนะครับ.ต้องถามนึ่งนึ่งก่อนในฐานะที่นึ่งอยู่ละครเรื่องนี้.ถ้าเกิดเราเป็นผู้หญิง,เรานึ่งดูตรงนี้ถ้ามีสามีชายอย่างสามคนนี่เราจะเลือกใครเป็นแฟนเราในสามคนนี่. (ผู้ชมในห้องบันทึกเทปตอบ “ที่ดัน”) แสดงว่าในเรื่องนี้ผู้กำกับและผู้สร้างได้วางบุคลิกชัดเจนความเป็นจริงอย่างมาก. (สายสิริชะ)
- ค.๓ หมคเลย. ผมเนือเวลาดูละครผมกลับชอบผู้ชายอย่างซึ้ซึช,อย่างวัชระ. เค้ามีลีตัน.อย่างผมคิดว่ามันเป็ะเลย.ในชีวิตจริงไม่มีหรือ,หายาก.
- ด. หายาก . ลีมี๊. เป็นคนตีมาก. ท่านผู้ชมพูดขึ้นมาเลขว่าเป็นคนตีมาก.ทีนี้ทำว่าเป็นคนตีมากเราพูดกันสักนึ่งนึ่งก่อน.ในเรื่องเราเป็นคนยังงึะครับดัน.
- ค.๓ ผมเป็นคนที่มีความฝึงใจในประเด็นของความรัค.ก่อนข้างทีจะเป็นคนมีแบล็กกราวนที่ตัวเองเป็นคนทำขึ้นมา.แบล็กกราวนของกริชชัยเนือ,ในตอนนีเท่าที่ดูในทีวียังไม่รู้ที่มีัยครับ.แต่กริชชัยเนือเคยผ่านการรัคผู้หญิงคนนึ่งมาแล้ว.และด้วยความที่มีความเป็นตัวของตัวเองก่อนข้างสูงก็เลยทำให้ความรัคนั้นล้มเหลว.โดยผู้หญิงเป็นฝ่ายตีจาก.เค้าก็ฝึงใจว่าถ้าวันนึ่งเค้ามีความรัคขึ้นมาอีกมันจะไม่เกิดเรื่องแบบนี้ขึ้นมาอีก.และแล้วเค้าก็ได้มารัคกับผู้หญิงอีกคนคืออ้าว.เค้าก็เลยใช้ชีวิตดำเนินไปตามที่เค้าตั้งใจไว้ว่า, ถ้าเค้ารัคผู้หญิงซักคนนึ่ง,ผู้หญิง
- ค.๓ [คนนึ่งจะไม่ผิดหวัง (ท่าเส็ชกรน) เฮ็ช !
- ธ. ี, ทำไมมันนำเนืออย่างอย่างนี้วะ (หัวเราะ)
- ด. นี้คือความคิดของเราที่จะรัคผู้หญิงอีกคนนึ่งแล้วจะต้องไม่ผิดหวัง .
- ค.๓ คือในละครมันจะไม่มีว่าทำไมอยู่ดี ๆ ถึงมารัคอ้าว. สองคนนี่เค้าจะมีประเด็น.แต่กริชชัยเปิดมานึ่งว่าครูปและแบล็กกราวนมันจะไปเฉลยตอนเก็ชจบ.
- ค.๓ จริง ๆ แล้วเป็นผู้ชายเก็ชกคะ.

- ถ. เก็บกค.ก่อนข้างเก็บกค.ไซ้จริง ๆ นี่ถ้าจริง ๆ คงจะจริง ๆ เจ้าเรียกคนเก็บกค. แล้วตัวคุณล่ะ.
- ค.๒ ผมเป็นคนเปิดเผย,สมัยใหม่. [คิดว่าการที่จะ
- ถ. [เดี๋ยวก่อนได้ยื่นเค้านอกกะล่อน.คนดูคะ โทนขึ้นมา.
- ค.๒ นั่นล่ะครับคือสิ่งที่เราถ่ายทอดให้คนดูได้ดู.
- ถ. ซึ่งเข้ากับหน้าเราวีเป่ล่า. (หัวเราะ)
- ค.๒ (หัวเราะ) ไม่เท่าไร. แล้วก็คงเป็นการตกลงกันก่อนแล้วว่าการใช้ชีวิตกันก่อนแต่งงานมันมีผลยังไงกับเรา.ถ้าก่อนแต่งไปกันไม่รอดก็คือไม่รอด.
- ถ. และในที่สุดในเรื่องคือไปไม่รอด.
- ค.๒ ไปไม่รอดเพราะมีสีสันเข้ามาในชีวิตมากกว่า.
- ถ. อ้อห้. แล้วคุณวิษณุครับ.บีบล่ะ.
- ค.๒ ก็วิษณุจริง ๆ เจ้าเป็นคนที่เป็นคนดีคนนึง.
- ถ. เหนอะ ! ในเรื่องนี้ผมว่าค่อนข้างที่คนดูจะไม่เห็นด้วยเลยนะ.
- ค.๒ จริง ๆ ละ . เพราะว่าคนดูยังดูไม่หมด.
- ถ. คุณมีผู้หญิงคนนึง, ได้ผู้หญิงคนนึงแล้ว,แล้วคุณก็มาก้อต้อก้อคิกกับอีกคนเงี่ยนะ !
- ค.๒ คือจริง ๆ แล้วมันก็เป็นนิสัยเราผู้ชายไข่ม้อยะ . (หัวเราะ)
- ถ. ไม่เกี่ยวกับผม. ไม่ต้องหาพวกกับผม.
- ค.๒ ที่นั่นเนียกับแหมมเนี่ยจริง ๆ เจ้าก็รักแล้วก็คิดว่าจะลงเอยกับคนนี้ด้วยแล้วละ.แต่เจ้ารู้ดีว่ามันยังไม่ถึงเวลา.มันยังไม่ใช่เวลาที่จะมารวบรวมเจ้า.ซึ่งพอวิษณุไม่เห็นด้วย,แหมมก็ยิ่งเข้าไปบีบ.บีบหนักขึ้นเรื่อย ๆ ,จนเจ้าต้องหนี.ที่หนีหนี้อ,หาทางออกไม่เจอ.มีที่ปรึกษาเพื่อนก็บางที่ปรึกษาได้บ้างไม่ได้บ้าง.
- ถ. (หันไปทางธนากร) คนนี้ก็แถมอยู่แล้ว.
- ค.๒ (หัวเราะ) จริง ๆ วิษณุกับธิดิจะสนิทกันมากเพราะมีแนวคิดเดียว ๆ กัน.แต่เมื่อวิษณุอยากได้แนวคิดที่แตกต่าง,เป็นแนวคิดที่ตีเจ้าไม่ได้จากตัวธิดิ.
- ถ. (หัวเราะ) หาดีไม่เจอ.
- ค.๒ เจ้าหาไม่ได้เลย.
- ถ. หาไม่เจอ. (หันไปทางจักรกฤษณ์) ในเรื่องนี้รู้จักเจ้าด้วยมั๊ยครับ .
- ค.๒ รู้จักครับ.เป็นเพื่อนกัน.
- ค.๒ เป็นเพื่อนกันฮะ. แต่ว่าคนนี่เจ้าจะเป็นพ่อพระ.
- ถ. อ้อ ! :: ในสายตาของเพื่อนสามคนคนนี่ค่อนข้างเป็นพ่อพระ .
- ค.๒ ครับ.
- ถ. นี่คือมุมมองของผู้ชายสามคนในชีวิตของตัวเอง.ที่นี้มาทางด้านผู้หญิงบ้าง,สามคนนี่ . (หันไปทางปิยะธิดา) จริง ๆ แล้วในเรื่องนี้เรามีแฟนอยู่แล้ว .
- ค.๒ ค่ะ.คือที่คู่กานูเคช.
- ถ. ในเรื่องนี้ค่อนข้างที่คุณจะรักจริง .ค่อนข้างเหมือนชีวิตจริงคุณเลยนะครับ. (ยิ้ม)
- ค.๒ (หัวเราะ) ขอบพระคุณค่ะ.คือครั้งนี้เพราะตัวคุณศรีนี่จะยังโงะ,คือเหมือนกับผู้หญิงไทย,ผู้หญิงไทยจริง ๆ,คือถ้ามีแฟนแล้วก็จะคบอยู่แค่กับคนนี่.
- ถ. คนเดียวโคด ๆ .
- ค.๒ คนเดียว.จะไม่มองผู้ชายอื่น.จะเป็นคนรักเดียวใจเดียวและก็หวงเนื้อหวงตัว.
- ถ. ครับ. มาที่น้องแนนบ้าง.น้องแนนรู้ดีที่จะหลีกเลี่ยงแรคเตอร์ .

- ค.๔ ค่ะ.เล่นเป็นลำเภา,ซึ่งเป็นเด็กซึ่งค่อนข้างมีความคิดและมีความเชื่อมั่นในตนเอง.พ่อแม่เลี้ยงมาอยู่ในครอบครัว.แต่ว่าพอเข้ามาเจออีซี้ซ,อีซี้ซจะชอบว่าเค้าเป็นเด็กปัญญาอ่อน,หน้าแบบนี้ไม่มีใครเอาเป็นแฟน.แล้วด้วยความที่เป็นเด็กแล้วฟังอย่างเงี้ย,คือผู้หญิงนะจะไม่ชอบให้ใครมาตบประมาทเรา.ว่าไม่ชอบ,ว่าน่าเกลียด.เราก็เลยถูกขึ้นมาจะเอาชนะเค้า.
- ณ. อ้อ ::: คราวนี้ถ้าผมไปชอบใครสักคนผมก็ต้องว่า,อ้อ :: หน้าไม่สวย,ไม่เอาไหน.อย่างเงี้ยเทรอ . มันจะมีผลเทรอ . ตามตอแย,ตาม ไปแก้งเค้า,ตามไปปั่นป่วนชีวิตเค้า.
- ค.๔ มันขึ้นอยู่กับผู้หญิงบางคนมากกว่า.แต่ในตัวลำเภาในเรื่องนี้เค้าไม่ชอบยอมแพ้ใคร.เค้าก็เลยต้องเอาชนะอีซี้ซให้ได้.
- ณ. ในที่สุดเค้าก็เลยปั่นชีวิตเราเลย .
- ค.๔ โช.แต่ว่าจริง ๆ แล้วนี่,คือดูเหมือนลำเภาเป็นตัวร้ายในช่วงแรก.ไปแย่งแฟนเค้า.แต่จริง ๆ แล้วไม่ได้แย่งนะคะ.อีซี้ซเค้ารู้เองว่าควรเลือกใคร.
- ณ. นี่ :::
- ค.๔ เค้ารู้ว่าเค้าจะชอบแบบไหน.เพราะอย่างกรเป็นคนคิดแต่ว่าเค้าคงดูแล้วว่าชีวิตอย่างนี้มัน ไม่เหมาะสม,มันเดินคนละทาง.แล้วกรเค้าก็ยอมที่จะเป็นฝ่ายไป.
- ณ. เค้ามารักกับหนูเนี่ย,เค้าได้กับหนูหรือยัง .
- ค.๔ ไม่ได้ค่ะ.ยังไม่ได้.
- ณ. เค้ารักหนูก่อนได้หนู .
- ค.๔ รักก่อน.แล้วลำเภาจะเป็นเด็กดี.ดูเหมือนเค้าเป็นเด็กแก่นอะไรเงี้ย,แต่เรื่องนี้เค้าจะไม่ยอมให้มาถูกเนื้อต้องตัว.จะมีข้อแม้ว่าคบกันได้,แต่อย่าฆ่าอะไรเกินเลย.
- ณ. สรุปสองคนนี้ชัดเจนเลยไม่มีอะไรกัน.แต่คนที่สามไม่เป็นอย่างนั้น.เงี้ย ! ตัวนี้,เรื่องนี้เราเป็นยังไง .
- ค.๖ ก็ฝ่ายก็เป็นผู้หญิงที่มีความมั่นใจแล้วก็ชอบฮาเพื่อน,ชอบแก้งแย่งพี่ของแ้วก็คือพี่โอบ.ชีวิตไม่ค่อยสนใจเรื่องความรักเท่าไร.แต่วันนี้มาเจอกับวัชระ.ก็คือแบบว่าตอนแรกก็ไม่ได้สนใจ.ค่อนข้างที่จะทะเลาะกันด้วยซ้ำ.แต่ด้วยความที่วัชระเค้ามีปัญหากับแพน.แล้วฝ่ายเองก็เข้ากับคนง่าย,แล้วก็ค่อนข้างก้าว ๆ ทอมๆ.เพราะฉะนั้นก็คุยกับวัชระ.วัชระก็มาคุยด้วย.ฝ่ายก็เริ่มรู้สึกดีขึ้นเรื่อย ๆ กับการที่ได้คุยกับวัชระ.แล้ววัชระก็เริ่มชอบ.เราก็เริ่มชอบเค้า.แต่เราก็คิดว่าเราต้องหักห้ามใจว่าเค้ามีแฟนแล้วซึ่งเป็นตัวเป็นคน,แล้วเค้าหมั่นกันแล้วก็คือแพน.
- ณ. แต่ตอนหลังอีทำไหนเค้ามาได้กับเราละ !.
- (ผู้ให้สัมภาษณ์คนอื่น ๆ ตอบ “เม้า”)
- ค.๖ ก็เม้า.
- ค.๖ ห้ามใจไม่อยู่.
- ณ. แหม !! พ่อคุณ. เราเม้าหรือเค้าเม้าละ .
- (ผู้ให้สัมภาษณ์คนอื่น ๆ ตอบ “ทั้งคู่”)
- ณ. อ้าว ! ทำไมเธอกินเหล้าละ .
- ค.๔ เค้าเป็นเจ้าของคัมปะ.
- ณ. จำไว้วันที่หลังอย่าไปเป็นเจ้าของคัมปะในชีวิตจริง ๆ ,แต่ว่านั่นคือในละคร.แต่ว่าเข็มนเองเพิ่งเล่นละครเรื่องนี้เป็นเรื่องที่เท่าไรคะ .
- ค.๖ เรื่องแรกคะ.
- ณ. เรื่องแรกในชีวิตเลยก่อนที่จะมาเล่นละครจริง ๆ แล้วเนี่ย,ก็ต้องเป็นผู้ดู.ต้องเป็นผู้ดูนะคะ .
- ค.๖ โชคะ.
- ณ. ความที่เป็นผู้ดู.หนูเคยคิดมึ้นว่าในชีวิตจะได้มาเป็นนางเอกละคร.

- ด.๖ ตอนที่เป็นผู้ถูกเเคยใฝ่ฝืนว่าอยากจะเป็นคนนุ้่นคนนี้,แต่ไม่เคยคิดว่เราจะไ้มาเป็นจริง ๆ.
- ด. แค่ฝืนเฉย ๆ .
- ด.๖ แค่ฝืนเฉย ๆ.
- ด. วันนึ่งเค้าก็ไปบอกว่า,เอาละ ! หนูจะไ้เล่นละครเรื่องนี,หนูจะไ้เป็นนางเอก.รู้สึกรังใจ . วันนึ่ง.
- ด.๖ รู้สึกรังใจ,รู้สึกรังใจและตื่นเต้,และก็,แต่ด้วยความดีใจและตื่นเต้เราจะไ้เป็นนางเอกละคร.แต่อีกส่วนนึ่งเราก้กลัวด้วย.เพราะเราเป็นนางเอกใหม่แล้วที่ ๆ ทุกคนคือ,เป็นมืออาชีพหมดแล้ว.เรากลัวว่เราจะเป็นตัวถ่วงที่ ๆ ทุกคน.
- ด. แล้วจริง ๆ เวลาที่จะเล่นจริง ๆ นึ่งเป็นตัวถ่วงมั้ยะ .
- ด.๖ (หัวเราะ)
- ด.๖ ไม่อะ.
- ด. ที่ตื่น .
- ด.๖ ไม่.
- ด. นึ่งเป็นตัวถ่วงมั้ยะ .
- ด.๖ อ้อ : ไม่อะ.
- ด.๖ ขอบคุณกะ.
- ด. ตอบว่เป็นตัวถ่วงละเป็นเรื่องเลขครับ. แต่จริง ๆ ไม่ได้เป็นตัวถ่วงนะครับ.แต่จริง ๆ หนูเข้ามาใหม่ตรงนี.แต่ว่ก่อนเข้ามาถามนึ่งว่าในทั้งหมดนึ่งมีใครที่จริง ๆ .ในฐานะผู้ดูแลกะ,หนูจะพูดความจริงกับเราไ้มั้ยะ .
- ด.๖ (พยักหน้า)
- ด. ไ้ละกะ . มีใครที่ในฐานะผู้ดูแลที่หนูแอบปลื้มอยู่แล้วในนี,มีมั้ยะ. นางเอกพระเอกพวกเนี้ย.
- ด.๖ ก็คือ , ที่อยู่กับที่ตื่น.
- ด. (หันไปพูดกับวิชญ์) อ้อ !! แพนเธอจริง ๆ.หันหน้าออกไปข้างนอกนึ่งเลขนะ.ที่ตื่นนะแอบปลื้มเค้าเรื่องไหน .
- ด.๖ ที่ตื่น,คงจะเป็นเรื่องสามใบไม้เถา.ดูเป็นสุขภาพพฤษดี.ส่วนที่อยู่กับที่ตื่น.ชอบมากเลย.
- ด. ชอบมากเลยนะครับ.แล้วพอ ไ้มาเล่นด้วยจริง ๆ,ร่วมงานด้วยจริง,ก็รู้สึกรังใจ .
- ด.๖ อะ.
- ด. ที่ ๆ เค้าช่วยเรามั้ยะ .
- ด.๖ ที่ ๆ ช่วยทุกคนเลย.
- ด. ช่วยทุกคนเลย.
- ด.๖ อย่างฉากไหนเข้มไม่ได้.เข้มดีอารมณ์ไม่ได้.เข้มยังไม่เข้าใจ,เข้มก็จะถามที่ ๆ เค้า.แล้วที่เค้าก็จะให้คำตอบว่,เออมันมาอย่างงี้ ๆ .ที่ตื่นอย่างงี้ก็จะสอนว่การแสดงคืออะไร.
- ด.๖ ไม่ :: พอวันนึ่งนั่งคุยกับเค้า.ผมว่าในกาที่เข้มเจ้บเก้บไปจะทำให้หลายๆคนไม่เข้าใจปัญหาเข้ม.เข้มต้องพูดให้มากกว่านี,แล้วสิ่งต่างๆ ที่เป็นความรู้มันจะไหลเข้าสู่ตัวเข้มเอง.
- ด. เพราะว่ทุกคนจะไ้ช่วยไ้,บอกไ้ .
- ด.๖ อะ.
- ด. พวกที่ๆที่เข้มๆเค้าจะไ้บอกไ้. พวกที่นึ่งอยู่นีเข้มทั้งนึ่งนะอะ.นี่เรื่องจริง.คุณวิชญ์นึ่งครับเดี๋ยวนีนับวันก็จะยิ่งเข้มจนโอเวอร์เลย.เดี๋ยวนีเก่งขึ้นมหาศาลมาก.จากเรื่องแรกที่มาเล่นนึ่งก็อย่างงั้น ๆแหละ.พอเรื่องที่สอง,ไฮ้โห ! ดีมากเลย.เล่นไ้เข้ม!
- ด.๖ ขอบคุณครับ.
- ด. ในความคิดผมนะ.พอมารื่อนีเนี้ยไม่ต้องพูดแล้ว,ผ่าน! ที่อยู่กับที่ตื่นมั้ยะ .

- ค.๒ (ยิ้ม พยักหน้า)
 ก. พี่ชู้ก็ยิ้มอย่างเคียว.
 ค.๒ พี่ชู้เนี่ยเค้าปล่อกุญแจ.
 ก. ปล่อกุญแจอะไรนะ . ปล่อกุญแจ. คืออยู่เค้ามุขเขอะในกองนะ. เคียวเราจะพิกกันตรงนี้สักครู่. เคียวจะมากูว่า, แล้วจริง ๆ ถ้าเกิดเรื่องอย่างนี้ขึ้นมา, เฮ้ ! เราจะทำยังไง. เราเอาเรื่องนี้มากูขอให้ปรีชาญาณหน่อยสิมีว่า, สามหนุ่มเนื้อทองในชีวิตจริง ๆ . เราเองตัวเราเองยังง. และผู้หญิงสามคนนี่, ถ้าเกิดชีวิตจริงเจออย่างนี้จะต้องทำอย่างไร. สักครู่เคียวครับ.

(พักโฆษณา)

- ก. กลับมาสู่รายการของเราอีกครั้งครับ, ทว่า โลโก้ช่วงทอล์คโชว์ของเรา. เราได้คุยกับสามพระนางจากละครสามหนุ่มเนื้อทองนะครับ. เราได้แล้วว่าในละครแต่ละคนเป็นยังไง. ในชีวิตเป็นเรื่องที่ต้องมากูกัน. เอาใจจริง ๆ มากูกัน. อย่างเอาใจจริง ๆ มากูกันนิดนึง. ปีก่อนเลขครับ. ปีก่อนแรก. ปีก่อน, ในละครกับในชีวิตจริงปีกเหมือนกันมัย.

ค.๒ มีบางมุมคล้ายกันอะ.

- ก. ฮ่า :: มุมไหนครับปีก. มุมที่ได้คนนั้นแล้วเอาคนนี้อะไรอย่างงั้น . (หัวเราะ)

ค.๒ มุมนั้นคงไม่ใช่ (หัวเราะ)

ก. อ้อม ! ::

ค.๒ ของผมนี่, ผมรู้สึกไม่อยากจะให้ใครมาเร่งรัดครับ. แดงงานพุงนี่ผมจะไม่ชอบ. แต่ผมการแก้ปัญหาอาจจะไม่เหมือนวิหระ. อาจจะมีอะไรที่ลอมชอมหรืออะไรที่มากกว่านั้น. แต่ผมว่าวิหระเค้าก็น่ารักคินะอะ. ในอีกมุมหนึ่ง. ก็คินะอะ.

ก. ครับ. แล้วชู้ละครในชีวิตจริงๆ เหมือนในเรื่องมัย.

ค.๒ คงเป็นเรื่องของมุมมองมากกว่า. บางส่วนก็จะคล้าย. บางส่วนก็จะไม่เหมือน.

ก. อ้อหี.

ค.๒ อย่างเช่นส่วนที่คล้ายนั้นก็คงจะเป็นลักษณะของการพูดคุย. พูดจากดลกกันก่อนว่า, ถ้าเมื่อเราคบกันได้ในระดับนี้มันไปกันไม่ได้ก็คือไม่ได้. คือถ้าเมื่อเราเลิกกับแฟนเราเนี่ย, เราไม่อยากจะเลิกโดยที่เกิดความบาดหมางให้กัน.

ก. ไม่คบกันอีกเลขชาคินี่ไม่อยากจะ.

ค.๒ โช้. ยังงี้ก็อยากจะให้เป็นเพื่อนกันต่อไป.

ก. แล้วในชีวิตจริง ๆ ของคุณถ้าเกิดว่าคุณจะคบใครซักคนนึงเหมือนจะแข่งกับเค้า, คุณอยากจะใช้วิธีทดลองอยู่ด้วยกันอย่างนี้หรือเปล่า.

ค.๒ ผู้หญิงคนนั้น, ครอบครัวยุ้ยเค้าคงไม่ยอมหรอกครับ.

ก. ผมถามตัวคุณ, ไม่ได้ถามครอบครัว. ชู้ก็อะ :: แหม !

ค.๒ ไม่. ถ้าเมื่อผมเลิกได้ ???

ก. ปีกจะครับ, คิดจะทำมัยครับ. ทดลองอยู่ด้วยกันก่อน.

ค.๒ ก็ขึ้นอยู่กับผู้หญิง.

ก. ขึ้นอยู่กับผู้หญิง.

ค.๒ แล้วแต่เค้าครับ.

ก. คั่นล่ะ.

ค.๒ ขึ้นอยู่กับผู้หญิงมากกว่า. ผมจะ, จริง ๆ แล้วเหตุการณ์ทั้งหมดเนี่ย, มันอยู่ที่; คุณกับผมแค่สองคนเท่านั้น. คือ, คือ , ในมุมมองไม่ได้คิด, ก็มีความคิดในด้านนั้น. ลองอยู่กันได้มันก็ดี. มันจะหอบตรงไหนขึ้นมามองมากกว่า.

ก. คือจริง ๆ แล้วนะอะผู้ชายได้เปรียบ. จริงๆแล้ว, จริงมัยอะ . เพราะฉะนั้นคนที่, ลูกก็ต้องเข้าใจด้วยว่านี่ผู้ชาย. เค้าตอบตรง ๆ นะอะ. คิมาก. ก็บอกแล้วเราคุยกันตรง ๆ . ผู้ชายได้เปรียบมัยอะ. แต่ว่ามันเป็นมุมมองของผู้ชาย, ถึงมองอย่างนั้น. มาถามทางด้านผู้หญิงบ้าง. ถ้าเกิดจะต้องไปอยู่กับใครสักคนก่อนแดง, ลองอยู่ด้วยกันอย่างนั้นเอามัย .

- ค.๔ สำหรับป๊อกคงไม่กะคะ,เพราะว่ายังงี้ก็คือผู้หญิงไทย,แล้วก็ผู้หญิงเป็นฝ่ายเสียหายนะคะ.ก็คิดว่าคงไม่.
 ง. โอเค. ไม่. ไม่เลือกวิธีนี้.
- ค.๔ ค่ะ.
 ง. ถ้าจะใช้,จะไม่เลือกวิธีนี้แน่นอนคะ.
- ค.๔ ไม่คะ.เพราะว่าก็อย่างที่ป๊อกบอก.แบบค่อนข้างเก่าอยู่.คือเป็นผู้หญิงไทย.แล้วอีกอย่างก็คือคุณพ่อคุณแม่ก็อยู่.อยู่กับ
 คุณพ่อคุณแม่มาตั้งแต่แรก.และการที่จะ ไปอยู่กับใครคงต้องคิดให้ดี.คงต้องแต่งงานเป็นเรื่องเป็นราว.
 ง. อ้อหิ.เข็มครับ .
- ค.๖ ก็คงเหมือนกับที่ป๊อกที่แน่นอน.ก็คือคงไม่คะ.คือยังเป็นผู้หญิงไทยอยู่.แล้วก็อยู่กับคุณพ่อคุณแม่มาก่อน.ถ้าเราทำอย่าง
 นั้นไปเนี่ย.เชื่อได้เลยว่าคุณพ่อคุณแม่จะต้องไม่พอใจ.เพราะฉะนั้นต้องไม่ทำให้เค้าผิดหวัง.เพราะเค้าเป็นคนที่รักเรา
 มากที่สุด.
 ง. โอเค.เหมือนกัน.ขอรับใช้มั๊ยครับ.ว่าในชีวิตจริงปัจจุบันมีบางคู่ทำอย่างนั้น.
 (ผู้ให้สัมภาษณ์ตอบพร้อมกัน “ค่ะ”)
- ง. แต่ทั้งสามคนไม่เห็นด้วย .
- ค.๔ ค่ะ.
 ค.๖ ค่ะ.
- ค.๔ สำหรับป๊อกแล้วแต่เค้าจะคะ.แต่สำหรับตัวเองคงไม่ทำ.
 ง. ครับ.ตัวเองไม่กล้าที่จะทำตรงนี้นะครับ.สินี่มาถึงในละคร,ในการเล่นแต่ละบทแต่ละบาทเนี่ย.ฉากไหนที่ยากที่สุด.
 ฉากไหนที่มีความรู้สึกว่า,โอ้:: แหมม ! กว่าจะผ่านฉากนี้ไปได้.มันเป็นยังงี้.แต่ละคน.ดันฉากไหนยากที่สุด.
 ค.๖ ฉากยากไม่ค่อยมี.
 ง. ไม่มี.
 ค.๖ มีฉากยาว ๆนะฮะ.
 ค.๔ จำบทไม่ได้.
 ง. อ้อ:: จำบทไม่ได้.
 ค.๔ พุดเล่น .(หัวเราะ)
 ง. มันไม่ค่อยมี.เรื่องนี้,สำหรับตัวเรา.
 ค.๖ ในเรื่องของโคอาลอคณะฮะไม่ค่อยมี.
 ง. ครับ. ไม่มี.อู๋.
 ค.๖ ไม่ค่อยมีส่วนของความยาวเพราะว่า , หนึ่งด้วยบทหายไป,สองเราได้คุยกับผู้กำกับ.ผู้กำกับได้แนะไปทางนี้ ๆ.ผมคิด
 ว่าก็ไม่ค่อยมีส่วนยาก.
 ง. ไม่มี.ป๊อบ.
 ค.๖ ยากทุกอันเลย. (หัวเราะ)
 ง. ยากทุกอันเลย.นี้ :: คี ๆๆ.ทำไมล่ะครับป๊อบ .
 ค.๖ บางฉากยาว ๆ .โคอาลอคณะฮะ ๆก็ยิ่งยากครับ. (หัวเราะ)
 ง. จะหลุดตรงนั้น .
 ค.๖ จะรู้กันคิฮะ.
 ง. จะรู้กันคินะว่าถ้าโคอาลอคณะฮะแล้ว,อย่าไปพูดกับป๊อบเลย.
 ค.๖ แต่ก็สนุกคิครับ.บางทีที่ดันเค้าก็ : (ทำเสียงกรน)
 ค.๖ (หัวเราะ)

- ณ. มีเหมือนกัน.แล้วฉากที่อะไวณะ,มีฉากที่เค้าเรียกอินลิฟด้วยใช่ไหม. เลิฟซีน.
- ศ.๑. อะ.ตอนนั้นก็,ฉากนั้นก็ดีหนึ่งอะ.เวลาจริงอะ,ประมาณตีหนึ่ง.
- ศ.๒. กำลังได้ความรู้สึก.
- ศ.๓. กำลังได้ความรู้สึกจริง ๆ.ฉากนั้นปรากฏว่าไม่ค่อยยากเท่าไร.ผ่านไปก็ได้สัปดาห์.
- ณ. ใครเก่งอะ. ที่เรียกว่าไม่ยาก.
- ศ.๑. ก็นี่งเข้มแค้ก็ตอนผมบ้างเหมือนกัน. (หัวเราะ)
- ณ. เอาละ ! เค้ามาที่เธอแล้ว.ฉากไหนฉากที่ตลกอะเข้ม .
- ศ.๒. ก็คงจะเป็นฉากนั้นน่าจะ.
- ณ. เลิฟซีน .
- ศ.๑. ใช่ค่ะ.แต่ว่าแต่ก่อนที่จะเป็นเลิฟซีนเนี่ยก็คือว่าเราจะตีหัวที่เค้าใช่ไหมอะ .
- ศ.๑. อ้อ ! ดีหัว.ใช่ครับ.
- ศ.๒. ใช่.ตีหัวที่ป๊อบ.ฉากนั้น,ด้วยความที่เรากลัวที่ป๊อบเจ็บใจอะ.ต้องเอาไม้เนี่ยตีหัวที่ป๊อบ,แล้วกลัวที่ป๊อบเจ็บก็เลยไม่กล้าตีใจอะ.แล้วปรากฏว่าอานะ,ผู้กำกับขึ้นมาบอกว่า,เนี่ยไม้เนี่ย,มันไม่เจ็บหรอก.ไม่เจ็บหรอก.เพราะฉะนั้นฉากนั้นใช้เวลาประมาณสองสามชั่วโมง.
- ณ. กลัวเค้าเจ็บ .
- ศ.๒. ใช่แล้ว.เราก็ไม่กล้า.
- ณ. ใจจริง ๆชอบเค้าอยู่บ้างมั๊ย .
- ศ.๒. ที่ป๊อบหรือคะ .
- ศ.๑. เป็นคนดีหรือเปล่า .
- ศ.๒. โอ๊ย (หัวเราะ) ที่ป๊อบน่ารักค่ะ.
- ณ. น่ารักมั๊ยครับ .
- ศ.๒. น่ารักค่ะ.
- ณ. ก่อนข้างน่ารัก.ฉากนั้นก็ผ่านมาได้สบาย ๆ . แล้วฉากไหนฉากที่สุดสำหรับหนู.
- ศ.๒. สำหรับหนู,ฉากทุกฉากขาคหมค,เพราะว่าโคออลอค,อารมณ์.แต่ที่ฉากที่สุดก็คือจะต้องเป็นประมาณว่าลงไม้ลงมือกับที่ป๊อบ,กับวัชระอะ.ด้วยความที่เรากลัวเค้าเจ็บน่าจะ.แล้วเราก็เป็นน้องใหม่.เราก็ไม่กล้าที่เล่นกับเค้า.
- ณ. อ้อ ๆ. เข้าฉากครั้งแรกเลยสั้นมั๊ย . เอาจริง ๆ.
- ศ.๒. ตัน.จะร้องไห้เลยอะ.
- ณ. เรหรือคะ ! ฉากแรกเข้ากับใครคะ.
- ศ.๒. เข้ากับที่ป๊อบแล้วก็อาคุ่มหรือเปล่าคะที่ป๊อบ .
- ศ.๑. ครับ.เล่นกับแม่ผม.อยู่กับสามคน.
- ณ. อืม.
- ศ.๒. ซึ่งในบทจริง ๆ แล้วมันก็ไม่ยากน่าจะ.พูด ๆ ๆ ๆ ๆ ธรรมดาอย่างเงี้ย.ไม่ต้องมีอารมณ์มาก.แต่ว่าเป็นครั้งแรกใจคะ,ก็เลยแบบว่าสั้น.เกร็งมาก.
- ณ. สำหรับหนูละคะแนน .
- ศ.๑. ยากนี่ก็ยากหมคคนน่าจะ.แต่ที่ไม่ถนัดเลขตีกว่า.เขาเป็นว่าฉากที่ไม่ชอบและก็ไม่ถนัดคงเป็นเลิฟซีน.รู้สึกว่ามันแบบ :: เจิน.
- ณ. แต่หนูผ่านละครมาทุกเรื่อง.หนูก็เล่นเลิฟซีน.
- ศ.๑. ไม่ค่อยมีค่ะ.

- ณ. ไม่ค่อยมีเหรอคะ .
- ค.๔ มันไม่ได้เลิฟซึนแบบนี้ล่ะคะ.
- ณ. ไม่ใช่เลิฟซึนแบบกอดกัน,อะไรอย่างเงี้ย.
- ค.๔ ไร้คะ.แบบนี้เ๊ย.แล้วตอนนั้นก็ยังไม่สนิทกับที่คู่.แล้วก็ถ้าอะครจะแบบถ่ายแบบคัค ๆ สลับกันล่ะคะ.อันนี้คือตอนที่ ยี่สิบกว่า.แล้วมันเพิ่งเจอกันประมาณสองอาทิตย์ได้.แล้วคือฉมาเลิฟซึนอะไรเงี้ยก็แบบว่าไม่ถนัดเลย,ไม่ขากเล่น เลย.
- ณ. อือ ๆ ๆ ๆ.แต่ผ่านมัย .
- ค.๔ ก็หลายเทคเหมือนกัน.
- ณ. หลายเทค.
- ค.๔ หลายเทคเลยแหละ.
- ณ. น้องเล่นไม่ค่อยเป็นเหรอ .
- ค.๒ ไม่อะ.คงเป็นส่วนหนึ่งของเรื่องแต่งหนึ่ง,แล้วก็เรื่องของพล็อตในฉากที่มันมีการหยิบจับ.ฉากซึ่งจริงๆในนั้นผมต้องไป รับโทรศัพท์แล้วมันขลุ่ยขลุ่ย ๆ.อะไรมันเลยดูไม่ธรรมชาติอะขณะนั้น.
- ณ. อืม.แต่เป็นฉากที่ยากสำหรับเรา .
- ค.๔ ค่ะ.ในเรื่องค่ะ.
- ณ. ครับ.ป๊อกครับ.
- ค.๔ ของป๊อกที่ยากที่สุดก็จะเป็นฉากแรกที่ต้องมาถ่ายละครเรื่องนี้.เพราะว่าวันแรกนี่ก็คือกลัวหนึ่งคือที่นะ,เพราะยังไม่ เคยร่วมงานกับที่นะ.
- ณ. กลัวผู้กำกับ .
- ค.๔ ใช่ค่ะ.
- ค.๔ กลัวทุกคนค่ะ.
- ณ. ทุกคนกลัวผู้กำกับเหรอ .
- ค.๔ โอ๊ย !! กลัวสุดฤทธิ์.
- ค.๔ กลัวมาก.
- ณ. เหรอ . คุณนะใจร้ายเหรอ . คุณเหรอ .
- ค.๔ ขาดั้น , ปาก
- ค.๔ ฉายาที่นะ.
- ค.๔ พุดเร็ว.
- ค.๔ กะฉ่อน.ฮุย! ที่นะป๊อกขอโทษ.กิดคิศัพท์ดีกว่า.ว่าดู,แล้วก็เที่ยวมาก,ละเฮียตมาก.ป๊อกก็กลัว,แต่ก็เป็นครั้งแรกที่เข้า ฉากกับที่คันด้วย,ก็จะกลัวว่าไอ้โห ! วันนี้เราถ่ายกับจักรกฤษณ์.
- ค.๒ เวอร์ ๆ เวอร์ ๆ.
- ค.๔ จริง ๆ.วันแรก [ที่มี
- ณ. [เห็นม้อเค้าจับถือเขอนะ.
- ค.๒ เวอร์ ๆ.
- ค.๔ จริง ๆ .วันที่ให้คอกไม้,ที่ป๊อกเขาคอกไม้มาโซนที่ทำงานวันนั้นป๊อกตื่นมาก.คำพูดหรือว่าอะไรลืมหมดเลย.ต้องมา จากบ้าน.พอมานะหน้าพี่,หน้าพี่นะที่คันลืมหมด.กลัวมาก.ขาดั้น,เสียงต้น.จนกระทั่งหลายเทคมาก,เกือบสิบแล้ว. ทุกคนก็แบบป๊อกเป็นอะไร,ทำไม,ทำเหมือนกับไม่เคยเล่น.ป๊อกกลัวมาก,กลัวที่นะ,กลัวที่คัน,กลัวที่สุด.
- ณ. ไอ้โห ! ชูรังสีคันขนาดนี้.คันกิดดู !

- ค. เวอร์ ๆ ๆ ๆ .
- ด. แต่นั่นก็ผ่านไปได้.
- ค. อะ.
- ค. เชมครับ.มาถึงละครเรื่องนี้,จริง ๆ แล้วนี่,ในสามคนนี่ถ้าเราเป็นผู้หญิงตัวคนจริง ๆ ,ถ้าเราไปเห็นคนอย่างนี้ในตัวคนจริง ๆ ไม่ใช่ในละครเราเลือกใคร,จริง ๆ หมายถึงคนจริง ๆ.ในสามนี้ต้องตามบุคลิก.เข้มเลือกใคร.
- ค. เลือกที่ต้น.
- ด. เลือกต้น.
- ค. เลือกกริษชัย.
- ด. กริษชัย.ทำไมชอบคนแบบนั้น .
- ค. เพราะว่าเค้าพร้อมทุกอย่าง.เค้าให้เราได้ทุกอย่างไม่ว่าเป็นเรื่องความรักหรือเรื่องฐานะ.แล้วเค้าก็เป็นคนที่มีความรักที่ไม่เหมือนกับริชชี่กับวัชระ,คือเค้าจะกะล่อนไปกะล่อนมา.แต่ที่ต้นคือรักใคร่รักจริง.แล้วความรักของที่ต้นนี่คือไม่จำเป็นต้องได้เค้ามาครอบครอง. เพียงแค่เราได้มองดูเค้าหรือว่าได้ให้อะไรที่เค้าอยากได้.นั่นแหละคือความรักของคุณกริษชัยค่ะ.
- ค. ให้สองโป๊ง.
- ด. นี !! ให้สองโป๊งเลข.แนน .
- ค. ก็คงเป็นคุณกริษชัยเหมือนกัน.
- ด. เหมือนกัน.
- ค. เพราะว่าเป็นคนชอบคนที่รักเดียวใจเดียว.แล้วก็เป็นคนที่มีมั่นคงในความรัก.แล้วก็ความรักที่แท้จริงคืออยากให้คนที่เรารักมีความสุข.แค่เห็นคนที่เรารักมีความสุขอย่างคุณกริษชัยในเรื่องเค้าก็คิดใจแล้ว.ก็รู้ดีกว่าชอบผู้ชายแบบนี้.แต่ว่าไม่ใช่ว่าผู้ชายแบบคุณวัชระหรือคุณริชชี่ไม่ดี.ก็คิดในอีกมุมมองหนึ่ง.แต่พอดีไม่ชอบคนเจ้าชู้แล้วก็กะล่อนอะไรอย่างเงี้ยค่ะ,ก็เลยเลือกคุณกริษชัย.
- ด. อืม :: น่องป๊อก .
- ค. ป๊อกก็เลือกกริษชัย.
- ด. ป๊อกไม่เลือกกริษชัยเหอ .
- (ผู้ชมในห้องส่งกรี๊ดและปรบมือ)
- ค. ในเรื่องอะ.ชีวิตจริงเค้าก็กริษชัย.ใหม่ยะ . ในเรื่องต้องกริษชัย.
- ด. ปล่าว :: เห็นชื่อคล้าย ๆ กันครับท่านผู้ชม.กริษชัยกับกริษชัยอะ ไรอย่างเงี้ย.
- ค. จริง ๆ คือ :: อืมหรือพูดไม่ออกเลย.
- ด. พูดไม่ออก.
- ค. นึกอะไรไว้สิม. ก็ต้องเลือกกริษชัยเพราะว่า,อย่างทีน่องสองคนพูดมาหมคนนะนะคะ.แล้วก็กริษชัยความรู้สึกป๊อกว่าเค้าจะออกเหมือนพระเอกในละครในนิยายมาก.คือเป็นสุภาพบุรุษ.มีนิสัยที่ดีแล้วก็ทุกอย่างพร้อม.
- ด. ครบถ้วน.อืมผู้หญิงสามคนเค้าให้คุณคนเดียวเลขนะ.ให้คุณต้นจักรกฤษณ์,ในละครคุณกริษชัย.ในละครนะครับ.ทีนี้เราตามจริงๆบ้าง.คุณเป็นคนนอกเรื่องบ้างเหมือนกัน.แบบเค้า. เห็นผู้หญิงสามคนนี่ในละครเหมือนกันนะ.แต่ว่ามีตัวคนจริง ๆ .ถ้าสามคนนี่คุณเลือกใครคุณต้น.
- ค. ผมจะไม่ยุ่งกับคนที่ม่แฟนอยู่แล้ว.ส่วนตัวของ ,เอ๋อ : คุณแนน ,เป็นตัวละครที่ผมดูแล้วอารมณ์เสียมากที่สุด.ผมจะหงุดหงิดที่สุดในความวุ่นวายของน้องสาวตัวเองมาก.ถ้าเป็นคงจะเป็นตัวฝ่าย.เพราะว่า,ผมชอบคนตรงไปตรงมา.อะไรรู้ก็คือรู้.อะไรไม่รู้ก็คือไม่รู้.แต่มันก็ยังม่ใจอีกเยอะนะผมว่า.แต่ถ้าแงๆเลขนี้,ตัวแ้วเนียม่.เพราะว่า,แ้วมีแฟน.ผมจะให้เกียรติกับคนที่ม่แฟนอยู่แล้ว.

- ถ. โอเค.นั่นคือชีวิตจริง ๆ.เรา ,คู่ครับ .
- ค.๒. ผมคงเลือกถ้าเขา.
- ถ. รักเดียวใจเดียว.ทำไมชอบหมา .
- ค.๒. คือ ::อย่างผู้หญิงตามคนชอบกรีซนี่ผมพูดฐานะชีวิตหนึ่งคือ , ชอบกินบะหมี่กึ่งสำเร็จรูปที่ไม่ได้เครื่องปรุง.จิต.
- ค.๑. เออ !! ใช่
- ค.๒. ใช่มั้ง .
- ถ. แค่อำชีวิตรจริง ๆ ปู่ บ,เลือกถ้าเขา .
- ค.๒. เลือกถ้าเขา.
- ถ. เพราะอะไรอะ . ชอบผู้หญิงุ่นวายอะไรใจเหรอ. หรือดูแอคทีฟ .
- ค.๒. คือเค้าก็ไม่ไ้วุ่นวาย.คือ,หนึ่งไว้เคียงสา.ด้วยความเป็นเด็กที่อยากจะเอาชนะ.ทุกอย่างเพื่อ : เพื่อเอาสนุกเค้าละ.ผมว่าสนุกดี.เหมือนตอนเด็ก.
- ถ. อืม,อืม. โอเค.ปืบครับ .
- ค.๑. ผมชอบสิ่งที่ต้องของแต่ละคนในละคร.ผมดูแล้วแต่ละคนก็มีส่วนที่ดี.จริง ๆ แล้วโดยพื้นฐานดีทุกคน.แต่ถ้าให้ผมเลือกจริง ๆ,ผมก็คงเลือกคุณฝ้ายนะครับ. (ทำเสียงอ่อน + ส่งสายคาหวานให้เข้ม)
- ถ. นี่ !!!
- ค.๒. ไม่มีใครเลือกป๊อก.
- ค.๑. ไม่ใช่ว่าป๊อกไม่ดี.แต่เงื่อนไขของคุณแ้วมันจะชาก.
- ถ. ป๊อกต้องเข้าใจ.คือผู้ชายจริง ๆ นะป๊อกเค้าจะไม่พยายามไปยุ่งกับผู้หญิงที่มีแฟนแล้วชัดเจน.จริงปะ . เราเป็นลูกผู้ชาย.ถ้าเราว่ามีแฟนแล้ว,และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องนะ.ป๊อกก็บอกเราด้วยว่าป๊อกมีแฟนแล้วอย่างยุ่งกับเรา.เราไม่ยุ่งอยู่แล้ว.เพราะฉะนั้นในเรื่องมันมีคนโรคจิตเท่านั้นเองที่จะมายุ่งกับป๊อก.
- ค.๒. คอยเฝ้ามอง.เป็นโรคจิต.
- ค.๑. เก็บกตครับ.เค้าบอกแล้ว.
- ถ. อ้อ :: เก็บกต ๆ.คุณก็เลือกฝ้าย .
- ค.๑. ครับ.
- ถ. ทำไม , ทำไมถึงเลือกฝ้าย.
- ค.๑. เพราะว่า,เค้าเป็นคนที่ไม่ขึ้นกับพ่อแม่,เพราะพ่อแม่เค้าทิ้งไป.แล้วเค้าก็ขึ้นด้วยลำแข้งของตัวเอง.แล้วเค้าก็สามารถตัดสินใจด้วยตัวเอง โดยที่เค้าเองก็ยังอ่อนต่อโลกในเรื่องของการมีแฟน,ซึ่งจริงๆแล้วก็ค่อนข้างลงตัวสำหรับทัศนคติที่ผมมีนะครับ.
- ถ. รักอิสระ . แล้วก็ชอบคนที่ดูแลตัวเองได้ .
- ค.๑. ครับ.
- ถ. นี่นิสัยคุณ.ผู้ชอบดูแลเทคนักรคนใช่มั้ง . (หันไปทางคัน) คุณชอบน้องแนน .
- ค.๑. คนปู้น.
- ถ. ชอบฝ้ายเหมือนกัน.
- ค.๑. ชอบตัวละครฝ้าย.แต่ทำไมใช่ว่าแ้วไม่คิด.แต่เงื่อนไขอย่างที่บอกมแ้วเงื่อนไขหนักสุดเลย.ในสังค.มจริง ๆ ถ้ามาก.
- ถ. ฝ้ายนี่ตรงไปตรงมาพูดกันรู้เรื่อง.
- ค.๑. น้องสาวตัวเองคาร์แรกเตอร์อย่างนี้ปวดหัวแน่นอน.
- ค.๒. นี่ไม่จริงจริงจิงขนาดนั้น.
- ค.๑. ซึ่งจริง ๆ ถ้าตัวคุณแ้วไม่มีแฟนเค้าเป็นอันดับหนึ่งเลย.เพราะเป็นคนดีมาก.

- ด. โอเค.
- ค. แต่ผมดูคุณแล้ว,ผมไม่ถือนะ.จริง ๆ แล้วผมก็ชอบ.
- ด. ฮ่าว !!
- ค. เพราะว่าถ้าเค้าจะมาชอบกริชนี้เค้าไม่ได้มองมาถือนะตั้งแต่คืน.กริชนี้เค้าคือตุลๆนะกว่าจะได้.
- ด. อือ ๆ.เข้าใจ ๆ.เรียกว่าได้มาโดยยาก.
- ค. ได้มาโดยยาก.
- ค. มีการบอกด้วยว่าตัวเองน่าจะมิอะไรกับแฟนแล้ว.
- ด. อ้อ ! จริง ๆ มี.
- ค. จริง ๆ ไม่มี.
- ด. แกล้งบอกให้เค้าไป ๆ ชะ .
- ค. แกล้งบอกเพื่อที่เค้าจะได้ไป.
- ค. มารู้เกือบจบ.กลายเป็นคนที่ชอบผู้หญิงที่มีสามีแล้วด้วยซ้ำ.
- ด. อ้อ! ในเรื่องเข้าใจแล้ว.ดีมีในเวลาที่จะक्रमันผ่านไปตรงนี้แล้วมาถึงจุดจุดนี้,ละครให้อะไรกับชีวิตของเราบ้าง.เราเล่นเรารู้สึกยังงีบ.ถามบ๊อบ.ละครเรื่องนี้ให้อะไรกับบ๊อบบ้าง.ความรู้สึกของบ๊อบ.
- ค. โดยเนื้อเรื่องหรือจากคนที่ดู.
- ด. ครับ.จากที่เราเห็น.
- ค. ให้ : อันดับแรกเลยคือบอกเราว่า,เนื้อคือสังคมของเรา.ไม่ว่าจะในประเทศเราหรือประเทศไหน ๆ ก็สังคมเป็นอย่างนี้แหละ.คือทุกคนมีจุดประสงค์ที่แตกต่างกันแต่สามารถอยู่ด้วยกันได้.แต่ว่าอีกคนหนึ่งที่ เป็นบุคคลที่สามเข้ามาเนี่ย,เข้ามาไม่พอใจกับอะไรกัน.คือมีการแก้ปัญหาที่ทำให้เราเห็นในหลาย ๆ มุม.ทำให้เราสามารถนำส่วนที่ดีมาใช้กับเราได้.ให้เราเห็นว่า ,อ้อ ! มันมีอย่างนี้ด้วย.อยู่ก่อนแต่ก็มี.เค้ามีเหตุผลอะไร.คือมันสอนคนดูด้วยนอกจากความตลกของละครเรื่องนี้แล้ว.
- ด. ครับ.ได้รู้จักสังคมมากขึ้น.
- ค. ครับ.
- ด. อู้ครับ .
- ค. เออ :: คงได้เห็นภาพคำว่ามนุษย์ชัดเจนมากขึ้น,ว่ามีกิเลสรัก โลภ โกรธ หลง.ไม่เงินคงไม่เกิดเรื่องราวเหล่านี้ขึ้นมา.
- ด. นี้ !!ชัดเจนเลย.เคฟทีนี่ขึ้นลงไปเลขตรงที่ว่าเพราะรัก โลภ โกรธ หลงมันถึงทำให้เรื่องราวต่าง ๆ มันวนเวียนอยู่ในสังคมนี้. หัน .
- ค. ผมได้ไต่อาตอลคณิงของกริชนัยหลังจากอ่านเลข.
- (ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ ๑ และสองหัวเราะ ทำท่าจะหลับ)
- ด. อย่าเพิ่งหลับ.อย่าเพิ่ง !!
- ค. ผมเนี่ยไม่ชอบตัวละครกริชนัยเพราะไม่เหมือนตัวผมเลย.แต่ผมได้สิ่งที่เค้าเล่าให้รัซซ์และวัระฟัง.เค้าบอกว่า,ถ้าคุณจะรักใครสักคนหนึ่งคุณจะต้องมั่นใจด้วยว่าคุณสามารถทำให้ผู้หญิงที่คุณรักมีความสุขได้.ผมชอบประโยคนี้นะครับ.
- ด. อืม ! เพราะนี่คือจุดสำคัญเลยที่ได้จากละครเรื่องนี้.จะรักใครสักคนหนึ่ง
- ค. ต้องมั่นใจด้วยว่าคุณสามารถทำให้
- ผู้หญิงคนนั้นมีความสุขได้.
- ด. อืม !! ผมเข้าใจเลยทำไมทุกคนถึงเลือกคุณ.นะครับ.บ๊อบได้อะไรคะ .

- ค.๔ สำหรับป๊อกรักก็คงจะเป็นการแก้ปัญหาของแต่ละคู่ซึ่งสถานการณ์ไม่เหมือนกัน. อย่างวัชรนี่ก็จะเพราะผู้หญิงสองคน. อย่างวีชี่เพราะว่าตัวเอง. เพราะว่าคุณผู้หญิงสองคนเนี่ย, ต่างคนต่างไปเรียกร้อง. อย่างกริชชัยนี่จะแก้ปัญหายังไงที่ว่า, ชอบเค้าแล้วจะยังไงให้เค้ามาชอบกลับ. เนี่ยอะ, ป๊อกรักว่าเป็นการแก้ปัญหาที่ดีทั้งสามคน.
- จ. การแก้ปัญหา .
- ค.๔ ค่ะ.
- ฉ. แนนคะ .
- ค.๔ ของแนนได้เห็นอึมะ:ชีวิตคน. ชีวิตที่สามารถเกิดขึ้นได้ในสังคมปัจจุบัน. การอยู่ก่อนแต่งหรือว่าเค้าเรียกว่าอะไร, การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน.
- ฉ. ครับ. เข็ม .
- ค.๖ เข็มก็คงเหมือนกับที่พี่ต้นบอกนะเนอะคะว่า, ถ้าสมมุติว่าเรารู้ว่าเราไปกันไม่ได้เนี่ย, ก็แยกกันดีกว่า. อย่างฝันหรือรุ่งที่จะอยู่ด้วยกันต่อไปเพราะว่า, ถ้าฝันรุ่งไปเนี่ย, ผมเสียเกิดขึ้นกับเราสองคนแน่นอน .
- ฉ. ไม่มีประโยชน์อะไร .
- ค.๖ ไรคะ
- ฉ. ครับ. นั่นคือแต่ละคนที่ได้จากละครเรื่องนี้. แล้วท่านผู้ชมล่ะครับ, ดูละครเรื่องนี้แล้วได้อะไรจากมันบ้าง. แต่ที่แน่ ๆ ผู้สร้างพยายามที่จะสร้างละครเรื่องนี้ให้เห็นความเป็นจริง. คุณมยุรฉัตร เหมือนประสิทธิเวชย์เจ้าของละครเรื่องนี้ทำละครเรื่องนี้เอาสังคมของคนจริง ๆ อย่างที่ภาษาละครเราเรียกกันว่าเรียลลิสติก. คือความเป็นจริงของสังคมจริง ๆ มาคิดแค่ในละครเรื่องนี้ได้อย่างชัดเจนที่สุด. แล้วกลับกลายเป็นว่าการตีแผ่ความจริง. การนำละครที่เหมือนจริงแบบนี้มาให้ผู้ชมได้ชมกลับกลายเป็นละครที่คนชื่นชมกันมาก. เพราะฉะนั้นก็คงจะมองเห็นแล้วว่าแนวโน้มของผู้ชมนั้นเป็นอย่างไร. ผู้ชมอยากจะชมชีวิตจริงมากกว่าชีวิตในฝันซึ่งบางทีพระเอกคนเดียวก็รักนางเอกอยู่อย่างนั้น. หรือว่านางเอกคนนั้นก็ไม่มีใครนอกจากพระเอกคนเดียว. วัน ๆ ไม่ทำงานหาเงิน, ไม่ทำงาน, รักกันอย่างเดียว, อะไรทำนองนั้น. แต่วันนี้เราได้เห็นชีวิตจริง ๆ แล้วในละครเรื่องสามหนุ่มเนื้อทอง. และวันนี้พวกเขาได้มานั่งอยู่ที่นั่นแล้ว. ขอเสียงปรบมือให้พวกเขาอีกสักครั้งครับ. พระเอกนางเอกสามหนุ่มเนื้อทองครับ. (ผู้ชมในห้องบันทึกเทปปรบมือ)
- และภาพ ๆ นี้ก็คือภาพที่รายการทไวไลท์โชว์ร่วมกันกับแฟลกระเบียง UCC ขอมอบให้กับพระเอกนางเอกจากสามหนุ่มเนื้อทองทุก ๆ ท่านเลยครับ. และก็ต้องขอขอบคุณอีกครั้งนึงสำหรับทุก ๆ ท่าน. ขอขอบคุณมากครับที่กรุณาเก็บรายการของผม. เพราะว่าเป็นจริง ๆ แล้วนะครับ, อยากเรียกให้ผู้ชมทราบว่าจะมารวมกันขนาดนี้ได้ไม่ใช่เรื่องง่าย ๆ. แล้วขณะนี้จริง ๆ ก็อยากจะบอกว่าทุก ๆ คนก็งานยุ่ง. ต้องขอบคุณจริง ๆ. แล้วก็บอกอย่างหนึ่งว่า, ละครที่ตั้งใจจะทำให้ดีที่สุดให้ได้ดู. และวันนี้ก็สะท้อนเรื่องราวความเป็นจริงของสังคม. เอาชีวิตมาให้ดูแล้ว. จริง ๆ ผมยินดีงั้นนะ ไม่ดีเท่าไรหรอกคุณต้นรู้มั๊ยครับ. ทำไมครับ .
- ค.๖ อยากทราบเหตุผลครับ.
- ฉ. ผมเสียจริง ๆ เลยกับพวกคุณ. ไม่ไหวครับ. เป็นทางค่านี่คิดว่า. (เดินไปยื่นข้างผู้ให้สัมภาษณ์ผู้หญิง) โอเคเลย. ค่อยดูสูงส่งเป็นแมนขึ้นมาหน่อย. ไทยทีวีสีช่อง๓ พยายามทำสิ่งที่ดีที่สุดให้กับท่านนะครับ. แล้วตอนนี้เราก็ แนะนำน้องใหม่เข้ามาอีกคนนึงแล้ว. น้องเข็มมะคะ. ก็ฝากไว้ด้วย. น้องเข็มมีอะไรฝากถึงคุณผู้ชมมั๊ยคะ .
- ค.๖ ก็ , สิ่งแรกก็ต้องขอบคุณอาจารย์มยุรฉัตรนะเนอะคะที่ให้โอกาสเข็มมาแสดงละครเรื่องนี้. และก็ขอบคุณคุณผู้ชมทุกคนด้วยที่ทำให้เข็มมีกำลังใจเรื่องนี้และทำสิ่งดี ๆ ในวงการนี้ต่อไปค่ะ.
- ฉ. และนี่ก็คือเหล่าพระเอกนางเอกจากสามหนุ่มเนื้อทอง. เราจะพักครั้งนี้สักครู่หนึ่งก่อน. พบกับสิ่งที่น่าสนใจแล้ว, เชิญพบกับช่วงต่อไปของรายการ. สักครูเดียวครับ.

ครั้งที่ ๕ บทสัมภาษณ์จุดจักร ฮิวโก้ จักรพงษ์

วันอาทิตย์ที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๑

ถ. กลับเข้ามาดูรายการของเราอีกครั้งนะครับ. นี่คือทไวไลท์โชว์. และนี่ก็ช่วงทอล์คโชว์. ทอล์คโชว์ของเราวันนี้, เข้ามาใกล้ ๆ ได้เลยนะครับ. เพราะว่าคนที่มาเป็นแขกรับเชิญของเราในวันนี้, ปัจจุบันตอนนี้เนี่ยเป็นที่ฮือฮามาก. โดยเฉพาะในหมู่เด็กวัยรุ่น. ทุก ๆ คนก็อยากจะรู้จักเค้าเหลือเกิน . ใคร ๆ บางคนก็บอกว่าหน้าตาหล่อจึ้งเลย. บางคนก็บอกว่าสวยจึ้งเลย. บางคนก็บอกว่าเท่หัจฉริยะ. บางคนก็ว่าเค้าเป็นไครนะ. เค้ามาจากไหน. โอ๊ย ! อยากรู้กันเต็มไปหมด. จริง ๆ เค้ามีชื่อจริงนามสกุลจริง เค้ามีชื่อว่า, จุดจักรฮิวโก้ จักรพงษ์. แต่ถ้าพูดชื่อตอนนี้, อาจจะมีคนรู้ดีกว่าเค้าเป็นใคร. อย่าเพิ่งเถียงกัน. ไม่ต้องเถียงกัน. ลองจากดูจากหนังสือเรื่องนี้ครับ.

(ฉายภาพยนตร์โฆษณาผลิตภัณฑ์ฮิวโก้แสดง)

แะ ! เห็นแล้วใช่ไหมครับ. จำได้แล้วซิ. แน่นอนครับ, เค้าคนนี้ก็คือหนุ่มน้อยที่เป็นพรีเซ็นเตอร์ในโฆษณาของผลิตภัณฑ์ซึ่งตอนนี้เป็นที่ฮือฮาริง ๆ นะครับ. ทั้งโทรศัพท์, ทั้งเสียงเรียกร้องต่างๆ ที่เข้ามาดูรายการเหลือคณานับ. เพราะฉะนั้นแน่นอน, เราก็ตอบเสาะประวัติเค้าดูก่อนว่าเอ๊ะเหมาะที่จะมาพูดคุยกันมั๊ย. หลังจากสืบเสาะมาเสร็จเรียบร้อยแล้ว, ท่านผู้ชมครับ, นำที่จะพูดคุยกับเค้าจริง ๆ. เพราะว่าหลายสิ่งหลายอย่างที่หนุ่มคนนี้มีอยู่ในตัวเนี่ย, นำที่จะฟังเค้าพูดจริง ๆ ครับ. และเค้ามาร่วมรายการแล้ว. ขอเชิญท่านผู้ชมพบกับ, จุดจักรฮิวโก้ จักรพงษ์ครับ. สวัสดีครับ เชิญนั่งครับ ขอขอบคุณครับที่กรุณามาร่วมรายการกับเรา คนทั่ว ๆ ไปเค้าจะเรียกคุณว่าฮิวโก้

ก. ก็ที่อังกฤษเค้าจะเรียกว่าฮิวโก้. เป็นชื่อฝรั่ง.

ถ. เป็นชื่อฝรั่ง. เป็นชื่อกลางใช่ไหมครับ.

ค. ไม่ครับ. ไม่ครับ. เป็นชื่อในพาสปอร์ตอังกฤษ. ก็มีฮิวโก้. แต่ชื่อเล่นชื่อไทยก็เล็กครับ.

ด. ชื่อเล่นชื่อไทยชื่อเล็ก. แล้วระหว่างชื่อว่าเล็กกับฮิวโก้เนี่ยชอบอันไหนมากกว่ากัน.

ค. ก็ถ้าเป็นชื่อฝรั่งก็เรียกว่าฮิวโก้. ถ้าเป็นชื่อไทยก็เรียกว่าเล็ก. มีแต่น้องที่พูดภาษาอังกฤษที่เรียกว่าเล็กคนเดียวเอง. นอกจากนั้นถ้าเป็นภาษาอังกฤษเค้าเรียกว่าฮิวโก้.

ด. ที่ไหนเรียกฮิวโก้หมดเลย.

ค. ฮิวโก้หมด.

ด. รู้จักตัวฮิวโก้ในเมืองไทยมั๊ยครับ.

ค. ก็เหมือน. เค้าก็หล่อเหมือนกัน.

ด. นี่ ! เค้าก็หล่อเหมือนกัน.

ค. ตัวเตี้ย ๆ เล็ก ๆ.

ด. ตัวเตี้ย ๆ เล็ก ๆ. แต่จมูกเค้าโด่งมากนะครับ.

ค. ก็ฝรั่งเค้าฮือคจมูกโด่งกัน.

ด. จมูกโด่งหมดเลย. เพราะฉะนั้นวันนี้เรามาคุยกัน. ผมขอเรียกว่าเล็กแล้วกัน. ผมคนไทยขอเรียกว่าเล็กง่ายกว่าครับ. ง่ายกว่าสำหรับผม.

ค. ได้ครับ.

ด. วันนี้ต้องขอขอบคุณเล็กมากที่มาร่วมรายการกับเรา. ทราบว่าอีกไม่กี่วันจะดับอังกฤษแล้วใช่ไหมครับ.

ค. ครับผม.

ด. เพราะฉะนั้นการออกรายการในวันนี้, ก็จะได้พูดคุยให้ผู้ชมได้รู้จักประวัติความเป็นมาของเล็กสักคนนึง.

ค. ครับผม.

ด. ต้องบอกเลยว่า, ทราบว่าหนังสือโฆษณาของเล็กชุดนี้. ในโฆษณาชุดผลิตภัณฑ์นี้คั้งมาก.

- ค. ก็เพิ่งทราบเมื่อวาน.
- ด. เพิ่งทราบเมื่อวาน. เด็กเคยได้เดินออกไปไหนบ้างมั๊ย. หลังจากเสร็จจากถ่ายหนังโฆษณา. หลังจากที่หนังโฆษณา ออกแล้ว. เด็กเคยเดินไปไหนบ้างมั๊ย.
- ค. ก็เมื่อวานเดินไปจนถึงใต้ทราบ. เดินตามร้าน.
- ด. คำคุยขังใจบ้าง. คำทักขังใจบ้าง.
- ค. คำก็มีคนมา. พี่ขอถ่ายเซ็นต์หน่อยได้ปะ. บอกว่าได้ละ. แล้วคำก็วิ่งไป.
- ด. ผู้หญิงหรือผู้ชาย.
- ค. ผู้ชาย.
- ด. ผู้ชายนะครับ. คิม്മั๊ย. ผู้สึกแปลกมั๊ย.
- ค. ก็ไม่เห็นแปลก. คำมาแล้วก็ไป. พี่อิวให้หรือเปล่า. ไซ้. อ้อ! แล้วคำก็ข้มให้แล้วก็เดินต่อ.
- ด. แค่นั้น.
- ค. แค่นั้น. ก็ได้ไม่ป็นไร.
- ด. ไม่ป็นไร. แล้วถ้าเกิดว่า, O.K. ถ้าชอบเราคุยด้วย. ถ้าเกิดเราเบื่อ. เราเหนื่อยเราไม่ชอบ. โอ ! ไม่ไหว. คนโน้นก็ทัก คนนี้ก็ทัก. โอ๊ย ! ไม่ไหว. คนนั้นก็อย่างงั้น. คนนี้ก็อย่างงี้. เราทำยังไง.
- ค. เราก็จะทำตัวป็นฝรั่งเช่อ ๆ. ถ้าคำมาถามว่าชื่ออิวให้หรือเปล่า. เราจะ , แบบ : หมพูดไทยไม่ได้หรือ ไม่ก็พูดภาษาอังกฤษไป. สมมุติว่าคำจะไม่รู้เรื่อง. พูดไป I'm Jack. หมชื่อแจ๊ค.
- ด. โอ้ ! เมืองไทยอิงแจ๊คขังคังใหญ่เลยรู้ปะ.
- ค. เหรอ ! มีคนชื่อแจ๊คด้วยเหรอ.
- ด. แจ๊คนี่คือ : เคยดูหนังไททานิคมั๊ย.
- ค. ดู.
- ด. ไททานิคพระเอกชื่อแจ๊ค. เมืองไทยคำจะฮิดแจ๊คมาก. พอยบอกไอแอมแจ๊ค. คำจะฮิงเฮล โลลี โอนาร์โด.
- ค. โอเค. โอเค.
- ด. วันหลังคุณต้องเปลี่ยนชื่อณะ. ไม่ได้แล้ว.
- ค. เปลี่ยนป็นโรเบิร์ต.
- ด. อืม! โอเค. มากุยกันเรื่องประวัติอีกสักนิกนึ่งก่อนนะครับ. ปัจจุบันนี้อายุเท่าไ้แล้วครับเด็ก.
- ค. เพิ่ง ๑๗ เมื่อสิงหาที่ ๖ นี้.
- ด. ๑๗ ขวบเอง. ๑๗ เท่านั้นเอง.
- ค. ครับ.
- ด. มีพี่น้องกี่คนครับ.
- ค. ก็มีน้องชายคนหนึ่งทางคนแม่. แล้วก็พี่สาวสองคนทางคุณพ่อ. แล้วมีน้องสาวอีกคนทางคุณพ่อ. พ่อแม่แยกทางกัน. พ่อก็แต่งงาน. แล้วแม่ตอนนี้ก็มีพ่อเลี้ยง. งงเหมือนกัน
- ด. งงเหมือนกัน. พี่น้องเออะ. เขาป็นว่าพี่น้องเออะ. เรียบหนังสือเนื่อ. เริ่มแรกเรียนที่เมืองไทยหรือเปล่าครับ.
- ค. เรียบเมืองไทยครับ. เรียบที่โรงเรียนจิตรลดา.
- ด. อ้อ ! เหรอครับ. เรียบจนถึงอายุตักก็ขวบครับ.
- ค. ถึง ๒.๒ ประมาณ ๖ ขวบ. แล้วก็กลับอังกฤษ.
- ด. แล้วก็กลับไปอังกฤษเลย. จะอยู่เมืองไทยแค่ ๒.๒ เท่านั้น. ไปเรียนที่ไ้หนครับ.
- ค. ก็ตอนแรก ๆ ก็ไปเรียนที่โรงเรียนชื่อ Hill House. ที่ตองใต้พูดบ้า ๆ บอ ๆ. ใ้กางเกงขาสั้นสีแดงเสื้อสีเหลือง. แล้วหลังจากนั้นคุณแม่ก็บอกว่า. นี้โรงเรียนอันนี้อาจจะไม่คินะ. ก็เปลี่ยนโรงเรียนไปอีกทีนึ่ง.

- ณ. ที่คุณแม่เปลี่ยนเพราะ โรงเรียนมันใกล้ๆ บอ ๆ หรือเปล่าครับ.
- ค. ก็อย่างนั้นครับ. แต่พวกคุณครูเค้าก็สอนกันไม่ค่อยรู้เรื่องนะครับ. เลยก็เปลี่ยนไปโรงเรียนเล็ก ๆ ที่ดิ่งหน่อย. โรงเรียนเล็กมาก. ห้องมี ๒๑ คน. คุณครูคนนึง. แล้วหลังจากนั้นก็สอบเข้าโรงเรียนประจำที่อยู่ต่างจังหวัดออกจากลอนดอนไปหน่อย.
- ณ. อยู่กี่ปีครับถึงเข้าโรงเรียนประจำ.
- ค. ถึงอายุ ๑๔ หรือ ๑๓ ก็เข้าโรงเรียนประจำ.
- ณ. นั่นคือเรียนอยู่ที่อังกฤษประมาณ ๖ ปี แล้วถึงจะเข้าโรงเรียนประจำ.
- ค. ครับ.
- ณ. วันที่คุณแม่มาบอกเล็กว่า, ยูต้องเข้าโรงเรียนประจำแล้วนะรู้สึกยังไง.
- ค. อ้อ ! ไม่. คุณแม่ไม่ได้บอก. ก็มีการเลือกบ้าง. เพราะบางคนเค้าก็ไม่อยากไปโรงเรียนประจำ. แต่คุณแม่บอกว่า, นี่เดี๋ยวเราไปดูโรงเรียนหลายที่กันก่อน. ที่ไหนถ้าชอบ เดี่ยวเราก็ดูแล้วสอบเข้า. คุณแม่เค้าให้เลือก.
- ณ. คุณแม่เค้าไม่ได้บังคับ. เล็กชอบเอง.
- ค. ชอบเองอะ.
- ณ. เล็กไปเห็นชอบอะไรในโรงเรียนนี่ถึงอยากอยู่โรงเรียนประจำ.
- ค. มันคง โชคดี. วันนั้นอากาศดีแดดออก. มันเลขสวยดี. ที่มันเยอะก็ดูสวยดี. มันจังหวะสวยดี. โรงเรียนสวยดี. มีโน่นมีนี่.
- ณ. จังหวะเหมาะเจาะ เดินไปเห็นทุกอย่างชอบหมด.
- ค. อะ. ก็ไม่ได้ชอบหมด.
- ณ. ชอบโรงเรียนนี้ไปสอบเข้า. สอบเข้าได้ก็เรียนประจำเลย.
- ค. สอบเข้าแล้วก็เรียนประจำเลย.
- ณ. ในชีวิตของการเป็นนักเรียนประจำกับชีวิตที่เราไปอยู่อังกฤษ ๖-๗ ปี ตรงนั้นต่างกันมั้ยครับ.
- ค. ตอนไม่ได้ไปโรงเรียนประจำก็จะเห็นคุณแม่ทุกวัน. บางทีก็อาจจะทะเลาะกัน. อะไรนิดหน่อย. แต่ไปเข้าโรงเรียนประจำจะเริ่มคิดถึงแม่. เวลาตอนเจอนะ, ไม่มีการทะเลาะกันเลย. ไม่มีการว่ากันเลย. ไม่ได้เห็นตั้งนาน. ไฮไฮ ! ฮิวได้เป็นใจ. แล้วก็ดี.
- ณ. รู้สึกดีมากตอนที่อยู่อังกฤษ. เล็กอยู่กับแม่สองคนเลขหรือเปล่า. หรืออยู่กับครอบครัวใหญ่.
- ค. ดี. ก็ตอนอายุประมาณ ๖ ขวบคุณแม่ก็เจอพ่อเลี้ยงของเล็ก. และพ่อเลี้ยงก็น่ารักมาก. เล็กก็, โอเคเราอยู่กับ ๓ คนกับพี่เลี้ยงไทยอีกคนหนึ่ง. แล้วก็อยู่ที่ลอนดอน. อยู่ที่แฟลต. หลังจากนั้นก็ย้ายไปบ้านใหม่. หลังจากนั้นก็มีน้องชาย. เล็กก็ไม่ค่อยเหงา.
- ณ. ครับผม. คุณแม่เลี้ยงดูเล็กแบบไหนครับ.
- ค. ก็ถ้าเกี่ยวกับทางเรียนหรืองานอะไรก็เคร่งมาก. เพราะคุณแม่เค้าอยากให้เล็กเรียนได้ดี. ในอนาคตทุกอย่างจะได้ดี. เพราะที่อังกฤษมันจะสำคัญมาก. เค้าจะไม่ดูหน้าไม่ดูอะไร. เค้าจะดูแต่ที่กระดาษว่าเนี่ยเรียนได้ดีปะ. สอบได้ดีปะ. ถ้าสอบไม่ดีเค้าจะไม่มาคบเลย. คุณแม่ก็อยากให้ทางนี้ดี. แล้วก็ทางออกไปเที่ยว. ไปคุยสนุกกับเพื่อน. ขอให้ทางเรียนได้ดีก่อน. แล้วทางนั้นอยากไม่เที่ยวก็เที่ยวไป.
- ณ. เพราะฉะนั้นหมายความว่าตั้งใจเรียนนะถูกนั่นคือสิ่งที่แม่บอก.
- ค. ใช่.
- ณ. แม่ตามใจหรือไม่ตามใจ.

- ค. ก็ไม่ตามใจมาก. ไม่ตามใจจนแบบ , ก็ถ้าเลิกบอกขอลูกออกไปเที่ยวหน้อย. และแม่ก็จะบอกว่าไม่. เลิกก็จะบอก, แม่ขอหน้อย ๆ ก็ได้. แล้วแม่ก็ , โอเค ! ถ้าโรงเรียนปิดก็เกือบตามใจหมด. แต่ถ้าอยู่โรงเรียนออกมาวันอาทิตย์ , แม่ก็จะแบบ , ออกไปเที่ยวดีกว่าไม่ได้เดี๋ยวก็ต้องกลับโรงเรียนวันจันทร์แล้ว.
- ก. ก็เรียกว่ามีกฎระเบียบ. หรือว่าอยู่ด้วยกันด้วยกฎระเบียบ. และถ้าทั้งสองฝ่ายต่างปฏิบัติซึ่งกันและกันดีก็ไม่มีอะไร.
- ค. ครับ. มีกฎระเบียบ.
- ก. เอ้อ :: ตัวเด็กเองเป็นเด็กขี้แง. เด็กที่ค่อนข้างดี, เด็กดี, หรือเด็กขี้แง.
- ค. ก็ไม่รู้. ก็ถ้าอยู่ที่โรงเรียนคุณครูเค้าคงจะเรียกว่าเด็กดี. แต่เด็กก็คงพยายามบอกว่าไม่ได้ดี. บางทีงานอาจจะสายหน้อย. อาจจะทะเลาะนิดนึง. หรือไม่รู้ละ , บางทีคุณครูเค้าจะตูด.
- ก. ชอบตูดขี้แง.
- ค. ก็ไม่. ตอนเริ่มไปโรงเรียนประจำ ตอนเป็นเด็ก ๆ นะ, เลิกก็อาจจะเด็กดีหน้อย. อาจจะทะเลาะกับคุณครู. อาจจะโยนชอล์กใส่ผนัง ๆ หน้อย ๆ. แล้วก็ตอนนี้คุณครูเค้าก็จะจำไว้. แล้วพอมีใคร โยนชอล์ก, เค้าก็จะหันมาบอกว่า ฮิวก็ตลอดเลย.
- ก. รับไปเลยคนเดียว.
- ค. แต่กับบอกว่าไม่ใช่. เค้ากับบอกว่าใช่ ๆ. ก็ทะเลาะกัน. มันไม่ยุติธรรมแต่ไม่มีอะไร .
- ก. แต่เราก็เฮ้ยวะนะ. ขว้างชอล์กใส่ครูนี่ถ้าเมืองไทยเป็นเรื่องนะ.
- ค. ใช่ ๆ มันก็ต่างกันเหมือนกันนะ.
- ก. รู้มั๊ย, ถ้าขว้างชอล์กใส่ครูนะ, คาบไม้บรรทัดขึ้นกางแขน.
- ค. เหรอ !
- ก. ที่โน่นโค่นอะไร. ทำยังไง.
- ค. ก็ถ้าคุณครูดู, ก็อย่างน้อยวันเสาร์ก็ต้องเรียนต่อตอนกลางคืน. ตอนคนอื่นเค้าออกไปเที่ยวก็ติดอยู่ที่โรงเรียน. ไม่รู้คุณครูบางคนอาจจะต้องให้เขียนจดหมายขอโทษ. ขอโทษมากที่โยนชอล์กใส่. เลิกรู้ว่าเลิกเป็นเด็กที่ร้ายมาก. ก็เขียนไปเขียนมา.
- ก. นั่นเป็นวิธีการของเค้า. ลงโทษที่นู่นเค้าจะไม่มีวิธีการดีหรือครับ.
- ค. ไม่ละ. ตอนนี้ห้ามตี. เพราะรัฐบาลบอกว่ามีโรงเรียนที่ไหนดีจะปิดเลย .
- ก. อ้อ ! เหรอครับ! จังเล็กก็ตีสิครับ.
- ค. ก็ดี. ก็โรงเรียนที่อังกฤษมันจะไม่เหมือนที่นี่. มันจะเป็นเหมือนบริษัทเลย. เค้าจะมีแบบโฆษณา, มีแบบอะไร. แล้วก็ถ้าพ่อแม่ได้ยินว่าโรงเรียนนี้ดีเลิก เค้าจะไม่ส่งไปเรียน.
- ก. แล้วเลิกเองในชีวิตเนี่ย , คุณแม่เลี้ยงคุณแม่ตีบ้างมั๊ยครับ.
- ค. เคยคือครั้งนึง. คือตุตตุตตอนอายุสิบเอ็ดสิบสองอะไร. เลิกแบบ , อะไรนิด ๆ หน้อย ๆ. คุณแม่บอกอาบน้ำ , แล้วเลิกไม่รู้ทำไมเลิกบอกเลิกไม่อยากจะอาบน้ำ. ทะเลาะกันประมาณครึ่งชั่วโมง. แล้วเลิกไม่รู้ทำไม, ไม่รู้ว่าทำไม, ไม่รู้ว่าทำไมตอนนั้นเป็นขี้แง.
- ก. เมืองไทยเค้าเรียกสกปรกครับ.
- ค. ใช่ ๆ. แล้วเลิกไม่รู้ทำไมเป็นอะไร เป็นโรคอะไรไม่รู้. แล้วคุณแม่ก็คบ. เลิกบอกว่าโอเคเดี๋ยวอาบน้ำ.
- ก. แต่นั่นคือหนเดียวในชีวิตที่โดน.
- ค. หนเดียว. จากนั้นก็ไม่เคยโดนเลย. ก็ที่เลี้ยงไทยก็เคยตีแบบนิด ๆ หน้อย ๆ ตอนไปหิบบขนม. ยังไม่ต้องกิน. ต้องกินข้าวก่อน.
- ก. แต่นั่นเค้าไม่เรียกตี. เค้าเรียกปราม. ห้ามปราม.
- ค. อืม ! ครับ.

- ณ. เล็กทำไมภาษาไทยคีนักละครับ, ไปอยู่ที่อังกฤษตลอด.
- ค. ก็คอนเล็กอยู่โรงเรียนประจำก็จะพูดภาษาไทยกับพี่เลี้ยงไทย. แลวก็เคยมีเพื่อนที่โรงเรียนประจำแต่เค้าโดนไล่ออกไปแลว. เสียขาย. คอนนี้ไม่มีใครพูดด้วย. แต่มาเมืองไทยก็เริ่มพูด. คอนมาแรก ๆ จะไม่คล่องเลย. แสดงก็จะไม่มีเลข. ไม่รู้เลข. ก็คือโทรถามเพื่อน. นีปีนี่แสดงเป็นยังง.
- ณ. อืม ! เพื่อให้รู้ตแสดงก่อน.
- ค. อืม ! คำหน่อ. ออกรู้ว่า, คอนนี้เค้าค่ากันยังง.
- ณ. ถ้ายังงี้, ที่อยู่ในที่นี้ข่านาญนะครับ. เล็ขจะบอกให้ว่ายังง. พอจะช่วยให้บ้างครงนี้เล็กน้อย. ที่นี้คุณแม่ละครับพูดภาษาอะไรกับเล็ก.
- ค. ภาษาอังกฤษอะส่วนมาก. บางทีถ้ามีแขกมาแล้วคุณแม่เค้าไม่ชอบ. แลวเป็นแขกฝรั่งเราก็จะพูดภาษาไทยกัน. เนี่ย! แขกคนนี้ไม่ได้อาบน้ำเหม็นเนอะ.
- ณ. อ้อ! มีการบอกเหม็น.
- ค. ไม่. อะไรนิต ๆ หน่อข ๆ. กินคัง. ไม่กินนั่งรถไฟอยู่ที่อังกฤษ, เฮ้! คนนี้บ้าจ้ง. แลวก็ขยับไปขยับมา. คนฝรั่งเค้าไม่เข้าใจ.
- ณ. ก็เรียกว่าได้ใช้ประโยชน์ของภาษาไทยด้วยนะครับ.
- ค. ใช่.
- ณ. ก็เรียกว่าสบายไปสองอย่างเลยนะครับ. ที่โน่นเค้ารู้จักประเทศไทยมีขครับเล็ก. โรงเรียนเล็กที่เค้าเรียนกับเล็ก
- ค. ก็เค้าจะรู้จักนะ. แต่คนที่ไม่เคยไปเค้าจะดูถูกนะ.
- ณ. ดูถูกยังงีครับ.
- ค. ก็พวกที่อยู่โรงเรียนเล็กก็จะเป็นฝรั่งผู้คินะ. ที่ส่วนมากเค้าจะดูแบบที่เป็นคนอังกฤษแท้ ๆ นะ. ไม่ได้เป็นคนต่างประเทส. เค้าจะดูถูกประเทสอื่น. ส่วนมากประเทสเอเชียมาก. เค้าจะดูว่าเป็นประเทสจนที่มีปัญหาเศรษฐกิจไม่ดี. แลวเค้าก็จะเห็นว่าคนที่ไปเที่ยวเมืองไทยจะเป็นฝรั่งท้งน ๆ, ที่อยากไปเที่ยวไปซ่าอะไรแบบนำเกลียด ๆ นะ.
- ณ. เล็กเถียงมัยครับ.
- ค. ก็จะเถียงเหมือนกัน. ก็จะถามว่า, แลวที่เคอไปปะ. เค้าก็จะบอกไม่แต่เคยเห็นในแมกกาซิน. แลวก็จะบอกไป, ถ้าไม่เคยไม่คองไปว่า, ยังไม่ได้ใช้คางของตัวเองเห็นก็ไม่ต้องมาว่า. ไม่ใช่อังกฤษไม่มีปัญหาอะ.
- ณ. ฮ้าว ! มีเถรอ.
- ค. มี. มีทุกประเทสนะมี.
- ณ. นี้: เห็นมัยเล็คไทยแรงกล้า. มียังง. อย่างเวลามีคนมาบอกเมืองไทยจนอย่างจันอย่างนี้น่ากล้ว. อังกฤษน่ากล้วมัย.
- ค. ก็บางทีน่ากล้ว. อย่างถ้าไปเมืองเหนือ, อย่างพวกแมนเชสเตอร์, พวกเมืองจน ๆ อะไรนะ, น่ากล้ว. มีคนคิคยาเสพคิคิต, คนเมา. ที่อังกฤษเปอร์เซนค้ของจนไม่ทำงานเขอะกว่าเมืองไทย. คิคว่านะ ... คนไทยนีสัยคิคว่าคนอังกฤษเขอะ.
- ณ. อ้อ ! เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ถ้าไม่เห็นด้วยคางขามาเที่ยวพูดกัน.
- ค. ใช่.
- ณ. เวก็รักเมืองของเรา. ลักษณะนี้.
- ค. ใช่ครับ. ไม่ใช่ไม่รักอังกฤษนะ. แต่ว่ายังไม่มัยใครว่าอังกฤษ.
- ณ. ครับ. เล็กไปอยู่ที่ขุ่นเวลาเรียน, โรงเรียนได้ข่าว่าโรงเรียนของเล็กคิคอันคับหนึ่งในหกขของประเทศอังกฤษเลยใช่มัย.
- ค. ก็มันมีโรงเรียนประมาคหหรือสิปที่จะเป็นโรงเรียนที่เก่ามาก. อย่างน้อยร้อยปี. เป็นแบบที่เห็นในหนังสือแบบคิคสวย ๆ เก่า ๆ.
- ณ. แบบที่เห็นที่คองแต่งชุดคิค ๆ ไปเรียนหนังสือ, อะไรอย่างนั้นรีเปล่า.

- ค. ต้องใส่เน็คไทค์.ต้องใส่เสื้อสูท.
- ง. อ้อ ! เด็กต้องใส่อย่างนั้นหรืออะ .
- ค. อะอะ.
- ง. เรียบอย่างนั้นตลอดเลย .
- ค. เรียบอย่างนั้นตลอด.
- ง. ดันขึ้นมาเรียนโรงเรียนประจำ.เข้าขึ้นมาใครทำให้ละของพวกนี้ย .
- ค. ก็ทำเองอะ.
- ง. ทั้งหมดเลย .
- ค. อะ.แต่ก่อนสักสี่สิบปีพวกรุ่นน้องจะเอามาใช้เป็นคนใช้ได้.
- ง. อ้อ ! หรืออะ .
- ค. แต่ตอนนี้ไม่มีแล้ว. โชคร้ายจริง ๆ.
- ง. โชคร้ายจริง ๆ.แสดงว่าเมื่อก่อนเค้ามีระบบซีเนียร์ตีแต่ว่าเดี๋ยวนี้ไม่มีแหละ .
- ค. ไซ้.ก็มีบ้าง.แบบน้องเขานำชามาสักด้วยนึ่ง.อะไรนิด ๆ หน่อย ๆ แต่ถ้าไปตั้งน้องมากเกินไป,เดี๋ยวเค้าก็ไปบ่นกับคุณครู.เดี๋ยวเราโดนไล่ออก.
- ง. อืม! เพราะฉะนั้นเดี๋ยวนี้ทำอย่างนั้นไม่ได้ .
- ค. ไม่ได้.
- ง. ตอนนี้เด็กเรียนอยู่เกรดอะไรแล้วครับ.
- ค. ก็กำลังจะเข้าปีสุดท้ายที่นู่น.กับที่นี่มันจะเกรด :: เค้าจะไม่เหมือนกันนะ.ตอนนี้กำลังจะสอบ???แล้วก็ถ้าสอบได้ก็เข้าม.ที่เลือกได้.
- ง. เล็กอยากเข้าม.อะไรครับ.
- ค. ก็มิม.ที่ลอนดอน.ที่โซแอต.ที่เป็นแบบคณะของม.ของลอนดอน.แล้วเค้าจะสอนในฝ่ายของแอฟริกากับเอเชียโดยเฉพาะ.
- ง. ทำไมถึงอยากเรียนเรื่องเกี่ยวกับแอฟริกากับเอเชีย.
- ค. ก็อยากเรียนโบราณคดีอะ.เกี่ยวกับทางนี้อะ.ทางเอเชียได้.
- ง. หมายถึง ??? อย่างนั้นเลยหรือ .
- ค. ครับผม.
- ง. คุณอยากเป็นนักโบราณคดีหรือ .
- ค. ครับผม.
- ง. คุณเคยดูอินเดียน่าโจนส์มั๊ย .
- ข. เคย.เคยเหมือนกัน.
- ง. ซอบมั๊ย .
- ค. ก็ชอบเหมือนกัน.แต่คิดว่าเล็กคงผจญภัยมากกว่าหน่อย.
- ง. นี่ !! อย่างนั้นยิ่งมากกว่าอีกหรือ . เค้าก็เฮอะแล้วนะเล็ก !
- ค. ไม่อะ.ไม่รู้.เค้าไม่กล้าหาญพอจริง ๆนะ.
- ง. หรือ !. ไม่น่าเชื่อเลย.
- ค. อืม.
- ง. โอเค.อยากจะเป็นอย่างนั้นเลย.แสดงว่าเล็กก็ค้องรัก,ชอบเรื่องราวเกี่ยวกับ โบราณคดีมาตั้งแต่เด็ก.

- ค. ครับผม.ก็ไม่มี.ชอบ.ชอบคอนไปเห็นพวกวัดอังก่อ,วัดเขมรนะ.เห็นในรูป.ไม่ก็เดินไป.เค้าแกะสลักอะไร.มันสวยอะ.สวยมาก.มันน่าสนใจ.
- ณ. เลขอยากจะเขียนทางด้านนี้.
- ค. ครับ.
- ณ. แต่การจะเขียนอย่างนี้ได้.ที่จะข้าม.ที่พูดได้ต้องเกรคคิพอสมทว.ไม่ใช่หรือครับ .
- ค. ต้องเกรคคิพอสมทว.
- ณ. แต่เท่าที่เราได้ทราบข่าว.สืบทราบข่าวมาจากอังกฤษ.เลิกเขียนครีอกๆแคร็กๆนะครับ.
- ค. คือ ::: (หัวเราะ) ก็ไม่ใช่. ความตั้งใจไม่ค่อยมีอะ.
- ณ. แล้วความตั้งใจมันหายไปไหนหมด .
- ค. ก็มันหายไปทางเพลง.ทางวาดรูป.ทางเพื่อน.ทางสาว.
- ณ. ทางสาว! ว้าว ! มันหายไปหมดเลย.แล้วคอนนี้เวลาที่ต้องข้าม.ตรงนั้นจริง ๆ.เราจะรวมมันกลับมาได้หรือเปล่า.
- ค. ก็ : ถ้ามีเพรสเซอร์ก็ทำงานได้.
- ณ. จะทำได้.มักจะถูกกับคุณแม่เสมอ ๆ .บอกว่า.ไม่ต้องห่วง.เลิกทำได้เมื่อต้องทำ.
- ค. อะ.คุณแม่เค้า.เค้าเข้าใจบ้างนะ.แต่บางทีก็บอกไม่รู้ถูกเราเป็นไรไม่รู้.แล้วก็เสียใจ.โฮ๊ย ! ถูกเราใจจังเลย.ทำไมไม่ทำงาน.
- ณ. มีเหมือนกัน.
- ค. มี.
- ณ. แต่ว่าจริง ๆ แล้วนะครับจะทำได้ไม่ได้แค่ชั่ววอมาคูผี มือของเค้าสักนิคมีงนะครับ.ในเรื่องเกี่ยวกับการวาดคะครับ.สวดลายไทย.ลายกนกอะไรนี่.ยังจำได้.ไม่น่าเชื่อเลย.คนเนี่ยรักแล้วก็รักจริง ๆ .เราทักตรงนี้สักครู่หนึ่งก่อน.แล้วเดี๋ยวมาพบกับผู้ชายคนนี้ครับ.ท่านรู้จักเค้าในนามสิวโก้.แต่จริง ๆ เค้าเรียกเค้าแบบไทย ๆ .เค้าคือเล็ก.สักครู่เดียวครับ.
- (พักโฆษณา)
- ณ. ขอบคุณมากครับ.ขอบพระคุณมากครับ.กลับเข้าสู่รายการของเราอีกครั้งครับ.ทิวโลโก้โชว์ช่วงทอล์กโชว์กับเล็กนะครับคอนนี้.หรือว่าสิวโก้ที่ท่านรู้จักคอนนี้.หรือว่าชื่อจริง ๆ คือจุลจักรสิวโก้ จักรพงค์นะครับ.คอนนี้คุยกันถึงเรื่องลาย.ลายกนกที่ว่าเล็กวาดได้.ในระหว่างพักโฆษณานะครับท่านผู้ชม.เล็กเค้าได้วาดให้ดูนิคมีงนะครับ.ผมต้องยอมรับนะครับว่า.เค้าเก่ง.ไม่ทราบว่าเขาจำได้ยังงั้นครับ.ในลายที่เค้าวาด.ตรงนี้เค้าวาดออกมาเป็นรูปพญานาค.คงเห็นนะครับ.แต่ถ้าถ้าจะให้วาดทั้งหมดคงต้องใช้เวลาหลายชั่วโมงนะอะ.กว่าจะเสร็จทั้งตัว.นี่มาแค่หัวของพญานาคก่อนไซ้ครับ. แล้วก็ยกมาเป็นตัว.
- ค. ครับ.
- ณ. จะเก่งทางลายกนกมากหรือครับ.
- ค. ก็ : ลายไทย.ก็ไม่เก่งมากอะ.ไปเรียนซักสองสามอาทิตย์ที่เพาะช่าง.ก็มีคุณครูคนหนึ่งเป็นเพื่อน.เค้าก็สอนให้.สอนทำหัวโจน.ลายรคนี่อะไรพวกนี้.แต่ก่อนจะทำต้องเรีนวาดลายก่อน.
- ณ. เราชอบทางพวกนี้หรือครับ .
- ค. เคยชอบคอนเป็นเด็ก.คอนเดินตามวัดพระแก้วแล้วมีรูปรามเกียรติ์.เห็นหนุมานน่ารักดี.
- ณ. เอาไปเลี้ยงสักตัวมั๊ยครับ . (หัวเราะ)
- ค. ก็เคยเลี้ยงกระรอกบินสองตัว.ใกล้เคียงที่สุดแล้ว.
- ณ. ที่อังกฤษ.หนุมานกับกระรอกบินใกล้เคียงกันหรือครับ .
- ค. แบบเป็นตัวเล็ก ๆ มีขนสีขาวเหมือนกัน.
- ณ. อ้อ ! น่ารัก.เคยเลี้ยงไว้.แต่ว่าทราบข่าวว่าจริง ๆ แล้วรู้จักกับคุณณวัฒน์ คัชณิด้วย.

- ค. ก็รู้จัก. เพราะว่าคอนเป็นเด็กประมาดสิบขวบ. เขาก็สอนวาดรูปบ้าง. ก็ไปบ้านเค้า. ไปวาดรูปที่บ้านเค้า.
- ด. คนนั้นเป็นศิลปินที่เก่งมากนะครับ. ในเมืองไทยนี่ถือว่าคุณเป็นศิลปินที่มีชื่อเสียงมากและก็มีงานที่แตกต่าง, ที่เก่งมากเลยทีเดียว.
- ค. ครับผม.
- ด. เพราะฉะนั้นนี่คือส่วนหนึ่งของชีวิตที่ชอบเกี่ยวกับด้านศิลปะ. แต่ก็ยังมีคนสงสัยอยู่ดีว่าทำไมถึงอยากเป็นนักโบราณคดีครับ.
- ค. ก็ศิลปะทางนี้ก็มีบ้างนะครับ. ถ้าดูพวกแกะตรงวัดเขมร, ลายไทยก็จะมีหลากหลาย.
- ด. พันกันนะครับ. เอี้ยวลคคคเคี้ยวว่าจัน .
- ค. ใช่. พันกัน.
- ด. เคยไปวาดที่อังกฤษบ้างมั๊ยครับ.
- ค. ก็วาดบ้าง. ก็คุณครูเขาก็เห็นแล้วเขาก็บอกว่า, โอ๊ย ! เด็กคนนี่แหม่มาก. เค้าจะว่าว่า, เลิกไม่เปลี่ยน. จะวาดแบบนี้ตลอด. ไม่เคยวาดการ์ตูนหรือวาดอะไร. เค้าจะบอกว่า, เนี่ย ! น่าจะวาดแบบฝรั่งบ้าง. แบบทางคินสอวาดผู้หญิงแก้ผ้าอะไรแบบเนี่ย. เลิกก็ไม่อยากวาดนะ.
- ด. ไม่อยากวาดผู้หญิงแก้ผ้า !
- ค. ก็ : ผู้หญิงที่เค้าเลือกมาก็ไม่อยากวาด .
- ด. เราอยากวาดแบบของเราว่าจัน .
- ค. ฮะ.
- ด. ดูโททานิค. ดูปะ .
- ค. ดูครับ.
- ด. ที่แจ้ควาครูปนางเอก. อะไรนะ, ชื่ออะไรนะ, โรส. คิมบี้ฮะ . อย่างนั้นคิมบี้ฮะ .
- ค. ก็อย่างนั้น. ไม่รู้. เซย.
- ด. เซยหรือ . อย่างนั้นยังเซยเลย. ฮะ. นั่นเป็นเรื่องของการวาดและการเขียนที่อยากเป็นนักโบราณคดีนะครับ. มากุขกันเรื่องเกี่ยวกับการที่เข้ามาดูวงการนี้ได้อย่างไรบ้างดีกว่านะครับ. แรกสุดเลย, ทราบว่าเคยถ่ายหนังสือนิตยสารก่อนเลย. แรกสุดใช่มั๊ยครับ .
- ค. ใช่ครับ.
- ด. หนังสือชื่อ ...
- ค. พลอยแถมเพชร.
- ด. เลิกส่งรูปมาให้เค้าถ่ายหรือยังใจครับถึงได้มาเป็นหน้าปกเลย.
- ค. ไม่ฮะ. แม่เค้ารู้จักกับป้าคนนี่. แล้วป้าคนนี่เค้ามาเค้านอก, เออเอาลูกมาถ่ายหน่อยน่ารักดี. เอามาถ่ายหน่อย. แม่บอกอยากถ่ายปะลูก. ลูกก็ , ก็ได้.
- ด. แสดงว่าเลิกอยากเข้าวงการบันเทิง, เลิกชอบอย่างนี้อยู่แล้ว .
- ค. คอนแรกก็สนุกดี. แต่คอนนี้ไม่ค่อยชอบแล้ว.
- ด. คอนแรกก็สนุกดีเพราะว่าไม่เคยทำ.
- ค. ไม่เคยทำก็อยากลอง.
- ด. อยากลอง. พอไปทำเสร็จ. หนังสือพลอยแถมเพชรออกมา. เอาไปให้เพื่อน ๆ ดูบ้างมั๊ย .
- ค. ก็ให้เพื่อนที่อังกฤษดู. เขาก็คลกคิ. แล้วเขาก็เห็นแล้วเค้าจะดูรูปแล้ว. แล้วนี่ใคร. แล้วให้รูปไปใครมาดูทำไม. เราต้องดูด้วย. นี่ใครละ. ก็เราสิ. ไม่ไม่ไม่. ไม่เคยจริง ๆ. ไม่ต้องชุกเล่นกันแล้ว. นี่ใคร . เค้าจะไม่คิดว่าเด็กจะลงแมกกาซีนลงนิตยสารอะไร.

- ด. พอเค้าเห็น,เค้าก็ไอ้โห ! ซุปเปอร์โมเดล.
- ค. ไม่.กว่าจะบอกให้เค้าเชื่อนี่อีกนานเลย.ชื่อเราจุลจักร. โหน โหน โหน.ชื่อผู้ทรง โหน.ไม่เห็นมีอิ๋วไ้มีอะไรเลย.เล็กก็
ต้องแปลภาษาไทย.ชื่อเราอ่าน ??? ไม่เชื่อ.เล็กก็ต้องลากคนโทมาอีกคน.นี่เราใช้ปะ. เค้าบอกไอ้.
- ด. เห็นบอก,กว่าเค้าจะเชื่อเกือบร้องไห้เลยใช้มั๊ยครับ .
- ค. (หัวเราะ)
- ด. ต้องไปบอกว่านี่คือฉัน.แต่ว่านั่นครั้งแรกเลขที่ถ่าย.หลังจากนั้นก็เฉยๆ ไป.ไม่ได้ทำอะไร.ต่อมาบริษัทชมิลค์ใช้มั๊ย
ครับ เข้ามาติดต่อ.
- ค. ครับ.
- ด. เค้าไปติดต่อเราหรือเรามาติดต่อเค้าให้มาถ่ายเรา.
- ค. เข้ามาติดต่อเรา.
- ด. เค้ามาบอกว่าไง .
- ค. ก็.เล็กเล็กไม่ได้ชุกกับเค้าโดยตรง.เค้าจะชุกทางคุณแม่.คุณแม่ก็จะบอกว่า,เอ้อคนที่เมืองไทยเค้าอยากจะให้ทำ
โฆษณา.แล้วเล็กก็นั่งนึก,เหออ . เล็กยังไม่ได้คิดอะไร. โฆษณาทีวีเหออ . สนุกดี.เพราะเล็กก็สนใจทางทำหนังสือ.และ
เล็กก็อยากรู้ว่าเค้าถ่ายกันยังไง. แล้วยังไปถ่าย.
- ด. เลขขอม. สนุกดี.แล้วก็มาดูทลอะไรถึงชอบ. รู้ว่ามีพระเอกสามคนในเรื่อง.ถูกมั๊ยครับ .
- ค. ตอนแรกเค้าส่งแฟกซ์มา.เล็กก็ดูไม่ออกเลขสตอร์รี่บอร์ด.เค้าก็เขียนออกมาอย่างงี้ละ . ไม่เข้าใจ.เล็กก็ไม่สนใจเลขบท
จะดีไม่ดี.
- ด. ไม่ได้สนใจตรงนั้น.แล้วเล็กสนใจอะไร .
- ค. โนเกี่ยวกับโฆษณา .
- ด. อ้า.
- ค. เอ้อ : อ้า : ก็อยากทำเหมือนกัน.แล้วก็ : มันก็ง่ายดีเหมือนกัน.
- ด. (หัวเราะ) อ้อ ! มันก็ง่ายดีเหมือนกัน.แสดงว่าง่ายดีทีเดียวละซี .
- ค. ไม่ใช่ทีเดียว.ตอนแรก,ตอนหลังเค้าบอกจริงๆ นะ,เงินดี.
- ด. เงินดี.โอเค.เล็กครับ, ไปถ่ายโฆษณาจีนนี่เหนื่อยมั๊ยครับ .
- ค. ก็บางวันก็เหนื่อยนะครับ.แต่เพราะเค้าต้องทำหลายเทกหลายมุม.บางทีก็ต้องเดินแล้วก็แบบ,กระดางแล้วก็ไปยิ้ม
ด้วย.เหงื่อก็ออก.สูทก็ร้อน.เล็กก็จะยิ้มไม่ออก.แล้วตอนยิ้มก็แบบเป็นโรคจิตนะ.
- ด. อ้อ ! นั่นก็แสดงว่านั่นเค้าเลือกเทกที่ไม่เป็น โรคจิตมาแล้วซี . ถึงได้ยิ้มดีเหลือเกิน.ยิ้มมีความสุขเหลือเกิน.
- ค. ไม่.แต่คนโรคจิตก็มีหล่อบ้าง.
- ด. อ้อ ! (หัวเราะ) คนโรคจิตก็มีหล่อ.ไม่ค่อยได้เห็นนะครับ.ในเมืองไทย.อยากถามอีกนิดนึง,กระดางนะใหญ่มั๊ย .
- ค. ก็.มันท่ามาจากไหม.ตอนแรกก็เออง่ายเบาดี.พอหลังจากเทกที่สิบสองก็เริ่มหนักแล้วครับ.
- ด. อ้อ ! พอเทกที่สิบสองหนัก.ไอ้เทกที่สิบสองนี่แสดงว่าในกองถ่ายนี่เค้าทำผิดพลาดมาก.ถ่ายได้นั้นไม่เสร็จ.ทำไ้
ไม่ดี.ใช้ไม่ได้เลยซี .
- ค. ไม่.ไม่.มันไม่ยอมไปโทษเค้าหมด.บางทีแล้วก็เดินไป,เล็กก็ไม่ได้มองกล้องเลย.
- ด. อ้อ ! อ้อ !
- ค. เล็กก็อาจจะมองคนเดินไป.เล็กก็จะบอกขอโทษครับ.
- ด. อ้อ ! ทั้งหมดสิบสองเทก.ขอโทษเค้าก็ที .
- ค. ก็ขอโทษประมาณยี่สิบสี่ครั้งครับ.เพราะจะขอ โทษสองครั้งต่อเทก.ขอโทษครับ.แล้วก็ต้องขอโทษคนถ่าย.แล้วก็
ผู้กำกับ.

- ค. ไม่เป็น.
- ด. ร้องเพลงเป็นมัย .
- ค. ไม่เป็น.
- ด. คำข้างตีมากหัดร้องมัย .
- ค. ก็คงเล่นเป็นสักวันนึง.
- ด. ทำไมเงินมันมีความสำคัญครับ. เพราะเด็กนี่จุลจักร จักรพงษ์นะครับ. คนทั่วไปต้องมองว่าเด็กนี่คือเศรษฐีนะครับ. ทำไม .
- ค. เด็กไม่มีเงินเกือบสักบาทหนึ่งอะ. จะซื้ออะไรเป็นเงินของแม่หมด. เด็กก็ไม่อยากขอเงินแม่. แม่ก็ให้บ้าง. บอกว่านี่ออกไปซื้อเสื้อผ้าสักชุดนึง. อะ ไรอย่างเงี้ย. ไม่ก็ออกไปพาเพื่อน ไปกินข้าว. ออกไปเที่ยวอะไรกัน. แต่เด็กก็ไม่อยากขอ เพราะเดี๋ยวคอน ไปมหาวิทยาลัยก็ต้องใช้เงินของตัวเอง. และถ้าอยากไปเที่ยวก็ต้องขอที่มหาวิทยาลัยหรือขอที่แม่. แต่เด็กไม่อยากจะขอที่แม่. มันน่าเกลียด. เพราะว่าแม่ก็จ่ายให้ใช้อะไร ๆ . จ่ายให้มาเมืองไทย. จ่ายตัว. จ่ายนุ่น. ก็ไม่อยากจะขออีกแล้วนะ. มีเงินชั้นใช้ของตัวเองก็ดี.
- ด. นั่นคือแสดงว่าทั้งหมดที่เด็กทำคอนนี้เพื่อเก็บไว้ตรงนี้. จะได้ไม่ต้องขอแม่.
- ค. ใช่อะ.
- ด. มาถึงเรื่องสำคัญแล้วที่หลายคนอยากรู้. จำเป็นมากต้องถาม. คอนที่เคนเขียนพอสมควรแต่ต้องถาม. มีแฟนหรือยัง .
- ค. ก็ , มี , มีครับ.
- ด. แคว !
- ค. แต่เค้าอยู่ที่อังกฤษไม่เป็นไร.
- ด. เค้าเป็นคนไทยหรือเปล่าครับ.
- ค. ไม่ครับ.
- ด. เคยมีแฟนเป็นคนไทยมั๊ยครับ.
- ค. ไม่เคยมี.
- ด. ไม่เคยมีเลยเพราะอยู่ที่อังกฤษนุ่นตลอดเลยนะครับ. แล้วจริง ๆ แล้ว, ถ้าในความรู้สึกเด็กจริง ๆ เลย. ผู้หญิงไทยกับผู้หญิงอังกฤษใครสวยกว่ากัน .
- ค. ก็ไม่อยากจะเลือกครับ. ผู้หญิงไทยก็สวยเหมือนกัน. ผู้หญิงอังกฤษก็ไม่ค่อยมีสวยเยอะเท่าเมืองไทยนะ. จะมีผู้หญิงไทยสวยเยอะ. แต่ที่โน่นจะไม่ค่อยมี. แต่ถ้าสวยก็จะสวยมาก.
- ด. จริง ๆ แล้วผู้หญิงที่สวยหรือเปล่าครับ .
- ค. ก็, ถ้าดูแค่ทางกายไม่ได้พูดกันก็จะดูอย่างอื่นไม่ได้อะ.
- ด. อืม ! เพราะฉะนั้นจริง ๆ ถ้าจะมีแฟนสักคนนึง. จะเลือกเค้าเพราะความสวยหรือเลือกเค้าเพราะอะไรครับ .
- ค. ก็, ถ้าออกไปเที่ยวออกไปไหนแล้วเห็น. ผู้หญิงสวยแต่ทางกายก็จะไม่รู้เค้านิสัยดีหรือไม่ดี. แล้วก็จะไปทัก. ถ้าเค้านิสัยไม่ดีก็ไม่สน.
- ด. ไม่สน. แล้วถ้าเค้านิสัยดีก็จะพูดคุย. ตกกัน, คบกัน, เป็นแฟนกัน.
- ค. ฮะ.
- ด. ลักษณะนั้น. เคยออกหักบ้างมั๊ยครับ .
- ค. ก็ไม่เคยครับ. ถ้าโดนแฟนทิ้งก็จะให้ทำอะไร. ร้องไห้. มันก็ไม่ช่วย.
- ด. เพราะฉะนั้นก็ไม่ทำอย่างนั้น.
- ค. ผู้หญิงสวยๆ ก็มีอีกเยอะ.
- ด. อ้อ ! แล้วในชีวิตเคยโดนแฟนทิ้งด้วยหรือครับ .

- ค. ครั้งนี้ครับ.
- ด. โอ้โฮ.เศร้าใจเหลือเกินเล็ก ! ทำไมล่ะ .
- ค. เล็กก็ไม่ว่า. เล็กอยากถามเค้าเหมือนกัน. คิดว่าเค้าไม่สบายหรืออะไร.
- ด. (หัวเราะ) คิดจะกลับมาเมืองไทยมั๊ยครับ .
- ค. ก็โบราณคดีที่อังกฤษไม่ค่อยสนใจ. มันจะมีแต่พวกโรมันพวกอะไร. แล้วยังไงทางแถบพม่าเขมรหรือเมืองไทยจะมีที่น่าดูมากกว่า.
- ด. เล็กจะกลับมาแถวนี้ .
- ค. ครับผม.
- ด. เล็กรักเมืองไทยมั๊ยครับ .
- ค. ก็รักเหมือนกันครับ. รักครับ. ก็แต่บางคนเค้าถามว่าชอบที่ไหนมากกว่า. ชอบอังกฤษหรือเมืองไทย. ก็ไม่อยากจะเลือก. แต่ที่เมืองไทยคืออย่าง. คนเค้าไม่ค่อยชอบถูกทำอังกฤษ. ที่อังกฤษนะ. ถ้าพบผู้ชายและเพิ่งพบกันเค้าจะไม่แบบน่ารัก. เออนี่ผมชื่ออะไร. มีผม ??? แล้วเค้าจะไม่ค่อยคุยเก่ง. และเค้าจะไม่น่ารักถ้าเพิ่งเจอกัน. นอกจากเป็นคนที่น่ารักมาก. แต่ส่วนมากมันไม่ค่อยชอบจูน.
- ด. ที่นี่ชอบจูนกว่า. และคนที่น่ารักกว่า. และเด็กมั๊ยครับว่าเล็กน่ารักมากในสายตาของพวกเขา. และสิ่งที่เล็กพูดหรือความคิดของเล็ก. ผมว่าเป็นเรื่องที่ดี. เล็กมั๊ย. เล็กต่างจากคนไทยชนิดนึงในเด็กวัยเดียวกัน. คือเล็กกล้าแสดงออก. กล้าแสดงความคิดเห็น. ในส่วนเหล่านี้ได้มาจากคุณแม่หรือยังงัย .
- ค. ก็คุณแม่ครับ. คุณแม่. บางทีคนเค้าจะดูถูกคุณแม่เพราะแม่เค้าคิดอะไรแล้วจะบอกเลข. ก็ไม่ต้องโกหก.
- ด. อ้อหิ. ครับ. แล้ววันนี้ต้องขอขอบคุณจริง ๆ สำหรับกรรมร่วมรายการกับเราในวันนี้. จุลจักร จักรพงศ์ เล็กครับ. และภาพ ๆ นี่ก็คือภาพที่รายการทไวไลท์โชว์ร่วมกับการแพกกระป๋อง UCC ขอมอบให้คุณเล็กนะครับ. เป็นภาพที่หล่อมาก. จริง ๆ เล็กหล่อที่เดี๋ยวนะ. เล็กหล่อมั๊ย. เล็กคิดว่าเล็กหล่อมั๊ย.
- ค. ห้องจุก่อน.
- ด. พอใช้ได้มั๊ย .
- ค. ก็รูปเค้าถ่ายออกมาสวย. ไม่รู้ว่าหล่อปะ. ต้องให้คนอื่นตัดสิน.
- ด. โอ้โฮ ! เข็มมากเลย. เมืองไทยเค้าเรียกทอไปวัดไปวาได้. อย่างนี้เรียกได้ว่าหล่อแล้วจริง ๆ. แล้วก็อย่าลืมอย่างนะ. เล็ก. การเรียนนี่สำคัญนะครับ. อย่างที่คุณแม่บอก. ไอ้สิ่งที่มันกระจัดกระจายหายไปเนี่ย. รวบรวมมาซักทีนึง. แล้วตอนนั้นต้องทำให้ได้. โทฟอร์อิท. ทำให้ได้มั๊ยครับ .
- ค. ได้ครับ.
- ด. แล้ววันนึงผมจะได้เห็นอินเดียน่าโจนส์. นั่นชื่อของเค้าภาษาอังกฤษ. เราไม่เอา. ผมอยากเห็นเล็ก. อ้อหิ. นึกออกมั๊ย. ไล่หมวกและมีดงมีขามเดินท่องเที่ยวไป. นี่แหละครับความน่ารักของเด็กผู้ชายคนนี่. ต้องขอขอบพระคุณบริษัทดัชเชส จำกัดเป็นอย่างยิ่งนะครับที่กรุณาเก็บรายการของเราและที่สำคัญที่สุดคงจะต้องขอบคุณเค้าละ. ตัวเค้าเองละที่น่ารักอย่างนี้. สิ่งหนึ่งที่เค้าแตกต่างจากพวกเราไปนิดเดียวเท่านั้นเอง. ผมชอบคือการกล้าแสดงออกของเค้า. และการพูดอะไรออกมาอย่างออกมาหมด. พอออกมาหมดอะไรมันก็ง่าย. ทำอะไรก็ง่าย. ผู้ชายคนนี่ครับ. จุลจักรอิ๋ว ไก่จักรพงศ์ เล็กครับ.

ครั้งที่ ๖ บทสัมภาษณ์เอกชัย ศรีวิชัย

วันอาทิตย์ที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๑

- ฉ. ครับ,และนี่ก็คือช่วงทอล์คโชว์ของเรา,ซึ่งทอล์คโชว์ของเราในวันนี้ท่านจะได้พบกับคนคนนึงซึ่งเค้าเข้าใจคำๆนี้เป็นอย่างดี.คำนี้ผมพูดอยู่หลายครั้งหลายหนในรายการของผม.ผมพูดเสมอตามโอกาสที่พูดได้.วันนี้ก็ได้โอกาสอีกครั้งแล้วที่จะได้พูด.ก็คือคำว่าความพยายามอยู่ที่ไหนความสำเร็จอยู่ที่นั่น.ผมกับเชิญของผมในวันนี้ถือได้ว่าเป็นลูกผู้ชายนักสู้คนนึงครับ.ชีวิตของเค้าต้องต่อสู้อย่างชนิดที่เรียกว่า โชคโชนจริงๆว่าจะมาถึงจุดๆหนึ่งในชีวิต.ที่เรียกได้ว่าเป็นจุดสำเร็จในความรู้สึกของคนอื่นๆ.แต่ในตัวเค้าเอง.ผมไม่แน่ใจว่านี่คือจุดสำเร็จในชีวิตเค้าแล้วหรือยัง.จริงๆผมกับเค้ารู้จักกันมาเป็นเวลาสิบกว่าปีแล้วนะครับ.แต่คงตาเค้าจะมีความพยายาม.มีวิญญานของการต่อสู้เสมอ.ปัจจุบันนี่กลายเป็นนักร้องที่โด่งดังมาก.แต่มาโด่งดังในเพลงลูกทุ่ง.กว่าชีวิตเค้าจะมาถึงจุดนี้ได้ก็ผ่านอะไรหลายอย่างมา.สองนักร้องชีวิตเค้านะครับ.สองนักร้องคนนึง.ตั้งแต่จุดนี้เป็นต้นไป.จนกว่าเค้าจะจบในการเล่าเรื่องให้พวกเราฟัง.ชีวิตของผู้ชายที่ชื่อเอกชัย ศรีวิชัยครับ.สวัสดิ์ครับ.เป็นไง.เชิญนั่งครับ.
- ค. ขอบคุณครับ.
- ฉ. ครับ.นี่คือลูกผู้ชายนักสู้ที่ผมพูดถึงนะครับ.เรารู้จักกันคืออยู่แถวนี้ครับ.คุณเอกชัย ศรีวิชัยแต่บางคนอาจมีความรู้สึก ว่า,เฮ้ ! ชีวิตเค้ามีอะไรหนักหนาหรือ . ถึงได้เอามาพูดคุยกันตรงนี้.เพราะว่าอีกสักครู่หนึ่งจะเป็นช่วงทอล์คโชว์ไทยลูกทุ่ง.
- ค. ครับ.
- ฉ. ความจริงผมน่าจะพูดคุยกับคุณในช่วงนั้น.แต่ชีวิตเค้ามีมากมายเกินไปที่จะคุยได้หมดในช่วงนั้นได้หมด.เพราะฉะนั้นวันนี้ก็จะเป็นการพูดคุยกับเค้าในช่วงทอล์คโชว์.และอีกสักครู่หนึ่งใครที่เป็นแฟนเพลงของเค้าก็จะ ได้ฟังเพลงเค้าในช่วงนั้นด้วย.เอ่อ :: ขอบคุณที่กรุณาสละเวลาให้กับรายการของเรา.
- ค. ทางรายการผมก็ขอบคุณมาก.ขอบคุณที่.ผมอยากมานั่งตรงนี้นานแล้ว.ตื่นตื่นครับ.
- ฉ. เค้าพูดนานแล้ว.พูดตั้งแต่สมัยก่อนแล้ว.พูดว่าวันนึงอยากมาออกรายการ.
- ค. ต้องมานั่งอยู่ที่ตรงนี้ให้ได้.
- ฉ. อ้อ.ต้องมานั่งตรงนี้ให้ได้.
- ค. เป็นความใฝ่ฝัน.แล้วมันมาถึงแล้ววันนี้.ดีใจมาก.
- ฉ. ก็ดีใจด้วยเหมือนกันครับ.ขอถามตรงนี้นิดนึงก่อน.เปิดหัวซัคนิดนึงก่อน.อัลบั้มชุดหมากัดตอนนี้เป็นยังไงบ้าง .
- ค. ก็ดีครับ.ดีมากที่สุดตั้งแต่เคยทำเพลงมา.
- ฉ. ครับ.ถือได้มั๊ยครับว่า,อัลบั้มชุดนี้ทำให้ชีวิตของเราเปลี่ยนแปลงไป.
- ค. เปลี่ยนมาหลายครับ.
- ฉ. อ้อห้. มันอีกสักครู่เราจะมาคุยเรื่องอัลบั้มนี้กัน.แต่ตอนนี้ขอคุยถึงชีวิตของเอกชัย ศรีวิชัยซัคนิดนึงก่อนให้คนรู้จัก.เอกชัย ศรีวิชัยเป็นชื่อจริงหรือเปล่าครับ.
- ค. ชื่อจริงเอ่อ :: ชื่อน่ารักครับ.(หัวเราะ) ชื่อจริงชื่อบุญรอด ศรีวิชัยอะ.
- ฉ. บุญรอด ศรีวิชัยนะครับ.เป็นคนจังหวัดอะไรครับ.
- ค. เป็นคนจังหวัดนครศรีธรรมราช.อำเภอท่าศาลาครับ.
- ฉ. ท่าศาลา.นครศรีธรรมราชนะครับ.ปัจจุบันนี้อายุเท่าไร?
- ค. ปัจจุบันนี้อายุหเรอะ.วิครอบเอามั๊ยที่.(หัวเราะ)
- ฉ. (หัวเราะ) ไม่เอารอบเฮว.เอาอายุ.เอาอายุ.

- ค. (หัวเราะ) อาวุธ :: แปลกนะที่ผมไม่เคยอายุมากเท่านี้มาก่อนในชีวิตเลย. ก็ปีนี่ก็เป็นปีแรกที่อายุ ๑๖. ในชีวิตผมไม่เคยอายุ ๑๖ มาก่อนเลย.
- ณ. (หัวเราะ) กว่าจะได้ออกมานี่นะ. ๑๖ .
- ค. (หัวเราะ) เมื่อก่อนเคย ๑๘ อยู่เหมือนกันนะพี่. แก่ได้ปีเดียวแล้ว ๑๘ เลข.
- ณ. (หัวเราะ) มีพี่น้องกี่คน.
- ค. พี่น้องทั้งหมดห้าคน. มีผู้ชายสองคนผู้หญิงสามคนครับ.
- ณ. เราเป็นคนที่เท่าไร?
- ค. เป็นคนโต.
- ณ. เป็นลูกชายคนโตนะครับ. คุณพ่อคุณแม่ทำงานอะไรที่อยู่ที่ทำศาลา.
- ค. คุณแม่เป็นแม่บ้าน. คุณพ่อเป็นหมอ.
- ณ. อ้อ ! ชีวิตดีมากนะครับ. คุณพ่อเป็นหมอ. นายแพทย์.
- ค. ไม่. ไม่ไว้ชะ. เป็นหมอแผนโบราณ. หมอตั้มยาเหมือนหมอสีนะ. (หัวเราะ)
- ณ. (หัวเราะ)
- ค. (หัวเราะ) ฟังตอนแรกเป็นหมดเป็นนายแพทย์. ทำไมถูกร้องเพลงลูกทุ่งอะไรเงี้ย.
- ณ. (หัวเราะ) เป็นหมอแพทย์แผนโบราณ. ว่าจันได้มีชัย. ทูคี่ให้เพราะขึ้นหน่อย.
- ค. ความที่เค้าเรียกกันนะนะชะ. ไม่ได้มีใบแต่งตั้ง. เค้าเรียกกันว่าคุณหมอสี.
- ณ. อ้อ ! กลับไปสมัยนั้นนึกนึ่ง. ฐานะครอบครัวจัดว่ายังไง .
- ค. จัดว่า. เอ้อ. แะ.
- ณ. แะ. ลำบาก.
- ค. แะ. ลำบากครับ.
- ณ. ลำบากขนาดไหน .
- ค. เอ้อ::ผมต้องทำงานบ้านทุกอย่าง. เพราะในช่วงจังหวะที่คุณพ่อแต่งงาน. ไม่ได้แต่งงานชะ. คุณพ่อพาคุณแม่มา. คุณพ่อเป็นคนน่ารักนะชะ. มีเมียหลายเมีย. เมียของคุณพ่อคนสุดท้ายสุดท้ายก็คือคุณแม่ผม.
- ณ. อ้อ ! พ่อออกจะค่อนข้างเข้าสู่. แล้วก็พาแม่หนีมา.
- ค. ครับผม. แม่อายุ ๑๘ ปี. คุณพ่ออายุ ๔๘ ปี.
- ณ. อู้หู ! ต่างกัน ๓๐ ปี.
- ค. มีเมีย.
- ณ. มีมือ.
- ค. (หัวเราะ)
- ณ. หนีมาอยู่ด้วยกัน.
- ค. ไร่ครับ. แล้วก็มาอยู่ที่ทำศาลา. ตอนแรกคุณแม่ก็ทำอะไรไม่เป็นชะ. คุณแม่ค่อนข้างจะฐานะดี. แต่ก็โดนตัดออกจากประมาณมรดกอะไรเงี้ยนะ. แล้วก็คุณพ่อก็อายุมาก. ผมก็เลยต้องทำงานเองเป็นหลักใหญ่. รับจ้างทุกอย่าง. เพราะว่าเป็นที่ชายคนโตด้วย.
- ค. ไร่ครับ.
- ณ. พ่อแม่เลี้ยงดูเราแบบไหนครับ.
- ค. เอ้อ: คุณพ่อเป็นคนที่มีศีลธรรม. เป็นคนที่สอนลูกให้มีความซื่อสัตย์. คุณพ่อบอกอยู่เสมอว่า. คนเราถ้าจะโตเป็นผู้ใหญ่ของคนได้จะต้องมีคุณธรรม. แล้วก็รับผิดชอบต่องานตนเอง. คนไหนที่ไม่รับผิดชอบต่อสิ่งที่กำลังกระทำ. คนนั้นจะเป็นทาสถึงนั้นตลอดชีวิต. สมมุติว่าเราจะหุงข้าวแต่เราไม่มีพิน. ในตอนนั้นจะใช้ไม้พิน. ถ้าเรายังหุงข้าวแต่ละ

วันเราต้องหาไม้พินแต่ละวัน ๆ เนี่ย,ก็มันคงว่าเราต้องเป็นทาสไม้พินตลอด.เพราะเราต้องไปหาทุกวัน.ถึงเวลาเราก็ต้องไปหาตลอด.แทนที่จะเอามาฝึาพิน.เอามากอง ๆ ไว้.ถึงเวลาเราก็มาเก็บไปใช้.อะไรเงี้ย.

- ถ. โอ้โฮ ! คุณพ่อเป็นคนฉลาดมาก.เรียกว่าให้แง่คิดกับลูก ๆ.
- ค. ครับผม.
- ถ. นะครับ.เอ่อ : ลูกดีบ้างมั๊ยครับเด็ก ๆ.
- ค. คุณแม่ดีบ๊อย.แต่ผมไม่กลัวคุณแม่.
- ถ. เหรอครับ .
- ค. เพราะว่าคุณแม่ดีนี่เดี๋ยวเราก็วิ่งได้.
- ถ. อ้อ !
- ค. วิ่งได้วิ่งไปให้ไกลๆ .แล้วก็ค่อยมาที่ละหมอบ.แล้วพอช่วงเย็นก็มาฮึกนิดนึง.นั่งเล่นอยู่ข้างชายคาแล้วก็เข้าบ้านอะไรเงี้ย.แม่ลืม.
- ถ. อ้อ ! แม่ลืม.พ่อ .
- ค. แต่พ่อไม่ได้.
- ถ. เหรอครับ.
- ค. ฮะ.
- ถ. ยังไงอะพ่อไม่ได้ .
- ค. พ่อเนี่ยตีหนักมาก.เคยตีผมหนักที่สุดใช้กิ้งมะขาม.กิ้งมะขามมันเหนียว.แต่คุณพ่อจะมีนี่เค้าจะบอกก่อนว่า,มีความคิดแล้วให้ไปเอากิ่งไม้มาแล้วจะตี.ผมก็เลยไปหักกิ้งมะละกอ.
- ถ. เอ้อ ! (หัวเราะ)
- ค. (หัวเราะ)
- ถ. ฉลาด.ฉลาด.
- ค. ช่างในมันเปาะไซ้มั๊ยฮะ.เค้าบอกว่า,ได้.แต่ฉันไม่เลือก.ฉันจะเลือกกิ้งมะขาม.ก็ตีไล่ตั้งแต่ครั้งนี้เลย.
- ถ. อ้อหี ! เฝ้าจดหัว.เรียกว่าโดนที่จำกันไปเลย.
- ค. ครับผม.มันเป็นความคิดที่ควร.ไม่รู้ควรหรือเปล่านะ.คือว่าในตอนแรกเนี่ยบ้านผมเค้าทำถนนใหม่.ก็มีรถแทรกเตอร์มาไถๆ.แล้วพอตีว่ามันหมดช่วงของการทำงาน.พักตรงนั้น.เขาแรนแทรกเตอร์มาจอดข้างบ้าน.แล้วหันไปมิดเข้าบ้าน.แล้วบ้านเป็นกระดือบด้วย.แล้วตอนเด็ก ๆ ก็ขึ้นไปซัปรด.ปรี้น ๆ. มีความสุข.อะไรเงี้ย.แล้วไปกดโคนสวิชร์มัน.เครื่องก็ติดพิด ๆๆๆขึ้นมา.ไปมิดก็ยกขึ้นมา.ยกขึ้นยกลงอย่างเงี้ย.พ่อก็ตกใจ.คิดว่าเดี๋ยวถ้าไปเหยียบอะไรเข้าไปบ้านฉันมันต้องไม่เหลือแน่นอน.ผมก็ตกกะใจฮะ.เพราะว่าบังคับไม่เป็นฮะ.ดับเครื่องไม่เป็น.ต้องไปตามกำนันผู้ใหญ่บ้านมา.พ่อ โมโหมาก.ก็เลยตีซะ.เป็นความคิดเล็กน้อยนะฮะ.
- ถ. (หัวเราะ) เล็กน้อยมากเลย.
- ค. (หัวเราะ)
- ถ. สมควรแล้ว.เกิดมันเดินเดินเครื่อง.ไปทิ้งหลัง.เพราะก็ไม่ใช่บ้านใหญ่โตมโหฬารอะไร.
- ค. บ้านมันเอ่อ :: โอ๊ย ! ผมไม่รู้.เวลาฝนตกฝนร่ำเนี่ย.แมกก็ต้องดึงเสื้อหนี้อีที่รูมันร่ำ.ภาษาใต้เค้าเรียกขุน.ภาษากรุงเทพฯไม่รู้.ฝนตก ๆ.ขุนหลังคา ๆ. ฝนตกฏี บหลังคามันจากไม้ซ้อฮะ . ฝนตกก็ติดกระดาษ.ตัดอะไรเงี้ยไปสอควไว้.
- ถ. อยู่กันอย่างนั้นนะ.
- ค. ใช่ครับ.
- ถ. ทั้งเจ็ดคนอยู่กันอย่างนั้น.มาพูดถึงเรื่องเรียนหนังสือกันบ้างนะครับ.ได้เรียนหนังสือมั๊ย .

- ค. เอ๋ :: ผมก็เป็นคนเรียนเก่ง.(หัวเราะ) เก่งจริงๆ ไม่ได้ซูดเด่น.ม.ศ.๑ ได้เรียนที่โรงเรียนศิริพิทยาคม.แต่ว่าเรียน.ศ.๑ ได้เป็นเด็กก็คืองอก.
- ด. ทำไม .
- ค. เพราะว่ามันมีชุดกิจกรรมเยอะอะตอนนั้น.มันจะมีไม้แบดบ้าง.มีอะไรแบบอุปกรณ์เสริมพิเศษของการเรียน.พอก็ซื้อให้ทุกอย่าง.
- ด. ครับ.
- ค. เหลือซูดสุดท้ายก็คือซูดถูกเสื่อ.เพราะมันมีถุงเท้ารองเท้ามีหูอะไร.
- ด. อะ ๗๗.มีซูดเสื่อ.
- ค. ผมต้องออกจากโรงเรียนเพราะซูดถูกเสื่อนี่อะ.
- ด. ต้องออกจากโรงเรียนเพราะซูด.ทำไมอะไม่เข้าใจ.
- ค. คุณพ่อไม่มีตั้งชื่อ.ไม่มีตั้งชื่อที่จะชื่อให้.มันหมดแล้ว.หมดเงินแล้ว.
- ด. อาย .
- ค. เอ๋ :: ไม่ใช่อายหรอกครับ.เราไม่มีก็ผิดกฎระเบียบ.ผมก็ไม่กล้าไปโรงเรียนเพราะอายเพื่อน.ไม้แบดไม้อะไรเราก็มีแล้ว.มีครบทุกอย่างเนี่ย.ผมถึงมีความรู้สึกผมสงสารเด็กปัจจุบันนี้.หัวกระเป๋านะเฮียงไปข้างนึงเลย.อุปกรณ์เสริมพิเศษมันเยอะจังเลยครับ.เริ่มตั้งแต่รุ่นผมมันเยอะจัดแล้ว.
- ด. อ้อ ๗ .ก็ต้องออกจากโรงเรียน.ต้องออกม.๑.ม.ศ.๑
- ค. ม.ศ.๑ อะ.
- ด. แทนที่จะเรียนหนังสือก็ไม่ได้เรียน.เพราะซูดรองเท้าถูกเสื่อ.
- ค. ใช่ครับ.
- ด. ออกแล้วมาทำอะไร .
- ค. ก็มาค้าขาย.
- ด. ค้าขายอะไรครับ.
- ค. ค้าขายพวก, ชื่อของบ้าง, ชื่อกล้วยอะไรอย่างเงี้ยครับ.เอาไปขายในตลาด.แล้วก็ซื้อเศษเหล็กเศษอะไรเงี้ยอะ.เศษยาง.
- ด. อายุซึกเท่าไร ที่ทำงานตอนนั้น.
- ค. เอ๋ :: ประมาณสิบสองสิบสาม.
- ด. เหนอะ. โห ! อายุเท่านี้ก็ต้องเริ่มทำงานอย่างนี้แล้ว.
- ค. อะ ๗.
- ด. เริ่มดูแลครอบครัวแล้ว. เพราะเราสิบสองสิบสามนี่คุณพ่อตอนทาคุณแม่หนั้นนั้น ๔๘ .เราสิบสองสิบสามก็บวกันไปอีกสิบสามปี.คุณพ่อก็ร่วม ๗ ๖๐ .
- ค. ครับผม.
- ด. นะครับ.เราก็ต้องดูแลครอบครัวในตอนสิบสองสิบสาม.ทำอยู่อย่างนั้นมานานมั๊ยครับ.
- ค. ทำอยู่ได้ซึกระยะนึงอะ.ช่วยเหลือคุณพ่อแล้วก็ต้องหนีออกจากบ้าน.
- ด. หนีออกจากบ้าน.
- ค. ใช่อะ.
- ด. ทำไมต้องหนีออกจากบ้านอะ.
- ค. เพราะ,เอ๋ :: ทุพ่อเป็นคนที่ยรักไ่ก่มาก.ผมเอาไปปิกเบ็ด.ตอนเด็ก ๆนะอะ.แล้วก็เอาเบ็ดมาเก็บ.วางไว้ที่ฝาผนังตอนนั้นนะอะ.
- ด. ปิกเบ็ด . หมายถึงอะไร.ไปตกปลาเงี้ยหรือ.

- ค. เอ๋ :: เบ็ดนี่เอาไป.ผมไม่ค่อยนัด.
- ด. ไม่เป็นไรผมแปลได้.
- ค. (พูดสำเนียงใต้) ส่งเบ็ด.
- ด. โอเค.ผมแปลไม่ได้.
- ค. (หัวเราะ) ไปส่งเบ็ด.กลางคืนนั้นนะครับ.เอาเบ็ดไปส่งไว้.แล้วก็ไปตรวจเบ็ดตอนกลางคืนอีกที.ไปดูเบ็ดนะฮะ.ถ้าเกิดมีปลาติดเราก็กีบปลา.แล้วก็เปลี่ยนเหยื่อใหม่.ทีนี้ตอนเอาเบ็ดมาเก็บปลายังไม่ทันกินเบ็ด.มันก็มีได้เดือนค้างอยู่.เอามาทิ้งไว้ที่ข้างฝา.แล้วไก่ท่อก็คือไก่ค้อ.ไก่ค้อก็คือ.เอ๋ :: เป็นไก่ที่ :: อธิบายยากเหมือนเหมือนกันครับ.
- ด. ผมเข้าใจครับ.อันนี้ผมเข้าใจครับ.เป็นไก่ที่เลี้ยงไว้ให้ไก่อื่นมาหา.
- ค. ใช่ครับ.แต่ว่าต้องเป็นไก่ป่า.ไม่ใช่ไก่บ้าน.มัน ไก่ตัวเมีย.เพื่อจะให้ไก่ตัวผู้
- ด. มาเหยียบ.
มาหา.
- ค. ก็ตัวนี้ร้องดีมาก.ของพ่อ.
- ด. ร้องแล้วตัวผู้จะมา.
- ค. มา.เสน่ห์แรงมาก.ก็ปรากฏว่าไก่เนื้อมันมากินเบ็ด.มากินได้เดือน.ก็ผมก็ไม่รู้จะทำไงได้.หนึ่ง,สอง,สามสายเชือกแล้ว.แล้วเป่าให้มันร้องแล้วมันก็ไม่ร้องแล้ว.พ่อยังไม่กลับมาก.ก็คิดว่า
- ด. Z ทำไมมันไม่ร้องละ . คุณไปจับมันอีท่าไหนยังงี้ .
- ค. หัดสายเบ็ดออกฮะ.แต่เหลือเบ็ดค้างข้างใน.ผม::พอดีมันไม่รู้อะไรทำยังไงที่.โรงพยาบาลไก่คอนั้นก็ไม่มี.(หัวเราะ) มันลำบาก.ผมกลัวพ่อมาก.เพราะใช้ที่รดก็ทิ้งแล้ว.ก็เก็บปวดไปหลายเดือน.ไก่นี้ผมคิดว่าคงจะหนักกว่ารด.
- ด. เพราะฉะนั้นไม่ว่าจะทำยังไงไก่นั้นก็ไม่ร้อง.
- ค. ไม่ร้องฮะ.
- ด. แล้วถ้าหากพ่อกลับมาเจอไก่ตัวโปรดของเค้าเป็นอย่างนั้น .
- ค. ต้องโดน.
- ด. เราต้องร้องแน่.
- ค. ร้องแน่ฮะ.
- ด. แล้วทำยังไง .
- ค. หนีฮะ.
- ด. หนีไปไหน .
- ค. ไร้จุดหมายปลายทาง.
- ด. บอกใครมัย .
- ค. ไม่บอกใคร.
- ด. พ่อแม่ไม่บอก.พี่น้อง .
- ค. ไม่บอกใครเลย.
- ด. เอาข้าวเอาของ.ขนเสื้อผ้าหนีออกจากบ้าน.
- ค. มีกางเกงขาสั้นอยู่ตัวนึง.รองเท้าแตะและเสื้อกล้าม.ผ้าขาวม้าผืนนึง
- ด. เดินร้อง ให้หนีออกจากบ้าน.
- ค. เอ๋ :: เดินไปเรื่อยเปื่อยไม่มีจุดหมายปลายทาง.
- ด. ตั้งใจหนีออกจากบ้านกระเซอะกระเซิง.หรือว่าตั้งใจแค่จะไปๆเสี.
- ค. ตั้งใจแค่ที่ไม่อยากให้พ่อตี.แค่นั้นเอง.

- ณ. อืม !
- ค. ก็เดินเรื่อย,ก็ไปอาศัยหลวงพ่อบุญที่วัด.
- ณ. วัดอะไรครับ .
- ค. วัดอุดมคงค.
- ณ. อยู่แถวไหนหรือเปล่านั้น.
- ค. เอ้อ :: ห่างไปประมาณซักสามสิบกกว่ากิโล.
- ณ. สามสิบกกว่ากิโล,เดินไปเนี่ยนะ .
- ค. ครับผม.
- ณ. กระเซอะกระเซิงไปเรื่อยๆ,แล้วไปอยู่วัด, ไปบอกท่านยังไงท่านถึงให้อยู่วัด.
- ค. เอ้อ:: ไปถึงตอนประมาณซักสิบเอ็ดโมงนะครับ,ก็หลวงพ่อกำลังฉันข้าวอยู่,ก็บอก,ขอมาอยู่วัดด้วย,ผมอยากเล่นหนังตะลุงเป็น,คือในช่วงที่ออกจากโรงเรียนตอนแรกๆนั้นคุณพ่อพยายามฝึกให้ผมเล่นหนังตะลุงแล้วในตอนนั้น,เพราะว่ามีอาชีพที่จะเป็นอาชีพเสริมได้หลังจากเราออกจากโรงเรียนก็ควรจะเล่นหนังตะลุง,หลวงพ่อบอกว่าให้ไปคุมเครื่องไฟ,คือที่วัดเค้าจะเครื่องไฟให้งานศพงานอะไรเงี้ย,ผมเป็นช่างไฟก่อนช่างเครื่องเสียงอะ,ชาวเอ็น.ดี.เนียร์.(หัวเราะ)
- ณ. ชาวเอ็น.ดี.เนียร์,ถ้าสมัยนี้ฟังดูอย่างเงี้ย,แต่จริงๆไม่ใช่หรอก,คุมเครื่องไฟธรรมดาเนี่ยเอง,ไปอยู่ที่นั่นเลย,ส่งข่าวให้ที่บ้านทราบมั๊ย .
- ค. ไม่อะ.
- ณ. อยู่ที่วัดต้องทำงานคือคุมเครื่องไฟ.
- ค. คุมเครื่องไฟ.
- ณ. แล้วทำอะไรอีก.
- ค. เอ้อ :: งานหลัก ๆ โดยทั่วไปก็เนี่ยอะ,ดูแลเรื่องเครื่องไฟ,เก็บเครื่องไฟ,เก็บค่าเช่าครับ,แต่ก็เคยมีวิรกรรมที่หนึ่งนะ,คือโดนหลวงพ่อกุมเหมือนกัน,มีอยู่วันไปคุมงานศพ,ศพเมื่อสมัยก่อนเค้าไม่มีการฉีกขา,ไม่มีอะไรอย่างเงี้ยนะอะ,ก็ปรากฏว่าพระกำลังสวด ๆ ,แล้วก็ศพก็ตื่น,เค้าเกาะโลงขึ้นมา,กุก ๆ ๆ ,อะไรเงี้ย.
- ณ. ไม่ตาย.
- ค. ไม่ตายอะ,พระก็วิ่งหมดเลย.
- ณ. อู๊ย.
- ค. อะ,แล้วผมก็อยู่ทำไมละอะ,พระยังวิ่งเลย,ผมก็วิ่งด้วย,แต่ผมวิ่งนะ,ผมได้ไม้ค้ำไปค้ำหัวหนึ่ง,ไม้ค้ำหน้าค้ำนะอะ,ได้แต่ไม้ค้ำ,สาบขาดไปไหนก็ไม่รู้,ได้แต่ไม้ค้ำ,ไปถึงหลวงพ่อบอก,วิ่งมาทำไม,บอกศพตื่น,อ่า ! พระที่วิ่งพร้อมผมนะ,โดยเลื้อยเกาะตรงนี้ (ชี้ที่ขา) องค์กรนี้,เลื้อยไม้ที่ค้ำแขวนไว้เนี่ย,เลื้อยที่มันมีฟัน,ก็พระก็วิ่งนะ,ผมจะอยู่ทำไม,พระวิ่งแล้วผมจะเหลือเหรอ.
- ณ. (หัวเราะ) อยู่ที่วัดนี้นานมั๊ย.
- ค. เอ้อ :: ไม่ได้นานเท่าไร,ก็มีหนังตะลุงมาเล่น,มาแสดงที่วัดเป็นประจำปี,แต่หนังตะลุงนี้เค้าจะผูกขาดเลย,เป็นหนังเส้นมากอะ,ผูกขาดกับวัดนี้ตลอด,ผมก็เลยบอกหลวงพ่อบอกว่า,ผมอยากจะเล่นหนังตะลุงอยู่แล้ว,ก็เลยขอให้หลวงพ่อบอกช่วยฝากให้หน่อย.
- ณ. ให้ฝากมาอยู่คณะหนังตะลุงเนี่ยนะ !
- ค. ครับผมไปอยู่คณะหนัง
- ณ. ที่เป็นหนังไทยก็จะว่า,กราบเท้าหลวงคนแล้วก็ลาออกจากวัดไป
- ค. ครับผม

- ฉ. ในชีวิตของความเป็นถูกผู้ชายคนหนึ่ง. การ ได้อยู่วัด, การ ได้อยู่กับหลวงตา. ตามคุณนิตนึ่ง, หลวงตามิบุญคุณกับคุณ ชักแก้วไหน.
- ค. ที่สุดเลขครับ. เพราะว่าท่านเป็นพระที่: ผม ๆ เรียกว่าพ่อ. พ่อฉัน. ผมเรียกพ่อฉันอะ. พ่อฉัน. ถ้าเป็นภาษากรุงเทพก็น่า จะมาจากหลวงตานั่นแหละ. แต่ว่ามันเป็นภาษาที่ผมว่ามันลึกซึ้งมาก. เป็นพ่อที่บวชเราครับ
- ฉ. นั่นคือความรู้สึกที่มีต่อท่าน.
- ค. ครับผม.
- ฉ. ครับผม. มาอยู่คณะหนึ่งตระกูลสายขันธ์.
- ค. หนักกว่าเก่า.
- ฉ. หนักกว่าเก่า. หนักกว่าอยู่วัดอีกเหรอ.
- ค. ครับผม.
- ฉ. ทำไมล่ะ. เพราะอะไร.
- ค. เพราะเราไปในฐานะเป็นเด็กฝึก กนังตระกูล. ที่มีการ ไปอยู่ในโรงหนึ่งตระกูลแบบเด็กฝึก กนังตระกูลนี้. จะเป็นที่รัง เกียจของลูกกนังตระกูล. เพราะว่ามันจะมีตำแหน่งเพิ่มขึ้นมาตำแหน่งหนึ่งที่ว่าขึ้นมาจากตำแหน่งหนึ่ง. ตำแหน่งนี้มันจะ ไปขวาง, ไปกิด, ไปเป็นอัตราส่วนเพิ่มนะอะ. เป็นโควตาเกินไปคนนึงอะ. เพราะฉะนั้นการเดินทางไปไหนมาไหน. ผมก็ต้องไปกับเค้าด้วยตลอด. ผมจะต้องทำงานรับใช้ในส่วนของการที่จะเมืองเบน. ความคิดของเค้าที่รังเกียจเรา โดยการที่รับใช้เค้า. เค้าจะให้ไปซื้อ. ทำทุกอย่างในวงในคณะรวมทั้งการจัดรูป, จัดของ, จัดเครื่อง, จัดฉาก. เอาของลง รถอะไรอย่างเงี้ย. แต่มันก็มีแค่รถกระบะคันเดียวที่มีหลังคานะครับ.
- ฉ. หมายถึงว่าเวลาที่เดินทางกันไปเป็นคณะเนี่ยมีรถกระบะคันเดียว.
- ค. คันเดียวครับ.
- ฉ. แล้วเครื่องอุปโภคอยู่ไหน.
- ค. อยู่บนหลังคา.
- ฉ. อยู่บนหลังคา. แล้วท้ายรถล่ะใครนั่ง.
- ค. ท้ายรถนี้มันจะมีสองเบาะสองแถว. แล้วก็จะมียาวให้เกาะ. ข้างๆเบาะข้างๆแถวจะมีทอมป้าอยู่ข้างละอันซึ่งจะกินที่ ไปสองคน. นอกนั้นจะเป็นมือปี, มือโมง, มือฉิ่ง, มือฉาบ, มือทับ, มือกลอง.
- ฉ. นั่งกันหมด.
- ค. นั่งกัน. แล้วเค้าจะเอาผ้าขาวม้าผูกที่ราวเพื่อที่จะนั่งอย่างเงี้ย (ทำท่านั่งประกอบ) แล้วเอาคอไปค้ำ. แล้วก็กลับได้เวลา เดินทาง.
- ฉ. สะ. เหมือนแฉวนคอนะนะ.
- ค. ไม่. มันแบบ:: มันห้อยมาอย่างเงี้ย. ผูกสองทางครับ. ไม่ใช่ผูกแบบผูกคอตาย.
- ฉ. อ้อ! ผม ๆ ผมพอเข้าใจแล้ว. เอานี่อะ. ท่านผู้ชม. อย่างนี้ใช้มั๊ยครับ. ... ที่จะได้เป็นแปลได้. แล้วก็นั่งแล้วก็กลับ.
- ค. เพราะว่าเราเล่นหนึ่งตระกูลตั้งแต่หนุ่มจนถึงสว่าง. เพราะฉะนั้นการเดินทางของเรานี้. เวลาหลับก็คือเวลาที่เรานอน รถ.
- ฉ. แล้วเรานอนอย่างนั้นด้วย.
- ค. ผมนั่งหลังคาครับ. ไม่มีที่สำหรับเตี๊ยมงานข้างล่าง.
- ฉ. โอ้โฮ! อยู่บนหลังคา, อย่างกับของ.
- ค. ผมเป็นคนจัดของเองใช้มั๊ย. ผมก็วางถึงกองไว้วางไว้. แล้วก็เหยียดตรงกลางไว้.
- ฉ. ให้ได้นั่ง.
- ค. ให้ได้นั่ง.

- ก. คอนนั้นอาตุประมาณซัก
- ค. ๑๔.
- ก. ๑๔.
- ค. ครับผม.
- ก. มองลงมาข้างล่างเห็นเค้ามีเปลนอนกันอย่างนั้นรู้สึกเป็นยังไง.
- ค. อิจฉา.
- ก. อิจฉา.เปลนอนนั้น.อยากจะลงมานั่งอย่างนั้นบ้าง.
- ค. ใช่.ผมถึงไม่ค่อยชอบผ้าขาวม้าซักเท่าไร.(หัวเราะ)
- ก. อืม ๆ อิจฉา.
- ค. มันยังไงไม่รู้.ผมบอกไม่ถูกพี่.
- ก. แล้วมาอยู่ได้ฝึก, ได้หัด, ได้ทำบ้างมั๊ย.
- ค. ไม่ได้ทำเลย.
- ก. ไม่ได้ทำเลย.โอกาสที่เค้าใช้อย่างเดียวเลยคือ, ซื่อของ.ทำอะ โน่น, ทำอะนี่.
- ค. ใช่ครับ.แต่นั้นคืออาจารย์สอนแล้วนะครับ.คือเราต้องเอาเอง.
- ก. อืม.แอบ ๆ.แอบตอนที่เค้าเล่นอะไรจ้ะ.เราก็แอบดู.ครูหักลักจ๋า.
- ค. อะ.ต้องนั่งอยู่ข้างๆ.คอยจัดรูป.เรื่องอะไรเราก็จัดรูปส่งให้.ส่งให้.พอรูปนี้ใช้เสร็จแล้วเราก็เก็บรูปไปวางไว้ที่เค้า.
- ก. อะไรอย่างเงี้ยครับ.แต่ละฉาก ๆ เราต้องจำให้ได้ว่าใช้รูปอะไร.
- ค. มีโอกาสได้เซ็คบ้างมั๊ย.
- ก. มีตอนหัวค่ำ.ตอนที่อาจารย์ยังไม่คืน.หนังตะลุงต้องลงโรงแล้ว.ต้องมีการบูชาครูก่อน.หรือเอาพ้อแก่ออกมาเซ็คก่อน.
- ก. อะฮะ.หลังจากคอนนั้นคือตระเวนเล่นตามที่ต่างๆอะไรแล้วเนี่ย.ได้เจอหลวงพ้ออีกบ้างมั๊ย.
- ค. เอ้อ : หลังจากนั้นหลวงพ้อก็มาหา.มาหา.เป็นภาพที่ผมประทับใจมากก็คือ,เมื่อก่อนต้องเดินทางโดยเรือระหว่างวัดมาที่บ้านอาจารย์หนังตะลุง.ไม่มีทางรถ.หลวงพ้อขึ้นมาจากเรือมีตะเกียงเจ้าพายุมาอันหนึ่ง.แล้วก็แบกบิ๊บน้ำมันก๊าดมาด้วยเพื่อที่จะให้ผมจุดตะเกียงเจ้าพายุแล้วก็ฝึกเล่นหนังตะลุงที่บ้านขามที่หนังตะลุงไม่ได้ออกไปฉาย.
- ก. อุดต้ำหามาให้.
- ค. หลวงที่แบกบิ๊บน้ำมันมา ให้.
- ก. แบกเองเลย.
- ค. ใช่ครับ.แล้วก็มีข่ามด้วย.
- ก. เรียกว่าท่านรักเรามากนะเนอะ.ถ้าพูดถึงเนอะ.
- ค. ครับผม.
- ก. เคี้ยวที่ท่านยังมีชีวิตอยู่มั๊ย.
- ค. อยู่ครับ.อยู่.ผมยังไปหาตลอดเลย.
- ก. โอ้ ! ดีมาก.เคี้ยวค่อยไปตามถึงคอนเรื่องความสำเร็จ.แต่ว่าคอนนั้นคือภาพที่จำได้.
- ค. ครับ.มาถึงวันแรกคือปลูก โรงหนังตะลุงแล้วก็ต้องไปฮิมไม้เค้าอะ. ไม้ที่เอามาทำโรงหนังตะลุง.ฝนตกหนักมาก.ก็เป็นวันที่จะต้องแบบ : นายหนังตะลุงคือมือผมขึ้นโรง.บอกเป็นการครอบคุ.ใกล้ ๆ จะสำเร็จแล้ว.ผมเริ่มเล่นแล้ว.ฝนตกมาก.โอ้ไม้ที่ผูกมันไม่แน่นยังไงไม่รู้.พอถึงผมขึ้นโรง,หลวงพ่อนั่งอยู่บนโรงแล้ว. ไม้มันหักกลางทับขึ้นมาอย่างเงี้ย.แบบ ไททานิคเลย.หักกลาง,หัวมาอย่างจ้ะ.(ทำท่าประกอบ)
- ก. แล้วหลวงพ้อละ.

- ค. ก็หัวแตกอะ .(หัวเราะ)
- ง. วันนั้นนะนะ.
- ค. ผมก็ถ่วงลง ไปอยู่ข้างล่างด้วย.กองอยู่กับพื้นเลย.
- ง. โอ๊ย ! ตายแล้ว.
- ค. แต่ผมนี่กในใจนะ.ตอนนี้มันมีนางสังหรณ์.ชีวิตการแต่งงานหนึ่งตระกูลของผมคงไม่ได้เป็นแล้วแหละ.
- ง. วันเค้าจะจับมือขึ้น โรงให้เล่นคัน โรงหัก, โรงพัง.
- ค. ครัวบ. โรงพัง.
- ง. เพราะฉะนั้นมันก็มีความรู้สึกเหมือนกันว่า,ฉันคงไม่รุ่งทางนี้แน่.
- ค. แต่หลวงท้อเสียสองเค้ง.ก็อนอกจากศิระของท่านแตกแล้ว,ก็ก็ต้องจ่ายค่าไม้ด้วย.
- ง. อ้อเหวอ !
- ค. ไปยิ้มไม้เค้ามาไงครัวบ.ต้องจ่ายค่าไม้.
- ง. โอ ! น่าตงดาวหลวงท้อจริง ๆ .หลังจากนั้นก็เลยคิดว่าฉันไม่เป็นทางนี้.ทางนี้ไม่รุ่งแน่.ทำยังไงต่อไป.
- ค. หลังจากนั้นก็คือ : ตระเวน ไปกับหนึ่งตระกูล.
- ง. อ้อ ! ยัง ไปอยู่.แต่แค่คิดเฉย ๆ ว่า,ถ้าจะไม่รุ่ง.
- ค. อะไรอย่างเงี้ย.
- ง. ครัวบผม.
- ค. แต่ว่าหลังจากนั้นปู่ บ.ผมก็เริ่มฝึกเครื่องหนึ่งตระกูลทุกชนิด.พอคนตีฉิ่งลงไปปีศาจจะข้างล่าง,ผมก็จับฉิ่งมาตี.เล่นตาเราละ.โคขนาหนึ่งตระกูลเอาหนึ่งตระกูลฟาด.เพราะมันตีพร้อมจังหวะอะไรอย่างเงี้ย.ตีจนกระทั่งเป็น.พอเป็นถึงปู่ บ.ตีฉิ่งเป็นแล้วโช่ม้อยอะ.พอถูกทูลหนึ่งตระกูลที่เป็น โหม่งลงไปข้างล่าง,ก็เล่นโหม่งต่อ.จนผมเล่นเป็นเครื่องคนตรี.เป็นหมดทุกชนิดของตระกูลทุกอย่าง.
- ง. อ้อ.นี่คือเหตุผลที่ปัจจุบันนี้คุณเอกชัยเนี่ยเห็นของพวกนี้,เรียกว่าเป็นของที่เห็นชินตาขาค.ทำได้.เล่นได้.รู้สึกได้มาตลอด.เพราะใช้การที่อยู่หนึ่งตระกูลมานี่เอง.
- ค. ครัวบผม.
- ง. แต่ก็มีเหตุที่ทำให้ชีวิตเค้าต้องเปลี่ยน ไปอีกครั้ง.ต้องออกจากคณะหนึ่งตระกูลอยู่ดี.ไปไหน.
- ค. ก็กลับบ้าน.
- ง. กลับบ้าน.
- ค. ไปฝึก ลูกคู่ตี กอะ ไรอย่างเงี้ย.ที่นี้ออกเล่นงานประมาณคืนหนึ่งรับค่าจ้างประมาณ ๘๐๐-๑๐๐๐ ช่วงนั้น.ใช้ชื่อหนึ่งกวีน้อยสิทธิ์หนึ่งครวญแสงแก้ว.
- ง. กวีน้อยสิทธิ์หนึ่งครวญแสงแก้วคือครูเรา.คือครูครวญแสงแก้ว.
- ค. โช้ครัวบผม. งานก็เริ่มมี.แต่ที่เราต้องเช่ากล่องชุด.มันแพงมาก.ห้กค่ากล่องชุดแล้วบางทีผมก็ขาดทุนอีก.ก็เลยคิดจะหาตั้งค์ช้อกล่องชุด.ตอนนี้ราคา ๖๐๐๐ บาท.
- ง. ทำยังไง.
- ค. พอดีเค้ามาบอกให้ไปปลูก.หมายถึงว่ามันมีสวนขางอยู่หลังบ้านใจ.เนื้อที่ดิน ๑๐ ไร่.บอกว่าจะไปทำยังไงก็ได้.ปลูกผักปลูกอะไร.ผมก็ตัดสินใจ.
- ง. หมายถึงมันว่างอยู่โช่ม้อย.
- ค. เค้าปลูกขาง.ปลูกขางใหม่ ๆ.มันยังคันเล็ก ๆ มาก.และระหว่างร่องขางมันก็จะมิเป็นร่อง ๆ กว้าง ๆอะ.ให้ผมไปทำอะไรก็ได้.
- ง. ทำอะไรก็ได้.
- ค. ทำอะไรก็ได้.ผมก็เลยไปถางหญ้าตรงนั้นนะ.ปลูกพริกขี้หนูทั้งหมด ๑๐ ไร่.ทำคนเดียว.

- ณ. คนเดียว.ตั้งใจว่าจะปลุกพริกชี้หูทั้งหมด.
- ค. เพื่อขาย.เขาคิดจะมาซื้อของชุกให้ได้.
- ณ. โอ้โฮ ! คนแถวนั้นเค้าเห็นแล้วเค้าว่าอะไร.
- ค. บ้า.
- ณ. บ้า.
- ค. เค้าไม่มีใครพูดกับผมแล้วตอนนั้น.เค้าก็บอกว่าอย่าไปคุยกับไอ้โรคมัน.มันไม่เต็มบาท.
- ณ. มันบ้าไปแล้ว.
- ค. มันบ้า.
- ณ. เพราะว่าวัน ๆ นะครับ,ตอนนั้นที่คนอื่นว่าบ้า.เพราะว่าวัน ๆ ไม่ทำอะไรเลยครับ. ๑๐ ไร่คนเดียว.เด็กผู้ชาย,ตอนนั้นอายุซัก ๑๕ นะ.
- ค. ก็ประมาณสิบหกสิบเจ็ดแล้วครับ..
- ณ. เหมอ. ตอนนั้นสิบหกสิบเจ็ดแล้ว.วัน ๆ ไม่พูดกับกับใครเลย.นั่งถาง,นั่งขุดดิน,นั่งทำอยู่.
- ค. ครับ.
- ณ. รอให้พริกมันโต.ก็เดือนมันโตเนี่ยพริก.
- ค. เออ :: ๒ เดือนกว่า ๑ เดือน.
- ณ. นั่งมองมันอยู่อย่างงั้นแหละ.
- ค. มันจะต้องมีการเริ่มต้นตั้งแต่ถางหญ้า.เสร็จแล้วก็ขุดหญ้า.ขุดหญ้าแล้วก็เอาเชือกขึงแนว.ขุดหลุม.ขุดหลุมเสร็จแล้วก็ต้องเอาขี้เถ้ามาใส่ ๆ ๆ.ใส่เสร็จแล้วก็ไปเอาต้นกล้าของพริกชี้หูมาปลูก ๆ ๆ.แล้วหอบน้ำมารด.พอมันเริ่มต้นอยู่ตัวปุ๊บ.เราก็ต้องไปขุดดิน.ขุด ๆ ๆ เพื่อเอาดินมันมากองไว้.เพื่อไม่ให้ต้นมันล้มเวลาลมพัด.
- ณ. ต้องทำอย่างนั้น ๑๐ ไร่.
- ค. ผมหอบจนน้ำแห้งไปเป็นแอ่ง ๆ นะ ,หอบน้ำ.
- ณ. แล้วก็เฝ้าดูมันโต.
- ค. ไร่ครับ.แล้วทุกคนแถวนั้นไม่มีใครพูดกับผมเลย.
- ณ. อืม.
- ค. ทุกคนก็บอกลูกเหมคสันบ้า.มันบ้า.
- ณ. อืม.ในที่สุดมันโตมั๊ยพริก.
- ค. ก็โตครับ.
- ณ. ได้พริกไปขายมั๊ย.
- ค. ได้ไปขาย.
- ณ. ได้เงินมากเท่าไร.
- ค. ตอนนั้นเท่าที่ทำได้,ประมาณสองหมื่นกว่าบาท.
- ณ. โอ้โฮ ! เก่งจริงๆ .ในสามสี่เดือนเนี่ยนะ !
- ค. ครับผม.
- ณ. จากที่คนเรียกว่าคนอยู่เฉย ๆ เนี่ย หกพันยังหาซาก.แต่หาได้สองหมื่นกว่าบาท.
- ค. สองหมื่นกว่าบาทก็จะเอาไปเข้าธนาคาร.หลังจากที่ซื้อของแล้ว.ปรากฏว่าวันรุ่งขึ้นน้องคนเล็ก.ปัจจุบันที่บอก ๕ คน นี้อือเหลืออยู่ณะ.น้องคนเล็กเป็นผู้ชายไม่สบายเข้าโรงพยาบาล.
- ณ. เงินที่ได้มาวันนั้นสองหมื่นกว่าบาท,ที่ตั้งใจว่าจะซื้อของหกพันบาทและที่เหลือจะเอาไปฝากในธนาคาร.น้องไม่สบายทำยังไง.

- ค. ก็ต้องไปรักษาน้องที่โรงพยาบาล. น้องไม่สบายอยู่ ๖ วันก็เสียชีวิต.เงินก็หมดในช่วงแรกก็เยอะ.ก็มาทำงานน้อง.ก็ไม่เหลือเลย.
- ด. กลองไม่ได้.
- ค. ครับผม.
- ด. ชีวิตมันเหมือนกับสิ่งที่บอกตั้งแต่แรกแล้วว่า,สงสัยจะไม่ได้ทำแล้ว ใจหนึ่งตะลึง. ไปทำอะไรต่อ.
- ค. ก็มีเพื่อนอยู่ที่ข้างบ้าน.เค้าไปเป็นการ โรงอยู่ที่โรงเรียนสุรนารีวิทยาแล้วรจนตาย.เค้าก็ขาดการ โรง.ผมก็จะไปเป็นการ โรง.
- ด. เลชไปเป็นการ โรงที่โรงเรียน.
- ค. ที่โรงเรียนสุรนารีวิทยา.
- ด. ครับ.
- ค. ก็เป็นการ โรง.เงินเดือน ๖๕๐ บาท.
- ด. ที่คุณเล่ามานี้ยังไม่ถึงตรงไหนที่จะเป็นนักร้องเลย.แล้วมาเป็นนักร้อง ได้ยังไง.
- ค. เอ้อ : คอนหลังครับ.
- ด. เหรออะ.
- ค. เริ่มโกธแล้วอะ.
- ด. อ้อ ! เริ่มโกธแล้ว.มาเป็นการ โรงอยู่.แล้วทำอะไรบ้าง.
- ค. ตอนเป็นการ โรงโซ่มัธยม.ก็ทำทุกอย่างที่เป็นหน้าที่ของการ โรง.กวาดขยะ,ล้างถ้วย,ตักน้ำใส่ถ้วย,แล้วก็ไปส่งเด็ก.มันมีตั้งแต่เด็กอนุบาลจนถึงเด็กอายุ ๖.๖ นะอะ.ผมจะเกลียดคันหูมาก.
- ด. ทำไม.
- ค. ไบมันร่วงบ่อย.
- ด. อ้อ ! เป็นการ โรงนี้เราต้องเป็นคนกวาด, เอ้อ ! คุณเกลียดหลายอย่างแล้วนะ.ผ้าขาวม้า,คันหูมาก.
- ค. คือว่าคันหูมากเนี่ยเรากวาดๆ เสร็จ.เราเอาไว้กวาดเก็บไม้ทันถึงกอง,ร่วงอีกแล้วไบนะ.มันร่วงบ่อยมาก.
- ด. (หัวเราะ) ตอนนีไปเป็นการ โรงมันอยู่ในโรงเรียน.มันได้กลับไปสู่อากาศของ โรงเรียนอีกทีตอนที่ออกมาตั้งแต่ มศ.๑.
- ค. ใช่ครับ.
- ด. มองบรรยากาศโรงเรียนแล้วรู้สึกยังไง.
- ค. อยากเรียนหนังสืออีก.
- ด. จริงหรอ.
- ค. ครับผม.
- ด. ตอนนั้น ๑๗ แล้วมา.
- ค. ครับ. ยังอยากเรียนอีก.เพราะว่าคนที่จบ มศ.๕ ยังมาเป็นครูฝึกสอนที่นั่น ได้.
- ด. อ้อ ! ก็เลยคิดว่า,ถ้าเกิดว่าได้เรียนหนังสือจะดี.
- ค. เอ้อ : จริงๆ ผมอยากเรียนอยู่แล้ว.เพียงแต่ว่าผมไม่มีตั้งจะเรียน.เพราะเค้าให้ออกอย่างเด็ด.ที่นี้ก็มีคนที่จบรองเด็กนักเรียนเค้าเรียนศึกษาผู้ใหญ่อยู่ที่โรงเรียนวัดเสมामือง.ผมก็เลยไปเรียนด้วย.ไปสมัครเรียนหนังสือด้วย.
- ด. นี่เป็นชีวิตของการกลับมาเรียนอีกครั้งหนึ่ง.แต่เรียนศึกษาผู้ใหญ่.
- ค. ครับผม.
- ด. ซึ่งอายุประมาณสิบเจ็ดสิบแปดแล้ว.
- ค. ตอนนั้นจะลืมเรื่องการถนอหนังตะตุงแล้ว.

- ก. แล้วไปแล้ว.
 ข. เพราะว่าอยากเขียนหนังสือ.
 ก. ก็มาเขียนหนังสือ.
 ข. ครับ.
 ก. เขียนได้เป็นยังไงบ้าง.
 ข. ก็เขียนจบระดับ ๓. ก็คือ มศ ๓.
 ก. เขียนได้จบ.
 ข. ครับ.
 ก. ก็ปี.
 ข. ปีครึ่งครับ.
 ก. ปีครึ่งจบ. คือ ๑๖๕ ตอนจบ มศ. ๓.
 ข. ดีใจมาก. จบ มศ ๓ แล้ว.
 ก. ก็ยังเป็นภารโรงอยู่.
 ข. ครับ. ไปเลี้ยงฉลองกับเพื่อนที่ไนท์คลับแห่งหนึ่ง. ก็มันเห็นนักร้องเค้ามาร้องเพลงแล้วเค้ามีมาลัย.
 ก. อ้อ !
 ข. ก็เลยเฮ้ ! เราเคยเล่นหนังตะลุงนะ. เราน่าจะเป็นนักร้องได้. ร้องเพลงได้. ก็มาสมัครร้องเพลง.
 ก. ชีวิตของการเป็นนักร้องเริ่มครั้งนี้.
 ข. ใช่ครับ.
 ก. วันที่เขียนหนังสือจบนะครับ มศ. ๓ ในสมัยนั้น. แล้วก็ไปเลี้ยงฉลองที่ไนท์คลับ. และนี่ก็เป็นครั้งแรกที่จะเริ่มเป็นนักร้อง. แต่หลังจากนั้นชีวิตมันจะดำเนินต่อไปยังไง. เวลาวันหยุดไปแล้วสองช่วงนะครับ. วันนีพิเศษครับ. แฟน ๆ จะได้ไม่ต้องไปไหน. ทำให้พิเศษเลย. ต่อให้ช่วง ๓ อีกที. พักสักครู่หนึ่ง. แล้วเดี๋ยวพบกับเค้า. เอกชัย ศรีวิชัย.

(พักโฆษณา)

- ก. กลับมาสู่รายการของเราอีกครั้งนะครับ. เอกชัย ศรีวิชัย, ชีวิตเค้าผันแปรไปอีกแล้ว. หลังจากที่ไปเป็นภารโรงนะครับ. เขียนหนังสือจบ มศ. ๓ โดยเรียนแบบการศึกษาออกโรงเรียน. ก็ไปฉลอง. ก็เกิดความรู้สึกอยากเป็นนักร้อง. ไปสมัครเป็นนักร้อง. เค้ารับมั๊ยครับ.
 ข. รับครับ.
 ก. น่าน ! ชีวิตนักร้องเริ่มต้นทันที.
 ข. ยังฮะ.
 ก. ยังหรือฮะ.
 ข. เค้าให้ผมเป็นบ๊วย.
 ก. อ้อ ! ให้เป็นบ๊วย. แล้วคุณชอบรับได้ยังไง. คุณจะไปเป็นนักร้อง.
 ข. ผมยังไม่ทันถามเค้าว่า. เอ้อ :: บอกเค้าว่ามาสมัครร้องเพลง. เค้าก็บอก. คืนนี้ก็มีมาทำงานเลย. ผมก็เข้าใจว่าน่าจะมาร้องเพลงเลย.
 ก. เท่าไหร่.
 ข. ฮะ. เท่าไหร่. พอไปถึงเค้าบอกว่านักร้องมันยังเต็มอยู่. ให้ผมฝึกงานดูแลเรื่องบ๊วยเรื่องอะไรไปก่อน.
 ก. ก็เป็น.
 ข. ก็เป็นฮะ. อยากเป็นนักร้อง.
 ก. อยู่ที่จังหวัดไหนฮะตอนนั้น.

- ค. นครศรีธรรมราช.
- ก. ยังอยู่นครศรีธรรมราชอยู่นะครับ.พูดถึงการร้องเพลงที่ตอนนั้นอยากเป็นนักร้อง.เราร้องเพลงเสียงดีมากหรือใจ,ถึงอยากเป็นนักร้อง.
- ค. เอ้อ :: ผมคิดว่า,ผมเล่นหนังตะลุงได้แล้วก็น่าจะร้องเพลงได้.ใช้เสียงดีหรือไม่ดีผมไม่รู้.แต่ผมไม่ได้อยากเป็นนักร้องเพราะชอบร้องเพลง.อยากเป็นเพราะได้เงิน.
- ก. อ้อ ! ถือว่ามันเป็นอาชีพที่จะหาเงินหาทองได้.ก็เลยอยากเป็นนักร้อง.
- ค. ครับ.
- ก. ตอนไปร้องเพลงเนี่ยมี,เค้าเรียกอะไรรนะ.ทรนเนอร์ไร้มั้ย.มีครูฝึก.มีมั้ย.
- ค. มีอะ.อาจารย์ปรง.คืออาจารย์ปรง พิชัยรัตน์ท่านเป็นมือคีย์บอร์ดในตอนนั้น.โน้ตคล้ายที่เค้าเล่นคือ ??? อาจารย์ก็จะมาก่อนเพื่อนทุกวัน.ผมก็จะออกไปเสิร์ฟ.กับอก,อาจารย์ , ผมอยากร้องเพลง.อยากร้องเพลง.มาสมัครตอนแรกเค้าก็บอกทำให้ผมรอจังหวะก่อนเพราะนักร้องผู้ชายเค้าจะไม่ค่อยรับอะ.มีก็จำนวนสองคนก็เต็มที่แล้ว.ถูกทุกคนถูกทุกคน.อาจารย์ก็พยายามให้ผมร้องให้ฟัง.ร้องให้แกฟัง.ผมก็ร้อง.ก็เสิร์ฟน้ำแกลไปด้วยทุกวัน.แกลบอกโอ้โฮ ! เสียงดีจริงๆ นะ.ต้องดั่งมะมิ่งเนี่ย.ผมโกรธมาก.
- ก. อ้าว ! ทำไมอะ.
- ค. อาจารย์จะกินน้ำก็ไม่เห็นจะเป็นไร.ไม่เห็นต้องปะเถาะผมมากขนาดนี้ก็ได้.ผมก็เสิร์ฟได้ทุกวันอยู่แล้ว.หน้าที่ผม,ผมต้องเสิร์ฟอยู่แล้ว.
- ก. คิดว่าอาจารย์ปะเถาะ.
- ค. จะกินน้ำ.
- ก. เหรอะอะ. แต่จริงๆ อาจารย์ปรงอาจจะชอบเสียงเราจริงๆ.
- ค. ท่านบอกว่าผมแแก้วเสียงดี.
- ก. อ้อ ! แแก้วเสียงดี.ที่ว่าร้องให้ท่านฟัง.ท่านบอกเสียงดีมากเลขนะ.ไหนลองร้องให้ฟังซิ.ร้องแบบสมัยนั้น.ร้องอะไรให้ท่านฟัง.
- ค. (ร้องเพลง โดยทำเสียงแหบและต่ำ) ผมแสนซำบซึ่งในทวงมาลัยที่เขว่นเพลงนำมาคด้องให้.ขอบใจเสียเป็นอย่างนัก.
- ก. อาจารย์ปรงบอกว่า.
- ค. เสียงดีมาก.
- ก. (หัวเราะ)
- ค. แล้วผมไม่โกรธได้ไง.
- ก. (หัวเราะ)
- ค. เค้าบอกแแก้วเสียงดีกล้าเหลือเกิน.
- ก. (หัวเราะ)
- ค. แกลเป็นคนมองผมเป็นเพชรเลขนะ.
- ก. แล้วทำไงถึงได้มาเป็นนักร้องล่ะครับ.ทำไง.
- ค. ก็อาจารย์ลาออกจากที่โน้ตคล้าย.คือเริ่มมีอิเล็กทรอนิกส์เข้ามาครั้งแรก.ช่วงนั้นจะเริ่ม ??? ที่ไหนก็จะเป็นวง ๘ ชั้นหมด.ห้องอาหารจะยังไม่มินิก้องร้องเพลง.โน้ตคล้ายอย่างเคียวที่มีนักร้องร้องเพลง.ก็จะมีห้องอาหารครั้งแรก.ก็คือมีอิเล็กทรอนิกส์,มีเบต,มีคอร์ด.
- ก. มีครบเลย.มันไม่ต้องใช้ ๘ ชั้นเลย.
- ค. อาจารย์ก็ไปเล่นอิเล็กทรอนิกส์.เรามาไป.แกลเป็นคนรับอาสาจะฝาก.เคียวฝากให้.ดูเล่นอิเล็กทรอนิกส์ครั้งแรก.มิ่งต้องได้ร้องเพลง.ทำสมุดคีย์ให้ผม.

- ณ. ทำให้เรียบร้อย.
- ค. อะ.เมื่อก่อนไม่มีไน้ดอะ.เป็นคีย์.เป็นหน้า ๆ ให้เห็น.
- ณ. เพื่อเวลาไปสมัครกับเค้าเค้าจะให้เห็นว่า,ไฮ้ ! นักร้องตัวจริงนี่.
- ค. ไฮ้ ! ร้องเพลงได้เยอะ.
- ณ. แล้วมีสมุดคีย์.
- ค. เป็น โปรเทรตชั้นเนอด.
- ณ. อ้า ! มืออาชีพ.
- ค. มืออาชีพ.
- ณ. ยื่นป๊อบใบสมัคร,เค้ารับมัย.
- ค. อาจารย์ฝากด้วย,ไฮ้ไฮ้ ! ร้องดี.คนนี่ร้องดี.บุคลิกดี.หน้าตาดี.คอนั่นนะที่.
- ณ. แหมนี่อาจารย์ป๊อบนี่ก็โกหกจริง.
- ค. ก็ :: ผมไปเยี่ยมสุทเค้า.
- ณ. โอเค.ได้มัย,เคียวก่อนเค้ารับหรือยังละ.
- ค. เอ้อ :: อาจารย์บอกว่าชัวร์.เค้ารับอะ.
- ณ. โอเค.
- ค. แต่งตัวมาเลขนะวันเนี่ย.ผมนอนไม่หลับเลยทั้งคืนเพราะจะได้เป็นนักร้องด้วย.
- ณ. อิม.ป็นี่อายุเท่าไรแล้วปีที่ไปคอนเนี่ยอายุซักเท่าไร.
- ค. ประมาณซัก ๑๘.
- ณ. เฮลละ ! ได้เป็นนักร้องละ.ไปเยี่ยมสุทเพื่อนมาเลย.
- ค. ก็ไปเยี่ยมสุทมา.ก็ใส่เดิน.ใส่สุทสีเขียว.เข้ากับผิวผมมาก.คอนั่นผมจะนวลมากผิว.ก็ใส่สุทแล้วผูกเนคไทค์หน้ากระจกอะไรเงี้ย.เดินแอดท่านี้ดีมัย.วนอยู่หน้ากระจกนั่นแหละ.สามโมงเย็นให้มันมืด.มันมืดช้า.ก็พอตอนประมาณซักห้าหกโมงเย็นก็หิวสุทมา.สุทต้องพาคที่โหลมันลูเทห์.
- ณ. นี่เค้าเรียกแขนอะ.
- ค. แขนอะ ๆ.ภาษาใต้อะ.พาคที่แขน.ผูกเนคไทค์.ถ้าใส่สุทเค้าจะดูเป็นกัปตัน.ต้องพาค.แล้วโบกรถ.ไปส่งที่ภัตตาคารหรือชุกทอง.นักร้อง. (ชี้ที่ตัวเอง)
- ณ. (หัวเราะ)
- ค. ต้องบอกด้วย.ไปส่งที่ภัตตาคารหรือชุกทอง.นักร้อง ๆ.
- ณ. ไปส่งห้าโมงกว่าแล้ว.
- ค. ห้าโมง.
- ณ. ต้องร้องกี่โมงประมาณ.
- ค. สองทุ่ม.
- ณ. ไปรอเลย.ไฮ้นี่เป็นคนคิดมาก.
- ค. อะ. ไปถึงปู้ น้าก็บอกว่าให้เอาคันไม้มาประดับหน้าเวทีหน่อย.คันไม้กระดางมาประดับหน้าเวที.เหงื่อแตกซกเลยเพราะต้องขนของ.
- ณ. อ้าวไหนบอกนักร้องไง.
- ค. เข้าใจอะ.แต่ไปก่อนเวลาก็ต้องไปขนของอะไร.พอเสร็จปู้ น.ก็นั่งปรึกษาอาจารย์.อาจารย์บอกเอาเพลงอะไร.ผมบอกเอาเพลงร้องให้กับเคือน.ร้องดีมากในความรู้สึกของอาจารย์นะครับ.ของผมก็คิดว่าน่าจะ โอเค.ก็กินเปียร์.
- ณ. ทำไมอะ.

- ค. ย้อมใจ.
- ด. อ้อ ! ครั้งแรก.
- ค. ซึ่งจริงๆ แล้วเป็นความรู้สึกของผมในขณะนั้น. มีไม่ใช่เป็นเรื่องที่ถูกต้องแต่ตอนนั้นนะ. เค้านอกว่าถ้ากล้าให้กล้าให้หน้าด้านต้องกินเบียร์ย้อมหนึ่งแก้ว. ไม่เคยดื่มมาก่อนเลย.
- ด. อ้อเธอ.
- ค. ไม่เคยดื่มเหล้าดื่มเบียร์. ผมไม่เคย. ครั้งแรก. ใจมันไม่กล้า. จริงๆมันไม่ใช่กล้าอย่างเดียว. มันมีด้วย. มันตึง. คาก็ดื่มไม่ขึ้น. ไข่ขอบคาล้างกับขอบคานมันพยายามจะมาหากันให้ได้.
- ด. คนไม่เคยอะ. ถึงเวลาแล้วนี่.
- ค. (ทำเสียงจิ้งหะหวะคนตรี) มองดูเดือนเหมือนเดือนไฟใจคิดถึง. ที่รักจำ. ไม่ใช่แบบนี้ละ. ไม่ใช่เป็นเสียงแบบนี้.
- ด. ฮ่า. ฮ่า.
- ค. หนูมนราห์. คิดถึงนงคราญ. ฮิว.
- ด. เสียงนี้เธอเธอ.
- ค. โฮโฮ ! ที. เต็มไมค์เลย. เต็มไมค์เลย.
- ด. เรียกว่าหุงเลยไหม.
- ค. หุงเลย. แล้วเวทิมันไม่ได้สูง. เป็นสวนอาหารอิเล็กทรอนิกส์. ผมหันไปมองอาจารย์. อาจารย์ชะเง้ออะไรเกิดขึ้นวะ. แยกที่เค้านั่งหน้าเวทีเขาก็แบบกึ่งงนะ. เอ๊ะแปลกนะนี่ร้องที่นี้ร้องเพลงอย่างเดียวฮิวก็ได้ด้วย.
- ด. (หัวเราะ) แดม ๆ.
- ค. ก็ : ผู้จัดการก็เรียกไปพบที่ห้อง. ขอเชิญคุณออก.
- ด. (หัวเราะ)
- ค. ง่าย ๆ สั้น ๆ แต่ได้ใจความ.
- ด. ยังไม่ทันรับเข้าดีเลขออกเสียแล้ว.
- ค. อาจารย์ปรุ้งบอกว่า. เลิกแล้ว. ไม่ต้องเสียใจ. เคียวฤพามึงไปฝากอีกที่.
- ด. (หัวเราะ)
- ค. ไม่รู้แกเป็นอะไร. อาจารย์. เนี่ย ! มึงต้องตั้งนะ. มึงคอยดูมึงต้องตั้ง.
- ด. แกก็เอาไม่เลิกนะ.
- ค. แกก็พาผมไปฝากอีกที่หนึ่ง. ผมก็ไปร้อง. จนกระทั่งก็ร้องอยู่ที่นั่นจนจบจากศึกษาผู้ใหญ่แล้วก็. ฮ่า. เมื่อจบศึกษาผู้ใหญ่แล้วก็คิดว่าอยากจะเรียนต่ออีก. ก็คือ มศ. ๔ ม.ศ. ๕ ภาคกลางวัน.
- ด. อ้อ ! ยังเรียนอีก.
- ค. มันต้องเรียนนะที่. มันเท่หั้นะ. ม.ศ. ๔ ม.ศ. ๕ ตอนนั้นจบ ม.ศ. ๕ ก็รู้สึกอะ. ก็มาสุราษฎร์. มาสุราษฎร์ธานี. มาสมัครเรียนหนังสือที่โรงเรียนอินทพรพิชัย.
- ด. หมายถึงร้องเพลงไปด้วยเรียนหนังสือไปด้วย.
- ค. ใช่ครับ.
- ด. แต่ว่าเรียน ก.ศ. น. อย่างนี้เหมือนกัน.
- ค. ครับ. มาสมัครงานร้องเพลงที่สุราษฎร์อีกที่หนึ่ง. เพราะมีเพื่อนๆ เค้านอกกัน. เจ้าของชื่อที่ตุ๊กคากับพี่อ้อ. ซึ่งครอบครัวที่มีพระคุณกับผมมาก. อุปถัมภ์ค่าจุนผมตลอด. เอาผมไปเลี้ยงไว้ที่บ้านเลข.
- ด. เธออะ.
- ค. ครับผม.
- ด. เพราะฉะนั้นก็มาเรียนหนังสือแล้วก็ทำงานด้วย.

- ค. ผมเรียน มศ.๕ แล้วก็สอบเทียบ ม.ศ.๕ ได้.
- ก. ไฮ้ไฮ้ เก๋มาก.
- ค. เมื่อได้วุฒิ ม.ศ.๕ ปุ๊ บ,ก็: ที่ตองนึกคว่าจบปริญญาตรีต้องเท่กว่า ม.ศ.๕.
- ก. จะเอาอีกชั้นนึ่ง.
- ค. ไซ้ครับ.
- ก. อาดูเท่าไรแล้วคอนนั้น.
- ค. ยี่สิบกว่า.
- ก. ยี่สิบกว่าแล้วจะมาเรียนปริญญาตรี.
- ค. ไซ้ครับ.
- ก. มองที่ไหนดเป็นที่แรก.
- ค. รวมค่าแหง. ไม่รู้จักเอนทรานซ์. ไม่รู้จักเอนทรานซ์เลย. ไม่รู้ว่าค่าเอนทรานซ์กันยังง. ผมเข้าใจว่าเอ็นทีค่ามาตีแบบค
อะไรอย่างเงี้ย. ค่าไปทำอะไร. ไปเรียนเอ็น.เรียนบ๊าะอะไรผมไม่รู้เรื่อง.
- ก. (หัวเราะ) เข้ากรุงเทพ.
- ค. เข้ากรุงเทพ.
- ก. นี่เป็นครั้งแรกที่เข้ากรุงเทพหรือเปล่า.
- ค. ครับครั้งแรกเลย.
- ก. เพราะเข้ามาด้วยเหตุผลก็คือ.อยากจะมาเรียนมหาวิทยาลัย.มาเรียนที่ราม.มาเรียนคณะอะไร.
- ค. เอ่อ : รัฐศาสตร์.เอ่อ: นิติศาสตร์ก่อนช่วงแรก. ไฮ้ไฮ้ ! แล้วที่รวมค่าแหงสนุก.
- ก. ชีวิตที่นี่.
- ค. คือเข้ามาครั้งแรกปุ๊ บ,ตอนไปสมัครตอนแรกนี่ KMB HAB KMY ขึ้นชั้นสอง.แล้วมาลงทะเบียนชั้นหนึ่ง.ชื่อ
หนังสือเล่มนี้ข้ามไปอีกตึก. ไปฟังปฐมนิเทศก์. วุ่นไปหมดเลย. ค่าเป็นอะไรนี่. ทำไม่เป็นอย่างงั้น.
- ก. (หัวเราะ) สมัยนั้นตึกมันมีน้อย.
- ค. ไม่น้อยที่.เขอะที่. ไปสมัครที่ตึกนึ่งแล้วก็
- ก. ู๊ ง.แต่ว่าที่มันเล็ก ๆ เราก็เลยต้อง.อย่างงั้นอย่างงี้เต็มไปหมด. วุ่นวายไปหมด.
- ค. วนอนุ้ในนั้นแน่ะ.ผมมีนตีบเลย.
- ก. ไม่เคยเข้ามาเลย. ไม่เคยอยู่เลย.
- ค. ไม่เคย.
- ก. มาสมัครเรียนนิติศาสตร์ที่นี่.
- ค. ครับ.
- ก. แล้วมาอยู่กรุงเทพเฉย ๆ ไม่มีงานทำจะอยู่ได้หรอ.
- ค. ก็ต้องไปสมัครงาน.หาที่ร้องเพลงอีก.
- ก. ไปหาที่ร้องเพลง.
- ค. ไปขึ้นไปสมัครก่อนนะครับ.แต่ก่อนนี่ค่าจะมีวันกำหนดลงทะเบียน.ก็มาสมัครร้องเพลงก่อน.
- ก. จนในที่สุดเรียนจบนิติศาสตร์มัย.
- ค. จบครับ. ฮือ ! ไม่จบครับ.จบรัฐศาสตร์.เรียนนิติศาสตร์ได้สองปีกว่าก็ไม่ไหว.
- ก. ช้ายคณะ.
- ค. ช้ายคณะ.
- ก. ช้ายไปเรียนรัฐศาสตร์.

- ด. ข้าพเจ้านี้คือทิ้งไปเลยที่.ผมไม่ได้ย้ายอะ.ทิ้งไปเลยช่วงแรก.
- ถ. อ้อ ! มาเข้ารัฐศาสตร์ใหม่.
- ค. มาเข้ารัฐศาสตร์ใหม่.
- ง. รามเน็ช.
- ช. รามเน็ชครับ.
- ฉ. แล้วเรียนก็ปีจบรัฐศาสตร์
- ค. ก็ตีปีครับ.
- ง. คุณเป็นคนที่มีความพยายามสูงมากจริงๆ.พอจบปริญญาตรีแล้ว,ถามจริงๆ ในใจมันแท้หึบ.
- ช. แท้หึครับ.ตอนนั้นนะฮะ.
- ฉ. ตอนนี้อยู่ที่ไหน.
- ค. ตอนนี้อยู่ที่นครราชสีมา.จำเป็นจะต้องจบ.แท้หึหรือไม่แท้หึก็ต้องจบ.เพราะการศึกษาจะทำให้คุณได้รู้จักอะไรมากกว่าคนที่ไม่มีการศึกษา.เพราะฉะนั้นแท้หึหรือไม่แท้หึคุณต้องจบเป็นหน้าที่ของเด็กทุกคนจะต้องจบ.จบปริญญา.ต้องจบให้ได้ครับ.
- ง. อืม.ไปเรียนหนังสืออยู่ตรงนั้น โหงกลายเป็นนักเรียนมีแผ่น,มีเปิดเพลงอย่างนี้กับเค้าได้.
- ช. ก็มาร้องเพลงที่วาลิดิโน.คุณพ่อชวนชัย ฉิมพวงษ์ไปเจอในครั้งแรก.ตอนนั้นท่านกำลังทำเอกพจน์ วงศ์นาคอยู่.แล้วก็มีปัญหาชกกับที่เคอ คอกสะเคายังไงไม่ทราบ.จริงๆ ทำด้วยกันนะ.ก็เลยไปหาที่เคออยู่บ่อย ๆ ที่วาลิดิโน.ก็เลยไปเจอผม.ก็ชวนผมมาบันทึกแผ่นเสียง.
- ง. ชูดแรก.
- ช. ได้ใช้อย่างน้องชกคน.
- ง. คิมบี้.
- ค. เออ :: พอดีคนแผ่นเสียงได้ห้าวัน,บริษัทดันสั่งกั๊กก็ล้มละลาย.
- ง. (หัวเราะ)
- ช. ดวงผมดีจริงๆ ฮะ.ดวงดีมาก.
- ง. แล้วคุณมีความรู้ลึกซึ้งว่า, ไอ้ไอ ! ชีวิตฉันนี่ร้องไม่รอดอีกแล้วมั้ง.
- ค. มัน,มันยังงั้นไม่รู้.บอกไม่ถูก.ในขณะที่อาจารย์ให้ต่อเพลงในตอนนั้นนะฮะ.เพลง ๑๓ เพลงที่เอามาให้ผมอัดมันมีเพลง,ที่มีแต่ให้มาด้วย.แต่ผมไม่ต่อเพลงนี้ร้อง.ผมร้องเพลงได้ใช้อย่างน้องชกคน.แล้วก็อัดเสียงเต็มส่งให้บริษัท.บริษัทก็ล้มละลาย.หลังจากนั้นชวนชัยก็ไปติดต่อที่บุญถึงษ์ บุญพาณิชย์ อดีต ส.ส. พรรคราษฎรฮะ.ท่านเป็นคนมาออกเงินค่ามาสเตอร์.เอาเพลงที่ไม่ได้อัดในชุด,ได้ใช้อย่างน้องชกคน,คือที่นี้มีแต่ให้มันแหละมาอัดอีกที.แล้วเข้าบริษัทเมโทรแผ่นเสียง.
- ง. ชื่อชุดนี้คือ...
- ค. ที่มีแต่ให้.ใช้ชื่อเอกชัย ฉิมพวงษ์.
- ง. ตอนนั้นยังเป็นเอกชัย ฉิมพวงษ์.
- ค. ครับ.
- ง. ออกมาเป็นยังไง.
- ค. ดีมากเลยครับ.
- ง. ดีมากเลย.
- ค. ครับ.ก็มีคนรู้จักชื่อเลขจากชุดที่มีแต่ให้.
- ง. แต่ที่โคงดังมาก ๆ ก็คือรักเก่าที่บ้านเกิด.

- ค. เหมอครับ. ท่านดีใจมั๊ยครับที่เห็นคนที่ท่านเคยดูแลถึงงู.
- ด. ผมก็ไปตลอด. ผมไปนอนอยู่ที่วัดด้วย. ตอนนี่ผมก็ไป. ผมจะไปนอนอยู่ที่วัด. ชื่อคู่เย็น, ชื่อทีวี, ชื่ออะไรไปให้ท่าน.
- ค. ชีวิตมาจนถึงตอนนี้ตรงนี้มีมันต้องมีสิ่งที่ยึดเหนี่ยวในใจ. สิ่งที่ทำให้เราทะเลาะทะเลาะกัน. ผลักดันให้เราเวียนหนึ่งถือก็เวียน. ทำงานก็ทำ. จนมาถึงความสำเร็จ. อะไรคือคติพจน์ที่คุณยึดถืออยู่ในใจครับ.
- ด. ผม ๆ ๆ ๆ. ท่านฝันให้คุณพ่อ. ผมมีหน้าที่ที่จะต้องทำ. และผมเป็นคนรับปากกับคุณพ่อก่อนที่คุณพ่อจะเสียชีวิต. เอ่อ : ผมมีหน้าที่ที่จะต้องทำก็คือ, หอบหิ้วครอบครัวนี้ข้ามอุทกภัยการณืไปให้ได้. และก็ดูแลน้องให้ถึงที่สุด. ผมไม่ใช่เรือจ้างที่จะดูแลน้องครั้งนี้. แต่ผมเป็นวิศวกรในบ้านที่จะทำให้ทุกอย่างบรรลุเป้าหมายไปถึง ณ จุดหมาย. และวิญญาณของพ่อจะได้สงบสุข.
- ค. นี่คือชีวิตบางส่วนของผู้ชายที่ชื่อเอกชัย ศรีวิชัย. ท่านคงจะเห็นแว่นะครับว่าในการยึดถือของคนแต่ละคนอาจจะแตกต่างกัน. แต่ว่ามีสิ่งหนึ่งที่เราร่วมกันว่ารักษาคำมั่นสัญญา. จะทำอะไรก็ตามก็คิดถึงพ่ออยู่ตลอด. และก็คิดว่าถึงนี้ถ้าทำไปแล้วถ้าพ่อยังอยู่. พ่อจะพอใจ. พ่อจะภูมิใจ. แล้วก็ทำอย่างจริงจัง. จนตอนนี้เค้ากลายเป็นคนที่เรารู้จัก. และรู้จักเป็นอย่างดีด้วยในนามของเอกชัย ศรีวิชัยครับ.
- ภาพ ๆ นี้ ก็คือภาพที่รายการทไวโพลีโชนัวร์ร่วมกับกาแฟกระป๋อง UCC ขอมอบให้กับคุณเอกชัย ศรีวิชัยครับ. ภาพนี้มีความหมายกับคุณมั๊ยครับ.
- ค. มีความหมายมากครับ. เพราะที่ผมไม่เคยมีรูปใหญ่ขนาดนี้มาก่อน. แล้วก็ค้นหาไม่ได้ด้วย. ต้องมีที่นี้ที่เดียว. เพราะฉะนั้นก็เลยอยากจะได้.
- ด. วันนี้ฝันของคุณเป็นจริงแล้ว.
- ค. (หัวเราะ) มีรถเข็นมั๊ยเนี่ย. (หัวเราะ)
- ด. และที่ฝันคุณเป็นจริงๆ ได้วันนี้เพราะอะไรมั๊ยครับ.
- ค. ไม่ทราบครับ. เพราะที่อยากให้มีมั๊ยครับ.
- ด. ไม่ใช่หรอกครับ. เพราะคุณเป็นคนดี.
- ค. (หัวเราะ) แน่นนอนเลยต้องมียอดเงิน.
- ด. ไม่มี ! เค้าเป็นคนดีจริงๆ ครับ. เป็นตัวอย่างที่ดีที่เอาเยี่ยงอย่างในความพยายามของคนคนหนึ่ง. ในความพยายามของการเป็นลูกผู้ชาย. ในความพยายามของคนคนหนึ่งที่จะศึกษาให้สำเร็จนะครับ. ม.ศ. ๓ ถ้าจะไม่พอ , ม.ศ. ๕ ถ้าจะดี. พอ ม.ศ. ๕ เสร็จเรียบร้อยต้องปริญญาถึงจะเท่. แต่ตลอดเวลามานี้ก็ทำงานไปด้วยและก็ทำงานสำเร็จ. แต่บางคนอาจจะสำเร็จปริญญาตรีเมื่ออายุซึกซ์สิบสี่สิบเอ็ด. แต่คุณเอกชัยสำเร็จปริญญาตรีอายุ...
- ค. เกือบ ๆ ๓๐ แล้วครับ.
- ด. เกือบ ๆ ๓๐. แต่ก็ เป็น ๓๐ ปีตรงนั้นที่พอใจและภูมิใจ.
- ค. ครับผม.
- ด. ครับ. แล้วท่านละครับ. ท่านอายุเท่าไร. ตอนนี่ถ้าดูรายการนี่อยู่. ถ้ายังอยู่ในวัยเรียนนะครับ. ตั้งใจเถอะครับ. ทำให้ได้และถ้าเกิดไม่ได้อยู่ในวัยเรียน. ทำไมเราจะทำอย่างเอกชัย ศรีวิชัยไม่ได้. เราคือยกว่าเค้าตรงไหน. ทำให้แน่ครับ. เพียงแต่ท่านมีความพยายามเท่านั้นเอง. และอย่าไปไหนเค็ดขาดหลังจากช่วงนี้เสร็จ. ใครก็ตามที่เป็นแฟนของเอกชัย ศรีวิชัยเดี่ยวเรามาฟังเพลงเค้าต่อ. มาฟังเสียงของเค้าว่าเป็นอย่างไร. ผู้ชายคนนี่เตรียมทั้งเพลงเตรียมทั้งวงมาให้กับเราในช่วงต่อไปคือทไวโพลีโชนัวร์. เราจะพักตรงนี้สักครู่หนึ่งก่อน. แล้วเดี๋ยวจะพบผู้ชายคนนี้อีก , เอกชัย ศรีวิชัย.

ครั้งที่ ๗ บทสัมภาษณ์นักแสดงจากละครเรื่องฉลุย

วันอาทิตย์ที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๑

๑. กลับมาสู่รายการของเราอีกครั้งครับ.นี่คือรายการทไวไลท์โชว์.และนี่ก็คือช่วงทอล์คโชว์.ซึ่งทอล์คโชว์ของเราในวันนี้ผมเชื่อว่าใครก็ตามที่เป็นแฟนไทยทีวีสีช่อง๓ คงต้องเฝ้ารอดูกันแน่นอน.เพราะว่าพวกเข้ามานี่แล้วครับ.อยากจะทำความถึงอดิคนึง.เมื่อก่อนมีหนังของไทเอนเคอร์เทนแมนด์.หนังเรื่องนี้โด่งดังมาก ๆ .หนังเรื่องนี้มีชื่อว่าฉลุย.ในสมัยก่อนตอนที่เป็หนังใหญ่.คนสองคนที่เด่นก็โด่งดังตามหนังไปด้วย.ก็คือคุณบิลลี โอแกน.แล้วก็อีกคนเรารู้จักกันคืออยู่แล้ว.คือคุณเอ็ม สวตคค์ วงษ์ไทย.ทั้งสองคนนี่เล่นหนังเรื่องนี้เคียงคู่กันมา.เป็นพระเอกฉลุย.แล้วก็โด่งดังมาก.ปัจจุบันทั้งคู่ก็ยังโด่งดังอยู่.และทั้งคู่ก็มีเส้นทางเดินกันอย่างขอลเคี่ยมมาก.หนังใหญ่จบไป.หลายปีผ่านไป.ก็มีคนที่คิดว่าถ้าเกิดฉลุยมาเป็นละครนะ.จะเป็นยังไง.เค้าก็คิดว่าเอ็งน่าจะทำได้.ก็น่าจะดี.ก็มีคนคนนึงคิดเลข.เงินทำ.เช็มน้อยครับ.จากวันที่คิดจนกระทั่งวันที่จะได้มาทำหนังเรื่องนี้ร่วม ๔ ปี เต็ม ๆ.จากการที่นั่งทำบทครั้งนี้.จากบทหนังมาเป็นบทโทรทัศน์.จากการที่แก้บทแล้วแก้บทอีก.จากการที่หาตัวเล่นว่าเหมาะสมหรือไม่.อย่างไร.จากการที่มั่งมั่งมองกันมาแล้วละครเรื่องนี้จะฉายตอนไหน.ทำอย่างไรกันดี.โอโฮ ! คนทำเค้าตั้งใจมากเหลือเกิน.กว่าจะได้ละครเรื่องฉลุยออกมา.แล้วทอล์คโชว์เรื่องฉลุยออกมากจริง ๆ นะ.ได้ตามความต้องการของเค้าจริงๆครับ.เพราะว่าสำเร็จตั้งใจหมายจริงๆ.แล้ววันนี้ฉลุยซึ่งเป็นละครของเรา.พระเอก.นางเอก.และผู้มาร่วมงานซึ่งเป็นตัวเอกทั้งหมดมาร่วมงานกันในวันนี้.ในทไวไลท์โชว์ ทอล์คโชว์ของเรา.ขอเชิญพบกับเหล่าคาราจากฉลุยครับ.(ผู้ชมในห้องบันทึกเทปปรบมือ)

โอโฮ ! สวตคค์ครับ.ทุกคนเชิญนั่งครับ.เชิญครับ.เชิญ.นี่คือเหล่าคาราจากฉลุยนะครับ.ซึ่งความสนุกสนานเมื่อท่านได้ชมกันอยู่แล้ว.แต่ว่าคาราส่วนใหญ่จะเป็นคาราใหม่.ท่านก็จะไม่รู้จักกัน.เพราะฉะนั้นจะแนะนำให้ผู้รู้จักว่า.แต่ละคนเป็นใครกัน.เด็กใหม่ทั้งนั้น.ทั้งทีมเลข.เริ่มจากท่านแรกทางขวามือของผม.แนะนำตัวเองนะน้องๆ.เชิญ

๑. สวตคค์ครับ.ใกล้สมพล ปิยะพงษ์ศิริครับ.เล่นเรื่องฉลุยครับ.

๒. น้องไก่อครับ.คนต่อไปครับ.

๓. สวตคค์ครับ.ฮันตราวุธครับ.เล่นเรื่องฉลุยครับ.

๔. น้องฮันนะฮะ.

๕. หมทิน สราวุธครับ.ฉลุยเหมือนกันครับ.

๖. น้องทินนะครับ.คนนี้ทางซ้ายมือผมก็น้องใหม่เหมือนกัน.เชิญครับ.

๗. กล้องไหนฮะ.

๘. กล้องที่มีไฟแดงตรงนั้น.

๙. อ้อ.เกียรตคค์คค์ อุดมมาคค์ครับ.

๑๐. ชื่อเช่นชื่อน้องอะไร.ชื่อเล่นชื่อน้องอะไร.

๑๑. น้องหอย.

๑๒. น้องหอยนะ.ท่านต่อไปครับ.

๑๓. คิม.คิมเบอร์ลี่ สุเวอร์.

๑๔. โอเคท่านต่อไปครับ.

๑๕. สวตคค์คะ.วิจิตรา ตรียะกุลคะ.ไม่ได้เล่นฉลุย.แล้วจะมาทำไม.

๑๖. โอ ! เชี่ยม ๆ.ท่านต่อไปครับ.

๑๗. สวตคค์คะ.รุศยา เกิดฉาย.อุมม์ ตุ๊กตักในฉลุยคะ.

- ณ. นี่คือเหล่าคาราในฉลุที่จะมาสร้างสี่ต้น.และอย่างที่ผมบอกแล้ว,กว่าจะมาเป็นฉลุได้ใช้เวลาเกือบ ๔ ปี.คนที่ไม่ได้ อยู่เบื้องหลังจริงๆ ก็จะไม่ทราบว่ามันวุ่นวายขนาดนั้น.กว่าจะหาตัวแสดงได้.ท่านผู้ชมครับในวงการทีวีไม่ค่อยจะมี ตัวแบบชนิดบ้า ๆ ขนาดนี้มาให้ท่านได้ดูได้ง่าย ๆ.
- ค. หาด่วนานเลขครับ.
- ณ. หายากเลย.แล้วพอได้ตัวนี้เสร็จเรียบร้อยแล้ว.ต้องหาคู่บ้า.อะ.บ้าคู่.พอคิดเลย.กว่าจะได้ไม่ใช่เรื่องง่าย ๆ เลขกับท่านผู้ชม. หายากมาก.พูดจริงๆตอนนี้ต้องชมผู้สร้างเลขครับว่าเก่งจริงๆ.และก็ทำได้.และวันนี้พูดจริงๆนะอะ,ที่สำคัญก็คือ บรรดาศาสด์ไทยเทวดิฉัน.
- ค. แล็บอดเหออะ.แล้วทำไมเค้าไม่ไปรักษาตาละครับ.
- ณ. ไม่ใช่ ! บรรดาศัดแปลว่าส่งออกอากาศ.
- ค. ภาษาอังกฤษไม่ดี.แต่จ้ง.
- ณ. คิกขุ.เด็กยังคิกขุอาโนเนะอยู่ครับ.
- ค. หน้าตามันใหม่มากเลขนะเนี่ย.พูดถึงศิลปินากรเห็น,ปีคฝุ่นเอาเข้าพิธีภักณ์เลขนะ.
- ณ. ให้ไปเลย.แต่ว่ายังไปก็ตามนะครับ.เค้าตั้งใจสร้าง.วันนี้เราจะมาคุยกับพวกเค้ากัน.ในวันนี้นะครับพวกเราทั้งหมดใน ที่นี้ให้เกียรติกับผู้สร้างสักนิดนึง.วันนี้มาด้วยครับ.คุณอู โอบชา ภาณุพันธ์ครับ.

(ผู้ให้สัมภาษณ์ทุกคนปรบมือ)

- ณ. นั่นแหละครับ.ไปมากไป.มากไป. มาเข้าเรื่องทุกคนเลย.เอาก่อนอื่นเลย.ฉลุต้องถามนิดนึงก่อน.ฉลุหมายถึงอะไร ครับ.จะถามใครได้.
- ค. ในที่นี้นะครับใกล้เคียงกว่าทุกคน.ก็คงถามที่อื่นที่อื่นครับ.
- ณ. ฉลุหมายถึงอะไรครับที่อื่น.
- ค. ก็ขอ โอนให้ที่อื่นแล้วกันนะครับ.
- ณ. ที่อื่นครับ.
- ค. ก็ฉลุ,คือ ,ลูบ.ทะเลลูปรู ไปรุ่ง. ผ่านตลอด.
- ณ. แล้วเนื้อหาของฉลุเกี่ยวกับอะไรครับ.
- ค. ความฝันครับ.
- ณ. ความฝันของใคร,ฮัน.
- ค. ของสองคนนี่.แต่จริงๆ แล้วทุก ๆ คนในที่นี้มีความฝันเหมือนกันหมด.แต่สองคนนี่มาจากต่างจังหวัด.อยากเป็น ศิลปินชื่อดัง.
- ณ. จริงๆคือความฝันของเด็กบ้านนอก.ที่อยากจะเข้ามาอยู่กรุงเทพมหานคร.ทำไมทุกคนได้มาเล่นฉลุนี้ครับ.เรารู้ แน่ๆ อย่างนี้ว่า ,อย่างเช่นคุณสมพลงานเยอะมาก.ไม่ใช่งานน้อย ๆ .เหตุใดถึงได้ยอมรับเล่นฉลุทั้ง ๆ ที่ฮอลลีวู้ดก็ ดิคค่อตัวคุณอย่างชนิดไม่น่าเชื่อ.ทำไมครับ.
- ค. ช่วงนั้นดังค์หมด.
- ค. (หัวเราะ)ก็คือว่าจริงๆแล้วเป็นคนที่ไม่ค่อยชอบเล่นละครเท่าไร.เพราะว่าเวลาในการทำงานเป็นเวลาที่ค่อนข้าง คื่องทำงานทุกวัน.คือจัดรายการวิทยุ.
- ณ. แต่ได้ทราบข่าวมาจริงๆว่า นอกจากนั้นคุณก็ยังมิงงานพิธีกรด้วย.
- ค. อ้อ ! ยังทำอยู่.
- ณ. ทราบข่าวว่า,คุณคงเบื่องานพิธีกรเต็มที.และก็อยากจะเลิกจากงานพิธีกรที่เป็นอยู่.ทราบข่าวว่าคุณไม่ชอบทำพิธีกร รายการที่เป็นเพลง.หอยทำได้หรือเปล่า.
- ค. อันนี้เรื่องเพลงผมถนัดมาก.(ผู้ให้สัมภาษณ์คนอื่นหัวเราะ)

- จ. แล้วคุณจะถูกกับคุณญาติได้หรือ.
- ค. ๔ ไฮโ ! เข้ากันเป็นปีเป็นชุด.
- ค. ๑ ที่ๆ. แต่ผมแสดงให้เห็นได้นะฮะ, ว่าผมไม่เคยทำงานเสียเวลา. ไปอยู่ในละครผมจะฝึกซ้อมการทำงานเป็นพิธีกรตลอด. ไม่เชื่อ, ฮะ ! อ. ไก่ ฮะ
- ค. ๒ (ร้องเพลง) ก็มันเป็นอย่างนั้น. หากแม้ว่าเรามีใจว่ามันต้องเป็นอย่างนั้น.
- ค. ๑ หนึ่งในนั้น. เอ ! สองคนเอามือไว้ที่ปุ่มเลขครับ. เหลืออีกสองตัวนะครับ. กศครับ. ร. ร
- ค. ๑ (ร้องเพลง) โปร โปร เพลงละครชนิดนี้. ค่อไป ฮ. ฮ. ไป
- ค. ๔ อะไรนะ !
- ค. ๑ ฮ. เร็ว ! เดี่ยวเวลาหมด.
- ค. ๔ ฮิงเกอร์เบล. ฮิงเกอร์เบล. ฮิงเกอร์ฮอลเคอะเวย์.
- จ. ไม่ต้อง. ไม่ต้องเลข. เฮ้ ! นี่แสดงว่ายังใส่ใจงานพิธีกรอยู่.
- ค. ๑ จ. น.
- ค. ๔ จิงเกอร์เบล ๆ ๆ ๆ.
- จ. ไม่มีแล้ว ! ไม่มีแล้ว !
- ค. ๑ ยังใส่ใจอยู่.
- จ. ยังใส่ใจอยู่. แต่ทำไมถึงมารับเล่นละคร. เพราะว่าปกติแล้ว ไม่ค่อยเห็นเล่นละคร.
- ค. ๑ เพราะว่าคุณครั้งแรกเลขนะครับ. ก็มีติดคอเข้ามาตลอด. แบบพอดีอ่านบทแล้วยังไม่รู้สึกรู้สึกว่าอยากจะเล่น. เพราะว่าบทที่เข้ามาก็เป็นบทปกติ ก็คือ บ้า ๆ บอ ๆ ซึ่งจริงแล้วผมจะถนัดไปทาง, หล่อ, หรือว่าคูตี (หัวเราะ) พออ่านบทครั้งแรกที่เล่นเป็นตัวเองนี่ฮะ, ผมถึงกับรู้สึกน้ำตาซึมออกมา.
- จ. น้ำรา่วว.
- ค. ๑ มันซึมออกมาจากข้างล่าง (หัวเราะ) มันไหลจากข้างบนลงมาจากข้างล่าง. รู้สึกทำไมคนเรามันเคยสูงสุด. ก็เจป๊อคนจะเข้ามีชีวิตสูงสุดและต่ำสุด. แต่ชีวิตเค้าก็พาให้เด็ก ๆ ไปสู่ฝันที่เค้าอยากจะเป็น. แล้วมันรู้สึกเราเล่นแล้วเรานึกถึงหัวเราเอง.
- จ. อีน.
- ค. ๔ ที่กำลังจะตก.
- จ. อีน. ว่าจั้น. เลขขอมเล่น.
- ค. ๑ ครับผม.
- จ. ครับผม. นั่นคือเรื่องของ คุณสมพล. อันล่ะครับ.
- ค. ๒ จำได้ว่าคอนเด็ก ๆ เคยดูเรื่องนี้มาครับ. แล้วไม่คิดว่าจะได้เล่น. [แล้วก็
- ค. ๔ เฮ้ย ! ทันหรือ. ที่ไม่ทันนะ.
- ค. ๑ คอนนั้นเรื่องอะไร.
- ค. ๔ คอนนั้นยังถูกเปิดซีเทวีที่สมบัติ เมทะนีเล่นกับเพชรรา.
- ค. ๑ (หัวเราะ) นั่นมันแกแล้ว.
- จ. คุณแล้วรู้สึกยังใจครับ.
- ค. ๒ ก็รู้สึกว้าว. เฮ้ย ! เรื่องนี้ดี. คิดตรงที่มันเป็นความฝันของคนที่ยากเป็นศิลปินจิงเลย. แต่จำเพลงได้. จนกระทั่งเข้ามาบรอดคาสต์แล้วที่พี่ ๆ บอกว่าจะให้เล่นฉลุ. ก็รู้สึกดีใจมาก. ก็เลยแบบเล่นฉลุจริงๆ เหวอ. ได้เล่นจริงๆ เหวอครับ. อะไรอย่างเงี้ย. ก็เลยเตรียมตัวเตรียมอะไรนานมาก. สามปี. อย่างที่พี่บอกครับ. ตั้งแต่รู้วันแรกจนถึงวันที่ได้เล่นนี่คือสามปี.

- ถ. กว่าจะได้เล่นเป็นตรงนี่. แล้วจริงๆ พอได้เล่นเล่นเป็นตัวเองอะไรครับ.
- ค. เล่นเป็นป๊อ. คือเป็นที่ป๊อครับ.
- ถ. เป็นที่ป๊อเล่นครับ. ไปที่ที่นั่นครับ. เพราะฉะนั้นที่นั่นคงจะต้องเล่นเป็นที่เอ็มแน่อน. ก็ไม่ต้องตามอะไรกันเลย.
- ค. ที่เคียวก่อน.
- ถ. อ้อ ! ตามความรู้สึกกันก่อน.
- ค. ว่า ! แะจิง.
- ถ. อ๊ะ , เป็นยังไง.
- ค. ก็ตั้งแต่วันแรกที่ทางบรอดคาสต์เรียกผมเข้าไปมอสตังโซ่มือครับ.
- ถ. เค้าเรียกคุณไปส่งนมนะครับ.
- ค. ประมาณนั้นครับ. ตัวเองก็ไม่ได้คิดว่ามันจะดังจะได้อะไร. เพราะว่าเราก็ไม่ได้มีศิลปะทางด้านการแสดงเลยโซ่มือครับ. ก็ไปแคสไว้. แล้วก็ต้องไปทัวร์คอนเสิร์ตต่างจังหวัดประมาณห้าหกวัน. กลับมาทางแกรมมี่บอกว่าที่นั่น, พุ่งนี่เปิดกล้องดูขณะ. โอ้โฮ ! คือจริงๆ แบบว่า, เอ้ออะไรอะ. มาแบบที่เราไม่ทันตั้งตัวมาก่อนเลย.
- ถ. รีบโทร ไปปฏิเสธบรอดคาสต์เลย. ไม่เอา ! อะไรเนี่ย. ไม่มีเรื่องเลย.
- ค. จริงๆ แอมเงินเค้าด้วยนะ.
- ค. ไม่ใช่ครับ. ก็เลยแบบว่า, รู้ว่าจะต้องทำหน้าที่ให้มันดีที่สุดแล้ว.
- ถ. ศีใจมั๊ยครับ.
- ค. มากเลยที่เคียวครับผม.
- ถ. มาทางด้านนี้บ้างนะครับ. หอยหลบนิคนะ. จะถามน้อง.
- ค. เกะกะ. ใครเอาหินใส่ใครมาไว้ตรงนี่.
- ถ. เป็นยังไงบ้างครับคิม. ละครเรื่องนี้เป็นเรื่องที่เท่าไรครับ.
- ค. เรื่องที่สองค่ะ.
- ถ. เรื่องที่สอง. เรื่องแรกที่คิมเล่นเรื่องอะไรคะ.
- ค. บังเกิดเกล้าค่ะ.
- ถ. เล่นบังเกิดเกล้าก่อน.
- ค. บังเกิดเกล้าก่อน.
- ถ. และที่เธอโค้งคังมากจริงๆ. ถ้าใครดูโฆษณาคงจำได้. จากทางโฆษณาที่ทางโฆษณาคือ...
- ค. แอน [ดาซิล
- ค. [ขาวขึ้น. พอนด์ค่ะ.
- ถ. พอนด์ขาวขึ้น. พอนด์ขาวขึ้น. แต่ว่าจริงๆนะครับท่านผู้ชม. อาดูเพียง...
- ค. ๑๕ ค่ะ.
- ถ. ๑๕ ปีเท่านั้นเอง. ยังไม่ได้เป็นสาวเลย.
- ค. เป็นแล้วค่ะ. ๑๕.
- ถ. อ้อ ! เป็นสาวแล้วหรอค่ะ. เฝิงแข็งมากเลย. เล่นเรื่องนี้เป็นยังไงครับ. ใครคิดต่อมายังไง.
- ค. คือที่แอมเค้าคิดต่อมาค่ะ. แล้วคิมรับปากว่าจะเล่นเรื่องนี้. คือตอนคิมรับปากเรื่องบังเกิดเกล้าเนี่ย. วันต่อไปที่แอมให้เข้าไปดูบทเรื่องดู. คิมก็เลยบอกว่า, บังเกิดเกล้านี้ถ่ายเสร็จ, คิมจะเล่นดูขให้เลย. เพราะว่าคิมอ่านบทแล้วก็มันเป็นเกี่ยวกับผู้ชายสองคนที่มีความฝัน. ซึ่งคิมเองในชีวิตก็มีความฝันเหมือนกัน. คิมก็เลยอยากสัมผัสอะไรตรงนั้น.
- ถ. อ้ออี.
- ค. ตรงไหนหรอ.

- ถ. ตรงฝัน ๆ.
- ค.๑ เราก็นี้กว่าตรงขึ้นครับ.
- ถ. อ้อ ! ก็เลยมีความรู้สึกชอบบทบาทตรงนี้.
- ค.๑ ค่ะ.
- ถ. อยากจะลองเล่นดู.แล้วพอมาร่วมเล่นตรงนี้แล้วมันเหมือนกับที่เราคิดมั๊ยครับ.คิมมั๊ยครับ.
- ค.๑ ดีกว่าค่ะ.
- ถ. ดีกว่าที่คิดอีก.โอ้โฮ ! ดีมากจริงๆ เลย.ขอบคุณมากค่ะคิม.ต่อไป.แนนล่ะคะ.แนนเล่นละครเรื่องนี้เป็นเรื่องที่เท่าไรแล้วคะ.
- ค.๑ จำไม่ได้ค่ะ.เพราะว่า
- ถ. โอ้ ! จำไม่ได้.แนนก็ไปคิดซะก่อน.
- ค.๑ ตอบ ๆ ๆ ๆ.
- ถ. จำได้หะรอคะ.
- ค.๑ ก็หนูเล่นมาเรื่อย ๆ เป็นละครสั้น ๆ อะไรอย่างเงี้ย.
- ถ. อ้อ ! ชอบมั๊ยคะเรื่องนี้.
- ค.๑ ก็ทำใจอยู่นานเหมือนกันค่ะ.
- ถ. หะรอคะ.เพราะอะไรล่ะ.
- ค.๑ เพราะเป็นแฟนพี่หอย.
- ถ. อ้อ ! เข้าใจ ๆ อย่างนี้ต้องทำใจนานจริงๆ.
- ค.๑ ตอนเล่นด้วยกัน.ก็เห็นใจน้องเค้าตลอด.
- ถ. ทำไมล่ะครับ.
- ค.๑ ชีวิตเค้าตกต่ำถึงขนาดนั้น.
- ถ. โห้มั๊ยครับ.
- ค.๑ แหม.ก็มีอะไรแปลก ๆ ในชีวิตบ้าง.
- ถ. แล้วละครเรื่องนี้ที่มาร่วมเล่นเพราะ...
- ค.๑ เออ :: เคยร่วมงานกับผู้กำกับ คือ น้าบ๊วย.
- ถ. ครับ.
- ค.๑ ค่ะ.แล้วก็เชื่อว่าน้าบ๊วยเนี่ย.ทำงานได้ดี.
- ถ. ครับ.
- ค.๑ ทำงานแล้วน่าดู.มัน มันมีเสน่ห์นะค่ะ.
- ถ. แล้วไปคนสุดท้ายเลยนะครับ.อู๋มันเล่นเป็น...
- ค.๑ เล่นเป็นตุ๊กตักค่ะ....
- ถ. ซึ่งเล่นเป็นน้องสาวของ
- ค.๑ คิมเบอร์รี่ค่ะ.
- ถ. คิม,คิมนะคะ.ในเรื่องนี้ชอบมั๊ยคะบทนี้.
- ค.๑ ชอบมาก ๆ เลยค่ะ.
- ถ. หะรอคะ.โอ ! ดูดี.ปัจจุบันอายุเท่าไรแล้วคะ.
- ค.๑ ๑๔ ค่ะ.
- ถ. ๑๔. เร็วอยู่ชั้นไหนแล้วคะ.

- ค.๑ ม.๓ ค่ะ.
- ฉ. ม.๓ .โรงเรียน...
- ค.๑ เซนตัจจอห์นค่ะ.
- ฉ. เซนตัจจอห์นนะคะ.แนนด่ะคะเรียนอยู่ชั้น
- ค.๑ ปี ๑ ค่ะ.
- ฉ. ปี ๑ .ปี ๑ แล้วเหวอคะ.ถึงว่าหน้าเธอจะดูแก่กว่าเพื่อน.ล้อเล่น ๆๆ .ปี ๑ ที่ไหนคะ.
- ค.๑ รามคำแหงคะ.
- ฉ. รามคำแหง.คณะอะไรคะ.
- ค.๑ มนุษยศาสตร์ค่ะ.
- ฉ. มนุษยศาสตร์.คิมเรียนอยู่ชั้นอะไรแล้วครับ.
- ค.๑ ม.๔ ค่ะ. โรงเรียนนานาชาติ RSB.
- ฉ. RSB นานาชาติ.เราก็ได้คุยกับทุกคนเรียบร้อยแล้วที่เล่นจลยอะ.
- ค.๑ คนหลายคนรอฟังอยู่.
- ฉ. (หัวเราะ)มีจริงหรือเปล่า.มีรอฟังอยู่หรือเปล่าครับ.
- ค.๑ ผมนำเสนอในะ.เล็ก ๆ เคยลำบากนะที่.
- ฉ. ต้องถามเรื่องความกตัญญูและความรักคุณแม่.หอยรักคุณแม่มากมั๊ยครับ.
- ค.๑ รักครับ.
- ฉ. และปัจจุบันนี่ะครับ.ท่านผู้ชม.ท่านได้
- ค.๑ ท่านได้มีงานทำแล้วครับ.ท่านทำงานได้อย่างสะดวก.หน้าที่เหมือนแม่ผม
จะไปไหนอะ.
- ฉ. คือท่านผู้ชมบางท่านอาจไม่ทราบ.คือคุณแม่คุณหอยไม่สบายแล้วเข้าโรงพยาบาลจุฬาฯแล้วเข้าไอซียูแล้วในที่สุด
ท่านก็
- ค.๑ หายครับ.หาย.หน้าที่เหมือนแบบ,
- ฉ. ผมไม่ใช่คนเล่นละคร.ผมก็ไม่รู้ว่าอารมณ์ต้องทำไง.อ้อ ! ถ้าหายต้องทำงาน.อ้อ !
- ค.๑ หายครับที่หาย.
- ฉ. อ้อ ! โอเค.ในที่สุดแม่ก็ได้ออกจากโรงพยาบาล.แล้วที่ศุดแม่ก็ได้หายไปแล้ว.
- ค.๑ แม่หายไปแล้วครับ.
- ค.๑ กำลังตามอยู่ครับ.กำลังตามอยู่.
- ฉ. หอยครับ.ละครเรื่องนี้เป็นยังไงบ้าง.รับบทอะไรในเรื่อง.
- ค.๑ รับบท.จริงๆแล้วผมก็เหมือนสมพลนะครับ.ไม่ค่อยที่จะได้เล่นละครเท่าไร.
- ฉ. ใช่.เพราะว่า
- ค.๑ ส่วนมากจะเดินแบบ.
- ฉ. ในหนังสือชีวิตส์ควี่เลื่อง.(หัวเราะ) หรือเปล่า.แล้วมีคนงุง.
- ค.๑ แล้วมีคนให้ไปถ่ายหนังสือหน้าปกเป็นเพศคิกรินะครับ.อาหารสุนัขนะครับ.ก็คือ,จริงแล้วไม่ค่อยจะได้เล่นละคร
เท่าไร.แต่ว่าพอที่อ่านบท.อ่านบทเหมือนคนอื่นทั่วไป.ได้อ่านบท.
- ฉ. อ้อ ! เคี้ยวนี้คุณเป็นนักแสดงระดับที่จะเล่นละครแล้วคุณต้องอ่านบทก่อนกันทั้งนั้นเลย
เหวอ.
- ค.๑ อ่านบทก่อน.แต่รับเล่นไปแล้วอะ.

- ณ. (หัวเราะ) อ้อ ! โอเค.ดี ๆ .แล้วยังไง.อ่านแล้วยังไง.
- ค.๔ อ่านแล้วรู้สึกตัวตัวนี่ตอนแรกผมรู้สึกว่าเป็นหนังสือที่อ่านแล้วจะรู้สึกท้อ ภาวใจ.ตัวนี้เป็นตัวที่เชื่อ : บ้า ๆ บอ ๆ .ซึ่งจริงๆ ผมก็ทำตัวขานนะ.
- ณ. อ้อ !
- ค.๔ ในการทำตัวบ้า ๆ บอ ๆ. ไม่ค่อยอิน.ไม่ค่อยอิน.แต่เวลาอ่านบท,คนเขียนบทดีมาก. คือที่ถึง ถ้าพระเพลิงเขียนบท.เขียนบทมาแล้วรู้สึกตัวว่า ผมรู้สึกว่าเวลาเล่นไปแล้วรู้สึกตัว ตัวเนื้อเป็นตัวที่ผมเล่นได้ดีที่สุดตั้งแต่ผมเคยเล่นละครที่วิมา.
- ณ. ซึ่งอันนี้ผมเห็นด้วย.เพราะว่าตั้งแต่ผมดูละครทีวีคุณมาผมก็ไม่เห็นคุณเล่นดีสักเรื่อง.
- ค.๔ น่าน .
- ณ. ล้อเล่น ๆ.
- ค.๐ นี่เคยมีรายการเดียวค.นี่รายการเหยียดคนนะ.

(ผู้ชมในห้องบันทึกเทปหัวเราะและปรบมือ)

- ณ. แหม.วันมาออกรายการ.ผู้จัดละครคุณเค้าบอกให้ผมทำสนุก ๆ .แล้วพอทำสนุก ๆ คุณก็หาว่าผมเหยียดหยาม.ท่านผู้ชมครับ,กู๊ก็บอกซี้ก็จะเปลี่ยนพิธีกรเร็ว ๆ นั้นะครับ.เพราะพิธีกรชายเค้าเบื่อทำรายการทีวีเดิมทีแล้ว.
- ค.๐ มาเข้าผมได้ใจครับ.คือยังทำอยู่ครับ.จริงๆ แล้ว,เดี๋ยวเราพบกับช่วงของทไวไลท์ไทยอหฺมเลยครับ.
- ณ. ไม่ต้องขุ่นเลย !
- ค.๐ น่าจะมีไทยภูเขาด้วยนะฮะ.
- ณ. ตอนนีเรารู้จักแล้วว่าพวกเค้าเป็นยังไง.ตะนี่บรรยากาศแบบนี้มันเกิดขึ้นไม่ได้แน่.ทุกคนต้องเป็นแบบนี้จริงๆ.บรรยากาศในกองถ่ายเป็นยังไง.รับรองสนุกสนานเต็มที่.
- ค.๔ เกือบจะ.เครียด.
- ณ. จริงเปล่า.สักครู่เดี๋ยวครับ.

(พักโฆษณา)

- ณ. กลับมาสู่รายการอีกครั้งนะครับ.ทไวไลท์โชว์ทอล์กโชว์ของเรา.และนี่ก็คือการรับเชิญของเราจากฤดูนะครับ.เราก็มีเวลาพอสมควร.ไม่มาก.เพราะฉะนั้นก็จะต้องพูดทั้งหมดจริงๆ คงลำบาก.
- ค.๐ เวลาจะหมดแล้วเหอครับพี่.
- ณ. ยัง.ยัง.ยังไม่หมดครับ.
- ค.๐ ผมเอาหนังสือมาฝากครับ.กลัวเวลาหมดครับ.เดี๋ยวโดนตัด.เปลี่ยนปกแล้วนะครับ.พี่ช่วยรับไว้หน่อยนะครับ.ครับ.ขอบคุณครับ.
- ค.๔ หนังสือเค้าดีนะครับพี่.หนังสือเค้าดี.
- ณ. เรื่องของตะมะ.โอ้! มีคำนิยมด้วย.ได้ชื่ออ่านครั้งแรกแล้วแปลกใจ.ทำไมสำนักพิมพ์ถึงพิมพ์ได้.พิมพ์ออกมาอย่างไร.คนอ่านเสียเงินเปล่าประ โยชน์.
- ค.๐ จริงๆ ครั้งที่สามตีเค้าเลิกพิมพ์พอดี.หมึกหมดคนนะฮะ.
- ค.๔ พี่.คนหลายคนบอกว่าส่วนมากแม้คำชอบอ่านมาก.
- ณ. ใช่.
- ค.๔ เค้าบอกว่าอะไรรู้มึช.หนังสือดีมาก.เอาพับดูนี่โอเคเลย.
- ณ. รุ่นนี้พับดูจะสบายมาก.ใครที่ยังไม่มีต้องซื้อหาซะนะครับ.เรื่องของตะมะนะครับ.ดี.
- ค.๔ แต่หนูว่าแพงนะพี่.แพง.
- ค.๔ แพงเหอ.

- ค.๑ คุณเรื่องละครกันเถอะ. โอเค ๆ.
- ค.๔ นี่มันพยายามทำตัวหลอมากเลยนะ.
- ณ. ได้แค่นั้น ๆ. ทรึบ. ได้แค่นั้น.
- ค.๔ แหม ! ทำเป็นเซอตรง.
- ณ. ตอนแรก จริงๆ ตอนแรกจริงๆ เอาขาพาดนี่. แล้วคอนหลังลงพิมพ์ไม่ได้. หอ ๆ ๆ.
- ค.๔ พวกได้ตำเภามาจากเมืองจีนใหม่ศรีครับ.
- ณ. มาพูดถึงฉลุติกว่า. พูดถึงฉลุติครั้งนี้. ในการที่จะเล่นครั้งนี้. ในการเลือกพระเอก. เขามีเคล็ดในการเลือกคือเลือกชั้น. แล้วก็เลือกทีน. สองคนเป็นพระเอก. นี่ในการที่จะเป็นพระเอกสองคนนี้ได้จะต้องสนิทกันมาก. ก่อนหน้ามีเคยรู้จักกันมาก่อนมั๊ยศรีครับ.
- ค.๓ รู้จักกันแค่ผลงาน.
- ณ. รู้จักกันแค่ผลงาน.
- ค.๓ ค่ะชื่ออะไรพวกนี้.
- ณ. ใหม่ศรีครับ. แล้วก็
- ค.๑
- ค.๔
- ค.๑
- ค.๔ อ้อ ! หอยซีอิ้ว.
- ค.๑ ไก่จิ๊กโฉ่.
- ณ. สองคนนี่ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน. แต่ในเรื่องจริงๆ แล้วต้องรู้จักกัน. เป็นเพื่อนรักกันด้วย. เวลามาเล่นละครทำยังไง.
- ค.๒ ก่อนวันแรกที่พวกเราจะไปเปิดกล้องกัน. เรามีเวลาที่จะเจอกันแค่คืนนั้นคืนเดียว. ตอนประมาณเย็น ๆ มีเวลาคุยกันแค่สองชั่วโมง. คุณมีอะไรที่คุณไม่ชอบอะไร. คุณมีนิสัยเป็นยังไง. ลักษณะของคุณเป็นยังไง. คุณบอกมาให้หมด. บอกให้ผมรู้. แล้วผมจะบอกให้คุณรู้ว่าผมเป็นอย่างไร. คุณไม่ชอบอะไรคุณบอกนะ. ประมาณนั้น.
- ณ. หมายถึงคนสองคนทำการบ้านกันเอง.
- ค.๒ ไซ่ครับ.
- ณ. สองคน. เพื่อที่จะรู้จักและเป็นเพื่อนกันให้ได้.
- ค.๒ ไซ่.
- ณ. เพื่อที่จะได้ความรู้สึกที่ดีต่อกัน. หลังจากสองชั่วโมงนั้นแล้วมันคือขึ้นจริงมั๊ย.
- ค.๒ คือขึ้นจริงศรีครับ. เพราะตอนแรกคิดว่าอันจะไม่สามารถทำงานกับคนที่เราไม่รู้จักด้วยเลข. แล้วต้องมาเล่นเป็นคนที่ยุ่จักกันมาก. อัน ไม่อยากเฟกศรีครับ. อันก็เลขบอกว่าฉันเราต้องรู้จักกันให้มากกว่านี้.
- ค.๔ เฟก ๆ.
- ค.๒ เฟกแปลว่าต้องเหมือนกับว่าใส่หน้ากากเข้าหากัน.
- ณ. เอ้อ : แล้วพอหลังจากนั้นสองชั่วโมงทำให้รู้จักกันมากขึ้น.
- ค.๒ รู้จักกัน.
- ค.๓ มีอะไรคล้ายกันเยอะมาก.
- ณ. ชื่อก็เหมือนกันแน่. สราวุชเหมือนกัน. คนนิ่งมาครทอง. อีกคนหนึ่งทุ้มทอง. ทองหั่งคู่. คนนิ่งทุ้มทอง. คนนิ่งมาครทอง.
- ค.๑ ของไก่คอนที่เล่นคู่กับหอย.
- ค.๔ ตอนแรกเราสนิทกันมาก. แต่ตอนเริ่มเล่นเราตีกัน. ต่ากัน. พยายามไม่รู้จักกันให้มากที่สุด
- ณ. นั่นคือสิ่งที่พยายามทำ.
- ค.๑ ทรึบ.
- ณ. มาทางค่านางเอกบ้างนะศรีครับ. นางเอกสองคนเป็นที่น้องกัน.

- ค. ๘ ค่ะ.
- ด. คิมนี่เป็นที่.คิม,เด่นละครแล้วอยู่ต้องมาเล่นเป็นสาวเลข.เป็นสาวเลข.รู้สึกเป็นยัง ใจบ้าง.
- ค. ๘ เป็นสาวหมาขึงในฉลุย.
- ด. ครับ. ในฉลุยเป็นสาว.
- ค. ๘ ค่ะก็ : ก็รู้สึกว่ามันโกธิดัวรามาก ๆ .เล่นง่ายกว่าเรื่องแรกเพราะว่ามันโกธิดัว. ได้มาเล่นคู่กับจุ่ม.ยิ่งบทมันจะน่ารักนะ
ค. ก็คิดว่าเล่นได้อย่างสบาย.
- ด. แล้วต้องทำความเข้าใจกับเค้าบ้างอย่างจ๊ะหรือเปล่า.
- ค. ๘ คิดว่าแบบต่างๆไปเรื่อยๆแล้วก็จะรู้จักกันมากขึ้น.ก็มีความผูกพันกันมากขึ้น.เสร็จแล้วตอนจบก็สนิทกัน ไปเลย.
- ด. สนิทกัน ไปเลย.แล้วจุ่มละคะ.รู้สึกยัง ใจกับคิมตอนแรก.
- ค. ๘ ก็ : รู้สึกแบบ : เห็นเค้าจากโฆษณาพอนคิโซมัยคะ.
- ด. ครับ.
- ค. ๘ ก็แบบ,คนนี้สาวขมากเลขอะ.แล้วพอได้รู้ว่าได้มาเล่นเรื่องฉลุยนี่.แล้วพอได้รู้ว่าเราได้มาเล่นกับคนนี่นะ.ก็รู้สึก
แบบ: เออ : วาดฝันว่าเค้าต้องแบบเป็นคนที่ดีแน่เลย.ต้องไม่หยัง.จริงๆก็ไม่หยังคะ.น่ารักมาก.
- ค. ๘ ใช่มั้ยคะ.
- ด. รู้สึกดีต่อกัน.เพราะฉะนั้นมันเล่นง่าย.แล้วแนนละคะ.ได้เล่นเป็นแฟนกับหอยรู้สึกสมหวังในชีวิตเลย.
- ค. ๖ ชีวิตคคอับคะ.
- ค. ๘ ไม่ ! ตอนแรกเค้าไม่รู้ใครเล่นตัวนี้.น้องแนนนะ.หอมมาถึงกองถ่าย.เหวอคะ.พูดคำเดียวว่าเหวอคะ.
- ด. เค้าบอกว่า,ตอนแรก ๆ คนมองกันในกองถ่ายมองว่าเอ้ ! แนนละเล่นได้เหวอ.จะต้องเซอร์ ๆ .จะต้องอะไร.เพราะ
ตอนแรกแนนก็ไม่ได้รับบทเซอร์ ๆ อะไรอย่างจั้นเลย.อยู่กับที่หอยไปนาน ๆ ที่หอยสอนอะไรมั๊ยคะ.
- ค. ๖ มันซึมเข้าไปอะคะ.
- ด. อ้อ ! ไม่สอนแต่ซึม. ใ้ซึม.
- ค. ๖ มันซึมคะ.
- ค. ๘ เป็นระบบตัวว่าจั้นเถอะ.
- ด. ที่หอยเป็นระบบตัว.ซึมเข้าไปแล้วเลยได้ความรู้สึกจากตรงนี้.
- ค. ๖ ค่ะ.
- ด. แล้วก็เล่นได้จากตรงนี้.
- ค. ๖ เพราะที่หอยเค้าเป็นคนที่เป็นธรรมชาตินะคะ. [ก็เลย
- ค. ๘ [เปิดเผยคิ้ว.เปิดเขมมาก.ก็น้อง ๆ เวลาอยู่ในกองถ่ายก็จะแตก
กระเจิงกันหมด.หอยแกจะเดินกางเกงตัวเดียว.แล้วกางเกงในก็แบบเป็นขุยอะ.ขาด ๆ.
- ค. ๘ ไม่ !ผมอะ.ซ้อมไว้.เผื่อจะเป็นแบบที่เล็กไอสุร้อ.
- ด. คือจริงๆ แล้วในกองถ่ายนี่ะครับ,อยู่ด้วยกันในลักษณะนี่อย่างนี้เนี่ย,ทุกคนเวลาทำงานก็จะต้องมีฉากที่ประทับใจ,
ที่ชอบ.จุ่มชอบฉากไหนมากที่สุดคะ.
- ค. ๘ ชอบฉากที่กินก๋วยเตี๋ยวคะ.ในห้องน้ำ.
- ด. ทำไมถึงชอบฉากนั้น.
- ค. ๘ ก็มัน همین สะใจลึคะ.
- ด. อ้อ ! แนนละคะ.ฉากไหนประทับใจที่สุด.
- ค. ๖ ฉาก , ฉากตอน ไปที่สวนน้ำตกคะ.
- ด. ชอบ.ชอบเพราะ.

- ค.๖ เหนื่อยมาก.
- ง. เหนื่อยยังไง.
- ค.๖ เหนื่อยมาก.ต้องข้ามเขา.
- ง. โอ้โฮ ! เธอต้องข้ามเขาเดชะนะแสดงละครเรื่องนี้.
- ค.๙ จริงๆ คือเราถ่ายหนังอินเดียใช่ไหมครับ.
- ค.๖ คือมันเป็น โชคหินเยอะมาก.ต้องข้ามไป.ตกน้ำอะ ไรอย่างเงี้ยก็มี.และพี่หอยก็ช่วย.
- ง. อ้อ ! ตั้งแต่ฉันนั้นก็เลยรักกันเลย.
- ค.๖ ก็เลยรักกัน.
- ค.๙ เข้าขอบผมก่อนนะ.
- ง. คุณ,คุณ,คุณ,เรียกว่า.
- ค.๙ ผมหญิง.
- ง. หญิง.
- ค.๙ ผมดูน่าตาดีอะ.
- ง. เรียกว่าไว้ตัว.
- ค.๙ อ้อ, อ้อ, จะไปมองก่อนไม่ได้.ต้องให้เค้า.ขอบที่นะ.ต้องนึกถึง.
- ง. ไม่ได้.เราไม่ยอม.เราไม่ใช่คนง่าย ๆ. อายมี๊นี่ย.
- ค.๙ อายซิคครับ.
- ง. โอเค.ทิมล่ะครับขอบจากไหนที่สุด.
- ค.๙๐ ขอบที่น้ำตกเหมือนกันละ.
- ง. ทำไมคะ.
- ค.๙ ตอนที่เราต้องเข้าไปในน้ำ.น้ำมันจะแรงมาก.คือเราต้องจริงอะ ไรอย่างเงี้ยละ.คือไม่มีเสตนค์หิน.ไม่มีอะ ไรอย่างเงี้ยอะละ.คือมันเป็นฉากที่ยากที่สุดในเรื่องสำหรับทิม.ก็เลยประทับใจ.
- ง. ประทับใจเพราะความยาก.
- ค.๙ เค้าไหล.ไหลไปเลยนะ.พอไหลญี่ปุ่น,มาเกาะโชคหินได้.น้ำไม่ไหลเลยนะ.
- ง. ทิมเป็นเชื่อนเลขหรือ.
- ค.๙ ตอนแรกน้ำมันตก ๆ มา.มันหายไปไหน.
- ค.๙ ทิมอยากพูดมานานแล้วละ.พี่หอยลองมาองกระจกดูตัวเอง.
- ง. เอ้อ ::
- ค.๙ หูคอย่างเงี้ยเลย.ผมซื้อกระจกมาอันแค่นี้.เฮ้ย ! หอย.นายหุ่นดี.
- ค.๙ เห็นแต่ตัว.ไม่เห็นหน้า.
- ง. ในกองถ่ายเนี่ย,ใครซี้้อที่สุคทิม.
- ค.๙ คิดว่าคงจะเป็นพี่หอยนะคะ.
- ง. พี่หอยไซ้มี๊นี่ย.
- ค.๙๐ เฮ้ย ! นิสัยดี.
- ง. นิสัยดีมากเลย.
- ง. หอยละครเรื่องนี้เล่นฉากไหนขอบที่สุดครับ.
- ค.๙ ฉากตอนปิดกล้องครับ.
- ง. ทำไมละครับ.

- ค.๑ ถามว่า,เช็กได้เมื่อไหร่.
- ก. อ้อ! แต่ขอบคุณไปตามผู้จัดการเอาเองแล้วกันว่าได้เมื่อไหร่.
- ค.๔ จริง ๆ มีอยู่อัน.
- ก. จริงๆ อาจจะยังไม่ได้. ไม่ทราบได้หรือยังครับ. ช่วย ๆ บอกว่าจ่ายเค้าหรือยังครับ
- ค.๔ เค้าเอาไปหมดแล้วที่.
- ก. อ้อ! เอาไปแล้ว.
- ค.๔ จริง ๆ ผมประทับใจจากนี้.
- ก. ฉากไหนครับ.
- ค.๔ ฉากตอนที่เราเพิ่งตื่นคิดจิตใจจะไปทำในสิ่งที่ตัวเองฝัน. ก็คือไป,เค้าเรียกไปปล้นสถานี. ก่อนที่จะไปก็คือว่ายังไงก็แล้วแต่เราก็ต้องไปให้ถึงฝันเราให้ได้. ไม่ว่าด้วยวิธีไหน. ไม่รู้วิธีโง่หรือวิธี
- ก. ฉลาด.
- ค.๔ ฉลาดก็ทำไว้ก่อน. อันนี้ชอบมาก. ที่อยู่อยู่มารวมกันสี่คนแล้วมองหน้ากันอยู่บนสะพานพุทธ.
- ก. นั่นคือฉากที่ชอบ.
- ค.๔ ไม่ได้พูดอะไรเลยนะ. ทุกคนไม่ได้พูดอะไร. แค่มอง.
- ก. อ้อ! ที่เค้าชอบเพราะว่า...
- ค.๑ ไม่ต้องท่องบทครับ.
- ก. โด่เฮ๊ย! มาทางค่านี่กันบ้าง. คุณไก่อฉากที่ชอบที่สุดครับ.
- ค.๑ ก็เป็นตอนฉากที่เราจับไม้สั้น ไม้ยาวกันนะครับ. ว่าใครจะเป็นคนไปถูระเบิด.
- ค.๒ ไมใช่ที่. ไม่ใช่.
- ค.๑ ยังไม่ถึงมุข. ยังไม่ใช่.
- ค.๑ นี่อะไรนะ. อมาร์เกดอน.
- ค.๑ ว่า! แย่จัง. ไม่เข้าใจ.
- ก. ไม่เข้าใจ. เออผมก็ถูละครแล้วนะ. ผมก็พยายามนึกว่ามันมีฉากจับไม้สั้น ไม้ยาว. คนดูที่นั่นนี่งั้น เฮ้ย! มันมีฉากจับไม้สั้น ไม้ยาวด้วยโว้ย.
- ค.๑ อาจจะ. แต่เค้าตัดไป. อะไรอย่างเงี้ย.
- ก. ทานโทษนะครับท่านผู้ชม. แก่มันบ้าเนี่ย.
- ค.๑ คือ. ของผมเนี่ยนะครับ. จะเป็นหลายฉากที่ชอบ. ชอบจะเป็นบทของหอมมาก. เพราะหอยในบทก็จะจำมาก. หลาย ๆ บทที่ตกลง ๆ อะไรอย่างเงี้ย. ก็จะนึกถึงหอยตลอดว่าเออบทนี้เค้ายังไม่ได้ออกว่าใครเล่น. ว่าเออ, บทเนี่ยอ่านแล้วเป็นหอยลอลอขึ้นมาเลย.
- ก. ผมถามบทคุณนะ.
- ค.๑ อ้อ เหรออะ.
- ก. ท่านผู้ชมเคี้ยว ๆ .
- ค.๔ เคี้ยว ๆ เอ็งนี่กรม โนภาพขนาดนั้นเลยหรือ. อ่านบทบีบข้างลอลอมาเลยเหอ.
- ค.๑ มีฉากหนึ่งที่เรารู้อยู่กับหมาเง. หน้าหอยลอลอมาเลย.
- ก. ถ้าได้หรือเปล่าฉากที่เล่นกับหมา.
- ค.๔ เค้าแกคิ้วแหละ.
- ก. ฉากไหน.

- ค. ของผมเป็นฉากที่เล่นกับหมา.คือว่าในฉากนี้ผมจะพูดอยู่อันนึงว่า.ไม่น่า ไปยุ่งกับมันเลยไอ้ชื่อเสียงเกียรติยศเงินทองต่างๆ เมื่อ.พอได้มาถึงที่อยากที่สุดคือการรักษาไว้ในให้นานที่สุด.มันเป็นสิ่งที่อยาก.คิดที่สุดเลยอย่า ไปยุ่งกับมัน.อย่าไปเกี่ยวข้องกับมัน.
- ง. ไอ้โห ! คุณนี่เป็นคนที่มี : จริงๆ ๗ นะครับ.ไม่ธรรมดา.เห็นมั๊ย.
- ค. หลังจากได้รับตำแหน่งแล้วจะทำอะไรครับ.
- ค. ก็..
- ค. รักเด็ก.
- ค. โอเคครับ.
- ง. เข้า ! ไปทางด้านอันบ้าง.อันประทับใจฉากไหนครับ.
- ค. อันประทับใจฉากที่เราติดตากันนะที่. แล้วแบบ
- ง. ฮ่าฮ่า ! คิดสิ ๗ ไม่เป็นเทรอลูก.
- ค. ไม่ใช่ครับ.คือที่บอกว่าคุณถามว่าทำไมแล้วก็บอกว่าคุณจะลองเอาเพลงไปเปิด.ปรากฏว่าทุกอย่างมันไม่มีอีกแล้ว.ชีวิตนี้มันไม่มีอะไรอีกแล้ว.ไม่เหลืออะไรแล้ว.บอกว่า .เอาละ ! ทุกคนฝันว่าจะต้องไปในอนาคต.ต้องไปถึงมันให้ได้.ก็บอกว่าผมขอเล่นคอนเสิร์ตสด ๗ แล้วกัน.
- ง. อือ.
- ค. ก็เลย,ทุกคนก็มาเล่นคอนเสิร์ตกันกลางแจ้ง.พอเล่นเสร็จแล้ววันนั้นเป็นบรรยากาศการถ่ายทำที่สวนลุม.แล้วพอหันไปเจอที่หอย.ที่หอยก็จะเมามันมาก.เจอทีไร,ทุกคนจะมีความสุขมาก.แล้ว.
- ค. ไม่ได้เมามัน.ร้อน.
- ค. แล้วก็แบบว่าคนดูด้วย.องค์ประกอบด้วย.ตัวจริงๆด้วยที่อยู่ในบริเวณนั้นจะสนุกกับพวกเรา.ฝรั่งมาขึ้นดูแล้วอึ้งแล้วมีความสุขอะ.แล้วเรารู้สึกเราเคยฝันอยากจะมีภาพแบบนี้มาก่อนเหมือนกัน.
- ง. ก็เลยเป็นฉากที่มีความสุขของเรา.
- ค. แล้วหลังจากนั้นก็ติดตากครับ.
- ง. หิน.
- ค. หินก็จะเป็นฉากคอนเสิร์ตที่สวนลุม.เพราะว่ามันจะเป็นอะไรที่แบบว่า : ทุกคนได้ทำในสิ่งที่ตัวเองหวังเอาไว้.
- ง. นั่นคือความรู้สึกดี ๆ ที่มีกับการเล่นละครเรื่องนี้.เราเล่นหนึ่งเล่นละคร.บางสิ่งบางอย่างมันก็กลับจากตัวเรา.หิน,ถ้าถามหินว่าเล่นละครเรื่องนี้แล้วอะไรที่หินได้ไปบ้าง.ที่หินรู้สึกบทละครอันนี้ให้หิน.
- ค. เอาจริงๆนะครับว่า.การทำงานด้วยกันหลายๆคนมันต้องเกิดเค้าเรียกอะไรนะอะ ความรู้สึกผูกพันแน่นนอน.บางคนแบบว่าไม่เคยทำงานด้วยกันมาก่อน.มาทำงานด้วยกันศึกษากัน.รู้สึกว่าเออเค้าเป็นคนยังไง.เราเป็นคนยังไงแล้วเกิดความสัมพันธ์ที่เรียกว่าเพื่อนขึ้นมา.แล้วก็คือที่ผมรู้สึกดี ๆ มาก ๆ ก็คือละครเรื่องนี้เป็นอีกชีวิตประจำวันของผมประมาณ ๗๐-๘๐ % ที่เดียว.
- ง. ไอ้โห !
- ค. เรียกว่าชีวิตจริงผมคล้าย ๆ กับละครเรื่องนี้.
- ง. ไอ้โห ! อันล่ะครับ.
- ค. ไนได้หลังครับ.อันอ่านบทเรื่องนี้เมื่อ,อันคิดว่าทุกคนในโลกนะครับ.คิดว่าเวลาเรามีความสุข,หรือเวลาเราทำอะไรแล้วอาจจะรู้สึกเพลิดถ้าเกิดมันไม่สมหวัง.แต่ละครเรื่องนี้พออ่านบทแล้วรู้สึกว่า,คนเรามันต้องมีพลัง.ฝันอย่างทิ้งไป.แล้วมันจะทำให้เราก้าวไปข้างหน้าได้เอง.พอเวลาอันแบบ : เจอเรื่องบางอย่างไม่สบายใจ.แล้วมาคิดเรื่องของป๊องเมื่อ.แล้วรู้สึกว่าป๊องยังสู้เลย.แล้วเราจะไม่สู้เหรอ.เราต้องสู้สิครับ.อะไรอย่างเงี้ย.
- ง. พลัง.

- ค.๒ ได้หลัง.
- ก. ทำไมคุณสองคน,ผมแทบไม่อยากจะถามถึงพวกเธอๆเทอะเลย.แค่ขอมขอไปถามพวกที่พอใช้ได้ก่อนนะครับ.เฮ้อ: น้องคิมครับ,เล่นแล้วได้อะไรบ้างครับ.
- ค.๔ ก็คิมได้เห็นแล้วก็ได้เรียนรู้ถึงว่าถ้าคนมีความฝันจะต้องไปไกลขนาดไหนถึงจะถึงจุดนั้น.จุดปลายทางของเค้า.แล้วก็ทุกครั้ง,เหมือนที่พี่อันบอกค่ะ.ทุกครั้งที่เหนื่อยหรืออะไร.คิมจะคิดว่าคนอื่นยังทำได้เลย.แล้วทำไมเราจะไปไม่ถึง.อะไรอย่างเงี้ยค่ะ.
- ก. อิม.ความพยายามอยู่ที่ไหนความสำเร็จอยู่ที่นั่น.
- ค.๔ โช้ค่ะ.
- ก. แนนละครับ.
- ค.๒ หนูแปลกกว่าเพื่อน.คือหนูได้เรียนรู้การอยู่ร่วมกันของคนทำงาน.
- ก. ครับ.
- ค.๒ หนูได้ตรงนี้.เพราะว่าหนูอ่านบทละครแล้วเนี่ย.คือ : มันคือความฝัน.โช้ ! แต่ว่าการที่เราให้เข้าไปถึงบทตรงนั้นเนี่ย.การอยู่ร่วมกันเนี่ยสำคัญ.ก่อนที่ เราจะเข้าบทละคร.
- ก. การที่เราต้องเสวนากับเค้า.
- ค.๒ ตรงนี้สำคัญ.
- ก. ดีมากครับ.อุม่ละครับ.
- ค.๑ ก็ที่ ๆ เค้าก็แบบ : ก็พูดตรงใจอุม่หมดทุกคนแล้ว. ก็
- ก. โห ! อุม่ฉลาดมากครับ.
- ค.๑ ก็ : สิ่งที่อุม่ได้คือความผูกพันระหว่างที่ ๆ น้อง ๆ ไร่มีัยคะ.เพราะว่าในทีมนี้มัยอุม่ก็เป็นเด็กที่สุด.
- ก. อ้อ.แล้วจริงๆนะครับ.เพราะว่าสองคนเนี่ย.ทั้งอุม่และคิม.ตอนที่เค้าปิดกล้องจะต้องเลิกละคร.กอดคอกันร้องไห้.
- ค.๑ แล้วมีคำพูดอยู่คำพูดหนึ่งที่ต้อย.วันนี้จะไม่มีอีกแล้ว.ฟังแล้วหคหุ่มาก.
- ก. ใครเป็นคนพูดขึ้นมา.
- ค.๑ สองคนเลยครับ.
- ก. เหรอ.
- ค.๔ ตอนแรกตอนไปเที่ยวน้ำตกเนี่ย.ยังไม่ใกล้ปิดกล้อง.แต่ว่ามีความสุข.ตอนนั้นมีความสุขกับกองถ่ายนี้มาก.เพราะว่าตอนนั้นไปเที่ยวกันและเหมือนกับได้พักไปด้วย.นอกเหนือจากการถ่ายละคร.แล้วก็อุม่กับคิมก็ไปอยู่ขึ้นตรงสะพาน.แล้วก็พระอาทิตย์กำลังตก.
- ค.๑ หน้าหอยไหลเข้ามา.
- ก. แอ่เลยครับ.แอ่เลยครับ.คุณทำบรรยากาศเสีย.อย่าครับ.แล้วยังไงต่อ ๆ.
- ค.๑ แล้วคิม
- ก. ไปขึ้นตรงสะพานสองคน.
- ค.๔ แล้วก็ยืนมอง.อุม่ก็เดินเข้ามา.อุม่ถามเป็นอะไรหรอ.คิมบอกว่าวันนี้ไม่มีอีกแล้ว.อุม่ก็,อุม่ก็เดยน้ำตาไหล.เพราะว่ามีความสุขกันเหลือเกิน.อะไรยังเงี้ยค่ะ.
- ก. รู้สึกอย่างจั้น.
- ค.๑ อ่าว่าแต่ตอนนั้นเลข.
- ก. ตอนนั้นก็มาแล้ว.

- ค. คือความจริงน้องเค้ามาพูดกับผมนะครับพี่. ตอนฉันทักวันนี่คงไม่มีอีกแล้ว. คิมคงไม่ได้เจอที่หออีกแล้วนะคะ. เค้าบอกฝากพี่ไปบอกที่หอด้วยว่าคิมมีที่หออยู่ในใจตลอด.
- ด. โฮ้โฮหอ !
- ค. อันนี้ผมถือคิมนะอะ. ส่วนหอจะได้อะไรจากละครเรื่องนี้ก็คือเอ๋อ : คิดว่าได้, อันคับแรกก็จะได้เงินไงอะ.
- ด. เค้ากำลังซึ้ง ๆ กันอยู่.
- ค. จริงๆ โฮ้คิดว่าละครตัวนี้ผมชอบชอบ. คือ, มันมันแบบความหมายมาถึงคนในยุคเศรษฐกิจแบบนี้.
- ด. โฮ้.
- ค. ทุกคนเครียดหมด. โฮ้ตัวนี้เป็นตัวเดียวที่ตัวพระเอกบอกว่าเค้าทั้งสองเสียใจอยู่. แล้วผมเข้ามา, เอ่อๆ. เราน่าจะเหมือนโฮ้คนนี่. เหมือนผม. เหมือนผมบ้าง. คือ ไม่คิดอะไรเลย. ทำอะไรก็ทำไปเถอะ. สิ่งที่มีผลขาดไปแล้วก็รู้สึกว่าจะปล่อยมันไป.
- ด. อ่า ไปเครียดมัน.
- ค. ไม่เคยเครียดกันอยู่แล้ว. ผมว่าน่าจะ, คนเราดูนี่น่าจะคิดได้แบบนี้. เกิดอะไรขึ้นอย่าไปซีเรียส. ทำอะไรไปเถอะ. เคี้ยวมันคงคลายความเครียดได้. สำคัญที่สุดเงินครับ.
- ค. ของผมนะครับ. ในด้านของตัวตัวที่ไม่ใช่ส่วนของนักแสดง. ผมได้เพื่อนมาอีกคน. คือ ได้หอ. สมัยก่อนก็คือรู้จักกัน.
- ค. เมื่อก่อนไม่เคยสนิทกันเลยนะ. พอมาเล่นละครเรื่องนี้เหมือนกับเป็นเพื่อนกันมา.
- ด. ก็ไม่น่าจะสนิทครับ. เพราะผมเคยถามว่าสมหลจะเอาหอร่วมงานด้วยมั๊ย. ไม่เอาครับพี่. ผมว่ามันนิสัยไม่ดี.
- ค. ไม่จริง. ไม่จริง.
- ด. ตอนที่ผมจะทำรู้จักบ๊อบซ์ตอนแรก. ตอนแรกที่ทำรู้จักบ๊อบซ์. ผมก็ถามว่า, บอกว่า, เออเนี่ย ! มีสามคนคิมบ๊อบซ์ก็คิด. อีกคนก็คือคุณ. ถามเค้า. เค้าบอกว่าเขาทำไม่นิสัยชั่วมาก.
- ค. คือ, ผมได้เพื่อนคนนี้และก็ได้มาเป็นเพื่อนรุ่นพี่ของน้องสองคนนี่.
- ด. คุณอย่าไปเทียบรุ่นกับเค้านะครับ.
- ค. ไม่เทียบรุ่นหรอกครับ. รุ่นพี่. รู้จักกันตอนเค้าออกอัลบั้ม. รู้สึกไม่คุ้นเคย. ก็มาอยู่ด้วยกัน. รู้จักนิสัยกัน. น้องอันน้องทีนผมยอมรับ. เค้าเป็นคนที่มีความตั้งใจมาก.
- ค. ตั้งใจมาก.
- ด. พลังมาก.
- ค. เค้าคือเอ๋อ : ป่องและก็ได้ลงในบทนั้นจริงๆ. เค้าคือคู่กันจริงๆ.
- ค. โฮ ! พี่.
- ค. อันนี้พูดเรื่องจริง. ของผมเค้าก็เป็นเด็กน่ารักแสนซนแก่นแก้ว. เราได้รู้จักกับเด็ก. เราไม่เคยอยู่กับเด็กมานานแล้ว. เราอยู่กับผู้ใหญ่ขึ้นข้าง ๆ เราแก่ ๆ. พอมีเจ้านายก็มีแก่ ๆ คุๆ อะไรอย่างเงี้ย.
- ค. หมายถึงใครอะ.
- ค. ไม่รู้เหมือนกัน.
- ค. โธ่ ๆ. หรือว่าน้องแนนเองเค้าเป็นคนที่มีความสามารถ. เล่นละครเก่งมาก. น้องคิมเองก็มีความสวย. เรามาเข้าฉากเห็นหน้าน้องคิมก็เอ๋อ ! จำบทได้เลข. สนุกมาก. และคือส่วนที่ได้มาของการทำงานรวมทั้งเบื้องหลัง. ทุก ๆ คนเคยครับผู้ที่อยู่เบื้องหลัง. ส่วนตัวของนักแสดงเนี่ย, ผมรู้สึกว่ามันได้ถ่ายทอดในการเป็นอาชีพของตัวเอง. แต่ก็ต้องบอกว่ามันไม่เหมือนในเรื่องนั้นทั้งหมด. บางคนรู้สึกว่าเอ๊ะ ! ทำไมรุนแรง. ทำไมต้องแบบมีลึกลับหลง. ไม่ใช่ตรงนั้น. แต่สิ่งที่ผมได้รับมาก็ผมได้รู้จักชีวิตของคนที่ย่อปอด. สักวันหนึ่งผมอาจจะเป็นแบบปอดก็ได้.
- ด. อือ.

- ค. คนที่เคยมีความโค้งคั่งสูงสุด.แล้วตกมาอยู่ในที่
 ง. ไม่ต้องกลัวครับ.
- ค. ๔. เร็ว ๆ นี้.
 ง. ไม่ต้องกลัวครับ.เร็ว ๆ นี้แหละครับ.
- ค. ๕. ฉะนั้นผมจะทำอย่างไรกับชีวิต.
 ง. ครับ.ตาย.ตาย.แต่ได้แล้ว.
- ค. ๖. ได้แล้ว.
 ง. ว่าจริง ๆ คนเรานะครับไม่มีอะไรที่จะคงที่ตลอด.ไม่มีค่าสุด.ไม่มีสูงสุดหรือ.แต่ชีวิตมันเปลี่ยน.และพวกฉลาดได้แสดงให้เห็นแล้วว่าความฝันอยู่กับตัวเราเนี่ยได้เสมอ.แต่ความฝันเนี่ยเก็บไว้เถอะครับมันไม่มีเสียหายหรือ.เก็บมันไว้.แต่ต้องแยกให้ถูกเท่านั้นเองว่าเมื่อไหร่ควรฝัน.และเมื่อไหร่ควรจะทำจริง ๆ กับชีวิตจริง ๆ ของเรา.สูตรเรื่องนี้แล้วแยกให้ถูกนะครับ.เด็ก ๆ คนในเรื่องนี้เค้ามีฝัน.เค้าอยากจะทำนู่น.เค้าอยากจะทำนี่.แต่บางทีบางครั้งพลังผลักดันของความฝันมันมากเกินไป.ก็เอาเรื่องในฝันจะทำจริงให้ได้.อันนี้คิด.ต้องแยกให้ถูกว่าเมื่อมันถึงเวลาที่จะทำฝันให้ได้จริง ๆ แล้ว.ค่อยทำมัน.และผมชื่นชมยินดีกับคาราหญิงทุกคนนะครับ.เมื่อกี้คงเห็นนะครับที่ที่สมพลเค้าพูดตรงนั้นนะ.อยากจะเสริมอีกนิด.ทุกคนเล่นได้ดีจริงๆ ครับ.เล่นได้น่ารักมากไม่ว่าจะเป็นคิม.
- ค. ๗. ขอบคุณค่ะ.
 ง. ไม่ว่าจะเป็นอย่างนั้น.
- ค. ๘. ขอบคุณค่ะ.
 ง. ไม่ว่าจะเป็นอย่างนั้น.น่ารักจริงๆ ครับ.เข้าบทเข้าตอนได้ดีมาก ๆ จริง ๆ.และคุณสองคน
- ค. ๙. คารารายละเอียดครับ.
 ง. คุณสองคนที่เป็นที่.คุณสองคนเป็นที่ที่เยี่ยมมาก.ผมภูมิใจบรรดาศาสด์มากนะครับ.คือตัวอย่างนี้ในประเทศไทยยากแล้ว.
- ค. ๑๐. หน่วยเป็นตัวเธออะ.
 ง. ตัวละคร.ตัวละคร.
- ค. ๑๑. ตัวละคร.ตกใจหมด.
 ง. คือตัวอย่างนี้เสียหายมาก.แล้วเอาเข้ามาเล่นได้นี่.อยากจะผูกพันเค้าไว้เลย.อยากให้สองคนนี้อีกบ่อยๆ จริง ๆ นะครับ.
- ค. ๑๒. ครับ.ฝันเหมือนกันว่าจะได้เล่นเป็นพระเอกคู่กัน.
 ง. ฉันผมสร้างเอง.
- ค. ๑๓. ตามล่าอีหน้าเหลี่ยม.
 ง. แล้วสำหรับพระเอกของผมสองคน.อาจจะดำเนินเรื่องไม่ได้เลยถ้าไม่มีคนสองคนนี้เข้ามาจากต่างจังหวัด.เป็นความฝันของคนวัยรุ่น.เป็นความฝันของเด็กที่อยากจะเป็นอย่างนั้น.ทำนู่นทำนี่.คุณสองคนได้ถ่ายทอดมันได้อย่างดีจริงๆ.แล้วก็ขอขอบคุณ,คุณ ๆ ที่ทำให้พวกเราเห็นว่า.จินตนาการความฝันมันมีค่าขนาดไหน.และที่ทุก ๆ คนนะครับ.สิ่งที่มีค่ากับเราเก็บมันไว้ดี ๆ และนี่คือทั้งหมดจากจตุลครับ.
- และภาพ ๆ นี้ก็คือภาพที่รายการทไวไลท์โชว์ร่วมกันกับพรบ๊อง UCC ขอมอบให้กับเหล่าบรรดานักแสดงจากจตุล.ทุกท่านนะครับ.เห็นมีครับคนที่รักกันเค้าก็ถ่ายรูปร่วมกันจริงๆ.เป็นเพื่อนกันจริงๆ.พระเอกทั้งคู่ครับ.ดูคิมเบอร์รูปนี้สิครับ.โอ๊ย ! แสบจะฝันเลยนะครับ.แล้วคุณ้องแนนใส่หินตลอดชาตินะครับ.แล้วไปลูที่คุ้ม,น่ารักมาก.ขอบคุณทุกคนจริงๆ.และก็ดีใจมากที่มาสรางสี่ต้นดีให้กับวงการละคร.อีกต่อไปก็เล่นอีกนะครับ.เล่นเยอะ ๆ นะครับ.ชอบ.

- ค.๑ ออกไป ๆ .
- ด. ไล่เข้าตี.ไล่เข้า.ไล่ตัวเองแล้วกันนะครับ.แล้วนี่ก็เหมือนกันนะครับ.ต่อไปเนี่ยจะเป็นนักร้องนะครับเพราะในฉลุ
ร้องไว้ตั้ง ๕ เพลง.
- ค.๔ ทุกคนร้องหมด.เหลือผมคนเดียว.
- ด. เหรอ.แล้วเรา.
- ค.๒ ร้องไห้ ๔ เพลง.
- ด. ตีเพลงนะครับ.นี่ตีเพลง.นี่ห้าเพลง.ร้องด้วยหรือเปล่าครับ.
- ค.๑ ผมด้วยครับ.
- ด. จริงหรือเปล่า.
- ค.๑ จริงครับ.
- ด. เทปจะขายไม่ได้ก็อีตรงนี้ละครับ.แต่ว่าสมพลครับ.ระหว่างที่ผมเดินอย่างนี้มีอน่าเกลียดไปรีเปล่า.
- ค.๑ ไม่น่าเกลียด.
- ด. หอย, หอยร้องหรือเปล่า.
- ค.๑ อะไร.ขูาคูวับ.ขูาคูวับ.
- ด. คิม,คิมร้องหรือเปล่านั้น.
- ค.๑ ไม่ได้ร้อง.
- ด. แต่ต่อไปก็เป็นนักร้องได้เพราะเสียงไพเราะมาก.จริงๆ.จริงๆ นะครับ.ชอบมากเลยเสียงคนนี่.
- ค.๑ ขอบคุณค่ะ.
- ด. แล้วคนนี่ต่อไปจะสบายมาก.แม่ครัว.ล้อเล่น.เป็นอะไรละต่อไปอะ.บอกซิ.อย่างที่เคยกบอกอะ.
- ค.๒ อ้อ ! เคยกบอกว่าอะไรคะ.
- ด. บรรยากาศมันกว้าง.ทำให้หนูเห็นการทำงาน.หนูต่อไปเพื่อจะเป็นผู้กำกับ. ไม่ธรรมดาเลย.ธรรมดาด้วย
- ค.๒ ไม่ธรรมดา.
- ด. หน้าหนูก็ไม่ธรรมดาอยู่แล้ว.
- ค.๒ จริงเหอ.
- ด. ผู้กำกับ.ต้องทำให้ได้ล่ะ.
- ค.๒ ค่ะ.
- ด. นี่ครับ.นี่ครับ.ทุกคนมีความฝันไม่เห็นเสีย.แล้วคนนี่ละ.คนนี่คนสุดท้ายของเรา.ฝันอยากเป็นอะไรคะ.
- ค.๑ อยากเป็นแอร์โฮสเตสค่ะ.
- ด. ไม่เกี่ยวข้องกับวงการแสดงเลย.
- ค.๑ จริงๆแล้วผมอยากเป็นตจ๊วด.
- ด. อยากจะเป็นแอร์.ต้องไปให้ถึงฝันให้ได้.ทุก ๆ คนมีฝันและต้องทำให้ได้ทั้งนั้น.และนี่คือฉลุ.เวลาตรงนี้หอบแล้ว.
ต้องขอขอบคุณอีกครั้งสำหรับทุก ๆ ท่าน.ขอเสียงปรบมือให้พวกเค้าหน่อยครับ.ฉลุครับ. พักตรงนี้สักครู่ นะครับ.
พบกับสิ่งที่น่าสนใจแล้วพบกับช่วงต่อไปของรายการ.สักรู้เดียวครับ.

ครั้งที่ ๘ บทสัมภาษณ์ปรีชา พานประดับ

วันอาทิตย์ที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๔๑

ด. กลับเข้าสู่รายการของเราอีกครั้งครับ.และนี่คือช่วงทอล์คโชว์ของเรา.ขณะนี้ท่านจะเห็นว่าผมถือหนังสือเล่มนี้ครับ.เป็นหนังสือของผู้หญิงที่ผมรู้จักและคุณผู้ชมก็รู้จักเธอเป็นอย่างดี.คุณปรีชา พานประดับครับ.เราจะสังเกตว่าเธอจะพูดน้อย.ไม่ค่อยให้สัมภาษณ์อะไรที่ไหนท่าไหน.เพราะความเป็นคนตรงมากๆ.ที่นี้คนตรงมากๆ มาเขียนหนังสือก็ควรจะน่าสนใจและน่าอ่าน.เธอได้เขียนเรื่องราวของเธอไว้ในหนังสือเล่มนี้.ท่านที่เป็นแฟนของเธอในเรื่องของละคร,การแสดงก็คงจะเห็นแล้ว.เวลาที่เธอทำอะไรก็ตาม,เธอทำอย่างตั้งใจและทำอย่างดีที่สุดเลยด้วย.แต่ในหนังสือเล่มนี้บอกชีวิตจิตใจและความจริงที่สุดของปรีชา พานประดับ.มันจะจริงแค่ไหน.วันนี้เธอมาเป็นแขกรับเชิญของเราอีกครั้งนึง.ขอเชิญท่านผู้ชมพบกับคุณปรีชา พานประดับครับ.

เชิญนั่งครับ.นั่งได้ก่อนเลยครับ.หนูเป็นผู้หญิงต้องนั่งก่อน.ที่เป็นผู้ชายต้องทีหลัง.ถูกต้องมั๊ยครับ.หรือจะนั่งพร้อมกันดี .

ท. มารายการเค้ายังไงก็ถูกแหละ.

ด. เค้ายทำอะไรก็ต้องว่าคามันโซ่มั๊ย .

ท. เอะ. (หัวเราะ)

ด. ต้องเป็นไปตามนั้นทั้งหมด.ถ้าเค้ายอกให้ทำอะไรทำหมด .

ท. ก็ :: ทำอะไรคะ .

ด. แะะ ๆ .แต่..ดีมาก.ยังถามตรงนี้.ขอบคุณมากนะครับที่มาร่วมรายการของเราอีกครั้ง.วันนี้เปิดรายการก็พูดถึงหนังสือของหนู.ไม่เคยรู้มาก่อนเลยว่าเป็นนักเขียน.

ท. (หัวเราะ) ก็ดูบไว้ก่อน.

ด. เอ้อ :: แต่ตอนนี้เปิดแล้ว .

ท. ไม่ใช่ซะ.คือมันมีที่ไปที่ไป.

ด. อ้อหืม. เคียวอาจจะมาคุยเรื่องที่มาที่ไปกันบ้างเป็นขงใจนะฮะ.หนังสือเล่มนี้.

ท. ค่ะ.

ด. แต่ตอนนี้เมื่อมาแล้วขออนุญาตถามเรื่องราวเรื่องส่วนตัวสักนิดนึง.ตอบได้ก็ตอบ.ตอบไม่ได้ก็ไม่ต้องตอบ.ไม่อยากจะตอบไม่ตอบ.โอเค้ .

ท. ถูกทำโทษด้วยหรือเปล่า .

ด. ไม่ถูก ! ตอบไปแล้วไม่พอใจนะขอโทษใหม่ได้.ฮ่า !

ท. โอ้ ! มีคะแนนให้เปล่าคะ,ตอบเสร็จแล้ว .

ด. ไม่มี.คะแนนนี้เป็นสิ่งที่หนูจะต้องได้จากผู้ชมเอง.อย่างหนึ่งที่สำคัญที่สุดก็คือห้ามไม่ให้ถามไม่ได้.ถามหมด.ขออนุญาต.

ท. เชิญค่ะ.

ด. โอ้เยี่ยม ! หนู,หนูหาหน้าหาตาไปนาน.บางทีก็เลยมีข่าวมา.เอาเรื่องแรกก่อน.เค้าเรียกว่าข่าวลือเลย.เค้ายอกหนูหาหน้าหาตาไปเพราะว่าหนูท้องแล้วไปทำแท้ง.

ท. (หัวเราะ) ข่าวนี้เค้าไปเปล่าคะ .

ด. ฮ่าว ! ก็ถ่านะ.แต่ว่าคนดูเค้าไม่เคยได้ยิน.เพราะฉะนั้นก็ต้องถามนิดนึงนะ.

ท. ก็หาไปที่ไหนคะ,พอมายกทีวิวทุกคนก็ต้องบอกว่า,ถามคำถามนี้ทุกทีเลย.แล้วในจริง ๆ แล้วเนี่ยมันท้องไม่ได้นะ.เราก็ไม่รู้จะตอบว่าอะไร.เพราะว่า ๆ ต้องๆ ไปถามคุณหมอยะ.

- ถ. เราท้องไม่ได้.แล้วที่เค้าบอกว่าไปโรงพยาบาล.เห็นเข้าออกโรงพยาบาลแผนกสูตินารีเวชบ่อ ๆ. ไปทำไม.
- ค. คือหนูเป็น โรคเนื้องอกในมดลูกนะฮะ.แล้วก็ต้องไปตรวจว่ามัน โตขึ้นหรือยัง.จะผ่าตัดเมื่อไหร่ดี.อะไรทำนองนั้นฮะ.ก็คือเข้ามาตลอด.
- ถ. เป็นโรคประจำตัว .
- ค. เป็นโรคประจำตัว.คอนันน์ไม่ทราบฮะ.คือเวลามีประจำเดือนแล้วก็จะปวดท้อง.จะปวดท้อง.สมมุติอายุสิบแปดปวดแค่นี้.สิบเก้าปวดแค่นี้.ยี่สิบมันก็จะสูงขึ้นเรื่อย ๆ.ทอแก้อักมากซักตามสิบนี้.มันเริ่มแบบไม่ไหวแล้ว.มันปวดมาก.ปวดจนต้องฉีคมอร์ฟีน.
- ถ. โอ้โฮ ! เวลาที่มีประจำเดือนนี่เหวออะ !
- ค. ไซ้คะ.คิดยา. (หัวเราะ)
- ถ. เป็นขนาดนั้นเลยหรอฮะ!เริ่มปวดตั้งแต่อายุเท่าไร .
- ค. เริ่มปวดตั้งแต่สิบแปด.อะไรเจ๊ฮะ. คือเด็ก ๆ มันก็เริ่มปวดทีละนิด ๆ. คือเพิ่มขึ้นแต่เราไม่รู้ตัวเองฮะ. จนเรามารู้สึกว่ามันไม่ไหวแล้วจริงๆ.เราคงต้องไปผ่าซะที.
- ถ. โอ้โฮ ! หนู.เชอทนมานานมากเลยนะนั่นนะ.
- ค. ก็ต้องทนนะฮะ.
- ถ. ทำไมไม่ผ่า.ผ่าไม่ต้องทนนะ.
- ค. คือคอนันน์ยังมีงานอยู่ฮะ.ถ้าผ่าตัดก็เดินไม่ได้.แล้วเราก็รับงานอยู่หยุดไม่ได้.อย่างเจ๊ฮะ.
- ถ. โถ ! น่าสงสาร.
- ค. (หัวเราะ)
- ถ. หนู. หนูมีอีกส่วนหนึ่งมัย . จริง ๆ ที่หนูไม่ผ่าออกไปเพราะหนูก็ยังอยากจะมีลูก .
- ค. คือส่วนนั้นก็ไซ้ฮะ. แล้วเราก็ยังไม่มีแผลในร่างกายด้วย.ตอนที่แปดเก้าปีนี่นะคะ.ที่ตรวจว่ามีเนื้องอกนี้ไม่เคยมีแผลเป็นเลย.ก็รู้สึกว่เก็บไว้ก่อนนะ.เรากลัวว่าเคียวทอมีแฟนแล้วเปิดมา.ว๊าย ! มีแผลเป็น.ทำอะไรมาหรือเปล่า.
- ถ. อ้อ ! สิ่งที่เราเป็นอยู่ตรงนี้ที่พูดเรื่องมดลูกนี้.
- ค. ค่ะ.
- ท. มันเป็นเรื่องที่ธรรมดา.เรื่องที่แม่สำหรับเรา.
- ค. คิดเหมือนกันว่าคนเรามันต้องตายด้วยโรคใดโรคหนึ่งนะคะ.แล้วก็มันคงต้องเจ็บปวดด้วยโรคใดโรคหนึ่งซึ่งเราเลือกไม่ได้.ก็เป็นแล้วก็เป็นไป.ไม่ได้คิดอะไร.
- ถ. เรียกว่าเป็นคนสู้หรือใจ.
- ค. (หัวเราะ) เป็นก็เป็นฮะ.แต่ใจไม่ได้ฮะ.เพราะว่าร่างกายมันไม่ไช้ของเรา.เราไปบังคับว่า.เธออย่าเป็นอย่างนั้น.เธออย่าเป็นอย่างนี้.มันไม่ไช้ของเรา.เพียงแต่จิตวิญญาณที่เป็นของเรา.ช่างเถอะ. ในเมื่อจิตเป็นของเรา.เราก็บังคับจิตได้ว่าเราอย่าไปคิด.แต่ว่าร่างกายเราบังคับไม่ได้ว่าเป็นนู่นเป็นนี่.ก็ปล่อยไป.
- ถ. คอนข้างเป็นคนที่เป็นตัวของตัวเองมาก.เป็นตัวของตัวเองอย่างสูง.อย่างเช่นคนที่ยังเป็นเด็กอยู่.เค้าบอกว่าให้ทุนไปเรียนหนังสือที่รัสเซีย.เค้าบอกไม่ให้ไปเรียนกัน.แมื่อก็บอกอย่าไป.จะไป.
- ค. ฮะ. อยากไปเพราะว่า
- ถ. [ท่านผู้ชมไม่คอยทราบนะครับ.บางท่านอาจจะไม่ทราบว่าคุณหนูนี่ฮะครับ.ไปเรียนหนังสือจริงๆ.ไปเรียนที่รัสเซียมาปีนึง.ไปอยู่รัสเซียมาปีนึง.ทำไมแม่บอกอย่าไปเลย.ลูกก็จะไป .
- ค. (หัวเราะ) คือคุณแม่ไม่คอยมีตั้งคั่นะคะ.ก็เด็ก ๆ ก็อยากไปเที่ยวต่างประเทศ.เพราะฉะนั้นวิธีเดียวต้องขอทุน.และภาษาอังกฤษก็ไม่ค่อยเก่ง.คอนันน์เรียนชื่อ: รัฐศาสตร์รามคำแหงนะฮะ.

- ด. ภาษาอังกฤษไม่แข็งแรง.
- ค. (หัวเราะ) เออ :: แล้วก็เรียนแพทยเป็นนะค่ะ.จะต้องเรียนภาษาอังกฤษที่เล่ม.ซึ่งจบมาได้ก็แทบแถมแล้ว.ที่เล่มของมหาวิทยาลัยรามคำแหงนี่นะค่ะ.ก็เลือกภาษาอื่นอีก.เยอรมันคนก็เรียนเยอะ.ฝรั่งเศสก็เรียนเยอะ.ก็เลยเลือกเรียกรัสเซียเพราะรู้สึกว่าการสอบผ่าน.แบบว่ายังดีเหมือนกัน.อะไรอย่างเงี้ยนะค่ะ.ยังพอเริ่มต้นกับเค้าได้.คนเค้าเริ่มไปก่อนแล้วตั้งแต่ชั้นมัธยมปลาย.ก็เลยลงรัสเซีย.พอลงรัสเซียก็พอจะได้ยินข่าวสารมาว่าไปขอทุนซิ.ไปอะไรเราก็ไป.
- ด. ไปขอทุน .
- ท. ค่ะ.
- ด. เค้าให้ .
- ท. เค้าก็ให้อะ.
- ด. พอไป.คุณไม่เคยคิดบ้างเหอรัสเซียนะ.รัสเซียไม่ใช่อเมริกาอะ.รัสเซียไม่ใช่ยุโรป.ไม่ใช่อะไรอย่างเงี้ย.ไปไม่คิดบ้างเหอครับ.เราก็ดูหนังมาตั้งแต่เด็กว่ารัสเซียเนี่ยทั้งหมดทั้งปวง.อะไรเงี้ย.ไม่กลัวเหอ.
- ท. อหากเจอ.
- ด. อหากเจอ.
- ท. คือมีความรู้สึกว่าคุณชอบแล้วก็รัก.รักนะค่ะ.มีความรู้สึกประเทศนี้น่าหลงใหลนะ.ทำทางจะดี.
- ด. ตอนไปอายุซักเท่าไร .
- ท. ตอนไปอายุประมาณยี่สิบค่ะ. โดแล้ว.
- ด. ยี่สิบนะครับ.
- ท. ค่ะ.
- ด. ไปเจอที่รัสเซีย.พอไปรัสเซียเข้าจริง ๆ .สิ่งที่ไปเจอที่นั่นนะเป็นใจ.มันเหมือนความคิดที่อยู่ในกรุงเทพฯ .
- ท. เออ : ก็คิดไว้ดูเหมือนกันว่ามันคงต้องลำบาก.แต่ว่าความลำบากมันก็กระฉายนะค่ะ.ยกเว้นชั้นบริหารเนี่ยนะค่ะ.ผู้ปกครองก็คิดว่ามันคงสบายเพราะว่ามีทานนะค่ะ.
- ด. ไม่กลัว . ไปอยู่คนเดียว .
- ท. ไม่กลัวอะ.
- ด. ไปอยู่ข้างใจครับ . ไปนอนข้างใจ .
- ท. ไปอยู่กับนักศึกษารัสเซียอีกสามคน.
- ด. อยู่ใน ...
- ท. อยู่ในห้องห้องเดียว.ห้องประมาณสี่คน.ห้าเมตร.เล็ก ๆ นะค่ะ. แล้วก็เตียงจะคือคนเดียว.แล้วจะมีโต๊ะเล็ก ๆ ของแต่ละคนประมาณที่คุณๆ เจียอะ.แล้วกระเป๋าค้นทางไว้ข้างใต้เตียง.มันไม่มีที่.มันก็อยู่รวมกันเล็ก ๆ อย่างเงี้ยอะ.
- ด. แล้วสภาพความเป็นอยู่ .
- ท. ลำบาก.ลำบากมาก.แต่ตอนที่เด็กอะไรก็สนุกอะ.อะไรลำบากแต่ไหนก็รู้สึกมีความสุขเต็มไปหมด.เป็นนิสัยเห็นเดิมนะค่ะ.ก็เลยรู้สึกว่ามันไม่ใช่ลำบาก.แต่พอเราอมกลับมาแล้ว.เออมันคงลำบากเนอะ.เพราะอย่างห้องน้ำนี่ก็ลำบาก.ห้องน้ำนี่อย่างที่ที่ค่อยเคยดูว่าจะเข้าห้องน้ำสะอาดหรือสกปรก.รัสเซียไม่มีให้เลือกอะ.มีเลือกเยอะมากหรืออีน้อย.คือถ้าเราจะไปอีมือ.ห้องไหนอิวี่มากหรืออิวี่น้อย.คือบางทีอาทิตย์นึงเค้าจะล้างส้วม.ล้างห้องน้ำซักที.เราก็ต้องไปอี่ ๆๆ ทับอยู่อย่างเงี้ย.
- ด. อืม.แล้วไม่ได้คิดว่ามันเป็นเรื่องที่แบบ :: ู้หู ! น่ากังวลน่ากลัว.เห็นบอกว่าเวลาที่เป็นกลางคืนปอดปีสภาวะขึ้นมาจากห้องที่อยู่มันไกลจากห้องน้ำโซ่มี่ย .
- ท. แอบเข้าห้องน้ำผู้ชาย.

- ณ. เออ ! แอบเข้าห้องน้ำผู้ชายเลย.
- ค. เพราะว่ามันไกลมากและมันหนาว.หิมะมันตก. โอ๊ย ! เดินไปไกลสุดศึก.ทีนี้พอจะแอบเข้าห้องน้ำผู้ชายเราก็ไม่รู้จะทำไง.เราก็กลัวว่าผู้ชายจะเข้ามาเหมือนกัน.ก่อนเข้าเราก็ปิดไฟ.ก็ปิดทั้งหมดเลย.มันก็มีตู้ห้าห้องเยอะ ๆ อย่างนี้นะฮะเรื่อง ๆ ๆกัน.แอบปิดซะก่อน.พอปิดไฟแป๊ะ.ได้ยินเสียงอาหรับ (ทำเสียงไวววาย) นุชก็วิ่งหนีออกมา.ก็ปรากฏว่าอาหรับนะคงแอบไปอืออยู่.แล้วก็เงิบมาก.(หัวเราะ) นุชก็วิ่งหนี.ให้เค้าออกไปก่อน.แล้วนุชก็แอบเข้าไปฉี่.
- ณ. ในห้องน้ำผู้ชาย .
- ค. คือด้านที่นุชนอนจะติดห้องน้ำผู้ชาย.ด้านห้องน้ำผู้หญิงจะอยู่อีกฝากนึง.เพราะฉะนั้นมันจะไกลกันสองข้าง.ด้วยความขี้เกียจเดิน.มันหนาว.ก็เลยขอลี้ห้องนี้.
- ณ. เห็นบอกว่าหลัง ๆ ก็เคยฉี่ในห้องซะเลย.
- ค. (หัวเราะ) มันขี้เกียจเดิน.มันหนาวมากใจ.
- ณ. คุณนุชไปอยู่ที่นั่นเป็นผู้หญิงค่อนข้างสาวมากเลยอี ตีบนะครับและสวยอย่างนี้ไม่กลัวเหรอครับ .
- ค. ไม่ทราบจะกลัวอะไรฮะ.
- ณ. ไม่มีความรู้สึกกังวล,กลัว.เคียวเราไม่อยู่เคียวใครจะทำอะไรอย่างเงี้ย.
- ค. ไม่มีใครทำอะไรซักที.เดินอยู่คนเดียวโล่ง ๆ อย่างนั้นะคะ.สมมุติว่าเชือกกรองเท้าเราหลุด.เราก็มีผูก.แป็บเคียวเค้าจะมีตำรวจวิ่งมาถามว่าเป็นอะไรหรือเปล่า.เพราะช่วงนั้นที่เป็นสังคมนิยมเนือ.แล้วนุชกลับไปอีกทีหลังจากที่เค้าเป็นประชาธิปไตยแล้วเนี่ยนะคะ.แตกต่างกันมากเลย.ตอนนี้จะน่ากลัวกว่า.น่ากลัวที่ว่าทุกคนเมื่อทำมาหากินก็จะต้องมาขายของมาอะไร.แต่สมัยก่อนไม่มี.เพราะฉะนั้นทุกคนก็จะอยู่กันอย่างมีระเบียบ.โซ่มัยคะ . เงียบสงบ.เดินไปไหนก็ได้ไม่เป็นไร.
- ณ. แต่ในที่สุดก็กลับเมืองไทย .
- ค. ค่ะ.
- ณ. ฮะ.นั่นก็เป็นชีวิตที่ผมบอกว่าคุณมีความเป็นส่วนตัวค่อนข้างสูงนะครับ.ทีนี้เมื่อก็บอกนะครับว่าจริง ๆ แม้ไม่ให้ไม่เรียน.คุณก็จะไปเรียน.การเป็นนางงามเหมือนกัน.เห็นบอกจริงๆ ไม่เคยคิดจะประกวดนางงาม.เคยคิดว่าตัวเองสวยมั๊ยครับตอนเด็ก ๆ .
- ค. ไม่คิดเลยคะ.
- ณ. แล้วคิดว่าตัวเองเป็นอะไรครับ.ขาวอย่างนี้.รูปร่างอย่างนี้.ไม่คิดว่าสวย.
- ค. เอ่อ : ไม่เคยคิดถึงตัวเองฮะ.คิดแค่ว่าวัน ๆ เด็กๆ คิดว่าวันนี้จะไปเล่นกับไก่ตัวไหน. ไม่เคยคิดฮะ.
- ณ. จะคิดอย่างนั้นอยู่ตลอดเวลา.จนกระทั่งวันนึงคุณแม่เดินมาบอก.นุช ! นุชสวยนะลูก.ประกวดนางงามสิลูก.ตกใจมั๊ยวันที่แม่มาบอก .
- ค. คือ :: แม่จะบอกตั้งแต่เด็กแล้ว.จนเปือมากเลย.แล้วมันจนด้าน.
- ณ. แม่พูดว่าไง.
- ค. แม่บอกว่า.เนี่ยนางงามคนนั้นคนนี้สวยนะ.เนี่ยลองประกวดมั๊ย.เพราะว่าสมัยก่อนมีงานวชิราวุธ.แม่ชอบ.เป็นงานที่ดี.อะไรเงี้ยฮะฮะ.นุชก็บอก.โอ้โห ! ไม่ไหวหรอก.นุชสู้เค้าไม่ไหวหรอก.เค้าขาวอวบผ่องขนาดนั้น.แล้วนุชก็อมแมม.ตัวนุชก็ไม่ค่อยขาวมาก.นี่นุชก็ไม่สวย.อะไรก็ไม่สวยซักกะอย่าง.เค้าก็บอกว่า.ถอดเสื้อผ้าซิ.
- ณ. เค้าให้เราถอดเสื้อผ้า.
- ค. ให้เราถอดเสื้อผ้า.แล้วเค้าก็บอกว่าเนือประกวดได้.นุชก็บอกว่าต้องไปอึ้งใจ.คือใส่ชุดว่ายน้ำนุชไม่อาบนะคะ.เพราะว่าโรงเรียนนุชว่ายน้ำอะไรก็ปนกับผู้ชายอยู่แล้ว.เพราะว่าเรียนสหนะคะ.แม่ก็บอกว่าประกวดหอะ.เพราะเค้าชอบฮะ.ทำอะไรในสิ่งที่เค้าชอบหน่อฮะ.เพราะรัตเซียเค้าก็ไม่ชอบ.ไปรัตเซียก่อนที่จะกลับมาประกวด.
- ณ. อ้อ.อ้อ ! ให้ช่วยทำอะไรในสิ่งที่เค้าชอบบ้าง .

- ค. ไซ้.
- ง. เลยทำให้เค้า .
- ค. ก็ทำไปอย่างนั้นอะ.
- ง. อืม.แล้วตอนประกวดคิดว่าจะได้ตำแหน่งมั๊ยครับ .
- ค. ไม่คิดเลยอะ.ที่บ้านก็ไม่คิดอะ.
- ง. แล้ววันที่ได้จิตใจมั๊ยตัวเอง.
- ค. ก็จิตใจอะ.
- ง. เลย ๆ เหรอ .
- ค. ก็จิตใจเหมือนกัน.แต่ไม่จิตใจจนมากอะไร.
- ง. แล้วคอนที่ไปประกวดมิสเอเชียแปซิฟิกได้ตำแหน่งมาคอนนั้นจิตใจมั๊ย.เพราะนั่นต้องไปสู้ต่างชาติ.
- ค. อันนั้นจิตใจอะ.
- ง. เพราะ ...
- ค. ติใจเพราะว่าได้ตั้งค้มาหลายตำแหน่งหมดเลย.(หัวเราะ) คือคอนนั้นไม่เคยเห็นความสำคัญของเงินนะอะ.คอนนั้นจะรู้สึกที่เราไม่ชอบเงินเท่าไร.เราไม่สนใจอยู่แล้ว.แค่พอได้มาบิบบนี่ย.เรารู้สึกว่าก็ว่ามันเป็นงานที่ได้เงินมาก.มากกว่าอาชีพอื่นนะอะ.และก็เป็นสิ่งที่ไม่คิดฝัน.เพราะฉะนั้นก็เลยรู้สึกเราเอาไปปลุกบ้านนะ.เราไปเก็บทำนี่นะ.รู้สึกว้า.รู้สึกว่า.เราก็ได้มาเยอะนะจากครั้งนี้.เพราะฉะนั้นก็เพราะแม่กะ.
- ง. เพราะแม่.
- ค. กะ.
- ง. ฟังดูก็เห็นแล้วนะครับว่าเธอเป็นคนมีความสุขจริง ๆ .แล้วเธอก็คิดอะไรแบบสุข ๆ จริง ๆ.ไม่ว่าจะเค็ดรื้อนลำบากขนาดไหน.เดี๋ยวเราพักครั้งนี้สักครู่.แล้วเดี๋ยวมาดูชีวิตช่วงอื่นของเธอว่ามีมีความสุขขนาดไหน.เรื่องราวที่เราคุยกันเนี่ยนะครับ.มันได้กลายมาเป็นตัวอักษรลงไปบนหนังสือ.ปริยานุช ปานประดับครับ.

(พักโฆษณา)

- ง. ขอบคุณครับ.กลับมาสู่รายการของเราอีกครั้งครับ.ทไวไลท์โชว์ช่วงทอล์คโชว์กับคุณปริยานุช ปานประดับ.มาเขียนหนังสือเล่มนี้ขึ้นมาแล้วกลายเป็นหนังสือของเธอ.เรื่องราวชีวิต,ความคิดจิตใจและที่ซอบคือ,และความจริงใจที่สุด.ทำไมต้องมีคำนี้, “และความจริงใจที่สุด”.
- ค. (หัวเราะ) มันดีทีสุดหรือเปล่าละ .
- ง. มันเป็นตัวคนของเราอย่างนั้นหรือเปล่า .
- ค. (หัวเราะ)
- ง. อย่างงั้น .
- ค. มันดีทีสุดนะกะ.
- ง. มันดีทีสุด.แล้วก็จริง ๆ .แล้วก็เคยถามรายการคราวที่แล้วเหมือนกัน.คุณนุชเช็กซีมั๊ย.คุณบอกไม่เช็กซี.
- ค. กะ.
- ง. คุณตอบไว้.นุชไม่เห็นนุชจะเช็กซีตรงไหน.นี่ไม่เช็กซีเหรอ . (โชว์ภาพในหนังสือ)
- ค. (หัวเราะ) คือมันชอบง่วงอะ.ชอบนอนอยู่ตลอด.
- ง. ไม้ไซ้.ผมถามคำอ่านเดิม.คุณเช็กซีมั๊ย .
- ค. ไม้อะ.
- ง. ไม้เหรอ . อย่างนี้ไม่เช็กซีหรือคุณนุช .
- ค. ไม้เลย.

- ก. ผมเห็นคุณแล้วผมจะ :: ว่าจะขำงี้ไม่ซึกซึ่หรือ.
 ค. ไม่ฮะ.
 ก. ซึกซึ่มี๊พวกเรา.แหมไม่ต้องขนาดนั้น.ไว้ตัวมาด้วย.จริง ๆ คุณซึกซึ่มากนะครับคุณนุช.ตรงนี้มาถามเรื่องราวของเธอต่อไปอีกซักนิดนึง.จริง ๆ แล้วเมื่อก็ทีบอกว่าจริง ๆ ไม่ได้อยากประกวดนางงามก็ประกวดให้.
 ค. กะ.
 ก. แล้วเล่นละครอยากเล่นหรือใจ.เราลงมาเล่น.
 ค. ไม่อยากเหมือนกันฮะ.
 ก. ไม่อยากแล้วมาเล่นทำไมครับ .
 ค. ก็เล่นให้แม่ดูเหมือนกันฮะ.
 ก. แม่บอกว่าอยากดู.แม่อยากดู.
 ค. ก็ไม่ยอมให้ให้เป็น. เอ่อ.คือตั้งแต่เด็กเนี่ย.แม่ไม่ยอมให้เรียนสายสามัญ.อยากให้เป็นทางนาฏศิลป์.
 ก. คุณเป็นลูกสาวคนเดียวหรือเปล่า .
 ค. ลูกคนสุดท้ายของกะ.
 ก. อ้อ !—แม่ก็
 ค. คือว่าแม่เค้าคงคิดหวังจากคนอื่น ๆ มาก.ก็อยากจะทำให้เราเป็นนู่นเป็นนี่.แต่เราเป็นไม่ได้ฮะ.แล้วไม่ชอบด้วย.ก็เลยรู้ดีว่าพอสุดท้ายแล้วเนี่ย.แม่ก็บอกว่า.ถ้าเซ็นสัญญาจะกะ.พอประกวดได้แล้วเนี่ย.ทางช่องก็จับเซ็น.เซ็นแล้วก็ต้องทำงาน.คือทำงานละคร.
 ก. ต้องเล่นละคร .
 ค. ต้องเล่นละครฮะ.
 ก. เด็ก ๆ เคยแสดงกิจกรรมอย่างงี้.เล่นละครอย่างงี้ที่โรงเรียน.เคยทำอะไรอย่างงี้มี๊.
 ค. เด็ก ๆ เคยเล่นละคร.แต่ไม่เคยเล่นอะไรที่เป็นจริงเป็นจังเลยฮะ.
 ก. จริง ๆ ด้วยความที่ไม่ชอบ.เล่นละครทุกครั้งที่เราดูบทบาทของเธอนะครับ.ที่เธอเล่นละคร.ผมว่าคุณเครียด.
 ค. คือ : มัน.เรากลัวใจ.เพราะว่ากลัวว่าจะออกมาไม่คิ.เพราะว่าเราไม่ได้มีพื้นฐานทางการแสดง.แล้วก็ได้เพราะเป็นความไม่ฝืนด้วย.บังเอิญเข้ามาแล้วก็บังเอิญต้องเล่น.
 ก. เพราะหน้าที่.คอนแรก .
 ค. เพราะหน้าที่.
 ก. เพราะจะต้องเซ็นสัญญา.อ้อหิ.
 ค. กะ.แล้วก็ได้เล่น.ได้เล่นแล้วก็เลย.เอ๊ะ ! ทำใจดี.ก็เลยรู้ดีที่เราเครียด.
 ก. เครียดขนาดไหน .
 ค. เครียดขนาดที่ว่า.คือเล่นละครที่โรงงิ้วปอดท้องทุกที.ปอดหัวก็อาจจะเป็นเพราะว่าบทที่ได้รับ.เป็นบทที่เครียดด้วยนะกะ.แต่.แต่ตัวมันก็ไม่มากเท่ากับจิตใจเราทำไหว.ปอดมันไม่มีผล.จิตใจเราทำเองมากกว่า.
 ก. เค้าบอกว่าปอดหัวงั้นขนาดเวลาบิบบมัมกับจะกดให้มันแตกให้มันบีไปเลย.
 ค. ไข่.พอคลายออกแล้วมันปอด.ต้องกด.กดอยู่เรื่อย ๆ.แล้วทางกองถ่ายหลายกองจะรู้ดีกะ.นั่งรถมารดสะเทือนยังไม่ได้เลย.ปอดแบบเป็นไมเกรนนะฮะ.แล้วก็นั่งน้ำตาไหลข้างนึงอย่างเงี้ย.แล้วบางทีก็ต้องหยุดถ่าย.รอก่อน.เพื่อไปฉีกยาอะไรเงี้ย.
 ก. จะปวดทุก ๆ ครั้งที่ถ่าย .
 ค. เอ่อ :: ไม่ๆๆ. ไม่ทุกคิว. ไม่ทุกวันฮะ.อาจจะเดือนสองเดือนปวดซักทีฮะ.
 ก. อ้อหิ.ถ้ามันเป็นอย่างนั้นจริง ๆ ทำไมไม่เลิก .

- ค. ก็เพราะว่าเห็นว่าเป็นคอนมันอยู่ในสัญญา. หอหมคืบเล็กเลข.
- ด. หอหมคืบเล็กเลข .
- ค. เลิกเลขซะ. ไปทำงานรัฐวิสาหกิจแห่งนึง. คิดว่าเราไม่ชอบแน่เลย. เราเลิกคิดว่า.
- ด. เงินเดือนมันเยอะนะครับเล่นละคร.
- ค. ไร้. ก็พอไปทำงานที่อื่นด้วยใจรักนี่ :
- ด. มันเงินเดือนประจำไม่ไร้เหรอ .
- ค. แต่เงินน้อย. ก็เลยต้องกลับมาเล่นใหม่ซะ. (หัวเราะ)
- ด. อืม ! ไปพบความจริงว่าไอ้สิ่งที่อยากจะทำมันเงินมันน้อย.
- ค. มันไม่ไร้.
- ด. มันไม่ไร้.
- ค. แต่เราต้องแรวบไปข้าง. เหมือนความฝันเรา. เหมือนเราตื่นมาเราอยู่ใน โลกแห่งความเป็นจริง. เราหลับไปเราฝันไปเจ๊. ก็คือคอนที่ออกจากละครไปทำงานรัฐวิสาหกิจ. นั่นคือเราไปอยู่กับความฝันเรา. ขอนิดมึง. ชีวิตขอได้ทำในสิ่งที่อยากทำมันดีกว่า.
- ด. ทำนานมัย .
- ค. เอ้อ :: ฝึกงานอยู่ปีนึง. บรรจปีนึงกะ.
- ด. อ้อหี. แล้วพอไปอยู่ตรงนั้น. จริง ๆ นึกภาพออกมัย . เคยเป็นปริยานุช ปานประดับที่เป็นนางสาวไทย. แล้วก็มาเป็นปริยานุช ปานประดับที่เป็นคารา. พอเสร็จตรงนั้นไปเป็นแค ...
- ค. คนธรรมดาคนนึง.
- ด. คนธรรมดาคนนึง.
- ค. มีความสุขมาก.
- ด. อ้อ ! มีความสุขหรือ.
- ค. ช่วงนั้นฮ้วนบั๊กเลย.
- ด. เหรออะ .
- ค. อ๊ะ.
- ด. รู้สึกยังง. นิ่งอยู่กับที่. งานก็ไม่ได้ทำ. ไปไหนก็ไม่ได้ไป.
- ค. คืองานเนี่ยส่วนใหญ่มจะเป็นงานซีร็อกซ์ข่าวนะกะ. เพราะว่าเค้ามอบหมายอะไร ให้เรามา. เราก็ต้องทำซะ. ก็อยู่กับเครื่องซีร็อกซ์. ก็มีความสุขอยู่กับเครื่องซีร็อกซ์. สนุก. ถ่ายไปถ่ายมาอย่างเจ๊อะ. เค้าให้ทำอะไรก็สนุกไปหมด. มันรู้สึกเราสนุกซะ.
- ด. เห็นเค้าบอกว่าจริงๆคุณมีอีกหน้าที่นึงด้วย. เข้าขึ้นมาต้องมาแต่เข้าไร้มัย .
- ค. ไร้. ไปรอทวงมาลา. ก็คือไปวางทวงมาลานะกะ.
- ด. ดววยสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ทำงานหรือยังง .
- ค. เอ้อ :: ไม่ไร้กะ. เอ้อ: เวลามีงาน. มีวันพิเศษต่าง ๆ ของทางรัฐวิสาหกิจรวมกัน. เช่นวันปิยะมหาราช. ทางหน่วยงานต่าง ๆ จะต้องมี.
- ด. ไปดววยทวงมาลา.
- ค. ดววยทวงมาลา. เพราะฉะนั้นนุชจะต้องไปรทวงมาลาดังแต่เข้า. อะไรทำนองเนี่ยอะ. แต่มันก็เป็นความสุข. ถึงดีดีครึ่ง. ทุกคนจะบอกไอ้โหมทำอะไรเนี่ย. บางคนเห็นมานั่งทำอะไรเนี่ย. เราสนุกนะกะ.
- ด. มีความสุข.
- ค. ค่ะ.

- ณ. แต่มีความสุขอยู่ได้แค่สองปีเท่านั้นเอง.
- ด. เพราะว่าไม่มีตั้งค์.ตั้งค์ห่มคพอติ.
- ณ. ตั้งค์ห่มคพอติ.
- ด. (หัวเราะ)
- ณ. ต้องลาออกจากตรงนั้นมาทำงานละครอีก.
- ด. ค่ะ.ก็มาทำงานละครใหม่.
- ณ. ระหว่างที่หักไปตรงนั้นคิดถึงงานละครบ้างมั๊ย .
- ด. ไม่เคยคิดถึงเลยค่ะ.ลืมไปเลย.เพราะว่าไม่ได้ถ่ายเลยเป็นปี.แล้วก็หายไปเลย.
- ณ. แปลกนะ.แล้วกลับมานั่นละครอีก.ชอบมั๊ย . คราวนี้รักขึ้นมาบ้างมั๊ย .
- ด. คราวนี้เริ่มเห็นว่าอาชีพนี้เป็นอาชีพที่มีบุญคุณต่อเรานะ.เพราะว่าให้ทรัพย์สินเรา.แล้วก็ทำให้เราตั้งตัวได้.และก็มีโอกาสทำให้เราพูดงานได้พักนึงแล้วไปสูความฝันได้พักนึง.ก็เลยเริ่มรู้สึกว่า , อืม ! มีอะไรสำคัญกับเรา.
- ณ. ครับ.พูดถึงเด่นละครนิคมึง.ในที่เล่น ๆ มาเยอะแล้วนี่.บทบาทไหนที่คุณนุชว่า ???
- ด. เอ่อ : เป็นแม่ค่ะ.เพราะชีวิต ???
- ณ. เป็นบทบาทที่ชอบมาก .
- ด. ค่ะ.
- ณ. มาถึงเรื่องชีวิตส่วนตัวบ้าง.
- ด. ค่ะ.
- ณ. ขออนุญาตตั้งแต่ตอนต้นแล้วนะ.
- ด. เอาเลยค่ะ.
- ณ. อืม ! ขำคุณนพพลเนี่ยเค้าก็ทราบกันโดยทั่วไปแล้ว .
- ด. โอ๊ย ! โดยทั่วไป (หัวเราะ)
- ณ. โดยทั่วไปว่า,มีข่าวว่าเป็นแฟนกัน.จริงมั๊ย .
- ด. จริงมั๊ย . ขำว่าจริงหรือเปล่าอะพี่ (หัวเราะ)
- ณ. ขำบอกว่าจริงครับ.
- ด. เทรออะ . ไม่ทราบอะ.แล้วแต่คุณนพพลแล้วกัน.
- ณ. แล้วแต่คุณนพพล.(ทำท่าโทรศัพท์) ฮัลโล,รู้บ้าง.อะ,อะไรนะ.เอ่อ ,จริง.จริง.จริง.เค้าบอกมาแล้ว.
- ด. จริงก็จริง.ไม่จริงก็ไม่จริง.
- ณ. อ้า ! ตอนนี่เห็นบอกคุณแล้วเค้าก็ขำ.ดูแล้วขำใจ .
- ด. ส่วนใหญ่เค้าดูแกลเรานะอะ.
- ณ. เทรออะ .
- ด. คือเราดูแกลเค้าบ่อยกว่าที่เค้าดูแกลเรา
- ณ. เทรอครับ. เค้าดูแกลอะไรเรา.คู่เนี่ยนะ.วัน ๆ นั่งอมขี้ม.ดูแกลอะไร .
- ด. คือนุชเป็นคนอารมณ์ร้อนนะค่ะ.เค้าก็ดูแกลทางจิตใจให้เราอารมณ์เย็น.
- ณ. เห็นเค้าบอกคลกเวลาอยู่ด้วยกัน.
- ด. อืม ! คลกมาก.นุชเป็นคนอยู่กับคนไม่คลกไม่ได้หรอก.
- ณ. แต่เวลาเราเห็น.คนหัวๆ ไปเห็นทำหน้าที่เจ็ (ทำหน้าที่ม)
- ด. (หัวเราะ)
- ณ. คลกตรงไหน .

- ค. ตลกม้าย .
- ฉ. อ้อ ! คุณตลกง่ายนี่เอง.คุณนุชเป็นคนขี้อายนะสิครับ.
- ค. ไม่ใช่.
- ฉ. ไม่ใช่เหรอครับ .
- ค. ที่เค้าเป็นคนตลกคะ.อารมณ์ดีกับตลก.
- ฉ. อืม ! อารมณ์ดีกับตลก.
- ค. กะ.
- ฉ. เค้าจะเล่าเรื่องตลกให้คุณฟังหรือใจ .
- ค. เค้าก็จะเล่าเรื่องตลก.แล้วก็มีเรื่องอะไรขะแยะไปหมดเลยอะ.คือนึกไม่ออกอะ.คือเรารู้สึกว่าเค้าตลกที่สุดตั้งแต่เราเคยเจอมา.
- ฉ. ตั้งแต่เราเคยเจอมา .
- ค. กะ.
- ฉ. ไปรักเค้าได้ยังไง .
- ค. เค้าตลกหรือเปล่าไม่รู้.ตลกหลอกเราหรือเปล่าไม่รู้ .(หัวเราะ)
- ฉ. ตลกหลอกไปตลกหลอกมาเลยรักเค้าเลย .
- ค. (หัวเราะ) จริง ๆ น่าจะมีแฟนเป็น \sum ตัวตลก.
- ฉ. ตลกเนอะ .
- ฉ. นี่ ๆ . โหล่ใจ. โหล่.
- ค. เออนั้นนะสิ.นั่นสิ.ประมาณนั้น.คือที่เค้าตลกจริงๆ.ตลกจนบางทีเราถลันหัวเราะไม่อยู่.เราขำ.ไม่ใช่ว่านุชขำทุกเรื่องนะคะ.จริงๆเค้าตลกจริงๆ.
- ฉ. ครับ.จริงๆแล้วความรักก่อตัวมาจากเรื่องตลก.
- ค. เออ ::ความรักก่อตัวมาจากเรื่องตลก.อืม! มันก็เป็นส่วนนึงนะคะ.เพราะเค้าเป็นคนอารมณ์ดี.แล้วนุชเป็นคนอารมณ์ร้าย.
- ฉ. ครับ.ถามจริงๆ เค้าเคยบอกรักบ้างมั๊ย .
- ค. (หัวเราะ)ถามได้แต่ไม่บอก.
- ฉ. อ้า !
- ค. เราบอกเค้า.
- ฉ. เราบอกเค้า.เราบอกใจ.ที่ขำ.
- ค. เราจะบอกเค้าเวลาเราปวดหัวคะ.
- ฉ. อ้อเหรอ ! บอกว่าใจ .
- ค. อ้าก็คิดบอกว่า.ที่หนูรักที่จิงเลย.คือเค้าจะถามว่าเธอปวดหัวหรือเปล่า.
- ฉ. อ้อ !
- ค. เพราะเวลาเราปวดหัวแล้วเราไม่รู้อะไร.ที่หนูรักที่จิงเลย.รู้สึกมันหายปวด.
- ฉ. เหมออะ .
- ค. ไม่ทราบ.มันเป็นอย่างเงี้ยอะ.
- ฉ. แล้วหาอ้อมี .
- ค. หาอ้อมีคนึง.

- ณ. อ้อที.จริง ๆเวลาเค้าอยู่กับเรานี้เค้าเป็นคนตกใจว่าเรามาก,ว่าฉัน .
- ท. ใช่ค่ะ.
- ณ. เค้าเป็นคนนิ่งที่ทำให้ชีวิตเราดูเต็มหรือเปล่า .
- ท. ชีวิตเราเต็มอยู่แล้วค่ะ.
- ณ. เค้าเกิน . อู๋.อู๋รู้มัยว่าเป็นส่วนเกินนะ.
- ท. (หัวเราะ) คือมันไม่ใช่ว่าใครมาเติมให้ใครหรอก.ที่เค้าก็เต็ม.เราก็เต็ม.แล้วพอดีเรามาเจอกัน.
- ณ. เต็มทั้งคู่เลย.ตอนนี้เลยเต็มกันใหญ่.
- ท. ไม่ทราบเหมือนกัน.อาจจะเป็นคนพร้อมก็ได้.แต่นึกไม่ออกว่าพร้อมตรงไหน .
- ณ. อืม.แต่เค้าก็ไม่เคยบ่นว่าเราพร้อม .
- ท. เค้าก็วันๆไม่ได้คุยเรื่องอะไร.นอกจากคุยเรื่องไร้สาระ.
- ณ. เหวออะ .
- ท. มันไม่มีเป็นสาระอะ.
- ณ. ครับ.แต่ผมได้ยินมาว่าคู่ณฑลเนี่ยนะครับท่านผู้ชม,จะกินข้าวยังต้องเดินมาถามว่า,พี่ควรกินอะไรดี.
- ท. (หัวเราะ)เป็นเรื่องที่เค้าแซวกัน. ไม่จริงหรอกค่ะ.
- ณ. ไม่จริงอะไร! เดี่ยวเดินมาแล้ว.นั่งคุยอยู่กับใคร ไม่รู้.นุชๆๆที่ควรกินน้ำอะไรดี.
- ท. (หัวเราะ)ไม่หรอกค่ะ.เค้าจะมาเตือนว่า,เธอต้องมารับใช้ฉันได้แล้ว.เธอซุกมากไปแล้ว.ๆ.อะไรเงี้ยอะ.คือที่เค้าจะอย่างเงี้ยอะ. ไม่ทราบเหมือนกัน.เพราะไม่รู้จักกันใหม่ยอะ.รู้จักผิวเผินเหมือนกัน.
- ณ. อันแน่ ! ผิวเผิน.ถามกินอะไรดีเนี่ยนะ,ผิวเผิน ! เออ :มีโครงการจะแต่งงานมัยครับ .
- ท. คิดว่าคงไม่มีมั้งคะ. ไม่ทราบเหมือนกัน.ยังไม่รู้เลยอะไรจะเกิดขึ้นข้างหน้า.
- ณ. อ้อที.แต่จริงๆแล้วเค้าเป็นคนน่ารัก.แล้วเราก็อีกเค้าและก็มีความสุขที่จะอยู่ใกล้ชิดเค้า.อย่างจั้นมัย .
- ท. อยู่ห่างก็รัก.
- ณ. อืม ! อยู่ห่างก็รัก.
- ท. มันไม่จำเป็นนะ.คนเรามันรักกันแล้ว.ต่างคนต่างอยู่เราก็รักกัน.
- ณ. อ้อ ๆๆ.อยู่ห่างก็รัก.เร็ว ๆ นี้ก็ไม่กี่วันก็จะไปยุโรปแล้ว.นานมัย .ไปนานมัย .
- ท. ู้ทุกเรื่องเลย.
- ณ. ฮ้าว!รู้ซิ.ไม่จำเป็นพิธีกรได้ใจ.จะไปนานมัยสะคราวนี้.
- ท. ไม่สะ.ไม่.
- ณ. นาน.อู๋ไปช่วยมัยครับ .
- ท. ไปซิคะ.
- ณ. อ้ายหยา ! ถึงว่าซิ.ถึงอยู่ห่างก็รัก.ไม่ต้องคิดถึงกัน.นี่ผมก็พยายามเปิดหนังสือจริง ๆ เลขนะนี่อ.ผมอยากให้ท่านผู้ชมได้เห็นภาพภาพนิ่ง.ภาพนี้ๆ.พูดเรื่องภาพนี้ดีมัย .
- ท. อืม.เนี่ยมากลัวมากเลย.
- ณ. ภาพเนื่อ ๆ.ออกอากาศไปแล้วจะน่ากลัวมากเลย.ภาพเนื่อคุณคู่ณฑลบอกไปมัย.
- ท. (หัวเราะ)
- ณ. ไปตรงไหน . ไม่มีอะไร ไปเลย.คุณคู่หวงมัย . เป็นคนขี้หวงมัย . แบบ,อู๋.นุชเธอ.อะไรจั้นมัย .
- ท. ไม่.ไม่เคยพูดถึงเรื่องส่วนตัวกันเลยคะ.เพียงแต่ว่าสมมุติจะทำหนังสือเล่มนี้ก็จะเอาไปให้ที่เค้าดู.บอกว่าที่,เออ ::ที่ว่าภาพไหนไม่ดี.ที่เค้าจะขีด ๆ ออกได้.แต่ไม่เคยพูดว่า,พี่รู้สึกยังไง.ไม่เคยถามคะ.
- ณ. เค้าได้อ่านข้อเขียนคุณหรือยัง .

- ค. ไม่อ่านค่ะ.
- ณ. ทำไมล่ะ .
- ธ. เคียงไม่ออก.ละครเค้ายังไม่ดูเลย.นุชก็ไม่ดูละครเค้าเหมือนกัน.
- ณ. อ้าว ! ทำไมล่ะ . จริงเปล่า . ทำไมล่ะคะ .
- ค. ไม่ทราบค่ะ.แต่เค้าบังคับดู.
- ณ. เหมออะ.แล้วก็เห็นบอกว่า,จะไม่ยอม,เค้าบอกว่าละครที่เค้ากำกับขอเรื่องเลขคนนี่ไม่ต้องเล่น.จริงปะ .
- ค. (หัวเราะ)ไม่ทราบเหมือนกัน.ต้องไปถามเค้า.
- ณ. เค้าบอกเค้ากำกับคุณไม่ได้.เค้าบอกเค้ากำกับไม่ได้อะ.
- ค. ไม่ทราบค่ะ.เค้ากำกับได้. ไม่.คงหัวเราะกันมากกว่า.กว่าจะได้ละครที่แบบคุณดีอะ.
- ณ. คุณรู้มั๊ย,ที่ผมชวนคุยอย่างจริงจัง,จริง ๆ ผมฟังแล้วอยากให้คุณรู้ว่าจริงๆคุณดูรักกันมาก.ฟังจากสิ่งที่คุณพูดนะครับ.ก็เคยเป็นสิ่งที่อยากให้คุณดูเค้าได้เห็นครั้งนี้ด้วย.ซึ่งเป็นส่วนจิตส่วนหนึ่ง.ตอนนี้ก็จะมาถึงส่วนสำคัญอีกส่วนหนึ่งแล้ว ว่านุช,นุชคิดยังไงถูกขึ้นมาเขียนหนังสือเล่มนี้.
- ค. เพราะสื่อมวลชนค่ะ.
- ณ. ทำไมครับ .
- ค. เพราะว่าเข้ามาครั้งแรกตั้งแต่พ.ศ.๒๕๓๑นะคะ.รู้สึกที่เราตอบอะไรไปคงไม่ได้เต็มที่.และก็เป็นสิ่งที่เราได้อ่านมากก็คือข่าวลือบ้างอะไรบ้าง.ทุกคนก็จะบอกว่าลือลือ.ทำอะไรอยู่ตรงไหน.ชีวิตเป็นยังไง.อะไรอย่างเงี้ย.เราก็เลยคิดว่าถ้าสักวันนึงเราอยู่วงการนี้ถึงสิบปี,เราคงจะเขียนหนังสือออกมาเล่มนึงที่เกี่ยวกับชีวิตเรา.ให้คนอื่นเข้าใจว่าจริง ๆ แล้วเราก็เป็นแค่นี้.คิดอะไรกันไปมากมาย.เป็นอะไร.เราไม่มีอะไรเลย.และเรื่องนี้เป็นเรื่องความจริงทั้งหมดนะคะ.เออ : มันอาจจะไม่หมดนะนะคะ.เพราะเรื่องมันเยอะ.แล้วก็เลยมีที่เค้าช่วยตัดทอนออกไป.จากที่เยอะมาก.ขนาดที่เราจะบอกกับทุกคน.
- ณ. หนังสือนี้เขียนอยากมั๊ยครับนุช .
- ค. เขียนอยากค่ะ.เขียนอยากนะคะ.เพราะว่าเออ : อย่างละครนะ,ละครที่เล่นยาก.แต่ส่วนใหญ่คนดูจะชอบ.เราก็เลยรู้สึกว่า,เอ๊ะ ! มันง่ายหรือเปล่า.เรารู้สึกยาก.แต่ว่าคนดูชอบ.แต่อย่างหนังสือเนี่ยเรารู้สึกว่าเราเขียนไปเรื่อง ๆ .แต่ยากที่คนอ่านจะชอบ.มันจะกลับกัน.
- ณ. ครับ.นุชรู้มั๊ยครับว่านุชเป็นคนอ่านยาก.
- ค. เหมอ . ที่บอกตั้งสามหนแล้ว.มาออกสามหน,ที่อ่านไม่ออกอีก.
- ณ. อ่านยากจริงๆครับ.
- ค. เปิดก่อนซิก่อนจะอ่านนะ.ไม่เคยเปิดไม่ไร้เหมอ . (หัวเราะ)
- ณ. (หัวเราะ) แหม ! ตอบไม่ได้เลย.ขนาดเป็นผู้ชายยังตอบไม่ได้เลย.เปิดไม่ได้ครับ.คนเปิดมีหน้าที่อยู่คนเดียววนนี่ยกคนเปิดอยู่ในรูปนี้.น่ารักเห็นมั๊ย.น่ารักจังเลยนะ.คิดยังไงไปเกาะหลังเค้า .
- ค. (หัวเราะ)
- ณ. น่ารักมาก.เป็นคนอ่านยากมาก.เพราะฉะนั้นหนังสือก็อย่างที่บอก.ทีนี้ถามต่อไปอีกคำ,ถ้าหากจะให้พูดถึงหนังสือ.หนังสือเล่มนี้ดีมั๊ย .
- ค. หนังสือเล่มนี้นะคะ.จริงๆแล้วเนี่ยจะเขียนคือเป็นความตั้งใจที่ว่า,เราเป็นตัวคนแบบนี้.เพราะทุกคนเคยถามแบบว่า,เป็นยังไง.ก็บอกว่าซักวันนึงเราจะบอก.เมื่อบอกออกมาแล้วเป็นเล่มนี้เนี่ยนะคะ.เรารู้สึกว่าเราพอใจในส่วนหนึ่ง.แต่ว่ามันอาจจะไม่ไร้ทั้งหมด.ทั้งหมดนั้นอาจจะไปเล่มต่อไป.
- ณ. นี่ ! ไม่ธรรมดาเลยจริงๆ. พูดอย่างนี้แสดงว่าตั้งใจจะเป็นนักเขียน .
- ค. อ้อ.

- ด. เพราะเธอได้ค้นพบทางใหม่ครับท่านผู้ชม.คือว่าหาเงินคืออีกเหมือนกัน.
- ค. (หัวเราะ)เอ่อ : คือทุกอย่างที่ท่านะคะ,ทำด้วย.อย่างทีละครเนี่ยพ่อแม่บังคับ.แต่อย่างงี้ไม่มีใครบังคับนะค่ะ.แต่มันอาจจะไม่ดี.แม่บังคับเนี่ย,เราไม่ชอบ.แต่เราทำได้.คนดูแล้วคิด,ทำได้.หนังสืออาจจะไม่มีใครอ่านเลย.แต่ว่าเรามีความสุขที่ว่าก่อนเราขายไปเนี่ย,เราได้บอกความจริงแล้วนะ.โอเคฉันได้บอกความจริงกับเธอแล้ว.กับทุก ๆ คนที่เคยถามว่าเป็นยังไง.อะไร.แฟนคือใคร.เอ๊ะ ! ทำไมอยู่กันยังไง.อะไรอย่างเงี้ยนะฮะ.คือเราได้บอกแล้ว.
- ด. อ้อ ! ในนี้มีบอกอยู่กันยังไงด้วยนะครับ.
- ค. (หัวเราะ) ต้องไปหาซื้อค่ะ.
- ด. ฉันอยู่ในห้อง.เค้าเดินเข้ามา.เค้าตรงมาที่ฉัน.แล้วเราก้,อะฮ่า ! ต้องไปหาอ่านเอาเอง.
- ค. อะฮะ.
- ด. โอเค.ตกลงเป็นอย่างงั้น.เพราะฉะนั้นความรู้ที่จริงๆคืออยากจะเขียนเลขลงมาเขียน.และก็อยากจะทำคามสัญญาที่ได้สัญญาเอาไว้.
- ค. ใช่.
- ด. ก็เลขลงมาเขียนหนังสือเล่มนี้.
- ค. ค่ะ.
- ด. ครับ.คุณนุชครับ,อนาคตคิดอะไรกับมัน ไว้บ้าง .
- ค. ไม่เคยคิดเลขค่ะ.
- ด. ยังตอบแบบเดิมอีกเหรอ .
- ค. ใช่. ไม่เคยคิดเลข.นุชเป็นคนไม่เคยคิดว่าจะเป็นอย่างไง.เพราะความที่เป็นโรคเขอะ.ไม่รู้ว่าเราจะตายเมื่อไหร่.เราจะเป็นยังไง. [เราอะ : (หัวเราะ)
- ด. [อ้อห้. ในนี้มีด้วยครับ.เรื่อง โรคร้าย. [เออ ! พอพูดถึงโรค
- ค. [ค่ะ.ก็เลขรู้ดีที่เราไม่อยากจะคิดอะไรไว้.คือไม่อยากจะคิดว่าจะเป็นอย่างไร.
- แต่ว่าความไม่ฝันทุกคนต้องมี.
- ด. ฝันจะมีลูกบ้างมั๊ยครับ .
- ค. เอ่อ :: คิดว่าจะมีค่ะ.แต่ที่นี้ท้องร้างใจฉันนะค่ะ.มีไม่ได้.
- ด. ไม่เป็นไรครับ.เค้ามีวิทยาการสมัยใหม่.ทำก็พท์ก็ได้.ทะเลวงท้องร้างใจก็ได้ครับ.
- ค. เหมอคะ . ทะเลวงมาหลายรอบแล้วค่ะ.
- ด. ไร้ ! นำส่งสารจริงๆ.
- ค. (หัวเราะ) ก็ ๆ.คือคิดไว้เฉยๆค่ะ.แต่ไม่ได้คิดว่าเราต้องทำอะไร.คือเราก้ปล่อย.ทำไปเรื่อย ๆ.
- ด. อ้อห้.ชีวิตไปเรื่อย ๆ .
- ค. ไปเรื่อย ๆ ะ.ยังไม่มีจุดหมายปลายทาง.
- ด.. ต้องไปถามที่มั๊ยว่า,พี่จควรทำอะไรดี .
- ค. (หัวเราะ) สองคนยังไม่รู้เลขชีวิตจะเป็นยังไง.คุยแต่เรื่องอื่นนะค่ะ.ไม่เคยคุยเรื่องชีวิต.
- ด. คุยแต่เรื่องไม่เป็นเรื่อง .
- ค. ไม่เป็นเรื่อง (หัวเราะ).แต่เรื่องเดียวที่เป็นเรื่องคือเรื่องงาน.
- ด. เรื่องงาน.
- ค. ค่ะ.
- ด. เค้าปรึกษาคุณบ้างมั๊ย .
- ค. ก็ปรึกษากันตลอดเรื่องงานค่ะ.

- ณ. เห็นบอกว่าคุณมีหน้าที่สำคัญมากที่บริษัทนะครับ.ชงกาแฟ.
- ท. (หัวเราะ)กับล้างห้องน้ำ.
- ณ. (หัวเราะ)ล้างห้องน้ำกับชงกาแฟ.บางตั่งบางอย่างที่เธอไม่เคยบอกใครเธออยู่ในหนังสือที่เธอเขียนนะครับ.และเธอเขียนด้วยสไตล์และนิสัยของเธอ.คือเวลาที่ผู้หญิงคนนี้มีปิค,เธอจะปิคทุกตั่งทุกอย่าง.ไม่ให้ใครรู้เลย.แต่เวลาที่เธอพบที่จะเปิดออกมา,เธอก็จะเปิดหมดเหมือนกัน,ด้วยความปรีชาบุษ ปานประดับ.ถ้าจะให้พูดถึงหนังสือเล่มนี้.คุณจะถูกถึงหนังสือเล่มนี้ว่ายังงใจในฐานะเป็นคนอ่านนะไม่ใช่คนเขียน.
- ท. ถ้าเป็นคนอ่านนะคะ.ก็รู้ตีกว่า,เราเข้าไปได้เป็นเพื่อนเค้าแล้ว.เราฟังเป็นเพื่อนกันนะ.ในราช ๑๔๕ บาทเนี่ย.
- ณ. อ้อ ! บอกราคาเสร็จ.ท่านผู้ชมครับเราได้พบกับนักธุรกิจหญิงคนใหม่,ผู้มาค้าขายหนังสือ.
- ท. ไม่ใช่ค่ะ.คือในราคานี้ะคะ.แล้วก็ได้ความจริงทั้งหมด.แล้วก็ได้รูปถ่ายซึ่งมีตั้งแต่เด็กจนโตเนี่ยนะคะ.แล้วก็ได้วางอยู่ในบ้านของใครสักคนนึงซึ่งชื่อหนังสือเล่มนี้ไปเนี่ย.เราจะอยู่กับเค้าตลอดไปจนกว่าบ้านนั้นจะสลายไปหรือไฟไหม้อะไรไป.เค้าอาจจะเก็บไปเรื่อย ๆ เป็นสิบปีสิสิบปี.แต่คนที่ถูกระเรเนี่ย,ดูแล้วจบ.ถ้าเค้าไม่เอามาขายใหม่คนก็นึกไม่ออก.แต่ราคาแค่ ๑๔๕ บาทถ้าเราถูกระเราต้องซื้อที่วินะคะ.เราต้องลงทุนมากมาย.แต่ลงทุนแค่นี้มันได้เยอะ.นี่ ๆ ในความรู้สึกของคนอ่านนะคะ.เพราะว่าบุษเป็นคนซื้อหนังสือ.บุษจะดูทันทีเลยว่า ,เออ ! เค้าเป็นเพื่อน,เค้าเป็นส่วนหนึ่งของเรา.
- ณ. เค้าจะได้เป็นเพื่อนได้ .
- ท. ใช่.
- ณ. แล้วคุณรู้มั๊ยครับว่าทำไมคุณได้มาออกรายการนี้ .
- ท. ไม่ทราบค่ะ.
- ณ. จำหนังสือเรื่องนี้.ให้มาพูดเรื่องนี้.
- ท. ไม่ทราบค่ะ.
- ณ. เพราะว่าหนังสือเล่มนี้คงมีอะไรมีค่ามั๊ยครับ.คุณว่าจันมั๊ย .
- ท. (หัวเราะ) ความเป็นเพื่อนมีค่าที่สุดแล้วค่ะ.
- ณ. ครับ.แล้วนี่ก็คือตั่งที่เธอมาพูดกับเรา.คุยกับเราในวันนี้.ปรีชาบุษ ปานประดับครับ.
- และภาพๆนี้ก็คือภาพที่รายการทไวไลท์โชว์ร่วมกันกาแฟกระป๋อง UCC ขอมอบให้กับคุณปรีชาบุษ ปานประดับ.แต่วันนี้มอบไม่ใช่ฐานะนักแสดง.มอบให้ฐานะนักเขียนนะครับ.สวขมั๊ยครับ .
- ท. (หัวเราะ)
- ณ. ก็อย่างจัน ๆ .
- ท. ถามตัวเอง.ยังนึกไม่ออกเลยคะ.
- ณ. จริงเหรอเปล่าอะ . ถามคู่บ้างมั๊ย . ถามคู่มั๊ย . ที่คู่ขา,ที่ขารูปนี้หนูสวขมั๊ยคะ .
- ท. อยู่กันแบบไม่มีคำถามคะ.
- ณ. เหรอคะ .
- ท. ค่ะ.
- ณ. โอ้โฮ ! อยู่กันแบบไม่มีคำถาม.แล้วเวลาที่เขียนหนังสือเล่มนี้ปกคิดเค้าจะต้องมีคำนิยามให้ในหนังสือ.ทำไมคู่มือเขียนคำนิยามให้ในหนังสือ .
- ท. ที่เค้าคิดว่ากำลังจะออกเล่มต่อไปแล้ว.เขียนเล่มต่อไปดีกว่า.
- ณ. โอ้ ๆ ๆ ๆ .เหลือเกินจริงๆ.ขอบคุณบุษมากนะครับที่กรุณาเกี่ยวกับรายการของเรา.
- ท. ค่ะ.
- ณ. แล้วก็ขอให้หนังสือขายดีเป็นเทน้ำเทท่า.

- ค. ขอบพระคุณมากค่ะ.
- ด. แล้วละครจะกลับมาเล่นอีกหรือเปล่าครับ .
- ค. ถ้ามีบทที่คิดว่าไม่ยากเกินไปจะเล่นค่ะ.
- ด. ครับ.ที่ไม่ต้องป๊อบขมิ้นจนหัวแบนอะไรเงี้ย.
- ค. (หัวเราะ)ค่ะ.
- ด. ครับ.ขอบคุณมากจริงๆครับ.และนี่ก็คือปริยานุช ปานประดับที่ให้เกียรติกับรายการของเราในวันนี้.พักกันซักครู.พบกับสิ่งที่น่าสนใจก่อน.แล้วเดี๋ยวพบกับช่วงต่อไปของรายการ.ซักครูเดี๋ยวนะครับ.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ครั้งที่ ๘ บทสัมภาษณ์กฤตกริ สิริพงศ์ปริศาและนิคามารดา

วันอาทิตย์ที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๔๑

ถ. กลับมาดูรายการของเราอีกครั้งครับ.นี่คือช่วงทอล์คโชว์ของเรา.ทอล์คโชว์ของเราในวันนี้ท่านจะได้พบกับนางเอกคนนึงซึ่งเป็นนางเอกที่น่ารักมากนะครับ.ในลีลาการแสดงของเธอ.ในตัวของจริงของเธอ.ในครอบครัวของเธอ.เธอเป็นคนที่มีความน่ารักมาก.และตอนนี้ละครของเธอที่กำลังโด่งดังอยู่ทางไทยทีวีสีช่อง ๗ แห่งนี้.นั่นก็คือคนึงหานะครับ.ถ้าเกิดใครเป็นแฟนละครตอนเย็น ๆ ถึงค่าของเรา.คนึงหาน่ารักมาก.และนางเอกก็น่ารักจริง ๆ.วันนี้เธอให้เกียรติกับเรามาร่วมรายการ.แต่ไม่ได้มาคนเดียว.มาพร้อมกับคุณพ่อคุณแม่ละครครับ.ขอเชิญท่านพบกับคุณกฤตกริ คุณมานิตย์และคุณศุภินิษฐ์ สิริพงศ์ปริศาครับ.

ศวัตติ์ครับ.เชิญครับ.เชิญนั่งครับ.วันนี้มาหมดเลยนะครับ.และก็ให้เกียรติกับรายการของเราเนะครับ.ความจริงหึ่งกับเรารู้จักกันนานแล้วนะ.แต่ว่า โอกาสที่จะได้คุยทอล์คโชว์กันแบบนี้เนี่ยไม่ค่อยมี.วันนี้เป็นครั้งแรกที่จะได้คุย.และ โชคดีพอได้คุยทีนึงก็ได้คุยทั้งครอบครัวเลยนะครับ.ขอบขอบคุณพ่อคุณแม่ด้วยนะครับที่กรุณากับรายการของ हमนะครับ.จริง ๆ ลูกสาวตอนนี้ออกละครอยู่.คนึงหาละครดังเลย.คุณพ่อชอบคุยมั๊ยครับ .

ค.๒ ครับ.ดู.ติดตามอยู่ครับ.

ถ. คุณพ่อติดตามดูละครหรือดูลูกครับ .

ค.๒ ดูลูกด้วยแล้วก็ดูละครด้วย.

ถ. อ้อ ! ดูตองอย่างเดอนะครับ.คุณแม่คุ้มมั๊ยครับ .

ค.๒ คุ้ม.

ถ. ชอบมั๊ยครับ .

ค.๒ ชอบค่ะ.

ถ. ชอบอะไรครับคุณแม่ .

ค.๒ ชอบตอนที่ลูกแสดงเป็น.ปลอมตัวเป็นคนแก่.(หัวเราะ)

ถ เพราะเรื่องนี้กำหนดกันนะครับ.เล่นดังหลายบทบาท.

ค.๒ ค่ะ.สนุกดี.

ถ. สนุกดีนะครับ.เราจะมาพูดคุยกันเรื่องเกี่ยวกับชีวิตของเค้าสักนิดนึง.ให้ท่านผู้ชมได้ทราบ.จะให้เห็นว่าจริงๆ แล้วในตัวคนจริง ๆ ของนึ่งหรือว่ากฤตกรินี้จริงๆแล้วเป็นอย่างไร.ผมขออนุญาตถามคุณพ่อคุณแม่สักนิดนึง.เดี๋ยวมาคุยกับนึ่ง.คุณพ่อปัจจุบันอายุเท่าไรแล้วครับ.

ค.๒ เออ :: ๕๑ ครับ.

ถ. ๕๑ ปี.คุณแม่ละครครับ .

ค.๒ ๕๒ ค่ะ.

ถ. มีลูกทั้งหมดกี่คนครับ .

ค.๒ สี่คนค่ะ.

ถ. นึ่งเป็นคนที่เท่าไรครับ .

ค.๒ ที่สามค่ะ.

ถ. คนที่สาม.แล้วอีกสามคนผู้หญิงผู้ชายครับ .

ค.๒ ผู้ชายค่ะ.

ถ. อ้อ ! ผู้ชายหมดเลย.ที่ชายสาม.ผู้หญิงหนึ่ง.

ค.๒ ค่ะ.

- ณ. ฉันนี่ก็พูดสวาทขาดใจคุณพ่อเลยสิครับ .
- ศ.๒. ครับ.ก็หัวเราะหัวหัวแรง.
- ณ. หัวเราะหัวหัวแรง.โธ ! น่ารักด้วย.ปัจจุบันอายุเท่าไรแล้วคะนี่ .
- ศ.๒. ตอนนี้อยู่หออคะ . ก็ : เอ้อ: จริง ๆ แล้วไม่อยากจะบอก.
- ณ. ไม่อยากจะบอก.๔๘ นะครับ.เด็กกว่าคุณแม่มีดเคียว.
- ศ.๒. (หัวเราะ) จริงๆแล้วคือเบญจเพศ.๒๕.
- ณ. ๒๕ แล้วนะครับ.
- ศ.๒. นับเงินนะคะ.
- ณ. อ้อ ! มีนับเงินนับไทย.อ้อ ! ใช้.ครอบครัวของคุณเป็นคนจีน.คุณพ่อเป็นคนจีน.
- ศ.๒. ครับผม.
- ณ. คุณแม่คนจีน .
- ศ.๒. คนจีน.
- ณ. เกิดแผ่นดินใหญ่หรือเกิดแผ่นดินไทย .
- ศ.๒. เกิดแผ่นดินไทยครับ.
- ณ. เกิดในเมืองไทยนี่.นี่เองคุณพ่อคุณแม่เป็นคนจีน.มีชื่อจีนมั้ย .
- ศ.๒. มีค่ะ.
- ณ. เออ ! มีชื่อจีนด้วย.ชื่ออะไรคะ.
- ศ.๒. แม่ฮักกุง.
- ณ. ชื่ออะไรคุณแม่ .
- ศ.๒. แม่ฮักกุงค่ะ.
- ณ. แม่ฮักกุง.
- ศ.๒. ค่ะ.
- ณ. แม่ฮักกุง.ชื่อผู้หญิงทำไมชื่อแม่ฮักกุง .
- ศ.๒. แม่แม่ฮักกุง.
- ศ.๒. แม่แม่ฮักกุง.
- ณ. อ้อ ! แม่แม่.
- ศ.๒. แม่แม่.คันตระกูลมา.
- ณ. อ้อ ! แม่ แม่แม่.
- ศ.๒. แต่ถ้าเป็นคนจีนเค้าจะเป็นแม่ฮักกุง.
- ณ. แม่ฮักกุง.แล้วฮักกุงแปลว่าอะไร .
- ศ.๒. ฮักกุงนี่คือ. เรียงลำดับรุ่นอะ.ถ้าคนแม่ฮักกุงกันมาเจอกันนี่ บ่นนี่เค้าจะรู้ลำดับเลขว่า.คำว่าฮักกุงนี่คือเรียงลำดับ.ของหม่นนี่คือรุ่นเฮง.เฮงแล้วมารุ่นลูกก็คือรุ่นฮัก.รุ่นเดียวผมเป็นรุ่นแข่ง.คือแข่งเฮงฮัก.
- ณ. แล้วกุง .
- ศ.๒. กุงนี่เป็นชื่อ.สิกกุง.
- ศ.๒. สิกกุง.
- ณ. อ้อ ! สิกกุง.
- ศ.๒. ใช้คำว่ากุงเลข ๆ.
- ณ. กุงเลขกลายเป็นกุง.

- ค.๒ เอ๋อ : กุล.
- ด. แล้วนี่ก็คือชื่อจริงๆด้วย.คือใช้กุลสตรี.
- ค.๒ กุลสตรี.
- ด. เป็นคนจีนพูดจีนได้มี๊ยะคะ .
- ค.๒ (พูดภาษาจีน) ก็มั้งก็กกกกันด้วย.(หัวเราะ) ก็คือที่บ้านปะป๊าแม่มีเวลาเค้าค่าจะฟังรู้เรื่อง.เวลาพูดจะไม่ค่อยรู้เรื่องคะ.
- ด. อ้อ ! แต่เค้ารู้เรื่อง .
- ค.๒ (หัวเราะ) พอเค้ามา (พูดภาษาจีน) อากุงอะ.วังแล้วคะ.คือจะรู้แล้วว่ามีเรื่องจะต้องตามมา.
- ด. อ้อ ! มันแสดงว่าเด็ก ๆ ก็เอาเรื่องเหมือนกันดิ.
- ค.๒ คือเป็นคนคือเจ๊ชบ.คือแก๊งน้องแบบเจ๊ชบ ๆ.แล้วน้องจะคอยฟ้อง.
- ด. อุดต่าห์มีอยู่คนเดียวเนี่ยนะ ! ยังจะแก๊งอีก.
- ค.๒ ก็มี.จะเป็นรุ่นก่อนนะคะ.คือจะมีพี่ชาย.พี่ชายสองคนใช้มี๊ยะ.เอ่เจ๊ชบกับอาคนย์.เวลาเค้าแก๊งน้อง
- ด. อ้อ ! พี่ชายคนโตชื่อเอเจ๊ชบ .
- ค.๒ ค่ะ.
- ด. คนที่สองชื่ออาคนย์ .
- ค.๒ อาคนย์.
- ด. คนที่สามกุลสตรี .
- ค.๒ แป๊ะชิตคะ.ถ้าเป็นผู้ชายก็แป๊ะชิต.(หัวเราะ)
- ค.๒ คือถ้าเป็นผู้ชายผมตั้งชื่ออย่างนี้.คือลูกชายคนโตผมจะชื่อเอเจ๊ชบ.คนที่สองชื่ออาคนย์
- ด. ถ้ามีลูกชายอีก .
- ค.๒ ถ้ามีลูกชายจะชื่อบุรพา.เสร็จแล้วบังเอิญเป็นลูกสาว.จะให้ชื่อบุรพามันจะยังไง.เคียวดูแล้วมันนั่นไป.ก็เลยใช้ชื่อกุลสตรี.ก็บังเอิญคุณแม่เค้าปีกุล.แล้วก็มีลูกสตรี.ก็เอาชื่อกับลูกกับแม่มาคล้องกัน.เป็นกุลสตรี.
- ด. แล้วคนสุดท้าย .
- ค.๒ มณเจ็ชบ.
- ด. ไม่เกี่ยวกับทวีปเลขนะ.
- ค.๒ ตอนแรกจะใช้ชื่อบุรพาเหมือนกัน.บังเอิญว่าไปเทียบแล้วบุรพา บ ใบไม้กับโฉลกเค้าไม่ค่อยถูกกัน.ก็เลยไม่ได้ใช้ชื่อนั้น.ก็เลยใช้ชื่อม.ม้า.
- ด. ครั้นเป็นลักษณะนั่นไป.มาถึงตัวนี่คิดนึ่งก่อน.นึ่งเรียนหนังสือที่ไหนคะตั้งแต่เด็ก.
- ค.๒ เอ๋อ :: เรียน [โรงเรียน
- ด. คุณสมพลเค้าเริ่มเรียนเขยอิง.อะไรยังงี้.ของนึ่งเรียนเขยอิงอะไรมี๊ยะ
- ค.๒ (หัวเราะ) ไม่ค่ะ.เรียน โรงเรียนสตรีล้วน.
- ด. อ้อ ! เหรอคะ .
- ค.๒ ตั้งแต่อนุบาลจนถึงม.๓.คือสตรีบูรณวิทย์ใช้มี๊ยะคะ.แล้วก็มาคือที่เซนต์จอห์นจนถึงมหาลัย.
- ด. อ้อ ! เรียกว่าเรียนนี้คุณพ่อคุณแม่ไม่ใช่แบบลูกคนจีน.ลูกสาวไม่ให้เรียน.สนับสนุนให้เรียน.
- ค.๒ ให้เรียน.
- ด. สนับสนุน.ให้เรียนด้วยนะครั้น.คุณพ่อคุณแม่ก่อนข้างหวงลูกมี๊ยะ .
- ค.๒ เรียกว่าห่วงคิกว่าคะ.
- ด. ห่วง.ไม่หวง.

- ค. กะ.
- ฉ. ที่ไหน .
- ค. ที่บ้านคอนเมือง.
- ฉ. บ้านที่คอนเมือง.ขอพ่อมัย .
- ค. ขอกะ.
- ฉ. ป้าให้มัย .
- ค. ก็ให้ไป.เพราะคิดว่าไปแค่นี้.
- ค. ให้ไป.แต่ให้กลับก่อนห้าทุ่ม.
- ค. แม่ ! มีเวลาให้.ที่บอกว่า,อ๊ะ ! ไปฉันทให้ไป.แต่ว่าถ้ากลับบ้านต้องกลับถึงบ้านห้าทุ่ม.อันนี้บอก.แล้วก็คิดว่าถูกไปที่บ้านเพื่อน.
- ค. ไปบ้านเพื่อน.
- ฉ. วันนั้นก็ไป.
- ค. เลิกเรียนไปเลยกะ.
- ฉ. ไปไหน .
- ค. พักยา.(หัวเราะ) .
- ฉ. ได้บอกก่อนล่วงหน้ามัยครับว่า,เพื่อนจัดงานวันเกิดที่พัทยา.
- ค. ไม่บอกกะ.บอกว่าเพื่อนจัดงานวันเกิดที่คอนเมือง.
- ฉ. อ้อ !
- ค. แล้วก็สรุปพอเสร็จไปเนี่ย,บ้านชมพูเค้ามีบ้านลุงอยู่ที่พัทยาที่บัวขาว.
- ฉ. อ้อหี.
- ค. แล้วพอเสร็จแล้วพอไปถึงเรียบร้อยไข่มัยกะ.ก็ไปเลยกะ.ลิดเคิ้ลคัก.สมัยเอ่อ :: สิบปีแล้วมั้ง.ก็ไปเลยกะ.คือ :: แต่ว่าเราไม่มีเรื่องผู้ชาย.เราไปกันผู้หญิง
- ฉ. ทั้งกลุ่มนะ. ไปเฮนะ.
- ค. ไข่กะ.ก็คือแค่แบบแคไปสนุก.
- ฉ. ไปลิดเคิ้ลคักเห็นอะไร.มันมีคิสโก้เทศนี่.
- ค. ไข่กะ
- ฉ. เห็นอะไร.
- ค. เค้ามีรอบบิน ๘๐ บาท.ก็ไปฮีน โยกกัน.แต่กิน คักกันเพราะยังเด็กอยู่.ตอนนั้นยังไม่รู้เรื่อง.ตอนนั้นทกยาเสพติด ยังไม่มีเข้ามา.
- ฉ. ไม่มี.สมัยนั้นไม่ใช่สมัยแบบนี้.
- ค. ยังไม่รู้เรื่องอะไรกัน.ก็ไปฮีน โยกกัน.
- ฉ. ไปเห็น.ต้นต้นมัยคิสโก้เทศเนี่ย.
- ค. โอ้โฮ ! ไฟมัน
- ฉ. เคชไปมัย .
- ค. ป้าเคชทาไปที่ทาเลขกะ.
- ฉ. อ้อ !
- ค. แต่ตอนที่มหาลัยแล้ว.ไปเที่ยวทาเลขกัน.
- ฉ. แต่ตอนนี้ยังไม่เรียนมหาลัย.

- ค. ชังค่ะ.
- ง. ตอนที่ไปเห็นครั้งแรก,เห็นแล้วเป็นใจ .
- ค. มันมีค้มาก,แล้วเค้าจะมองกันรู้เรื่องหรือคะ . ทำไมมันเสียดัง,แต่ด้วยความแบบวัยรุ่นนะคะ.อู๊ย !เสียดังก็คิจิ. ตะโกนคุยกัน.เหมือนเวลาที่ตะโกนอยู่ในห้องเรียน.
- ง. อ่า.อ่า.
- ค. อู๊ยไฟมันแวบ ๆ เข้าตา.ตื่นเต้น.ก็ฮินโยก.แป๊บบึงเท่านั้นนะคะ.คิเจ,น้องนั่งกับน้องต่ายมีเพื่อนมาพอนหน้าบู๊ทคิเจ. โอ้โฮ ! ใจเราแบบ,ตายแล้ว! เท่ห์แน่ๆเลยนะ.
- ง. ดั่งมาก.
- ค. มาครั้งแรกยังมีคนรู้จักเราแล้ว,เดินอย่างมาค้มันเลยคะ.พอไปอยู่หน้าบู๊ทคิเจ.ใครผมแดงๆ.พ่อ ! ป๊ะป๊าฮินอย่างนี้ (ทำท่าประกอบ) เค้าฮ้วน.เค้าก็ฮิน.กลับบ้าน ! (หัวเราะ)
- ง. อ้อ ! พุคแค่นี้หรือ. แล้วป๊ะป๊ารู้ได้ไงงะ .
- ค. ก็คือ,เค้าโทรไปหาชมชู้.ชมชู้โซ่มั้ยคะ . ชมชู้บอก,ฮ่าว ! ไปพ้ทขากัน.ป๊ากก็เลยชวนแม่ต่ายไปด้วยกัน.จับรถกันไป.
- ง. แม่ของต่ายคือเพื่อนอีกคนหนึ่งที่เดินไปด้วยกันนะ .
- ค. สรุปว่าต่ายกับนึ่งนั่งอย่างเจือ (ทำท่าประกอบ) ถึงบ้านเลขคะ.
- ง. หลังรด.
- ค. หลังรด.
- ง. เช็ดเลข.
- ค. ไม่พูคอะไรเลยคะ.
- ง. แล้วท้อพูคอะไรมั๊ย .
- ค. ไม่พูคคะ.
- ง. หรือ .
- ค. ไม่พูคเลขจนถึงบ้าน.ขึ้นห้อง.หนูก็จะไม่ฮ้าเตือน.เคียวฮ้าเคียวป๊าติ.
- ง. แคป๊ากก็ไม่ได้ติ.
- ค. ไม่ต๊ิดูก.แต่จะไม่พูคกับลูกเวลาถูกทำผิด.
- ง. เจ็บปวดมั๊ยเวลาป๊าไม่พูคด้วยนาน ๆ.
- ค. ป๊าบอกว่า,เจ็บตัวนะมันแป๊บเดียว.เจ็บใจวันฝิงลึกแล้วจะไม่ทำผิด.
- ง. เจ็ดมั๊ย .
- ค. เจ็ด.
- ง. วันนั้นเช็ดเลข . นานมั๊ยเวลาโดนอย่างนี้ที.
- ค. เอ้อ :: นึ่งจำไม่ได้แล้วนะคะ.ปะป๊าจะเป็นคนมาอุบอิบ ๆ ก่อน.
- ง. อ้อ ! .ในที่สุดก็รักลูกสาวอ่ะ .
- ค. คือกลัวครบ.กลัวถูกคิดในทางที่แบบว่า,ใจแบบว่าชังใจ.คิคว่าเธอ ! พ่อแม่ก็ไม่รักแล้ว.ชังเหอะ.กลัวจะพลิกแพลงไปอย่างอื่น.
- ง. คือ,กลัวลูกจะเรียกว่า,เค้าเรียกว่าใจเสียไปเลยแล้วไปทางอื่น.
- ค. ฮะ .ฮะ.
- ง. เพราะฉะนั้นก็จะเป็นคนเริ่มก่อนทุกที.คนแรก.เข้าไปหาลูก.ไปอุบอิบ ๆ.
- ค. ไปแอบ ๆ .
- ค. แต่ในใจก็รู้แล้วนะ,ป๊าค้าม่าจ้อ.

- ถ. อ้อ ! แต่ในใจรู้ว่าเต๋อวป้าก็มาจริง.เวลาที่ฟังเนื้อวีรียศอนนี่ตอนข้างจะแปลกกับลูกคนจีน.ผมเคยอ่านหนังสือเล่มหนึ่งก็อยู่กับกั๊งนะครับ.นั่นเป็นวิธีการเลี้ยงลูกและการพูดจาของคนจีนที่เค้าทำกับลูก.เค้าจะมีสุภาพดี.มีเรื่องราวต่างๆ คอยยกคอบบอกคอบสอน.คุณพ่อทำอย่างนั้นบ้างมั๊ย.
- ศ.๒ (หัวเราะ)
- ศ.๑ เมื่อมีมิ่งมี
- ศ.๒ { มิ่งมิตร
ก็สอนลูกอะ.ก็เอาคติมาเกี่ยวกับการคบเพื่อน.การอะไรต่างๆ.ผมพอดีไปเจอคดีอยู่คำหนึ่งบอกว่า.เมื่อมีมิ่งมี มิ่งมิตรมุ่งหมายมอง.เมื่อมีวหหมองมิตรเหมือนหมูหมา.แม้มันมอดมีวหหมูหมาไม่มามอง.ก็สอนลูกครับ.บอกว่าลูก ต้องคิดอย่างนี้.
- ถ. เป็นคติสอนใจลูกตลอด.
- ศ.๒ สอนใจลูก.
- ถ. ห่อเป็นคนทีพูดอะไรออกเป็นเชิงตลกจริงจังนี่ก็อ.
- ศ.๑ (หัวเราะ)ก็คือในเวลาว่านี่จะเป็นคนนิสัยอย่างนี้.ลูกอีกคนจะมีนิสัยอย่างนี้.เค้าจะพูดว่าคนนี้นิสัยยังไง.
- ถ. อ้อ ! ต้องสอนยังไง.
- ศ.๑ นี่เป็นคนดีมีเหตุผลนี่ฟัง. ไม่มีเหตุผลนี่เถียงแหกเลข.เป็นคนนิสัยอย่างนี้.แล้วเวลาบางที. เอออันนี้แปลกคินะ ป้า.ป้าพูดมาเนื้อเราก็นั่งฟัง.บางทีของจ.พอจคเสร็จมานั่งคิด.เออมันความหมายคินะ.เราน่าจะทำตาม.อย่างน้ำเต้า อย่างอะไร.
- ถ. เออไหน ! น้ำเต้ายังง.ยังง.
- ศ.๑ น้ำเต้าเนี่ย.ตอนนั้นเข้าวงการแล้วเนี่ย.ประสบความสำเร็จในตรงนี้ในแค่นับ โดจันที่หนึ่งยังไม่ก้าวขั้นต่อไปนะกะ.
- ถ. ครับ.
- ศ.๑ นี่คิดว่านี่มีเงินพอแล้ว.มีความสุขสบาย.มีทุกอย่างในตรงนี้.ป้าบอกว่า.หนู ,หนู. รู้จักน้ำเต้ามั๊ย . น้ำเต้าเนี่ยมีตง ลูก.มีปล้องแรกกับปล้องที่สอง.ตอนนี้หนูมีความสุขสบาย.หนูมีเงินใช้.มีรถขับ.ก็เท่ากับหนูเท่ากับปล้องแรกซึ่งเป็น ปล้องที่เล็ก.หนูลองมองไปไกล ๆ จิูก.ปล้องกว้าง ๆ ที่ใหญ่ ๆ อยู่ข้างหน้านั่นคืออนาคตหนูนะ.หนูยังไม่ได้ก้าว เข้าไปเลย.
- ถ. โอ้โฮ ! เป็นคนที่สอนลูกแล้วก็ให้คิดเตือนใจตลอด.
- ศ.๒ ครับ.
- ถ. แล้วมะม้าฟังตลอดหรือไง . ตอนที่คุณพ่อสอน.อิม ๆ ป้าก็พูดนะ.ฟังไว้.อย่างนี้หรือเปล่า.
- ศ.๑ ไซ่กะ.มะม้าเป็นคนไม่ค่อยพูดกะ.
- ถ. ไม่ค่อยพูด.
- ศ.๑ ถ้าโกรธเนี่ยจะรู้.มะม้าจะเจียบทันที.จะพูดน้อย ๆ .หนูได้ความเป็นผู้หญิงจากตรงนี้.
- ถ. จากมะม้า.มะม้า.ตามมะม้าบ้าง.มะม้าเคอฝั้นมั๊ย . ลูกคนนี้จะมาเป็นคารา.
- ศ.๒ ไม่เคยฝั้นกะ.
- ถ. ไม่เคย.ครอบครัวคนจีนนี่ส่วนใหญ่แล้วจริง ๆ แล้วเค้าคิดมั๊ยครับว่าให้ลูกมาเป็นคาราอะไรอย่างนี้.
- ศ.๒ ไม่ชอบ.
- ศ.๑ ม้าฝั้นให้ลูกเรียนหนังสือจบแล้วมีอนาคตที่ดี.มีครอบครัวที่ดี.
- ถ. แต่ไม่เคยคิดจะให้เค้ามาเป็นคารา .
- ศ.๒ กะ.
- ถ. ปะป้าละครับเคยมั๊ยครับ.
- ศ.๒ ผมกลัวว่าจะดึงออกจากวงการ.

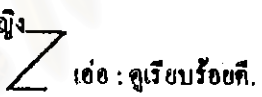
- ฉ. ภาวนาจะตั้งออกจากวงการด้วยซ้ำ.
- ค. พยายามจะตั้งออกจากวงการ.ปรากฏว่าก้าวไปไกลเสียแล้ว.
- ฉ. ก้าวเกินไปแล้ว.
- ค. ก้าวเกินไปแล้ว.
- ฉ. ครับ.นั่นคือเรื่องบางส่วนของชีวิตของเขา.เดี๋ยวอีกสักครู่ว่าจะมาแล้วแล้วเขาเข้าวงการบันเทิงได้อย่างไร.ทั้ง ๆที่ว่า , เอ๊ะ ! อยู่อย่างนี้.ทำอย่างนี้. มัน : คำเรียกยังงี้คิดละ. ความมันจะเกิดขึ้นต้องเกิดจริงๆครับ.สักครู่เดี๋ยวครับ.นั่งภูตสตรึ ครับ.

(พักโฆษณา)

- ฉ. กลับเข้าสู่รายการของเราอีกครั้งนะครับ.เรากำลังพูดคุยกับคุณภุสสรุ สิริพงศ์ปริศาหรือน้องนิงนะครับ.หลาย ๆ คนได้ดูละครของเขาแล้วก็จะเห็นว่าละครของเขามีบทบาทส่วนใหญ่ที่เรียวร้อย,เฉย ๆ เจ็บ ๆ.แต่ว่าในเรื่องนี้เข เล่นหลายบทบาทมากเลยนะครับ.ถึงบทบาทด้วยกันนะครับ.เท่าที่เราเห็นด้วยกันที่เขาเล่นครั้งนี้.เราได้คุยเกี่ยวกับ ชีวิตประวัติของเขา.อยากจะรู้เหมือนกันว่าคอนเด็กเขฝึนอยากจะเป็นอะไร.จริงๆเขฝึนอยากเป็นตารบ๊วยครับ .
- ค. ไม่เคยนะคะ.
- ฉ. อยากเป็นอะไรคอนนั้น .
- ค. อยากเป็นเทวดากับนางฟ้า.
- ฉ. อยากเป็นเทวดาก็ตายสิครับ.
- ค. (หัวเราะ) จะมีน้องชายนะฮะ.เด็ก ๆ นี้พี่ชายไปเรียนอิตาลี.ก็จะอยู่กับน้องชายสองคน.
- ฉ. พี่ชายไปเรียนอิตาลี .
- ค. ไปเรียนอิตาลี.
- ฉ. ไปเรียนอะไร .
- ค. เอ่อ : คนโตไปเรียนเอ่อ : คำเรียกกราฟฟิคดีไซน์.แต่คือเค้าไม่จบแล้วก็กลับมา.เอ่อ : คือเป็นหลานคนโต.อาม่าจะรัก มาก.ก็จะอยู่กับอาม่า.คนที่สองไปเรียนสถาปนิกที่ ??? ที่อิตาลี.ตอนนี้เรียนแล้วก็ทำงาน.ทางรัฐบาลให้ทำงานต่อที่ ปูน.
- ฉ. ที่อิตาลีเลย .
- ค. ที่อิตาลี.
- ฉ. โอ้โฮ ! เก่ง ๆ ทั้งนั้นเลย.แล้วคนสุดท้ายคอนนี้เรียนจบหรือยัง.
- ค. เอ่อ : ยังค่ะ.เข้ามหาลัย.
- ฉ. ยังอยู่.เข้ามหาลัย.ฮะ ! ตัวเราเอง.
- ค. จะเล่นกันกับน้อง.นิงอยากเป็นนางฟ้า.น้องชายอยากเป็นเทวดา.ก็คือเป็นแอร์โฮสเตสนั่นเอง.แต่พอโตขึ้นมาความ รู้สึกว่า.เป็นคนชอบวิจารณ์.วิจารณ์โฆษณา.วิจารณ์โน่นวิจารณ์นี่.ทำไมไม่เป็นอย่างนี้.ทำไมไม่เป็นปวดยุทธ.ทำไมเป็นปวดยุทธ.กินแล้วปวดยุทธ.มันหายหรือเปล่า.ทำไมต้องเป็นหัมใจ.ไม่เป็นทันใจ.กินแล้วต้องทำใจว่าจะไม่หาย หรือเปล่า.
- ฉ. เอ่อ : วันนี้เจ้าของสินค้า.ผมไม่ได้พูดเลขนะ.เขอคิดคะ.เขอคิดคอนเด็ก ๆ.
- ค. อันนี้คือคอนเด็ก ๆ นะฮะ.แล้วดูโฆษณาญี่ปุ่น.เวลาเค้าพิธีเซ็นงานของเค้าออกมา.เค้าจะตรง ๆ ไม่มีอ้อม ๆ .อย่าง บ้านเราจะอ้อม.จะงมมาก.แล้วไป ๆ มา ๆ มีความคิดเห็นว่า.เออ ! น่าจะเรียนทางด้านโฆษณานะ.
- ฉ. ในที่สุดก็เลยได้มาเรียนทางด้าน ...
- ค. ได้เรียนทางด้านนี้.
- ฉ. นิเทศน์โฆษณานะครับ.

- ค. ค่ะ.
- ด. ที่บอกว่าคอนเด็ก ๆ อยากรจะเป็นนางฟ้า. เคยคิดว่าตัวเองสวยมั๊ย . คอนเด็ก ๆ.
- ค. ไม่ค่ะ.
- ด. จริงเหรอ .
- ค. จะอยู่กับน้องกับพี่. คือที่บ้านจะเล่นกันแบบแฟมิลี่กัน. ก็แบบว่า: ก็ดูดีที่สุดในบ้าน. แต่ถ้าไปข้างนอกนี่จะเป็นถูกเปิดน้ำ. เอ๊ย ! ถูกเปิด
- ด. Σ พี่เห่หระ. ถูกเปิดน้ำไม่มีนะครับ.
- ค. (หัวเราะ) ใช่ค่ะ. เป็นถูกเปิดน้ำ. $\left[\begin{array}{l} \text{ก็คือแบบว่า} \\ \text{เอ๊ย ! ถูกเปิดพี่เห่หระครับ. ไม่ใช่ถูกเปิดน้ำ.} \end{array} \right.$
- ด. ถูกเปิดพี่เห่หระครับ.
- ค. โอเคครับ.
- ค. ก็คือเพื่อนจะดูดีหมด.
- ด. คอนเรือน. อ๊ะ ! คอนเรือนมัธยมก่อน. ในกลุ่มมัธยมเราดูดีมั๊ย .
- ค. ดูดีมั๊ย. คงจะสูง. แต่สูงเท่านั้น.
- ด. สูง. คอนประถมล่ะ . มีแวว โคดเคนในเพื่อนมั๊ย .
- ค. ไม่มีค่ะ.
- ด. ไม่มี !
- ค. ปีม้าดีใจมาก. ถูกเล่นละครอินเป็นต้นไม้โยกไปโยกมา.
- ด. ได้แค่ต้นไม้. โยกไปโยกมา. ได้แค่นั้น.
- ค. เป็นก้อนหินเป็นอะไรอิน โยก. แกกิ้งนั่งภูมิใจ. ดีใจ. ภูมิใจแล้วว่าถูกเรา.
- ด. โอ้โฮ ! ม้า , ม้า , ดูสิถูกเราเป็นต้นไม้เหมือนมากเลย.
- ค. (หัวเราะ)
- ด. โอ้โฮ ! คายแล้ว ! ได้แค่นั้น. คอนนั้น .
- ค. แค่นั้น.
- ด. คอนเรือนก็ได้แค่นั้นนะครับ.
- ค. จะมีเชียร์ลีดเดอร์ด้วยนะคะ.
- ด. ได้เป็นเชียร์ลีดเดอร์
- ค. เกือบเป็นเชียร์ลีดเดอร์.
- ด. คอนอยู่นั้นเราเป็นใจอยู่ .
- ค. ก็คือ :: Σ
- ด. Σ คอนนั้นอยู่ชั้นอะไร .
- ค. เออ :: ในช่วง ป.๕ ป.๖.
- ด. ป.๕ป.๖.
- ค. หนูคงจะวัดไม่ได้ว่า, จำไม่ได้ว่าช่วงตรงนี้หนูทำอะไรไปบ้าง. เพราะเค้าเรียกว่า, เหมือนเราไม่ได้ถือคาตุเราเอาไว้. จะจำได้แค่ ป.๕ ป.๖. อยู่สี่ชม. ครูบเพื่อนบอกว่านั่งไปยืนหน้าแถว. เพื่อนก็จะเดินกันไปข้างหน้าแถว. คนเชียร์ลีดเดอร์ข้างหน้าเค้าสวย. พี่.๗ เค้าจะมาอินเลือก. ยืนตรงเราก็จะ : ได้แปล่าเนื้อ . คนนี้ออกมา. ดีใจค่ะ. มาเลยมา. ไปก่อน. (หัวเราะ) ออกมา. ออกไปก่อน.
- ด. แบบจริงๆ. พี่เค้าใจร้ายจริงๆเลย. ไม่เรียกจะดีกว่าอีกนะ.

- ค. ไร่กะ. คือบอกให้ออกมา. นี่คือคนที่เหลือจะได้เดินลัดเดอร์.
- ง. ในกลุ่มทั้งหมดเค้าเรียกคนเคียวออก. แต่ว่ากันออกไร่มี้อ .
- ค. ไร่กะ.
- ง. โอเค. เจ็บปวดจริงๆ.
- ค. แต่คนอื่นคือ ได้เป็นหมด.
- ง. อืม. อืม. เพราะฉะนั้นตอนนี้ก็ไม่ได้เดินเลย.
- ค. ทำให้ไม่เกิดความกล้าในชีวิต. มันเหมือนกับว่า. จริงๆ แล้วเด็กทุกคนที่มีความกล้าอยู่ในตัวจริง ๆ แล้วนะนะอะ. แต่ถ้าเด็กคนนั้น ไม่ถูกทำให้รู้สึกความกล้าที่หายไปนะ. มันจะดีกว่านี่นะคะ. แต่ละคนมี.
- ง. ไร่. ถูก. พูดดีจิงเลย. นั่นแสดงว่าที่คนนั้นมาทำให้หนูรู้สึกเจ็บปวดเหมือนกันนะ.
- ค. มันเหมือนกับว่า. บางทีเรากล้า. พอกกล้าเสร็จ. ถ้าใครพูดขึ้นมาเนี่ย. ความกล้าที่หายไป. กลับกลายเป็นมาไม่กล้าแล้ว.
- ง. โอ้ ! ถ้าเป็นผม. ผมก็อายนะครับ. ยืนอยู่ในกลุ่มเพื่อนเยอะ ๆ แล้วถึงผมออกมาคนเดียว. แล้วก็ตอนเดินออก. นึกภาพตลอดไม่ขึ้นให้คืนะพวกเรา. เราจะต้องเดินออกแบบ . ตาขึ้นแล้ว. นึกออกมี้อ . พอเดินมาปุ๊บ. แล้วเค้าก็จับตรงนี้เรา. มึงนะไป. โอ้โฮ ! เกินไปจริงๆ นะครับ. เพราะฉะนั้น จริง ๆ ถ้าอยู่หรืออะไร. อย่าทำอย่างนี้. แต่ว่าทำให้มันมนุษย์เราเนี่ย. เรียกว่าไม่มีความมั่นใจในตัวเอง. หรือว่าความมั่นใจมันหายไปเยอะเลยอะ ! ตอนนั้นก็ผ่านประณมไป. มาเรียนมัธยม. โดดเด่นขึ้นมามี้อ .
- ค. ไม่มี.
- ง. ไม่มีเลย.
- ค. ไม่มี. จนมหาลัยก็ไม่มี.
- ง. เหรอ . ไม่มีเลยคือเลย ๆ .
- ค. ไม่มี.
- ง. มาเรียนเซนต์จอร์จ. เซนต์จอร์จผู้หญิงส่วนใหญ่เค้าจะสวย ๆ. เค้าจะอยู่เป็นแก๊งค์.
- ค. แล้วที่โรงเรียนเซนต์จอร์จเนี่ยจะดูแล้วจะสวยทุกคน. สวยเกือบทุกคน.
- ง. เพราะว่าพูดด้วยนะครับ. พูดเซนต์จอร์จนี่ไปยังไม่ถึงใจก็ดูสวย. ผมว่านะส่วนหนึ่ง.
- ค. ของเราเนี่ยไม่ได้เรื่องเลย. แต่ว่าจะอยู่ในกลุ่มเพื่อนสวย.
- ง. ไปอยู่ในกลุ่มคนสวย .
- ค. ค่ะ.
- ง. กลุ่มเราสวยหมดมี้อ .
- ค. สวยหมดค่ะ.
- ง. สวยหมดเลย. แล้วเรารู้จักเค้าหรือยังถึงได้ไปอยู่อย่างนั้นได้.
- ค. ก็คือนั่งเรียนด้วยกัน. จะมี. ปุ. ปุ. ตอนนั้นจบเป็นอาจารย์ที่เซนต์จอร์จไปแล้ว. กลุ่มหนูนี่คือเรียนเก่งแล้วก็สวย. หนึ่ง. ลอกการบ้านเค้าได้. สองตามเค้าไปได้ไม่น่าเกลียด. ไร่มี้อคะ . ก็โอเค. เพื่อนเค้าก็ตั้งชื่อกัน. ชื่อแก๊งค์บิวี่คะ.
- ง. แก๊งค์บิวี่.
- ค. ชื่อจริงบิวี่ฟูล.
- ง. บิวี่ฟูล. นี้ ! แก๊งค์บิวี่ฟูล. เอ้อ : เค้าเรียกเชิญเข้าร่วมแก๊งค์หรือว่า ไปขอเค้าอยู่.
- ค. ไร่. คือจริงๆ แล้วไม่ได้เชิญ. คือคบมาตั้งแต่มัธยมปลายจนถึงมหาลัย. มีสิบเอ็ดคน. ก็จะคัด. เหมือนกับคัดออกว่าคนนี้ได้. คนนี้จะคบหรือ ไม่. เหมือนกับว่ามารักกันจริงๆ ตอนมหาลัยทุกคน.
- ง. หกคนสวยทั้งหมด .
- ค. สวยหมดเลย.

- ณ. เรียกว่าเดินไปไหนทุกคนนี่จะต้องมีคนมองเลย.
- ศ. ไซ้ล่ะ.ทุกคนจับหมด.แต่ของนึ่งไม่มี.นึ่งก็อีกฉานะ.นึ่งมอง.ทำไมไม่จับฉันมั้งว่า.ทำไมไม่เป็นเรา.
- ณ. งั้นแสดงว่าเค้าต้องสวยมากเลยนะครับ.นี่ขนาดนึ่งอยู่ในกลุ่ม.เค้าบอกว่านึ่งซีเห่ที่สุด.แสดงว่าในกลุ่มคุณสวยจริงๆนะ.
- ศ. คอนนั้นนึ่งฮ้วนล่ะ.
- ณ. อ้อ ! คอนนั้นฮ้วน.เน้นกินไปหน่อย.
- ศ. คนจีน.เอ่อ : คนจีนจะมีชัศเคียบ,มีตุ๋น,มีอะไรให้กิน.ถูกคนจีนจะกิน.ก็จะกิน ๑๑๑.
- ณ. อ้อ ! คอนนั้นเน้นฮ้วนไปนิดนึง.ก็มีความรู้สึกได้แค้นองว่าแหม ! คนนั้นก็สวย.คนนั้นก็มีคนมาจับ.เราไม่มีมาจับเลย.ชีวิตในการเรียนมีคนมาจับบ้างมั๊ยครับ.
- ศ. ไม่มี.
- ณ. ไม่มีเฮ้อ .
- ศ. มันเกือบจะมีนะคะ.แต่ว่ามันก็หาไปแวบทันตามเห็นนะ.เหมือนพระเจ้าลงโทษ.
- ณ. ยังไง . พระเจ้าลงโทษยังไง .
- ศ. ก็คือคอนนั้นเรียน: เข้าม.ปลายครั้งแรก.จนจบก็เป็นหัวหน้าห้อง.เข้ามาเนียบหญิงล้วน.เป็นหัวหน้าห้องเลย.เค้าเรียกว่าเรียบร้อย.
- ณ. พวกหัวหน้าห้องส่วนใหญ่จะซีฟื่องครับ.
- ศ. ไม้ไซ้ล่ะ.ก็คือจะเรียบร้อย.เพราะเรียนแบบหญิงล้วนมา.พอมาเจอผู้ชายมันรู้สึกอ่า, เฮ้อ! ไม่เอา.อีกอ๊ก.
- ณ. ทำตัวไม่ถูก.
- ศ. ทำตัวไม่ถูก.แล้วอาจารย์เค้าจะชอบประมาณที่บอกว่า,เอ่อ : ผู้หญิง
- ณ. เอ่อ : ดูเรียบร้อยดี.
- ศ. พอเก็บบัตร.พอรับบัตรคอนเขียนมาบัตรหาย.ก็ไม่ได้คิดอะไร.
- ณ. บัตรนักเรียนตัวเองหาย.คอนม.อะไร.
- ศ. เข้ามาเลขอะ.
- ณ. อ้อ ! เข้ามาเลข.
- ศ. แล้วสรุปว่าบัตรหาย.ไม่เป็นไร.ก็ทำบัตรใหม่.จนจบแล้วล่ะ.พอจบเรียบร้อย.มีผู้ชายคนนึงส่งห่อกระดาษตามมาให้.เป็นกรอบรูป.เค้าก็ยื่นให้.แล้วเค้าก็ให้บัตรนักเรียน.แวบแรกนะอะ.ซึ่งผู้หญิงที่ไม่เคยใครผู้ชายจับมันก็ไม่รู้.มันไม่รู้จะต้องทำยังไง.แวบแรกเห็นบัตรนักเรียน(ทำเสียงสูง) เธอเอาบัตรฉันไปเทรอ.เอาไปทำไม! ไวยเค้าล่ะคะ.
- ณ. ฮ่า ๆ .ฉันฉันวาวขนาดไหนต้องทำบัตรใหม่.อะไรอย่างงี้.
- ศ. ไวยใส่เค้า.เราก็ไม่ได้มองหน้าเค้าว่าเค้าหน้าตาขงใจ.มีวะหวงกับบัตรของเรา.
- ณ. ไวยอย่างเคียว.ตัชชาคณณณณัก ไวย.
- ศ. คือแบบว่า: คุณทำได้ยังไง.ฮ่า.โอเคเน็งเคยมีคนมาจับจะบอกว่า,เทรอคะ. ไม้นำเอาไปเลขเนีย. (หัวเราะ)
- ณ. อืม ! แต่ความไม่เคย.เค้าเรียกไม่เคย.ใส่ลอค ๑๑๑.
- ศ. (หัวเราะ)
- ณ. คนนั้นที่ยื่นให้อยู่ทำขงใจ.
- ศ. เอามาเน้.แล้วนึ่งก็เดินไป.กลับบ้าน.ไม่สนใจ.
- ณ. อ้อเทรอ ! ไม่สนใจ.
- ศ. พอลกลับบ้านไปแกะกระดาษ.อู๊ยยตาย! เค้าว่าสรุปให้เรา.บีบบีเลิฟ.รักครั้งแรก.เค้าไปแล้วอะ.
- ณ. ไซ้ที่หอนั้นคืออะไรอะ.

- ค. เป็นรูปที่เค้าวาดจากบัตรนักเรียนให้เรา. ตามปีที่เค้าเอาไป.
- ด. แล้ววาดได้ขนาดนั้น.
- ค. ค่ะ.
- ด. แล้วเอามาให้.
- ค. เอามาให้.
- ด. ห่ออย่างดี. แต่คุณได้เอาไปฉอด ๆ ๆ .
- ค. เพราะบัตรนักเรียน.
- ด. บิบบิเลฟครั้งแรก. จำหน้าได้มั๊ย .
- ค. ไม่ได้. ไม่รู้เค้าอยู่ที่ไหน. เค้าชื่ออะไร. ไม่รู้เค้าทำอะไร. แต่เป็นนักเรียนเขตจอห์น.
- ด. แล้วตั้งแต่นั้นมาไม่เจออีกเลย.
- ค. ไม่เจอเค้าอีกเลย.
- ด. ครั้งแรกในชีวิต.
- ค. ครั้งแรกในชีวิต.
- ด. แห้ว.
- ค. (หัวเราะ) ก็กลายเป็นแห้วจนทุกวันนี้.
- ด. มันแสดงว่าไม่ได้สนใจเรื่องอย่างงี้เลย. เหมอครับ.
- ค. ไม่ถึงขั้นไม่สนใจค่ะ. แต่สนใจตัวเราเอง. ชีวิตครอบครัวที่พ่อแม่อยู่กับเราน้อย. พ่อแม่หนีอายุก็มากขึ้นทุกวัน. และเวลาที่อยู่กับเราเริ่มเหลือน้อยลงแล้ว. เราควรใช้เวลาอยู่กับพ่อแม่มากกว่า. ถึงเวลานี้เอง. เดี๋ยวมาเอง. แต่หน้าตาอย่างงี้ไม่ต้องห่วงนะ. มาแน่ไม่ต้องห่วง. เอาจี. แล้วมาเข้าวงการบันเทิงได้ไง. มันเริ่มต้นยังไง .
- ด. เอ่อ : ฟลุคค่ะ.
- ค. ฟลุคยังงี้ .
- ค. ฟลุคมาก. ก็คือเดินหน้า โรงเรียนก็มีไม่เคลือบมาบอกจะหาไปถ่ายโฆษณา. ก็ไม่คิดว่าเราจะได้เพราะตั้งแต่เด็กแล้ว. เราเกิดความรู้สึกว่าฉันเรียนนิเทศ. ฉันเรียน โฆษณา. โอเคจะให้ทำโฆษณา. โอเคดีเหมือนกันทำงานข้างนอก. ปฏิบัติปฏิบัติข้างนอก. ทฤษฎีข้างในมันเพิ่มความรู้ให้เราได้ด้วย. พอเสร็จให้ถ่ายรูป. เค้าก็บอกว่าถ้ามีงานจะให้เราไปทำงาน.
- ด. อ้า. คิดว่าจะได้มั๊ย .
- ค. ไม่ได้. เพราะเพื่อนสวย. ทำไม่ไม่ให้ถ่ายเพื่อน. เพื่อนก็ยัง. เอาไปถ่ายอะไรนะ. หมูมึง . (หัวเราะ)
- ด. อ้อ ! เพื่อนก็สวยทั้งนั้นเธอ .
- ค. คือเพื่อนๆ แชว. อะไรอย่างเงี้ยค่ะ. ถึงขึ้นขนาดกินยาลดความอ้วน. อซากสวย.
- ด. อซากสวยตอนนั้น.
- ค. ไซ่ค่ะ.
- ด. แต่ในที่สุดก็ได้ถ่ายโฆษณาชิ้นนั้น.
- ค. ไซ่.
- ด. ไปถ่ายที่ไหนครั้งแรกเลยของชีวิต.
- ค. ที่ญี่ปุ่น.
- ด. ที่ญี่ปุ่นเลย. โฆษณาอะไรครับตอนนั้น.
- ค. เอ่อ : นมเปรี้ยว โอโมสค์ค่ะ.
- ด. นมเปรี้ยว โอโมสค์. แล้วนั่นคือเรื่องของโฆษณา. แล้วถ่ายแบบมันตามมาด้วยมั๊ย .

- ค. เอ๋ : ทอด่ายโหมจกฉีนันออนเมอร์เสร็จ,ก็ได้เดินแฟชั่นโชว์.
- ด. เดินแฟชั่นโชว์.
- ค. ดิบปีฟดาชานาวเป็นอันลับแรก.
- ด. อ้อ ! ครั้งแรกในการเดินแฟชั่นตรงนั้น..แล้วหลังจากนั้นมาก็มีการถ่ายแบบ.
- ค. ทะ.ถ่ายแฟชั่นจนมาเด่นภาพยนตร์.
- ด. ครั้งแรกคือภาพยนตร์เหอครับ .
- ค. เอ๋ : มีวสิควีดีโอ.
- ด. มีวสิควีดีโอ.ของใครครับ .
- ค. เอ๋ : ของพี่อิทธิค่ะ.
- ด. ของพี่อิทธิ.
- ค. ทะ.
- ด. นั่นครั้งแรกเลย.
- ค. น้าในคา.เฮีย ! ทำใจไม่ได้.เล่นสามเพลง.
- ด. ก็เลยเข้าตากรรมาการหลังจากนั้น.
- ค. ทะ.
- ด. ไล่เล่นหนึ่ง .
- ค. เล่นภาพยนตร์เรื่องเกิดอีกทีต้องมีเธอ.เรื่องแรก.
- ด. เรื่อง...
- ค. เกิดอีกทีต้องมีเธอ.
- ด. เกิดอีกทีต้องมีเธอ.ใครเป็นพระเอกครับ.
- ค. คุณทัช ณ ตะกั่วทุ่งค่ะ.
- ด. คุณทัช ณ ตะกั่วทุ่งเป็นพระเอก.เล่นหนึ่งเป็นใจ .
- ค. เล่นภาพยนตร์นี่จริงๆ มันง่ายกว่าเล่นละครเพราะว่าชินเนี่ยมันดี้น.มันแค่โคอาลื้อคสองโคอาลื้อคก็หมดหนึ่งชินแล้ว.อารมณ์เนี่ยโอเค.มันจะอยากตรงที่ว่าคุณต้องคอยจดตามบทว่าอารมณ์เนี่ย.ตามนี้.อารมณ์ค่อเนื่องจะเป็นยังไง.เพราะว่าเค้าไม่ได้ด่าว่า,วันนี้ด่าหนึ่งสองสามสี่ห้า.ไม่ใช่.วันนี้ด่าหนึ่ง.พรุ่งนี้ด่าสิบ.วันนี้ด่าเก้า.เค้าจะคิดต่อกันไป.
- ด. อืม.เพราะฉะนั้นเราต้องจำด้วย.ต้องช่วยตัวเองด้วย.อย่างนั้น .
- ค. ไร้ค่ะ.
- ด. ละครละครรับยากมัย .
- ค. ละครมันก็ยากนะคะ.แต่ว่าอารมณ์เนี่ยมันจะค่อเนื่อง.จะค่อเนื่องกันมากกว่า.การจจะไร้มันก็ไม่เยอะเท่ากับภาพยนตร์.
- ด. ครับ.คณิงหายากมัยครับ .
- ค. คณิงหาที่มีนฮามากเพราะแสดงเป็นถึงสี่คาแรคเตอร์.
- ด. ครับ.สี่ตัวเลข.
- ค. ไร้ค่ะ.
- ด. เล่นสี่ตัวเลข.ชอบตัวไหนมากที่สุด.เคื่ยวก่อนต้องบอกก่อนสี่ตัวมีอะไรบ้าง.
- ค. มีสาวเซอร์เป็นชาย,ชายม่านแก้ว ไร้มีัยคะ.
- ด. อะ.เป็นชายก่อน.

- ค. แล้วก็มาเป็นชายแก่. ชายแก่เข้มเขี้ยว. แล้วก็มาเป็นชายม่านแก้ว. เคือนฉาย. แล้วก็มาเป็นเคือนฉายม่านแก้ว. อันที่ห้านี้เป็นตัวจริงของเราคือรามนารี วิหิขร.
- ด. อืม. ชอบตัวไหนที่สุด.
- ค. ชอบตัวชายค่อม.
- ด. เหมอครับ. ทำไมเพราะอะไร.
- ค. มันเหมือนกับว่าตอนแรกเราคิดว่าตัวเองว่าหน้าเป็นขังใจ. เราจะคิดว่าตีกลองว่าตอนเรามีอายุประมาณนี้. หน้าตาเราประมาณนี้ละ. พอเราอายุมากขึ้น, เราจะได้รับตรงนั้นได้. แล้วการแสดงทุกอย่างในเรื่องนี้มันชอบที่ตัวเลข.
- ด. อืม! ชอบหมดเลย. สนุกมีเวลาเล่นเวลาถ่ายทำ.
- ค. สนุกมาก.
- ด. กับพระเอกเป็นขังใจ.
- ค. พระเอกน่ารัก. เข้าเป็นคนเหมือนกับว่า, ภาษาไทยเค้าไม่ชัด. ทำให้เราแบบว่า, บางทีเราถ่าย ๆ พุคๆ ไปเราเห็นตามเค้าไปด้วย. มันเหมือนกับว่าเค้าเป็นตัวทำให้เรามีความสนุกในกอง.
- ด. คุณพิศพนธ์จะเป็นอย่างนั้น.
- ค. ใช่.
- ด. นิสิทธ์จะเป็นอย่างนั้น. นิสิทธ์ใจคอเค้าเป็นคนสนุกสนานด้วย.
- ค. เค้าเป็นคนน่ารัก. เป็นเด็ก.
- ด. เป็นเด็กที่น่ารักมาก.
- ค. ชอบให้ขนมกิน. (หัวเราะ)
- ด. ชอบให้ขนมกินด้วย. อ้อ! ติมาก. ที่นี่ตีตรงนั้นนะครับ. นอกจากแสดงภาพยนตร์แล้ว, เล่นละครแล้ว, ร้องเพลงละครับคิดบ้างมัย.
- ค. ร้องเพลงเป็นสิ่งที่อยากจะทำมากที่สุดในชีวิต. แต่ว่ามันง้อเวลาที่จะเรีอน. แล้วก็เวลาที่จะฝึกฝนตัวเองให้ดีขึ้นก่อน. มันง้อเวลาที่จะเอาตัวมันเองเนี่ย, ใช้คำว่าเป็นนักแสดงแล้วมาถือไมค์ร้องเพลง. เพราะมันกลัวว่าวันหนึ่งมันร้องเพลงได้ไม่ดีเนี่ย, ชีวิตการทำงานทั้งหมดของมันจะล้มไปด้วย. มันอยากให้อำนาจที่ละชั้น ๆ. แล้วค่อยๆ ก้าวต่อไป.
- ด. อืม! ครับ. อยู่ในอาร์เอสที่ๆ น้อยๆ เก่ง ๆ ด้วยกันทั้งนั้น. มีใครเป็นครูสอนร้องเพลงให้บ้างมัยครับ.
- ค. จะมีครูบ๊ี้, แล้วก็ครูบ๊ิง พุคดี. แล้วก็ครูหม่อมพัชรिका.
- ด. สามครูจะคอยช่วยกันสอน.
- ค. ค่ะ.
- ด. ตอนนี่เค้าก็สอนอยู่.
- ค. ค่ะ.
- ด. แล้วนอกจากครู, ที่ๆ ละครับ. ที่ในอาร์เอส. นักร้องทั้งหลายนี่มีช่วยสอนบ้างมัย.
- ค. ก็มีค่ะ. หลาย ๆ คน.
- ด. ใคร.
- ค. ที่ก็. หลาย ๆ คนนะค่ะ.
- ด. ที่ก็. ไม่ใช่เป็นทีนะค่ะ. เป็นป๊. ที่ก็. เป็นป๊. เค้าเรียกกันป๊นะค่ะ.
- ค. (หัวเราะ) ค่ะ.
- ด. แล้วก็พี่หนุ่ม.
- ค. พี่หนุ่ม.
- ด. พี่หนุ่มศรามาจะครับก็ช่วย. พี่ซังก็ช่วย.

- ค. ค่ะ.
- ด. คุณนี่ได้ร้องเพลงอย่างนี้กับคุณพ่อบ่อยๆบ้างมั๊ยครับ.
- ค. ก็ปะป๊าจะร้องของปะป๊าเอง.หนูจะร้องของหนูเอง.
- ด. เพลงนี้เป็นเพลงเก่ามากนะ.
- ค. ชอบมาก. [เพราะว่ามีนไม่ใช้เพลงของเด็กกลุ่มหนูเลย.จริงๆเด็กกลุ่มหนูน่าจะชอบเพลงของคุณทัช.ของอะไรอย่าเจ็บบอกว่า.
- ด. ก็คือจริงๆแล้วนี่เพลงโบราณนี่อะนะ.เป็นเพลงที่น่าจะเก็บอนุรักษ์เอาไว้.เพราะเป็นเนื้อเพลงที่ดี.ความหมายที่ดี.และทำนองไพเราะ.
- ค. แสดงว่าจริงๆแล้วเกิดสมัยก่อนปะป๊าว่าง,ปะป๊าก็จะมานั่งร้องเพลง.ถูกๆอยู่ร่วมกัน.อะไรอย่างงี้เลย.
- ค. ใช่ค่ะ.
- ด. เหวออะ .
- ค. ยิ่งเพลงกล้วยไม้เนี่ยจะชอบมาก.ปะป๊าจะร้อง,หนูจะร้อง.แต่หนูจะจำไม่ค่อยได้.แต่ว่าจะชอบร้องคลอตาม.
- ด. เรียกว่าหาทางตามเค้าไปเรื่อย ๆ.
- ค. ค่ะ.
- ค. (หัวเราะ)
- ด. อยากจะทำอะไรให้คุณพ่อคุณแม่บ้างมั๊ยครับ .
- ค. ตอนนี้คงยังไม่มียอะไรนอกจากที่ทำอยู่ทุกวันนี้.นึกคิดว่าทำพอดี.สำหรับอายุประมาณนี้ที่ให้ได้ทำนี่.
- ด. ครับ.
- ค. คงจะไม่บอกว่าหนูจะให้รดไฟหรือจะให้เครื่องบิน.จะให้ที่เรือไรกับป๊า.หนูคงจะให้ไม่ได้.เพราะหนูไม่มีทุนทรัพย์มากขนาดนั้น.
- ด. อ้อหี.
- ค. แต่หนูให้ใจของหนู.
- ด. แต่จำได้ว่าหนูมีชื่อแม่อยู่ชื่อนึงว่า,ใครก็ตามที่แต่งงานกับหนู.ใครก็ตามที่มาใช้ชีวิตร่วมกันกับหนูในอนาคตต้องมาอยู่ที่ ...
- ค. บ้านหนูค่ะ.
- ด. บ้านเธอ.บ้านเธอมีเนื้อที่อยู่ที่ทำไว้เรียบร้อยแล้วประมาณ ...
- ค. ไร่กับ ๑๔๐ กว่าตารางวา.
- ด. ไร่เศษ ๆ.ห้าร้อยกว่าตารางวา.ปลูกบ้านอยู่ในนั้นหนึ่งหลัง.
- ค. ค่ะ.
- ด. แฟนต้องมาอยู่ด้วยที่นี่.
- ค. ค่ะ.
- ด. แล้วใครอีก .
- ค. มีน้องชายต้องอยู่ด้วย.แล้วก็บ้านนี้อยู่ด้วย.
- ด. แล้วปะป๊ามะมี .
- ค. ยังไงพ่อแม่ต้องอยู่เป็นศูนย์กลาง.
- ด. ต้องอยู่ด้วย.
- ค. ค่ะ.อนาคต.ถึงหาไม่ได้ใจคะ.(หัวเราะ)
- ด. แต่.แต่ยังงี้ก็ต้องยังเป็นอย่างนั้น.

ค. เป็นอย่างนั้น.คือตัวนี้ตั้งอาไว้มั่วว่า,หนูมีผู้มีพระคุณแก่สองคนเท่านั้น.มืออย่างละคน.หนูคง :: วันใดที่หมดพ่อแม่ไปแล้วเมื่อ,หนูถึงจะอยู่กับเนื้อคู่.

ด. อ้อ ! นี่เป็นชีวิตบางส่วนของเธอเท่านั้นเองนะครับ.เราคุยกันไม่ได้หมดจริงๆ.ยังมีเรื่องราวที่จะต้องคุยอีกมากมายหลายหลาก.แต่ว่าคนเราประสบความสำเร็จได้สองแบบด้วยกันนะครับ.แบบหนึ่งก็คือข้างนอกบ้าน.อย่างที่เค้าว่ากัน.อีกแบบก็ข้างในบ้าน.บางคนที่โชคดีประสบความสำเร็จนอกบ้าน.แต่ผู้หญิงคนนี้โชคดีทั้งสองทางเลย.นอกบ้านก็ดี.งานการที่เธอทำ.และในบ้านก็มีความรักความอบอุ่นแบบนี้อยู่.และวันนี้ต้องขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งอีกครั้งนึงนะครับ.สำหรับครอบครัวศิริพงศ์ปรีดาเนครับ.คุณนึ่งคุณตศรี,คุณพ่อมานิตย์และคุณแม่สุณีย์ ศิริพงศ์ปรีดาครับ.ขอบคุณมากครับ.

และภาพนี่ก็คือภาพที่รายการทไวไลท์โชว์ร่วมกับกาแฟกระป๋อง UCC ขอชมให้กับคุณนึ่ง.เป็นภาพที่น่ารัก.บางครั้งที่เราดูในละคร.เวลาที่เห็นเธอเป็นคนที่น่ารัก.คุณเป็นคนเฉยๆ.เจิบอะไร.ตัวจริงไม่ใช่อย่างนั้น.จริงๆสนุกสนานมาก.เฮฮา. โดยเฉพาะอย่างยิ่งคุณหนุ่มศรธรรมก็จะบอกตลอด.บอกว่าผู้หญิงคนนี้นะครับที่คือ,อย่าไปเชื่อ นะครับ.จริงๆบ้าครับ.คุณหนุ่มศรธรรมพูดอย่างนี้เลยนะครับ.

ค. ไม่ใช่ซะ.ก็คือแบบนี้อยู่กับที่ๆนึ่งจะคือเด็ก.

ด. จะเฮฮามาก.

ค. จะเฮฮา.คือตัวเราเอง.คือความเป็นเรา.แต่ในละครเมื่อ,เราต้องสวมบทบาทแต่ละคาร์แรกเตอร์.

ด. ครับ.แล้วแต่ว่าเค้าจะให้เล่นบทไหน.แต่ตัวจริงน่ารักมาก.เพราะคุณพ่อคุณแม่แบบนี้ด้วย.ก็เลยมีความสุขสบายใจ.ยังไงก็ตามขอแสดงความยินดีด้วยสำหรับละครเรื่องนี้ที่กำลังประสบความสำเร็จอยู่อย่างมากเลยในตอนนี้ครับ.แล้วก็ขอให้ประสบความสำเร็จในทุก ๆ เรื่องเรื่อยๆไปนะครับ.เราจะหักครั่งนี้สักครั้งนึงก่อนนะครับท่านผู้ชม.พบกับสิ่งที่น่าสนใจ.แล้วเคี้ยวพบกับช่วงต่อไปของรายการ.สักครู่นี้ขอครับ.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ครั้งที่ ๑๑ บทสัมภาษณ์นักแสดงจากภาพยนตร์เรื่องกลัวกลัวอาฆาต

วันอาทิตย์ที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๔๑

ถ. กลับเข้าสู่รายการของเราอีกครั้ง.นี่คือทไวไลท์โชว์.และนี่ก็คือช่วงทอล์คโชว์.เสียงกรีดฮือฮา.แน่นอนในวันนี้.เพราะว่าในวันนี้แขกรับเชิญในช่วงทอล์คโชว์เป็นคาราวิซรุ่นที่เรียกว่าโด่งดังมาก ในยุคนี้ นะครับ.และวันนี้มาร่วมกันที่นี้ถึง ๖ คนด้วยกัน.แต่ก่อนที่จะได้พบกับพวกเขา.อยากจะถูกถึงเรื่องราวที่พวกเขาได้ร่วมตัวและมาอยู่ที่นี้ก่อนนะครับ.

บริษัทสร้างหนังไทยมีด้วยกันหลายบริษัท.แต่บริษัทหนึ่งที่ขึ้นชื่ออยู่ตลอด.และทำหน้าที่คุณภาพมาตลอดเช่นนี้.โดยที่คิดว่าเค้าตั้งใจที่จะทำให้อุตสาหกรรมเป็นอะไรที่ไปได้.เป็นอะไรที่รุ่งเรือง.คือบริษัทไทเอนเตอร์เทนเมนต์.ทำหนังไทยมาตลอด.ตั้งแต่เริ่มเป็นบริษัทและภาวะเศรษฐกิจอย่างนี้ก็ยังทำโดยไม่สนใจหรือว่าจะไร.แต่คิดว่าคนไทยต้องดูหนังไทย.ถึงเวลานี้ไทเอนเตอร์เทนเมนต์ได้ทำหนังใหม่.ก็คือ ๓๐๓ กลัวกลัวอาฆาต.และวันนี้คาราวิซรุ่นที่เป็นที่กรี๊ดกร๊าดของคนในท้องต่งเมื่อได้มาร่วมตัวกันที่นี้ทุกคน.ถ้าท่านผู้ชมพร้อมแล้วพบกับคาราจาก ๓๐๓ กลัวกลัวอาฆาตครับ.

ถ. ขอบคุณทุกคนที่ได้กรุณามาร่วมรายการในวันนี้ นะครับ.เว่ยและก็วิชมรู้จักอยู่แล้ว นะครับ. แต่ว่าท่านอื่น ๆ ก็ยังไม่รู้จักมากมาชนัก .อนันตาก็เห็นผลงานมาบ้างแล้ว.แต่ว่าตอนนี้ตามนิคนี้ก่อนว่า ๓๐๓ กลัวกลัวอาฆาตเป็นหนังเกี่ยวกับอะไรใครจะตอบดี.

ค.๒ ก็เป็น Z
ถ. เกี่ยว ๆ ๆ ก่อน.ทำไมคุณจะตอบ.คุณเป็นใคร.

ค.๒ ก็เป็นคนเล่าเรื่องนี้ละ.

ถ. อ้อ ! เป็นคนเล่าเรื่องนี้ได้.ถูกต้อง .เพราะฉะนั้นคุณจะได้ตอบ. จริง ๆ เหตุผลจริงๆ ก็คือเพราะว่าเค้าแก่ที่สุดในทีมงาน นะครับ.

ค.๒ แก่มั้ยอะ.
(ผู้ชมในห้องบันทึกเทปตอบ “ไม่แก่”)

ถ. อ้อ ๆ พวกเธอเป็นพวกเค้าขนาดนี้เลยหรอ. โอเค, โอเค. ในทีมงานทั้งหมด ๗ คนนี้ ใครแก่ที่สุดพวกเรา.

(ผู้ชมในห้องบันทึกเทปตอบว่า “น้ำค้อย”)

ถ. อ้อ,อ้อนิกแล้ว ไม่น่าถามเลข. ถามแล้วก็ โคนเองเอาเลขครับวิวเล่าเลขครับ ๓๐๓ กลัว กลัว อาฆาต เป็นหนังเกี่ยวกับอะไรครับ

ค.๒ จริงๆ เมนของเรื่องนี้เกี่ยวกับความรักความผูกพันของกลุ่มเพื่อนนักเรียนด้วยกันเนี่ย นะครับ. แต่บังเอิญว่าการมาเรียนเราไม่เคยรู้จักกันเลข.แล้วเข้ามาใน โรงเรียนแห่งหนึ่งที่มีชื่อเสียงมากแล้วมาผจญภัยกันใน โรงเรียนค้นหา: ก็::อนันตาคำจะเป็นคนที่ตัวตั้งตัวตีในเรื่องนี้ละ.

ถ. คำควรเป็นอย่างนั้นแหละครับ. เพราะจริงๆ แล้วเค้าจะได้เค้าก็มาลำบากครับ. เพราะว่างจริงๆ ในชีวิตจริงๆ เค้า. คุณพ่อคุณแม่เค้าต้องว่าอย่าข้ามแม่น้ำโขงมา ไซ่มั้ยครับ.

ค.๔ ไซ่มั้ย.

ถ. นี่ ! โด่งดังมากจริงๆ เลข.แล้วก็มาเป็นอนันตาคำในเมืองไทย. ถ้าวันนั้นว่าน้ำแล้วจมนก็ไม่มีอนันตาคำแล้ว. โชคดีที่ไม่จมน ไซ่มั้ย.

ค.๔ ไซ่มั้ย.

ถ. ไซ่มั้ย.ใช่. ค่อยวิว.

- ค. ก็พอมาค้นหาเรื่องราวที่มาต้นตอแล้วด้วยอะ. แล้วยังต้องหนี. ต้องไปช่วยคนบ้านต้องผจญภัยกัน. หนี ก็จะเป็นความการช่วยเหลือของเพื่อนในกลุ่มกันเนี่ย.
- ด. ในหนังเรื่องนี้.
- ค. ในหนังเรื่องนี้. ก็จะมีความน่ากลัวมาก. แล้วยังมีฆาตกร.
- ด. อะฮ้า! แล้วยังในฆาตกรนั่งอยู่ที่นั่นแล้ว. ก็ยังไม่บอกว่าใคร.
- ค. ไม่บอกดีกว่าเนอะ.
- ด. ใช่ปะ.
- ค. ต้องไปดูเอา.
- ด. ต้องไปดูเอา. แต่ผมเชื่อว่าหนึ่งในฆาตกรก็ต้องอยู่ในนั้นะครับ. และถ้าให้ผมดูหน้า, ผมพอจะมองออกว่า, ใครเป็นฆาตกรด้วยจริงๆ.
- ค. พี่ว่าใครครับ. พี่ว่าใคร.
- ด. โค้! เว้ยเธอไม่น่าถามเลย. หน้าเธอ, ทำเธอน่ะมันฆาตกรชัด ๆ เลย. (หัวเราะ) หน้าเธอเนี่ย, เธอรู้เปล่า คนอื่นเค้าตัดผม??? มีเธอคนเดียวทรงนี้.
- ค. ผมออกจะน่ารักออกครับ.
- ด. (หัวเราะ) เฮ้อละ, เฮ้อละ, แต่จริงๆ แล้วจะเป็นฆาตกรหรือเปล่าเราไม่ทราบ. ไข่ม้อยริว. แต่ว่าเราต้องไปค้นหากันที่นั่น. ตอนนี้มารู้จักทุก ๆ คนกันก่อน. เริ่มจากสุภาพสตรีที่นั่งข้างผมตอนนี้เลย. หลาย ๆ คนอาจจำเธอได้จากโฆษณาโค้งคิงมากคือชิบิระนะครับ. คนนี้เองนะคะ. ชื่อจริงของเธอชื่อคือ ...
- ค. ศัลยาค่ะ.
- ด. ศัลยาแปลว่าอะไร.
- ค. เหย้า จริง ๆ แล้วเป็นชื่อรัสเซียซะ. แล้วก็แม่อยากให้เป็นชื่อไทย ๆ นิดนึง. ก็เลยกลายเป็นศัลยา.
- ด. ซึ่งแปลว่าอะไรเหย้าก็ไม่ว่า.
- ค. ไม่ค่อยแน่ใจค่ะ.
- ด. ไม่ค่อยแน่ใจ. แต่น่าจะแปลว่าคนสวย. ทำนองนั้นหรือเปล่า.
- ค. ก็ไม่รู้. (หัวเราะ)
- ด. ปัจจุบันอายุเท่าไรแล้วครับ.
- ค. ตอนนี้ ๑๓ ค่ะ.
- ด. ๑๓ ปีเท่านั้นเอง. ๑๓ สาวแล้วไม่น่าเชื่อเลยพวกเธอ. แต่ว่าบางคนในนี้มีอยู่บางคน ๑๕ แต่หน้าแก่กว่าเหย้าอีก. เป็นลูกครึ่งอะไรครับเหย้า.
- ค. ไทยอเมริกัน.
- ด. เป็นลูกครึ่งไทยอเมริกัน. คุณพ่อเป็น...
- ค. อเมริกัน.
- ด. คุณแม่เป็นคนไทย. เกิดที่เมืองไทยหรือเปล่าครับ.
- ค. เกิดที่อเมริกา.
- ด. เกิดที่อเมริกา. มีพี่น้องกี่คนคะ.
- ค. ไม่มีเลยค่ะ.
- ด. คนเดียว. ลูกคนเดียวเลย. ชีวิตสบายมีอิสระกับการเป็นลูกคนเดียว.
- ค. สบายมาก.
- ด. คุณแม่หรือคุณพ่อตามใจ.

- ค. ความใจทุกอย่าง.
- ด. ทุกอย่างเลย. เรือนหนังสืออยู่ที่นี้หรือที่อเมริกา.
- ค. เรือนที่นี้ค่ะ.
- ด. เรือนที่โรงเรียนอะไร.
- ค. ร่วมฤดีค่ะ.
- ด. เรือนอยู่เกรคอะไรแล้วค่ะ.
- ค. เกรค ๘.
- ด. เกรค ๘. เพราะฉะนั้นก็แน่นอนที่เข่าจะพูดได้สองภาษา. คือภาษาไทยและก็ภาษาอังกฤษอย่างแน่นอน. เรารู้จักกับเข่าตรงนี้นิดนึ่งก่อน. คราวนี้มารู้จักกับวิวบ้าง. แต่ผมคิดว่าวิวนี้ใคร ๆ ก็รู้จักเข่าคืออยู่แล้ว. อาทิษฐ์วิวครับ. ใคร ไม่รู้จักก็แย่แล้ว. ข้ามไปเลยดีกว่า.
- (ผู้ชมในห้องบันทึกเทปตั้งเสียงฮือฮา)
- ด. อะไร ! อะ ! รู้จักหน่อก็ได้. จริงๆเลย. วิวครับ, เข่ามีพี่น้อง, (หันไปเห็นผู้ให้สัมภาษณ์คนที่หนึ่งต้นศีรษะ) ไม่มีเลขเข่าคนเดียว. วิวมีพี่น้องกี่คนครับ.
- ค. มีจริงๆแล้ว มีน้องสาวหนึ่งคน. ตอนนี้อยู่หาดใหญ่ครับ.
- ด. ตอนนี้อยู่ที่หาดใหญ่. มีน้อง ๑ คน. เล็กขนาดเข่ามั๊ยครับ.
- ค. ก็โตกว่าครับ. อายุประมาณ ๑๗ ได้แล้วครับ.
- ด. ครับ. แล้ววิวเป็นลูกครึ่งกับเข่าด้วยหรือเปล่าครับ.
- ค. ก็มีเสี้ยวเล็ก ๆ น้อย ๆ อะ. ก็มีญี่ปุ่น. มีจีน. มีไทย.
- ด. อ้อ ! มีญี่ปุ่นด้วย. (พูดเป็นภาษาญี่ปุ่น)
- ค. (ตอบเป็นภาษาญี่ปุ่น)
- ด. พอได้. พอได้นะครับ. แล้ววิวมีชื่อเล่นกับเข่าบ้างมั๊ยครับ. เข่ามีเข่า. แล้ววิวนี้เป็นชื่อเล่นจริงๆเลยหรือเปล่าครับ.
- ค. จริงๆชื่อเล่นของวิวนี้ชื่อ. ตาหนู.
- ด. ตาหนู. คุณหนู.
- ค. เพราะที่บ้านจะเรียกอย่างนี้จนติดมาจนโตอะ.
- ด. ตาเหมือนหนูหรือไงครับ.
- ค. เหมือนเรียกตาหนู. ตาหนู. อะไรอย่างนี้ครับ.
- ด. ตาหนู. ตาหนู.
- ค. คือเพื่อนตอนมัธยมเนี่ยครับ. เฮ้ย ! ตอนประถมเนี่ยครับ. เข่าก็จะเรียกตาหนูกันหมดเลย.
- ด. ฉะนั้นจะไม่มีใครเรียกวิว.
- ค. ไม่มีฮะ.
- ด. เรียกตาหนู. ตาหนูตลอดเลยนะครับ. ตอนนี้วิวยังเรียนหนังสืออยู่หรือเปล่าครับ.
- ค. ตอนนี้เรียนอยู่ที่มหาวิทยาลัยรังสิต ปี ๓ คณะนิเทศศาสตร์ครับ. สาขาวิทยุโทรทัศน์ครับ.
- ด. นี่ ! ชักเจนมาก. ปัจจุบันอายุเท่าไรครับ.
- ค. ปัจจุบันอายุ ๑๘ ครับ.
- ด. ๑๘ ปีนะครับ. (หันไปทางผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ ๑) นี่ ๑๓, นี่ ๑๘ นะครับ. ไปทางนู้นบ้าง. ชื่อจริงๆ คืออะไรครับ
- ค. ชื่อพอลครับ.

- ฉ. พอลเฉยๆ. หรือ พอล วิตุทธีครับ.
- ค.๒ วิตุทธีคือเป็นชื่อกลางครับ.
- ฉ. ความจริงชื่อพอลและชื่อกลางคือวิตุทธีนามสกุลคือแครี่ ไช้มัยครับ. เป็นอะไรกับนักแสดงอเมริกาที่เค้าโด่งดังมากๆ จิม แครี่.
- ค.๒ อ้อ ! อันนั้นเค้ามีตัว r เพิ่มอีกตัวหนึ่ง.
- ฉ. เลขไม่ได้เป็นอะไรกันเลข. ไฮ้ ! อคเลข.
- ค.๒ แต่จริงๆ บุคลิกเค้าเหมือนกัน.
- ฉ. เหมือนเลข.
- ค.๒ ดึงต้องเหมือนกัน .
- ฉ. ดึงต้องเหมือนกัน. ไฮ้ ! นึกว่าเรื่องอะไรนะครับ. เป็นถูกครึ่งอะไรกับอะไรครับ.
- ค.๒ มีอังกฤษ, ไอร์ช, จีน, ไทย.
- ฉ. อังกฤษ ไอร์ช, จีน, ไทย. หลายอย่างด้วยกันนะครับ. เกิดที่ไหนครับ.
- ค.๒ เกิดที่กรุงเทพฯ ครับ.
- ฉ. ที่กรุงเทพฯ นะครับ. บังคับเอาอะไรแล้วครับ.
- ค.๒ ตอนนี่ ๑๖ แล้ว.
- ฉ. ตอนนี่ ๑๖ แล้ว. ไฮ้ไฮ้ ! ๑๖. แล้วบอกตอนนี่ ๑๖ แล้วดูภูมิใจมากนะครับ. ตอนนี่ ๑๖ และ !
- ค.๔ ฟังจะ ๑๖ .
- ฉ. ฟังจะ ๑๖.
- ค.๔ ไม่ก็วันนี้เอง.
- ฉ. ฟังสองสามวันนี้เองนะครับ. ร้องแสบปีเบียร์แค่กันคิดมัยครับ. (ผู้ชมในห้องบันทึกเทปตอบว่า “ดี”) แหม ! พวกเขอก็รู้ดีที่จะดีไปหมดเลย. ตอนนี่เรียนหนังสืออยู่หรือเปล่าครับ.
- ค.๒ เรียนอยู่ครับ.
- ฉ. เรียนอยู่ที่ไหนครับ.
- ค.๒ เรียนอยู่ที่ RSB เกรด ๑๐ ครับ.
- ฉ. เรียนอยู่ RSB เกรด ๑๐. นี่ ๑๐. นี่เกรดอะไรครับเท่าๆ. (หันไปทางผู้ให้สัมภาษณ์คนหนึ่งที่หนึ่ง)
- ค.๒ เกรด ๘ .
- ฉ. เกรด ๘ . พูดภาษาไปยอังกฤษเหมือนกัน. พูดได้ ๒ ภาษาเหมือนกัน. มารู้จักทางด้านนี้ ๓ คน. มารู้จักทางด้านนี้กันบ้าง. เวย์นี่, ได้เปรียบกว่าเพื่อนเลย. เพราะว่าเวย์นี่เคยเป็นทีนเองเกรด A คนเค้ารู้จักเวย์กันทั่วไปหมดแล้ว ไช้มัยครับ. ไม่ต้องคุยเรื่องเวย์.
- ค.๔ โอเค. ก็ได้ครับ.
- ฉ. นี่ ! โด ! น่ารักมาก. ก่อนอื่นตามก่อนเลย, เวย์คิดอย่างไรไปตัดผมทรงนี้. ใครเข้าฝันครับ.
- ค.๔ (หัวเราะ) ก็พอดคนแรกที่เขาบอกว่าต้องตัดผม ไช้ปะ. เวย์ดีใจมากเพราะเวย์ไม่ชอบผมยาวอยู่แล้ว. เวย์ชอบ โคนหัวแบบนี้มันเหมือนไม้ค้อชปกติ.
- ฉ. เวย์ไม่ต้องว่าเหมือนคนไม้ค้อชปกติ. เค้าดูหน้าเวย์แล้วก็รู้กันแล้ว..
- ค.๔ ก็เพราะว่าผมราคาผมมันนะ. ผมชอบมันสบายดี. มันไม่ร้อนตินะครับ.
- ฉ. เวย์รู้มัยว่าเวย์เป็นเด็กวัยรุ่นที่แปลกมาก. ปกติวัยรุ่นพยายามอย่างยิ่งอยากจะไว้ผมยาว. แต่เวย์นี่เป็นคนแบบว่ามันไม่สำคัญเลย ไช้มัย.
- ค.๔ ผมว่ามันเป็นตัวของตัวเองดีที่สุดแล้ว.

- ฉ. มีเด็กๆ หิงไว้ นะครับ. โดยเฉพาะวันนี้เรามีเด็กในวัยเรียนในขนาดนี้เยอะ. และผมขนามาคนี้เยอะ. ซึ่ใจตัวเองเข้าไว้ นะ. ไร่มี๊. เป็นตัวของตัวเองดีที่ สุดเลย. ปริญญา อินทราช เป็นชื่อจริง นามสกุลจริงของวัยเลย.
- ค.๔ ไร่ครับ.
- ฉ. เว้ย, ปัจจุบันวัยอายุเท่าไรแล้วครับ.
- ค.๔ ๑๘ ครับ.
- ฉ. ๑๘.
- ค.๔ ไร่ครับ.
- ฉ. เว้ยเกิดที่ไหนครับ.
- ค.๔ เกิดที่อเมริกาครับ.
- ฉ. เกิดที่อเมริกาเหมือนกัน. มีพี่น้องกี่คนครับ.
- ค.๔ มีพี่ชายหนึ่งคนครับ.
- ฉ. มีพี่ชายหนึ่งคน. แล้ววัยเป็นน้องคนที่สองเท่านั้นเอง. ปัจจุบันยังเรียนหนังสืออยู่หรือเปล่าครับ.
- ค.๔ เพิ่งจบม.๖ ไปเมื่อก็.
- ฉ. เมื่อไหร่จะไรครับ. อย่างนี้เราเสี่ยงฉลองกันเลขดีกว่าครับ.
- ค.๔ เดือนที่แล้วครับ.
- ฉ. เดือนที่แล้วนี่เองนะครับ. เรียนเมืองไทยหรือเมืองนอกครับ.
- ค.๔ สอบของอังกฤษครับ. เป็นข้อสอบของอังกฤษครับ.
- ฉ. เป็นข้อสอบของอังกฤษครับ. จบแล้วม.๖ กำลังจะไปต่อปริญญาว่าจั้น.
- ค.๔ ครับ.
- ฉ. อ้าวตอนนี้รู้จักวัยไปแล้ว. มารู้จักกับคุณอนันดา กันบ้างดีกว่านะครับ. อนันดาเนี่ยเป็นลูกครึ่งแน่นอนเหมือนกัน . เพราะว่าประวัติของคุณหมทราบดี. และผมชื่นชมที่คุณพ่อคุณแม่คุณรักกันมากขนาดนั้น. ผมเคยนึกอยู่เสมอว่าวัน นึงถ้าผมเจอกับคุณ. สิ่งที่ผมจะทำคืออะไรไร่มี๊. ผมขอคุณแซกแซนดี้ที. ไปบอกคุณพ่อด้วยว่าผมชื่นชมมากจริงๆ. คุณพ่อคุณเป็นคนยอดเยี่ยมจริงๆ เลย .เป็นลูกครึ่ง...
- ค.๔ ออตเตรเลียกับลาว.
- ฉ. ออตเตรเลียกับลาว. อายุเท่าไรแล้วครับ.
- ค.๔ ๑๖ ครับ.
- ฉ. ๑๖ เหรอ.
- ค.๔ หน้าแก่ นะคะ.
- ฉ. เท่ๆ ดูถูก. หน้าแก่ มาก. หน้าเธอแก่ มาก. ไม่เด็ก (หัวเราะ) ไม่เด็ก. ไร่เฮีย ! ล้อเล่น. อนันดา มีชื่อเล่นของตัวเองนะ ครับท่านผู้ชม. เป็นชื่อเล่นที่คุณแม่เรียกมาตั้งแต่เด็กและน่ารักมากนะครับ. เราอาจจะทายว่าลูกหมีมี๊. ไม่ใช่. ต้องให้ เค้าบอกเองว่าชื่อเล่นน่ารักแบบนี้. อนันดาชื่อเล่นชื่ออะไรครับ.
- ค.๔ ต้องบอกหรือที.(หัวเราะ)
- ฉ. ต้องบอก. มันน่ารักมากนะอนันดา.
- ค.๔ โอเค ๆ . บักจ๋อย.
- ฉ. บักจ๋อย (หัวเราะ) บักจ๋อยแปลว่าอะไรอนันดา.
- ค.๔ คือว่าคอนผมเป็นเด็ก. น้องชายผมอ้วนมากและผมจะหอมมาก. เลขก็จะเป็น :: บักคู้กับบักจ๋อย .
- ฉ. บักคู้นี่อ้วน. คู้แปลว่าอ้วน.
- ค.๔ แล้วก็บักจ๋อยคือหอม.

- ณ. คอม.คุณแม่ก็จะเรียกว่าบักจ๋อย.บักจ๋อย ๆ ๆ ตลอดเลย. แต่ว่าตอนโตนี้ไม่ได้เรียกแล้วละ.
 ศ.๕ ก็บางครั้งอะ.
 ณ. บางครั้งก็ยังไม่เรียกบักจ๋อยอยู่คืนะครับ.มีที่น้องก็คน.สองคนเท่านั้นหรือครับ.
 ศ.๕ มีน้องชายอีกคนนึง
 ณ. น้องชายอีกคนนึงคือบักคู่. และก็บักจ๋อย.เรียนหนังสืออยู่หรือเปล่าครับตอนนี้.
 ศ.๕ ช่วงที่ทำงานก็ไม่ได้เรียน.
 ณ. ช่วงที่ทำงานไม่ได้เรียน.ถ้าช่วงที่ทำไม่ได้ทำงานก็เรียนนะครับ.
 ศ.๕ ก็เรียนอะ.
 ณ. แต่ว่ามีบอกว่างบกระแสด่า. บอกว่างบที่นั่นจะไปเรียนออสเตรเลียใช่ไหมครับ.
 ศ.๕ อ้อ! ก็ตอนแรกก็จะไปที่ออสเตรเลียแล้ว. ไปดูโรงเรียนแล้ว. แล้วก็พอดีติดต่อกับคนที่กรุงเทพฯ. เข้าบอกว่ามีงาน.
 ณ. ก็เลยกลับมาทำงานก่อน.
 ศ.๕ ก็เลยกลับมาทำงานก่อน.
 ณ. อะ ! ไปคนสุดท้าย.คนนี้น้ำตาไหลเฮลละเอการ.หล่อจริงๆ .
 ศ.๖ โอ๊ย! ชมกันมากเกินไปแล้วครับ.
 ณ. แต่หล่อจริงๆ. อันหล่อจริงๆ อัน, อัน ทรงวุฒิ ศรีเชิดชูธรรม.นามสกุลจริง ชื่อจริง.
 ศ.๖ ครับผม.
 ณ. ทั้งสองอย่างเลขนะครับ.อายุเท่าไรแล้วครับ.
 ศ.๖ ตอนนี้อายุ ๑๘ ครับ.
 ณ. ๑๘ ปีนะครับ.มีที่น้องกี่คนครับ.
 ศ.๖ มีที่น้องทั้งหมด ๓ คนครับ.
 ณ. เหรอครับ.แล้วอันเป็นคนที่เท่าไร.
 ศ.๖ เป็นคนกลางครับ.
 ณ. เป็นคนกลาง.เรียนหนังสืออยู่ไหมครับ.
 ศ.๖ เรียนครับ.
 ณ. เรียนอยู่ที่ไหนครับ.
 ศ.๖ เรียนอยู่ที่ราชภัฏสวนสุนันทา ปี ๑ คณะนิเทศศาสตร์.
 ณ. ราชภัฏสวนสุนันทา นิเทศศาสตร์ ??? มากเลย.นั่นก็คือทั้งหมดของเราที่เข้ามาสู่หนังสือเรื่องนี้. และก็เข้ามาสู่วงการนี้.
 เราจะหักตรงนี้นักศึกษาก่อน.แล้วเดี๋ยวมาดูกันว่า.ทุกคนรับบทบาทอะไรในหนังสือนี้.ยากขนาดไหนอย่างไร.และมีอะไรน่าสนใจ.สักครู่นี้ครับ.

(พักโฆษณา)

- ณ. กลับเข้าสู่รายการของเราอีกครั้งนะครับ.ทไวไลท์โชว์กับ ๓๑๓ กลัวกลัวอาฆาต.คราวนี้มาคุยกันว่าใครเล่นเป็น
 อะไรกันบ้าง.เท่าเล่นเป็นอะไรครับ.
 ศ.๖ น้ำแข็งค่ะ.
 ณ. น้ำแข็ง.เล่นเป็นคนเหรอครับ.ไม่ใช่.
 ศ.๖ เปล่าค่ะ.เล่นเป็นน้ำแข็งอยู่ในแก้วค่ะเรื่องนี้.
 ณ. จริงเปล่า.ชื่อน้ำแข็ง.
 ศ.๖ ค่ะ.ชื่อน้ำแข็ง.
 ณ. ชื่อน้ำแข็งในเรื่อง.คาแรกเตอร์เป็นยังไง.

- ค. ก็อ,จะเป็นผู้หญิงคนนึงในเรื่อง.เป็น จะดูหิ้งนิตมึง.ไม่ค่อขุง.เพราะจริง ๆ จะไม่อยู่ในโรงเรือนเดียวกัน.
- ด. เหมือนกับตัวเองมี.หิ้ง ๆ นิตมึง.
- ค. ไม่เหมือน.
- ด. ไม่เหมือนตัวเอง.ตัวเองไม่หิ้งเดณะคริบ.เล่นหนังเรื่องนี้เป็นครั้งแรกเออใช่หรือเปล่า.
- ค. ใช่ค่ะ.
- อ. ชากมัย.
- ค. ชากค่ะ.เพราะว่าจะมีหลายอารมณ์มาก.จะมีทุกอารมณ์เลย.จะฮา,จะอึ้ง,จะหัวเราะ,จะร้องไห้,จะกรี๊ด,จะกลัว.
- ด. ไปร ไมทในหนังตีพิมพ์เห็นมีการถูกตัก.ถูกกระชากตักดูพื้นสกปรกค่าปี ไปหมดเลย.ชากมัย.
- ค. (หัวเราะ) ก็จะทำให้สกปรกนี้ไม่ค่อขากค่ะ.เพราะเค้าก็เอามาแปะอยู่แล้ว.ผู้ชายนี้ก็ช่วยกันแกล้าง.
- ด. อ้อ ! พวกนี้ก็ช่วยกันแกล้างอยู่แล้ว.ฉากวันแรกเข้าจำได้ใช่ไหมคะ.ต้นเดินมัย.
- ค. ต้นเดินมาก.เพราะฉากแรกที่ไถ่เข้าให้กรี๊ดเลยคะ.แล้วเป็นคนที่ไม่ได้.ไม่ได้จริงๆ.เค้าก็ให้กรี๊ด. ก็???
- ด. แค่นี้ ! แล้วเค้าก็ไม่ยอม.
- ค. เค้าบอกไม่ยอม.ต้องกรี๊ดให้ได้.
- ด. แล้วยังไง.
- ค. ก็หัดกรี๊ดไปเรื่อย ๆ .
- ด. ก็หัดกรี๊ดไปเรื่อย ๆ จนปัจจุบันนี้...
- ค. ก็หอกกรี๊ดได้แล้วคะ.
- ด. หอกกรี๊ดได้แล้ว.
- (ผู้ให้สัมภาษณ์คนอื่น ๆ พูด "กรี๊ดให้ดูหน่อย")
- ด. เออ ! คิมาก.ไหนกรี๊ดให้ดูหน่อยดี.ที่ว่ากรี๊ดได้ไหน ยังไง.
- ค. ตอนนี้หนูเป็นหวัดคะ. หนู
- ด. [ไม่มี.ไม่มี.ฮ้าวดูเว้ย ดูเว้ย.สมมุติว่าเว้ยเป็นผู้กำกับใช่ปะ.เป็นโค้ชนิตมึง.ช่วยสอน???
- ค. (ส่งเสียงกรี๊ด)
- ด. โอเค.ได้.ที่เค้าบอกแล้ว.ทีนี้ตาเราแล้วละ.
- ค. ลองก็ได้คะ.กรี๊ด :::: สูงมาก.
- ด. นี่สูงมาก.ได้แค่นี้เต็มที.
- ค. ตอนแรกที่จะกรี๊ดสูงกว่านี้แล้วจะออกมาแหบ ๆ .
- ด. ต้องหัด.
- ค. แล้วเป็นหวัดด้วย.
- ด. ฉากไหนฉากที่ตลกคะ.ฉากไหนฉากที่ตลก.
- ค. ฉากที่ต้องร้องไห้และกรี๊ดไปด้วย.และต้องมีพลพูดอะไรเหมือนจะ เรื่องช่วยด้วย.และต้องมี ??? เคไปด้วย.
- ด. ร้องไห้หรืออะไร.
- ด. แล้วตอนนี้ในกองถ่ายเราเป็นผู้หญิงคนเดียว.พูดง่าย ๆ กองถ่ายหาผู้หญิงยากมาก.ในกองถ่าย ๕ คนเนี่ยมาจับเราบ้างมัย.
- ค. ไม่มีค่ะ.
- ด. จริงเปล่า.ไม่มีเลยซักคนเดียว.
- ค. บอกหน่อยเร็ว.
- ด. ทานโทษ.เราเป็นคนอย่างนี้เอง.เวทย์ไปจับยังใจเค้า.

- ค. ไม่ใช่ที่.
- ง. ไม่ใช่ที่.เข้าจับหรือเปล่าเตย่า.
- ค. ไม่ได้จับค่ะ.
- ง. ไม่ได้จับ.
- ค. เป็นน้องสาว.
- ง. โอเค ! ฉันไปทางวิวมั่ง.เล่นเป็นอะไรครับ.
- ค. วิวในเรื่องนี้เล่นเป็นคนชื่อชายแดน.เป็นเด็กชื่อชายแดน.
- ง. ชื่อชายแดนเลย.คิดดูก็แล้วกัน.
- ค. เก้าบอกว่าเซยพี่.
- ค. เซยเหอครับ.
- ง. ต้องเข้าใจนิดนึง.เก้าให้เล่นตามหน้าใจครับ.
- ค. ชื่อชายแดน.นามสกุลนิรมลครับ.ก็คาแรกเตอร์โคธของชายแดนเนี่ย , เก้าจะเป็นคนที่มีความตั้งใจ. มุ่งมั่นมาก. และค่อนข้างจะมีความคิดและฉลาดกว่าพวกนี้.
- ง. ชัดเลย. และนี่ก็เป็นหนังเรื่องแรกเหมือนกัน.ขากมั๊ยครับ.
- ค. ก็ไม่ยากเท่าไร.เพราะว่าบทที่เขียนขึ้นมาค่อนข้างจะใกล้ตัวมาก.และก็บางครั้งเล่น ไปเนี่ยยากตรงที่ว่าใกล้ตัวเองมากไป.
- ง. มันเล่นมันจะกลายเป็นตัวเอง.
- ค. มันจะกลายเป็นตัวเอง.
- ง. ในการเล่นของเราเห็นว่าจะต้องมีฉากบู๊ด้วยไหม๊ย.
- ค. ไร้ครับ.
- ง. ในเรื่องนี้เป็นนักบู๊.เรียกว่านักบู๊.
- ค. เก่งมาก.
- ง. เก่งมาก.แค่ต่อได้เก่งมาก.รู้สึกอย่างไรครับ.รู้สึกอย่างไรขากมั๊ยครับ.
- ค. เงินครับ.
- ง. เงินทำไมครับ.
- ค. ปกติแล้วไม่ค่อยต่อกับใครเลยครับ.ไม่เคยทะเลาะกับใคร.แต่ก็ไม่เคยมีเรื่องชกต่อกับใคร.พอบังเอิญมาเล่นหนังเรื่องนี้.โคตรเก่งเลขพี่.
- ง. ในเรื่องเก่งขนาดนั้นเลขเหอ. คือเก้า.พอเล่นฉากเสร็จที่ไรจะต้องบอกกับตัวเองว่าเก่งจริงๆ
- ค. จริงๆ ที่ผมต้องพูดกับพี่คิง. โห ! พี่คิง, มันเก่งอะที่.ผมไม่ได้ต่ออย่างนี้แล้ว.เวลาต่อมีคนมาสอนใช้มั๊ย,ว่าข้าวน้องต่ออย่างนั้นะ. แล้วอีกคนก็จะสะบัดคามใช้มั๊ย.แล้ววิวก็ประมาณว่ากลัว.
- ง. กลัวว่าจะไปโดนเก้า.
- ค. กลัวว่าจะไปโดนเก้า.หมัดเราก่อนข้างจะหนัก.ก็กลัว.แต่ก็โดนใช้มั๊ยอะ.
- ง. มีโดนเหมือนกัน.
- ค. โคน.
- ง. ผู้กำกับคูมั๊ย.เมื่อกี้พูดถึงคุณคิงขึ้นมา.
- ค. พี่คิงเป็นคนที่คลกครับ.
- ง. เหอ.

- ค.๒ สำหรับวิวณะอะ. เพราะว่าเค้าเป็นคนจริงจัง. ตั้งใจมาก. ตั้งใจจนซีเรียส. แต่จริงๆ ไปแย่งไปอะไรเค้าก็หัวเราะ. เมื่อเข้ามาแกล้งนะ. อะ ไรอย่างจ้. เค้าก็เป็นเด็กคนนึง. เฮ้ย ! มี ๆ อ้อเข้ามาแกล้งนะ. กำลังโกรธอยู่. อะ ไรอย่างจ้. ก็ลดความซีเรียสของเค้าลงไปได้เยอะ.
- ณ. เยอะ. เรียกว่าทำกันด้วยความสนุกกับหนังสือเรื่องนี้. เพราะผู้กำกับเป็นอย่างที่บอก.
- ค.๒ ครับ.
- ณ. ทอล. ทอลล่ะครับ, หนังสือนี่คือหนังสือเรื่องแรกเลยใช่หรือเปล่า.
- ค.๒ ใช่ครับ.
- ณ. ผู้กำกับอย่างไรบ้างครับ.
- ค.๒ ผู้กำกับที่ตื่นเต้นที่จะมาเล่นหนังสือนี้.
- ณ. ครับ. เข้าจากครั้งแรกตื่นเต้นมีขครับ.
- ค.๒ ตื่นเต้นมากเลย. แต่ว่าไม่ต้องทำอะไรมาก. แค่แอคชั่นเฉย ๆ แค่วางบ่วงวางนี้. ไปคุยกับเพื่อน.
- ณ. มีปัญหาเรื่องอะไรที่จะพูดภาษาด้วยใช่มีขครับ.
- ค.๒ มีครับ. เพราะทอลเอง. ทอลอ่านภาษาไทยไม่ได้และบางคำทอลจะพูดเพี้ยน. ในบทนี่เค้าจะเป็นภาษาไทยหมดเลย. ต้องมานั่งแปลเป็นภาษาทรานสคริปและภาษาคาราโอเกะ. ก็เลข เขียนเป็นภาษาฝรั่งเศสเป็นภาษาไทย.
- ณ. ก็เลขก่อนข้างยาก.
- ค.๒ นำหนักเสียงเค้าไม่ได้ครับ.
- ณ. เหรอครับ.
- ค.๒ ที่ดูเหมือนเค้าเด็กตัวใหญ่มากใช่มีขครับ. เค้ามีซีนึงในหนัง. เค้าต้องเกาะประตูแบบแรง ๆ เค้าเกาะ , ตุ่ม ตุ่ม.
- ค.๒ ประตูแน่นอะ
- ณ. ลูกเพื่อนน่ารัก. แล้วจริงแค่ไหนที่พูด พ่อ ๆ ๆ แล้วเค้าพูดไม่ชัด. โหนเท่ยพูดคำว่าพ่อซิลูก.
- ค.๒ พ่อ.
- ณ. จริงๆ ด้วย. โหนคัง ๆ .
- ค.๒ พ่อ.
- ณ. อ้อ ! เหมือนทอลจริงๆ อะ
- ค.๒ พ่อ. พ่อ.
- ณ. วิ่งเลขจริงหรือเปล่า.
- ค.๒ เทย่า . เทย่า.
- ณ. (หัวเราะ) อ้อ ! นี่ในหนัง เลข.
- ค.๒ แล้วเค้าจะแอบดีใจเล็ก ๆ อี้ฮึ ! เค้าเรียกเรา
- ค.๒ โอเคฮอนันดาบอกให้วิ่งขึ้นไป. แต่ไม่ได้วิ่ง .
- ณ. โอเค. มีปัญหาทางด้านการพูด แต่ก็ผ่านไปด้วยดี. เพราะว่าพ่อผู้กำกับมาบอก. บอกว่าค่อยๆ ไป , ก็ทำอย่างหนักขึ้น ๆ จนผ่านไปได้.
- ค.๒ ช่วงหลังเค้าเริ่มฝึกครับ. เป็นอาฉี . . .
- ณ. เป็นอาฉีทำใจ.
- ค.๒ ชื่ออะไร.
- ค.๒ (ทำเสียงอาฉี) ชื่อทอลครับ.
- ณ. อ้อ ! ใช้วิธีนี้. พรรคพวกช่วย ๆ กันในลักษณะนี่นะครับ. จากโหนยากที่สุดครับ.

- ค.๑๑ ฉากที่ห้องร้องไห้.เพราะว่าต้องใช้อารมณ์เยอะ.
- ด. แล้วในชีวิตจริงๆ ทอดร้องไห้บ่อยมั๊ยครับ.
- ค.๑๒ ไม่บ่อย.
- ด. ก็ไม่บ่อย.
- ค.๑๓ ยากมากเลย.
- ด. ยากมากเลย.ตอนนี้มาทางนี้บ้าง.เราละเล่นหนังเรื่องนี้เป็นเรื่องที่ ๑๘ แล้วหรือใจว้ย. เรื่องแรกหรือเปล่า.
- ค.๑๔ เรื่องแรก.
- ด. เรื่องแรกเลยยากมั๊ย.
- ค.๑๕ ไม่ค่อยยากหรอกครับ.
- ด. ทำไมมันไม่ยากล่ะ.
- ค.๑๖ มันไม่ยาก. เพราะว่าบทมันตรงกับตัวเองมากเลยครับ.
- ด. เหรอ.
- ค.๑๗ เปะเลยครับ
- ด. เปะเลยเหรอ.เป็นไงเลยอนันดาที่ว่าเปะมันเป็นไง.
- ค.๑๘ กวน.
- ด. กวนมาก.ในบทนิสัยกวน.กวนมั๊ยคะเต๋ยา.กวนมั๊ย.เฮ้ ! ทำไมไม่คอยกล่าวว้ากั้นเลยนะ. เท่ข้ากลัวเต๋ยา เหรอคะ.
- ค.๑๙ ไม่กลัวค่ะ.
- ด. อ้อ ! ดูหน้า ??? จะไม่น่าชื่อเลขจะ กวน.ในตัวจริงๆกวนมาก.
- ค.๒๐ ครับก็ในเรื่องจะได้เล่นเป็นไตรศรุษ.
- ด. ชื่อคินะ.
- ค.๒๑ แล้วก็ใครศรุษจะชอบหาเรื่องกับคนรอบข้าง.จะชอบรังแกเพื่อนๆ. แล้วก็จะกวน,จะเกรจะจนจะอยู่ไม่นิ่งเหมือนผมตัวจริงในชีวิตจริงผมก็ไม่ชอบหาเรื่องกับใคร
- ด. จะเฮฮาแก๊งเนี่ย.
- ค.๒๒ ใจครับ.
- ด. เวลาเข้าฉากครั้งแรกเลขตื่นตื่นมั๊ย.
- ค.๒๓ ตื่นตื่นมาก :::
- ด. ตื่นตื่นมาก.
- ค.๒๔ ครับ.
- ด. สั่นมั๊ย.
- ค.๒๕ ก็สั่นครับ.เพราะว่าวันนั้นนะ. เพราะว่าเวย์เฮอะกว่ามากเพราะเค้าถ่ายของเวย์ก่อนและมีบทยาวมากเลย.เวย์ก็มันซูดไม่ถูกนะครับ เค้าก็เลขต้องเทคหลายเทคหลายครั้ง.
- ด. เค้าบอกที่เราทำฟิล์มเปลืองมาก. มีปัญหาในการชูดบทหนังบ้างมั๊ย.
- ค.๒๖ ก็มีเล็ก ๆ น้อย ๆ นะครับ. ก็อ่านภาษาไทย ไม่ออก.ก็ต้องเขียนเป็นภาษาคารา โอเกะ.
- ด. เหมือนกัน.
- ค.๒๗ เหมือนกัน.
- ด. เหมือนกันกับพอล.
- ค.๒๘ แต่ว่าจะเข้าใจมากกว่า.เพราะชูดได้.
- ด. มาที่อนันดาบ้างครับ.อนันดาเล่นหนังเรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องแรก.แต่ก็ดูจะง่ายกว่าคนอื่น.

- ค.๔ ไม่มี. เพราะเรื่องแรกนี่ผม, คือคอนนั้นแทบจะพูดไทยไม่ได้. แบบว่ามีปัญหาเยอะมาก. และเรื่องนี่ก็ยังมีปัญหาอยู่ดี. แต่ว่าลิซึ้นเยอะ.
- ด. ต่างกันเยอะกับการเล่นในเรื่องแรก. เพราะว่า
- ค.๔ เรื่องแรกเป็นหนังรัก.
- ด. หนังรักกับหนังอย่างนี้, โหนจนึกว่ากันครับ.
- ค.๔ ก็คงต้องเป็นหนังรักนะครับ.
- ด. นี่! เป็นอย่างนี้เลย. ในฐานะที่เป็นคาราวันที่แนะนำอะไรรุ่นน้องบ้างหรือเปล่า.
- ค.๔ ก็ ::
- ค.๖ มีแต่ตามรุ่นน้อง .
- ด. มีแต่ตามรุ่นน้อง ๆ .
- ค.๔ ส่วนมากก็แค่บอกให้หรือถ้าจะให้แนะนำเรื่องภาษาไทย, ผมก็ไม่ได้อยู่แล้ว. จะช่วยเค้าซ้อมบทก็ไม่ได้อยู่แล้ว. ส่วนมากก็จะบอกเค้าว่าให้เวลาเล่นพยายามเล่นกับทุกคนอย่าอะไรอย่างงี้.
- ด. ในเรื่องนี้ของเราจากไหนยากที่สุด.
- ค.๔ ก็จะเป็นฉากดีด้วยแก้ว.
- ด. สีด้วยแก้ว.
- ค.๔ อันนี้เค้าอ่านข่าวแล้วเค้ารู้แล้ว.
- ด. ผมไม่รู้. ผมไม่ได้อ่าน. พวกเขาอ่านหรือเปล่า. ฮ่าว! โหนเว้ยเรื่องมันเป็นยังไง.
- ค.๔ ทุกคนแบบร้อนมาก. แบบมันไม่มีแอร์. เพราะเค้าห้ามเปิดแอร์. แล้วพอจุดเทียน ๕๐๐-๖๐๐ กว่า ::
- ด. เล่ม.
- ค.๔ ก็ร้อนมาก. ทุกคนก็อยากจะรีบออก. ก็ต้องบทย่างดีที่สุด. หินี่เค้ามีบทยาวมาก. เค้าเครียด. เค้าทำไม่ได้มาหลายเขตแล้ว. เค้าก็พูด ๆ ๆ ๆ.
- ค.๖ บรรยายากเจียน
- ค.๔ เจียนหมดเลยครับ. แล้วทำอะไรดีหมดเลย. เค้าก็พูด ๆ ๆ ๆ พอสุดทำยเค้าพูด. พูดดีหมดแล้ว. แต่ว่ามีเสียงปัด.
- ด. อ้อ!
- ค.๔ ทุกคนก็แบบว่าจะไรนั่นนะ. เว้ยทำเสียงอะไร. เปล่า. อนันดา. แล้วแบบเหม็นมากที่. นั่งกันในวงกลมที่.
- ค.๔ แล้วคคเว้ยหอมมากเธอ. (อนันดา)
- ด. (หัวเราะ) เดี่ยวก่อนอนันดา มันเครียดมากหรือ ใจครับ.
- ค.๔ นั่งกันเป็นวงโซ่ปะ. บทมันยากมาก. คือว่าต้องพูดเหมือนกับไทยโบราณ. แล้วก็เล่น ๆ ไปก็ได้. พูดได้ผมก็แบบหายใจ. แล้วก็ปัดออกมา.
- ด. อ้อ! ระบายลมปราณ.
- ค.๔ ทุกคนก็ยังงง ๆ อยู่. แล้วพอตีวันนั้นมันก็ข่าวดำเต็มด้วย. ทุกคนก็ยังงงอยู่. ไซ้เธอ. แล้วก็คนอัดเสียง. เสียงดังมาก. เค้ามาบอกว่า, ไม่ได้. ไม่ได้ไว้อ. โครหด.
- ด. (หัวเราะ) เพราะฉะนั้นใครจะจ้างเค้าเล่นหนังอย่าให้บทยาก ๆ นะครับ. มันเครียด. ไม่ได้ นะครับ. บท ยาว ๆ นี่ไม่ได้. ไม่ได้เลย. แต่ก็ผ่านไปได้ด้วยดิเนะครับสำหรับตัวเค้า. ไปที่อันบ้าง. อันละครับหนังเรื่องนี้เรื่องแรกรู้สึกอย่างไร.
- ค.๖ เรื่องแรกรู้สึก, รู้สึกว่าเราประสบความสำเร็จน้อกว่าคนอื่น. แล้วก็รู้สึกว่าค่อนข้างยากพอสมควร.
- ด. ฉากไหนยากที่สุด.
- ค.๖ คิดว่าเป็นฉากร้องไห้ซะ.
- ด. ร้องไห้. ทำไมละ.

- ค.๖ เพราะว่า Z
- ฉ. ร้องฮากหรือใจ.
- ค.๖ เป็นคนที่ร้องไห้อาก.
- ฉ. เหมอครับ.การเล่นหนังจริงๆ เนี่ย ,พอได้เล่นจริงๆ ฮันทอใจมั้ครับ.
- ค.๖ เมื่อพูดถึงนะครับก็ยังคงปรับปรุงอีกเยอะเลยครับ.เพราะว่ายังงี้ก็เป็นเรื่องแรก.
- ฉ. แล้วถามจริงๆ , เรากำถึงพูดถึง ๓๐๓ กันอยู่. ในฐานะที่คุณเป็นคนเล่นเกม.เป็นคาราอยู่ในเรื่องนี้.ถ้าจะไปดูมันน่าดูตรงไหนครับ.
- ค.๖ ๓๐๓ เป็นหนังไทยนะครับ.อันดับแรกเป็นหนังไทย.เพราะว่าก็ควรต้องดูหนังไทยไว้ก่อน.
- ฉ. นั่นคือความรู้สึกของคุณอันดับแรกเลย.คาคุณแล้ว.
- ค.๘ ผมไม่ฮากพูดมาก.
- ฉ. ไม่ฮากพูดมาก.ฉันไม่ต้องพูด.ให้คนอื่นพูดไปก่อน.แล้วค่อยช่วยพูด. (หัวเราะ)
- ค.๘ ไม่.ก็ผมดูหนังหลายเรื่องแล้ว.ผมรู้สึกบ้างทีบทอาจจะตึกเกินไป.คาแรกเตอร์อาจจะเล่นคิหรืออะไรอย่างงี้.ผมว่าสรุปทุกอย่างแล้ว.มันต้องเป็นความรู้สึกที่ตอนเดินออกมาจากโรงหนังนะ.ว่ามันคุ้ม. และสนุกกว่า.ตอนเดินออกมาจากโรงผมอาจจะมีความรู้สึกสนุกมาก.คุ้มมาก.
- ฉ. อือหือ.ประชาสัมพันธ์คนใหม่ของไทเอนเตอร์เทนเมนต์.เออ ! คิมมาก.พูดคิมมาก.ฮ่าวเว้ย,หนังเรื่องนี้ควรไปดูมั้.
- ค.๘ เพราะว่าเว้ยก็ไปดูหนังไทยมาหลายเรื่องแล้วครับ.แต่ว่าอยู่ที่ว่าหนังเรื่องนี้มันทำแบบสไตล์แบบอเมริกันนะครับ.แบบว่าแสงไฟอะไรก็เหมือนกัน.

หมายเหตุ : การสัมภาษณ์ยังไม่เสร็จสิ้น แต่ผู้วิจัยไม่สามารถถอดเทปสัมภาษณ์ในช่วงที่เหลือได้ เนื่องจากได้ยินเสียงไม่ชัดเจน อย่างไรก็ตามผู้วิจัยก็ได้ชมการสัมภาษณ์ครั้งนี้ทางโทรทัศน์โดยตลอด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข
บทสัมภาษณ์จากรายการ ไอทีวิหอล์ค

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ครั้งที่ ๑ บทสัมภาษณ์นายมานิตย์ รัตนสุวรรณ

วันพุธที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๔๒

- ฉ. ??? คุณเรื่องนี้หนอย.อย่างน้อยก็เป็นข้อมูลอีกด้านนึง.จริงๆในช่วงที่ผ่านมาไอทีวิทอล์คพยายามจะทำหน้าที่นั้นนะ ครับ.คือเราฟังความเห็นทั้งหลายฝ่าย.วันนี้เราเชิญนักการตลาด,นัก โฆษณาคนสำคัญคนหนึ่งซึ่งในแวดวงของนัก การตลาด,ในแวดวงของนักธุรกิจอีกท่านนี่คือ.คุณมานิตย์ รัตนสุวรรณ.ซึ่งจะบอกว่าเป็นลูกศิษย์คนสำคัญของวัด ธรรมกายคนหนึ่งก็ได้.บางคนก็บอกว่านี่แหละเป็นผู้บอกบุญของวัดธรรมกาย.มาเป็นแขกเชิญของเราครับ.สวัสดี ครับ.
- ค. สวัสดีครับ.
- ฉ. อาจารย์มานิตย์เป็นหนึ่งในคนดังทั้งหลายที่ไปเป็นลูกศิษย์ของวัดธรรมกาย.หลังจากอ่านข่าวทางหน้าหนังสือพิมพ์ อยู่ทุกวันอาจารย์มานิตย์คิดยังไง .
- ค. ความรู้สึกของคนทั่วไปวัดเนี่ยนะ,ปกติผมมีความรู้สึกที่คนไปวัดน่าจะเป็นสิ่งที่ดี.วันอาทิตย์ถ้าเผื่อว่าเรา ไปวัดได้ เหมือนอย่างที่ท่านชาวคริสต์เค้าไปโบสถ์.ที่นั่นคนไปวัดจำนวนแสนเหมือนกัน.วันนั้นก็มีคนลุกขึ้นมาบอกอย่าไปวัด เลข.ไม่ควรทำบุญเลย.
- ฉ. Σ จริงๆแล้วไม่มีใครบอกว่าอย่าไปวัดเลย.แต่ว่ามีคนบอกว่าภายในวัดแห่งนี้มีอะไรที่อาจจะ ไม่ชอบมาพากล.ฉะนั้นจะ : คนละประเด็นไข่ม้อยครับ .
- ค. เออ :: ผมคิดว่ามันลึกลับ.มันน่าทึ่งไป.
- ฉ. คล้ายๆอย่างนั้น.
- ค. ในความรู้สึกที่ว่าถ้าวัด ไม่ดีก็ไม่ควรจะไป.ที่นี้ในฐานะคนเข้าวัดก็รู้สึก ว่า , การเข้าวัดเป็นสิ่งที่ดี.คนเข้าวัดมากก็เป็น สิ่งที่ดี.ก็มีวัดอยู่เยอะนะครับในประเทศไทย.นึกถึงถ้าจะ ไปวัดไหนวันอาทิตย์.บางทีก็นึก ไม่ออกเหมือนกัน.วัดนี้ ถ้ามามีอะไร.
- ฉ. ครับ.
- ค. อันที่หนึ่ง,ผมคิดว่าวัดนี้มีอะไร.เป็นวัดดี.มีอะไร.สะอาด.อย่างที่ผมยกตัวอย่าง.แต่รองเท้ายังเป็นระเบียบเลข.มี พระดี.พระที่สอนสมาธิเรา.
- ฉ. ครับ.ถ้าเกิดย้อนกลับไป,คุณมานิตย์ไปเที่ยวหรือเข้าไปเริ่มกับวัดธรรมกายยังไง.
- ค. ก็ชักสิบสี่สิบห้าไปครับ.
- ฉ. สิบสี่สิบห้าปี.
- ค. ตอนนั้นก็เรียนนักโฆษณาอยู่.ก็ทำเรื่องมัลติวิชั่น.วันดีคืนดีก็ไปวัด.ก็ไปเห็น.เอ ! วัดนี้แปลกมีคนหนุ่มคนสาวเข้า วัด.ก็เข้าไปดู.ก็มีความรู้สึก ว่า,เออ ! ขนาดเค้าหนุ่มๆสาว ๆเค้ายังเข้าวัดและช่วยวัดได้เลย.ผมซึ่งน่าจะช่วยได้บ้าง.ก็ ไปเสนอเค้าว่ามีอะไร ให้ผมช่วยบ้างมั้ง . ตอนนั้นก็ไปหาพวกสโกลด์มัลติวิชั่น.ประวัติของวัด.อะไรทั้งหลาย.
- ฉ. ได้เงินมั้ง . ครรานั้นได้เงินมั้ง .
- ค. อ้อ ! ไม่ได้เงิน.
- ฉ. เป็นอาชีพมั้ง .
- ค. ไม่ใช่.
- ฉ. ไม่ใช่.
- ค. ทุกอย่างตั้งแต่ทำมาไม่เคยรับสตางค์ซักกะบาทนึงเลยครับ.

- ก. ครับ. ที่นี้ที่ทอมมาถึงยุคนี้มีคำอ่านหนังสือพิมพ์. นอกจากเสียดายคนที่ไปวัด. สงสารความรู้สึกคนที่ไปวัด. ข้อมูลที่อยู่บนหน้าหนังสือพิมพ์เป็นข้อมูลที่ดูมานิดคิดว่าเป็นข้อมูลเท็จหรือคิดว่าเป็นข้อมูลที่ดูมานิดยังไม่รู้มาก่อน. ส่วนใหญ่ระดับนี้คิดขงใจ .
- ค. คือมันมีหยังจ้ะครับ. ผมว่ามันปนกัน. เอาประเด็นใหญ่ๆก่อนแล้วกัน.
- ง. เออ. ประเด็นใหญ่ ๆ.
- ค. ประเด็นใหญ่ๆ. เช่นบอกว่า , สร้างเจดีย์ไปทำไม. เจดีย์ใหญ่โตมโหฬาร. เศรษฐกิจจะอย่างไร.
- ง. อ้อ ๆ ๆ ๆ.
- ค. อันนี้ผมว่าผมตอบได้
- ง. อ้าวตอบว่า...
- ค. เอามั้ยอะ
- ง. ตอบว่า ...
- ค. คือผมบอกว่าจริงๆตอนที่ผมไปครั้งแรกเนี่ยนะ, วัดนี้ก็มีศาลาหลังเล็กนิดเดียวจะอะ. สี่ห้าร้อยคน. แล้วก็เป็นที่ดินคน. แล้วก็เป็นที่ดินคน. ผมคิดว่ามันเหมือนเหมือนสถาบันการศึกษาหรือว่า โรงเรียนอบรมคุณธรรมมากกว่า. เพราะฉะนั้นเป็นเจดีย์ที่มีจุดมุ่งหมายอะ. และมีวัตถุประสงค์ในการใช้. เพราะเจดีย์นั้น ไม่ได้เป็นเจดีย์ธรรมดาเหมือนนครปฐมนะ ครับ. คือตรงฐาน ข้างล่างพระจะ ไปนั่ง
- ง. แปลว่ามีประโยชน์การใช้. ที่คนบอกว่าในยุค IMF เนี่ย, แทนที่จะเอาเงินไปทำอะไรอย่างอื่น. ไปลงเป็นที่ดินกับเจดีย์เนี่ย, ถาวรวัตถุเนี่ย, ไม่จริง .
- ค. บางคนบอกที่มันฐาน. บางคนบอกเกือบแสนล้านแล้วนะครับ. สูงไปเรื่อย ๆ. จริงๆ ไม่ถึงนั้นนะครับ. ผมยังคิดว่าสร้างสนามกอล์ฟก็หลายพันล้าน. พลาซ่าปัจจุบันก็หลายพันล้าน. แต่เจดีย์นี้ไม่ได้เป็นการค้าขายและก็เอาเงิน. ผมคิดว่าประโยชน์ที่ได้เป็นประโยชน์ทางจิตใจเนี่ย, ซึ่งผมคิดว่าอันนี้น่าสนับสนุนครับ.
- ง. เรื่องการบอกบุญละ. คำบอกวิธีการบอกบุญที่ทำเหมือนขายตรง. มีหนึ่งคนคุมสิบคน. สิบคนคุมเท่านี้คน. ลักษณะผิดปกติจากวัดทั่วไปที่ไปแล้วแค่ศรัทธา. อันนี้ดูมานิดอธิบายได้มัยว่าเค้าคิดขงใจ
- ค. คิดว่าหยังจ้ะครับ. เออ :: แนวความคิดของพุทธศาสนาเนี่ยนะครับ, เราอยู่กับวิธีการที่เราคุ้นๆมา. สมัยก่อนเราจะบอกบุญหรือบริจาค. ถ้าเป็นวัดทั่วไปก็จะมียหลายวิธี. มีน้ำมนต์มีหออดสู. มีอะไรต่ออะไรทั้งหลาย. อันนี้ผมว่าวัดนี้เป็นวัดทันสมัยครับ. มันเหมาะกับคนรุ่นใหม่. เพราะฉะนั้นวิธีการที่คิดมากก็คือว่า, ท่านที่ใช้คำว่ากุศโลบายนะครับว่า, เราจะสร้างองค์พระประจำวัด. แต่แทนที่จะสร้างองค์เดียวแบบที่อื่นเค้าสร้างกันนะอะ. เราก็คนละองค์ๆ. ฉะนั้นถ้ามีพระอยู่หนึ่งล้านองค์. อันนี้ขกตัวอย่างนะครับ. แล้วพวกเขาทำบุญองค์พระก็ได้จารึกชื่อที่ตรงนั้น. ก็ตั้งราคาไว้. อย่างเช่นว่าราคาหมื่นนึง, ก็ทำบุญหนึ่งหมื่นแล้วก็ได้พระของขวัญเป็น :: เรียกว่า??? ก็แล้วกัน. เป็นกำลังใจ.
- ง. ไม่ได้เอามาที่ตัว. เก็บอยู่บนนั้น .
- ค. ไม่ได้เอามาครับ. ก็บางคนบอกว่าเป็นการขาย. ไม่ได้ขายเพราะว่า ไม่ได้เอาพระกลับบ้าน. องค์พระของเรานั้นจะอยู่ตรงนั้น. แล้วก็มีชื่อเราจารึกอยู่.
- ง. เรียกว่าเป็นกุศโลบายที่ว่า .
- ค. เป็นกุศโลบายครับในการที่จะทำให้คนรุ่นใหม่. ที่นี้ที่พวกเราที่พอใจ. เพราะว่ามีอนุสาวรีย์ชีวิตนะครับ. เพราะที่เกิดมาจนถึงทุกวันนี้. ในวันนึ่งก็คงไม่อยู่แล้ว. แต่ในวันนึ่งถ้าเรา??? หังไว้ในโลกเนี่ยนะครับว่า, ได้ทำความดีเอาไว้แล้วก็มีชื่อเราอยู่ตรงนั้นด้วย.
- ง. นอกจากจุดนี้แล้วเนี่ย, มีจุดอื่นมั๊ยครับที่เค้าวิพากษ์วิจารณ์กันว่าบางทีต้องคล้ายๆกับว่าเหมือนกับดาวน้. ผ่อนดาวน้กันได้. ดาวน้ไว้ก่อนแล้วก็ไปผ่อนกันทีหลัง. ผ่อนไม่ไหวก็คะยันคะขอให้ผ่อนให้ไว้ได้. คล้ายๆหยังจ้ะเนี่ยมั๊ย .

- ค. คืออย่างจ้ครับ.คือหยังจ้ครับว่าบางคนเค้าก็อยากนี่.ผมก็บอกจริงแล้วทำบุญที่นี้ไม่ได้กะเกณฑ์นะครับ.คือว่าไปหยอดที่สุบาตึงก็ได้นึงก็ได้อ.จะไม่เอาไปบอกบุญก็ยังได้นะ.แต่ถ้าอยากจะมีชื่อเนี่ยก็เหมือนเราไปทุกวันเนาะ.ถ้าจะพระแก่นิวหน้าดักเท่าไหวเนี่ยนะครับก็จะมีราคาตั้งอยู่.หรือจะเอาแผ่น.อันนี้เป็นแผ่นหงาคาทังหลาย.ที่นี้บางคนเค้าอยากจะมีชื่อแต่ว่าไม่มี.ก็ถามว่าขอแผ่นได้มื่อ.ทางวัดบอกก็ได้.อันนี้ก็เป็นเรื่องของศรัทธา.บางก็บอกก็ค่อยๆทำไปแล้วกัน.ก็มีหลายคนอะ.คนที่เค้า.ที่ผมรู้จักทั้งๆที่เค้ามีศตางค์.แต่ว่าขอค่อยๆให้ก็แล้วกัน.ไม่ว่ากัน.
 - ง. ในบางส่วน. ในบางส่วนที่หนังสือพิมพ์ไปขุดคุ้ยขึ้นมา.เพื่อความเป็นธรรมทั้งสองฝ่าย.เป็นไปได้อะไรบางส่วนที่เค้าไปทำอะไรในทางที่เกินเลยไป.แล้วอาจารย์มานิตย์ไม่รับรู้เค้า.
 - ค. ผมใช้คำว่าอย่างนี้นะครับ.คนที่ไปบอกบุญเนี่ยเป็น??นะครับ.คือค่างคนต่างช่วยๆกันบอก.วิธีการบางคนอาจจะมีความตั้งใจดี.แต่มันเสียค่า.เมื่อมาบอกบุญแล้วยังไม่คอยรับเนี่ยนะครับ.ก็จะบอกว่าช่วยเอาอย่างจ้ก็ได้.อย่างจ้ก็ได้.อันนี้เราคงไปควบคุมทั้งหมดคงไม่ได้.แต่ผมเชื่อว่าส่วนใหญ่ไม่น่าจะเป็นนะครับ.
 - ง. ครับ.ครับ.เรื่องหนึ่งที่อยู่บนหน้าหนังสือพิมพ์.เค้าบอกว่าถูกเปิดศพออกมาโดยพระที่เกี่ยวข้องกับธรรมกาย.พระที่เทศน์บุญชื้อกับธรรมกาย.พระที่คุมเงินอยู่เค้าบอกว่า.ลักษณะการใช้เงินไม่ค่อยถูกต้อง.ไม่ค่อยสะอาด.ไม่ค่อยตรงกับสิ่งที่ประชาชนไปบริจาค.คุณมานิตย์อ่านข่าวเรื่องนี้แล้วใจคิดยังง.
 - ค. คือผมคิดว่าพระที่ออกมาพูดเนี่ยอะ.ถ้าท่านพูดไม่ถูกต้องท่านก็ปราชิกอยู่แล้ว.ฉะนั้นเมื่อท่านตัดสินใจมาพูดเนี่ย.ผมคิดว่าอาจจะเป็นเรื่องของท่าน.แต่ในส่วนของเราเราคิดว่าวันนี้เนี่ยมีคนเข้ามาดูแลแล้ว.มีกรมศาสนาเข้ามา.มีมหาเถระเข้ามา.ผมคิดว่าก็ตีเหมือนกันครับทำให้ไปงั๓.แต่ว่ามันต้องมีคนคัดสินนะครับ.คือไม่ใช่ในกรณีที่ว่า.คุณสุภาพกรับผมมาช่วยกันคัดสิน.คงไม่ได้.ฉะนั้นต้องมีหน่วยงานหรือผู้รับผิดชอบโดยตรง.ซึ่งผมคิดว่า ณ วันนี้ก็ยังคงอยู่เรื่องของการดูแลตรงนั้น.แล้วใครมีหลักฐานอะไรเนี่ย.เอาไปมอบให้กับมหาเถระหรือ ไปมอบให้กรมศาสนา.ผมว่าอันนี้ยุติธรรมนะอะ.ก็ขอทำให้ไปงั๓.เพื่อคนจะได้สบายใจ.ก็ตีเหมือนกันนะผมว่า.
 - ง. แต่ว่าเป็นฐานะลูกศิษย์.คุณมานิตย์ก็ศึกษามาถึงระดับนี้.มีสถานะทางสังคมหรือม.เจอเรื่องเหล่านี้เคยคิด.หรือใจแกลงบ้างมื่อ. ทบทวนมื่อ. เอ๊ะ ! เราไม่รู้มาเลข.หรือว่านี่เป็นเรื่องใหม่สำหรับเรา.เราควรจะเชื่อหรือไม่เชื่อ.คิดยังง
 - ค. คือผมมองดูที่เป้าหมายนะครับ.วัดนี้สามารถเอาคนเข้าวัดได้เนี่ย.แล้วก็สร้าง : เรียกว่าถาวรวัตถุที่เป็นที่ปฏิบัติธรรม.การทำต่างๆเหล่านี้เนี่ย.เราเป็นนักการตลาดคำนวณได้ครับว่าสิ่งที่เอามา.ทุกครั้งที่ไปเสาชิ้น,หลังคาชิ้น,ทุกอย่างชิ้น.ถ้าเอาไปใช้ประโยชน์ในทางที่อื่นเหมือนบางวัดเนี่ยอะ , เราก็ไม่รู้เอาไปทำอะไรเหมือนกัน.แต่ทุกครั้งที่เราไปเราเห็นอยู่ตลอดเวลา.เพราะฉะนั้นผมคิดว่าสิ่งที่เกิดขึ้นนั้นกับสิ่งที่เราลงไป.เรามองเห็น.ผมว่าตรงนี้ที่คนที่ไปวัดที่ ไม่ได้ตั้งใจเนี่ยนะครับว่ามันเห็นอยู่ตลอดเวลาว่าการก่อสร้างเดินหน้ารุกหน้า.
 - น. ใจไม่แกลงใจไม่ออกแวก,ใจไม่เอ๊ะ !
 - บ. ค. ผมคิดว่าคนที่พูดเพราะไม่ได้ไป.ถ้าคนที่ไม่ไปก็จะไม่ข้องใจ.
 - ง. ครับ.เราจะหักตักครู.แล้วกลับมาอีกช่วงนึงกับอาจารย์มานิตย์ รัตนสุบรรณ.ซักครูครับ.
- (พักโฆษณา)
- ง. ครับ.เรื่องหนึ่งที่อยู่ในความสงสัยกันอยู่ว่า,แห่ม ! คนที่ไปหาธรรมกายเนี่ยเป็นคนจบปริญญาโทปริญญาเอกกันเป็นแถว.แต่ว่าทำไมไปเชื่อในสิ่งที่นักวิทยาศาสตร์บอกว่าไม่น่าเป็นไปได้เช่นปาฏิหาริย์ที่เห็นกันอยู่บนหน้าหนังสือพิมพ์.แล้วก็พูดกันตอนนั้นเนี่ย,อาจารย์มานิตย์ส่วนตัวอาจารย์คิดยังง .
 - ค. วันที่เกิดปาฏิหาริย์
 - ง. $\begin{matrix} \text{Z} \\ \text{Z} \end{matrix}$ คือผมจะให้ดูรูปในจอด้วย.อาจารย์จะให้เห็นด้วยว่าเรื่องนั้นเป็นยังง .
 - ค. คือหยังจ้ครับ.คือจริงๆหมอยู่ในเหตุการณ์นะครับ.แต่ว่าเผชิญ ไม่ได้เห็นเพราะว่า
 - ง. $\begin{matrix} \text{Z} \\ \text{Z} \end{matrix}$ นี้ภาพนี้ะครับ.
 - ค. ครับผม.

- ฉ. อาจารย์อยู่ในเหตุการณ์มีด้วย . อาจารย์อยู่ในกลุ่มนี้แหละ .
- ค. เอ้อ :: ผมอยู่ที่ตัวอาคารครับ.ผมไม่ได้ออกมาดูตอนที่มิปาฏิหาริย์.
- ฉ. ครับ.
- ค. คาบนี้ที่ผมบอกว่า,ถามว่าผมเห็นมีชัย . ผมไม่เห็นนี่นะครับ.
- ฉ. ส่วนตัวไม่เห็น.
- ค. ไม่เห็นเพราะอยู่ในอาคาร.
- ฉ. ครับ.
- ค. ผมนั่งอยู่ที่กุฏิ.พอดีคุยเรื่องงานกันอยู่.
- ฉ. ครับ.
- ค. แต่เค้าเห็นกันเสร็จเรียบร้อยแล้วเค้ามาบอกผม.ที่นี้ผมว่าสิ่งที่เกิดขึ้นนี่คนไม่เห็นก็คงจะบอกว่าเป็นไปไม่ได้ใช่ไหมครับ .
- ฉ. ครับ.
- ค. แต่คนที่เค้าเห็นนี่เป็นคนที่เรารู้จัก.และเค้าบอกว่าเค้าเห็นจริงนี่.ผมใช้คำว่าผมไม่เห็นรู้สึกอย่างไร.ผมบอกว่าเป็นที่ครับ.ถ้าเห็นก็เป็นเรื่องของการเสริมกำลังใจ.ผมใช้คำว่า,เหตุอัศจรรย์.นี่ผมคิดว่าเป็นเรื่องปรากฏการณ์ทางธรรมชาติมากกว่านะครับ.
- ฉ. มีคนที่มีสถานะที่ดูวุฒิการศึกษาเค้าแล้วก็ :: เออละ ! คนระดับนี้บอกเห็นต้องเชื่อ.คนที่มาบอกอาจารย์นี่เป็นคนแบบไหน.
- ค. เป็นบุคคลที่เชื่อถือได้.เป็นญาติ.เป็นคนในบ้าน.เป็นญาติผู้ใหญ่.เป็นแม้กระทั่งพระนี่นะครับ.ผมคิดว่าการบอกเล่า.เนื่องจากผมบอกแล้วว่าคุณเห็นกับคนไม่เห็นมันไม่รู้อะไรกันยัง ใจนะครับ.ประเด็นก็อยู่ตรงนี้แหละครับ.
- ฉ. เพราะฉะนั้นแม้อาจารย์ไม่เห็นเอง.แต่อาจารย์เชื่อคนที่เห็นว่ามีจริง.
- ค. เชื่อกันเล่า.
- ฉ. เชื่อกันเล่า.
- ค. ว่าเค้าได้เห็นจริง.เพราะไม่ได้เห็นคนเดียว.เห็นหลายๆ.แล้วผมก็บอก,เออ!ก็คืนะ.ก็เป็นการเสริมกำลังใจ.เพราะว่าจริงๆแล้วเรื่องปาฏิหาริย์มันแท้จริงจะเกิดเมื่อสองสามเดือนนี่เองนะอะ.ที่นี้พยายามจะตีคลุมว่าสามสิบปีนี่เอาปาฏิหาริย์มาตลอด.อันนี้คงไม่ใช่.
- ฉ. ครับ.ครับ.เรื่องวัตถุดิบของคุณเข้าอ่าวสาละครับ.ที่หนังสือพิมพ์ลงว่าจิ๋วก็ไปใช้ผ้าจากต่างประเทศเพื่อให้อุปลั่งปลั่งสีม่วง.ไปอบตัวในร้านอบตัวสมุนไพร.ฉันอาหารจากเหล่า.อะไรเหล่านี้เอ๋ย,ถูกศิษย์ถูกหาคนสำคัญอย่างคุณมานิตย์อ่านแล้วเป็นใจ.คิดยังไง .
- ค. คือ :: เราารู้สึกว่านะครับ.ที่เรารู้จักท่านเข้าอ่าวสา.หลวงพ่อก,พระทุกองค์ในวัดนี้ผมคิดว่า ๒๒๙ ข้อท่านรักษาไว้ดี.
- ฉ. ครับ.
- ค. ที่เราเห็นนี่นะครับ.เพราะฉะนั้นข่าวคราวต่างๆที่เกิดขึ้นนี่.ผมก็ไม่รู้ว่าไปเอามาจากไหนนะ.เพราะมันก็เล่า ๆๆ.เล่าต่อมานะ.แต่ใจเราเรารู้สึกว่าเรารู้จักท่าน.เห็นมา.สิ่งที่เราเห็นกับสิ่งที่เค้าพูดมันไม่ตรง.
- ฉ. ไม่ตรง.
- ค. ไม่ตรง.เพราะว่าเราก็เห็นว่าท่านเป็นพระที่ดี.เรื่องสิกาเรื่องอะไรทั้งหลายนี่,ความจริงไม่หรอกครับ.ปกติเนี่ยเวลาที่จะพบหลวงพ่อกเนี่ยบางคนบอกว่าเข้าอ่าวสาเนี่ยพบอยากเพราะจริงๆแล้วคนอยากจะทำ.ขอใกล้ๆอะไรทั้งหลาย.อันนี้ไม่ได้.เพราะว่าต้องยอมรับว่าคนที่เจอกับท่านมีมากนะครับ.เวลาที่ท่านพบกับคนก็คนมากมาย.แล้วก็เวลาที่ผมไปทำงาน.ไปอยู่ใกล้ๆเนี่ย,ผมคิดว่าในเรื่องนี้ที่วิเคราะห์.เพราะมีพระผู้ใหญ่เยอะ.เค้าจะนึกว่าเอ๊ะ ! แล้วอะไรที่เราไม่รู้ไม่เห็นเลยหรือเปล่า.อันนี้ไม่จริงอะ.เพราะเข้าไปอยู่บ่อยๆ.ผมก็เห็นว่าท่านมีกุฏิหลังนึง.เข้าไปดูที่กุฏิ

ท่านก็ได้. กฎีท่านก็มีแค่นี้. จีวรท่านก็มีสองสามผืน. ไม่ได้มีอะไรที่ใหญ่โต. ผมก็คิดว่าจากที่เห็นกับสิ่งที่คนข้างนอก
เค้าไม่เห็นมันไม่ตรงกัน.

- ณ. ครับ. อาจารย์มานิตย์เองก็ยังมีคนนิทานว่าอาจารย์มานิตย์ไปสร้างคอน โดอยู่ที่นั่น. คล้ายๆ ได้ผมประโยชน์. ได้เนือนา
บุญจากวัชรธรรมกายด้วยก็เลยปกป้อง.
- ท. อ้อ ! ไม่ใช่หรอกครับ. จริงๆ คอนโดที่สร้างขึ้นมานี้. ที่อันนี้มันอยู่ใกล้ๆ วัดมาตั้งนาน. ผมก็บอกถ้าวันหนึ่งมาสร้างตึก
แถว. มามีคนตริถูกทุ่งใกล้วัด. หลวงพ่อก็ดู. เอ๋มี๊. จะลงถามว่าคนวัดนี้เค้าสนใจมั๊ย. แล้วก็จะร่วมกัน. แล้วเราก็
สร้างขึ้นมามีเหมือนเป็นรั้ววัด. จริงๆ ไปเรียกนี่ก็ไม่ได้กำไรอะไรนะครับ.
- ณ. ครับ. ครับ.
- ท. ผมมองว่าเหมือนผมทำร้านก๋วยเตี๋ยวอยู่ติดกับวัดเนี่ย. คนเข้าวัดมากินก๋วยเตี๋ยวร้านผมก็คงจะไม่เกี่ยวกับ. เพราะว่า
เป็นธุรกิจของผมเงินของผม. แล้วก็การซื้อขาก็ปกติ. เรื่องนี้ความจริงมันเสร็จไปตั้งนานแล้วนะฮะ.
- ณ. ครับ. ครับ. เรื่องนี้จากนี้ไปถูกศิษย์ลูกหาระดับนี้แหละ. ระดับอย่างอาจารย์มานิตย์. ระดับบุคคลสำคัญ. นักธุรกิจ.
บุคคลสำคัญๆ คิดว่าเรื่องนี้จะจบยัง งงที่จะให้ประชาชนได้สบายใจว่าสิ่งที่ประชาชนเสพจากสื่อทุกวันนี้. ประชาชน
ควรจะทำยังไง .
- ท. คือ :: เรื่องนี้ผมคงไม่ได้โทษต่อหน้าครับ. เพราะนี่คือเป็นผู้เอาข้อเท็จจริงเท่าที่ได้มา. ถ้าผมจะโทษ. ผมโทษต้นตอ
ของสื่อหรือต้นตอข่าวมากกว่า. เพราะหลายครั้งผมสังเกตดูว่ามันทำไม่ตรงกันมากเกินไป. ผมว่าไม่เป็นไร. เท่าที่ผมดู
หนังสือพิมพ์ตอนหลังนี่ก็ให้ความเป็นธรรมนะครับ. ก็มีข่าวที่คล้ายมีสองข้าง.
- ณ. ที่จริงพยายามให้ความเป็นธรรมมาตั้งแต่ตอนแรก. แต่ว่าวิธีการที่จะได้ข้อมูลมาจากวัชรธรรมกายลำบากมากที่จะไป
ถามจากเอ่อ :: อย่างนี้อาจารย์มานิตย์นี่จะมา. คนอื่นที่ถูกศิษย์คนสำคัญๆ ไม่มีมา.
- ท. คุณสุภาพ: ครับผมว่าการเป็นเจ้าเลขรายวันนี้ไม่สนุกนะ. บางทีขึ้นศาลยังต้องพิจารณาเป็นเคื่อนๆ. แต่ปีนี้ถ้ามารายวัน.
แล้วเราก็ก็นั่งบางทีให้สัมภาษณ์ไปอย่างนี้เนี่ยเป็นไปวันลักษณะอย่างอื่น. อย่างที่นี้ผมใช้ว่าผมก็คุยนะว่าถ้าขอ. ขอให้
ลงตามที่เราพูด.
- ณ. แน่แน่นอน. ทีวีคุณนี่ยังงั้นต้องออกมาเป็นข้อย่งั้น. อย่างอื่นไม่ได้.
- ท. ที่มาออกอย่างเนี่ยนะครับ.
- ณ. ครับ. ครับ.
- ท. ผมคิดว่าวันนี้เราได้พยายามทำอะไร. คือในฐานะที่เป็นวัดก็อาจจะอธิบาย. แต่ถ้าอธิบายทุกเรื่องอย่างที่ผมเรียนคุณ
สุภาพ. เจ้าเลขรายวันหรือขึ้นศาลรายวันคงไม่สนุก. ผมว่าเอามาเป็นประเด็น ๆ อย่างเงี้ยฮะ. อย่างที่คุณสุภาพถามผม
อย่างเงี้ยแล้วผมก็ตอบ. แล้วก็ยังไม่เคลียร์. อาจารย์มานิตย์มาอีกได้มั๊ยเนี่ย. อันนี้ผมว่าถ้ารวบรวมมาแล้วเราก็มา
อธิบายที่เดียว. อันนี้ผมว่าหยังงี้เป็นธรรม.
- ณ. ครับ. ครับ. อาจารย์คิดว่าสิ่งที่อาจารย์ตอบกับผมเนี่ยเป็นตอบเพราะว่าความรู้สึกส่วนตัวหรือตอบจากความพยายาม
จะหาข้อเท็จจริง.
- ท. ที่ตอบตรงนี้มีผมคิดว่าอยากให้คนอื่นได้ข้อเท็จจริง. เพราะเรื่องทั้งหมดที่เกิดขึ้นผมคิดว่าเกิดจากความไม่รู้. เมื่อไม่รู้ก็
สงสัย. เมื่อสงสัยก็กลัว. เมื่อกลัวมันก็ไปกันใหญ่. หน้าที่ผมก็คือทำให้มันกระจ่าง
- ณ. ถ้าสมมุติว่าอาจารย์มานิตย์ไม่เข้าวัดนี้มาสิบกว่าปี. ไม่รู้จักวัดนี้. อาจารย์มานิตย์อ่านหนังสือพิมพ์อาจารย์คิดยังไง .
- ท. เข้าใจผิดได้ครับ. เข้าใจผิดได้. เพราะผมคล้ายๆ ว่ามันเป็นวัน ไรต์เค็ด. ความจริงหรือบุญมีสองหน้านะครับ. สิ่งที่ดีไม่
ได้มีการพูด. อย่างที่ผมบอกวว่าไอทีวีได้มีการเอามาออกบ้างนะฮะ. เพราะทำให้ความเป็นธรรม. สิ่งที่ดีมีตั้งเยอะเลย. วัด
ที่สามารถเอาคนเข้าวัดวันอาทิตย์ได้. คนศิๆ. คนมีกำลังแล้วก็มาทำบุญกัน.
- ณ. เรื่องเข้าวัดวันอาทิตย์ก็มีต่ออีกอะ. เค้าบอกว่าข้างคนไปบวช.
- ท. ไม่จริงครับ.

- ณ. อยากจะหาข้อมูลเรื่องนี้.
- ค. เห็นบอกข้างคนไปบวช.คงบวชชิวณะอะ.อิงไปกันใหญ่.วัดเวาไม่เคยมีชิว.มีคุณยายอยู่คนเดียวครับ.
- ณ. สมมุติเค้าทำกันจริง.อาจารย์,เค้าจะบอกอาจารย์เธอ . สมมุติเค้าทำกันจริง.
- ค. เค้าคือใครครับ.
- ณ. สมมุติว่าถูกศิษย์. สาวถูกศิษย์.คนอื่นทำกันจริง.ข้างคนไปบวชจริง.แล้วคนเหล่านั้น
- ค. บวชที่ไหนคุณสุภาพ.
- ณ. บวชที่วัดธรรมกาย.ผมอ่านตามข่าวนะ.คล้ายๆข้างคนไปบวช.บวชชงบวชชิวที่ว่ามีแหละ.
- ค. ไม่มีนี่อะ.ที่วัดธรรมกายไม่มีบวชชิวนี้ครับ. ไม่มีชิว.มีคุณยายอยู่คนเดียวที่เป็นชิว.นอกนั้นเราเรียกญาติกาแก้ว.ก็คือว่าเข้าวัดปฏิบัติธรรม.นั่งสมาธิแล้วก็แต่งชุดขาวเนี่ยนะครับ.เงินถึงบอกว่ามาถามกันอย่างเงี้ยมันถึงจะคืนะครับ.ผมจะไล่ตอบได้.
- ณ. ครับ.ครับ.สุดท้าย,อาจารย์คิดว่าเรื่องนี้ควรจะจบยังไง.เรื่องวัดธรรมกายที่อยู่บนหน้าหนังสือพิมพ์.ควรจะจบยังไง.
- ค. คือคำพูดธรรมเนี่ยนะครับมันต้องยุติ.ธรรมที่ต้องยุติ.ต้องมีการตัดสิน.ถ้าเราได้มอบหมายให้ใครเป็นผู้ตัดสิน.เราก็ต้องให้ความเคารพนะครับ.เพราะบางคนมาบอก,สงสัยมวยล้ม.มวยอะไรทั้งหลาย.ผมว่าถ้าเงินบ้างเมืองไม่มีชื่อไม่มีแปรนะครับ.ถ้ามีคนตัดสินแล้วไม่ยอมเลิกซักที.เอ้อ :: เมื่อมีการตัดสิน.สมมุติว่าตรงไหนที่ผิดทางวัดก็ต้องแก้ไข.เมื่อที่คุณสุภาพพูดอยู่แล้วว่าไม่ได้เชิญชวนให้คน???วัด.ถูกมั๊ยครับ .
- ณ. ครับ.
- ค. เพราะคำถามว่าปีวัดไปแล้วจะได้อะไร.ทุบเจดีย์ไปจะได้อะไร.คงไม่ใช่.แต่อะไรที่ไม่ถูกต้อง.อะไรที่ควรแก้ไข.เอ้อ :: ไม่ว่าจะเป็นสื่อมวลชนเนี่ยเนะก็แล้วแต่,หรือองค์กรสงฆ์ที่ออกมาชี้ว่าควรจะเป็นอย่างเงี้ย ชูเนี่ย,ทางวัดก็ควรจะทำ.
- ณ. ครับ.ท่านผู้ชมครับ,และนี่คือบางส่วนของเรื่องราวของวัดธรรมกายนะครับ.ผมพยายามจะหยิบประเด็นเอาจากเพื่อนห้องหนังสือพิมพ์หรือวัดธรรมกาย.จริงๆสื่อมวลชนเราก็เชื่อว่าเค้ามีความสุจริตใจนะครับ.เรื่องนี้ต้องฟังกันลึกๆนานๆครับ.เพราะว่าแน่นอนเหรียญต้องมีสองด้านอย่างอาจารย์มานิคย์ว่า.แต่ว่าหน้าที่ของไอทีวิทอล์คก็คือว่า,เราจะให้ดูเหรียญทั้งสองด้าน.จะถูกจะผิดอย่างไรอนาคตหรือดุลยวินิจฉัยของท่านวินิจฉัยได้ครับ.เรื่องนี้เราคงจะต้องติดตามกันต่อไปนะครับ.ถ้ายังมีข่าวร้อนๆอยู่ก็อยากจะบอกเหมือนกันว่า,ขออนุญาตไปพบเจ้าอาวาส.สัมภาษณ์อย่างนี้แหละ.และไม่คิด ไม่ต่อออกอากาศทั้งหมดเนี่ยจะพยายามได้มั๊ย .
- ค. ผมได้คุยกับเจ้าหน้าที่ไอทีวิทอล์คนะครับบอกว่า,เราคุยกันอย่างไรว่าเนี่ยนะครับ.ถ้ามีความจริงใจซึ่งกันและกัน.เราก็คูยกันต่อได้.
- ณ. ครับ.และนี่ก็คือไอทีวิทอล์คของคืนนี้.วันนี้เวลาหมดแล้ว.ขอบพระคุณอาจารย์มานิคย์ รัตนสุวรรณครับ.สวัสดิ์ครับ.

ครั้งที่ ๒ บทสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่เรือนจำกลางบางขวาง

วันพฤหัสบดี ๑๓ มกราคม ๒๕๕๓

จ. ท่านผู้ชมครับ,นี่คือเรือนจำกลางบางขวาง.เรือนจำที่มีมาตรการรักษาความปลอดภัยที่ดีที่สุดและแข็งแกร่งที่สุดในประเทศไทย.เพราะฉะนั้นไม่น่าจะมีนักโทษคนใดสามารถหลบหนีออกจากเรือนจำแห่งนี้ได้.แต่เช้าวันที่ ๒๘ ธันวาคมที่ผ่านมา.นักโทษสี่คนพยายามหลบหนีออกจากคุกบางขวาง.สองคนหลบหนีออกมาได้.และยังลอบวางลู่อู่นจนถึงทุกวันนี้.ไอทีวิทอส์ครั้นนี้จะพาท่านผู้ชมเข้าไปในคุกบางขวางนะครับ. ไปดูเบื้องหลังของการแหกคุกครั้งนี้.และเราจะพาท่านผู้ชมไปดูสภาพความเป็นอยู่ของนักโทษซึ่งมีมากถึงหกพันสิบเอ็ดคน. ไปดูสภาพความเป็นอยู่ซึ่งหลายคนเชื่อว่าเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดการหลบหนีครั้งนี้.

ท่านผู้ชมครับ,นี่เป็นจุดที่ผู้ต้องขังสี่คนนะครับ.เช้าวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๑ นะครับ,ใช้ใบเลื่อยเลื่อยลูกกรงแล้วหลบหนีออกไป.ความจริงคุกบางขวางน่าจะเป็นคุกที่มีมาตรการรักษาความปลอดภัยที่ดีที่สุด.เป็นคุกที่แข็งแกร่งที่สุด.ทำไมเหตุการณ์อย่างนี้จึงเกิดขึ้นได้ครับท่านผู้บัญชาการครับ.

ข. ครับ.ก็เหตุการณ์อย่างนี้เกิดขึ้นก็เพราะเกิดขึ้นจากความ : : เรียกว่าภาระหนักมาก.เจ้าหน้าที่อัตราค่าถึงก็น้อย.เฉพาะในแดนสองนี่นะครับ,ผู้ต้องขัง ๘๘๓ คน.ในวันนั้นมีเจ้าหน้าที่ดูแลกันอยู่เพียงสามคน.อยู่เวรสามหลัก.หลักละหนึ่งคน.

ค. ในห้องนี้.ห้องที่มีผู้ต้องขังสี่คนพยายามหลบหนีไป.และหลบหนีไปได้สองคนเนี่ย,มีนักโทษนอนที่คนครับในห้องนี้.

ด. นอนอยู่ในห้องนี้ทั้งหมดสี่สิบสามคนครับ.

จ. ควรจะนอนซักกี่คน . ห้องนี้เหมาะสมที่สุด (หัวเราะ). จำนวนนักโทษที่อยู่ในห้องนี้นะครับ .

ข. คงจะเป็นซักสิบแปดคนหรือสิบห้าคน.

ค. สิบห้าคน.แต่วันนั้นสี่สิบสามคนนะครับ.นี่เป็นอัตราปกติที่ใช้กันอยู่ตามห้องขังต่าง ๆ. ตรงเหล็กก็ดูค่อนข้างที่จะหนาดี.ทำไมนักโทษถึงสามารถที่จะ:: อันดับแรกเลยคือ,เอาใบเลื่อยเข้ามาได้ยังไง.แล้วสามารถชักเลื่อยหนีไปได้โดยนักโทษคนอื่นไม่ได้บอกหรือว่าผู้คุมที่อยู่ข้างนอกไม่เห็น.

ด. ถามว่าใบเลื่อยขึ้นมาได้ยังไง.นี่ก็อยู่ในระหว่างการตรวจสอบนะครับว่าเค้าเข้ามาได้อย่างไร.และสำหรับว่าทำไมผู้ต้องขังที่อยู่ร่วมห้องนี้ทำไมไม่บอกนั้น,ก็ตอบไม่ได้นะครับ.แต่คิดว่าเค้ารู้.แต่ว่าเค้าจะบอกเพื่ออะไร.เค้าเป็นผู้ต้องขังด้วยกัน.เค้าอยู่ฝ่ายไหน.ความปลอดภัยในชีวิตร่างกายของเค้า.ถ้าเค้าบอกจะมีอะไรเกิดขึ้น.และที่สำคัญเค้าอาจจะต้องถูกข่มขู่ด้วยในเวลาหลบหนี,ก่อการ,หรือว่ากำลังทำงานอยู่.คิดว่าเค้าต้องถูกข่มขู่ด้วย.

จ. เท่าที่สอบสวนมาแล้วนะครับ.ผู้ต้องขังทั้งสี่คนใช้วิธีการแบบไหนครับ.ปีนขึ้นไปบนนี้.

ข. ปีนขึ้นไปบนนี้.แล้วก็ใช้ใบเลื่อยเลื่อย.

ค. ก็คงจะไม่ยากจะครับที่จะสรุปนะครับว่า,ผู้ต้องขังคนอื่นก็คงจะเห็น.เพราะว่ามันคงไม่ใช่เบาๆนะครับ,การเลื่อยเหล็ก.แต่ว่าท่านผู้บัญชาการได้พยายามสอบสวนหรือว่าคุยกับนักโทษคนอื่นมั๊ย .

ด. ก็คุยนะครับ.

จ. เค้ามีพฤติกรรมยังไงบ้าง . เค้าเตรียมการยังไงบ้าง .

ข. คุย.แต่ก็ไม่ได้ได้รับความร่วมมือเท่าไรหรอกนะ.บอกว่าไม่ทราบ.ไม่เห็น.เห็นก็ตอนเค้าไปแล้ว.อย่างนั้น.เค้าจะมาอุปนิสัย.บอกไม่รู้ไม่เห็นจริง ๆ.ต้องว่าอย่างนั้น.

ค. และท่านผู้บัญชาการคิดว่านักโทษทั้งสี่คนใช้เวลาเท่าไรครับ.ในการเลื่อยเหล็กทั้งหมด.กี่ชั้นนะครับที่เลื่อยเนี่ย .

ด. แปด.สองซีกสี่แปด.

จ. ใช้เวลาเท่าไรในการเลื่อย .

- ค. จากการสอบสวนคนที่เราจับกุมได้ณะอะ.เค้าบอกว่าปฏิบัติภารกิจแค่ห้าทุ่มถึงตีสาม. โดยช่วยกันเลื้อย. คนที่ไม่ได้ขึ้นมาเลื้อยก็คอยดูแลพรรคพวกอยู่ข้างล่าง. ไม่ให้ใครที่รู้ที่เห็นคอยส่งข่าวหรือส่งเสียงดังหรือเป็นเหตุกับผู้อื่น. ก็คอยควบคุมกำกับอยู่ข้างล่าง. ใช้เวลาประมาณตีห้า โมง.
- ณ. อืม ! ผ่านถูกกรงนี่ออกไปก็เป็นแค่เพียงจุดเริ่มต้นเท่านั้นเองนะครับ. ข้างนอกมีกำแพง. มีกระแสไฟฟ้ากั้นอยู่. และกำแพงคงไม่ใช่ชั้นเดียว. หลายชั้นกว่าจะหนีจากแดนตงนี่ออกไปได้. ทำไม่ถึงหนีออกไปได้ . ในเมื่อก็ดูมีมาตรการรักษาความปลอดภัยค่อนข้างจะหนาแน่นดี.
- ค. มันก็สาเหตุก็กำลังคนไม่พอ. ดูมอได้ทั่วถึงนะอะ. อย่างที่เรียนให้ทราบแล้วนะครับว่า. จุดนี้มีผู้ดูแลเพียงคนเดียว. แล้วเราอยู่ข้างล่าง. ขณะที่เราปฏิบัติหน้าที่อยู่ข้างล่าง. เราก็ไม่รู้. ไม่สามารถที่จะมองขึ้นมาถึงข้างบนได้. และขึ้นมาตรวจสอบเองก็ไม่ได้. เพราะว่าทางขึ้นมาซึ่งเป็นทางเดินเฉย. ก็เป็นที่นอนของผู้ต้องขัง. เคียวนี่ไม่ว่าที่ไหนนอนทางเดินกันทั้งนั้น.
- ณ. หมายความว่าที่เดินข้างนอกปกติเนี่ยเวลากลางวันใช้เป็นที่พักนอนของผู้ต้องขังด้วย . ทำไม่ครับ. ที่นอนไม่พอ .
- ค. ไม่พอครับ. คอบได้คำเดียวว่าไม่พอ.
- ณ. ถ้าผู้ต้องขังต้องนอนบนทางเดิน. ก็แสดงว่าผู้คุมก็ไม่สามารถมาเดินตรวจได้ .
- ค. ไม่สามารถมาดูแลได้เลย.
- ณ. แล้วปกติเวลากลางวัน ใครเป็นคนดูแลผู้ต้องขังข้างในนี้ครับ .
- ค. ในห้องแต่ละห้องขังของผู้ต้องขังนอนอยู่เนี่ยนะครับ. เราก็จะมียามซึ่งจัดให้ผู้ต้องขังดูแล. ช่วยดูแล. ช่วยเจ้าพนักงานดูแลอีกชั้นหนึ่ง. ทั้งนี้ทั้งนั้นเพื่อเวลาเมื่อเหตุการณ์หรือมีความไม่สงบเรียบร้อยเกิดขึ้นในห้องขังก็จะได้แจ้งให้เจ้าหน้าที่ซึ่งไม่สามารถจะเข้ามาดูแลข้างในได้ทราบ. แต่ก็คราวนี้ก็ได้รับแจ้งข่าวเหมือนกัน. แต่ว่าเค้าไปแล้วเวรยามข้างในนี้เป่ามกหวีด. ก็ได้รู้เหตุว่ามีอะไรเกิดขึ้น.
- ณ. ครับ. ครับ. และการที่ผู้ต้องขังทั้งสี่คนกล้าพอที่จะหนีจากห้องนี้ไปทั้งที่รู้ว่าข้างนอกยังมีกำแพงอีกหลายชั้นอยู่ นะครับ. มีทั้งเวรยามรักษาการอยู่. มีทั้งกระแสไฟฟ้าอยู่. ก็แสดงว่าก็ต้องมีความมั่นใจพอสมควรว่าจะสามารถหนีออกไปได้. เค้าจะรู้ทางหนีที่ไล่. หรือว่ามีคนข้างนอกคอยช่วยเค้าอยู่สักส่วนหนึ่งหรือเปล่าครับ .
- ค. ผมว่าไม่มีครับ. ที่เค้าไปเพราะว่าโทษเค้าสูง. อัง ังก็ต้องไป. ไปดีกว่าอยู่. ใครจะอยากอยู่ติดคุก. เพราะว่ายัง ัง ะเนี่ย. มันยังมีโอกาส. ถ้าอยู่ก็ติดคุกไปนาน. โทษสูงจำเป็นต้องไป.
- ณ. สี่คนนี้เป็นผู้ต้องขังหายาเสพติด.
- ค. ยาเสพติดคนนึง. แต่ถูกจับได้ตั้งแต่ที่แรกครับ.
- ณ. ครับ. ทั้งสี่คนนี้ร่วมมือกันหรือเปล่า. เป็นแผนการที่ทำด้วยกันทั้งสี่คนหรือว่ามีใครต้องพลอดตกกะใดพลอยใจไป ด้วย.
- ค. จากการสอบสวน. ไม่ใช่หรือครับตกกะใดพลอยใจ. ก็น่าจะมีซักสองคน. แต่ด้วยการใหญ่จริง ๆ นั้นถูกจับได้. ไปไม่รอด. และอีกคนที่กำลังติดตามอยู่ในสองคนนั้นนะครับ. คิดว่าเป็นตัวการ. คิดว่านะครับ. ส่วนสองคนที่จับได้นั้นตามเค้าไปอย่างนั้นเอง. ที่ตามเค้าไปเพราะ โทษสูง. มีโอกาส ไปก็ไป. แต่แผนการณ์คาดว่าไม่มี.
- ณ. จะเกิดอะไร ในเช้าวันนั้นถ้ามีผู้คุมซักคนนึงเดินมาพบผู้ต้องขังสี่คนกำลังพยายามหลบหนีอยู่. ในการปฏิบัติปกติเป็น ัง ัง .
- ค. น่ากลัวมาก. เพราะว่าเวรยามที่รับผิดชอบอยู่ในเรือนจำจะมีพลัดละหนึ่งคน. ตามคนจริง. แต่ว่าอยู่ที่ละหนึ่งคน. พลัดหนึ่งอยู่. พลัดสองพลัดสามนอน. พลัดสองอยู่. พลัดหนึ่งพลัดสามนอน. มีอาวุธประจำตัวตามกฎหมายคือกระบองไม้หนึ่งอันเท่านั้น. ถ้าหากว่าวันนั้นจะเอ็กกันเข้าคือหน้าคอคดา. ผมก็ไม่ทราบว่าอะไรจะเกิดขึ้นกับเจ้าหน้าที่ของเรา นะครับ. เพราะว่าคนที่ตั้งใจจะไปกับคนที่ป้องกันนั้นก็มองเห็นอยู่ว่าคนที่ต้องการจะ ไปนั้นก็จะต้องใช้ความรุนแรง. ผมคิดว่าอาจจะต้องเสียใจกันมากกว่านี้.

- ณ. ครับ.นี่เป็นทางเดิน.กลางวันเดินได้นะครับ.แต่ว่ากลางคืนท่านบอกว่าเป็นที่นอนของนักโทษ .
- ต. ถูกต้องครับ.เพราะว่าในห้องไม่พอนอน.ปกติเราอนในห้องประมาณสิบห้าคน.แต่ตอนนี้ยี่สิบกว่าคน.และยังไม่พอ.ต้องนอนข้างนอกข้าวเย็นไปหมด.เป็นที่น่ากลัวอันตรายมากครับจริง.มันจำเป็นนะครับ.ถ้าไม่นอนจริงนี้ก็ไม่รู้จะนอนตรงไหน.
- ณ. ในคุกบางขวางมีผู้ต้องขังทั้งหมดขณะนี้หกพันสิบเอ็ดคน.
- ต. หกพันสิบเอ็ดคน.และยังมีเข้ามาเรื่อย ๆ.
- ณ. แล้วความจริงมันควรจะมีซักเท่าไรถึงจะเหมาะสมกับคุกแห่งนี้ .
- ต. มันควรจะอยู่ซักสามพันแปดถึงสี่พันคน.
- ณ. แสดงว่าทุกวันนี้มากกว่าจำนวนปกติถึงเท่าตัวทีเดียว .
- ต. ครับ.
- ณ. แล้วทำไมกับนักโทษที่ค้องนอนบนพื้นยังงี้.มันมีทางหรือการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าจะต้องทำยังไง.จะต้องให้นอนอย่างนี้ต่อไป .
- ต. จะค้องนอนอย่างนี้ครับ.
- ณ. ผู้ใหญ่ทราบมั๊ยครับ.ผู้ใหญ่ที่ดูแลทางคุกบางขวางอยู่.
- ต. ทราบครับ.ทราบ.ท่านเองก็กำลังหาทางแก้ไขอยู่.โดยที่ทางงบประมาณมาสร้างถนนเพิ่มเติม.แต่ผมคิดว่าต้องใช้เวลาอีก.คิดว่านโยบายของท่านผู้ใหญ่นั้นก็คงจะสัมฤทธิ์ผลนะครับ.เพราะว่าในขณะที่นี้ะครับ.เป็นที่ทราบ โดยทั่วกันว่าปัญหาหนักหนาทั้งหลายนั้นมาอยู่ที่เรือนจำ.เพราะว่าค้องรับภาระหนักทั้ง ๆ ที่เป็นปลายกระบวนการ.เป็นปลายเหตุ.แต่เราก็ค้องรับผิดชอบอย่างที่เราเห็นอยู่.
- ณ. อืม ! การจัดให้ผู้ต้องขังนอนข้างในกับข้างนอกนี้ใครเป็นคนจัด.หรือว่าที่ใครที่มัน.
- ต. เจ้าหน้าที่เค้าจัดอะ.ใครมีความประพฤติเรียบร้อย.ดูแลว่าปลอดภัยเราก็มาไว้ข้างนอก.
- ณ. ครับ.อือ!เป็นเรื่องจริงสิครับที่บอกว่าด้านอนแออัดกันอย่างนี้เข้าห้องน้ำกลับมาที่นอนก็หายไปแล้ว.
- ต. เป็นเรื่องจริง.
- ณ. มันมีผลต่อความรู้สึก.ต่ออารมณ์ของผู้ต้องขังมั๊ยครับ .
- ต. แน่นอน.เพราะว่าคนที่ต้องโทษจำคุกเนี่ยขณะอะ.ในค้ำร่างกายเนี่ย.ในค้ำจิตใจมันก็มีอิทธิพล.เพราะอยู่ในคุก.ที่นี้ทางจิตใจก็ถูกบีบคั้น.มากถูกบีบคั้นทางด้านร่างกายอีก.ทำให้อาจจะเกิดอะไรหลาย ๆ อย่างทางความคิดนะอะ.ผมคิดว่าเป็นอย่างนั้น.
- ณ. สภาพที่ท่านพูดถึงที่นักโทษต้องมานอนที่ทางเดินนี้เกิดมาแล้วก็ปี ครับ .
- ต. เป็นมาประมาณสี่ปี.ประมาณสี่ปี.ความแออัดหนาแน่นเกิดขึ้นอย่างนี้ประมาณสี่ปี.หรืออย่างน้อย ๆ ก็ค้องสามปี.เพราะว่ามันเพิ่มขึ้นเป็นเท่าตัวทั้ง ๆ ที่เจ้าหน้าที่ของเราทั่วประเทศขณะนี้ะครับคงที่.ในขณะที่ผู้ต้องขังเพิ่มขึ้นทุกวัน.ไม่ใช่เจ้าหน้าที่ของเราอยู่คงที่.อาจจะถูกถดถอยด้วยซ้ำ.แต่ผู้ต้องขังเพิ่มขึ้นทุกวัน.แม้กระทั่งเรามีเรือนจำเกิดขึ้นใหม่ตั้งเจ็ดแปดแห่ง.อัตรากำลังก็ไม่ได้เพิ่ม.ก็ใช้เกลี่ยเอาจากเจ้าหน้าที่ที่มีอยู่แล้ว.นี่ก็เป็นภาระอันใหญ่หลวงของกรมราชทัณฑ์.เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์นั้นทำงานด้วยความเสี่ยง.มีความเสี่ยงสูง.ความปลอดภัยในการทำงานนั้นมีน้อยมากอย่างที่เห็นเมื่อ.ที่นี้ะครับมีผู้ต้องขังประมาณเก้าร้อยคน.กลางวันเรามีเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมดูแลอยู่สิบสี่คน.
- ณ. ซึ้งเป็นจำนวนที่น้อยมากเมื่อเปรียบเทียบกับแล้ว.
- ต. อะ.ถ้าเป็นวันหยุดก็จะมีเพียงสิบคน.กลางคืนแค่สามคน.
- ณ. เจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ดีปลอดภัยหรือเปล่าอะ .

- ค. อันนี้ก็มีอีกจะตอบ.เพราะว่า :: คิดของก็แล้วกันนะอะ.เพราะว่ามันก็เป็นภาวะที่สูง.ภาวะที่หนักมากนะครับ.อย่าง
เก๋าร้อยต่อสิบสี่คนเนี่ย.ถ้ามันมีอะไรเกิดขึ้นก็อาจจะต้องเกิดขึ้นนะอะ.วันใดวันหนึ่งก็ต้องเตรียมพร้อมอยู่เสมอ.รับ
สถานการณ์อันนั้นนะครับ.
- ก. ครับ.ขณะนี้บางช่วงมีผู้ต้องขังหกพันสิบเอ็ดคน.จำนวนเจ้าหน้าที่เท่าไรจะครับ .
- ค. สี่ร้อยยี่สิบห้าคน.แต่ว่าสี่ร้อยยี่สิบห้าคนนี้ไม่ได้สัมผัสกับคนเหล่านี้ทั้งหมด.เพราะว่าเราจะ
- ก. ต้องมี
ก็คนครบที่มีหน้าที่
- ดูแล โดยตรงกับนักโทษเหล่านี้.ที่ต้องสัมผัสชีวิตกันทุกวันเลย
- ค. ร้อยเจ็ดสิบแปดคน.
- ก. ร้อยเจ็ดสิบแปดคนต่อหกพันสิบเอ็ดคน.
- ค. ก็ ::
- ก. มันควรจะเป็นเท่าไรถึงจะเหมาะสม .
- ค. โอ๊ย ! มันน่าจะเป็นหนึ่งต่อห้าครับ.มาตรฐานทั่วไปต้องหนึ่งต่อห้า.
- ก. นี่เป็นเท่าไร.หกพันสิบเอ็ดคนต่อร้อยเจ็ดสิบแปดคน.
- ค. อันนี้ต้องไปคิดเป็นการบ้านเอง.เพราะว่าเป็นภาวะที่หนักหนามาก.
- (พักโฆษณา)
- ก. ในจำนวนนักโทษที่รอการประหารอยู่ร้อยเจ็ดสิบคนนี้มีนักโทษต่างชาติอยู่ด้วยหรือเปล่า .
- ค. มีนักโทษต่างชาติอยู่สิบเจ็ดคนนะครับ.อินโดนีเซีย ???
- ก. ส่วนใหญ่นักโทษในแดนนี้เป็นนักโทษความผิดอะไรบ้างครับ .
- ค. ชีวิตร่างกายและยาเสพติด.
- ก. ในหนึ่งปีที่ผ่านมา.ปี ๒๕๔๑.ได้มีการประหารนักโทษไปบ้างหรือเปล่า.
- ค. ที่จำได้มีสองรายครับ.สองราย.เมื่อเดือนธันวาคม.เมื่อเดือนตุลาคมกับสิ้นเดือนพฤศจิกายนสองคนนะครับ.
- ก. วิธีการประหารทุกที่เค้าใช้อะไรครับ .
- ค. ตามกฎหมายนะครับ.คือผู้ที่ถูกพิพากษาให้ประหารชีวิตนั้นให้เอาไปยิงทิ้งเสียให้ตาย.ก็ต้องยิงอย่างเดียว.ตาม
กฎหมายอาญาครับ.
- ก. แล้วคิดว่าปีนี้จะต้องมีการประหารอีกมั๊ย .
- ค. ก็รออยู่อีกห้าหกคนเนี่ยนะครับ.
- ก. นี่คิดว่าเค็ดขาดแล้ว.รอการประหาร.
- ค. เอ้อ :: รอ,รอฎีกาครับ.คนเหล่านี้ถูกละทิ้งแล้วฎีกาคือ ในหลวง.ถ้าฎีกาคกหมายความว่าไม่ได้รับการอภัยโทษ.จะ
ต้องดำเนินการตามคำพิพากษา.
- ก. มีเสียงทักท้วงจากองค์กรสิทธิมนุษยชนมาตลอดนะครับ.เกี่ยวกับเรื่องการประหารชีวิต.ทางผู้บัญชาการคิดยังไงกับ
วิธีการนี้ครับ .
- ค. ก็คิดอยู่.แต่ว่ามันคงอยู่ในใจนะอะ.แต่ความจริงแล้วผมก็จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายของประเทศไทย.คือประหาร
ชีวิตก็ต้องเอาไปยิงทิ้งให้ตายตามกฎหมาย.คงจะเป็นไปอย่างอื่นไม่ได้.ถ้าจะเป็นไปอย่างอื่นก็ต้องแก้กฎหมาย.คือ
ผมเป็นผู้ปฏิบัติ.มาอย่างไรก็ต้องไปอย่างนั้น.ตามกฎหมายนะครับ.เราไม่มีทางเลือก.ทางเลือกไม่มี.
- ก. เพราะฉะนั้น ใครก็ตามที่เข้าไปในดินแดนนี้แล้ว โอกาสที่กลับออกมา ก็ยังมี .
- ค. มีครับ.ยังมี.
- ก. กุณสุรชัย แซ่ด่านนักโทษคอมมิวนิสต์นะครับ.ที่ถูกกล่าวหาว่าเป็นคอมมิวนิสต์ก็เคยอยู่ในดินแดนนี้เหมือนกัน.
- ค. แต่ผมไม่เคยสัมผัสกันนะอะ.สัมผัสตอนที่เค้าหันออกไปแล้ว.ตอนนี้เค้าเป็น??? ก็เคยพบกับเค้าอยู่เหมือนกันครับ.

- ก. คุณสุรชัยได้อยู่ในนี้. แล้วก็อยู่ในหลายส่วนของคุกแห่งนี้เหมือนกับนระครับ. และออกไปได้มีการพูดคุยถึงคุกบางขวาง ในแง่ที่เป็นเชิงลบพอสมควร. เกี่ยวกับสภาพความเป็นอยู่. ท่านคิดว่าจริง ๆ แล้วสภาพคุกบางขวางเนี่ยที่นักโทษบางคนออกไปแล้วอาจจะบอกว่าเป็นนรกเนี่ยมันมีส่วนจริงมั๊ย.
- ค. ก็สรวรค์อยู่ในนอกนรกอยู่ในใจครับ. ผมว่าความเป็นอยู่เค้าก็อยู่ได้ตามอัธยาศัย. ไม่ถึงกะคิดนรก. แต่ที่นี้ว่าใจของคนที่อยู่ในสภาวะอย่างนี้เค้าจะคิดมากไปเอง. เราดูแลเค้าตามมาตรฐานสากลของมาตรฐานขั้นต่ำของสหประชาชาติ ที่ไว้ดูแลผู้ต้องขัง. ไม่ใช่ที่เราทำตามอำเภอใจ. เราทำตามกฎ, ตามกติกาและอยู่ในขอบข่ายของมนุษยธรรม. เป็นอย่างนั้น.
- ก. ครับ. คนที่มีเงิน. คนที่มีอิทธิพลเข้ามาอยู่ข้างในคุกนี้สามารถมีชีวิตที่ดีกว่านักโทษคนอื่น ๆ มั๊ยครับ .
- ค. อันนี้คือหลักความจริงของสังคมทั่วไป. มันอาจจะไม่มีเป็นไปได้นะอะ. แต่ว่าอย่างไรก็ตามคนที่สตาจค์หรือ ไม่มีสตาจค์ก็ต้องอยู่ในกฎข้อบังคับอันเดียว. แต่คิดว่าเค้าอาจจะมีชีวิตที่ดีได้. นี่ก็อาจจะเป็นเพราะว่าเค้าอาจจะ :: สมมุติเค้ามีสตาจค์นี่นะ. เค้าจะกินขนม. เค้าก็แบ่งไปให้เพื่อนกินบ้าง. ก็เป็นน้ำใจของคนไทย. อาจจะเป็นอย่างนั้นก็ได้. แต่จริง ๆ แล้วนี่ทุกคนอยู่ในกฎข้อบังคับอันเดียวกัน.
- ก. จะไม่มีการได้รับการปฏิบัติที่แตกต่างจากนักโทษคนอื่น .
- ค. ไม่มีครับ. เพราะเราจะทำอย่างจ้งได้จ้ง. ในเมื่อคนตั้งเจ็ดร้อยแปดร้อยคนเค้ามองเราอยู่.
- ก. มีคนที่จะทำเป็นอาชูปริมาณเอาดาไปไว้บ้างหรือเปล่า .
- ค. ก็ไม่มันอะ. คิดว่าไม่มันอะ. แต่อย่างไรก็แล้วแต่เนอะ. เราอยู่กับหมู่มากนะอะ. อันนี้เราก็ไม่สามารถจะไปเห็นได้. แต่กฎระเบียบมีอยู่. แต่ว่าคนมันเยอะนะอะ. เท่าที่ผ่านมานี้เคยพบอยู่ครั้งหนึ่งเค้าส่งมาทางไปรษณีย์พันธ์. ยัดเข้าไปในหลอดขยายสีฟีน. ซึ่งเราก็ตรวจค้น. เราก็พบ. เป็นอย่างนั้น.
- ก. แล้วภายในคุกข้างในมีการซื้อขาย, มีการเสกกันหรือเปล่า .
- ค. อันนี้เท่าที่เห็นก็ยังไม่ได้พบนะครับ. จะมีหรือไม่มีผมก็ยังไม่ตอบไม่ได้. แต่คิดว่าไม่มีมากกว่า. มีด้อยคำที่กล่าวไว้ว่า, แหม! อยู่ในคุกก็เสกกันให้เกร่อไปนะอะ. นี่ผมว่าของสิ่งใดที่มันยากมันก็ยิ่งแพง. เพราะฉะนั้นถ้าของนอกฤดูกร้อยบาท, เข้ามาในคุกมันยาก. เส้นทางลำบาก. มันอาจจะต้องเป็นพันนะครับ. เพราะฉะนั้น ในการที่จะมีกัน ให้เกร่อเป็นไปไม่ได้. ถ้ามีอาจจะมินิก ๆ หน่อย ๆ. แล้วแบ่งพวก ๆ กัน. แต่จะเสกกันอย่างสะดวกสบายคงไม่มี. เพราะเจ้าหน้าที่เราก็ดูแลอยู่พอสมควร. และอีกอย่างยาเสพติดมีคนส่วนมากคนจะไม่ชอบ. เพราะฉะนั้นถ้ามีอะไรเราจะได้ทราบกัน.

(พักโฆษณา)

- ก. นี่เป็นส่วนหนึ่งของเรือนจำบางขวาง. แต่ไม่ใช่ที่คุมขัง. เป็นที่ฝึกวิชาชีพให้ผู้ต้องขังนะครับ. นี่เป็น โรงฝึก วิชา.
- ค. โรงง เนสี วิชาชีพช่างทอ.
- ก. ทั้งหมดมีที่โรงงานครับในการฝึกให้ผู้ต้องขังได้เรียนรู้วิชาชีพเหล่านี้.
- ค. ที่เรือนจำนี้มีด้วยกันสิบ โรงงาน. มีทั้งช่างไม้, ช่างปูน, ช่างแกะสลัก, ช่างฝ้าฉาบ, ช่างทอ, ช่างโลหะ, ช่างตีหม้อ.
- ก. ให้ความรู้ถึงระดับไหนครับ. ออกไปทำงานได้เลขหรือเปล่าครับ .
- ค. คืออย่างนี้เนอะ. คือหน้าที่ของกรมราชทัณฑ์เนี่ยจะต้องทำการพัฒนาชีวิตของคนเหล่านั้นด้วย. ทั้งนี้เพื่ออะไร. เพื่อให้เค้าเป็นคนที่มีศีลธรรมจรรยา. มีวิชาชีพติดตัวไป. มีความรู้พื้นฐานทางด้านสามัญ. เพราะฉะนั้นเรือนจำทุกแห่งก็จะทำอย่างนั้นนะอะ. ในด้านการฝึก วิชาชีพก็จะต้องทำให้ผู้ต้องขังมีวิชาความรู้ติดตัวไป. เมื่อพ้นโทษแล้วจะได้นำไปประกอบอาชีพเลี้ยงตัวเอง. เลี้ยงครอบครัว. เพื่อที่จะเข้าไปอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข. ส่วนทางด้านอาสาสมัคร. ส่วนการสอนกันตั้งแต่อ่าน ไม่ออกเขียน ไม่ไค้จนถึงระดับประถมระดับมัธยมและระดับอุดมศึกษา. ทางด้านมธช. นะอะ. ส่วนการพัฒนาจิตใจนั้นก็สอนทางธรรมศึกษาโดยนิมนต์พระจากวัดต่าง ๆ , วิฑยากรจากวัดต่าง ๆ . แล้วก็ผู้นำที่มีความรู้ทางศาสนา มาช่วยขัดเกลาเพื่อที่เค้าจะได้ดำเนินในความคิด. กลับเนื้อกลับตัวเป็นคนดีสืบไป. เราทำกันอย่างนี้นะอะ. โดยเฉพาะอย่างยิ่งโดยทั่ว ๆ ไปแล้วเนี่ย. ในเรือนจำต่าง ๆ จะมีการเตรียมการปลดปล่อย. คือก่อนปลดปล่อยตีเดือน

เราจะมีการสอนวิชาพระขรรค์สั้นให้. โดยได้รับความร่วมมือจากศูนย์การศึกษาหอเรียน กรมพัฒนาฝีมือ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมอะไรเงี้ยนะมาช่วย. วิชาที่เราฝึกให้มันเป็นวิชาที่เป็นไปตามความต้องการของตลาด. เป็นคันว่าช่างปูกระเบื้อง, ช่างกรออิฐ, ช่างประปา, ช่างเดินสายไฟ, ช่างมุงถวดเหล็กคัดอะไรเหล่านั้นเป็นคัน. ช่างเครื่องซ่อมมอเตอร์ไซค์ซ่อมเครื่องยนต์ขนาดเล็ก. เพื่อที่เค้าจะได้มีวิชาติดตัวไป. เมื่อหันโทษแล้วจะได้นำวิชาความรู้นี้ไปประกอบเลี้ยงชีพเลี้ยงครอบครัวต่อไป.

- ก. ผู้ต้องขังระดับไหนครับที่ได้มีโอกาสมาฝึก วิชาชีพเหล่านี้. ใครเป็นคนคัดเลือกหรือว่าผู้ต้องขังสมัครมาเข้ารับการฝึกหัดครับ.
- ค. สำหรับที่บางขวางนี่นะครับ. เป็นเรือนจำที่รับโทษตั้งแต่สามสิบปีขึ้นไปจนถึงประหารชีวิต. และที่แดนแปดนี่นะครับมีโรงงานต่างๆ อยู่สิบ โรงงานด้วยกัน. ผู้ต้องขังที่จะมาอยู่ที่แดนแปดนี่จะต้องมีโทษต่ำกว่าสี่สิบปีลงมาจึงจะมาอยู่ที่นี้ได้. ส่วนการจะให้ฝึก วิชาชีพวิชาไหนนั้นนะครับ. เรามีคณะกรรมการประชุมกัน. แล้วก็มีการจำแนก. เรียกว่าการจำแนกลักษณะผู้ต้องขังว่าการที่คนใครจะเข้าไปอยู่โรงงานใด. ฝึกอาชีพประเภทไหนก็ต้องขึ้นอยู่กับหลาย ๆ ปัจจัยด้วยกัน. เป็นคันว่าอายุ, ความถนัด, ทักษะ, อะไรหลาย ๆ อย่างนะฮะ. แล้วเราจึงจะพิจารณาว่าใครควรจะอยู่ในโรงงานใด. แต่อย่างไรก็ตามนะ. ที่บางขวางเนี่ยเป็นที่คุมขังที่มีโทษยาว. เพราะฉะนั้นคนที่เข้ารับการฝึก วิชาชีพมีบางคนที่แทบจะครบทุกสาขา. เพราะว่าโทษมันยาว. จบสาขานี้แล้วก็ไปต่อสาขานั้น. จบช่างไม้ไปช่างปูนช่างแกะสลักช่างโลหะ. ช่างอะไรก็ว่ากันไป. ส่วนมากผู้ต้องขังที่นี่จะมีฝีมือดีกว่าที่อื่น. เพราะว่าเค้าต้องโทษนานนะครับ.

(พักโฆษณา)

- ก. จากบนหอคอยแห่งนี้นะครับเราเห็นเกือบทุกจุดของทุกบางขวาง. ท่านผู้บัญชาการมองลงไปแล้วมีความรู้สึกเชื่อมโยงครับว่าทุก, โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่นี้สามารถทำให้คนที่เป็คนักโทษเป็นคนดีได้.
- ค. เชื่อว่าทำได้ครับ. ส่วนหนึ่งนะฮะ. เพราะว่าหน้าที่หลักของกรมราชทัณฑ์นะฮะ. เรามีอยู่ข้อหนึ่งคือการพัฒนามนุษย์ของผู้ต้องขังให้กลับตัวเป็นพลเมืองดี. ออกไปสู่สังคม. อยู่ร่วมกับสังคมภายนอกได้อย่างปกติสุข. เชื่อครับว่าส่วนหนึ่งเราจะทำให้คนทั้งหลายเหล่านั้นกลับเนื้อกลับตัวเป็นคนดีได้. แต่อย่างไรก็ตามนะครับ. ก็คงที่พระพุทธรเจ้าท่านว่านะครับ. บัวสี่เหล่า่านะครับ. บางคนที่อาจจะกลับเนื้อกลับตัวได้. บางคนที่พอทำมาๆ. บางคนที่อาจจะไม่ได้รับอะไรเลย. ก็เป็นได้ครับ.
- ก. ท่านคิดว่าซีกที่เปอร์เซ็นต์ที่อยู่ที่นี่แล้วออกไปแล้วกลับมาอีก .
- ค. ในสมัยก่อนนะครับ. เราต้องดูลักษณะความผิดด้วย. ลักษณะที่ผิดเกี่ยวกับหนัก ๆ . ชีวิตร่างกายอะไรอย่างเนี้ยนะฮะ. ก็ออกไปแล้วก็อาจจะกลับเนื้อกลับตัวเป็นคนดีได้. แต่วาระยะหลัง ๆ เนี่ย. ทฤติกรรมในสังคมมันเปลี่ยนไปมากมายนะครับ. ความผิดทั้งหลายมันเกิดขึ้นนี้อาจจะ :: คนระยะหลัง ๆ นี้ก็อาจจะได้รับการดูแลเรื่องสิทธิธรรมจรรยาน้อยลงไป. นิสัยใจคอก็อาจจะเปลี่ยนไป. ก็ผมก็ไม่แน่ใจว่าจะได้แค่ไหน. แต่ทั้ง ๆ ที่เราอยู่อย่างนี้. แต่เราก็ทำนะครับ. กรมราชทัณฑ์เนี่ยทำเพราะเป็นหน้าที่ที่จะต้องพัฒนามนุษย์. สร้างเค้าให้กลับเนื้อกลับตัวเป็นพลเมืองดี. ให้เค้ากลับไปสู่สังคมได้. และก็อยู่กับครอบครัวได้อย่างปกติสุข. เราทำอยู่นะครับ. ตั้งแต่อบรมรมนุษย์โดยธรรมศึกษา. นิมนต์พระมา. นิมนต์ผู้มีความรู้ทางศาสนาอื่นมา. เจ้าหน้าที่เรือนจำว่ากันเอง. นอกจากนั้นก็มีการสอนธรรมะ. ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับสายสามัญก็สอนให้นะครับ. เป็นคันว่าคนที่อ่านหนังสือไม่ออกเขียนไม่ได้เราให้สอนให้. สอนไปจนถึงประถมชั้นมัธยมไปจนถึงชั้นมัธยมศึกษา. จนถึงชั้นอุดมศึกษา. ซึ่งขณะนี้ที่นี้ทำอยู่. เป็นงานของมตร. เค้าก็ทำอยู่. ก็ไม่ใช่เฉพาะที่นี้นะ. ทุกแห่ง. เรือนจำทุกแห่งทำอยู่. ทั้งนี้ทั้งนั้นก็เพื่อให้เค้ากลับเนื้อกลับตัวเป็นพลเมืองดี. นอกจากนี้อาจจะมีสายวิชาชีพอีกนะครับ. วิชาชีพที่สอนกันจะแทบทุกสาขาที่เป็นประโยชน์กับบุคคลทั่วไป. เพื่อที่จะเป็นอาชีพติดตัวไป. แล้วเป็นอาชีพเลี้ยงตัวเลี้ยงครอบครัวและเข้าอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข. ก็ทำอยู่ทั่วประเทศไทยในขณะนี้ครับ.
- ก. ผู้ต้องขังที่มีหกพันกว่าคนทั้งหมดก็ต้องโทษฉุกเฉินทั้งหมดทั้งนั้น. คิดทุกอย่างน้อยสี่สิบปีขึ้นไป.
- ค. ตามสิบปีขึ้นไป.

- ก. ตามสิบปีขึ้นไป. นักโทษที่มาอยู่ที่นี่มีความหวังในชีวิตเหลือมือครับ .
- ค. ก็มือฐานะชะ. มืออยู่ว่าเมื่อไหร่จะออกโทษ. ก็มืออยู่จุดนั้น. ความหวังในชีวิตก็มืออยู่ว่าเมื่อไหร่จะออกโทษ. เพราะว่าที่นี่เราได้รับผู้ต้องขังจากทั่วประเทศ. โครที่ถูกคัดสรรตั้งแต่ตามสิบปีขึ้นไปจนถึงประหารชีวิตจะมาอยู่ที่นี่. เพราะฉะนั้นพลเมืองที่นี่จะแออัดพอสมควร. ความหวังของเค้าทั้งหลายก็คือเมื่อไหร่จะมือออกโทษ. ก็เป็นสิทธิทางกฎหมายของเค้าที่จะได้รับ.
- ก. แคนักโทษที่โดนโทษในข้อหาเพศคดีจะไม่ได้รับการออกโทษ. และนี่เป็นสาเหตุหนึ่งที่เชื่อกันว่าอยู่เบื้องหลังของการพยายามแหกคุกทั้งหลาย. ที่นี่ปัญหาเรื่องนี้เป็นขังใจครับ .
- ค. ก็เป็นความกดดันที่สูงมาก. เพราะว่าหน่วยงานของราชทัณฑ์เป็นผู้รับผิดชอบ. เป็นปลายเหตุก็ต้องรับผิดชอบความทุกข์ความกดดันทั้งหลายมาอยู่จุดนี้. ถ้าหากว่าผู้ต้องขังที่ต้องโทษเกี่ยวกับเพศคดีไม่ได้สิทธิและประโยชน์ต่าง ๆ แล้วเนี่ยครับ, ก็ภาวะจิตใจของเค้าก็คงจะต้องเปลี่ยนไป. ความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ก็จะต้องเพิ่มมากขึ้น. อันนี้เป็นปัญหาใหญ่ของกรมราชทัณฑ์และเรือนจำ.
- ก. ทุกครั้งที่มีการออกโทษก็ต้องมีคนที่มีคหหวัง. ปกติแล้วเรารับสถานการณ์อย่างนี้ขังใจบ้างครับ . เราว่าจะต้องมีคนที่มีคหหวังและอาจจะทำอะไรที่ราคาไม่ถึงเหมือนกันขังมือครับ .
- ค. คือสมัยก่อนนะครับ. ทุกคนมีสิทธิได้รับพระราชทานออกโทษ. แต่ว่ามากบ้างน้อยบ้าง. คนที่ประพฤติตัวไม่ค่อยดี. เหมือนอยู่ในชั้นต่ำหน่อยก็ได้น้อย. แต่คนที่อยู่ในชั้นที่สูง. เป็นคนว่าชั้นเยี่ยมเนี่ยก็จะได้รับส่วนลดมาก. การจะได้ออกโทษนั้นขึ้นอยู่กับพระราชกฤษฎีกาแต่ละครั้งไปว่าจะได้มากได้น้อยแค่ไหน. แต่ถ้าไม่มีใครได้บ้างเลยนั้น. คนที่ไม่ได้ก็จะต้องคิดมากเอาการทีเดียวครับ. เพราะความหวังอยู่ตรงนั้น .
- ก. นักโทษแต่ละคนที่เข้ามาที่นี่นะครับ. โคอเจตแล้วใช้เวลาซัก: สมมุติว่าถูกคัดสรรเข้าคุกที่สิบปีจะต้องใช้เวลาอยู่ในคุกบางขวางนี่นานเท่าไร. ถ้าได้รับการออกโทษตามขั้นตอนปกติ.
- ค. แหม! เรื่องนี้เนี่ยครับ. การพระราชทานออกโทษเนี่ยชะก็มีทางนะครับ. ก็โทษซักที่สิบปีเนี่ยผมว่าอาจจะต้องอยู่ถึงสิบปีสิบปีทีเดียว. เพราะว่าออกโทษนั้นไม่มี. แต่เค้าจะได้รับการลดโทษตามขั้นของเค้า. หมายความว่าผู้ต้องขังเข้ามาเนี่ยจะมีขั้นนะครับ. เข้ามาเมื่อศาลตัดสินแล้วจะอยู่ในชั้นกลาง. แล้วเราจะมีพิจารณาชั้นของผู้ต้องขังหกเดือนต่อหนึ่งครั้ง. ถ้าเข้ามาอยู่กับเราจากชั้นกลางเมื่อหกเดือนเค้าดีเราก็จะเลื่อนให้เป็นชั้นดี. อีกหกเดือนก็จะเป็นชั้นดีมาก. อีกหกเดือนก็จะเป็นชั้นเยี่ยม. ถ้าหากว่าอยู่กับเราไม่ดีก็จะลดลงไปชั้นเลว. และไปชั้นเลวมาก. ชั้นเหล่านี้จะเป็นประโยชน์กับผู้ต้องขัง. สิทธิประโยชน์ทั้งหลายอยู่ตรงนั้น. เป็นคนว่าชั้นดีเนี่ยชะเราจะทำการลดโทษให้สามวันต่อเดือน. ชั้นดีมากห้าวันต่อเดือน. เมื่อโทษจำคุกเหลือเท่ากับวันที่ได้ลดโทษก็จะปล่อยตัวไป. เป็นอย่างนั้นไป.
- ก. การที่จะบอกว่่านักโทษคนใดคนหนึ่งมีความประพฤติดีนี้วัดกันตรงไหนครับ .
- ค. เอ้อ :: เรามีคณะกรรมการชะ. คณะกรรมการพิจารณาว่าการตั้งใจ. การรับการศึกษาอบรม. ตั้งใจรับการฝึกอบรม. อยู่ในระเบียบอยู่ในวินัย. มีส่วนช่วยเหลือราชการ. เราจะดูอย่างนี้ครับ. แล้วก็จะมีความรู้เกี่ยวกับศีลห้าธรรมห้า. หน้าทีพลเมืองดี. หลาย ๆ อย่างที่เราตั้งใจไว้. เราจะมีกรอบกันทุกหกเดือน. เมื่ออยู่ในหลักในเกณฑ์เราก็เลื่อนชั้น. แต่ในขณะที่เดียวกันนะครับ. ถ้าคนเหล่านี้ที่เราคิดว่าดีแล้ว. ถ้าเกิดว่าประพฤติผิดวินัยหรือกระทำผิดวินัย. เมื่อทำการสอบสวนแล้วเราก็มีสิทธิ (เปลี่ยนเทป)
- ค. ชาวต่างชาติเนี่ยเราจะดูแลเหมือนกันหมด. นักโทษต่างชาติเองด้วยเข้าไปที่ได้รับการดูแล. ได้รับอภิสิทธิ์บางอย่างเหนือกว่านักโทษคนไทย. นักโทษชาวแอฟริกันเนี่ยชะจะมีเรื่องมาก. เรื่องมากเลยนะครับ. ต่างจากนักโทษชาวอเมริกันชาวยุโรปที่ไม่มีปัญหาอะไรเลย. เค้าตั้งใจปฏิบัติมากตามกฎระเบียบข้อบังคับของเรือนจำเป็นอย่างดี. แต่ชาวแอฟริกันนี่. เรือกร้อมมากมาย. เป็นคนว่าห้องขังแออัดอามายังได้ขังใจ. เสื้อผ้าก็ไม่จ่ายให้. สัญชาติพื้นก็ไม่จ่าย. น้ำก็ไปสูบมาจากคลองข้างเรือนจำมาให้เค้าอาบ. เป็นคนว่าแม่เจ้าพระเจ้าเค้าบ่นว่าคลองนะครับ. น้ำร้อนน้ำเย็นสูบน้ำอะไรก็ไม่ให้. โทษศัพทก็ไม่ให้. เค้าถูกทอดทิ้งหัวเหว. ไม่รู้จะติดต่อกับบ้านกับเมืองเค้าอย่างไร. เพราะฉะนั้นเค้า

จะร้องเรียน ไปยังที่ต่างๆ.เป็นต้นว่าองค์การสหประชาชาติ,ท่านนาอกรัฐมนตรีและกึ่งองค์การเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน เพื่อที่จะให้องค์กรเหล่านั้นมาช่วย.ตามความเห็นผมนะครับคิดว่าเค้าคงต้องทำอะไรหลาย ๆ อย่างเพื่อที่จะให้ สถานทูตของเค้ามาดูแล.เพราะปกติแล้วนักโทษชาวแอฟริกันเหล่านี้จะรับสถานทูตหรือว่าเจ้าของประเทศเค้า ไม่มาดูแลเลย.เค้าบอกว่าเค้าอยากมาทำผิดเอง,มาดูแลกันทำไม.อยากทำอะไรตัวเองก็ต้องรับกรรม.เค้าจะไม่มาดูแล. อันนี้เป็นความเห็นของผมนะ.แต่นักโทษต่างชาติชาวแอฟริกันเหล่านี้จำเป็นที่จะต้องทำอย่างนี้เพื่อเรียกร้องความเห็นอกเห็นใจ.

- ก. ครับ.ท่านยืนยันว่านักโทษที่เป็นชาวแอฟริกันเหล่านี้ได้รับการปฏิบัติที่ไม่แตกต่างไปจากนักโทษคนอื่นเลย.
- ข. ไม่แตกต่างอะ. ไม่แตกต่างเลย.
- ค. แต่ต้องมีเหตุผลที่ทำให้เค้าต้องไว้วางใจเหมือนกันใช่ไหมครับ . มีอะไรพิเศษหรือเหล่าที่ทำให้เค้ารู้สึกว่เค้าได้รับการปฏิบัติไม่เต็มที่.
- ค. คือต้องการเรียกร้องความสนใจจากเอะ:ผู้นำของเค้าให้มาช่วยเหลือ.เพื่อจะกลับไปสู่ประเทศเค้า.เพราะว่าตามปกติแล้วกรมราชทัณฑ์เนี่ยจะรับมีสนธิสัญญาแลกเปลี่ยนผู้ต้องขังกันในระหว่างประเทศที่เจริญแล้ว. ไม่ใช่ในประเทศที่เจริญแล้ว.เคียวจะหาว่าเค้าไม่เจริญ.ในประเทศหลาย ๆ ประเทศในยุโรปและอเมริกานะครับ.นักโทษเหล่านี้ที่อยู่ในคุกประเทศไทยมาระยะหนึ่งแล้วสามารถที่จะเอาตัวกลับไปในประเทศเค้า.รับโทษที่นู่น.แต่ชาวแอฟริกันไม่มีสนธิสัญญานี้.เพราะฉะนั้นเค้าก็ไม่มีโอกาสที่จะได้กลับไปประเทศของเค้า.ผมได้รับการบอกเล่าจากเจ้าหน้าที่สถานทูตมา.บางท่านก็บอกว่าเค้าไม่รู้อะไรจะทำ.เพราะในประเทศเค้าก็รับกันมากมายอยู่แล้ว.จะต้องเอาคนที่ทำผิดเหล่านี้ไปอีกหรือ.เพราะฉะนั้นเค้าก็ไม่ค่อยสนใจ.พวกนี้จึงต้องทำอะไรที่มันก่อความวุ่นวายของพวกเรานะอะ.
- ก. ท่านเปรียบเทียบสภาพความเป็นอยู่ของเรือนจำบางขวางที่นี้กับเรือนจำในประเทศอื่น ๆ บ้างหรือเปล่าครับว่าของเราคิดว่าเค้าหรือแย่กว่าเค้า.มาตรฐานเทียบกันได้หรือเปล่า .
- ค. ผมเองก็ไม่ได้ไปเห็นมาเท่าไรหรอกครับ.ได้อ่านหนังสือบ้างอะไรบ้าง.ก็ของเราเนี่ยอันครายมากนะครับ. เพราะว่าอย่างในแดนเนี่ยนะอะ.ในแดนแต่ละแดนมีผู้ต้องขังประมาณเก้าร้อยคนเนี่ยครับ.จะมีคนดูแลเพียงสิบสี่คน.ในวันธรรมดาเนอะ.วันหยุดเรามีสิบคน.กลางคืนเรามีสามคน.ผู้ต้องขังเนี่ยสามารถออกมานอกห้องได้อะไรก็ได้. ส่วนในต่างประเทศนั้นผู้ต้องขังเค้าไม่สามารถออกมานอกห้องขังได้เลย.เค้าจะอยู่ในห้องขังเคียว.ในห้องเค้า.ถึงแม้ว่าจะมีอะไรพร้อมเพรียงอยู่ในนั้นนะอะแต่ก็ไม่อันตรายเหมือนเรา.ความเห็นของผมนะอะว่าเรือนจำในต่างประเทศเค้ามีเครื่องอำนวยความสะดวกให้กับเจ้าหน้าที่มากมายทุกอย่าง.ความเสี่ยงไม่มีเลย.เพราะว่าเค้าสามารถที่จะควบคุมได้ค่อนข้างที่ทันใจ.เทคโนโลยีเค้าก็สูงกว่าเรา.เราเนี่ย,ต้องผู้คุมเท่านั้นที่จะทำอะไรทุกอย่าง.เพราะฉะนั้นความเสี่ยงในขณะเนี่ยสูงมาก.สูงมากครับ.ผมขี้ว่าสูงมากจริง ๆ .พวกเราทำงานกันอย่าง,บางทีเราไม่มีกำลังใจ.ขวัญเนี่ยเราอาจจะลดน้อยถอยลง.
- ก. ท่านผู้ชมครับ.ที่อยู่กับผมขณะเนี่ยะครับหน้าเรือนจำกลางบางขวางท่านอธิบดีกรมราชทัณฑ์ครับ,คุณสวัสดิ์ ส่งสัมพันธ์.ท่านอธิบดีครับ,หนึ่งปีที่ผ่านมามีความพยายามที่จะแหกคุกทั้งสำเร็จและไม่สำเร็จสิบเอ็ดครั้ง.และคำอธิบายเกือบทุกครั้งก็คือว่า,นักโทษที่ต้องหนีคุกเพราะว่าทนสภาพความแออัด.ทนสภาพในคุกไม่ไหว.นี่คือเหตุผลจริง ๆ หรือเปล่าครับ.
- ค. ครับ. อันที่จริงสิบเอ็ดครั้งนั้นผมยังคิดว่าแท้ที่จริงแล้วมีมากกว่านั้นนะครับ.แต่ว่าการรวบรวมสถิติและเราสามารถระงับเหตุการณ์ได้ทันทั้งทีเนี่ยอาจจะทำให้รวบรวมไว้ไม่หมด.ก็อาจจะเพิ่มขึ้นอีกสองสามครั้งซึ่งจำนวนผู้ต้องขังหลายคนคิดที่จะทำการหลบหนี.แต่เราสามารถระงับเหตุการณ์ไว้ได้ครับ.สำหรับคำถามที่ว่าสาเหตุว่าผู้ต้องขังทำไมหลบหนี.อันนี้ก็คงจะกล่าวได้ว่ามีผู้ต้องขังถูกจำกัดอิสรภาพเพราะถูกจำคุก.ในขณะที่พวกมันถ้าหากว่าโทษที่จำคุกนั้นเป็นโทษระยะยาวหรือโทษถึงจำคุกตลอดชีวิตหรือประหารชีวิต.ผู้ต้องขังจำนวนไม่น้อยก็เลยคิดว่าถ้าหากมีโอกาสที่จะเสี่ยงภัยโดยการหลบหนีก็พยายามจะทำ.ทั้งนี้ทั้งนั้นสาเหตุสำคัญอีกประการหนึ่งก็คือว่าในระยะ

หลังๆ ผู้กระทำผิดจำนวนมากไม่น้อยเป็นผู้กระทำผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมคดี. บุคคลเหล่านี้มีอำนาจทางการเงินก็เลยคิดว่าอาจจะมีการทวงขององค์กร. หรือผู้ที่ให้ความสนับสนุนให้มีการหลบหนีซึ่งหลบหนีไปแล้วก็จะทำให้สามารถรอดพ้นจากการติดตามจับกุมได้ก็เลยเสี่ยงทำการหลบหนี. อันนี้ก็คงจะเป็นสาเหตุสำคัญ ๆ รวมกันไป. ไม่เกี่ยวกับเหตุใดเหตุหนึ่งครับ.

- ก. ครับ. มีข้อเสนอให้มีการสร้างคุกเพิ่ม. นี่เป็นการแก้ปัญหาหรือเปล่า.
- ข. สำหรับการสร้างเรือนจำเพิ่ม. ถ้าถามว่าเป็นการแก้ปัญหาหรือไม่ก็คงจะเรือนจำให้ทราบเพียงแต่ว่าผู้ต้องขังที่อยู่ในเรือนจำนั้นมีมากกว่าที่เราจะรับได้. ถ้าหากไม่สร้างเพิ่มเราก็ไม่มีที่จะควบคุมผู้ต้องขังเหล่านั้น. และประกอบกับว่าเรือนจำหลายแห่งก็มีอายุถึงร้อยปี. แล้วก็มีบางแห่งถึงแม้ว่าจะไม่ได้มีการทำลายกำแพง. กำแพงล้มลงมาเองก็ยังเคยปรากฏ.
- ค. ทั้งประเทศขณะนี้ก็มีเรือนจำทั้งหมดก็แห่งครับ.
- ด. ทั้งหมดก็มีอยู่ด้วยกันร้อยยี่สิบแปดแห่ง.
- ก. ถูกออกแบบมาเพื่อรองรับนักโทษทั้งหมดที่คน.
- ข. ในแต่ละแห่งก็แล้วแต่ต่างกันไปนะครับ. อย่างของกรุงเทพฯ. เรือนจำใหญ่ ๆ ก็จะรองรับประมาณห้าพันคนหกพันคน. หรือเรือนจำคลองเปรมอาจจะถึงเจ็ดแปดพันคน. แต่ในต่างจังหวัดนั้นก็อาจจะน้อยลงไป. แต่ประมาณสองพันคนสามพันอย่างมาก.
- ค. แต่ถ้ารวมทั้งหมดทั่วประเทศแล้วรองรับได้ซักกี่คนที่ถูกออกแบบมา.
- ด. ขณะนี้ถ้าพูดถึงจะถามว่ารับได้กี่คน. เราคำนวณจากตารางพื้นที่เรือนนอนเป็นสำคัญ. กล่าวคือถ้าเรามีพื้นที่ให้เค้าได้นอนคนหนึ่ง ๒.๒๕ ตารางเมตรแล้วเนี่ย. เราจะสามารถรับได้ประมาณแปดหมื่นคนเป็นอย่างมาก. แต่ตามข้อเท็จจริงขณะนี้บุคคลที่ต้องคำพิพากษาของศาลหรือว่าอยู่ในความดูแลของกรมราชทัณฑ์ถึงหนึ่งแสนแปดหมื่นคน. ซึ่งเกินกว่าที่เราจะรับได้ถึงหนึ่งแสน. อันนี้ก็เป็นที่น่าหนักใจ. ทางแก้ปัญหาที่คงจะต้องถามว่าที่จะสร้างเรือนนอนหรือเรือนจำเพิ่ม. แล้วก็ไม่ทราบจะดำเนินการอย่างไร. เว้นแต่ว่าทางรัฐหรือทางกระบวนการจะมีวิธีการอย่างอื่นในการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับบุคคลที่ต้องคำพิพากษาว่าจะมีการลงโทษในลักษณะอื่นหรือไม่. ก็คงจะเป็นเหตุผลอีกอย่างหนึ่ง.
- ก. ครับ. ปีนี้คาดว่าจะมีนักโทษที่ต้องมาอยู่ในเรือนจำเพิ่มอีกซักกี่คนครับ.
- ข. เราคำนวณแล้วนะครับ. เดือนหนึ่ง ๆ จะมีเพิ่มประมาณเกือบประมาณห้าพันคน. ซึ่งจากการคำนวณสถิติเมื่อสองสามปีก่อนจะเพิ่มอย่างมากประมาณสองพันคน.
- ค. ที่เพิ่มขึ้นมากกว่าเท่าตัวนี้ท่านคิดว่าสาเหตุมาจากอะไร.
- ด. อันนี้ก็คงจะตอบได้แน่ชัดและสามารถยืนยันได้ก็คือความคิดเกี่ยวกับคดีอาชญากรรมคดี. โดยเฉพาะคดียาบ้า. ซึ่งผู้ต้องขังแต่ละรายก็มักจะถูกเจ้าหน้าที่งานจับกุมในข้อหาครอบครองไว้เพื่อจำหน่าย. ซึ่งแต่ละคนก็จะต้องต้องโทษจำคุกอย่างน้อยที่สุดก็ประมาณสองถึงสามปีขึ้นไป. เพราะว่าบุคคลเหล่านั้นนอกจากจะเสพเองแล้วบางทีก็เพื่อจะให้เมียเสพต่อก็เอาไปจำหน่ายให้คนอื่นด้วย.
- ก. เพราะฉะนั้นอาชญากรรมคดีกำลังเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้จำนวนนักโทษเพิ่มขึ้น. ท่านคิดว่าทางออกในการที่จะจัดการกับปัญหาตรงนั้นนอกจากการสร้างคุกเพิ่มแล้วมันมีวิธีการที่ท่านคิดว่ามันน่าจะแก้ปัญหาที่ต้นแล้วเมื่อย่างมีผลทางระยะยาวได้ดีกว่ามั๊ยครับ.
- ข. เรื่องนี้ผมคิดว่าทางรัฐบาลนะครับ. โดยคณะกรรมการปราบปรามอาชญากรรมคดีให้โทษซึ่งเป็นผู้กำหนดคน โอบายก็คงจะได้พิจารณาในส่วนนั้นว่าการดำเนินในเรื่องใดที่จะเป็นเหตุผลและเหมาะสม. ส่วนทางราชทัณฑ์นั้นก็คงจะเป็นปลายเหตุ. เมื่อศาลให้คำพิพากษามาเราก็จำเป็นจะต้องรับไว้ควบคุม. ต้องตามกฎหมาย.
- ก. แต่ถ้าพูดตรง ๆ เท่าที่ฟังท่านพูดมาแล้ว. ท่านก็คงกำลังพยายามจะบอกว่าทางกรมราชทัณฑ์ก็กำลังรับไม่ไหวเหมือนกันมั๊ยครับ. ด้วยจำนวนของนักโทษที่มากขึ้นมาคนี้.

- ค. ครับ. อันที่จริงเรารับมือไม่ไหวมานานแล้ว. แล้วทุกวันนี้ก็พยายามปรับระดับประคองกันไว้ให้ออกมาได้. มีปัญหาเราก็นำเรีนนให้ผู้บังคับบัญชาระดับสูงมารับทราบ.
- ด. ครับ, ภาพที่เราเห็นนักโทษที่ต้องมานอนทางเดินเพราะว่าที่นอนปกติไม่พอเนี่ย, มันเป็นภาพที่ท่านคิดว่าสื่ออะไรบางอย่างไปกับสังคมหรือเปล่า .
- ค. ผมคิดว่าสะท้อนให้เห็นถึงสังคมของเราว่าขณะนี้ผู้กระทำผิดมีจำนวนมาก. และขณะเดียวกันเป็นสิ่งที่ทางกระบวนการของเราไม่เคยคิดมาก่อนว่าจะมีผู้กระทำผิดมาอยู่ในเรือนจำมากถึงขนาดนั้น. อันนี้ก็สะท้อนให้เห็นปัญหาสังคมว่าปัญหาอาชญากรรมคิดเป็นปัญหาที่มีความสำคัญในระดับชาติที่จำเป็นจะต้องได้รับการแก้ไขครับ.
- ด. ท่านคิดว่าความเป็นอยู่, สภาพของเรือนจำทั้งหลายซึ่งค่อนข้างจะแย่ในขณะนี้ เป็นอีก โลกหนึ่งที่สังคมได้ลืมไปหรือเปล่า. จนกระทั่งต้องมีการแหกคุก. ต้องมีปัญหาเกิดขึ้นถึงจะมีการชุกกัน.
- ค. ผมว่าบุคคลภายนอกอาจจะไม่เข้าใจสภาพปัญหาของเรือนจำ. ทั้งนี้เนื่องจากว่า โดยทั่วไปแล้วเรือนจำแต่ละแห่งก็มักจะดำเนินการอยู่ในขอบเขตจำกัดและเราก็ไม่ค่อยอนุญาตให้บุคคลภายนอกให้เข้าไปดู. ก็เช่นเดียวกับในต่างประเทศเขาก็มีความเข้มงวดกวดขัน. เพราะว่าการกลัวว่าความไม่ปลอดภัยจะเกิดขึ้นกับผู้เข้าไปสัมผัส. โดยเฉพาะอย่างยิ่งในขณะนี้บุคคล, องค์กรการกุศลที่จะเข้าไปแจจของ. เข้าไปช่วยเหลือผู้ต้องขัง. เราก็พยายามจะขอร้องให้อยู่แต่ภายนอก. กลัวความไม่ปลอดภัยครับ.
- ด. ท่านผู้ชมครับ, ทั้งหมดนี้ก็คือสภาพความเป็นอยู่ภายในคุกบางขวางที่เราสามารถเห็นได้ในเวลาอันสั้น ๆ นี้ละครับ. และความรู้ตึกนักคิดของคนที่อยู่ภายในรั้วเหล่านี้. คุกบางขวางมีนักโทษหกพันสี่ร้อยคน. จำนวนมากกว่าปกติถึงเกือบห้าตัว. เพราะฉะนั้นความแออัดและสภาพความเป็นอยู่ที่เต็มไปด้วยความกดดันจึงถูกมองว่าเป็นสาเหตุอยู่เบื้องหลังของความพยายามของนักโทษที่จะหลบหนีออกจากสถานที่แห่งนี้. เวลาสำหรับไอทีวิทอล์คคินนี้หมดลงแล้วนะครับ. ขอบพระคุณทุกท่านที่ติดตามชมครับ. สวัสดีครับ.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ครั้งที่ ๑ บทสัมภาษณ์พนักงานขับรถแห่งประเทศไทย

วันศุกร์ที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๒

๑. ท่านผู้ชมครับ,นี่คือท่าเรือคลองเตย. จุดที่มีการขนถ่ายสินค้าขึ้นและลงที่สำคัญที่สุดแห่งหนึ่งในประเทศไทย . และที่นี่แหละครับ . ที่มีการกล่าวหากันว่า, ระบบการเรียกเก็บเงินได้ไ้ะได้กลายเป็นประเพณีปฏิบัติกันมาช้านาน. ในวันหนึ่ง , การท่าเรือแห่งประเทศไทยก็ประกาศว่า , จะเริ่มต้นศักราชใหม่. ศักราชที่จะไม่มีการเรียกเก็บเงินนอกระบบ.ศักราชใหม่ของการท่าเรือแห่งประเทศไทยจะเป็นไปได้แค่ไหน. นี่คืองี่ที่เราจะมาค้นหาคำตอบในไอทีวี ทอล์ควันนี้ครับ. แต่ก่อนที่เราจะพูดคุยเรื่องนี้กันในวันนี้ . คุณศรัทธา โอสุคนทิพย์ จะอธิบายให้คุณผู้ชมได้ฟังนะครับว่า , ขั้นตอนของการขนส่งสินค้าเข้าและออกท่าเรือแห่งนี้ทำกันยังไง. และช่องว่างตรงไหนที่ทำให้เกิดสิ่งทีเรียกกันว่าการจ่ายเงินนอกระบบครับ.

ก่อนที่จะเรือสินค้าทุกถ้ำจะมาเทียบท่าที่ท่าเรือคลองเตยได้ เจ้าของเรือจะต้องยื่นยันบัญชีสินค้า และบัญชีสินค้าที่มา กับเรือโดยผ่านระบบ BDI มายังส่วนงานสารสนเทศ เพื่อทำการตรวจสอบเอกสารบัญชีสินค้าล่วงหน้า ๒๔ ชั่วโมง ส่วนงานสารสนเทศจะทำหน้าที่วางแผนว่าผู้สินค้าจะต้องยกตู้ใดลงก่อน และจะนำไปเก็บวางไว้ที่ใดบ้าง หลังจากที่เรือเทียบท่า และเอกสารเรียบร้อยแล้ว แกนดีเทรนที่จอดอยู่หน้าท่าจะทำหน้าที่ยกตู้สินค้าลงจากเรือ หนึ่งชั่วโมงแกนดีเทรนจะยกตู้สินค้าได้ ๒๐ ตู้ และนำมาวางไว้ที่รชห้วลาก รถหัวลากคันนี้จะทำหน้าที่บรรทุกสินค้าไปเก็บยังพื้นที่ที่ส่วนงานวางแผนได้ กำหนดไว้ คิวในการยกตู้สินค้าแต่ละตู้จะเป็นไปตามที่ส่วนงานสารสนเทศวางแผนไว้ แต่การที่ตัวแทนออกของแต่ละราย ต้องการฉ้อโกง ต้องการความสะดวกรวดเร็ว จึงมีการจ่ายเงินใต้โต๊ะให้กับพนักงานที่บังคับเครื่องมือทุ่นแรง การจ่ายเงินใต้โต๊ะนี้ก็มีมานานกว่า ๓๐ ปี จนกลายเป็นวัฒนธรรมของการท่าเรือไปแล้ว พนักงานของการท่าเรือกว่า ๖,๐๐๐ คนแทบจะไม่มีใครมีความภูมิใจในชื่อเสียงแบบนี้ หลายคนต้องการให้ระบบการรับเงินใต้โต๊ะหมดไป แต่บางตัวยังต้องการรับเงินต่อไป เพราะรายได้จากการทำงานและสวัสดิการในวันนี้ไม่เพียงพอ

ขั้นตอนการจ่ายเงินใต้โต๊ะจะเริ่มตั้งแต่เรือเทียบท่า บริษัทเรือก็จะเสนอจ่ายเงินใต้โต๊ะให้กับพนักงานที่ยกตู้สินค้าลงเรือ โดยจะให้แบบหมาง่าข เมื่อผู้สินค้ามาวางไว้ที่ลานหน้าเรือ ตัวแทนออกของจะมารอรับตู้ จุดนี้จะมีการจ่ายเงินให้กับพนักงานบังคับชิฟเตอร์ หรือรถคานยกตู้สินค้า โดยเป็นที่รู้กันว่าจะใ้เงินไว้ในกล่อง กล่องสีเหลืองใบนี้เคยเป็นจุดนัดหมายที่รอรับเงินจากชิฟปี้ง แต่พนักงานการท่าเรือบอกว่าเงินเหล่านี้เป็นเพียงสินน้ำใจเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่ชิฟปี้งจ่ายให้ ขณะที่ชิฟปี้งหลายคนบอกว่า รถคานยกตู้สินค้าจะทำงานเร็วหรือช้าขึ้นอยู่กับแบงค์รอยที่ใ้ไว้ในกล่องคู่นี้ แต่บางครั้งก็จะมีการจ้างตัวแทนเพื่อมารอรับเงินใต้โต๊ะโดยเฉพาะ รถหัวลากที่ขนตู้ไปยังที่ต่าง ๆ ก็ต้องมีการเหมาจ่ายเงินใต้โต๊ะด้วยเช่นกัน

การประกาศมาตรการยกเลิกระบบเงินใต้โต๊ะที่การท่าเรือกรุงเทพฯ ทำให้กลุ่มคนที่ถูกเรียกว่ามาเฟียไม่พอใจ จนเกิดการประท้วงเงียบในช่วงเดือนที่ผ่านมา เพราะทั้งหมดมีผลประโยชน์มหาศาล สมาคมพนักงานรัฐวิสาหกิจการท่าเรือแห่งประเทศไทยบอกว่า พนักงานการท่าเรือได้รับผลประโยชน์จากเงินใต้โต๊ะเพียงเล็กน้อย แต่ผู้ที่สูญเสียผลประโยชน์ยังมีกลุ่มอื่น ๆ ด้วย ไม่ว่าจะเป็นผู้แทนของสายการบินเรือ สตีวีโค ตัวแทนออกของ หรือ ชิฟปี้ง และผู้แทนของศุลกากร ทั้งหมดนี้อาจจะจ่ายเงินให้พนักงานการท่าเรือเพียงส่วนหนึ่ง แต่ไปเรียกเก็บจากเจ้าของสินค้าเพิ่มขึ้นเป็นอีกสองเท่าตัว ดังนั้นเมื่อนโยบายการยกเลิกเงินใต้โต๊ะที่การท่าเรือประกาศออกมาจึงมีกระแสคัดค้านอย่างแรง พนักงานการท่าเรือได้เรียกร้องให้มีสวัสดิการที่ดีขึ้น ค่าล่วงเวลาที่เทียบเท่ากับค่าแรงขั้นต่ำ ถ้าใ้ค่าตามที่เรียกร้อง พนักงานการท่าเรือจะไม่รับเงินใต้โต๊ะอีกต่อไป เพราะเงินเหล่านี้เป็นเงินสกปรก แต่นักธุรกิจและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการส่งออกยังมองว่า ค่าพูดของพนักงานการท่าเรือที่บอกว่าจะไม่รับเงินใต้โต๊ะเป็นเรื่องที่หลอกตัวเองหรือหลอกสังคม

๑. ไม่ว่าคุณจะเรียกมันว่าเงินได้โต๊ะหรือว่าสินน้ำใจ,หรือว่าเงินให้ด้วยความแถมหา. มันก็คือเงินนอกระบบที่เจ้าของสายการบินเรือต้องให้ ,หรือว่าเคยให้กับพนักงานการทำเรือในการขนส่งสินค้าขึ้นลงที่ทำเรือแห่งนี้ , จนกระทั่งกลายเป็นประเพณีปฏิบัติมาเป็นเวลาช้านาน. เพราะฉะนั้นจึงไม่ต้องสงสัยอะครึบว่า , นโยบายที่จะทำการทำเรือแห่งประเทศไทยเริ่มศักราชใหม่ , ศักราชที่จะไม่มีการจ่ายเงินนอกระบบจึงถูกมองว่าเป็นไปไม่ได้. หนังสือพิมพ์บางฉบับมองว่านโยบายนี้ล้มเหลวด้วยซ้ำ. วันนี้ตัวแทนการทำเรือแห่งประเทศไทยอะครึบ , จะมาบอกกับเราว่า,นโยบายนี้ล้มเหลวจริงหรือเปล่า. และการจ่ายเงินได้โต๊ะจะเป็นสิ่งที่ต้องปฏิบัติกันต่อไปหรือไม่ . ผู้ร่วมรายการของเราในวันนี้ะครึบ,คุณดาว จุณานนท์ , ผู้อำนวยการการทำเรือแห่งประเทศไทย. คุณอำนาจ หละมี , เป็นตัวแทนพนักงานการทำเรือ . และคุณประจูด แยมศรี , คนขับปั้นจั่นยกตู้สินค้าหน้าท่าเรือที่นี้ะครึบ.
- ท่านผู้อำนวยการครึบ , การจ่ายเงินได้โต๊ะเป็นที่รู้กันดีอะครึบว่าเป็นประเพณีปฏิบัติกันมาหลายปี.อะไรทำให้ท่านมีความมั่นใจถึงกับประกาศว่า , จะเริ่มต้นศักราชใหม่ที่นี้. ไม่มีการจ่ายเงินนอกระบบแล้ว.
๓. เรามั่นใจในความมีระเบียบวินัยและความมีคุณภาพของพนักงานของเรานะว่า,พนักงานของเราในขณะนี้มีความพร้อมนะอะ.ที่จะสนองนโยบายของรัฐบาลที่จะ ไม่มีการจ่ายเงินนอกระบบแล้ว.
๑. หมายความว่าท่านมีความมั่นใจว่าพนักงานที่นี้จะทำงานโดยไม่มีจำเป็นต้องเอาเงินที่นอกเหนือจากค่าแรงที่เป็นทางการแล้ว.
๓. ใช่ครึบ.
๑. คุณประจูดอยู่ที่นี้มากกว่า ๓๐ ปีกว่าแล้ว, เป็นไปได้มั๊ยครึบที่พนักงานการทำเรือจะทำงานโดยไม่ต้องการจ่ายเงินได้โต๊ะ.
๓. เป็นไปได้สูงเลยครึบ.เพราะว่าเวลานี้ก็ไม่ต้องการเงินตรงนี้อยู่แล้ว. และบังเอิญนโยบายของท่าน อตร.ประกาศออกมาเมื่อวันที่ ๕ มกรา , ห้ามมีเงินได้โต๊ะเงินนอกระบบทั้งหมด. ห้ามพนักงานรับทั้งสิ้น,ไม่ว่าจะกรณีใด ๆ ทั้งสิ้น. ทุกหน่วยงานครึบที่เกี่ยวข้อง. มีบางกลุ่ม,บางหน่วยงาน. แต่เป็นกลุ่มน้อยอะครึบที่ยังไม่เข้าใจ . แต่เวลานี้เข้าใจหมดแล้วอะ. ท่าน อตร.กระจายข่าวเข้าใจหมดแล้วครึบ.พร้อมที่จะร่วมมือกับ อตร.ทุกกรณี,ทุกอย่าง.
๑. แต่ข่าวที่ออกมา,ปรากฏว่าพนักงานบางส่วน.มีการพูดถึงผู้บริหารบางกลุ่มด้วยซ้ำไปที่ไม่เห็นด้วยกับนโยบายที่จะเก็บเงินได้โต๊ะ. และคนกลุ่มนี้ก็ถูกกล่าวหาว่าอยู่เบื้องหลังของการผลงาน,ของการชู้งาน.จนกระทั่งทำให้มีปัญหาเกิดขึ้นในช่วงสัปดาห์ที่ผ่านมา. จริง ๆ มีมั๊ยครึบ,พนักงานที่ไม่เห็นด้วยและพยายามที่จะขัดขวาง,ผลงานและก็ทำงานอย่างไม่เต็มที่เพื่อแสดงให้เห็นหลังบางอย่าง.คุณอำนาจครึบ.
๓. ไม่มีครึบ.ที่มีข่าวออกไปดูเหมือนผลงานคงไม่ใช่แล้วครึบ.เราอยู่ด้วยความรักศึคคีศรีของพนักงานการทำเรือ.เราเป็นลูกจ้างของรัฐนะครึบ.ในเมื่อการทำเรือมีนโยบายที่ถูกต้อง,เที่ยงตรง และเป็นธรรม,โปร่งใส.เราต้องรับปฏิบัติ.เพื่อเกียรติภูมิและศึคคีศรี,เราพร้อมใจกันนะครึบ.คิดใหม่และทำใหม่,เพื่อศึคคีศรีการทำเรือแห่งประเทศไทยอะ.
๑. ครึบ.นโยบายพนักงานไม่รับ,แต่ถ้าถ้าสมมุติว่าตัวแทนสายการบินเรือเค้าให้ละครึบ .
๓. ก็ไม่รับครึบ.ฮันฮันว่าไม่รับครึบ.
๑. ท่านกล้าทำให้ตัวแทนสายการบินเรือไม่จ่ายเงินหรือเปล่า.
๓. ครึบ.มั่นใจครึบว่าเราไม่รับ,และขอท้าว่าสายการบินเรืออย่าจ่ายเงินให้เรครึบ.
๑. คุณประจูดครึบ,แล้วเกิดอะไรขึ้นในช่วงสัปดาห์ที่ผ่านมามีเสียงคล้าย ๆ ว่าต่อต้านนโยบายนี้.จนกระทั่งตัวแทนสายการบินเรือบอกว่า , เอาละ ! ขอมจ่ายเงินได้โต๊ะอีก ๔๐ บาทต่อ ๑ ตู้คอนเทนเนอร์.
๓. ครึบ.เรื่องนั้นอะอะ,ถ้าจะให้พูดถึงรายละเอียด.มันจริง ๆ ,มันไม่ได้เกี่ยวกับพนักงานการทำเรืออะครึบ.มันมาจากผู้ใช้บริการมากกว่า.
๑. แปลว่ามีกลุ่มอื่นเข้ามาเกี่ยวข้องด้วยนอกจากพนักงานการทำเรือ.
๓. ครึบ.

- ณ. มิกกลุ่มไหนบ้างครับที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับกรรับเงินได้ไ้คะนี้ด้วย.
- ค. ถ้ากลุ่มไหนเกี่ยวข้องกับกรรับเงินได้ไ้คะนี้ด้วย.ผมขออนุญาตให้ท่านผู้อ่านวอการชี้แจงได้มั้ครับ.
- ณ. (หัวเราะ) คุณประจุดอยู่ที่นี้มา ๓๐ กว่าปีแล้วคือรู้ดีสิ! ไม่ต้องเอ่ยชื่อก็ได้.
- ค. เรื่องนี้มันแล้วมาแล้ว. ขออ่า, เอา ๆ เริ่มศักราชใหม่วันที่ ๕ มกราคม.
- ณ. ไม่. แต่ว่าเนื่องจากมีนโยบายเปิดศักราชใหม่, ก็ต้องรู้กลุ่มเป้าหมายใหม่ด้วย. ที่ต้องเข้าไปซักขวาง, ที่ไม่ต้องให้กลุ่มเหล่านี้กลับมาอิทธิพล. ท่าน ผอ.ตอบได้มั้ครับ. กลุ่มไหนบ้างที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับนอกเหนือจากพนักงานการทำเรือบางส่วนแล้ว.
- ค. ก็มิกกลุ่มของบริษัทเรือมันเองนะครับ. เพราะว่าเค้าอ้างว่าเขาเงินส่วนหนึ่งไปให้พนักงานการทำเรือ.เท็จหรือไม่, ก็ไม่ทราบนะละ. แต่ว่า, ผมเข้าใจว่าเค้าก็ไปอ้างทางบริษัท. เค้าเรียกว่าบริษัทแม่ครับ.
- ณ. ครับ.
- ค. เพื่อจะมีค่าใช้จ่ายส่วนนี้. แต่เค้าจะให้จริงหรือให้หมดหรือ ไม่นั่นก็เป็นเรื่องที่เราไม่สามารถจะไปยืนยันได้.
- ณ. ครับ. หมายความว่า, ตัวแทนสายการเดินเรือเหล่านี้อ้างว่าต้องจ่ายเงินจำนวนหนึ่งให้กับพนักงานการทำเรือ, แล้วไปเรียกเงินจากบริษัทแม่.
- ค. ใช่ครับ.
- ณ. แต่เงินที่จ่ายพนักงานจริงเท่าไรไม่รู้.
- ค. ไม่ทราบ. แล้วจะจริงหรือไม่ก็ไม่ทราบ.
- ณ. แล้วนอกเหนือจากตัวแทนสายการเดินเรือแล้ว, มิกกลุ่มไหนอีกมั้ครับที่, ที่มีส่วนได้จากการจ่ายเงินได้ไ้คะ.
- ค. มีชิปปิงนะละ. ชิปปิงอาจจะไปเรียกจากเจ้าของสินค้าอ้างว่าต้องจ่ายนอกระบบตรงไหนบ้างตรงไหนบ้าง. แต่เรายืนยันนะละ. รับรองหรือมด้วยนโยบายที่ประกาศไป. ในส่วนของพนักงานการทำเรือแล้ว, นับแต่นี้ต่อไปไม่มีครับ.
- ณ. แล้วที่ผ่านมายอมรับว่ามี.
- ค. ที่ผ่านมานี้, ยังไม่เห็นมีนะ.
- ณ. (หัวเราะ) มีมั้ครับท่าน ผอ.
- ค. ก็อาจจะมึบางกลุ่มนะละ. บางกลุ่มเราต้องยอมรับ. มีบางกลุ่มบางส่วน. เท่าที่ผ่านมาระก้คงจะไม่ได้เข้มงวดมากมายนะครับ. แต่ขณะนี้เปิดศักราช, เราต้องขอความร่วมมือนะละ. เศรษฐกิจของประเทศเห็นอย่างนี้ละ. เพื่อนร่วมชาติต้องมีความยากลำบาก. ตกงานเป็นจำนวนมากนะครับ. เรามีสวัสดิการ, มีเงินเดือนที่มันคงนะครับ. ถึงเวลาแล้วครับที่เราต้องเสียสละ.
- ณ. คุณประจุดบอกว่าไม่อยากจะคิดถึงอดีตที่ผ่านมา. แต่ความจำเป็นต้องรื้อฟื้นอดีตบางส่วนนะครับ. ที่ ผ่านมา ผอ. ก็ยอมรับว่าบางส่วนของพนักงานการทำเรือรับเงินได้ไ้คะเหมือนกัน. หอจะเล่าให้ฟังได้มั้ครับว่า, เค้ารับกันยังไง. หรือว่าเรียกกันยังไง.
- ค. เอ้อ :: ในอดีตนะครับ.
- ณ. ครับ. ในอดีต.
- ค. ปัจจุบันไม่ใช่.
- ณ. ครับ. (หัวเราะ)
- ค. ต้องให้ชัดเจนหน่อยนะ. เคียวผมแม่.
- ณ. (หัวเราะ) ในอดีตก่อนวันที่ ๕ มกราคมก็แล้วกัน.
- ค. ครับ. โอเค. ผมจะเล่าขั้นตอน. คือผมทำงานใน??ด้านผู้ให้บริการ, อย่างเอเจนต์, สติวีโค. ผู้ให้บริการถูกด้อยมั้ครับ. เหมือนลักษณะผมไปทานข้าว, เล็กเสิร์ฟดี. เขาออกเอาใจเราทุกอย่าง. ถามว่าเล็กรับประทานอาหารแล้ว. รับตั้งค์ทอนแล้ว. เราจะให้เล็กร. ผมถามว่า, เป็นเงินได้ไ้คะหรือเป็นเงินถูกต้อง.

- ฉ. คล้าย ๆ เป็นทีป. Z
- ค. ๒. คว้า. สมถาม, สมถามว่าเป็นเงินถูกต้องมั๊ย. หรือเป็นเงินแล้วให้หัวใจเสนาหา, แล้วแต่จะ
- ฉ. หมายความว่าเค้าไม่ให้ก็ได้มั๊ย.
- ค. ๒. ไม่ให้ก็ได้. Z
- ฉ. ไม่เรียกร้อง.
- ค. ๒. ไม่เรียกร้อง. Z
- ฉ. จะไม่มีการอารมณ์เสีย. จะไม่มีการดูงาน. จะไม่เกิดความเสียหาย.
- ค. ๒. ถูกต้อง.
- ค. ๒. อันนี้อันอันอะ. ประวิคเคิมมากก็เป็นขังจี้.
- ฉ. คุณประจุลยอมรับว่ายอมรับส่วนนี้มั๊ย. เงินค่าทิปนี่แหละ.
- ค. ๒. ถ้าถามผมว่ายอมรับมั๊ย. ในอดีตผมยอมรับ. ผมยอมรับว่าผมยอมรับ. แต่เค้าให้ผมช่วยใจเสนาหาอย่างที่ผมกล่าวมาเมื่อกี้
- นี่. ผมว่ามันไม่น่าจะเป็นเงินได้โต๊ะหรือเงินนอกระบบ. เพราะอย่างคนเป็นพ่อค้ายันะครับ. ผมทำให้คุณพอใจ. คุณจะให้ซัก ๕ บาทก็ได้. คุณจะให้ซัก ๑ บาทก็ได้. คุณจะให้ซัก ๑,๐๐๐ บาทก็ได้. มันเป็นสิทธิ์ของคุณที่จะให้. Z
- ฉ. ผ่าน
- มาเค้าให้กันปกติทีละกี่ยาท.
- ค. ๒. มันอยู่ที่ความพอใจของผู้ให้บริการครับ. Z
- ฉ. ความพอใจสูงสุดนี่ให้ Z
- ค. ๒. ก็ไม่แน่. ก็ไม่แน่. ระบุไม่ได้. คุณพอใจให้
- ผมหันคุณก็ให้ได้. คุณพอใจให้ผม ๕๐ คุณก็ให้ได้. มันเป็นสิทธิ์ของคุณที่จะให้. คือถ้าถือว่าเป็นเงินนอกระบบ.
- ฉ. คงไม่ใช่เป็นความพอใจอย่างเดียว. คงเป็นความสะดวกด้วยหรือเปล่า. เพราะว่าเค้าก็ต้องให้บริการเกือบทุกวัน. เกือบ
- ทุกสัปดาห์. ก็มีความหวังจะให้เงินครั้งนี้. ครั้งหน้าเค้าก็ให้บริการกับตัวแทนคนนี่คิดว่าคนอื่นเป็นพิเศษหรือเปล่า. ก็
- เกิดการแข่งขันกันขึ้น. นี่คือที่มาของระบบเงินได้โต๊ะใหม่มั๊ยครับ.
- ค. ๒. คว้า. คว้า. ความมุ่งหมายก็คงจะเป็นอย่างที่ คุณเทพซ้อว่านะครับ. แต่ต่อไปนี่ไม่ว่าจะเป็นความมุ่งหมายใด. ไม่ว่าจะ
- เป็น โดยเสนาหา. หรือ ไม่เสนาหา. หรืออะไรก็แล้วแต่. เราจะไม่รับ โดยเด็ดขาด.

(พักโฆษณา)

- ฉ. ท่านผู้ชมครับ. มาเหยื่อที่ท่าเรือคลองเขื่อนนี่มีจริงนี่เปล่า. เป็นคำถามที่เราต้องถามคนที่อยู่กับการท่าเรือมานานเป็นสิบ ๆ
- ปีนะครับ. และในหนึ่งในสามคนที่ร่วมรายการกับเราในขณะนี้นะครับ. คุณคำริ โทธิ์แห่งทุ่ง. ปัจจุบันคุณคำริเป็น
- เลขานุการ สมาคมพนักงานรัฐวิสาหกิจการทำเรือแห่งประเทศไทยครับ. ยี่สิบเจ็ดปีคนานพอที่ทำให้คุณคำริเห็นทุก
- อย่างการทำเรือ. ที่ท่าเรือแห่งนี้ด้วย. มีมาเหยื่อหรือเปล่าจริง ๆ.
- ค. ๒. คำว่ามาเหยื่อนะครับ. ผมคิดว่าอาจจะเป็นภาพภาพหนึ่ง. คือถ้าถามว่าเห็นหรือไม่เห็นนี่ชนะครับ. ก็เป็นสิ่งที่คง
- จะต้องพูดกันในลักษณะที่ว่า. ภาพตรงนี้มีอะ. มีภาพ. แต่มาเหยื่อนั้นอันที่จริงแล้ว. ความร้ายกาจของคำตรงนี้
- ค่อนข้างจะอยู่ที่คำจำกัดความที่คนจะมอง. ตรงนั้นอะ.
- ฉ. มีแค่ภาพหรือมีตัวคนด้วย.
- ค. ๒. ตัวคนเนี่ยมัน :: ผมคิดว่าเป็นภาพที่กล่าวอะ. แต่ว่าลักษณะของการมีเหตุการณ์ที่เกิดจากกล่าวอะไรตรงเนี่ย. มันก็
- มีประเด็น. ส่วนที่ทำให้มีคนได้วิพากษ์วิจารณ์ถึงสิ่งที่เกิดขึ้น. คำว่ามาเหยื่อการทำเรือ.
- ฉ. คว้า. สิ่งที่เราเรียกกันว่ามาเหยื่อจะเป็นกลุ่มคนที่อยู่เบื้องหลังที่ต่อต้านนโยบายของท่าหรือเปล่า. นโยบายที่จะเปิด
- ศักราชใหม่ที่นี่.
- ค. ๒. ในขณะที่ใครต่อต้านผมก็เรียกว่ามาเหยื่อ.

- ณ. มีตัวคนม็ย . ท่านเห็นเป็นกลุ่มเป็นก้อนม็ย .
- ค. ไม่เห็นในขณะนี้ . ในอดีตเห็นราง ๆ นะครับ. แต่ถ้าเห็นชัดนี้เราจับลงโทษ.เลิกจ้างไล่ออก. เห็นนาง ๆ เราก็ยกประโยชน์ให้ไป.แต่ต่อไปนี่เห็นนาง ๆ ก็อาจจะลงโทษ.เลิกจ้างไล่ออก.
- ณ. ท่าน ผอ.บอกว่าเป็นนาง ๆ . คุณคำริบบอกว่ามีภาพ.คุณประจูดอยู่มา ๓๐ ปี .ต้องเห็นบ้างน่า.
- ค. อดีตหรือปัจจุบันครับ .
- ณ. อดีตครับอดีต.
- ค. อดีตผมกล่าวไปแล้วละ.
- ณ. มีม็ยครับ . มีม็ยครับในอดีต. มีม็ย. คิดว่าในอดีตมีม็ยครับ .
- ค. คงมีบ้างบางส่วน.
- ณ. เป็นพวกไหน.ถ้าจะมีมาเพื่อจริง ๆ เมื่อ,จะเป็นคนของการทำเรือ,พวกชิปปิ้ง,พวกตัวแทนสายการเดินเรือ,หรือว่าคนนอกเลย.
- ค. มันมีทุกแขนงนะละ.ถ้าเกี่ยวข้องกับงานเกี่ยวกับการทำเรือ.มันมีทุกแขนง.ที่นี้ใช้ส่วนน้อยส่วนมากนั้น.ผม,ผม,ผมแบ่งแยกไม่ได้.แยกแยะไม่ได้. มันมี.แต่มีส่วนน้อย.พนักงานการทำเรือสมัยก่อน.แต่สมัยนี้อย่างที่ผมกล่าว.คงไม่มีแล้วละ. ไม่มีเลย.ผมว่าคงไม่มี.เพราะมีตายแน่ะ. เพราะพวกเราอยู่ในกฎระเบียบของการทำเรือ.เป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ.จะมาฝืนกฎระเบียบผมเชื่อว่าผู้บังคับบัญชาระดับสูงหรือผู้บริหารระดับสูงท่าน ไม่ยอมแน่.
- ณ. คุณประจูดกำลังแบ่งอดีตกับปัจจุบัน .
- ค. ครับผม .
- ณ. ปัจจุบันของคุณประจูดเริ่มเมื่อไหร่ .
- ค. ปัจจุบันของผมเริ่มเมื่อวันที่ ๕ มกราคม.
- ณ. (หัวเราะ) ท่านผอ.ต้องการให้เรามั่นใจพนักงานการทำเรือ.เห็นด้วยกับนโยบายที่จะให้การทำเรือก้าวสู่ศักราชใหม่. ไม่มีเงินนอกระบบ. คุณคำริบคิดว่าเป็นไปได้ม็ย.
- ค. เป็นไปได้ครับ ผมคิดว่าครั้งนี้เป็นไปได้.แต่ว่าก่อนจะถึงปัญหาของคำว่าเป็นไปได้นั้น. เราต้องมาเปิดใจกันนะครับ ว่า,ผู้ที่มีส่วนร่วมอยู่ในคนที่จะเข้ามาทำงานการทำเรือนี้,ควรจะเอาความจริงมาพูดกันนะครับว่า,มันคืออะไร. หนึ่งคือเราจะเห็นภาพชัด ๆ ของการทำเรือนะครับว่า , พนักงานของการทำเรือที่กระแสดอกไปสู่สาธารณชนว่า , พนักงานการทำเรือนี้. แต่แท้จริงแล้วเราจะเริ่มจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการเข้าร่วมในขบวนการที่อยู่กับการทำเรือ,ไม่ว่าจะเป็นเอเยนต์เรือ , สายการเดินเรือ , สตีวีโด้ , ชิปปิ้ง , ซุลกากร , ภาคเอกชนที่เข้ามามีส่วนร่วม. เพราะฉะนั้นเมื่อหลายประเด็นเข้ามามีปัญหาในส่วนหัวพันตรงนี้แล้ว.ถึงแม้ว่าจะมีส่วนที่มีเงินนอกระบบออกมาในส่วนไหนก็ตาม.หรือว่ามันเกิดอะไรขึ้นก็ตามนั้นนะ. ผมคิดว่านั่นก็คือ.เป็นภาพรวมโดยทั่ว ๆ ไป. ซึ่งจริง ๆ แล้วเนี่ย,ถ้าจะโยนว่าเป็นตราบาปของการทำเรือฝ่ายเดียวนั้น,ผมคิดว่าครั้งนี้ค่อนข้างจะไม่ถูกต้อง.
- ณ. มีคนตั้งข้อสังเกตว่าอาจจะเป็นการเดินเกมที่ผิด.อยู่ที่ ๆ ประกาศคดีเลข ๕ มกราคม ๒๕๔๒.ศักราชใหม่.ทำไมไม่ค่อย ๆ ทำไป .
- ค. อ้อ ! เราทำมานานแล้วครับ. Z
- ณ. แต่ทำไมต้องประกาศคดีด้วย .
- ค. เอ้อ :: Z
- ณ. เพราะว่าถ้าวันที่ ๕ แล้วยังเหมือนเดิม. คนเค้าบอกว่ามันล้มเหลวแล้ว.
- ค. คือเรื่องนี้มันเป็นเรื่องสำคัญนะ. มันเป็นเรื่องสุดท้ายที่ผมคิดว่าเราควรจะทำ.ที่เราทำมาก่อนหน้านั้นก็คือเรื่องความโปร่งใส.ความฉับไว.ซึ่งเราทำมาแล้ว. โดยตั้งศูนย์บริการผู้ใช้บริการ.เรื่องเงินได้โตะเป็นเรื่องสำคัญที่สุดที่เราต้อง

ทำ. เราได้ขอความร่วมมือ. ทำความเข้าใจกับพนักงานเราประมาณสามสี่ชั่วโมงนะฮะ. แล้วเราก็บอกว่าวันที่ ๕ มกราคม เป็นปีใหม่, เป็นศักราชใหม่. เรามาสร้างมิติใหม่. สร้างภาพพจน์ใหม่ให้กับการทำเรือ.

- ถ. ครับ. พนักงานหลายคนบอกว่าที่ต้องรับเงินได้ไต่ตะนอกจากว่าเป็นเงินที่ให้ด้วยความเสน่หาหรือว่าเป็นค่าทิปอย่างที่คุณประจูดพูดแล้ว, หลายคนก็บอกว่ามัน..ชีวิตค่อนข้างลำบากเพราะค่าตอบแทนที่ได้ทุกวันนี้ก็น้อยกว่ารัฐวิสาหกิจอื่นๆ จึงจำเป็นต้องรับ. ถ้าทุกคนขณะนี้มีหรือมีใจกันประกาศว่าจะไม่รับเงินได้ไต่ตะอีกแล้ว, จะมีส่วนไหนมาชดเชยรายได้ที่หายไปครับ .
- ค.๔. เออ :: ตรงนี้นะครับ, ต้องเรียนยืนยันนะครับว่า, ในระบบของรัฐวิสาหกิจนี้, การทำเรือแห่งประเทศไทยนี้, ในเรื่องของเงินค่าสวัสดิการหรือค่าแรงงานนี้, เออ :: คนนี้เรามีปัญหา. มีปัญหา. ในขณะที่รัฐวิสาหกิจอื่นนี่, ตั้งแต่ปี ๒๕๓๗นะครับ, ซึ่งมีการปรับโครงสร้างบัญชีอัตราเงินเดือนของพนักงานรัฐวิสาหกิจครั้งสุดท้าย. ทุกรัฐวิสาหกิจได้มีการปรับค่าล่วงเวลาครั้งนี้โดยการคิดเฉลี่ยจากอัตราเป็นรายชั่วโมง. เรียกว่าปรับไปโดยอัตโนมัติ. แต่ในส่วนของคุณค่าล่วงเวลาหรือสิ่งที่ตอบแทนการทำงานของการทำงานของการทำเรือนี้, ถูกกำหนด โดยการเจรจาขณะครับ. ซึ่งบอกว่าในรัฐวิสาหกิจของการทำเรือคือรัฐวิสาหกิจประเภทขนส่ง. เพราะฉะนั้นปัญหาคงมีนี่, เมื่อเราได้มีการเจรจากับฝ่ายบริหาร, ได้พยายามทุกวิถีทาง. เพราะเราเห็นสภาพของความเดือดร้อนของพนักงาน. ปัญหาของการเสี่ยงภัยกับการที่ต้องทำงานในลักษณะอย่างนี้. เกิดปัญหาเกิดอุบัติเหตุ. เกิดอะไรขึ้นมาเนี่ย, มันทำให้เค้าเกิดความวิตก. เค้าเกิดความท้อแท้ในการที่จะทำงาน. เราได้พยายามต่อรองในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสวัสดิการครั้งนี้. แต่ปรากฏว่าเมื่อผ่านจากบอร์ดของการทำเรือแล้ว, บอร์ดทำเรือให้ครับ. เห็นใจเพราะรู้ว่าสภาพของพนักงานเป็นอย่างไร. แต่ไปถึงกระทรวงคมนาคม, กระทรวงคมนาคมก็เข้าใจ. ก็ให้. แต่ไปถึงกระทรวงการคลัง, ปัญหาครั้งนี้. อันนี้เราไม่ได้ว่ากระทรวงการคลังนะฮะครับ. แต่ว่ากระทรวงการคลังบอกว่าในสภาพของเศรษฐกิจอย่างนี้นะฮะครับ, เราไม่สามารถจะให้ได้. เพราะฉะนั้นสิ่งตรงนี้นั้นก็เป็นเหมือนกับบางสิ่งบางอย่างที่ทำให้เค้าต้องหาความเป็นธรรมในส่วนตรงนี้. ในส่วนของที่หมอบอยู่กับพนักงานระดับล่างมานะครับ. ผมเข้าใจแล้วก็เห็นใจพวกเค้ามาก. บางทีเค้าต้องมาคึกๆ ตื่นๆ. มารองานมาอะไร. คุณคิดดูซิครับ, เข้าทำงานตั้งแต่เวลาตีหกหรือเข้าทำงานจริง ๆ สิบเก้าไปไปจนถึงยี่สิบสี่. เค้าได้ล่วงเวลาเพียงร้อยกว่าบาท. ไม่ถึงร้อยยี่สิบบาท. นี่คือปัญหา. โคนแต่ค่าที่กฐีในภาวะเศรษฐกิจแบบนี้เค้าก็พังแล้วครับ.
- ถ. ครับ. ตอนนี่ก็ถือว่าศักราชใหม่ของการทำเรือเริ่มหรือยังครับ.
- ค.๑. เริ่มแล้วครับ.
- ถ. ก็ถือว่าเริ่มตั้งแต่วันที่ ๕ มกราคม.
- ค.๑. ครับ.
- ถ. ในส่วนของพนักงานการทำเรือ, เขาละครับถ้าทุกอย่างเป็นไปได้ที่ท่านประกาศไว้, คือจะไม่รับเงินได้ไต่ตะ, ไม่รับเงินเสน่หา, ไม่รับแม้เงินที่เรียกได้ว่าเป็นค่าทิปเมื่อก่อนนี่นะฮะครับ. แล้วในส่วนของภาคเอกชนละครับ. เจ้าของสายการบินเรือ, เออเช่นต์, ซิปปิ้งทั้งหลายก็ยอมรับศักราชในศักราชใหม่ของท่านหรือเปล่า.
- ค.๑. อันนี้เราได้มีการขอความร่วมมือนะฮะ. ขอท่านอย่าให้เรา. เราไม่รับแน่นอนนะฮะ. แต่ในขณะที่เดียวกันท่านก็ขอความร่วมมือด้วยว่าท่านไม่ต้องให้เรา. \sum
- ถ. ถ้าเค้าให้ด้วยความเสน่หาอีกละครับ. จะปฏิเสธเลยหรือครับ. เพราะเค้าเคยให้กันต่อหน้าต่อตา. ท่านชานากับเพื่อน ๆ คิดยังไงครับ .
- ค.๑. เราขอยืนยัน. เราปฏิเสธ. ยืนยันตรงนี้เลยครับ. การทำเรือ โดยพนักงานการทำเรือในส่วนของการดำเนินงานเครื่องบิน, สายการบินสวัสดิการ สินค้า. เรารับทราบนโยบาย. เราพร้อมใจกันปฏิบัติตามนโยบาย. เราเป็นพนักงานที่มีวินัยนะฮะครับ. เพื่อศักราชใหม่ของการทำเรืออย่างแท้จริง.
- ถ. เป็นความคิดมั๊ยครับ. ถ้ารับเงินสินน้ำใจ, ให้ด้วยความเสน่หา.

- ค. ก็ยังไม่ชัดเจนนะอะ.แต่ในขณะที่ผมถือว่าเป็นความไม่เหมาะสมและเป็นความผิด.เพราะว่าที่เงินความผิดนี้เพราะเป็นการเพิ่มต้นทุนให้กับผู้นำเข้าและผู้ส่งออกอะ.อย่างน้อยก็เป็นการทำลายการนำเข้าการส่งออกของประเทศ.
- ด. เป็นความผิดถึงขั้นที่ต้องถูกลงโทษเด้อมีช. มีกฎ.มีระเบียบข้อ โหนดมีช.ที่ว่าการรับเงินที่เป็นสินน้ำใจนี้มันผิด.
- ค. มีช.เราลงโทษไปแล้วหลายราย.
- ด. ลงโทษยังงัยครับ .
- ค. ลงโทษเลิกจ้างก็มี, ไล่ออกก็มี.
- ด. ในทางปฏิบัติ,คุณคำรคิดว่าจะต้องทำอย่างไรถึงจะให้มี,มันใจว่าทุกคนปฏิบัติตามเงื่อนไขใหม่,ไม่ได้แอบไปเรียกเงินได้ไต่ะแอบตามมูมตามชอกต่างๆ.
- ค. พูดถึงลักษณะที่มีการแอบตามมูมตามชอกนี้,อันที่จริงแล้วผมว่าน่าจะเป็นข้อกล่าวหามากกว่า.ลักษณะตรงนี้ผมไม่คิดว่าพนักงานการทำเรือจะประพฤตินลักษณะแบบนี้.
- ด. เมื่อกี้สอบถามมา,บอกว่ามีกล่องที่ออกแบบมาในลักษณะพิเศษด้วยซ้ำ ไปที่ให้ทางชิปปิ้งหรือเอเจนต์ใส่เงินเข้าไป เพื่อให้พนักงานที่จับรถจับทวงปั่นจั่นนี้รับเงินไป.
- ค. ก็:อันนั้นก็เป็นที่งักกล่าวอีกนั่นแหละครับ.เพราะฉะนั้นปัญหาตรงนี้ผมก็คงจะขึ้นชั้นนะครับว่า,เอ่อ ::การที่จะขจัดปิดเป้าปัญหาตรงนี้ให้หมดสิ้นไปนะครับ,ต้องเกิดจากการร่วมมือของคนหลาย ๆฝ่ายนะครับ.ต้องเอาความจริงมาพูดกันนะครับ. โดยเฉพาะเราเนี่ย,ทำงานร่วมกับภาคเอกชนเป็นส่วนสำคัญ.เพราะฉะนั้นเนี่ย,การที่เราทำงานร่วมกันเนี่ย,ไม่ว่าฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะเกิดการผิดพลาด.ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องระบบการทำงานหรือปัญหาใดๆก็ตาม,มันย่อมมีผลกระทบถึงกัน.เพราะฉะนั้นเราคงปฏิเสธ ไม่ได้นะครับว่า,ปัญหาที่เกิดขึ้นเนี่ย,มันมีส่วนผิดพลาดร่วมกัน.และก็ในฐานะที่ผมอยู่กับพนักงานมานานเนี่ยนะครับ,เอ่อ :: เราต้องยอมรับความผิดพลาดของเราอยู่อย่างหนึ่งว่า,เอ่อ::เมื่อก่อนเรา,เราปฏิบัติร่วมกับสายการเดินเรือนะครับ.เราก็ให้ความสำคัญกับสายการเดินเรือ.และก็ในส่วนของเขาเอเจนต์เรือนี้,เหมือนที่เหมือนน้อง.เรามีการทำงานร่วมกันมาตลอดนะครับ.เพราะฉะนั้นการซีโกลเกชั่น,การขึ้นลงของระบบขนถ่าย,การจัดวางแปลนตู้,หรือการนำเข้าไปสู่การบรรจุ,เราได้ทำงานร่วมกันมา.เพราะฉะนั้นปัญหาตรงเนี่ยเมื่อเราได้มีการทำงานร่วมกันมา,บุคลากรของเราบางส่วนก็จึงมีส่วนที่สัมพันธ์กันอย่างลึกซึ้งซึ่งนะครับ.เพราะฉะนั้นภาพตรงเนี่ย,เราเชื่อเหลือเกินว่า,เอ่อ :: ถ้าเราได้มีการคุยกันอย่าง,อย่างลักษณะเปิดใจด้วยกันแล้วเนี่ย,ทางส่วนนั้นก็ไม่พยายามที่จะรับเงินนอกระบบมานะครับ.ซึ่งพนักงานการทำเรือก็ขึ้นชั้นอยู่แล้วว่า,ด้วยเกียรติยศและศักดิ์ศรีเนี่ย,ค่อไปเราจะไม่รับนะครับ.
- ด. ตัวแทนสายการเดินเรือเคยอ้างว่าต้องจ่ายเงิน.จะเรียกเป็นสินน้ำใจหรือได้ไต่ะก็ตามเนี่ย,มากถึงสองร้อยกว่าบาทต่อหนึ่งตู้คอนเทนเนอร์เนี่ย,จริงมั๊ย.
- ค. อ้อ ! มันก็เป็นตัวเลขที่พูดกันไปนะอะ.เพราะว่าคนที่รับเงินเบิกเงินจากสายการเดินเรือมาจ่ายเนี่ย,ไม่ใช่พนักงานไปรับมานะครับ.เป็นคนหลายฝ่าย.เป็นตัวแทน.เป็นลูกจ้างบริษัทรับมา.
- ด. แล้วเงินก้อนนั้นไปแบ่งกัน .
- ค. ครับ, ไปแบ่งกัน.อาจะนะครับ.เราต้องเอาความจริงมาพูดกัน.อาจะมีบ้างกระเด็นไปถึงห้าบาทสิบบาท.อะไรอย่างเงี้ย.แต่ว่าตรงนั้น,ไปตรงไหนส่วนที่เหลือนั้น,อันนี้ไม่ทราบ.
- ด. ท่านผอ.คิดว่าทำไมตัวแทนสายการเดินเรือจึงได้เสนอว่าจะยอมจ่ายเงินได้ไต่ะสี่สิบบาทต่อหนึ่งตู้ละ.
- ค. ก็: คิดว่า
- ด. ทำไมเค้ากล้าขนาดนั้น . แสดงว่าเค้า
- ค. ต้องการที่จะ
- ด. เค้าคงจะมีความปรารถนาดีกับเรานะอะ.
- ค. คิดว่าเรา
- ด. ตีหรือร้ายกันแน่

- ค.๑. คำคิดว่าเราคงจะเดือดร้อนในเรื่องที่จะไม่มีโอกาสที่จะได้รับเงินในส่วนที่ไม่ชอบนี้อีกต่อไป.คำนี้ก็อาจจะบรรเทาความเดือดร้อนอันนี้ละ.แต่เราก็ไม่สามารถจะรับเงินอันนี้.หรือความปรารถนาอันนี้ได้.เพราะเป็นการฝืนระเบียบผิดกฎหมาย.
- ด. ทำไมเราไม่รับอีกสี่สิบบาทต่อผู้ที่ทางตัวแทนเค้าเสนอให้.ทำไมไม่รับ .
- ค.๑. ก็เป็นความร่วมมือหรือมอกหรือมใจของพนักงานการทำเรือ.เราต้องการไม่ให้เกิดคำครหาที่ว่า,พนักงานการทำเรือทำเพื่อหวังเงิน.ในอดีตมีการกล่าวหากันมาซึ่งเป็นการเจ็บช้ำน้ำใจของคนทำเรือ.เป็นการดูหมิ่นศักดิ์ศรี.ดูหมิ่นเกียรติภูมิ.
- ด. แต่ก็มีเป็นข้อกล่าวหาที่เป็นความจริงอยู่บ้างไหมครับ . ต้องยอมรับตรงนี้เหมือนกัน.
- ค.๑. บางส่วนนะละ.อาจจะมอกอยู่บ้างนะครับ.แต่ทีนี้เพื่อจะจัดปัญหานี้ให้หมดไป,เราต้องพร้อมใจกันไม่รับ.ถือปฏิบัติไปในแนวทางเดียวกัน.
- ด. จะต้องจัดประชุม,ต้องคุยกับตัวแทนสายการเดินเรืออีกมั๊ยละ .
- ค.๑. จัดละ.จะขอความร่วมมือเค้าอีกครั้งว่า,อย่า.กรุณาอย่าให้เราละครับ.ขอความร่วมมือละครับ.มีฉะนั้นแล้วคำพยายามให้เรานี้ละ,อาจจะมีพนักงานบางคนใจไว้ว.อาจจะมีการประทุคิมิชอบขึ้นมาอีก.เพราะฉะนั้นเพื่อความถูกต้องนะครับ,ก็ขอให้ระบบนี้ได้มีประสิทธิภาพนะครับ.ก็ต้องอาศัยความร่วมมือจากทางผู้ให้ด้วย.กรุณาอย่าให้ครับ.
- ด. แต่ท่านยืนยันว่าสัปดาห์ที่ผ่านมา.ที่มีข่าวว่ามีการผลงงาน.มีการทำงานกันไม่เต็มที่.ไม่ใช่เป็นเจตนา .
- ค.๑. ก็มีพนักงานกลุ่มน้อยนะละ.ที่หมกไส้เรือนแล้วว่ามีประมาณสิบกว่าคน.แต่ขณะนี้พนักงานเหล่านั้นก็เข้าใจแล้วละครับ.
- ด. มีการลงโทษใครมั๊ยครับ . ที่ทำให้เกิดการเสียหายเกิดขึ้น.
- ค.๑. เออ :: อยู่ในระหว่างการสอบสวนอยู่สองคน.
- ด. ที่เค้าบอกมีความเสียหายเกิดขึ้นเกือบล้านบาทเนี่ย,เชื่อได้มั๊ยครับ .
- ค.๑. ก็ต้องดูในรายละเอียดต่อไปนะครับ.
- ด. ท่านคิดว่าเจ้าของสายการเดินเรือต่างชาติเค้ามองเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกันยังไง. มีการชุกกันถึงเงินได้ไต่กันอย่างไรเปิดเผยเลย.คิดว่าภาพที่ออกไปสู่สายตาชาวโลกนี้เป็นยังไง .
- ค.๑. คำคงไม่ค่อยเชื่อนะครับ,ว่าเราจะทำได้.แต่ขอให้เวลาเป็นเครื่องพิสูจน์ละ.
- ด. หมายความว่าที่ผ่านมาเค้ายอมรับ . และเค้ารู้ว่ามีเงินจ่ายได้ไต่กันมั๊ยครับ . นี่ก็ภาพที่ปรากฏออกไปแล้ว.เป็นสิ่งที่อย่างน้อยที่สุดก็มีคนไปบอกเค้าว่าต้องจ่ายเงินละ,มันถึงจะเกิดขึ้นที่ท่าเรือแห่งนี้.
- ค.๑. ประเด็นที่มีคนไปบอกเค้าเนี่ยครับ,มีการจ่ายตรงเนี่ยเนี่ยละครับ. ในส่วนตรงเนี่ยเนี่ยความจริงมันก็คือความจริงก็อย่างที่ผมได้บอกแล้วเนี่ยครับว่า,ในส่วนของการทำงานของการท่าเรือมีส่วนสัมพันธ์กับสายการเดินเรือ.เอเช่นต์และผู้แทนเกี่ยวกับบริษัทเอเช่นต์เรือพวกนี้.เพราะฉะนั้นเมื่อภาพตรงเนี่ยมันออกไปเนี่ย,เงินที่ออกมาเนี่ยเนี่ย.มันก็เป็นกรกล่าวหา.แต่ว่าในลักษณะที่ใครจะรับมาเท่าไร.และจ่ายไปเท่าไร.รับมาจ่ายหมดหรือไม่หรือไม่จ่ายหรือจ่ายเพียงบางส่วน.มันเป็นสิ่งที่ :: แบบพิสูจน์ไม่ได้.เพราะฉะนั้นการทำเรือจึงได้ประกาศตรงเนี่ยว่า,ต่อไปเนี่ย,เราไม่รับ.เพราะเราไม่อยากจะเอาความแปลกเป็นอนตรงเนี่ยเนี่ย,มาเป็นสิ่งที่มาคกกับเราอย่างเด็ด.แต่ว่าเหตุการณ์อย่างเนี่ยเนี่ย,เกิดแล้ว.มีการกล่าวหา.หรือมีเหตุการณ์อย่างนี้เกิดขึ้นอีกเนี่ย,การทำเรือยืนยันเนี่ยครับว่า,อันนี้ไม่ใช่พฤติกรรมของท่าเรือ.
- ด. วันนี้เสียค่าครับ.เราพยายามเชิญตัวแทนของชิปปิ้ง,ตัวแทนของสายการเดินเรือมาร่วมกับ.เราด้วย.แต่ว่าปฏิเสธหมดเลย. ท่านคิดว่าเค้ามีความเชื่อมั่นนโยบายนี้แค่ไหน . เท่าที่ผ่านมาเค้าพยายามบอกว่า,ผู้ใหญ่ไม่จริงจัง .
- ค.๑. ครับ.ก็คงจะเป็นความรู้สึกอย่างหนึ่งของพวกเค้าเนี่ยครับ.แต่ว่าขอเรียนว่าเราจริงจังแน่นอนครับ.เรามุ่งมั่นละ.เรายึดถือนโยบายนี้.เรามั่นคงครับ.

- ก. ท่านจะให้เวลาในการพิสูจน์นโยบายใหม่นี้นานแค่ไหนถึงจะรู้ว่าได้ผลหรือไม่ได้ผล . จะวัดกันตรงไหน . วัดจากเสียงของชิปิ้ง, เสียงของสายการเดินเรือ, ของต่อมวลาซหรือของพนักงานด้วยกันเอง.
- ค. ก็คงจะวัดด้วยความจริงนะครับ. ความจริงคงจะปิดกันไม่ได้. ถ้ามีการรับการให้กันอยู่ที่ทงวันกันไม่ได้. เสียงข้างเนี่ย, ผมว่าอย่าเอาเป็นบรรทัดฐานนะฮะ. ขอให้เป็นอย่างจริงมาพิสูจน์กัน.
- ด. ท่านผู้ชมครับ, ทั้งหมดนี้ก็เป็นทำให้ความมั่นใจจากตัวแทนของการท่าเรือแห่งประเทศไทยนะครับว่า, ศักยภาพใหม่ได้เริ่มขึ้นแล้วจริง ๆ . และพนักงานทุกคนพร้อมประกาศยืนยันว่าพร้อมที่จะให้ความร่วมมือที่จะไม่รับเงิน. จะเป็นเงินได้โต๊ะ, เงินสินน้ำใจ, เงินแทนหาหรือค่าทิปก็ตาม. สองคนก็พร้อมจะเป็นพยาน.
- ค. ครับ.
- ท. ครับ. การท่าเรือจะต้องโปร่งใสและสะอาดจริง ๆ ฮะ.
- ธ. ครับ. และคงจะต้องติดตามกันต่อไปนะฮะว่า, นโยบายที่จะเปิดศักราชใหม่ที่นี่ได้ผลแค่ไหน. เวลาสำหรับไอทีวี ทอล์กวันนี้หมดลงแล้วนะครับ. ขอบพระคุณทุกท่านที่ติดตามชมครับ. ขอบพระคุณท่านผู้อำนวยการ, คุณคำริและคุณอำนาจมากครับ. สวัสดีครับ.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ครั้งที่ ๔ บทสัมภาษณ์พล.ต.สนั่น ขจรประศาสน์และทีมที่ปรึกษาเตรียมการอภิปรายไม่ไว้วางใจ

วันจันทร์ที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๔๓

ถ. ???การเตรียมรับมือการอภิปรายไม่ไว้วางใจที่จะเกิดขึ้นคราวนี้.ช่วงนี้เราไปฟังพล.ต.สนั่น ขจรประศาสน์. และ
เดี่ยวในช่วงต่อไปจะคุยกับพล.ค.มบุญกฤต รูปขจร,คุยกับคุณถวิล ไพรสณฑ์.ตอนนี้ไปฟังพล.ต.สนั่น
ขจรประศาสน์ครับ.

ครับ,เฮลครับ,สถานการณ์ในขณะนี้ประชาชนสงสัยท่านในฐานะที่เป็นรองนายกรัฐมนตรีและสำนักงานตำรวจ
แห่งชาติ.เป็นรัฐมนตรีมหาดไทย.คุณแสดงความสงบเรียบร้อยของบ้านเมืองทั้งหมด.ท่านคิดว่าทั้งหมดสถานการณ์จะ
ระเบิดเป้าอยู่ที่ใคร.

ค. เป้าก็คงอยู่ที่ผม.ส่วนใหญ่ผมจะครับจะใคร่เห็นว่าไม่สามารถรักษาสถานการณ์อะไรได้.ก็คงจะลงมาที่ผมเนี่ย.

ถ. ครับ.วิเคราะห์มาจนถึงขณะนี้ท่านคิดว่ามันคืออะไรนอกจากเป้าหมายที่ท่านแล้วเนี่ย,อย่างอื่นมันมีอะไรเป็นองค์
ประกอบ.

ค. ก็คงไม่มีอะไรครับ.คงไม่มี.ส่วนประกอบพวกที่นึกถึงขณะนี้.ก็ตามด้วยโทรศัพท์บอกตำรวจ.รู้ว่าวางระเบิดที่นั่นที่นี้
เรื่อยไปนะครับ.

ถ. ถ้าเป้าอยู่ที่พล.ต.สนั่น.เค้าจะใส่อะไรในการที่จะวางระเบิดที่นั่นที่นี้.เพื่ออะไร.เพื่อจะมองว่าพล.ต.สนั่นควบคุม
สถานการณ์ไม่ได้อย่างไหนหรือครับ.

ค. ครับ.ก็คงจะอย่างนั้นครับ.คือเป้าหมายคิดว่าก็คงอยากจะทำให้ผมหันไปจากรัฐบาลนี้เสีย.

ถ. ท่านบอกว่าถ้าท่านหันอาจจะหาย.อภิปรายไม่ไว้วางใจแล้วอาจจะหาย.

ค. อ้อ.

ถ. มาถึงวันนี้ท่านยังประเมินอย่างนั้นอยู่ไหมครับ.

ค. ผมก็ยังประเมินอย่างนั้นอยู่ครับ.

ถ. ถ้าอย่างนั้นท่านจะแก้ปัญหาอย่างไร.

ค. ขณะนี้ผมเรียนว่าอย่างนั้นครับว่า,การวางระเบิดหรือการโทรศัพท์เนี่ยครับ,มันเป็นเรื่องยากที่เราจะป้องกัน.เรา
ก็ได้ตามสืบพฤติกรรม.หาหลักฐานอะไรต่าง ๆ ต่อไป.ซึ่งขณะนี้ผมเรียนกับคุณสุภาพว่า,เราก็ได้เบาะแสอะไรพอ
สมควรนะครับ.และผมคิดว่าน่าจะจับได้.

ถ. ครับ,ข้อสันนิษฐานที่โยงไปถึงทหารบางกลุ่ม,บางคนก็บอกว่าไม่พอใจในเรื่องโครงสร้างจะยุบสภาสูงสุด.ส่วน
ระดับล่างบอกไม่พอใจไปตัดเบียร์เลี้ยง,ไปตัดเงินพร.เค้า.ข้อสันนิษฐานนั้นฟังได้มีครับ.

ค. อ้อ.เบียร์เลี้ยงพร.อะไรต่าง ๆ เนี่ยมันกระทบกับทหารส่วนน้อยเท่านั้นเอง.ทหารส่วนน้อยซึ่งผม.เหล่าทัพทั้งหลายก็
เห็นด้วยอยู่แล้วว่า ในยามบ้านเมืองอย่างนี้ไม่จำเป็นก็ตัดออกไป.วันนี้ก็,ผมคิดว่าทหารส่วนใหญ่คงไม่กระทบ
กระเทือนอะไร.เพราะว่าคนที่ออกไปปฏิบัติอย่างชายแดนเนี่ย,เค้าก็ได้ของเค้าอยู่แล้วนะ.อย่างปฏิบัติการพิเศษ,
เช่นปราบปรามคอมมิวนิสต์เนี่ยมันหมดไปแล้ว.แล้วผมก็เสนอแก่ยกเลิกกฎหมายคอมมิวนิสต์ไปแล้ว.อย่างนั้น
พวกนี้ที่จะต้องตัด.

ถ. การยกเลิกกฎหมายคอมมิวนิสต์ทำให้ฝ่ายทหารที่ได้เบียร์เลี้ยงเกี่ยวกับพรบ.ฉบับนี้อยู่แล้ว.เค้าต้องเสียรายได้ไปด้วย.
ตรงนี้จะมีส่วนไหม.

ค. ผมกำลังที่จะให้กรม.เนี่ยกำลังทำเรื่องถึงฯพณฯนายกรัฐมนตรีให้มาช่วยงานในเรื่องของการปราบปรามยาเสพติด
คิด.ซึ่งปัญหาคอมมิวนิสต์หมดไป.ปัญหายาเสพติดคิดมาแทนที่คอมมิวนิสต์.

ถ. ครับ,ที่นี่เป็นทำงานของ,เฮอ :: ชุดที่ปรึกษาของท่าน.ชุดใหญ่อยู่ที่นี้.พล.ค.มบุญกฤต รูปขจรอยู่ที่นี้.ได้รับ
โทรศัพท์ว่าจะวางระเบิดด้วย.ก็กลายเป็นข่าวขึ้นมา.

- ค. ก็ธรรมดาอะ.
- ด. แปลว่าเป่าอยู่ที่ท่าน.
- ค. ผมว่า,ผมว่า
- ด. Σ ซึ่งมาทางนี้.
- ค. เอ่อ :: ออกที่นี้เข้าไปหน่อย (หัวเราะ) มันควรจะเร็วกว่านี้.
- ด. ครับ,ครับ.ฉะนั้นโดยภาพรวมท่านได้หาหรือหรือได้คุยกับท่านนายกหรือยังครับว่า,ถ้าสถานการณ์อยู่อย่างนี้,ใครจะเล่นกับใครไม่รู้.แต่ว่าประชาชนไม่สบายใจ.
- ค. ครับ.ประชาชนไม่สบายใจ.ผมจึงขอร้องประชาชนว่าผมจะเข้มในการตรวจตราขึ้น.ขอให้ประชาชนเห็นใจด้วยเพื่อความปลอดภัยของประชาชนเองนะครับ.แต่ที่ผมยังกลัวรับรองครับว่า,ผมจะคุมสถานการณ์นี้ได้.และก็จะต้องบอกในสภาแล้วว่าจะต้องกระชากหน้ากากออกมาให้ได้.
- ด. ก่อนที่จะถึงในสภา,จะกระชากหน้ากากได้ก่อนหน้านั้นไหม.
- ค. น่าจะได้นะครับ.น่าจะได้.
- ด. น่าจะได้.ครับ.ฉะนั้นที่ท่านตอบคำถามน้อง ๆ นุง ๆ นักข่าว.เค้าบอกว่าไม่น่าจะเป็นเรื่องทหารเสียผลประโยชน์.
- ค. ครับ.
- ด. ท่านไม่คิดประตุนั้น.
- ค. ไม่คิดครับ.
- ด. ไม่คิดประตุนั้น.
- ค. ฮะ.
- ด. ก็เหลือเรื่องการเมือง.
- ค. ครับ.
- ด. ท่านยังมั่นใจว่าน่าจะเป็นเรื่องการเมืองที่จะ discredit ทำลายความน่าเชื่อถือของพล.ต.สนั่น ขจรประศาสน์.อันนั้นมากที่สุด.
- ค. ผมว่ามากที่สุด.
- ด. มากที่สุด.ท่านในฐานะที่เป็นเป้าและคนอื่นไม่รู้อิ โหนอิ เหน่ตกกะ โดพลอย โคนไปด้วยนี้ท่าน Σ
- ค. (หัวเราะ) Σ ก็นั่นซิ.อย่าไปทำ
- กับเค้า.ทำกับผมดีกว่า.(หัวเราะ)
- ค. (หัวเราะ) ทำยังไง.ถึงจะประชาชนไม่เคียดกร้อน.ทำกับท่านนี้.
- ด. ก็นั่นนะสิ.ก็ทำยังไงกับผมก็ได้.คนเดียวเนี่ยฮะ.อย่าไปเที่ยวทำให้ประชาชนเค้าเคียดกร้อนเลยนะครับ.
- ค. อยากให้ผมออกก็บอกมา.
- ด. อยากให้ผมออกบอกมา.
- ค. เออ ! บอมาว่า,เฮ้ย ! อยู่นี้แล้วรัฐบาลจะอยู่ถึงสี่สาม.กูออกแล้วมันจะอยู่ไม่ได้.อะไรก็บอกมา. Σ
- ด. Σ เค้ากลัวบอกแล้ว
- ท่านไม่เชื่อเขานะสิ.
- ค. เราก็ต้องหึงเหตุผล.
- ด. (หัวเราะ) ขอบคุณครับ.ขอบคุณพล.ต.สนั่น ขจรประศาสน์นะครับ.ออกมาบอกว่าถ้าทำอะไรผมเชิญเลย.แต่ว่าอย่าทำให้ประชาชนเคียดกร้อน.

- ณ. ยังคงวิเคราะห์หาคำตอบสถานการณ์ที่เกิดขึ้นสด ๆ ร้อน ๆ ในช่วงสัปดาห์ที่ผ่านมาต่อเนื่องมาถึงเมื่อวานนี้. เสี่ยงขู่วางระเบิดก็ยังมีอยู่นะครับที่สนามม้าที่นี่. ซึ่งเป็นที่ทำงานของคณะกรรมการที่ปรึกษาชุดของพล.ต.มัญญกฤต รูปขจร. ประธานคณะกรรมการที่ปรึกษากิจการพิเศษก็โดนกับเค้าไปด้วย. พล.ต.มัญญกฤต รูปขจรอยู่กับเราครับ. สวัสดีครับท่านครับ.
- ครับ, ในขณะที่เดี๋ยวกันท่านที่ปรึกษา, ประธานที่ปรึกษาของพล.ต.สนั่น ขจรประศาสน์อีกชุดหนึ่ง. แต่เป็นชุดที่ปรึกษาทางกฎหมาย. คุณฉวีล ไทรสมณ์ก็อยู่กับเราตรงนี้เหมือนกันครับ. สวัสดีครับ.
- ศ.๑. สวัสดีครับ.
- ณ. พล.ต.มัญญ, เรายังคงหาคำตอบ. ประชาชนสับสน. เมื่อสักครู่พล.ต.สนั่น ขจรประศาสน์บอกว่าเป้าหมายเค้าจะเล่นงานรัฐมนตรีมหาดไทยเพื่อที่ลดความเชื่อถือว่าควบคุมสถานการณ์ไม่ได้. ทีมของท่านวิเคราะห์ตรงกันมั๊ยครับว่า, สถานการณ์ขู่วางระเบิดที่ผ่านมาคืออะไร.
- ศ. เออ :: ในทางที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้ชี้แจงไปแล้วนะฮะ. ผมก็คิดว่าเป็น, ถ้าพูดถึงเป้าหมายเนี่ย, ก็น่าจะเป็นอย่างนั้น. สาเหตุที่เป็นอย่างนั้นได้หรือว่าจะเป็นอย่างนั้นก็เพราะว่า, เออ: ท่านพล.ต.สนั่น ขจรประศาสน์รัฐมนตรีกระทรวงมหาดไทยนั้นก็เป็นแกนหลักของรัฐบาลนะฮะ. และถ้ามองลึกลงไปก็เป็นแกนหลักของพรรคประชาธิปัตย์. ในทางการเมืองก็เป็นธรรมดาที่ฝ่ายค้านก็ตี, หรือฝ่ายตรงข้ามก็ตีที่จะทำลายฝ่ายรัฐบาลนะครับ. จะหาจุดบกพร่องต่างๆก็ต้องตีตรงแกนหลักหรือเป้าหมายหลัก.
- ณ. ครับ, ที่นี้จะถือว่าเป็นฐานกำลังของพล.ต.สนั่น โดยเฉพาะ. เค้าบอกกันว่าเป็นการล้วงคองเห่าซะด้วย. เพราะว่พล.ต.มัญญเจอเข้าไปเองด้วย. วันที่โทรศัพท์มานั้น, ใครเป็นคนรับสายครับ. เค้าเข้าไปที่โรงพักหรือว่าที่นี้.
- ศ. อันนี้เกี่ยวกับใครครับ.
- ณ. เกี่ยวกับเรื่องขู่วางระเบิดที่สนามม้า.
- ศ. อ้อ! ครับ. โทรศัพท์นะครับไปจากเพชรเกษม ๑๘ นะครับ. เบอร์โทรศัพท์ผมจำไม่ได้แต่เป็นพื้นที่บริเวณนั้นครับ. บางบอน.
- ณ. ครับ. ตรวจสอบแล้ว.
- ศ. ตรวจสอบแล้ว. รู้หมายเลขแล้ว.
- ณ. ตรวจสอบยังไงครับ.
- ศ. ก็โทรไปที่ ๑๘๑.
- ณ. โทรไปที่ ๑๘๑.
- ศ. แล้วเลขก็ขึ้น ๑๘๑ ครับ. ก็โทรศัพท์ที่ที่จอดรถชั้นหนึ่งร่อยบาท. คือบริเวณที่ใกล้ๆ ห้องที่ปรึกษา. แต่ว่าก็ไม่มีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้น. เป็นแค่เพียงการ โทรศัพท์หรือว่าการวางระเบิดทางสาย. การวางระเบิดทางสื่อสาร.
- ณ. ครับ. มหาดไทยวิเคราะห์เรื่องนี้ยังไงครับคุณฉวีล. เมื่อหลายวันที่ผ่านมาจนกระทั่งถึงล่าสุดวันนี้มหาดไทยวิเคราะห์เรื่องนี้ยังไง.
- ศ.๑. ผมเองไม่ใช่มหาดไทยนะฮะ. ผมเองในฐานะที่เป็นที่ปรึกษาทางด้านที่ปรึกษาได้วิเคราะห์กันว่าเหตุผลจริงๆเป็นเรื่องการเมืองแน่นอน. และก็น่าเปรียบเทียบกับปีที่แล้ว. ช่วงที่เปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจก็มีระเบิดเกิดขึ้นตลอดแบบนี้เหมือนกัน. ผมอยากให้คุณสุภาพไปเช็คข้อมูลว่าปีที่แล้วก็เกิดลักษณะเช่นนี้ช่วงอภิปรายไม่ไว้วางใจนี้ฮะ.
- ณ. ช่วงอภิปราย.
- ศ.๑. ครับ.
- ณ. เพราะฉะนั้นที่พล.ต.สนั่นชุดไว้ก่อนว่าผ่านพ้นวันอภิปรายไปแล้วจะหาย.

- ค. ผมว่าถูกต้องอะ. ชูคกันตรงไปตรงมาถูกต้องแน่นอน. ที่มีด้านนี้ออกข่าวไปอย่างนี้ก็อาจจะกลัวว่าจะเป็นความจริง. ก็เลขอาจจะลงมือบ้าง. ผมคิดว่าน่าจะเป็นเหตุผลที่พอพอว่า, ผมไม่อยากจะชูคไม่ตรงไปตรงมาอะ. ผมถือว่าเป็นเรื่องการเมือง.
- ด. เป็นเรื่องการเมือง.
- ค. ครับ.
- ด. เป็นไปได้มีมือที่ฝ่ายค้านเค้าบอกว้, มองในมุมมองฝ่ายรัฐบาลเป็นคนสร้างสถานการณ์ขึ้นมาเอง. ให้คนคิดว่าเป็นผลงานฝ่ายค้าน. แล้วยกก็เกลียดกัน.
- ค. ผมคิดว่าเรื่องนี้ไม่ต้องทำ. เพราะว่าคนที่ไม่มีมือเขี้ยวเขาเป็นใครกันแน่. ใครที่เคยมีประวัติที่คนสงสัยกันมาตลอดว่าเคยมีพฤติกรรมอย่างนี้. อยู่ฝ่ายไหน. ใครเป็นคนประกาศว่าถ้าเปิดหน่อ. เป้ากหวัดหน่ออะไร จะเกิดขึ้น.
- ด. ครับ. แต่ว่าเค้าอาจจะประกาศไปอย่างนั้น. แล้วคนทำไปสวมรอย. เพื่อความแพร่เป็นไปได้มีมือ.
- ค. อาจเป็นไปได้. แต่ในขณะที่เขี้ยวกันผมคิดว่าคนที่ทำนี่เป็นมืออาชีพ.
- ด. มืออาชีพ.
- ค. มืออาชีพ. คนที่จะวางระเบิดอย่างนี้. กครี โมทอย่างนี้มือ, ผมคิดว่าประชาชนธรรมดาทำไม่ได้หรอก.
- ด. ครับ. ครับ.
- ค. พวกมีสติแน่นอน.
- ด. ครับ. ท่านพล.ต.บุญชูฤกษ์. เพื่อนร่วมรุ่นของท่านเค้าไปตั้งข้อสังเกตไว้ในส่วนหนึ่งว่าอาจจะเป็นเพราะความอึดอัดของทหารชั้นผู้น้อย. ไม่พอใจไปตัดเบียดเลี้ยงเค้า. ไปตัดเงินพร. เค้า. ในขณะที่เขี้ยวกันกระแสวิกกระแสวิงบอกว้, ชั้นผู้ใหญ่ก็ไม่ค่อยสบายใจเรื่อง โครงสร้างจะยุบสภาพก. สูงสุด. เป็นเสนาธิการร่วม. ไปขึ้นอยู่กับกระทรวงมหาดไทย. ท่านเป็นทหารเก่า, ข้อสันนิษฐานนี้ฟังขึ้นมี.
- ค. คืออันนี้ผมต้องขอ โทษว่าในรายละเอียดและข้อเท็จจริงผมไม่ทราบนะครับ.
- ด. ครับ. ครับ.
- ค. แต่ว่าไม่น่าจะมีปัญหาอะไร. คิดว่ากระทรวงกลาโหมซึ่งดูแลทหารนั้นคงทำความเข้าใจในหมู่ทหารด้วยกันได้. ผมคิดว่าไม่น่าจะมีปัญหา.
- ด. ครับ. ถ้าสมมุติว่าข้อสันนิษฐานของพล.ต. สนั่นที่บอกว้, ผ่านพ้นวันอภิปรายไปแล้วเรื่องจะจบ. ประชาชนถามว่ากว่าจะถึงวันอภิปรายตั้งหลายวันแล้วจะทำยังไง. จะมีเสียงตลอด. จะไปข้างสรรพสินค้าก็ไม่กล้าไป. ไปที่ไหนก็มี. กลัวจะเจอถูกหลงระเบิด. จะทำยังไง. ท่านทั้งสองเป็นคนรับผิดชอบเรื่องนี้ส่วนหนึ่งในระดับประธานที่ปรึกษาทั้งสองฝ่าย.
- ค. เรื่องของที่ปรึกษาก็มีหน้าที่ทำข้อเสนอแล้วก็นำเสนอกับผู้มีส่วนตัดสินใจ. คือในฐานะที่กระผมเป็นที่ปรึกษาท่านพล.ต. สนั่นซึ่งความจริงท่านพล.ต. สนั่นท่านรู้หมดแล้วนะครับ. ท่านรู้วิธีการที่จะทำอย่างไรแล้ว. และท่านก็ได้ตั้งการไปแล้ว. แต่กระผมก็เรียนให้ทราบได้ว่า, คือเหตุที่มันเกิดขึ้นมันก็จะก่อกวน. พอก่อกวนก็จะทำให้ขวัญและกำลังใจของประชาชนถดถอย. และก็อาจจะมีผลกระทบการท่องเที่ยว, การเศรษฐกิจหรือว่าการค้าขาย, หรือว่าการไปมาหาสู่กันเป็นได้. แต่ว่าวิธีการป้องกันนั้น, ประการแรกคือตัวประชาชน. ถ้าเข้าใจว่าสิ่งนี้ไม่ใช่ของแท้. อันตรายจะไม่เกิดอย่างรุนแรง.
- ด. อย่างดีนุ้.
- ค. ไม่ดีนุ้. ถ้าไม่ดีขึ้นแล้วทำจิตใจให้สงบ. แล้วยกตั้งหลักให้ดี. ตั้งสติให้ดี. แล้วยกพิจารณาให้คิดว่าสิ่งเหล่านี้ไม่ใช่เรื่องรุนแรง.
- ด. ถ้าเกิดเจอของจริงเข้าล่ะ.

- ค. ครับ. ถ้าเจอของจริง. สมมุติว่าเป็นวัตถุที่จริงๆก็แข็งเจ้าหน้าที่ในท้องที่. เพราะว่า โดยเฉพาอย่างยิ่งใน กรุงเทพมหานคร ๘๘ โรงพักเนี่ย. ทางกองบัญชาการนครบาลตำรวจแห่งชาติได้คุมพื้นที่ไว้หมดแล้ว. ขณะนี้ก็มีทหารมาช่วยด้วย.
- ด. ฉะนั้นที่ท่านบอกว่ารู้หมดแล้วเนี่ย. เมื่อไหร่ประชาชนจะรู้ด้วยว่าใครกลุ่มไหน. นานมีครับกว่าจะระฆากหน้ากากออกมาได้. เบื้องหน้าเบื้องหลังใครอยู่ยังไง.
- ค. คือเรื่องระฆากหน้ากากเนี่ยเนอะครับ. บางทีถ้าพูดไปลอย ๆ ก็อาจจะทำให้เกิดการดูหมิ่นหรือเสียหายได้. และก็คงให้ตำรวจแห่งชาติมีหลักฐานให้ครบองค์ประกอบข้อกฎหมาย. เพราะถ้าหากว่าพูดไปไม่ครบองค์ประกอบข้อกฎหมายเนอะครับ. ถึงทำอะไรไปก็เสียหายทางด้านตำรวจ.
- ด. ครับ. คุณณวิธ. ในทางการเมืองลักษณะคล้ายๆอย่างมีด้านออกจาก. ถ้าย้อนกลับ ไปดูปีคุณณวิธก็บอกเจอ. ก่อนหน้านี้ก็คล้ายๆ อย่างนี้ไซ้ไหมครับ.
- ค. ครับ. ผมคิดว่า. ผมเห็นว่าประเด็นการเมือง. แต่ผมไม่ได้พูดว่า
- ด. ไครทำ.
- ค. ไครทำ. ไม่ได้บอกว่าฝ่ายค้านทำ. ฝ่ายรัฐบาลทำ. แต่บอกว่าเป็นประเด็นการเมืองแน่ชัด.
- ด. ครับ.
- ค. ในขณะที่เดียวกัน. ผมก็เห็นว่า. การที่ผู้นำฝ่ายค้านไปพูดเป็นเชิงว่า. ถ้าเป็นกทวิลจะเกิดเหตุการณ์. ผมคิดว่าท่านคงพูดไม่มีเจตนา. แต่ก็ไม่ว่าคนอื่น. คนอื่นจะเห็นว่าท่านพูดไปอย่างนั้น. แล้วคนอื่นจะมาสร้างสถานการณ์หรือไม่. ไม่ชัดเจนอะ.
- ด. ครับ. เมื่อก็พล. ค. มนูญบอกคล้ายๆกับว่ามท. ๑ รัฐมนตรีมหาดไทยหรือรองนายกเนี่ย. พอจะรู้แล้วอะไรเป็นอะไร. พอจะรู้แล้วอะไรเป็นอะไรเนี่ย. สามารถจะปรามไม่ให้เหตุการณ์ลุกลามไปมากกว่านี้ได้มี๊.
- ค. ผมคิดว่าในนามรัฐบาลพูดยากมาก. เพราะว่าการจับแต่ละท่านเนี่ย. การจับผู้กระทำความผิดแต่ละคนข้างข้างต้องหาหลักฐานชัดเจนต่างๆที่เรารู้. สมมุติเรารู้. สมมุติก่อน. ผมไม่รู้หรอกนะอะ. ถ้าเราไม่รู้เนี่ย. ถ้าเราไม่มีข้อมูลชัดเจน. เป็นเรื่องลำบากมาก. สมมุติคุณสุภาพเป็นรัฐมนตรี. ที่นี้ตำรวจจะเปิดเผยยังไง. รู้ว่าท่านนี้ แน่นนอน. แต่หลักฐานไม่ชัดเจน. จะทำยังไง.
- ด. อ้อ ! จะทำยังไง.
- ค. ครับ. อันนี้เป็นเรื่องที่ได้แค่เพียงขอร้องได้ว่าในสถานการณ์อย่างนี้ไม่ควรทำ. ก็ขอร้องประชาชนทั่วไปไปนะอะ. คนที่คิดทำอย่างนี้ขอให้เลิกทำ. ก็เท่านั้นเองอะ. ส่วนข้อมูลที่ต้องการเพื่อจับผู้กระทำความผิดเราก็ต้องทำต่อไป. เป็นหน้าที่ของตำรวจ.
- ด. ครับ. ประชาชนไม่มีทางออกอย่างอื่นที่จะสบายใจกว่านี้เลยหรือครับ. นอกจากที่ท่านจะบอกแนะนำว่าอย่าตื่นตูม. แต่ว่าภาพของตำรวจทหารที่ต้องไปตามศูนย์การค้าแล้วก็มีขู่วางระเบิดกันเป็นรายวัน. อย่างนี้ไม่รู้อันไหนของจริงของปลอม.
- ค. ครับ. ในสถานการณ์แบบนี้มันมีทั้งทางบวกทางลบ.
- ด. ทางบวกทางลบ.
- ค. ครับ. ในทางลบก็เป็นที่ว่าประชาชนมีปัญหาคความหวาดกลัวเกิดขึ้นนะครับ. แต่ว่าเราก็อาจจะได้การที่ประชาชนสมมุติว่ามี การขู่วางระเบิดในสถานที่ท่องเที่ยว. ในที่แหล่งถึงพุ่มเพื่อชนะครับ. หรือว่าการ ไปจ่ายตลาดหรือว่าอะไรต่ออะไร. เมหลังซื้อขายถึงที่มันไม่สมควร. มันก็จะทำให้เกิดการประท้วงขึ้น.
- ด. (หัวเราะ) ครับ.
- ค. แต่อีกทางนึง. ทางลบก็คือ. ประชาชนที่เสียขวัญก็มี. อันนี้ก็เป็นที่หน้าของรัฐบาล. เป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่โดยตรง. และก็เจ้าหน้าที่ที่สนับสนุนเช่นตำรวจแห่งชาติหรือทางทหารที่มาร่วมด้วย. ซึ่งอันนี้ก็ทำในเชิงป้องกัน. เพราะในเชิง

มันก็มันคงทำลำบากนะครับ.เพราะเราไม่รู้อะไรจะไปทำอะไรที่ไหนอย่างไร.แม้กระทั่งแผนในการปฏิบัติเราก็มีทางเดียว.ก็ป้องกันเท่านั้นเอง.

- ก. ครับ.เราจะหักเรื่องของการขู่วางระเบิดไว้สักครู่เดียวกลับมาช่วงหน้าครับ.
- ค. ขอนิดได้มั้ย.
- ก. ครับ.
- ค. ขอนิดเดียว.เพราะว่าข่าวระเบิดเป็นสิ่งเสียหายมาก.อย่างที่ระเบิดที่รัสเซีย.ระเบิดนิคเคียวอะ.ออกข่าวทั่วโลก.ตอนนี้ข่าวที่เมืองไทยระเบิดก็ต้องออกข่าวทั่วโลกเช่นเดียวกัน.ซึ่งทำให้เสียหายอย่างมาก.
- ก. ครับ.เราจะหักเรื่องของการขู่วางระเบิดไว้สักครู่.กลับมาช่วงหน้าวันนี้มีการประชุมที่ปรึกษา.หน้าห้องเขียนว่า.ปฏิบัติการ.เป็นการกรองสถานการณ์ปฏิบัติการ.กลับมาสักครู่เราจะพูดคุยเรื่องการประชุมที่ปรึกษานี้.และก็จะมาพูดคุยบรรยากาศที่นี้ด้วย.สนามม้า.ที่ทุกครั้งเวลาเอ่ยถึงบอกว่าสนามม้า.เป็นที่ชุมนุม.เป็นรังใหญ่ของพล.ต.สนั่น ขจรประศาสน์.บรรยากาศเป็นยังไง.เราจะให้ดู.สักครู่ครับ.

(พักโฆษณา)

- ก. ท่านผู้ชมครับ.ภาพที่เห็นในจอตอนนี้เป็นการประชุม.หน้าห้องเขียนว่าวิเคราะห์ปฏิบัติการ.เป็นการประชุมที่ปรึกษาชุดใหญ่.มีคุณถวิลกับพล.ต.บุญญกฤษณ์เป็นประธานอยู่.ที่ประชุมชุดใหญ่วันนี้คุยกันค่อนข้างจะลึกหน่อย.เรื่องอะไรบ้างวันนี้.
- ค. คงไม่ลึกคุณศุภภาพ.เพื่อองแค่เราประชุมเพื่อเตรียมแผนรับว่า.การอภิปรายไม่ไว้วางใจนั้น.เราจะชี้แจง อย่งไร.
- ก. ไม่เกี่ยวกับเรื่องระเบิดที่ประชุม.
- ค. ไม่เกี่ยวเลย.
- ก. ครับ.
- ค. ไม่เกี่ยวเลยแม้แต่นิดเดียว.
- ก. เป็นการประชุมเรื่องวางแผน.
- ค. มอบหมายงาน.ส่งงานในฐานะที่ปรึกษา.แล้วก็เราได้จัดแบ่งหน่วยรับผิดชอบ.ใครอยู่ฝ่ายปฏิบัติการ.ฝ่ายวิเคราะห์.ฝ่ายส่งข่าวอะไรพวกนี้.ตั้งศูนย์ที่ไหนบ้าง.อะไรทำของนั้น.
- ก. จนบัดนี้มีข้อมูลอะไรที่ทีมที่ปรึกษานักใจที่สุดที่จะต้องตอบในสภา.
- ค. คิดว่ายังไม่มียอะไรหนักใจสำหรับท่านพล.ต.สนั่น.
- ก. หมายถึงทุกอย่างที่เป็นข้อกล่าวหาสามารถอธิบายได้หมด.
- ค. ครับ.ผมคิดว่าท่านอธิบายได้หมด.
- ก. ครับ.ศูนย์ปฏิบัติการจะอยู่ที่นี้ส่วนนึงด้วย.
- ค. ครับ.แล้วที่ที่หัก.
- ก. ใครจะเป็นคนดูภาพรวมทั้งหมด.แล้วก็สั่งการเรื่องข้อมูลทั้งหมดครับคราวนี้.
- ค. เออ :: เป็นข้อมูลทั้งหมดเราจะแบ่งเป็นส่วนข้าราชการประจำและฝ่ายวิชาการนะครับ.อยู่ที่นี้ละครับ.คือข้อมูลทั้งหมดเนี่ย.ถ้าหากดูในภาพรวมก็ต้องเป็นท่านถวิลนะครับ.ที่นี้ทางฝ่ายการเมืองซึ่งเป็นหัวใจสำคัญในการอภิปรายครั้งนี้.เพราะฉะนั้นก็ต้องยกให้ฝ่ายการเมือง.
- ก. ครับ.พล.ต.บุญญในฐานะเป็นจปร. ๑ ,เป็นประธานจปร . ๑ มีเพื่อนร่วมรุ่นสองคนเป็นข่าวว่าฉีกไปอยู่ทางโน้น.ไปให้ข้อมูลฝ่ายตรงข้าม.มีปัญหาอะไรที่จะต้องคุยกันในระหว่างเพื่อนมัยครับ.
- ค. ไม่มีครับ.ก็ต้องขออนุญาตเรียนความจริงว่าสำหรับพล.ท.วิรัช ??? กับพล.อ.ชวลิตคือที่จี้วันะครับ.ท่านอยู่กับมานาน.อยู่กับมาตั้งแต่เด็ก.ตั้งแต่ร้อยตรี.เพราะฉะนั้นมากกว่าสี่สิบปี.ท่านอยู่มาด้วยกัน.และก็อีกอย่างท่านก็เกือตลกกัน

มา.เป็นทหารรักกันมา.รับใช้กันมาอย่างพี่น้อง,อย่างผู้บังคับบัญชาผู้ใต้บังคับบัญชา,อย่างญาติ.เพราะฉะนั้นอันนี้ก็เป็นธรรมชาติที่พล.ท.วิรัชจะต้องไปอยู่กับที่จิว.หรือว่าพล.อ.ชวลิตนี่เพราะว่าเป็นเรื่องของความกตัญญู.

ฉ. แปลว่าหน้าที่ต่างกันความสัมพันธ์คงเดิมหรือ.

ค. ไม่มีปัญหา.

ฉ. ครับ.มีอะไรต้องคุยกันมั๊ยครับ. สมมุติว่าก่อนหน้านั้น,ว่าจะมีเรื่องลิกอะไรของพล.ค. ส่วนที่ทั้งสองคนนี้รู้แต่คนอื่นไม่รู้แล้วไปพูดกันในสภา.

ค. อ้อ ! ไม่มีครับ. ไม่มี.อินฮันได้.

ฉ. ครับ.คุณฉวีเห็นข่าวเรื่องนี้แล้วคิดว่าจะเป็นปัญหาสำหรับพล.ค. ส่วนมั๊ย.

ค. ผม.เท่าที่วิเคราะห์ตามข่าวเนี่ยวนะครับ,ผมมองท่านพล.ท.วิรัชวิเคราะห์เหตุการณ์วางระเบิดแล้วผมก็ไม่คิดใจท่าน เพราะว่าอะไรครับ.เพราะว่าอะไร.

ค. เพราะว่าเหตุผลที่ท่านบอกว่าสาเหตุระเบิดเพราะเรื่องกระทรวงกลาโหม.ผมไม่ได้มองอย่างนั้นเลย.และผมคิดว่าเรื่องการให้ข้อมูลข่าวสารของแต่ละฝ่ายเป็นเรื่องของปกติ.อย่างฝ่ายเราเป็นฝ่ายรับ,เราก็ต้องหาข้อเท็จจริงมาทั้งหมด.ซึ่งขณะนี้ก็เรียนคุณสุภาพได้เลยว่าเราพร้อมหรือเปอร์เซ็นต์แล้วครับ.

ฉ. ครับ.มาถึงเรื่องที่นี่.เดี๋ยวภาพผมจะให้เห็น ในจอ.ทุกครั้งที่มีการเอชชือสนามม้า,ฝ่ายค้านพยายามจะบอกว่าคล้ายๆ เป็นแหล่งมั่วสุ่ม.ประชาชนก็อาจจะคล้อยตามบ้าง,ไม่คล้อยตามบ้าง.จริงๆ สถานที่แห่งนี้เป็นที่ทำอะไรของทีปรึกษาพล.ค.มบุญครับ.

ค. ครับ.ขออนุญาตเรียนคุณสุภาพ ??? คนเข้าใจคิดคิดว่าสนามม้ามีแต่การพนัน.มิใช่ออย่างนั้น.คำว่าสนามม้าเป็นส่วนหนึ่งของราชคฤณมั๊ย.แล้วจะทำการแข่งม้ากันเนื่อ,อาทิตย์เว้นอาทิตย์ครับ.แล้วในอาทิตย์หนึ่งเนื่อทำไม่ถึงหกชั่วโมง.ตั้งแต่วันที่ ๑๒.๑๕ จนถึง ๑๗.๓๐.ติชะว่า ๑๒-๑๗ ของอาทิตย์เว้นอาทิตย์.เดือนนึงก็ทำประมาณสิบสองชั่วโมง.คือครึ่งวัน.อีกสี่สิบเก้าวันครึ่งในสามสิบวันก็ไม่ได้อะไร.

ฉ. ครับ.ตรงนี้ไม่มีโต๊ะบิลเลียด.จะไม่มีที่นั่งกินเบียร์กินเหล้ากัน.ไม่มีการเล่นไพ่กัน.ไม่มี.ในนี้ไม่มี.

ค. ครับ.สำหรับตรงนี้นะครับ.ที่มาสำหรับ

└ ตรงนี้ก็คือน่า

└ หนึ่งที่

เป็นอาคารต่อเนื่องกัน.เชื่อม โขงกัน.เพียง

แต่ว่าเป็นที่ว่าง.

ฉ. เป็นที่ว่าง.

ค. เป็นที่ว่างที่ไม่ใช่ทำอะไร.ที่นี้ผมเพิ่งเสนอราชคฤณมั๊ยสมาคมเนื่อเป็นเหมือนที่รวมของกิจกรรมกีฬา.มีเทนนิส,มีสระว่ายน้ำ,มีแบดมินตัน,มีโต๊ะบิงปอง,มีโต๊ะบิลเลียด,และก็มีกีฬากิจกรรมอื่นๆ.แม้กระทั่งสนามกอล์ฟ.ที่นี้พอเรามาทำงานให้พล.ค. ส่วนนี้ตรงที่กระทรวงมหาดไทยแคบ.ที่จอตรงก็ไม่มี.ห้องประชุมก็ไม่มี.เนื่องจากมีที่ปรึกษาหลายคน.แล้วเราก็จะตั้งสมาธิหรือว่าคอนเซนเทรทตรงที่ว่า, เราจะทำเศรษฐกิจชุมชนพึ่งตนเอง.ซึ่ง ณ วันนี้เรามาเรียกว่าเศรษฐกิจแบบพอเพียงตามแนวพระราชดำริที่ พระราชทานไว้.เพราะฉะนั้นคณะที่ปรึกษาตรงนี้ทำแต่เรื่องเศรษฐกิจแบบพอเพียง.

ฉ. ครับ. ฉะนั้นที่เป็นบรรยากาศของออฟฟิศ.เป็นห้องประชุมต่างๆ.ก่อนหน้านี้ตรงนี้เป็นอะไร.

ค. ก่อนหน้านี้เป็นที่ว่างครับ.

ฉ. เป็นที่ว่าง.

ค. ตรงที่เราตั้งนี้เป็นที่ว่างไม่มีอะไร.เราทำกันขึ้น.

ฉ. ฉะนั้นพอเอชชือถึงว่าทีมที่ปรึกษาอยู่สนามม้าคนมักจะมีจินตนาการว่า,คงเล่นบิลเลียดกันไปกินเหล้าดื่มเบียร์กันไป.แล้วก็ส่วนหนึ่งอาจจะนั่งเล่นไพ่.อะไรกันไป.ไม่ใช่.เป็นออฟฟิศทำงาน.

- ค. ครับผม. โดยเฉพาะอย่างยิ่งผมหรืออาจารย์สันติ, อาจารย์พนิตทิพย์, อาจารย์พรชัย, อาจารย์อนงค์, หรือว่าที่ปรึกษาทั้งหมดเมื่อ, ท่านนั่งใช้เวลาทั้งวัน. ไม่มีวันหยุด. แล้วแม้กระทั่งวันหยุดก็ออกต่างจังหวัด. แล้วก็มานั่งสรุปผลงาน เพื่อให้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้ตัดสินใจว่าต้องการอย่างไร โดยผ่านระบบ ??? และการทำงานอย่างไร, คนที่มองมาจากภายนอกจึงคิดว่าพวกเราเป็นก๊วนเป็นแก๊งค์.
- ง. แล้วจริงๆ เป็นก๊วน เป็นแก๊งค์มัย.
- ค. ซึ่งอันนี้ไม่ใช่. นักวิชาการ. ทั้งวิชาการทั้งทฤษฎีนักปฏิบัตินะครับ.
- ง. เวลานี้แหละใครจะวิ่งเต้นกับมหาดไทย, กับพล.ต. สนันที่มหาดไทยไม่สะดวกมาที่นี่. คล้ายๆ กับมาชูปชิบ. มาทำอะไรลักษณะที่มันไม่ชอบมาพากล. เคยมีอย่างนั้นมัย. บรรษากาศที่นี่.
- ค. อันนี้ผมคิดว่าไม่เคยมีเลยนะครับ.
- ง. (หัวเราะ) ครับ.
- ค. ผมเรียนตรงๆ ว่าที่นี้ไม่ใช่ที่แสวงหาตำแหน่ง. อาจารย์ที่ปรึกษาทั้งหมดทุกคณะรวมทั้งกระผมด้วยเกือบห้าสิบคน. ท่านไม่มีเวลามานั่งคุยเรื่องนี้หรอกครับ. เพราะฉะนั้นเรื่องตำแหน่งท่านก็ไม่ทราบ. ท่านทราบแต่หลักการและวิธีการและวิชาการและแนวทางปฏิบัติ. ซึ่งกำหนดแนวความคิดที่จะนำไปเสนอท่าน รัฐมนตรี.
- ง. คล้าย ๆ เค้านอกอย่างนี้แหละ. อะไรที่มันเป็นเรื่องได้คิดได้โต๊ะ. เรื่องอะไรก็กลับจับข้อนี้ให้มาคุยกันที่สนามม้า. แล้วบรรยากาศจากภายนอก, อย่างที่ความรู้สึกของท่านก็ , ก็ , แล้วจะทำยังไง. จะทำยังไงที่จะมีความรู้สึก, ถ้าสมมุติเค้าจะเสนอย้ายสนามม้า. บางคนบอกเสนอย้ายไปก็เพื่อต้องการจะมารีอริงของพล.ต. มนูญ. จะทำยังไง.
- ค. (หัวเราะ) อันนี้ก็แล้วแต่ท่านจะคิดนะครับ. ก็แล้วแต่คนเสนอ. แต่ไม่ทราบว่าเค้าจะทำอะไรได้แคไหน. เราก็ไม่เกี่ยวข้อง. ที่ปรึกษาไม่เกี่ยวกับเรื่องนี้. เพราะฉะนั้นอันนี้ไม่น่าจะมีปัญหา.
- ง. ครงนี่จะเป็นที่ทำงานเต็มเวลา.
- ค. ไม่มีวันหยุด.
- ง. ของทีมที่ปรึกษา, ครูบาอาจารย์, นักวิชาการทั้งหลายที่มาทำเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง. จะนั่งกันอยู่ที่นี้
- ค. ครับผม.
- ง. ชุดของคุณถวิล ไพธสณฑ์จะอยู่ที่นี้.
- ค. มหาดไทยครับ.
- ง. มหาดไทย.
- ค. แล้วก็ทำเนียบด้วย.
- ง. ทั้งหมดในทีมที่ปรึกษาทั้งหมดคราวนี้เกือบห้าสิบคน. เตรียมงานกันยังไงที่จะป้อนข้อมูลให้พล.ต. สนัน โดยในฐานะที่ท่านเป็นหัวหน้าก็จะต้องรวบรวมข้อมูลทั้งหมดไว้ให้กับพล.ต. สนัน.
- ค. ผมเรียนคุณสุภาพว่าขณะนี้ข้อมูลที่เราที่คาดว่าจะมีการอภิปรายเราได้ครบหมดแล้ว.
- ง. ครบหมด.
- ค. ครบหมดแล้วตอนนี้.
- ง. สามารถอธิบายได้. ชี้แจงได้.
- ค. ชี้แจงได้ทันที. ที่นี้มาวิเคราะห์กันในเรื่องนี้ว่าประเด็นทางการเมืองว่าจะตอบคำถามอย่างไรให้ประชาชนกระจ่าง.
- ง. ครับ. ระหว่างทีมที่ปรึกษาฝ่ายที่นำข้อมูล, ฝ่ายที่ทำแผนชาร์ต, ฝ่ายที่ทำรายละเอียด, จะต้องเก็บตัวเหมือนกับพหุคูณวิจัยสถานมัย.
- ค. คงไม่ละครับ. (หัวเราะ)
- ง. (หัวเราะ) มีที่สักที่นึงมัยจะให้มท.๑ รองนายกนั่งลง. แล้วก็มีการเสนอข้อมูลเพื่อที่จะให้เตรียมตัว.
- ค. เมื่อวานเราก้ทำแล้วทั้งวัน.

- ฉ. ครับ.
- ค. ที่บ้านท่าน.มีไม่กี่คน.
- ฉ. ครับ.ครับ.ท่านผู้ชมครับ, {วันนี้เรามาที่นี่
- ค. }คุณสุภาพครับ,ขออนุญาตอะ.
- ฉ. เชิญอะ.
- ค. ตักมิดนึ่งนะอะ.ประเด็นที่มีกาอภิปรายไม่ไว้วางใจ ในประเด็นต่างๆที่อาจจะกำหนดขึ้นอย่างไรก็ตามเนี่ย,ผมเรียนว่าการทำงานของท่านพล.ต.สนั่น ขจรประศาสน์อย่างนี้นะครับว่า,วันแรกที่ที่ท่านรับหน้าที่นี้.เรามีการเตรียมการไว้ตลอดเวลา.ตั้งแต่ต้นปีหนึ่งของวันแรกเลย.จนกระทั่งทุกวันนี้.เพราะฉะนั้นความหนักใจจะไม่เกิด.เพราะฉะนั้นเราไม่ต้องมาทำอะไรพิเศษ.ไม่ต้องมาเร่งรัดทำกัน.ไม่จำเป็น.
- ฉ. ครับ.ท่านผู้ชมครับ,วันนี้เรามาที่ทำงานของทีมที่ปรึกษาชุดพล.ต.บุญญกฤต รูปขจรนะครับ.ที่สนามม้านางเลิ้ง.วันนี้มาตรวจสอบหลายเรื่อง.เรื่องรื้อถอน ๆ เกี่ยวกับเรื่องสถานการณ์ขู่วางระเบิด.เรื่องรื้อถอน ๆ ของการเตรียมการรับมือการอภิปรายไม่ไว้วางใจ.ทั้งสองเรื่อง.วันนี้ได้ฟังทั้งพล.ต.สนั่น ขจรประศาสน์.ทีมที่ปรึกษา.ประธานทั้งสองฝ่ายสองคนอยู่กับเราที่นี่.ส่วนพล.ต.บุญญกฤต รูปขจรวันหลังมีเวลา,มีแฟนขอมายะนะครับ.อยากจะทำชีวิตพล.ต.บุญญกฤต รูปขจร.วันหลังผมขอเวลาไปเยี่ยมเยียนท่าน.คุยเรื่องชีวิตของพล.ต.บุญญกฤต รูปขจรอีกครั้ง.วันนี้เวลาไม่เอื้ออำนวยเสียแล้วนะครับ.
- ค. ยังใจเย็นคืนะครับ.
- ฉ. ครับ.วันนี้ไอทีวีขอตัดขอลาไปก่อน.ขอบพระคุณครับ.สวัสดิ์ครับ.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ครั้งที่ ๕ บทสัมภาษณ์พล.อ.ชวลิต ยงใจยุทธ

วันอังคารที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๔๒

- ก. ในขณะที่ระเบิดถล่มเมืองยังไม่จบนะครับ.ยังมีความพยายามที่จะจู่จางระเบิดกันอยู่.ตำรวจเอง,ทางฝ่ายมหาดไทยก็พยายามที่จะแก้ไขปัญหานี้กันอยู่.ท่ามกลางข่าวนี้,ในรอบสัปดาห์ที่ผ่านมามีข้อสงสัยมากมายว่าใครทำ . ทำทำไม . หลายข้อสันนิษฐานบอกว่าอาจจะเป็นการเมือง.เมื่อวานนี้คุณฉวี วิฑูรย์ พล.ต.ต.สนั่น ขจรประศาสน์บอกว่า เป็นเรื่องการเมือง.คุณฉวี วิฑูรย์ ไปถึงขั้นจะให้คนคิดได้ว่า,ถ้าเป็นเรื่องการเมือง,ทวารจะมาจากซีกฝ่ายค้าน.ก็บอกว่า คนในซีกฝ่ายค้านจำนวนมากในเรื่องพวกนี้.และก็พูดโยงไปถึงว่า,ใครละ ! เป็นคนบอกว่า,เป่านกหวีดแล้วจะยุ่ง.วันนี้เรามาตรวจสอบกับผู้ที่จะถูกกล่าวถึงในทางฮ้อม.หรือทางกลับกันก็ตามแต่นะครับ.พล.อ.ชวลิต ยงใจยุทธ, หัวหน้าพรรคความหวังใหม่อยู่กับเราครับ.สวัสดีครับท่านครับ.
- ข. สวัสดีครับ.
- ค. ตามข่าวนี้,เค้าพูดกันไปพูดกันมา,มาลงที่ฝ่ายค้าน,มาลงที่ว่าใครละ ! เป็นคนตั้งเป่านกหวีด.
- ด. ความจริงไม่ได้ตามนะฮะข่าว.ก็เพิ่งได้รับทราบเหมือนกันนะฮะว่าคุณศุภภาพจะมาคุยเรื่องนี้.ก็โอเคก็คุยได้.เพิ่งทราบเรื่องนี้เหมือนกันนะฮะว่ามีคนอ้างถึง,ซึ่ง??เพราะคุณฉวี วิฑูรย์ เป็นคนที่ไม่รู้จัก. ไม่ใช่ว่าไม่รู้จักตัวผมเองนะฮะ.เพราะคุณฉวี วิฑูรย์ เคยเป็นผู้ได้บังคับบัญชาของผมมา.เคยอยู่ในพรรคของผมมา.แต่ว่ามีเวลาน้อยที่จะเรียนรู้ว่าหัวหน้าพรรคของตัวเองเป็นยังไง.แต่คุณฉวี วิฑูรย์ นอกจากไม่รู้จักทหารแล้ว,ยังไม่รู้จักผมอีกว่า,ทหารที่ดื่มน้ำพระพิพัฒน์สัปดาห์ต่อหน้าพระพักตร์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวใน โบสถ์วัดพระแก้วนี่ฮะครับ.อย่าไปว่าแค่คิดเลขนะฮะ,หรือว่าอย่าว่าแต่จะ ไปทำเลข,คิดนี้ก็คิดออกมาแล้วนะฮะ.
- ก. ต้องคมหอกคมดาบแล้ว. แต่ว่า
- ข. ชีวิตเราเนี่ย,มันอยู่กับ,เค้าเรียกว่าการรักษาความมั่นคงของประเทศชาติและราชบัลลังก์มาตลอดชีวิตนะฮะ.เพราะฉะนั้นต้องเข้าใจคุณฉวี วิฑูรย์ ว่าแกเป็นพลเรือนและการที่เอาพลเรือนมายุ่งกับทหาร,ยุคไหนสมัยไหนมันจะยุ่งทั้งนั้น.
- ค. (หัวเราะ) พลเรือนยุ่งกับทหาร .
- ด. ยุ่งทั้งนั้น.ยกตัวอย่างเช่นเอาพลเรือนมาเป็นรัฐมนตรีกลาโหม.ก็คงจะต้องย้อนหลังกลับไปตั้งแต่ยุคคุณฉวี วิฑูรย์ นะฮะ.กรุงแตกครั้งที่หนึ่งครั้งที่สอง.ตั้งแต่สมเด็จพระนเรศวรมหาราช.หรือว่าพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก.ท่านคงจะจำได้ว่าในยุคนั้น สมัยนั้นคนเอาดีแค่ปากมีเขอะ.เอาพลเรือนมาเป็นทหารบ้านเรือนถึงอาคารพินาส.แม้แต่กระทั่งเป็นทหารแล้วเนี่ย,เค้าเอาไปออกรบก็แพ้ศัตรู.กลับมาท่านจะตั้งคัคหัว,พระเจ้า..ต้องขอชีวิตถึงสองครั้ง.
- ก. ครับ.การที่เอาพลเรือนมาเป็นรัฐมนตรีกลาโหมท่านบอกว่ายุ่งทุกครั้ง.ครั้งนี้เกี่ยวข้องกับม็อบ . ระเบิดกับเสียงจู่จางระเบิดกับเรื่องเอาคนไม่ใช่ทหารมาเป็นรัฐมนตรีกลาโหมแล้วมีการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ .
- ข. ผมคงไม่ทราบนะฮะ.และพูดไปให้ข้อคิดเห็นก็คงจะ ::อาจจะทำให้พนักงานสอบสวนเค้าสืบสนพอสวมควรรนะฮะ.แต่ว่า,ถ้าจะถามผมจากใจแล้ว,ผมเห็นว่าทหารเป็นคนที่มีความเสียสละ.ผมว่าทหารแท้ ๆ คงไม่ทำฮะ.เศษทหารอาจจะมึบ้าง.
- ค. เศษทหารอาจจะมึบ้าง.
- ด. อาจจะมึบ้างเรื่องธรรมดา.และก็เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นทุกครั้ง.ทุกยุคทุกสมัยที่มีปัญหาในบ้าน ในเมือง.

จ. ถ้าเรื่องความไม่พอใจเกิดจากรื่องการตัดงบประมาณ,เกิดเรื่องจากการปรับปรุงโครงสร้าง,เกิดจากรื่องเบียดเบียน
พร. นายกตอบคำถามนักข่าวเมื่อวานบอกว่า,ถ้าเรื่องการตัดงบประมาณนั้นนี่,ตัดมาตั้งแต่สมัยของท่าน.แต่อันนี้
ไม่ได้

ข. แปลว่า
เรื่องตัดงบประมาณนี่เรื่องธรรมดาณะสะ.ตัดทุกกระทรวงทบวงกรม.ไม่ได้มุ่งมาเน้นหนักว่า,ฉันไม่มี
รุ่นเพราะฉะนั้นฉันเข้ามาในกระทรวงกลาโหมฉันแก้ได้.ฉันเก่งฉันมาร์ทฉันไม่สนใจ.เฮ้อ ! จะออกยกทัพจับศึกได้
เบียดเบียนเอ็งจะเอาชีวิตไปแลกฉันไม่ได้สนใจด้วย.ฉันจะตัด.ผมไม่ได้ทำอย่างนั้นนะสะ.แต่มีบางคนกำลังทำอย่าง
นั้นอยู่.เพราะฉะนั้นแน่นอนที่สุด.ก็เรื่องธรรมดา.คุณสุภาพ,คุณสุภาพอยู่ดี ๆ กำลังจะอดตายกันอยู่แล้วจะไปตัดสิ่ง
ที่เอาชีวิตแลกมาได้ที่ไหนละสะ .

จ. ผมไม่ได้บอกว่าผมเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย.แต่ผมกำลังจะ บอกท่านว่า,ถ้าสมมุติว่าเค้าไปตัด
ข. คุณสุภาพเห็นด้วยกับผมก็ยุ่งนะซี (หัวเราะ)
จ. (หัวเราะ) ครับ.ไม่ยุ่งสะ.ไม่ยุ่งสะ. สะ.จะพูดกลาง ๆ อย่างนี้ะครับว่า,ในขณะที่เค้ากำลังจะตัดงบประมาณทุกสัค
ส่วน.ข้าราชการทุกฝ่ายต้องเสียตลมหมด. ถ้าสมมุติว่า
ข. เรื่องธรรมดา.

จ. ถ้าสมมุติว่าทหารส่วนหนึ่งจะต้องถูกออกไป.
ข. เรื่องธรรมดา.เรื่องธรรมดา.

จ. และเค้าเน้นว่าไม่กระทบกับทหารที่ออกรบจริง ๆ เนี่ยละ ! เสียของจริง ๆ.ท่านคิดว่าเรื่องนี้ควรหรือไม่ควร .
ข. เค้าพูดกันมานานแล้วนะตั้งแต่สมัย,แฮม ! ความจริงอย่าว่าแต่ยุคผมเลย.คนที่เป้นทหารเค้ารู้เรื่องพวกนี้แล้วก็ปรับ
มาตลอดเวลา.ปรับด้วยการตัดงบประมาณที่มีความสำคัญสูงสุด.คืองบกำลังพลนะครับ.งบประมาณการปฏิบัติกรในสมัยเราใช้.ถึงกับ.
พูดกันง่าย ๆ นะสะว่าทหารมันยังจัดพลัดงบประมาณ.ทำไมคนที่อยู่ข้างหลังนี้จะจัดพลัดทำงานไม่ได้เพื่อจะลดค่าใช้จ่าย.
หรือใครที่อยากที่จะได้รับเงินเดือนก็ให้ไปเลย.ไม่ต้องมาทำงานก็ได้.เพราะถ้าลดงบปฏิบัติการมหาศาลและเจ็ดปีที
วางแผน.ดี.ดีซิสะ.เจ็ดปีนี้จะลดงบปฏิบัติการหรือว่ากำลังพลซึ่งเราเรียกว่าเป็นงบใช้จ่ายประจำ.

จ. แปลว่าไม่ต้องไปยุ่งกับของชั้นผู้้น้อยเค้า,ตรงนั้น .
ข. ไม่ต้องไปยุ่งสะ.มันมีวิธี.ผมจะยกตัวอย่างให้ฟัง.กองพันทหารรักษาเวลาที่มีสิบกองพัน.กองพันหนึ่งใช้เป็นร้อยล้าน.
มันไปรักษาใครที่ไหน.มีเปลพยาบาลอยู่เจ็ดอัน.เป็นร้อยล้านตัดไปได้เจ็ดร้อยล้านแล้ว.ทีนี้บางคนไม่รู้เรื่องสะ.ไปยุ่ง
กับสิ่งที่มันไร้สาระ.นี่แหละคือความไร้สาระ.และเมื่อมันไร้สาระอย่างนี้.คนเค้าก็ทำเรื่องไร้สาระบ้าง.ไปบ่นเค้าอีก.
เค้าก็ต้องทำบ้าง.เรื่องธรรมดา.

จ. ที่นี้วกกลับมามา.วกกลับมามา.ปัญหาที่เกิดขึ้น.ท่านไปพูดไว้ยังไง.ถ้าผมเป่านกหวีดแล้วจะยุ่ง.แต่มันทำไม่ได้.เค้าก็หยิบ
เอาประโยชน์แหละ,ว่าหลังจากนั้นไม่กี่วันก็มีรูปร่างระเบิดที่นั่นที่นี้.จริง ๆ แล้วท่านพูดยังไง .

ข. เอาจริง ๆ.พูดยังไง.ผมจำไม่ได้นะสะ.

จ. แต่ว่ามีประโยชน์.

ข. จากใจ,สันดาน.สายเลือดมันมาอย่างนั้น.มันมาว่า,ฉันเนี่ยเกิดมาเพื่อแผ่นดินนี้.เรามีหน้าที่อย่างเดียว.ทำความสงบ
สุขให้แผ่นดิน.แล้วมันทำมาแล้วด้วย.ไม่ใช่เอาแต่พูดกันอย่างจ้.ทำมาแล้วด้วย.ทำมาอย่างจริงจังด้วย.ประสบผล
สำเร็จด้วย.คุณสุภาพไม่รู้จะสะว่าผมเองเนี่ยมีความผูกพันอยู่กับคนในแผ่นดินนี้อีกเยอะ.

จ. ครับ.ตรงนั้นรู้.รู้. แต่ว่า

ข. อ้า : ตรงไหน .

จ. รู้! ที่ท่านมีความผูกพัน.ท่านปู่อะไรต่ออะไรมายังไง. เรื่องท่าน

ข. แล้วผมพูดยังไงกับเค้า.

- ก. ดะมีผมอ่านหนังสือพิมพ์. ที่ท่านบอกว่าถ้าผมเป็นกทวิคบ้านเมืองมันจะยุ่งแต่ผมทำอย่างนี้ไม่ได้. ประโยคมีท่านพูดไข่ม้อย.
- ค. ผมบอกว่า, ถ้าผมเป็นกทวิคแล้วมันจะยุ่งนะ. แต่ผมทำไม่ได้หรอก. ในชีวิตเราทำอย่างนั้นไม่ได้. ชีวิตเราต้องสร้างความสงบให้แผ่นดิน.
- ก. เพราะฉะนั้นเค้าก็เลยไปเคเอาชีว่า, อะไรต่าง ๆ ที่มียุ่ง ๆ เป็นเพราะว่าท่านเป็นกทวิคหรือเปล่า
- ค. Z ก็มันชอบเคา
อย่างนี้นี่นี่ ! บริหารด้วยการเคบ้านเมืองถึงเป็นอย่างนี้.
- ก. ครับ. ครับ. (หัวเราะ) ฉะนั้นท่านปฏิเสธว่าไม่เกี่ยวข้อง. ท่านพูดต่ออีก [วันที่ ๒๑ มกรา.
- ค. [บอกแล้วไงสะคนที่ค้ำน้ำพิพัฒน์สัตยาอย่า
ไปว่าแค่ทำเลย. คิดยังไม่ได้คุณสุภาพ. คุณสุภาพ ไม่ได้ยืนอยู่ตรงนั้นนะอะ. คุณสุภาพจะมีความรู้สึกที่เป็นพิเศษ.
- ก. แต่ว่าทหาร [ที่ทำ
- ค. [คือคนพวกนี้เอาชีวิตให้แผ่นดินเมื่อมีข่าวยก.
- ก. ครับ. ครับ. แต่ว่าทหารที่ไปทำอะไรเสียหาย, ที่ทหารปฏิวัติเค้าก็ค้ำน้ำพิพัฒน์สัตยาเหมือนกัน. ไม่ใช่เหรออะ.
- ค. ไม่มีอะ. ไม่มี.
- ก. มันก็มีส่วนยกเว้นเหมือนกันไข่ม้อยครับ .
- ค. ไม่มี. ไม่มี. ไม่มี.
- ก. ครับ.
- ค. ไม่มีเลยแม้แต่คนเดียว. นอกจากทหารมันมีอยู่บ้าง. ทหารที่ชอบกบฏ. ทหารที่ชอบอะไร, มันมีอยู่. มันมีอยู่.
- ก. ครับ. (หัวเราะ) ท่านบอกว่า, ผมเอาออกมาจากหนังสือพิมพ์นั้นอะ. ท่านได้พูดบอกว่าวันที่ ๒๑ คอยดูจะมีข่าวใหญ่. และคนที่ไม่รู้ว่าจะอะไรและท่านมาเฉลยตอนหลังว่าจะมีการฟ้องร้อง.
- ค. เอ้อ :: นื่อง ๆ นะอะ. ธรรมดาที่อยากให้อากาศ. ทหารมันชอบवादภาพออร์เกม. วอร์เกมมันจะเกิดอะไรตรงไหนจะ
ได้แก้ไขได้ทันการณ์. ไข่ม้อยครับ .
- ก. ครับ.
- ค. ช่วงตรงนั้นอะ. ถ้าเกิดในเรื่อง, ในเรื่องของการขึ้นอิมพิชเมนท์ถอดถอนรัฐบาลซึ่งเวลานี้เราก็คิดว่ามันน่าจะออกมาแล้ว. แต่มันอีกอีก ๆ [ยังไม่รู้แล้วออกไม่ได้.
- ก. [ใครอีกอีก .
- ค. ก็ใครรับผิดชอบอยู่ตอนนี้เนี่ย, ผมไม่ทราบมันหลุดพ้นจากผมไปแล้ว. ก็ต้องไปในส่วนราชการที่เค้ารับผิดชอบอยู่ที่
ยังออกกันไม่ได้จนป่านนี้นะอะ. อะ ! โอเค. เรายังบอกหลังจากนั้นแล้วจะเป็นการอภิปรายไม่ไว้วางใจ. บอกเสร็จ
ล่วงหน้าจะเป็นการอภิปรายไม่ไว้วางใจเป็นรายบุคคล. บอกเสร็จ. เว้นแต่ว่ามีใครบ้างยังไม่ทราบ. หลังจากนั้นแล้วจะ
ต้องมีการปรับปรุงพัฒนาพรรคของเราเอง. เพื่อปรับปรุงตัวเราเองก่อน. มันเป็นอย่างนั้น. เป็นขั้นเป็นตอนไป. ก็เรื่อง
ธรรมดาอะ.
- ก. แล้ว, แล้วตรงไหนล่ะที่มาบอกว่าวันที่ ๒๑ มกราจะมีข่าวใหญ่. ท่านยังจำได้มัย .
- ค. อ้อ ! เค้าถามว่าระหว่างนี้ทำไมหายไปไหน. ก็ ๒๑ - ๒๕ ก็คงจะมีข่าวเรื่อง, ก็คิดบางคิดก็คิดมีการคิดกัน. หลาย
คดีมันต้องตัดสินก่อนนี่. เห็นมัยอะ. วันนี้หนังสือพิมพ์ลงว่าไง. เห็นมัยครับ. หนังสือพิมพ์ลงว่าไง. เริ่มแล้วบ้านสาม
หลังเอาแล้วนะ. อะไรท่านองนั้นเป็นต้น. ตอนแล้วนะ. ไม่เอาขึ้นเข้าคณะรัฐมนตรีแล้วนะ. ไข่ม้อยวาระที่จะตัดทหาร
นะ. เงินคงเดือนเงินเดือนอะไรนะ. เห็นมัย. บอกไม่เชื่อ.
- ก. ก็กลายมาเป็น Z
- ค. [โกล้มล้ม. โกล้มล้ม.

- ก. โหระจิวทาชอุก.
 ข. โห้ ! นี่เรื่องธรรมดา. โครกก็ทาชอุก.
 ค. ครับ. เรื่องการอภิปรายไม่ไว้วางใจท่านเตรียมไปตั้งไหนอย่างไร, สักครู่นี้เราจะกลับมาถามพล.อ.ชาวลิตว่า, เป็นห่วงมั๊ย. คราวนี้. เจ้าบอกว่าเจ้าอาจจะ, เจ้าอาจจะสวนเถล็ดมาให้พล.อ.ชาวลิตขบเขิน. อีกสักครู่อกลับมาครับ.

(พักโฆษณา)

- ก. ขอวกมาเรื่องระเบิดอีกที. ถ้าวันนี้พล.อ.ชาวลิตเป็นรัฐมนตรีกระทรวงมหาดไทย, หรือว่าเป็นนายก, อาจแก้ปัญหาที่กำลังถึงขั้นต้น, ปัญหาขู่วางระเบิด, ท่านจะแก้ยังไง .
 ข. สงบ.
 ค. สงบ.
 ง. ทำเรื่องให้สงบ. อย่าจูนววย. ส่งหน่วยงานทั้งข้างบนข้างล่างออกไปทำงานให้เต็มที่. ที่พูดมาแล้วที่ทำมาแล้ว, ไม่ใช่ไม่ทำ. ฉะนั้นบอกว่าคุณเป็นรัฐมนตรีมหาดไทยหรือผมเป็นนายกผมจะทำยังไง. ก็ระหว่างผมเป็นรัฐมนตรีมหาดไทยนะ. พ่อทำอะไร ! เคาที่เดี๋ยวลูกถามว่าโรงเรือนยังทำเลข. ระเบิดที่โน่นที่นี้. แล้วยังไงละครับ. ไม่ได้สามเดือนก็สงบ. สองเดือนกว่า ๆ เท่านั้นก็สงบ. ก็เรารู้ว่ามันจะเป็นมาอย่างไร. ก็เราจากพูดจาทั้งได้ดินทั้งบนดิน. อย่าให้มันตื่นตระหนก. ทำเป็นว่าชั้นทำงานไ้ชุ่มไ้นี้กัน. โอ๊ย ! จูนววย. แสดงเลยยังหนักเข้าไปอีก.
 ค. แต่ว่าสถานการณ์มันอาจจะไม่เหมือนกันนะท่าน. ระหว่างทางได้กับการขู่วางระเบิดในกรุงตอนนี้.
 ง. เหมือนกันแหละครับหนักกว่านี้อีก. ทำไมมันดูสงบเรียบร้อยคิดทุกอย่าง. ไ้มั๊ยครับ. ไ้มันมีเรื่องนิดเดียว. พูดกันซะมากมายกำยอกอง. ไม่พูดเฉยๆ. ป้าย ๆ ทาสี. อย่างว่าแหละครับ.
 ค. (หัวเราะ) ครับ. ครับ. ทาสี. ทาสี. เรื่องการอภิปรายไม่ไว้วางใจ, ท่านกังวลอยู่นิด ๆ มั๊ย, เจ้าบอกว่า
 ง. ไปครม. มาหาความลับหรือเปล่า.
 ค. ไม่มีครับ. ไม่มี.
 ง. ไม่มีนะ.
 ค. ไม่มีครับ. (หัวเราะ) กำลังจะถามท่านว่า, ถ้าสมมุติว่าเจ้าจะย้อนเถล็ดกลับมา. เจ้าบอกว่าสนุกให้คอยดู. ฝ่ายรัฐบาลเจ้าว่าอย่างนั้น. ท่านมีอะไรจะต้องกังวลมั๊ยเรื่องที่ทำมา.
 ค. ก็ : ถ้ากังวลก็คงจะออกมาต้นอวาวะวาดเหมือนจิวปีกมันได้กินอยู่ทุกวันนี้. เราอย่างนั้นแหละ. เราไม่มีอะไร. ก็เรียบร้อยคิด. ผมก็เรียบร้อยคิด. ถ้ามีอะไรผมบอกกับพวกเราแล้วนะคุณตุลา. บอก, อย่าตื่นตกหลุมเค้นนะ. มีบ่อเยอะ. เราเห็นมานานห้าสิบกว่าปี. เห็น, เห็น, เห็นแล้วดูทีไรเป็นยังงี้. เราเห็น, เราสู้กันอยู่. เพราะฉะนั้นอย่าไปตกหลุมเค้น.
 ค. ทำยังไงถึงจะไปตกหลุม .
 ค. ก็เจ้าจะพูดยังไงก็พูดไป. เราอภิปราย. เจ้าจะบอกว่าอะไรเรามา, เราก็หัวเราะเสีย. แล้วก็ไปชี้แจงข้างล่าง. เขาเอกสารไปชี้แจงด้วย. แต่ว่าท่านมีหน้าที่ที่จะต้องคอยผม. รัฐมนตรีทั้งสามคนมีหน้าที่ที่จะต้องคอยผมตามญัตติ, ตามคำถาม. ถ้าท่านไม่คอยช้, เสียหาย.
 ค. การจัดการสั่งพล, การจัดการสั่งพลเป็นหนึ่งในเดียวหรือยังครับ . ก่อนหน้านี้ก็มีว่าคุณชิงชัยกับคุณเฉลิมความเห็นไม่ตรงกันเรื่องรายบุคคล, ทั้งคณะ. มาตอนหลังน้ำเหาะบอกว่าคุณเฉลิมขี้วโปหน้อ. มันจะมีปัญหาเป็นหนึ่งเดียวมั๊ยขณะนี้.
 ค. คุณตุลาครับ, ผมว่าพี่น้องประชาชนอาจจะเข้าใจผิดจริงๆนะถ้าพูดกันเรื่องนี้. เรียบอย่างนี้, ข้อขัดแย้งในพรรคความหวังใหม่คือความเห็นที่ขัดแย้งกัน, คือความเห็นหนึ่ง. และความเห็นที่ขัดแย้งกันทุกความเห็นล้วนแล้วแต่มุ่งไปสู่การทำงานของพรรคที่ให้ได้ผลดีที่สุดเท่านั้น. เพราะฉะนั้นเรื่องธรรมดา. ถ้าคุณตุลาเลือกใช้ชีวิตทางอื่นในพรรคการเมือง, หรือว่าในพรรคความหวังใหม่ก็อาจจะออกมาในอีกรูปแบบหนึ่งที่มองแต่ข้างหน้าแล้วรู้สึกเรียบร้อย, แต่

รู้สึกกรุ่นข้างใน. ใช้นี้เราใช้ชีวิตที่เค้าเรียกวิธีประชาธิปไตย. ให้ทุกคนแสดงออก. ทุกคนมีความคิดเห็นเสมอภาคกัน. แต่ว่าหัวหน้าหรือว่าข้างบนบอกว่าหยุด, ตรงนี้คือหยุด. ตกลงกันแล้วก็จบ. ก็แค่นั้น. แล้วก็มีแค่นั้นทุกที.

- ด. คนเก่า ๆ เค้ามีสิทธิ์จะน้อยใจมัยว่าท่านไปเอาใจคุณเฉลิมมากไป.
- ค. คนเก่า ๆ ถ้าหากคิดอย่างนั้นยิ่งเสียหาช. ก็แสดงว่าไม่แท้จริง. เก้าแปดปีแต่อายุที่อยู่ทางความคิดไม่ได้เท่า. การอบรมที่พรรคให้. เพราะฉะนั้นไม่มีครับ.
- ด. ครับ. เพราะฉะนั้นไม่มี.
- ค. ไม่มีครับ.
- ด. ปัญหาเรื่องการจัดกำลัง
- ค. [ความ
ทัพบก, ทพหลวง, ทพหลังพร้อมหมดทุกอย่าง. โบกซ้ายให้ซ้ายดี, โบกขวาให้ขวาดี. มีหมดทุกอย่าง.
- ด. จนปานนี้ท่านยัง, ท่านยังประเมินอย่างที่ท่านบอกนักข่าวผู้มัยว่า, หลังการอภิปรายจะมีการเปลี่ยนแปลง.
- ค. ก็แน่นอนอะ. ก็ก่อนอภิปรายก็จะเปลี่ยนอยู่แล้ว. มองเห็นแล้ว. มองเห็นชัดๆอยู่แล้ว. เพราะฉะนั้นหลังก็ต้องเปลี่ยนแน่. แต่เปลี่ยนใจ. เปลี่ยนให้ตายเถอะ. ถ้าใช้วิถีทางที่รัฐบาลทำอยู่ทุกวันนี้. แม้ปัญหาบ้างเมืองไม่ได้และจะพาประเทศชาติไปสู่ความเสียหายอย่างใหญ่หลวง. ซึ่งต้องรับผิดชอบ. ไม่รับผิดชอบไม่ได้. ผมจะไม่ลืมบทบาทในวันนี้ของรัฐบาล. บอกแล้วและบอกว่าถ้าทำได้แค่นี้, ไม่ได้. ถ้าคุณไม่รับผิดชอบต่อบ้านต่อเมืองต่อลูกต่อหลานครั้งนี้, คุณนำดู!
ด. อะไรคือที่ท่านบอกเมื่อสักครู. บอกว่าสิ่งที่รัฐบาลทำคราวนี้. คดีอาช. ต้องจำไว้. สร้างความเสียหายให้ชาติบ้านเมือง.
ค. ก็คือ
ด. คือ.
- ค. เออ ! เค้าบอกให้ปล่อยเงินก็ไม่ปล่อย. เค้าบอกให้ฐานเงินมาก็ไม่นั่น. เค้าบอกให้ดอกเบี้ยต่ำก็ดอกเบี้ยสูง. เค้าบอกให้เพิ่มเงินก็ไม่เพิ่ม. ก็มาตลอด. เค้าพูดอะไรมาทำทีหลังเค้าเป็นเดือน ๆ ทั้งนั้น. แล้วมันจะไปไหนอะไรละ ! เค้าบอกว่าบ้านนี้, เมืองนี้, รัฐบาลนี้เนี่ยอย่ามี. บ้านเมืองกำลังวิกฤติ. เค้าต้องมีรัฐบาลที่เป็นของพี่น้องประชาชน. พูดกันง่าย ๆ. วางการเมืองเอาไว้. วางการเมืองไว้ทาง, หาใครก็ได้เป็นคนตีมีผี มีอ. อะไรต่างๆมาสร้างรัฐบาลที่มีความรักสมัครสมานสามัคคีกัน.
- ด. ท่านพูดอย่างนี้, ท่านไม่กลัวคนจะว่าว่า, ฮ้าว ! แล้วก็จะถูกย้อนกลับว่าปัญหาส่วนหนึ่งท่านก็เป็นคนสร้างไว้ที่เค้าโยน ๆ กันเนี่ยละ.
- ค. ไร ! ปัญหาตอนนั้นถ้าไม่มีผมอยู่จะตายยิ่งกว่านี้. ถ้ารัฐบาลนี้อยู่จะยิ่งตายกว่านี้. เหมือนที่เค้าอยู่มาแล้วจึงทำให้ผมยุ่งต้องมารับแก้ไขปัญหาคครับ. คุณสุภาพในยุคมม, สมัยผมมีปัญหอะไรบ้างที่หนัก ๆ. สิบ, ยี่สิบ, สามสิบแล้ว. ผมมาแก้ไขมัย. แล้วสมัยนี้แก้อะไร .
- ด. ท่านกำลังจะบอกว่าปัญหานี้ส่วนหนึ่งมาจากที่คุณชวนเป็นเมื่อคราวก่อน ไนน์ .
- ค. แน่นอนที่สุด.
- ด. แล้วท่านมาแก้. แต่ในขณะที่เดียวกันคุณชวนก็มองว่าปัญหาที่เกิดขึ้นขณะนี้ท่านเป็นคนสร้างไว้และรัฐบาลนี้เข้ามาแก้. ผมควรจะเชื่อใคร
- ค. [ประชาชน
เชื่อใครก็เชื่อเถอะครับ. แต่ว่าขณะนี้เรื่องที่เชื่อหรือไม่เชื่อเรื่องเล็ก. แต่ขณะนี้รับผิดชอบอยู่
ต้องรับผิดชอบที่นั่นเอง.
- ด. หลักฐานล่ะ. หลักฐานอะไรที่ [จะมาชี้ชัดได้มัยว่าสิ่งที่
- ค. [หลักฐานอะไรละ . ก็มันจะทิ้งอยู่แล้วไอทีวี ก็จะแยกอยู่แล้วก็รู้ ๆ กันอยู่.
- ด. ยังไม่แน่. ยังไม่แน่. ยังอยู่ได้.
- ค. ฮ้าว ! ยังไม่แน่หรือครับ. ฟู้นเท่าไร. วันนี้ฟู้นเท่าไร .

- ณ. ยังไม่เข้าตลาดหลักทรัพย์.
- ต. อ้อ ! ยังไม่เข้าเหรอ .
- ณ. ครับ. (หัวเราะ) ฉะนั้นมาตรการไม้เด็ดของพรรคฝ่ายค้านคราวนี้ที่จะกล่าวหารัฐบาล, นอกจากคุณชารินทร์, นอกจากคุณสุเทพ, นอกจากเสธ.ที่ท่านจะขึ้นเองเนี่ย, เรื่องไหนจะเป็นน้ำหนักหนักที่สุด .
- ต. ที่ผมจะขึ้นเองนะเหรอ .
- ณ. ครับ.
- ต. ห้านาทีนะ.ผมไม่พูดอะไร.เปิดธรรมคาปกติ.น้องๆจัดการ.ผมไม่ได้อภิปรายคุณชวน,ผมถึงจะต้องอภิปราย.อภิปรายเด็ก ๆ ก็ต้องให้เด็ก ๆ พูดกัน.เป็นเรื่องธรรมดา.
- ณ. ฉะนั้นท่านจะกล่าวเปิดเล็กน้อย.
- ต. สักนิดหน่อย.ห้านาทีแล้วน้อง ๆ เค้าจะว่ากันไปต่อ.ที่นี้คุณสุภาพชะ,ถามเมื่อกี่นี้ดีมากเลย.คือที่น้องประชาชนสนใจอยู่สองเรื่อง.
- ณ. ครับ.
- ต. เรื่องที่หนึ่งก็คือว่า,ไฮ้แนวทางนโยบายที่ท่านมาอยู่ทุกวันนี้มันไม่ดี.แล้วไฮ้ที่ตีว่ายังง.อันนี้สำคัญ.ส่วนใหญ่ก็จะเน้นหนักในเรื่องของปัญหาเศรษฐกิจซึ่งเป็นปัญหาสำคัญ.กับอีกเรื่องหนึ่งซึ่งเป็นเรื่องของการบริหารราชการแผ่นดินซึ่งมันไม่ชอบมาพากล.ปัญหาอะไรต่างๆ , นือราษฎรบ้างหลวง, โกงบ้าง,มีที่ดินอะไรต่างๆ .อันนี้ก็เป็นอีกเรื่องหนึ่งที่จะต้องพูดจากันเพราะเราจะต้องรักษาत्मคุณของสองเรื่องนี้ให้เป็นที่พอใจของพี่น้องประชาชนที่อยากจะทำอะไร.อยากจะได้รายละเอียดต่าง ๆ เท่านั้นเอง.
- ณ. ครับ.ผมฟังเทปที่ท่านไปพูดกับพี่น้องแอลเอที่สหรัฐอเมริกา.มีประโยคหนึ่งที่บอกว่า,ท่านอาจจะหมายถึงตลาดเงินหรือตลาดหุ้นผมฟังไม่ถนัด.แต่ท่านบอกว่า,วันที่แย่ที่สุดของรัฐบาลผมยังดีกว่าวันที่ดีที่สุดของรัฐบาลนี้.แปลว่าอะไร .
- ต. ครับ.ก็ยกตัวอย่างอย่างตลาดหุ้นของผมนี้แย่สุดห้าร้อยเจ็ดสิบ.ดีที่สุดในรัฐบาลนี้เท่าไหนล่ะ.อันนี้ยกตัวอย่างให้ฟัง.ค่าเงินก็เช่นเดียวกัน.ผมไม่อยากจะมาพูดมากแล้วเรื่องค่าเงิน.ก่อนข้างจะไว.ชั้นซิทีฟ.เพราะฉะนั้นเราอย่าไปพูดกันเลยว่าควรจะยังง ๆ.เพราะฉะนั้นแค่ตลาดหุ้นอย่างเดียว.หรือทุกอย่าง, [ทุกอย่าง
- ณ. [ครับ.ท่านคิดว่าการอภิปรายไม่ไว้วางใจ
คราวนี้อารมณ์ของประชาชนเมื่อเปรียบเทียบกับคราวที่แล้ว,คราวที่แล้วก็ไปสำรวจที่โน่นที่นี้มา.คล้ายๆ ประชาชนยังไม่ตอบรับกับการอภิปรายเท่าไร.แต่คราวนี้ท่านคิดว่าอารมณ์ประชาชนให้กำลังใจฝ่ายค้านมากขึ้นม๊ยะ.ที่ท่านสัมผัสเอง.
- ต. ผมไม่ได้คอยให้ความสำคัญกับตรงนั้นเท่าไรหรอก.เพราะมันเป็นหน้าที่.ผมบอกแล้วท่านจะคิดยังไงก็แล้วแต่.เป็นหน้าที่.แต่ตอบปัญหาของคุณสุภาพไม่ต้องตอบหรอก,เด็ก ๆ ก็ตอบได้ว่าตอนนั้นเราเข้ามาทำงานรัฐบาลเข้ามาทำเพียง??เราต้องเปิดอภิปรายเอาฟลอรตรงนั้น.เอาโอกาสตรงนั้นอธิบายถึงความถูกต้องให้พี่น้องได้รับทราบ. จะเท่าไรเราไม่ได้หวังผล.มาครั้งนี้เนี่ย,พี่น้องประชาชนเห็นกับตา,สัมผัสกับตัว.ตายหมดทุกคน.เพราะฉะนั้นแน่นอนเค้าก็ต้องให้ความสนใจ.
- ณ. ผมมาที่พรรคความหวังใหม่เห็นโปสเตอร์อันนี้.เค้าจะให้เห็นในจอ.ให้กำลังใจชวลิตคู่เศรษฐกิจชาติ.
- ต. อ้อ ! อันนั้นนานแล้ว.
- ณ. อันนั้นนานแล้ว.
- ต. อันนั้นก่อนการเลือกตั้ง.
- ณ. อ้อ ! การเลือกตั้ง,ไม่ใช่ตอนนี้.
- ต. อ้อ ! ไม่ใช่ซะ.

- ฉ. ดอนนี่ยังจะใช้ประโยชน์ของมันได้มั้ย. ให้กำลังใจชวลิตกวีวิกฤติเศรษฐกิจชาติ.
- ค. ก็คงไม่มีอะไรต้องเปลี่ยนแปลงอะไรที่ครับ. เรื่องธรรมดา. ผมดูไม่ได้หรือใจ. ถ้าผมทำไม่ได้บ้านนี้รัฐบาลนี้ทำทั้งไปขนาดไหนแล้ว. ใช่มั้ยครับ. ไม่ใช่หน้าที่ละสองแสนกว่า. เป็นหน้าที่ละห้าแสน.
- ฉ. ฉะนั้นวันนั้นถ้าสมมุติว่าจะมีข้อกล่าวหากลับ, เหมือนเป็นคำพูดเก่า ๆ ที่เราได้ยิน
- ค. Σ เชิญอะ, เชิญ.
- ฉ. ก็ถือว่ารัฐบาลนี้มีส่วน. คำเปิดแผลออกมา. ท่านพร้อมที่จะรับแผลนั้น .
- ค. ผมไม่ได้สนใจเรื่องนั้นนะ. ไม่ใช่ว่าคำไม่ได้เปิดหรือคำไม่ได้ทำอะไร. ตลอดระยะเวลาที่มีหน้าที่ว่าอย่างเดียว. หน้าที่คนอื่นเค้าอย่างเดียว. ผมก็รู้อยู่. ผมก็รับมาตลอด. ก็ไม่เห็นเป็นอะไร.
- ฉ. มีคำถามว่า, คราวนี้ทำไมท่านไม่, พรรคความหวังใหม่ไม่อภิปรายชาติพัฒนา. ไม่อภิปรายชาติไทย. เก็บไว้เป็นโมคริจิต, ไว้เป็นพันธมิตรในอนาคต.
- ค. ก็ชาติพัฒนาเค้าเพิ่งเข้าไป.
- ฉ. Σ ชาติไทยละ . ชาติไทยละ . (หัวเราะ)
- ค. ชาติไทยอยู่ก็, อยู่นะไรละกระทรวงศึกษาใช่มั้ย.
- ฉ. กระทรวงเกษตร.
- ค. ท่านปัญหาของท่านก็เดินกระทรวงเกษตร, ก็เรื่องธรรมดา. ไม่เห็นมีอะไรที่เห็นจะน่าสนใจมาก. เรื่องอะไรละ, อะไรรั้วกินได้.
- ฉ. Σ ผักสวนครัวรั้วกินได้.
- ค. ท่านก็แสดงความเสียสละ, แสดงความรับผิดชอบ. ก็เรียบร้อยไปแล้ว. เราก็ไม่ได้ต้องการจะไปเช่นจำ, จำพื้นอะไรใคร. เราต้องการชี้ให้เห็นและปรับปรุงให้ถูกต้อง. ทำงานให้ถูกให้หลาน, ให้ที่พี่น้อง. นั่นแหละคือสิ่งที่เราต้องการ.
- ฉ. ครับ. ฉะนั้นจะไปที่ประชาธิปไตยโดยเฉพาะ. ถูกมั๊ยที่เค้าบอกว่าเก็บไว้เป็นพันธมิตรคราวหน้าการเมือง .
- ค. มันคงจะไม่คิดไกลขนาดนั้นหรอกครับ. มันอยู่ที่เราจะเลือกตั้งได้ขนาดไหน. ที่น้องประชาชนจะเลือกเรามั้ยเท่านั้นเองละครับ. จะเก็บไว้ทำไม ! ไม่เห็นจะมีประโยชน์อะไร.
- ฉ. ครับ. สิ่งที่พล.อ.ชวลิตต้องการให้เลือกตั้ง, ระยะเวลาที่พอใจที่สุดช่วงไหนจากนี้ไป.
- ค. ผมว่าจากนี้เลือกไม่ได้ละ. เลือกไปบ้านเมืองก็พัง.
- ฉ. เลือกไปบ้านเมืองก็พัง.
- ค. ก็เลือกไปแล้วมีอะไรดีขึ้นละ . Σ
- ฉ. แปลว่าท่านยังไม่เห็นด้วยที่จะขู่ว่าสภาเลือกตั้งตอนนี้.
- ค. ไม่เห็นด้วย. ก็พูดมาตลอดเวลา. ถ้าว่าท่านรักบ้านรักเมือง. คุณชวนรักบ้านรักเมืองต้องเสียสละถอนตัวเองออกมาจัดตั้งรัฐบาลที่เป็นของพี่น้องประชาชน. เด็ก, ละ, วาการเมือง. ทำงานที่เป็นประโยชน์ต่อแผ่นดิน. ไม่ใช่ว่าคนไทยเห็น, ข้างนอกก็เห็น. ทุกอย่างมันจะเกิดความอบอุ่นช่วยกันทำงาน. ไม่ใช่ว่าอย่างงี้กันอยู่. ไม่ใช่.
- ฉ. ฉะนั้นไม่ใช่ขยำให้รัฐบาลนี้ไปเร็ว, แต่ว่าต้องการรัฐบาลนี้ลาออก .
- ค. ไม่ใช่. ขณะนี้ใช่มั้ย .
- ฉ. ขณะนี้. ขณะนี้.
- ค. ขณะนี้ทำคามหน้าที่. ยังไงก็ต้องทำ. แต่ผมได้บอกถึงเป้าหมายและแนวทางของผมมานานแล้ว. คุณศุภภาพทำไมไม่ได้เหวอ. ชูคมานาน. ชูคมาตลอดแต่ไม่มีใครสนใจ.
- ฉ. ตั้งรัฐบาลแห่งชาติ.
- ค. ก็อะไรก็แล้วแต่ละ. ชูครัฐบาลแห่งชาติเค้า ไม่ค่อยรู้เรื่องกัน. ก็ไม่เป็นไรก็เอาอย่างว่า. ซึ่งมันทำได้.

๑. ครับ.ทำยังไงครับ.ถ้าเป็น [อย่าง
 ๒. ก็ทำมาแล้วตั้งเยอะแยะ. Z
 ๓. ทำยังไง.ทำยังไง.
 ๔. หากคนดีๆเข้ามา.
 ๕. อะ ! ถ้าคุณชวนลาออกวันนี้.ทำยังไง.
 ๖. ก็คุณชวนก็มานั่งจ.ก็เป็นนาออกอยู่ตอนนี้.ก็หากคนดีมาช่วยกัน.ฮ่าวท่าน???มาเป็นได้มั้ง.นายกรัฐมนตร.อะ ! ผู้คน
 เห็นเชื่อถืออะไรต่างๆ แต่ว่าย่านเพิ่งไปตามกับใครนะ.เดี๋ยวจะยุ่ง.ท่านหัวหน้าพรรคการเมืองท่านมาช่วยมั้ง.ผม,ผม
 บอกไม่เป็นไรผมช่วยข้างนอก.
 ๗. แต่ว่าการอบรัฐธรรมนูญขณะนี้มันต้องมีหัวหน้าพรรคเท่านั้นที่เป็นได้.
 ๘. ยังทำได้อยู่.
 ๙. ยังทำได้อยู่.แก็ได้อยู่.
 ๑๐. ยังทำได้อยู่.
 ๑๑. ก็พูดจ่าๆว่า,ถ้าสมมุติว่าเอา [ความหวังใหม่เข้าไปร่วมตอนนี้
 ๑๒. อะไรมันก็ไม่สำคัญเท่าเอาบ้านเมืองรอดหรอกหน้า.เชื่อผมเถอะ.อะไรมันจะมาสำคัญ
 เท่าบ้านเมืองรอด.ยึดรัฐธรรมนูญจนตาย.ซึ่งความจริงไม่เกี่ยวข้องกับด้วยเลย.หรืออะไร.ถ้าบ้านเมืองไม่อยู่จะทำยังไง.
 ไซ้มั้ง . ยึดว่า,แกว่าใส่อะ.แแถบอกไม่มีฝ่ายค้าน.ปิดโถเย็บ ! ชุคมาได้.ก็คุณทวิเอช .คุณมานะเป็นรัฐบาลแท้ ๆ ไม่ได้
 ค้านแสบกว่าพวกผมเหรอ.
 ๑๓. ครับ.ครับ. จะให้ประชาชนมีหลักประกันยังไง.ถ้าทำอย่างที่ท่านว่า.คุณชวนถอนออกมา.คล้ายๆว่า.เอาเกือบทุก
 พรรคมาเป็นรัฐบาลแล้วจะแก้ปัญหาวิกฤติเศรษฐกิจได้.
 ๑๔. ทำไปเถอะครับ.ตัวเองล่ะครับของอย่างนี้ต้องทำครับ.ตราบโคที่ขังมาเล่นกันอย่างนี้อยู่.ทำไปมือหนึ่งใส่กระเป๋ามือหนึ่ง
 พูคอย่างทำอย่าง.ป้ายสีเอช.อะไรเอช.อย่างนี้มันไม่ไหว.ก็พี่น้องประชาชนเค้าก็รู้กันอยู่.
 ๑๕. ครับ.เดี๋ยวคนจะไม่เข้าใจ.เดี๋ยวจะหาว่าที่ท่านพูดทั้งหมดแปลว่า.เอาความหวังใหม่เข้าไปแล้วทุกอย่างมันดีเอง.
 ๑๖. ผมบอกตั้งแต่ว่าผมไม่ได้เกี่ยวนะ.พล.อ.ชวลิตไม่เป็นนายกตอนเนี่ย.
 ๑๗. ไม่เป็นตอนนี้.
 ๑๘. จะเป็นเมื่อได้รับการเลือกตั้งและมีการเลือกตั้งอีกครั้งนึง.ก็เฮฮา ! ถ้าอยากจะทำเลือกตั้งก็เอา.ผมพูดเพราะเห็นกับแผ่นดิน
 คิน.เห็นว่าคุณจะไปเสียเวลาอีกสามเดือนสี่เดือน.จะโปรอให้กฎหมายลูกเสร็จจะชกะก่อน.ปิดโธ ! เราทำงานเสร็จหมด
 แล้ว.มัวพูคอะไรมาก.
 ๑๙. ฉะนั้นวันนี้เป็นวัน.เป็นวันที่ผมได้ฟังชัด ๆ จากปากพล.อ.ชวลิตว่า.ยังไม่เห็นด้วยว่าจะมีการเลือกตั้งเร็ว.
 ๒๐. โอ๊ย ! บอกมาตั้งนานแล้ว.ไม่ได้เห็นด้วยเลยเรื่องการเลือกตั้งและที่ท่านไม่ต้องการไปเป็นนายก.ก็บอกหลายที.
 ๒๑. ถ้าสมมุติเค้าอยู่ครบเทอมล่ะ . ฮาวไปมั้ง.ถ้าสมมุติว่าขอไปถึง ๔๓.
 ๒๒. อย่างเลขครับ.อยู่อีกสามวันก็จะตายแล้ว.
 ๒๓. ครับ.(หัวเราะ) เราจะพักสักครูแล้วกลับมาอีกช่วงกับพล.อ.ชวลิต ขงใจตุทช.สักครูครับ.

(พักโฆษณา)

๑. พล.อ.ชวลิตครับ,ช่วงระยะเวลาที่เราเจอปัญหาวิกฤติเศรษฐกิจ,ประชาชนเวลาไปสอบถามความเห็นเค้าบอกว่า
 อยากให้นักการเมืองเลิกเล่นการเมืองชั่วคราวแล้วหันหน้าเข้าหากัน,จับไม้จับมือกู้ชาติบ้านเมืองไว้ก่อนและเรื่อง
 อื่นทีหลัง.ทำไมทำอย่างนั้นกันไม่ได้.

- ค. ก็นี่ ! ตรงนี้ผมว่านะ,ว่าผมเองก็อยากจะเห็นรัฐบาลที่มาจากทุกฝ่าย. รัฐบาลที่ที่นี้้องชื่นชม. ไม่มีศัตรูกัน. ผมไม่ได้พูดเฉย ๆ นะ,ผมทำมาตั้งหลายทีแล้ว. เริ่มมา. เช่นว่า,ฟุตบอลสามัคคี. ของผมบราซิล. ของท่านอาร์เจนติน่า. แต่ท่านชนะผมครับ. ท่านก็มุ่งแต่จะเตะเขาชนะถูกเฉย. ท่านหาว่าไม่ว่าปรัชญาของการจัดมันมีอะไรบ้าง.
- ด. (หัวเราะ) คล้าย ๆ พยายามจะยื่นมืออยู่.
- ค. ยื่น ! พยายามยื่น.
- ด. แต่ที่ไม่มีการสนองตอบ.
- ค. ก็วีระนะ,ยื่นสองมือเลย. ถูกเตะซะกึ่งกลางสนามเลย.
- ด. อันนั้นมันเรื่องบอล. เรื่องบอล. ทีนี้เรื่องการเมือง. เรื่องการเมือง.
- ค. ครับ.
- ด. ฉะนั้นถ้าเป็นเรื่อง, สมมุติว่าไม่ใช่, ไม่ใช่รัฐบาลแห่งชาติ, หรือ ไม่ใช่หลายพรรครวมกัน. ยื่นกันคนละฝ่ายนี้แหละ ตรวจสอบกัน. แต่ทำไมไม่เล่นการเมืองเสียจนบ้านเมืองเสียหายจนเศรษฐกิจเสียหายนี้. ทำได้มัย .
- ค. ทำไมจะทำไม่ได้ซะ. ก็พูดมาซักคำว่าการอะไร. เราเองนะ, ต้องการให้ความร่วมมือ. ก็พูดตั้งหลายทีแล้ว. ใช้ตอนที่ท่านบอกว่าพระราชกำหนดนั้นมีความสำคัญ. เราส่งให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณา. จำได้มัยครับ . ท่านก็บอกว่าไม่ได้หรอก, นาทีละเท่าไร, อย่างว่า. ท่านประธานก็เรียกเข้าไปในห้อง. ก็วารินทร์ก็, แทนที่จะที่จั่วอย่างโจนอย่างงี้. เหมือนกันที่พูดจากันมารักชอบพอกันมาตั้งนาน. ไม่ใช่ว่าเพิ่งเกิดมาเจอกันในนี้. ไม่ใช่ซะ. ไม่มี. ไม่ทำซะ. ก็หันหน้ามามองกันหน่อยแล้วก็พูดกับประธานสิบวินาทีแล้วก็เดินออกไป. อย่างนี้หรือการเมือง. การเมืองไหนเค้าทำกันอย่างนี้บ้าง. ใช่มัยครับ. เพราะฉะนั้นเราเป็นพรรคการเมืองที่ใหญ่, เราต้องมีจิตใจที่โอบอ้อมอารีมีน้ำใจ.
- ด. แต่ทำไมภาพถึงออกมาว่า, คล้ายๆกับความหวังใหม่ไปชวนให้เค้าแก้ปัญหาไม่ได้. คล้าย ๆ อย่างนั้น. เวลาเค้าพูดกันเนี่ย, ทั้งๆที่ท่านยื่นไม้ค้อนนะ.
- ค. ก็ท่านบอกเองว่าเค้าเป็นช่างอะไร. ท่านก็รู้เอง. ท่านก็บอกผม.
- ด. ช่าง ...
- ค. ช่างทาสี. ท่านก็รู้อยู่แล้วนะ
- ด. ฉะนั้นที่บอกว่า, ความหวังใหม่นี้ไม่ให้ความร่วมมือในการแก้ปัญหาไม่จริง. { พยายามทำมา
- ค. } ท่านตั้งแต่มัยซะว่า, ตอนผมเป็นรัฐบาลเค้าเป็นฝ่ายค้านคนละเรื่องนะ. คนละเรื่อง
- ด. Z คนละเรื่องยังงี้.
- ค. คุณชวนอยากจะเปลี่ยนผู้ว่าราชการ จังหวัดวิ่งมาหาท่านเสนาะอยู่หลังบัลลังก์นะ. แต่สมัยผมเนี่ยนะ, ผมเป็นผู้ว่าฝ่ายค้าน. เคยเป็นนายกรัฐมนตรี. อยู่ที่จังหวัดนครพนมนะ. ผู้ว่าราชการจังหวัดผมก็ไม่ได้ย้ายไป. เค้าย้ายไปคามปกติ. อยู่ได้หกเดือนเท่านั้นเองนะครับ. เค้ายังย้ายได้เลยครับ. ซักคำไม่เคยพูด. นี่ไงซะ.
- ด. ซักคำไม่เคยพูด.
- ค. ไม่เคย !
- ด. ไม่เคยถาม. { ไม่เคย
- ค. } ฉะมา, ใช้ที่จั่วนะ, ใช้จั่วหรืออะไรก็ได้. ถ้ามันรุ่นเดียวกันหรือมันเป็นนักเรียนนายร้อยตปร. หรืออะไรก็แล้วแต่ที่มันว่านะ ไม่ได้ว่า. เขาจะย้ายก่อนละนะ, ไม่เป็นไร. มีอะไรมัยก็ว่ากันนี้. นี่คืออุปสรรคที่ชัดเจน. ความเจ็บปวดมีมากกว่านี้อีก. แต่อย่างเราไม่เคยพูดและไม่เคยจำค้ว. อย่างจันฉีครับ. ตามฉีครับ. ตามปัญหาอย่างจัน.
- ด. ไม่. ผมกำลังงงอยู่ว่าภาพที่ท่านบอกว่าพรรคฝ่ายค้านพยายามจะ
- ค. Z ก็นั่นนะ. นั่นนะ.
- ด. ช่วยรัฐบาลผู้วิฤติเศรษฐกิจ.

- ค. ผมก็ไม่ทราบว่ามัน,เค้าไปดูภาพกันยังไง.
- ด. แต่ว่าภาพมันออกมาว่า,คนยังคิดอยู่ว่าเมื่อไหร่จะเลิกเล่นการเมืองกันเพื่อหันมากอบกู้วิกฤติเศรษฐกิจร่วมกัน.ทำไมภาพมันไม่ออกมาเหมือนที่ท่านตั้งใจจะทำ.
- ค. เราเล่นการเมืองตรงไหน. จะอภิปรายไม่ไว้วางใจ.เล่นการเมืองเธอ.
- ด. ไม่ทราบ.ผมไม่ทราบตรงนี้.แต่ว่าภาพมันออกมา.
- ค. หน้าที่
- ด. ครับ,เข้าใจครับ.
- ค. ภาระหน้าที่ที่จะต้องทำ.บอกออกมาสักนิด.มีไหลออกมา.คุสิตไหลออกมาก็ได้.หรือใครก็ได้.ออกมาก็ได้.บอกว่าไม่ต้องการให้ฝ่ายค้านทำงานการเมือง.บอกมาดี!
- ด. แต่อภิปรายไม่ไว้วางใจคนเห็นด้วย.
- ค. ก็ใช่ว่า. ก็ที่ผ่านมาก็แนวทางทางการเมืองทั้งนั้น.ที่ยกตัวอย่างการถอดถอน.
- ด. การถอดถอน.
- ค. ก็บอกมาซีที่เค้าทำไป.รายละเอียดคนเป็นหนังสือ.ทำอะไรต่างไปว่าผิด.บอกมาเลย.พรุ่งนี้บอกมาเลย.ว่าพรรคฝ่ายค้านเล่นการเมืองและทำผิด. อันนี้มันจะเป็นแบบฉบับให้ถูกให้หลาน.ผมว่าคนที่เค้ารักแผ่นดินเนี่ยเค้าหนักใจ.ผมรู้.
- ด. ครับ.มาจนถึงวันนี้ท่านบอกว่าป็นข้าวเหนียวให้ติดกัน,แล้วให้พ่อใหญ่กลับมาเป็นนายก.หาเสียงอยู่แถวภาคอีสาน.
- ค. พ่อใหญ่ชวลิต.
- ด. พ่อใหญ่ชวลิต.
- ค. ต้องพูดให้หมดครับ.เดี๋ยวจะไปเอาพ่อใหญ่คนอื่น.
- ด. (หัวเราะ) ครับ.ความฝันที่จะกลับมาเป็นนายกรัฐมนตรียังคง. โชนอู๋มัย. ในหัวใจท่าน.
- ค. ก็ผมคุณแล้วเนี่ย,ที่มองอยู่ทุกวันนี้มันไม่ถึง.
- ด.ไม่ถึง.
- ค. ฮะ.คุณธารินทร์ก็ไม่ถึง,คุณชวนนี่ก็ไม่รู้เรื่องอะไรใหญ่. ไซ้มัยฮะ.แล้วจะไปเอาบ้านเมืองรอดวิกฤติครั้งนี้ที่เป็นวิกฤติที่ใหญ่หลวงที่ผสมผสานทั้งเรื่องความมั่นคง.เรื่องปัญหาของสังคมนี้ยิ่งใหญ่มาก.จะต้องรู้.จะต้องมีประสบการณ์.ต้องมีความรอบรู้ทางปัญหาทางด้านเศรษฐกิจพอสมควร.เอาแค่นี้ก่อน.ไม่ต้องวาดออกไปว่าห้าปี สิบปี ในศตวรรษใหม่.
- ด. ยากมัยที่ท่านจะทำให้คนในสังคมเมือง,คนทั่วไปเข้าใจเหมือนกับที่ท่านต้องการจะบอกกับเค้าว่าท่านมีความสามารถเหนือกว่าคนอื่นอย่างไร.
- ค. ผมไม่ได้บอกว่าผมมีความสามารถ.
- ด. เอาละ.เอาละ.สามสี่ห้าคนเนี่ยสมมุติใช้ไม่ได้เนี่ยฮะ.
- ค. ผมไม่ได้บอกว่าใช้ไม่ได้.ผมบอกมาให้คิดซะบ้าง.แม้แต่ทำอะไรอยู่ตรงนี้.มะจุมมะงาหราอย่างนี้บ้านเมืองไม่ไหว.
- ด. ยากมัยที่จะอธิบายให้คนเข้าใจว่าพล.อ.ชวลิตกลับมา,พร้อมที่จะกลับมาและกลับมาได้.
- ค. อย่างเพิ่งพูดกัน.เอาไว้เลือกตั้ง.พูดกันทำไมครั้งนี้.พอผมพูดล่วงหน้าท่านก็ว่าผม.
- ด. ไม่ว่าเลยครับ.
- ค. ไม่ว่าจริงนะ.ก็เมื่อที่ท่านถามวันที่ ๒๑ นะมีอะไร.
- ด. (หัวเราะ)
- ค. ไม่เป็นไร.ไม่เป็นไร.ไม่เป็นไร.
- ด. ครับ.ที่เค้าวิเคราะห์กันว่าระหว่างท่านหาเสียงมาเป็นนายกเองกับหาเสียงมาแล้วชูคนอื่น.เป็นนายก.ท่านเคยได้ยินเสียงที่เค้าวิเคราะห์นี้มัย.
- ค. หาเสียงแล้วชูคนอื่นเป็นนายก.

- ณ. เป็นพรรคใหญ่นี้แหละ. ได้มาเยอะ.แต่ว่าไม่เป็นนายกเอง.
- ค. ไม่มี.
- ณ. เจ้าเอ่ยชื่อว่าพร้อมจะชูคุณทักษิณบ้าง,อะ ไบ่บ้าง.แล้วคนึงกำลังกัน.
- ค. เรื่องอะไรล่ะ.ผมหาเสียงเกือบตาย.พี่น้องคนชากคนจน. ไม่ใช่เฉพาะแต่ในภาคอีสานนะ,คนทั้งแผ่นดินซึ่งขณะนี้มันยิ่งจนหนักเข้าไปอีก.เจ้าก็บอก,เจ้ามองไม่เห็นใครนอกจากชวลิต.แต่ว่าจะเอาชวลิตหรือไม่,ก็ต้องมาคุยกันก่อนว่าจะเลือกตั้ง,ไม่เลือกตั้ง.ให้เจ้าคิด.เข้าใจปะ.เรื่องอะไรผมจะไปชูทักษิณ. ไปชูใครอีกล่ะ.ที่ท่านว่า.เรื่องอะไรผมไม่เข้าใจ.คุณทักษิณท่านมีฝีมือ.ท่านมืออย่างอื่นด้วย.ความรอบรู้ที่ผมหมายถึงอย่างนั้น.
- ณ. (หัวเราะ)ครับ.
- ค. อะ ! หัวเราะเชียวเห็นมัย.ท่านมีทุกอย่างพร้อมที่จะ,ด้วยตัวของท่านเอง.ท่านยินดีหรือถ้าหากว่ามีคนบอกว่าท่านขึ้นมาเป็นนายกเพราะพล.อ.ชวลิต.เป็นผมผมก็ไม่ยินดี.ท่านก็ไม่ยินดี.เพราะฉะนั้นอย่าไปว่าอย่างนั้น. ไม่ใช่ผมเสีย.ท่านเสีย.
- ณ. ถ้า,ไหน ๆก็พูดกันแล้ว.ถ้าสมมุติท่านเป็นนายกอีกรอบ
- ค. ไม่เอาละ.เป็นที่ก็เป็นเลข.ไม่ด่าละ.
- ณ. (หัวเราะ) พล.อ.ชวลิตครั้งที่สองเมื่อ,จะไม่เหมือนกับพล.อ.ชวลิตครั้งแรกตรงไหน .
- ค. ไม่เห็น ไม่เหมือน.ก็เหมือนเดิมทุกอย่าง.ผมไม่ได้มีอะไรเปลี่ยนแปลงไปเลย.ไม่เคยเปลี่ยนเลย.คนชื่อชวลิตความคิดไม่เคยเปลี่ยน.เดินยังงี้ก็เดินยังงั้น.คุณสุขภาพไปหาเทพผมจี.ผมพูดอะไรที่ผิดไปจากเมื่อสิบปียี่สิบปีที่แล้วมัย.เจ้าพูดเมื่อยี่สิบปีเจ้าเพิ่งเอามาทำที่ยังมี.ยังมีเยอะหลายเรื่องงั้นนั้น ไม่เปลี่ยน.อย่าไปบอกว่าเป็นใหม่แล้วจะเปลี่ยน.มันอะไร.คนมันจะเปลี่ยนกันง่าย.
- ณ. หมายถึงว่า.หมายถึงว่า,จะปรับปรุงส่วนไหนมัย . ถ้าย้อนกลับไปว่าคราวที่แล้วเราพลาดเรื่องนี้ไปปะ.
- ค. เรื่องอะไรล่ะ. ลองบอกสักเรื่องดิ,จะได้รู้ความจริงกัน.
- ณ. ไม่ใช่.สมมุติเรื่องการแก้ปัญหาเศรษฐกิจ.
- ค. ไม่มี! พลาดที่ไหน.
- ณ. จนปานนี้ท่านยืนยันว่าช่วงที่ถอยออกมานั้น,ถอยเพื่อให้คุณชวณมีโอกาส.
- ค. ไม่ใช่.คุณชวณมีด้วยโอกาสนะ.อย่ามีโอกาศ.ผมถอยมาให้พล.อ.ชาติชายเป็น. ไร่มี้อะ.ความจริงรุ่งขึ้นก็เสร็จแล้ว.เรามันกระอักกระอักกันอยู่.เพราะนี่กว่ามันไม่มีคนอย่างจีโนแผ่นดิน.
- ณ. ครับ.(หัวเราะ) คนอย่างจีคือ...
- ค. จะให้พูดจริงๆนะหรือ.
- ณ. อะ.
- ค. คือคนที่ไม่มี.
- ณ. ครับ.(หัวเราะ) ฉายาของท่านคราวนี้จะลบค่าสพประมาทของนักข่าวสายสกาได้มัย.เจ้าบอกมือปืนเป้าสะอาด.คราวนี้เป้าจะเปรอะมัย .
- ค. มีคำว่าสะอาดตัวเดียวก็พอแล้ว.
- ณ. มือปืนเป้าสะอาดหมายถึงว่ายังไม่เข้าเป้า.ช่วงที่ผ่านมา
- ค. ไม่เป็นไรหรอกอะ.ความเร็วของลูกกระสุนมันมี.อะไรต่างงั้นมี.
- ณ. (หัวเราะ)อึง ไม่เข้าเป้าแล้วก็อภิปรายแต่ก็ไม่เข้าเป้า.คราวนี้จะขึ้นตีห้านาที่เนี่ย,ประชาชนคิดว่าได้ฟังจากพล.อ.ชวลิตแล้วก็ควรจะได้อะไรใหม่มัย .
- ค. โอ๊ย! จะไปได้อะไรจากผม.ผมไม่ได้เป็นผู้อภิปรายนาในครั้งนี้.
- ณ. อย่างน้อยก็เป็นผู้นำพรรคฝ่ายค้าน.

- ค. ผมก็ขึ้นมา ก็ฉุดคิมิ.ผมก็มีก็ชอบ.น้อง ๆก็ขึ้นมา.ทำนั่นเอง.ผมไม่ได้ฉีกปราชญ์คุณชวณนี่.เอาไว้คร่าวหน้าถ้าอยากอยู่, รอรับศึกใหญ่.
- ณ. ฉะนั้น, ทรรคความหวังใหม่ท่านขึ้นขึ้นเหมือนกับเดาว่า, ถ้าจะเลือกตั้งวันนี้ไม่เห็นด้วย.แต่ว่า, แต่ไม่เห็นด้วยจะให้คุณชวณอยู่ต่อ.
- ค. ผมไม่ได้พูดถึงเรื่องบุคลากรเลยนะ. ใครจะอยู่, อยู่จริง ๆนะ. นี่เนื่องจากเราคุยกันในปัจจุบัน.
- ณ. เค็ชว, เค็ชวเค้าจะหาว่าผม, ผมถามท่านไม่รู้เรื่อง.
- ค. ก็ใช่ะดิ.
- ณ. ท่านแปลว่า...
- ค. ผมหมายถึงว่า
- ณ. อ้า, อ้า, ท่านหมายถึงว่า, หมายถึงว่า .
- ค. ผมหมายถึงว่า, ผมไม่เห็นด้วยที่จะให้มีการเลือกตั้ง. ซึ่งจะไม่ได้อะไรขึ้นมา. นึกออกมั๊ยอะ. ต้องเสียเวลา, เสียเงิน. กลับมากี่, คนอย่างจี้. คุณชวณก็อาจจะกลับมาอีก. ออกตัวอย่างให้หึงนะ. แล้วรูปแบบนี้ก็ยังหนักเข้าไปอีก.
- ณ. อ้าว ! ทำไมท่านไม่คิดว่าคนอย่างท่านจะกลับมาได้เร็วขึ้นล่ะ .
- ค. ก็ผมให้เกิดความคิดท่านใจละครับ. ยิ่งท่านอยากเป็นครั้งที่สาม, ผมก็ให้ชนะ. ยิ่งคุณสนั่นยิ่งอยาก. อีกสิบปีก็โอเค. ก็ไม่ว่าอะไรกัน.
- ณ. ชันนี่พูดจริงไม่ได้ประชด.
- ค. ไม่. เรื่องอะไรจะไปประชด.
- ณ. ที่ผมถามนี่, หมายถึงว่า, ทำไมท่านไม่อยากให้เลือกตั้งเร็วที่จะพร้อมกลับมาเป็นนายก.
- ค. มันไม่ได้ช่วยอะไรให้บ้านให้เมือง. เห็นมั๊ยครับว่าผมไม่อาจจะพูดถึงตัวผมเองเพื่อประโยชน์ของตัวเองได้. ผมต้องเอาผลประโยชน์ของชาติเอาของแผ่นดินเป็นหลัก. คิดอย่างนี้กันบ้าง. เพราะฉะนั้นถ้าทำอย่างนี้แล้ว, ทำอย่างที่ผมว่าแล้ว, ท่านจะได้รัฐบาลที่เป็นพี่น้อง. โดยทั่วไปแล้วเค้าก็มีความสุขกัน. ละ, วางการเมืองทุกพรรคเข้าไปมีบทบาทในนั้น. ก็แค่นั้นเอง. พูดมาตั้งหลายทีแล้ว.
- ณ. ไม่ติดกันคายเหรอท่าน .สองร้อยกว่าคนยังจัดตำแหน่งลำบาก. สมมุติเอาเข้าไปทุกพรรครูปแบบของท่าน.
- ค. ก็เอาส่วนใหญ่ส่วนใหญ่ซิ. เราคงไม่เอาสามร้อยกว่าคนเข้าไปเป็นอะไรหมดพรรค.
- ณ. เข้าใจเข้าใจ. เข้าใจอะ. ส่วนใหญ่ส่วนใหญ่.
- ค. ซึ่งผมว่านี่, แต่ละส่วนยังมีฝ่ายค้านหนักเข้าไปอีก. เพราะฉะนั้นต้องทำสิ่งที่ดีงาม. การตรวจสอบก็จะดีขึ้นนะ. คนก็จะเห็น. เพราะฉะนั้นเอาหลักๆเอาใหญ่ๆอะไรเข้าไป.
- ณ. รูปแบบนี้ใครจะเป็นนายก .
- ค. ก็ใครก็ได้. คุณสุภาพก็ได้.
- ณ. ไม่ได้. แต่ต้องเป็นศ.ต.
- ค. ทำไมไม่ได้ล่ะ.
- ณ. ท่านไม่ต้องไปแก้รัฐธรรมนูญ. สมมุติเอาคนเป็นศ.ต.
- ค. เค็ชวนี่ยังไม่ได้เลือกตั้ง, มันก็น่าจะได้นะ.
- ณ. รัฐธรรมนูญเค้าก็ยังมียู่.
- ค. เอ้อ :: ตอนไปดู, ไปดูแล้วกัน. เรื่องนี้ต้องเอามาคุยอีกชั่วโมงแล้วกันนะ.
- ณ. ครับ, ท่านผู้ชมครับ. นี่คือพล.อ.ชาติ. แนวความคิดไม่เคยเปลี่ยน. พร้อมทั้งจะกลับมาเป็นนายก. แต่ไม่เห็นด้วยที่จะให้เลือกตั้งเร็ว. แต่เห็นด้วยที่จะให้คุณชวณดอยออกมา. ผมสรุปอย่างงั้น ได้มั๊ย .
- ค. เพื่อจัดตั้งรัฐบาลแห่งชาติ.

- ฉ. จัดตั้งรัฐบาลแห่งชาติ.ช่วยกันสู้วิกฤติเศรษฐกิจอะไรต่างๆ.
- ค. ถูกต้องอะ.นั่นคือสิ่งที่ควรจะทำและบ้านไหนเมืองไหนเค้าก็ทำอย่างงี้.
- ด. วันนี้วันที่ ๑๘ ,พฤษภาคม ๒๐. เหลือเวลา ๑ วัน.พร้อมก็เปอร์เซ็นต์แล้ว.ตรวจสอบกำลังพลแล้ว.การอภิปราย,การทำกรบ้าน.การเตรียมข้อมูล.
- ค. ก็ต้องคุยกับผู้รับผิดชอบอะ.แต่ละสาขาก็มีอยู่.
- ด. เค้าไม่รายงานท่านเหอครับว่า,ขณะนี้ข้อมูลพร้อมก็เปอร์เซ็นต์แล้ว. [พร้อมที่จะ
- ค. มัน,มัน.เค้าก็พร้อมอะ.ตั้งแต่แรกมา.ไม่จำเป็นจะ
- เปิดได้ไงละ.เป็นแค่เพียงว่าลิกขนาดไหน.
- ด. แล้วลิกขนาดไหนละ.
- ค. เออ: เราจะลิกขนาดไหน.เพราะเวลานี้ก็เข้าไปทวมปากทวมงูกเค้าแล้วอะ.ขณะนี้ก็แยกอยู่แล้ว.
- ด. ท่าน,เท่าที่ตรวจสอบดู,ลิกพอที่จะ,ที่จะหงายหลังได้มัย.
- ค. หงายหลังเหอ.
- ด. ลิกพอที่จะเปลี่ยนแปลง.ลิกพอที่จะกระเด็นจากเก้าอี้ได้มัย.
- ค. เราอย่าไปให้ความสนใจแต่ตรงนั้นเลย.เราทำในสิ่งที่พี่น้องประชาชนอยากรู้อยากทราบ.ผมว่าพอแล้ว.อย่าไปรุนแรงกับเค้าเลย.สงสารเค้าบ้าง.
- ด. (หัวเราะ) ครับ.ขอบคุณท่านครับ.และวันนี้เวลาของไอทีวีทอล์คหมดแล้ว.ขอลาไปก่อน.สวัสดิ์ครับ.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ครั้งที่ ๖ บทสัมภาษณ์ฯท่านนายกรัฐมนตรีนายชวน หลีกภัย

วันพุธที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๔๒

- ด. ท่านผู้ชมครับ, ในรายการไอทีวีทอล์คเมื่อคืนนี้ พล.อ.ชวลิต บงใจยุทธหัวหน้าพรรคความหวังใหม่มาใหม่โรงก่อนที่จะมีการอภิปรายไม่มีไว้วางใจในอีกหนึ่งสัปดาห์ข้างหน้าจะครับ. ในความเห็นของผู้นำฝ่ายค้าน , การแก้ปัญหาของผู้นำฝ่ายรัฐบาลคุณชวน หลีกภัยล้มเหลวโดยสิ้นเชิงจะครับ. เท่านั้นยังไม่พอจะครับ. มีความไม่ชอบมาพากลมากมายในการบริหารประเทศ. พล.อ. ชวลิต ยังบอกด้วยจะครับว่า, ความวุ่นวายที่เกิดขึ้นในขณะนี้โดยเฉพาะการขู่วางระเบิดเป็นผลพวงมาจากการบริหารงานชุดนี้ที่เผด็จการมรดก. กลาโหมที่เป็นพลเรือน. คืนนี้จึงเป็นโอกาสของฝ่ายที่อยู่ตรงข้าม พล.อ. ชวลิตบ้าง. ถึงแม้ว่าจะไม่ใช่เป็นคนที่เปี่ยมเป้าหมายโดยตรงในการอภิปรายก็ตาม. แต่ว่าเป็นคนที่จะต้องมาตอบคำถามมากมายที่เดือด. ท่านนายกรัฐมนตรี คุณ ชวน หลีกภัย. สวัสดีครับท่านครับ.
- ค. สวัสดีครับ.
- ด. ครับ. ท่านพึงเทพการให้สัมภาษณ์ของท่าน พล.อ.ชวลิตเมื่อคืนนี้ชัดเจนจะครับว่า, ผู้นำฝ่ายค้านกำลังจะบอกว่าความวุ่นวายที่เกิดขึ้นในขณะนี้, โดยเฉพาะการลอบวางระเบิดการขู่วางระเบิดเป็นผลพวงจากการที่เรามีรมต.กลาโหมเป็นพลเรือนซึ่งหมายถึงท่านครับ. เห็นด้วยมั๊ยครับ.
- ค. ตอบตรง ๆ ก็คือไม่เห็นด้วยกับท่านจะครับ. ก็ที่จริง ,ท่าน พล.อ.ชวลิตเองก็เคยยอมรับว่าตำแหน่งรมต.กลาโหมไม่จำเป็นต้องเป็นทหารเสมอไปจะครับ. แต่ถ้าถ้าหากว่าแนวคิดขณะนี้ , แล้วถือว่าต้องเป็นทหารเท่านั้นถึงจะเป็นรมต.กลาโหม, อันนั้นก็ถือเป็นความเชื่อของท่าน. สำหรับความเห็นผม, ผมคิดว่า, ผมเห็นมาตลอดจะครับว่าไม่ว่ากระทรวงกลาโหมหรือกระทรวงไหนก็ตามเมื่อ, ไม่จำเป็นต้องกำหนดว่าต้องเป็นคนที่มาจากอาชีพนั้นอาชีพนี้. แล้วแต่ความเหมาะสมหรือเป้าหมายของการทำงานของแต่ละคน.
- ด. ครับ. ท่านกำลังหมายความว่า, ไม่มีความไม่พอใจอย่างเปิดเผยหรืออย่างเงิบ ๆ ในกองทัพต่อการที่ท่านเป็นพลเรือน.
- ค. ผมคิดว่าก็เป็นปกติจะครับ. คนที่พอใจก็มี, คนที่ไม่พอใจก็ย่อมมี. แล้วแต่การทำงานของเรา. ถ้าหากว่าเราทำงานตรงไปตรงมา, ที่ทหารเค้าตรงไปตรงมาเค้าก็พอใจ. แต่ว่าทหารที่เค้าไม่อยากจะความตรงไปตรงมาเค้าอยากได้สิทธิพิเศษอย่างนั้น, เค้าก็อาจอยากได้คนอีกประเภทหนึ่งที่เค้าสามารถพูดตกลงได้. แม้กระทั่งพ่อค้าขายอาวุธเค้าก็อาจอยากได้คนที่สนใจเจรจาเรื่องซื้ออาวุธกับเค้า. ซึ่งแนวทางเหล่านี้ไม่ได้เกี่ยวกับว่าผมเป็นพลเรือนหรือผมเป็นทหารนะจะครับ. เกี่ยวกับนโยบายมากกว่า. ว่าเมื่อผมเข้ามาเป็นรมต. กลาโหมนั้นเป้าหมายของผมจริง ๆ ก็คือเข้ามาพัฒนากองทัพ. ผมได้เห็นพฤติกรรมหลาย ๆ อย่างในช่วงก่อนที่ใช้ทหารเป็นเครื่องมือการเมือง. เช่น, ตั้งทหารที่ไม่ควรจะต้องไประโชนในทางการเมืองออกมาทุกคามข่มขู่เวลาเลือกตั้ง. ออกมาทำในสิ่งที่ไม่ควรจะทำ. หรือแม้กระทั่งเป็นแก๊ง โคมี่, แก๊งทำอะไรก็ตามที่ไม่ถูกต้อง. ทหารส่วนใหญ่เค้าไม่เห็นด้วยหรือครับ. ผมไปคุยกับเค้ามาเนี่ย, เค้าก็อยากให้สิ่งเหล่านี้หมดไป. แต่สิ่งเหล่านี้หมดไปยากเพราะเหตุว่ามันก็มาติดด้วยนักการเมืองก็มีส่วนไปเลี้ยว. เหล่านี้. และคนเหล่านี้ก็คอยตอบแทนบุญคุณกัน. มันก็เลยเป็นปัญหาต่างตอบแทน, ต่างถือที่ซึ่งกันและกัน . การแก้ปัญหา มันทำได้ยาก. ผมเข้าไปผมจึงประกาศชัดเจนว่า, ผมไม่ใช่ผู้รู้ทางทหาร. ผมเป็นคนที่เป็นพลเรือน. เป็นนักการเมือง. แต่ผมเข้ามาเนี่ย, ตั้งใจทำให้กองทัพดีขึ้น. ผมต้องการให้ทหารได้รับการดูแลอย่างดี. ท่านไม่ต้องมาทูลให้ผมเป็นนั่นเป็นนี่. ท่านทูลนโยบายรัฐบาลในฐานะเป็นข้าราชการก็แล้วกัน. และไม่ต้องมาคอยช่วยผมเวลาเลือกตั้ง. ขอยุ่ตรงกลาง. ไคร โกง , ไครทุจริตจัดการได้เต็มที่. เพราะฉะนั้นแนวทางเหล่านี้เป็นแนวทางที่ผมให้กับทหาร. ซึ่งผมเชื่อว่าทหารส่วนหนึ่งที่ความพอใจในความถูกต้องเค้าก็พอใจ. แต่ทหารที่เค้าอยากได้อะไรพิเศษซึ่งไม่ถูกต้องเค้าก็ต้องยอมไม่พอใจ. แต่ก็คือแนวทางที่รัฐบาลถือเป็นแนวทางที่ต้องปฏิบัติครับ.

- ฉ. ครัว. เหตุการณ์ระเบิดที่เกิดขึ้น. การขู่วางระเบิดที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องในช่วง ๒ เดือนที่ผ่านมา. ท่านคิดว่ามีส่วนเกี่ยวข้องกับงานที่ท่านพยายามเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับการที่ท่านพยายามเข้าไปปรับโครงสร้างกองทัพ, ไปตัดสิทธิ์ของทหาร. โดยเฉพาะเรื่องของเงินเพิ่มสู้รบ ซึ่งได้กลายเป็นประเด็นที่พล.อ. ชวลิตเค้่าเชื่อว่า, น่าจะเป็นส่วนที่ทำให้ทหารบางกลุ่มไม่พอใจและออกมาแสดงที่ทำให้ท่านได้รับทราบ.
- ค. เอ๋อ :: ผมคิดว่าแยกจากกันอย่างจ้ะครัว, ประการที่ ๑ ก็คือว่าใครเกี่ยวข้องนี่, ขนาดนี้ยังตอบยาก.ถึงแม้ในใจเราจะเชื่ออย่างไรเนี่ย, แต่ผมคิดว่าเมื่อคอบค่อสาธารณชนยังต้องรอการสืบสวนซักกระยะนึงนะครัว. แต่ว่าถ้าถามว่ามันเกี่ยวข้องมัยกับเรื่องที่กระทรวงการคลังเสนอมาขกเลิกมติดกรม. เกี่ยวกับเรื่องสิทธิในการระะยะเวลาทวิฤณของทหารที่ไปปฏิบัติหน้าที่คามที่กระทรวงกลาโหมเน้นการรบหรือการรบเสมือนทำสงครามนะครัว. ซึ่งได้สิทธิพิเศษในการนับเวลาทวิฤณ. ผมคิดว่าเรื่องนี้ไม่เกี่ยวกับครัว. ระเบิดมันลงมาเมื่อเดือนธันวาคม. เมื่อตอนกลางเดือน. ความจริงในช่วงที่ลงที่อนุสาวรีย์ประชาธิปไตย, มันลงมาก่อนครั้งนั้น. ตอนนั้นเนี่ยยังไม่มีข่าวเรื่องนี้. แต่บังเอิญมีทหารนอกราชการมาพูดเรื่องนี้. พยายามโยงทำให้เกิดความเข้าใจผิดกัน. แต่ว่าอย่างไรก็ตาม, อยากถือโอกาสนี้กราบเรียนพี่น้องประชาชน. และอยากจะได้ โอกาสเรียนพี่น้องทหารเสี่ยเอชนะครัวว่า, ที่ท่านพล. อ. ชวลิตพูดก็ดี, ที่หลายคนออกมาพูดก็ดี, เกี่ยวกับว่ารัฐบาลไปตัดสิทธิประโยชน์ของเค้่าเนี่ย, ขอเรียนว่าไม่จริงครัว. พี่น้องทหารที่ทาศึกสงครามมา, เสี่ยชีวิตุบ้านผู้เมืองอยู่มาเนี่ย, ผมคิดว่าไม่เฉพาะรัฐบาลนะ, ประชาชนคนไทยทุกคนรู้ถึงบุญคุณที่เรามีต่อท่านและก็เป็นบุคคลที่เราจะต้องยกย่อง. ให้สิทธิพิเศษเชิดชูอยู่ตลอดเวลาเนครัว. และผมเองเป็นคนย้ายอยู่เสมอว่าบ้านเมืองเรายังดำรงความเป็นประเทศมีเอกราชอยู่ได้มาทุกวันนี้, ทหารมีบทบาทสำคัญยิ่งในการรักษาสถาบันชาติ, สถาบันศาสนา, สถาบันพระมหากษัตริย์ของเรามาตลอดระยะเวลายาวนาน. เรายกย่อง. แต่ว่ากรณีกระทรวงการคลังเสนอมานั้นเป็นเรื่องการยกเลิกมติดบางเรื่องที่ท่านเห็นว่าไม่ควรปฏิบัติ. เช่นสงครามอิรักกับคูเวตอะไรอย่างจ้ะครัว. ซึ่งมันหมดไปแล้ว. หรือสิทธิบางอย่างซึ่งเคยได้. แต่ขณะนั้นก็กรรมเหล่านั้นไม่มีอีกแล้ว. เช่นการอพยพที่มคณะชาติเหล่านั้น, ซึ่งมีมาตั้งแต่ ๒๕๑๔. แต่ว่ายังมีการใช้สิทธิอันนั้นอยู่. ซึ่งอันนี้ครัวที่ทำให้กระทรวงการคลังเค้่าเอาข้อมูลมาดู. เราเองไม่ทราบหรือครัว. ถึงผมเป็นรมต.กลาโหม, ผมก็ไม่ทราบว่ามิจกรรมเหล่านั้นอยู่และมีการใช้สิทธิในการนับเวลาทวิฤณจากสิ่งเหล่านี้. จนเมื่อมีข่าวขึ้นมา, จึงต้องเชิญกระทรวงการคลังและผู้ดูแลเรื่องนี้มาชี้แจงรับมิดชอบทั้งหมดว่าจริง ๆ มันมาอย่างไร. เค้่าก็เอาเรื่องมาให้ดูทั้งหมด. เราก็เห็นว่าอ้อ! บางเรื่องมันสมควรจะยกเลิกจริง ๆ. ผมก็ถามบรรดาผู้เ้าเหล่าทัพ. เค้่าก็เห็นด้วยว่าบางเรื่องควรยกเลิก. แต่บางเรื่องก็บอกว่าเป็นการปฏิบัติต่อเนื่อง. อย่างนั้นเค้่าก็มีเหตุผล. แต่ทั้งหมดเนี่ย, จะไม่ตัดสิทธิ์คนได้ไปแล้วครัว. และคนที่จะได้ต่อไปวันข้างหน้า. ถ้าเค้่าไปปฏิบัติการรบหรือสงครามหรืองานใดก็ตามที่มี ??? เข้าเกณฑ์เหล่านี้. เค้่ายังได้ต่อไปทั้งทวิฤณ ??? อะไรที่พูดกันอยู่เนี่ยนะครัว. เพราะฉะนั้นอันนี้อาจให้พี่น้องประชาชนและทหารได้เข้าใจครัว. รัฐบาลก็เป็นปากเป็นเสียงให้ทหาร. ไม่ใช่รัฐบาลเป็นศัตรูต่อสู้กับทหารอย่างที่บางฝ่ายเข้าใจ. อันนี้อาจให้เข้าใจตรงกันครัว.
- ฉ. ครัว. แต่การที่ท่านส่งเรื่องกลับไปที่กระทรวงกลาโหมเพื่อปากกลับไปพิจารณาใหม่เนี่ย, ถือว่าเป็นการถอยหรือเปล่า.
- ค. จริง ๆ แล้วผมส่งไปเมื่อวันศุกร์ครัว. ที่ส่งไปวันศุกร์เพราะว่า, ท่านผอ.กองแผนของสำนักงานกองแผนของกระทรวงกลาโหมคือพล.อ. เทวิศน์เนี่ยครัว, ท่านแจ้งว่า, การรายงานความเห็นของกระทรวงกลาโหมยังไม่ทัน. เมื่อไม่ทันท่านบอก, ถ้าจ้ะต้องรอเราจะไปตัดสินใจโดยเราไม่ฟังจากเหล่าทัพเนี่ยมันไม่ถูกต้อง. ก็จึงได้ส่งไปเมื่อวันศุกร์ก่อนที่จะมีข่าวเรื่องนั้นครัว. ว่าถ้าอย่างนั้นตอนไปก่อนก็ได้. หรือเว้นแค่ว่าทางกระทรวงพร้อมมัยที่จะมาชี้แจง. ถ้าพร้อมโดยชี้แจงด้วยวาจาก็ได้. เรื่องนี้ทางสำนักงานแผนเค้่ารายงานว่าเค้่าคิดว่าเค้่าจะได้ข้อสรุปที่ชัดเจนตรงกันประมาณปลายเดือนมกราคม. ผมก็บอกถ้าจ้ะก็รอให้ได้ข้อสรุปมาก่อนครัว.

- ก. เมื่อคืนท่านได้ดูบางส่วนของกาให้สัมภาษณ์ของพล.อ. พลิตก่อนข้างจะแรง. บางคนบอกว่า พล.อ. พลิตถึงขั้นที่ก้าวร้าวด้วยเข้าไปในการออกมามีภาพวีรกรรมท่าน. บอกว่าใช้ไม่ได้. เป็นคนที่ไม่รู้เรื่องบริหารประเทศชาติอย่างคนไม่รู้เรื่อง. พยายามที่จะพูดมากกว่าทำ. คิดว่าอะไรทำให้พล.อ. พลิตออกมาพูดจาดังนั้น.
- ข. ผมก็ดู. ผมดูเหมือนกัน. และรู้สึกว่าคุณมีอารมณ์มากนะครับ. แล้วก็รุนแรง. ข้อกล่าวหาหลายเรื่องค่อนข้างรุนแรง. แต่ว่าด้วยความเคารพนะครับ. ก็ไม่มีความประสงค์ที่จะตอบโต้อะไรท่าน. เพียงแต่อยากให้เห็นผลในบางเรื่องที่ท่านอาจจะไม่เข้าใจ. หนึ่งในผมยอมรับว่าผมไม่ได้เป็นนายพลมาก่อน. เพราะฉะนั้นผมจะมีความมั่นใจชัดเจนเท่าท่านคงเป็นไปได้. แต่ในแง่ของการมาทำงานให้เข้าไปตามนโยบาย, ผมคิดว่าในช่วงที่ผมเป็นรมต. กลาโหมเชื่อว่าทำงานด้านนโยบายได้มากกว่าสิ่งที่ผมพูดว่าไม่มีรุ่นนะอะ. หรือสิ่งที่ท่านพูดว่าไม่เคยเสียดายกาแฟใครแม้แต่แก้วเดียวเนี่ย, ผมถือโอกาสเรียนจริงๆ ผมก็ไม่ใช่นักบริหารทหาร. เพราะฉะนั้นผมก็ไม่มีรุ่นในทหาร. ความคิดที่จะปกป้องรุ่นใครรุ่นหนึ่ง ให้ประโยชน์รุ่นใครรุ่นหนึ่ง เป็นพิเศษก็ไม่มี. คิดอย่างเดียวว่าทุกคนควรจะได้รับความเป็นธรรมจากกระทรวงกลาโหมเท่าเทียมกัน. สอง, อยากให้ทำความเข้าใจ. ไม่เกี่ยวกับประเด็น. แต่ว่าเมื่อท่านใช้คำพูดเพื่อไม่ให้เกิดความเสียหาย, ผมไม่เสียดายกาแฟใครแม้แต่แก้วเดียว. ผมพูดมาหลายครั้งแล้วครับว่าเวลาเลือกตั้งเนี่ยอย่าว่าแต่เหล่าเลย, กาแฟแม้แต่แก้วเดียวผมก็ไม่ไปเสียดายเพื่อแลกคะแนนเสียง. ซึ่งจะต้องตรงกันข้ามกับท่านแน่นอนในส่วนนี้. แต่ว่าเรียนทราบว่า, ไม่ใช่ว่าเป็นคนที่ใจแคบ. ไม่ใช่ใครเลยนะ. ชีวิตผมเนี่ยถึงไม่มีฐานะมากมายนักก็ตาม. แต่ว่าผมไม่เคยลืมนุญคุณ. ผมไม่เคยละเลยต่อสิ่งที่ผมจะทำประโยชน์ให้ใคร. แม้กระทั่งเพื่อน ๆ ที่เป็นเพื่อนรักกันมาตั้งแต่เด็ก ๆ นะอะ. ผมยังต้องดูครอบครัวให้เค้า. ยังส่งเสียลูกให้เค้าเรียนจนจบเหล่านี้. แต่จะให้ซื้อเสียงด้วยเงินเท่านั้นเท่านั้น. หรือกาแฟแลกกันคะแนนละหนึ่งแก้ว, ผมก็ไม่ทำครับ. เพราะผมยึดอย่างนี้มา ๓๐ ปีแล้ว เพราะฉะนั้นส่วนนี้อยากให้แยกให้ออกอะ. นั่นประการหนึ่ง. อีกประการหนึ่ง, ผมคิดว่ากรณีท่านมองปัญหาเรื่องของพลเรือนไปในทางร้าย. ผมว่าคงไม่ยุติธรรมเพราะเหตุว่า, ทหารเค้าไม่รู้เรื่อง ??? มันก็ไม่ยุติธรรมกับเค้าเหมือนกัน. เพราะฉะนั้นมันอยู่ที่ความเหมาะสม, ความรู้, ความเข้าใจและคนเหล่านั้นมีศักยภาพพอที่จะทำงานได้หรือไม่ต่างหากครับ.
- ก. ครับ. พล.อ. พลิตใช้คำว่าเศษทหารซึ่งหมายถึงกลุ่มคนที่มีส่วนรับผิดชอบกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น. การวางระเบิด, การขู่วางระเบิด. ในกองทัพที่ท่านดูแลอยู่ตอนนี้มีเศษทหารแต่ไหน.
- ข. เอ้อ :: ท่านอาจจะพูดได้นะ. แต่คนอย่างเราเนี่ยไปว่าทหารเค้าเป็นเศษทหาร
- ก. ถ้าใช้คำนี้มี้, เศษทหาร.
- ข. ผมไม่กล้าครับ. ผม, ผมคิดว่าทหารก็คือทหาร. ไม่มีเศษ. แต่อาจจะมีการประเภทที่สร้างปัญหาให้กับเพื่อนทหารด้วยกัน. เช่น ไม่ยึดความถูกต้องหรือเอาตำแหน่งทหารไปใช้ในเรื่องที่ไม่ถูกต้อง. ผมคิดว่าคนเหล่านี้ที่กระทรวงและกองทัพควรจะจับตา. แต่ว่าอย่างไรก็ตาม, พฤติกรรมของคนในกองทัพกับคนในหน่วยงานกระทรวงอื่นก็เหมือนกัน. คือมันก็มีคนคิดไม่ตีปะปนกันอยู่. จะไปประณามว่ากลุ่มหนึ่งเป็นเศษ, กลุ่มหนึ่งเป็นทหารจริง. ผมทำไม่ได้. มันก็อยู่ที่ผู้บังคับบัญชาที่จะต้องดูแลคนเหล่านี้.
- ก. ในฐานะที่เป็นรมต. ว่าการกระทรวงกลาโหม, ในการจัดการท่านได้พยายามที่จะยืนยันมาตลอดว่าจะกำจัดทหารที่ไม่ดีออกจากกองทัพ. แต่ว่าภาพที่ปรากฏออกมาสู่สายตาประชาชนอย่างเดียวก็คือการส่งสารวัตรทหาร. ส่งตำรวจไปตระเวนตามคลับ, ไนต์คลับเพื่อไม่ให้ทหารมาคุมไนท์คลับเหล่านี้ะครับ. มีนายทหารดั่ง ๆ หลายคนจะเป็นเสธ. คนนี้, นายพันคนนั้น, ที่คนในวงการก็รู้ดีว่ามีผลประโยชน์เกี่ยวข้อง. แต่ว่าไม่ได้มีความพยายามจะทำอะไรบางอย่างกับคนเหล่านี้.
- ข. มีความพยายามครับ. ส่วนหนึ่งก็คือเราจะใช้ความรู้สึกหรือความเชื่อโดยไม่มีหลักฐานย่อมยาก. แต่ถึงอย่างไรก็ตามพฤติกรรมบางอย่างถ้าปรากฏออกมาชัดเจน. คือจริงๆ แล้วหลายท่านมีภาพอย่างนั้นมาในอดีต. และเรียนตรง ๆ ว่าได้คุยกับบางท่านในระดับผู้ใหญ่ว่าขอยุติเรื่องที่เป็นข่าวเป็นคราวอะไรเนี่ย. พฤติกรรมบางครั้งที่เราได้ยินมาแม้

จะไม่มีหลักฐานชัดเจนที่จะมาลงโทษ. แต่ขอให้ยุติ. ในช่วงหลังเมื่อมันจะเป็นภาพเก่าที่คิดมา. แต่ว่าของใหม่เมื่อก็ได้คุยกับผู้บังคับบัญชาครับว่า,อย่างไรเมื่อผมจะไม่ลงไปถึงถึงขนาดว่าสั่งให้เค้าทำอย่างนั้นอย่างนั้นครับ. แต่ถ้าปรากฏว่าคนของท่านผิดเมื่อ,ท่านต้องรับผิดชอบด้วย.

- ก. ท่านหมายความว่า,นายทหารเหล่านี้ที่ชอบตั้งคำถามที่มีชื่อปรากฏตามหน้าหนังสือพิมพ์เมื่อ,กำลังประพฤติตัวดีขึ้น.
- ค. เอ๋ :: ผมคิดว่า, จะพูดว่าดีขึ้นเมื่อ, เราก็พูดยากนะครับ. แต่ผมคิดว่า, เหตุการณ์ใหม่ที่จะเกิดขึ้นเมื่อ,เค้าไปก่อใหม่ไม่ได้. เหตุการณ์เก่ามันอยู่ในระหว่างการสอบสวนอยู่. แต่ผู้บังคับบัญชาเค้าก็ยินดีที่จะให้ความร่วมมือว่า, ถ้าหากพฤติกรรมผู้ใดที่ก่อให้เกิดความเสียหายเมื่อ, เค้าก็จะปรับปรุงให้ครับ. แต่การลงโทษ โดยความเชื่อ, ผมเมื่อผมก็จะเชื่อว่าคุณนั้นมันมีพฤติกรรมอย่างนั้น. แต่ว่าเอาความเชื่ออย่างเดียวก็น่าไม่พอ. เพราะว่ามันต้องมีเหตุผลพอที่จะดำเนินการอะไรได้. แต่ถึงอย่างไรผมให้ความมั่นใจว่าเค้าไม่มีสิทธิ์ที่จะไปทำอะไรที่ก่อให้เกิดความเสียหายขึ้น. เพราะเราเราได้พูดกันชัดเจนในระดับผู้บังคับบัญชาว่าภาพเหล่านี้มันเสียหายต่อเพื่อนนะ. คนหนึ่งทำให้เพื่อนเป็นหมิ่นเป็นแสบเสียหายเมื่อมันไม่ยุติธรรมกับคนส่วนใหญ่เค้า.
- ก. ครับ.ท่านผู้ชมครับ.เป้าหมายหลักอันหนึ่งที่จะมีขึ้นในสัปดาห์นี้ก็คือพล.ต.สนั่น ขจรประศาสน์.คำถามก็คือว่า,ท่านนายกจะกล้าแต่งงานเสข.หมั้นหรือเปล่า.ถ้าฝ่ายค้านมีข้อมูลหลักฐานมาโจมตีแล้วมีความน่าเชื่อถือได้ก็พอสมควร. อีกสักครู่นี้เราจะกลับมาฟังคำตอบจากท่านนายกครับ.

(พักโฆษณา)

- ก. ท่านนายกครับ,ทางการเมืองพล.อ.ชวลิตกับท่านก็ยื่นคนละजूกัน.ก็คงเข้าใจนะครับว่าทำไมถึงจะต้องออกมาวิพากษ์วิจารณ์กันเป็นประจำ.มีเรื่องส่วนตัวกันบ้างหรือเปล่า.ความไม่ชอบเป็นการส่วนตัวกันบ้างมี.
- ค. ไม่มีครับ.
- ก. ความหมั่นไส้ก็ไม่มี.
- ค. ไม่มีครับ.โดยส่วนตัวผมเมื่อไม่มีเลขครับ.ผมก็ :: คำนิยามผมก็เป็นลักษณะคนต่างจังหวัด,คือให้ความเคารพกับผู้อาวุโสแล้วก็โดยส่วนตัวก็มีความจริงใจ.ไม่มีอะไรกับท่านตลอดมา.แม้กระทั่งเป็นผู้นำฝ่ายค้านก็จะไม่เล่นอะไรท่านรุนแรงเหมือนอย่างที่ท่านเล่นกับผมนะครับ.เวลารัฐบาลท่านอยู่ผมไม่แกล้งเลขนะ.ชนิดเดินออกจากห้องทุกอาทิตย์เมื่อ,ไม่ทำเลย.แล้วก็ให้ความร่วมมือ.กฎหมายที่จะกระทบเศรษฐกิจ,ห้ามสมาชิกอย่าพูดนะเดี๋ยวมันจะกระทบต่อการเงิน.ห้ามกันเลขนะครับ.ท่านชารินทร์ท่านคุยกับผมเมื่อช่วยกันตลอดเวลาว่า,พวกเราอย่าไปพูดเรื่องนั้นนะ,เดี๋ยวกระทบต่อส่วนรวม.ทำกันอย่างนั้นนะ.แต่ว่าท่านทำกับเราไม่ค่อยเหมือนกับเราทำกับท่าน.แต่ส่วนตัวขึ้นขึ้นนะครับ,ผมไม่มีอะไร.
- ก. ครับ.พล.ต.สนั่น ขจรประศาสน์เป็นเป้าหมายหลักอย่างแน่นอนในการอภิปรายที่จะมีขึ้นในสัปดาห์หน้า.และฝ่ายค้านเชื่อมั่นข้อมูลที่มีอยู่จะเล่นงานเสข.หมั้นได้เต็มที่ทีเดียว.แต่ก็มีคำถามว่าถ้าหากฝ่ายค้านสามารถนำข้อมูลเสนอได้เชื่อถือ,ท่านกล้าที่จะทำอะไรกับเสข.หมั้นหรือเปล่า.เพราะว่าเรารู้ดีว่าเสข.หมั้นเป็นคนที่มียุทธศาสตร์ทางการเมืองที่สำคัญมากในพรรคประชาธิปัตย์.
- ค. ผมขอให้พวกเรานั้นใจนะฮะว่า,ก่อนที่ผมจะตอบเมื่อ,ผมให้มั่นใจก่อนนะครับว่า,ที่นั่นเค้าไม่ใช่คนอย่างนั้นครับ.เค้าไม่ใช่คนที่ทำอะไรแล้วให้เป็นภาระเป็นปัญหาให้กับคนอื่น.ผมเอง,ผมมั่นใจว่าท่านไม่มีอะไร.แต่ว่าแน่นอนเราก็ต้องฟังฝ่ายค้านว่า,เค้ามีอะไร โยงโยไปถึงบุคคลอื่นหรือไม่. โดยส่วนตัวนั้น,ผมก็เดือนที่หน้า.ในฐานะมีความเคารพ,เคารพกันอยู่สมณะ.บอกที่ ! มันไม่มีอะไร.แต่ที่ควรระวังคนอื่นที่อาจจะใช้ชื่อใช้ตำแหน่งของที่ไปทำอะไรที่เป็นปัญหาแล้วคนเค้าก็จับผิด.ท่านก็คอยดูละ.ท่านก็บอกผมว่า,นายกสบายใจได้เลย.ของท่านเองท่านไม่มีอะไร.แต่ความที่เป็นคนมีพวกก็ธรรมดาที่อาจจะ,มีพวกที่เอาชื่อเอาอะไรไปใช้แล้วก็มีข่าว,มีถึงผลกระทบกับท่าน

อยู่เสมอ.แต่ว่าอย่างกรณีป่าเมืองกาญจน์,อย่างกรณีเรื่องบ้าน,ไม่มีปัญหาอะไรเลย.ท่านยังถามผมด้วย,นายกเสรีหรือยัง.ตอบเสร็จแล้วให้จัดการเลย.

- จ. ท่านเชื่อตรง.หนั้นไม่เกี่ยวข้องกับสามหลัง .
- ค. ครับ.ผมเชื่อว่าท่านไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับ.ถ้าฝ่ายค้านเค้ามีหลักฐานมาชัดเจนนะครับ.ผมให้คำรับรองเลยนะครับว่า,รัฐบาลมีความสำคัญกว่าตัวผมส่วนตัวคนเดียว.มีความสำคัญกว่าตัวที่หมั้นคนเดียวและที่แน่นอนที่สุดว่ารัฐบาลต้องยิ่งใหญ่กว่าผลประโยชน์และความรู้สึกส่วนตัวใด ๆ ของผู้หนึ่งผู้ใด.สิ่งนี้คือสิ่งที่เหนือสิ่งอื่นใด.ไม่จำเป็นว่าเล่นการเมืองทำไม.อันนั้นผมให้ความมั่นใจกับพี่น้องประชาชน.ให้โอกาสท่านได้ชี้แจง.ให้โอกาสฝ่ายค้านเค้าได้เสนอ.แล้วก็ให้โอกาสท่านได้ชี้แจง.
- ฉ. ครับ.แต่มีความรู้สึกว่าตรง.หนั้นแสดงอาการปกป้องผู้ที่เกี่ยวข้องกับสามหลัง .เอคิค???ที่เมืองกาญจน์นี่ค่อนข้างจะเปิดเขมมากเกินไป.ท่านรัฐมนตรีมหาดไทยออกด้วยซ้ำ,จะไม่มีการตอบคุณประหยัด เวชสกุล.
- ช. เอ่อ :: จริง ๆ แล้วเป็นเรื่อง , ต่อไปนี่เป็นเรื่องส่วนตัว.เมื่อมีการสอบสวนของคณะกรรมการบอกว่าเป็นอย่างนี้,ถ้าหากผู้ครอบครองที่ดินเค้าอ้างว่าไม่จริง,เค้าก็ดำเนินคดีทางศาล.อันนั้นเป็นเรื่องส่วนตัวของเค้าต่อไป.แต่ถ้าถ้าปรากฏว่าเค้าเป็นผู้กระทำความผิด,เช่นเค้ารู้อยู่แล้วว่าเป็นพื้นที่ป่าอุทยานแล้วเข้าไปปลูก.อย่างนี้ในส่วนราชการเค้าก็ต้องดำเนินการ.วันนี้กระทรวงมหาดไทยก็ยืนยันกับผมว่า,ไม่ต้องห่วงอะไร,ไม่มีการปกป้องใด ๆ ทั้งสิ้น.และเมื่อวานเมื่อผมแจ้งคณะรัฐมนตรีในเรื่องนี้,มติของที่ประชุมมติของคณะกรรมการสอบสวนแล้ว,ท่านเองมาบอกผมด้วยซ้ำ,นายกไม่ต้องห่วงในเรื่องนี้ให้ดำเนินไปตามกฎหมาย.ท่านตั้งใจที่การตอบได้หมดปัญหาไปเสียที.ไม่จำเป็นจะขัดแย้งระหว่างมหาดไทยและเกษตรอยู่ตลอดเวลา.เมื่อออกมาเป็นเอกฉันท์แล้ว,ต่อไปนี่แต่ละกระทรวงท่าน , ท่านจะรับไปดำเนินการส่วนของกระทรวงเกษตร.รัฐมนตรีเกษตรก็จะรับไปดำเนินการ.
- ด. ครับ.ท่านมีความเชื่อมั่นในตัวตรง.หนั้นมากเกินไปหรือเปล่า.
- ต. ผมคิดว่าเราอยู่ด้วยกันนะ,มันต้องมีความเชื่อถึงซึ่งกันและกันนะ.แต่ถ้าถ้าหากปรากฏว่าท่านไปทำอะไรไม่ถูกต้อง,หรือผมเองทำอะไรไม่ถูกต้องเนี่ย,ความเป็นจริงเหนือสิ่งอื่นใดครับ.แต่ว่าสิ่งเหล่านี้ต้องให้โอกาสซึ่งกันและกันใน การที่จะชี้แจงทำความเข้าใจ.
- ถ. เมื่อวานนี้พล.อ.ชวลิตบอกว่าการบริหารประเทศ,การแก้ปัญหาเศรษฐกิจของท่านล้มเหลว โดยสิ้นเชิง.ไม่มีอะไรดีขึ้น.มีแต่บ่บ่ลง.ยอมรับในคำกล่าวหานี้มั๊ย .
- ท. เอ่อ :: ผมคิดว่าท่านก็พูดมาอย่างนี้ตลอดนะครับ.แต่ว่าเราก็ไม่คิดว่าเราทำได้สำเร็จทุกเรื่องนะ.และถ้าเรามีเฉพาะประเทศไทยประเทศเดียว,ผมก็คิดว่าเราก็เห็นภาพที่เป็นอย่างที่ท่านเห็นนะ.แต่ว่ายังเออเรามีตัวเปรียบเทียบให้เห็นเหมือนกันนะว่าจริง ๆ แล้วประเทศเราไม่ได้เลวร้ายถึงขนาดที่ท่านพูดถึง.ความจริงแล้วสถานการณ์น่ากลัวพอสมควร.แต่ว่าการที่เราสามารถประคับประคองไว้ได้ในระดับหนึ่งในท่ามกลางวิกฤติ,ผมคิดว่าเป็นความสำเร็จของรัฐบาลด้วยซ้ำไป.แต่ความสำเร็จนี้มันไม่ได้หมายถึงเราจะคืนสู่สภาวะปกติเหมือนก่อนวันที่ ๒ กรกฎาคมทันทีทันใด.ซึ่งเป็นไม่ได้.ผมรู้มาตั้งแต่ต้นอะว่ามันเป็นไปไม่ได้.แต่ว่าทำอย่างไรไม่ให้สถานการณ์มันเลวร้ายเกินไปในภาวะหน้าตัวหน้าขวานที่เป็นช่วงของวิกฤติจริง.การที่เราสามารถประคับประคองไว้ได้และไม่ทำให้คนว่างงานปัญหาสังคมมากเกิน ไปเป็นเรื่องที่ผมคิดว่าควรจะให้กำลังใจกับคนทำงานด้วยซ้ำไป.เพราะฉะนั้นสิ่งที่ท่านพล.อ.ชวลิต ท่านพูดนั้น,ท่านก็อาจจะมองในสายตาของท่านซึ่งก็ธรรมดา.ในขณะที่ท่านก็มีความรู้สึก.ผมยังรู้สึกด้วยซ้ำไปว่า,ท่านมีความรู้สึกเคียดแค้นซึ่งมากเกินไป.ผมมีความรู้สึกอย่างนั้น.แล้วท่านก็ว่าแรง ๆ ,เช่นที่ผมเข้ามาเป็นนายก,ท่านไม่ได้ตั้งใจ.ท่านต้องการจะให้พล.อ.ชาติชาย.

∫ ฉวยโอกาส.

- ด. ฉวยโอกาส.ซึ่งความจริงแล้วไม่ได้ฉวยโอกาสเลยนะครับ.มันเป็นการเปลี่ยน.ท่านลาออกและผมไม่เคยได้ท่านแม้แต่คำเดียวเหมือนอย่างที่ท่านได้ผมทุกวันเนี่ยนะ.ผมไม่เคยพูดเลยนะว่า,ท่านพล.อ.ชวลิตต้องออกไป.ผมพูดอย่าง

มากที่สุดก็คือว่า , ถ้ารัฐบาลตั้งใจที่จะทำงานต่อไปต้องทำให้เป็นเอกภาพ.ผมยังจำได้ครับเพราะผมคิดเสมอว่า,คำพูดเราและเค้าว่าเราอย่างนั้นเราว่าเค้าอย่างนั้นมันมีความรู้สึกอย่างไร.เพราะฉะนั้นผมจะไม่ใช้อะไรที่เกินขอบเขต. ผมจะบอกว่าถ้าท่านตั้งใจจะบริหารต่อไปต้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน.เพราะคอนั้นมันขัดแย้งกันมาก.และผมคิดว่าคอนั้นท่านลาออกท่านยังคงจำได้ท่านพูดอะไรไว้.แม้จะไม่ปรากฏต่อสาธารณะชนก็ตาม,เช่นเชื่อว่าเศรษฐกิจพังแน่แล้ว. IMF จะไม่ให้เงินแน่แล้ว,แล้วก็มากกว่านี้ละครับแต่ผมไม่มีความประสงค์ที่จะพูดให้เกิดความเสียหายแก่ท่าน,แต่แก้ตัวให้กับรัฐบาลและผู้ทำงาน,ว่าเราพยายามแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นให้ดีที่สุด.ขณะนี้สถานการณ์ต้องยอมรับว่า,ยังอยู่ในช่วงที่ลำบากอยู่.ยังไม่สำเร็จทุกเรื่องนะครับ.

๑. อิกนานแค้ไหน . ต้องลำบากอิกนานแค้ไหน .

๒. ผมคิดว่าสถานการณ์มันไม่เลวนักนะครับ,เพราะว่าสถานการณ์ข้างนอกไม่เอื้ออำนวยนักนะฮะ, แล้วก็มันเกิดบราซิลอะไรอีก,ซึ่งเราไม่ทราบว่าจะถูกถามไปถึงกลุ่มละตินอเมริกาไม่น้อยแค้ไหน.ที่เรียมานี้ไม่ใช่เป็นข้อแก้ตัวนะครับ,แต่ขณะนี้เนี่ย,เราคิดต่อธุรกิจกับประเทศทั่วโลกแล้วก็อิงอาศัยพึ่งพาข้างนอกมากพอสมควร.ส่งออกเกือบทั้งหมดนี้เราได้อิงมิตรประเทศสหรัฐ ,ยุโรป ,เอเชีย,ญี่ปุ่น ,แล้วก็ประเทศใหม่ ๆ ซึ่งขณะนี้ก็ต้องเร่งเพื่อให้เป้าหมายในการดำเนินการเป็นไป.ผมให้ความมั่นใจนะครับว่า,เราไม่พาประเทศไปสู่ความล้มเหลว. เพราะเราอยู่กับความเป็นจริง,แล้วก็ไม่กลัวพี่น้องจะโกรธถ้าบอกความจริงว่าจะอะไรเป็นอะไร.ผมบอกท่านธารินทร์นะว่า,อย่าไปคิดวันนี้วันเดียว.ทำอะไร ไปขอให้ออกประชาชนว่า,เราต้องทำสิ่งนี้.มันกระทบต่อพี่น้องประชาชน,แต่เพื่อผลประโยชน์มันดีขึ้นเนี่ย,ต้องบอกความจริงกับเค้าครับ.

๓. ครับ.ท่านมีความรู้สึกมั๊ยครับว่า , ความคาดหวังหรือความศรัทธาของประชาชนที่มีต่อรัฐบาลของท่าน,ต่อทีมเศรษฐกิจของท่านปัจจุบันนี้ตกลงกว่าเมื่อก่อนนี้.

๔. ผมคิดว่าเป็นอย่างนั้นครับ.อันนี้เป็นความจริง.

๕. เพราะอะไร .

๖. คือหนึ่ง,ประชาชนคิดว่าสถานการณ์นั้นพอเราเข้ามาปุ้บมันเหมือนกับแก้การ ไปโดยอัตโนมัติ.มันแก้ได้ทันทีทันใด.แต่เมื่อเข้ามาใจช่วงสองสามเดือนแรก,คงนึกออกนะครับว่า,ผมเคยพูดว่ามันแล้วร้ายกว่าที่คิด.เพราะมันมีตัวเลขหลายตัวที่บอกให้เราตั้งแต่นั่นแหละ.อย่างที่ผมเคยเรียนก็คือ,แม้จะไม่ใช้ผู้เชี่ยวชาญทางการเงินการคลังก็ตาม,แต่ท่านอ่านสถานการณ์พอออกครับว่า,เราจะมีปัญหากระทบอย่างรุนแรงในหลายเรื่อง.แล้วก็พยายามรับแก้ปัญหาเหล่านั้น.ในขณะที่เดียวกันต้องพยายามป้องกันปัญหาเลวร้ายที่จะเกิดขึ้นเฉพาะหน้า,เช่นการว่างงาน.ซึ่งผมรับภายในเดือนแรกนะ.ตั้งกรรมการ ขึ้นมาตรวจสอบ.แล้วก็ทำได้ดีพอสมควร.แต่ว่าทั้งหมดเนี่ย,มันเป็นการแก้ปัญหาในระยะสั้น.ถ้าหากว่าเราไม่ปรับโครงสร้างอะไรหลายตัวเนี่ย,ไม่มีทางเป็นไปได้.ความเชื่อถือไม่มีวันจะกลับเข้ามา.เพราะฉะนั้นครั้งนี้เป็นช่วงเวลาที่ท่านรัฐมนตรีคลังถึงได้ขอความเห็นใจ.ท่านรองฯทุกชัยขอความเห็นใจจากวุฒิสมาชิก,จากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร.จากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็ดี,ว่า,ขอให้เราได้มีโอกาสออกกลไกเครื่องมือมาให้หมด.มันไม่มีเครื่องมือตัวไหน,กฎหมายตัวใดที่ออกมาแล้วแก้ปัญหาได้หมด.มันถ่วงแล้วแต่ต้องอาศัยคิดใหม่,คิดเล็กคิดใหญ่หลายชนิดหลายประเภทเป็นกลไกในการแก้ปัญหา,เพราะปัญหามันหลากหลายเหลือเกิน.เพราะฉะนั้นผมคิดว่าครั้งนี้คือสิ่งที่เราขอร้องอยู่ในขณะนี้.และผมก็ขอร้องให้สมาชิกและกรรมาธิการท่านประธานสภาเวลาประชุมนะครับ.ท่านกรุณาประชุมสายตักมิดนึงนะฮะ.หมายถึงว่าให้คำมิดหน่อยเพื่อเครื่องมือทั้งหลาย,รัฐบาลเนี่ย,มีโอกาสได้ออกมาใช้ได้เป็นประโยชน์ที่สุดเท่าที่เป็นไปได้.อันนี้คือสิ่งที่พยายามทำอยู่ครับ.

๗. ครับ.แต่มีคนมองว่าทีมเศรษฐกิจของท่าน,แม้แต่ตัวท่านเองก็คือพอสมควร.กว่าจะฟังความเห็น,ยอมรับข้อเสนอแนะจากภาคเอกชน,จากวุฒิสมาชิกก็ต้องได้เถียงเป็นข่าวนั้นครวกันเป็นอาทิตย์เป็นเดือนก่อนที่จะไปพิจารณา.ถ้าสุดท้ายทีมที่จะไป,อย่างทีมของกลุ่มวุฒิสมาชิกไปขอชิงคืนโซ่มั๊ยครับ . พบกับ IMF พบกับผู้นำทางเศรษฐกิจของสหรัฐก็ต้องมีการเผชิญหน้ากันระยะหนึ่งก่อนที่จะ เรียบมาคุยกัน.

- ค. ที่จริงไม่มีอะไรนะ. ตอนต้นที่เราพูดอันแรกที่ผมพูดก็เหมือนท่านรัฐมนตรีคลัง, ก็คือว่าอันนี้ก็เป็นที่รักของท่านวุฒิสมาชิก. แต่ว่าอย่างไรก็ตาม, ถ้าไปเนือ, ไปพูดเรื่องข้อตกลงเนือ, ยังไงขอรัฐบาลเป็นผู้พูด. แต่ว่าจะไปเพื่อวัตถุประสงค์อื่นก็เป็นสิ่งที่ทำได้อยู่แล้ว. ความจริงไม่ได้มีอะไรไปมากกว่านั้นนะ. แต่ที่ว่าคือคงไม่ใช่คือนะอะ. ความจริงแล้วการทำงานทุกอย่างของทีมเศรษฐกิจเค้าก็มีเหตุผล. เวลามีการกล่าวหา, เค้าพยายามชี้แจง. แต่ว่าในการชี้แจงมันเหมือนกับไปเลียง.
- ก. ถึงขั้นกับมา, เป็นไม่ฟังใจมั๊ยครับ .
- ค. ที่จริงไม่ใช่ครับ. ที่จริงแล้วเป็นเรื่องของการชี้แจง. แต่ว่าต้องเรียนตรง ๆ ว่า , ก็คือเวลาออกมาเนือ, สมมุติผมพูดเนือ, มันก็เหมือนบอกว่าไปกริดเค้าอะไรจึ้นนะอะ. พาดหัว, พาดหัวหน้าคอกใจทุกที. มันมีบางครั้งที่ไปกระทบวุฒิ.
- ก. (หัวเราะ) แต่ความตั้งใจไม่ใช่เป็นอย่างนั้น .
- ค. ไม่มีครับ. และวุฒินี้มาบอกผมเอง. โอ้ ! มันมีวันหนึ่งวุฒิมารอกกับผมว่า, นายก็ไปได้นายก, แต่ผมไปอ่านเนือแล้วไม่มีอะไรเลย. ผมบอกว่าย่าไปอ่านพาดหัวอย่างเคียวสิ, พาดหัวนายกกริดวุฒิอย่างนี้, พออ่านไปแล้ว ไม่มีอะไรเลยอะ. ผมบอกว่ารับฟังที่วุฒิสมาชิกเสนอแต่ว่าเหตุผลรัฐบาลเป็นอย่างนี้ , อย่างนี้. เพราะในฐานะรัฐบาลมาจากประชาชนก็ต้องฟังนะครับ. แต่ว่ารัฐบาลต้องปกหลักหม้อช, ไม่ใช่ทำอะไรทอทั้งวงนิกก็เขาไป, ทั้งนิกก็หวั่นไหวและก็ไม่กล้าทำอะไรเป็นเรื่องเป็นราว, อย่างนี้ก็เป็นปัญหา. ในที่สุดก็ไม่ได้อะไรออกมาเลย, ซึ่งผมคิดว่าอันนี้จำเป็น, จำเป็นต้องมีความแน่วแน่หน่อย. แต่ว่าก่อนตัดสินใจนั้น, ขอบอกว่าข้อมูลต้องชัดเจนนะอะ. เมื่อเสนอไปแล้วก็ต้องมีความแน่วแน่, เว้นแต่ข้อมูลมันผิดพลาดเปลี่ยนที่หลัง. อันนั้นต้องแก้ไข. แต่ถ้าคิดว่าเหตุผลในการแก้ปัญหาอันนั้นยังมันคงอยู่เหมือนเดิมก็ต้องบอกประชาชนว่าทำอย่างนี้เพราะเหตุผลอย่างนี้.
- ก. ครับ, ท่านผู้ชมครับ, เราจะพักกันสักครู่ละครับ. ก่อนจะกลับมาตามท่านนายกฯ มองอนาคตทางการเมืองของไทยอย่างไรบ้าง .

(พักโฆษณา)

- ก. คิดว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองเกิดขึ้นหลังการอภิปรายไม่ไว้วางใจมั๊ยครับ . หรือว่าปีนี้จะมีการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองเกิดขึ้นมั๊ย .
- ค. เออ :: ในขณะที่ยังไม่มีการอภิปรายสิ่งที่ชัดเจนก็คือว่าพรรคประชาธิปัตย์ต้องหาตัวรัฐมนตรีมาทดแทนท่านรัฐมนตรี สมชายซึ่งลาออกไป. ส่วนเรื่ององค์การ โลกเนือ, ยังไม่แน่นอนนะอะว่า, ท่านรองศุภชัยจะได้รับการเลือกตั้งเป็นผอ. หรือไม่.
- ก. ไม่แน่นอนนี่, อัคราส่วนของความแน่วกับ ไม่แน่นอนเป็นเท่าไรแล้วครับ .
- ค. ครั้งต่อครั้งครับ.
- ก. แต่ว่าภาพที่ออกมาก่อนหน้านี้เสมือนหนึ่งว่าคุณศุภชัยจะได้ตำแหน่งนี้อย่างแน่นอนแล้ว.
- ค. อ้อ ! ไม่ใช่หรอกครับ. เพียงแต่ว่าในการหยั่งเสียงตอนเบื้องต้นเนือ, ท่านศุภชัยได้คะแนนนำ. เมื่อนำในที่นี้ไม่ใช่หมายถึงเกินครึ่งนะอะ. มันเป็นการนำในลักษณะที่ต่างก็ได้คะแนนไม่มากด้วยกัน. ซึ่งขณะนี้ความหวังก็ยังมีอยู่ครับ. รัฐบาลก็ยังพยายาม. เพราะว่ามันเป็นตำแหน่งที่มีเกียรติและก็เป็น, ถือว่าเป็นศักดิ์ศรีของประเทศนะ. ถ้าได้ในระดับนี้เป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์ของคนไทยที่มีโอกาส. เพราะฉะนั้นก็พยายามที่จะประสานและหาเสียงให้ท่านอยู่ครับ.
- ก. การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองที่ท่านมองไปข้างหน้าเนือ, ที่ท่านคาดว่าจะเกิดขึ้นในปีนี้. มันจะมีตรงไหนที่จะเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ท่านคิดว่าอาจจะทำให้มีการยุบสภาเกิดขึ้น, หรือมีการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองครั้งใหญ่เกิดขึ้นบ้าง.
- ค. ถ้าถามในความคิด, ยังไม่มีนะครับ. แต่ว่าเนื่องจากเราก็มองในเรื่องความไม่แน่นอน. บางครั้งมันอาจจะมึ่บัตเหตุเกิดขึ้นได้. ผมจึงไม่ได้ประกาศเป็นเรื่องที่แน่นอนว่า, ไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลง. แต่เรียนได้ว่าสิ่งที่เกิดขึ้นก็คือ, การ

เปลี่ยนแปลงตำแหน่งของรัฐมนตรีเนื่องจากมีการลาออกไป. ถึงตอนนั้นเมื่อ, จะมาพิจารณาอีกทีว่า, การแต่งตั้งใหม่นั้น, จำเป็นจะต้องปรับใหม่หรือไม่. หมายถึงว่าจะปรับคนนั้นมาอยู่ตรงนี้, คนนี้ไปอยู่ตรง ไหน, นอกเหนือจากการไปเพิ่มแทนท่านรัฐมนตรี สมชายหรือไม่ . ส่วนพรรคอื่นนั้น, ยังไม่ได้คุยกันครับ. เมื่อถึงเวลาที่จะเปลี่ยนแปลง, ผมก็จะหารือกับท่านหัวหน้าพรรคเหล่านั้นว่า, จะมีความประสงค์จะให้มีการเปลี่ยนแปลงหรือไม่ . และถ้าสมมุติว่าบางพรรคเค้าอยากจะทำอะไร เช่น, คนนี้อาจจะไปอยู่ตรงนั้น, คนนั้นอยาก ไปอยู่ตรงนี้เพื่อความเหมาะสมก็จะให้โอกาสในคอนนั้นอีกครั้งนึงครับ.

- ถ. ครับ. เห็นด้วยกับข้อเสนอของพล.อ. ชวลิตมีครับที่บอกให้สลายความเป็นพรรคการเมืองฝ่ายค้านฝ่ายรัฐบาลเสีย, แล้วมาร่วมกันจัดตั้งรัฐบาลขึ้นมาใหม่. ใครเป็นนายกก็ได้.
- ท. ที่จริงแล้วผมคิดว่าเรา, ยังไงต้องยึดครรลองวิถีทางในระบบรัฐสภา. นั่นก็คือว่า, เสียงข้างมากเป็นรัฐบาลนะครับ. แล้วก็ต้องมีระบบการตรวจสอบที่เข้มแข็งพอสมควร. ผมก็เชื่อว่าท่านหวังคืนะครับ. อยากให้ทุกฝ่ายมาร่วมมือกัน. แต่ว่าความร่วมมือนั้น ไม่ได้หมายความว่าทุกคนเป็นรัฐบาลหมด. มันจะทำให้ขาดกลไกการควบคุมระบอบ. ผมเชื่อว่าโดยทั่วไปนักประชาธิปไตยก็คงจะไม่ค่อยเห็นด้วย. แต่ว่าเราอาจจะร่วมมือกันได้. ในลักษณะที่ต่างคนต่างทำงานในหน้าที่ตัวเองให้ดีที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้. รัฐบาลก็พร้อมจะ, ที่จะให้ฝ่ายค้านได้มีการตรวจสอบอย่างเต็มที่. แต่ว่าบางกรณีนั้นก็อยากจะขอความร่วมมือให้กลไกของการทำงานได้ฝ่ายไปด้วยความรวดเร็วพอสมควรอย่างที่เรเคยทำมา.
- ถ. ครับ. การที่เค้าออกมาวิจารณ์ท่าน, มาค่าท่านก็ถือว่าเป็นการทำงานของฝ่ายค้านเหมือนกัน . (หัวเราะ)
- ท. (หัวเราะ) คนที่เป็นรัฐบาล ไม่อยากให้มีใครตำหนิครับ. แต่ว่าเมื่อแล้ว, เรื่องไหนที่เป็นเรื่องของคุณคุณก็ฟัง. แต่เรื่องไหนที่เป็นเรื่องความรู้สึกส่วนตัวก็ไม่อยากให้ท่านครับ. ผมนี่, ไม่เคยเอาท่านมาว่า, มาประจาน, หรือแม้กระทั่งเรื่องเล็ก ๆ บางเรื่องซึ่งเคยร่วมงานหรือเคยรู้สึกว่ามันไม่ถูกต้อง. แต่ว่าบางเรื่องที่ท่านมาพูด, ผมคิดว่ามันในฐานะที่ท่านอาวุโสกว่าผมนะครับ. เช่นหาว่า ไปหลังที่ประชุมท่านประธานแล้วก็ไปวิ่งเต้น โยกย้ายผู้ว่าราชการเนี่ย
- ถ. Z
จริง
มีครับ.
- ท. ผมกราบเรียนว่า ไม่จริงครับ. ผมไม่เคยครับ. ไม่เคย. ด้วยศักดิ์ศรีและเกียรติของผม. ไม่เคยมีเรื่องอย่างนี้. ครั้งหนึ่งผมอยู่ที่ครั้งครับ. ท่านรัฐมนตรีมหาดไทยขณะนั้น, ท่านเสนาะเนี่ย, ท่านให้เกียรติผม, ท่านโทรศัพท์ไปที่ครั้งแล้วก็บอกผมว่า, จะย้ายผู้ว่ากลางปี. ผมถาม, นี่มันยังไม่ถึงเวลาย้ายทำไมจะย้าย. ท่านบอกว่าอยากจะมีการเปลี่ยนแปลง. ผมถามว่า, ท่านจะเอาใครมา. ท่านก็จะเอาเด็กของท่านมาอยู่. ซึ่งขณะนี้เป็นผู้ว่าเออ :: อยู่ในจังหวัดหนึ่งนะ. ผมบอก, ถ้าผู้ว่าบ้านผมไม่ได้ทำผิดอะไรเนี่ย, ทำไมไม่ย้ายตอนปลายปี, ตอนที่มีการเปลี่ยนแปลงใหญ่. ท่านก็บอก, อ้อ ! อย่างนั้นหรือ. ผมบอก, ผมไม่ทราบนะ, เว้นแต่คนนี่ทำผิดก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง. ในที่สุดก็เงียบไป. จนกระทั่งปลายปี, ย้ายครับ. แต่ว่าก่อนย้ายไม่ได้เคยมาบอก. ผมเคยไปหาท่านพล.อ. ชวลิตกับท่านรัฐมนตรีมหาดไทยครั้งหนึ่งอะ. ความจริงก็ไม่ใช่ว่าเรื่องอะไรอะ, เป็นเรื่องของคนของรัฐบาลทำผิดกฎหมาย.
- ถ. ท่านได้ไปกระดืบ .
- ท. ครับ. ไปบอกท่านตรง ๆ ครับ. บอกว่า, อย่างกรณีท่านนายก, ผมก็กราบเรียนท่านตรง ๆ ว่า, ท่านครับ, เรื่องที่เป็นข่าวในหนังสือพิมพ์เรื่องนี้เรื่องจริงนะครับ.
- ถ. เป็นการ ไปให้ข้อมูล.
- ท. ให้ข้อมูลอะ. ท่านก็บอกหรือ ! แล้วผมก็บอกท่านรัฐมนตรีมหาดไทยขณะนั้นเช่นเดียวกันว่า, เรื่องนี้เป็นเรื่องจริงนะ. ผมได้สอบแล้วและผมถามบุคคลที่เกี่ยวข้องอยู่. เนี่ยครับ, แค่นี้ครับ. แค่นี้ขอให้อ้ายคนนี่มา, คนนั้นไป, พวกผมไม่เคยทำอะ. และผมก็เห็นใจท่าน, ที่ท่านพูดสิ่งเหล่านี้. ผมเข้าใจว่าท่านน้อยใจเรื่องที่ท่านรัฐมนตรีมหาดไทยไปย้ายผู้ว่านครพนมแล้วไม่ได้บอกท่าน. อันนี้คงเป็นเรื่องจริง. และจริง ๆ ผมก็ถามจากวันที่มีการโยกย้ายผู้ว่าทั่วประเทศ

เมื่อปลายปีที่แล้ว.ผมก็ถามรัฐมนตรีมหาดไทยเหมือนกัน.บอก,ที่ ! บอกที่จิวเค้าหรือเป่ล่า .ผู้ว่าจังหวัดของอดีต นายกบอกเค้าหรือเป่ล่า.ที่ถามอย่างนี้เพราะเราเคยเป็นนายกแล้วเค้าย้ายผู้ว่าบ้านเราโดยเค้าไม่บอกเราสักคำ.เราก็กู้สึกเหมือนกันว่า,เอ๊ะ ! ทำไมไม่บอกเราสักคำ.แต่ว่าเราถือว่าเป็นสิทธิ์ของเค้า.เราก็ก็นำออกมาประท้วง,ไม่ออกมาประกาศต่อสาธารณชนนะครับว่า,มันไม่ถูกไม่ควรอย่างไร.แต่ว่าเมื่อจะย้ายเค้า,ผมก็ถามรัฐมนตรีมหาดไทยให้.

ฉ. ขอถามเรื่องส่วนตัวท่านหน่อยนะครับ.เมื่อสองสามสัปดาห์ที่ผ่านมาสภาพที่เราได้เห็นแต่ไม่ค่อยได้เห็นบ่อยนัก ก่อนหน้านี้.ท่านหาคุณภักดิพรไปที่สวนจตุจักร.แล้วก็สัปดาห์ต่อมา ก็พาไปที่เชียงใหม่.ภาพออกมาน่ารักมากเลย.ความหมายมันคืออะไร . (หัวเราะ)

ค. (หัวเราะ) ไม่มีอะไรครับ.ที่จตุจักรบังเอิญว่าถูกขานะคะเค้าไปเยี่ยมเป็นไข้เลือดออกแล้วไม่ได้ไปเที่ยววันเด็ก.ที่นี้วันที่ไปเอาเค้าออกจากโรงพยาบาลเค้าก็ขอร้อง,เค้าอยากไปดูอะ.ไปดูสัตว์.ผมเคยพาเค้าไปก่อนแล้ว.เที่ยวนี้ก็ : โทน ๆ ก็ไม่ได้เที่ยววันเด็ก,ก็เลยใช้หนี้เค้าหน่อย.ก็พาไปตามที่เค้าขอร้องนะครับ.ไปดูไปดูสัตว์.เค้าไปดูอะไรของเค้าที่เค้าอยากทำนิดหน่ออกก็จบ.ส่วนเรื่องคุณภักดิพรที่เชียงใหม่.เค้ามีบ้านอยู่ที่พร้าว.เค้าก็ไปบ้านที่พร้าวแล้วก็มารับผมที่เชียงใหม่ครับ.เค้าไปก่อนครับ.

ฉ. ไม่ใช่เป็นความพยายามที่จะสร้างภาพของครอบครัว โดยเสนอภาพด้านที่ดีมา .

ค. ผมไม่มีอะ.ผมไม่มี.ชีวิตเฉื่อย,ไม่สร้างครอบครัว.อยู่กับของจริงนะครับ.ของจริงเป็นยังไงก็เป็นอย่างนั้น.แล้วก็ของจริงมีเท่าไรก็เท่านั้นนะครับ.นี่ก็ต้องถือโอกาสตอบที่น้องศิวนะครับว่าเป็นนายกสองสมัยแล้ว,ไม่มีบ้านของตัวเองอยู่.ก็ต้องยอมรับ

┌ ความเป็นตรงนะครับว่า
└ ทำไม . กินเงินเดือนกินเงินนายกนะอะ,ไม่มีเงินแม้แต่จะผ่อนบ้าน.

ค. เออ :: ผมซื้อที่ไว้เล็กน้อยนะอะ.ซื้อมาประมาณสักยี่สิบกว่าปีแล้วอะ.แต่ที่ดินมันอยู่ไกลเหลือเกินอะ.ซื้อมารู้สึกจะประมาณสักหมื่นแปดพันกว่าบาทในสมัยนู้นอะอะ.ผ่านไปหลายปีแล้วที่ก็คงจะไม่แพงขึ้นมากนักเพราะมันอยู่ไกลเกินไป.แต่ได้ผ่อนบ้านการเคหะไว้หนึ่งห้องอะ.ห้องเดียวอะ.แล้วก็ตั้งใจจะไปอยู่.แต่เมื่อวันที่จะไปอยู่นั้นนะ,ห้องที่ผ่อนเอาไว้ที่นั่นนะ,มันเลิกเกินไปเสียแล้ว.หุคง่าย ๆ คืออยู่คนเดียวถึงจะอยู่ได้เพราะว่ามันไม่มีที่.มันมีห้องเดียว.ใครจะไปช่วยหุงข้าวอะไรก็ทำไม่ได้.ก็เลยต้องให้น้องสาวเค้าดูแล.น้องสาวผมเป็นสถาปนิกนะอะ.เค้าก็ช่วยดูแลไป.ผมก็อยู่ห้องที่ผมเคยอยู่กับเพื่อน.แล้วก็ผมคิดว่าไม่ได้คิดจะซื้อบ้านในกรุงเทพฯ ๆ อีก.เพราะว่ารายได้ของนายกนั้นต้องบอกตรง ๆ ครับว่า,ผมไม่ได้มาทำธุรกิจการเมือง.

ฉ. มีเงินเหลือแต่ละเดือนบ้างหรือเปล่าครับ. (หัวเราะ)

ค. เงินเดือนมีพอใช้ครับเพราะว่าประหยัด.แล้วก็จริง ๆ ก็คือตั้งใจมาทำงานการเมืองด้วยหัวใจ.ไม่ได้คิดจะมาหาประโยชน์ทางการเมือง.เอาตำแหน่งมาทำธุรกิจนู่นธุรกิจนี่.ไม่คิดเลย.คิดว่าเมื่อประชาชนเลือกมา,ความผูกพันเป็นหนี้ประชาชนเหนือสิ่งอื่นใดทั้งหมด.แล้วก็ตั้งใจจะทำให้เค้าทั้งหมด.ถ้าหันภาวะไปแล้วความตั้งใจก็คือจะไปอยู่ต่างจังหวัด.ก็คิดว่าถึงคอนันเนี่ย,มีเงินที่จะไปซื้อที่สักแปลงนึงนะอะ.อาจจะเป็นสวนยางหรือ,เป็นที่.แล้วก็อยู่ในที่สงบ.แต่ความจริงบ้านนี้,ขณะนี้ก็อยู่บ้านของแม่.ไม่ได้มีปัญหาเดือดร้อนเนื่องจากไม่ได้มีภาระอื่น.ไม่คิดจะสร้างหลักฐานอะไรให้ตัวเองมากมายนัก.คิดว่าชีวิตพอที่เราพอมีพอกินพออยู่พอใช้.ที่จริงแล้วก็อยู่ในฐานะเศรษฐิกพอเพียงตามพระราชดำริ,พระราชดำริศของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว.ไม่คิดอะไรที่เกินฐานะตัวเอง.แล้วใช้เวลาทั้งหมดทำงานให้กับบ้านเมือง,ให้กับพี่น้องประชาชน.เพราะฉะนั้นการไปคิดว่า,เออ :: มาเป็นนายกน่าจะไปเข้าหุ้นกับคนโน้นคนนั้นอะ,ทำธุรกิจผูกขาดอะไรซักอย่างเพื่อรายได้ส่วนตัวก็ไม่ทำ.เพราะฉะนั้นรายได้มันก็ไม่มียากไปกว่าเงินเดือนแล้วก็รายได้จากสำนักงานทนขอความในอดิศซึ่งก็เลิกไปแล้ว,ให้เพื่อนเค้าไปทำ.เพราะฉะนั้นขณะนี้รายได้ก็มีจำกัด.จะไปซื้อบ้านใหญ่บ้านโตอย่างที่เหมาะสม,มันทำไม่ได้.เพราะไม่ได้มีธุรกิจมาตั้งแต่ต้น.อันนี้คือความเป็นจริงที่ต้องกราบเรียน.แล้วก็ที่จริงผมคิดว่าตรงนี้ผมอยากสนับสนุนให้นักการเมืองรุ่นใหม่ ๆ เป็นอย่างนี้ซะครับ.คืออย่าไปคิดสร้างฐานะตัวเอง.ถ้าคิดเล่นการเมืองก็ต้องคิดเพื่อประโยชน์ของบ้านเมืองจริง ๆ .ไม่

อยากให้คำนิยามมันเปลี่ยนแปลงไป. อันนี้ต้องเรียนที่เห็นว่าอย่าให้คำนิยามนักการเมืองรุ่นใหม่มันเปลี่ยนแปลงไปเหมือนอย่างท่านอะ. ยังไงให้เป็นอย่างผม. จะทำให้บ้านเมืองดีขึ้นครับ.

- ก. จนถึงทุกวันนี้ท่านยังไม่ยอมรับฉายาช่างทาสีที่สื่อมวลชนตั้งให้ใช่ไหมครับ .
- ข. (หัวเราะ) เออ :: คือก็เป็นสิทธิ์ของเค้าละครับ. แต่ที่ผมไม่ใช่คนที่บึกเบือน. ทำข่าวให้เป็นคำทำคำให้เป็นข่าว. ผมไม่ใช่เป็นคนอย่างนั้น. ตลอดชีวิตที่ผ่านมาผมไม่เคยพูดอะไรที่เป็นสิ่งไม่จริงหรือสร้างสิ่งหลอกลวงประชาชนนะอะ. ชีวิตผมทำไม่ได้. เพราะเหตุว่า. ถ้าผมทำอย่างนั้นเนี่ย. ผมอยู่กับประชาชนไม่ได้ละ. เพราะว่ายังไงเมื่อผมหันการการเมืองไปแล้วผมก็ยังต้องอยู่กับชาวบ้าน. ผมไม่ได้ซื้อบ้านต่างประเทศไว้สักหลังผมก็ทำไม่ได้. เพราะฉะนั้นมันต้องอยู่กับความเป็นจริง. มันต้องอยู่กับเค้า. เพราะฉะนั้นสิ่งที่อยู่กับเค้าได้ก็คืออยู่กับความเป็นจริงเท่านั้น. เพราะว่าชีวิตส่วนใหญ่ผมเชื่อว่าจะต้องอยู่กับประชาชนมากกว่าอยู่ในตำแหน่งนายก. ตำแหน่งนายกมันช่วงสั้น ๆ ระยะเวลาหนึ่งเท่านั้นเอง.
- ค. แต่มันก็ต้องมีที่มาที่ไปของความรู้สึกโดยเฉพาะอย่างยิ่งของสื่อมวลชนว่า. ท่านไปป้ายสีคนนี่. ไปให้ร้ายคนนั้น. มันต้องมีที่มาที่ไปเหมือนกัน.
- ด. เออ :: ผมคิดว่าบางที :: ชูตรง ๆ นะอะว่า. ผู้สื่อข่าวก็ไม่ใช่ว่าเหมือนกันทุกคนนะอะ. บางคนก็มีสังกัดของเค้าเหมือนกันนะอะ. แต่ต้องไม่ลืมว่าผมเป็นคนหนึ่งที่. ผมคิดว่าสื่อต้องยอมรับว่าผมไม่มีอิทธิพลอะไรไปภาคไหนใครให้เชียร์ผม. ไม่มีประโยชน์แม้แต่บาทเดียวที่จะไปหว่านล้อมใครให้เชียร์ผม. ในชีวิตตลอดมาสามสิบปีผมไม่เคยมีสิ่งเหล่านี้. เพราะฉะนั้นอันนี้คือสิ่งที่ผมภาคภูมิใจและผมชอบคุณพี่น้องประชาชนตลอดมา. ใครจะติติง. จะว่าอะไรก็ตามแต่. ผมเชื่อว่าส่วนหนึ่งที่เค้ามีความเป็นธรรมนั้น. เค้าจะรู้ว่านายชวน หลีกภัยไม่เคยให้ประโยชน์อะไรเค้าเลย. ไม่เคยบังคับขู่เข็ญหรือ ไปสั่งให้ใครมาทำร้ายขู่เข็ญเค้าเลย. ถ้าเค้าจะชมผมก็เพราะเห็นว่าผมดี. ถ้าเค้าจะติติงผม. ผมก็เชื่อว่าเค้าติติงไปตามที่เค้าคิดว่าห้ามองภาพผม. อันนั้นก็เป็นที่สิทธิ์ของเค้าละ. ช่วยไม่ได้. แต่ที่ผมไม่มีประโยชน์ที่จะไปหว่านล้อมใครให้มาชอบผมหรือใช้อิทธิพลอย่างอื่นอะไรก็ตามจะไม่มี.
- ง. ครับ, ท่านผู้ชมครับ. ทั้งหมดนี้ก็คือความรู้สึกและความคิดเห็นของคุณชวน หลีกภัยนายกรัฐมนตรีหนึ่งสัปดาห์ก่อนที่จะมีการอภิปรายไม่ไว้วางใจ. และความคิดเห็นของท่านต่อความวุ่นวาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเหตุการณ์ช่วงระบอบที่เกิดขึ้นในช่วงปลายสัปดาห์ที่ผ่านมาครับ. เวลาสำหรับไอทีวีตลอดวันนี้หมดแล้วนะครับ. ขอขอบคุณทุกท่านที่ติดตามชมและขอบพระคุณท่านนายกรัฐมนตรีครับ. สวัสดีครับ.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ครั้งที่ ๗ บทสัมภาษณ์ผู้สมาชิกสองคนก่อนพิธีบูชา วัฒนสุวัฒน์ กับนายสวัสดิ์ หอรุ่งเรือง

วันศุกร์ที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๔๒

ด. วันนี้ผู้สมาชิกกลุ่มหนึ่งจะไปอสังคินคริบ.คนกลุ่มนี้เค้าบอกว่าทะเลาะกับรัฐบาลไทยไม่พอจะไปทะเลาะกับ IMF รัฐบาลอเมริกันด้วย.หลายท่านที่ไปถูกมองว่าเป็นถูกหนี้ยาใหญ่.ฉะนั้นเคือครือนเป็นพิเศษ.การที่จะทำให้ IMF??? รัฐบาลอเมริกันนั้นต้องเข้าไปหาเอง. ไปเจอเจ้าหน้าที่ระดับสูง. ทำอย่างนี้หุหรือเปล่า . ทำอย่างนี้ข้ามชั้นคอนริเปล่า. เป็นการทำอะไรที่เกินเลยความถูกต้องริเปล่า . คินนี้คริบ,คังที่ท่านผู้ชมได้ถามมาคริบ.ว่าทำไมไม่มาซักตามสมาชิก ฐคิสถภาเหล่านี้ที่จะไปอสังคินคริบ.เค้าจะไปทำไม.ปัญหาบ้านเมืองก็มีเฮอะเฮอะ.แล้วสร้างความเป็นปวนข้ามชาติ อย่างนี้หรือ . เพราะฉะนั้นคินนี้คริบจะถามสองท่านคริบ,คุณธีรยุทธ วัฒนสุวัฒน์คริบ.ซึ่งเป็นสมาชิกฐคิสถภา.แล้วก็ ยังเป็นประธานกรรมธิการวิสามัญศึกษาพิจารณาและติดตามแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจด้วยคริบ.และคุณสวัสดิ์ หอรุ่ง เรือง.ซึ่งเป็นสมาชิกฐคิสถภาด้วยและก็ไปทีมนี้ด้วยคริบ.เค้าไปทำไม. ไปแล้วได้เรื่องมั๊ย.เตรียมการจะไปบุก.จะไปลุย ใครบ้าง.คินนี้คริบจะได้ฟังจากคุณธีรยุทธและคุณสวัสดิ์คริบ.อีกสักครู่คริบ.

(พักโฆษณา)

- ด. หุรงนี้ทั้งสองท่านจะเป็นทีมที่ไปอสังคินคริบ.ท่านสวัสดิ์ไปทำไม.อยู่คิจะไปทำไม.
- ค. มันอยู่ไม่คิถึงไป (หัวเราะ)
- ด. คริบ.คริบ.
- ค. ด้าอยู่ดี ๆ คงไม่ไปนะอะ.
- ด. คริบ.มันไม่คิเฮามากไซ่มั๊ย.
- ค. เอ่อ : ไม่ทราบนะอะว่า,โอเคทางฝ่ายผู้บริหารเค้าจะคิคยังง.
- ด. คริบ.
- ค. แต่ในฐานะผมเป็นทั้งผู้สมาชิกติดตามเศรษฐกิจ.และก็ทำธุรกิจด้วย.ก็ยังมีความรู้สึกว่ามันไม่คิ.หรือว่าจะคิก็ยังไม่ พอนะคริบ.
- ด. แล้วไปเจอใคร .
- ค. อันนี้ต้องถาม ??? นะคริบ.
- ด. คริบ.หัวหน้าทีมไปเจอใคร.เค้าให้เจอมั๊ย.เค้าบอก IMF ก็คิ,รัฐบาลอเมริกันก็คิ.เฮ๊ะ ! มันเรื่องอะไร.คุณก็ไปคุยกับ รัฐบาลช.ข้ามน้ำข้ามทะเลมากุยกกับผม โดยตรงทำไม.
- ค. อันนี้ผมทำความเข้าใจมาก่อนนะอะ.ผู้สมาชิกเนี่ย.ในการที่จะเดินทางไปเพื่อไปศึกษาแล้วก็มาทำรายงานเป็นสิทธิ หน้าที่โดยชอบธรรม.ฐคิสถภาได้มอบหมายให้.ชื่อกรรมธิการก็เขียนชัดเจน.ทีนี้ประเด็นมันอยู่ตรงนี้คริบ.ผมมี อำนางที่จะไปคอรองกับเค้า.หรือคณะของเรามีอำนาจอะไรที่จะคอรองกับเค้า.
- ด. ไม่มี.ทั้งหมดก็คนที่ไป.
- ค. ประมาณสิบเจ็ดท่าน.
- ด. สิบเจ็ดท่านนี้ไปทีมเคียวกัน .
- ค. คริบ.
- ด. ไปนี่คนส่วนใหญ่เข้าใจว่าไปเนื่อ,เพื่อจะไปคอรอง IMF.ไปคอรองรัฐบาลอเมริกันว่า,เฮ๊ะ !มาบิบเราทำไม.
- ค. ไม่ใช่.ไม่ใช่.
- ด. ไม่ใช่ .
- ค. ไม่ใช่.
- ด. แล้วจริง ๆ แล้วต้องการอะไร .

- ค. อันนี้เข้าใจผิดนะ.หนึ่งนี่,เราไม่ได้ไปต่อรองเค้า.สองเค้าเนี่ยก็ไม่มาต่อรองกับเราเพราะเค้ารู้ดีกว่าเราอยู่ในฐานะอะไร.เพราะฉะนั้นเค้าไม่มาต่อรองกับเรา.แต่สิ่งที่จะเดินทางไปก็เพื่อที่จะศึกษาว่าการทำงานของเค้าเป็นอย่างไร.และเรามีความคิดเห็นอย่างไร.เรื่องความคิดเห็นของเรานี้,เราสามารถจะถ่ายทอดได้.ผมยกตัวอย่างสั้นๆ.เรื่องเคียนะสะท้อนอยากจะทำอะไร.ให้ท่านผู้ชมได้รับทราบเนี่ย,หนึ่งเอาเรื่องประเพณีวัฒนธรรมไทย.ผมถามว่าคนที่เป็นคนในประเทศไทย.แต่เป็นหัวหน้างานต้องกำกับกันให้ถูกน้อมมีอ.ถูกน้อมจะแต่งงาน,จะซื้อรถยนต์,จะซื้อบ้าน.นี่คือธรรมเนียมไทย.คำกันทั้งนั้น.หน้าที่อย่างนี้หรือวัฒนธรรมแบบนี้,สังคมแบบนี้แหละในสหรัฐอเมริกาหรือในโลกตะวันตกไม่มี.ถ้าใครทำอย่างนั้นถือเป็นบ้านะ.
- ด. ไม่ทำกัน.
- ค. ทีนี้,ท่านบอกว่าจะออกกฎหมายมาว่าใครไม่ผ่อนส่งบ้านหนึ่งเดือน,ยึดแล้วขายทอดตลาดเลย.เราก็ไปฟ้องเอากับผู้กำกับกันทั้งหลายแหละ.อย่างนี้ใช้ได้มีอ่ะกับสังคมของเรา.ผมเองก็อยากจะเป็นสากล.แต่ถ้าถ้าเป็นสากลมันก็ต้องมีชั้นมีคอน.
- ด. ครับ,แต่คุณธีรยุทธจะไปบอกกับ IMF อย่างนั้นหรือว่า,ที่คุณพยายามบังคับให้รัฐบาลไทยออกกฎหมายที่จะเอาเรื่องกับผู้กำกับส่วนตัวมันไม่ถูกเรื่อง.
- ค. สิ่งเหล่านี้อยู่ในขอบเขตที่เราสามารถจะพูดได้ว่าความรู้สึกเราเป็นอย่างไรและความเป็นจริงเป็นอย่างไร.ส่วนIMF จะเชื่อหรือไม่,จะนำไปปฏิบัติหรือจะไปต่อรองกับรัฐบาลไทยอย่างไรเป็นเรื่องของ IMF.แต่วิธีที่คิดที่สุดก็คือว่า,นอกจากเราพูดให้เค้าฟังถึงเรื่องเหล่านี้แล้วเนี่ย,สิ่งที่คิดที่สุดก็คือว่า,เราหวังว่าเค้าจะคิดเห็นอย่างไร.หนนี้ไม่ใช่หนแรก.หนนี้เป็นหนที่สอง.
- ด. เจอกันที่ไหนครับหนแรก.
- ค. เจอกันที่เมืองไทยครับ.
- ด. ไทยกับ IMF.
- ค. ก็มีเดอริง.
- ด. รองผอ.
- ค. รองผอ.เค้าก็เดินทางมาตั้งเจ็ดแปดคน.มาพบกับกรรมการชุดของเรา.
- ด. ครับ.แต่ถ้าผมเป็น IMFนะ,ผมเห็นคุณสวัสดิ์มา.โอ้โฮฮา ! นี่มันถูกหนี่รายใหญ่ที่สุดนี่.มาคิดที่แล้วมั้ง.มาพูดกับIMF ทำไม. ทำไมคุณไม่คุยกับเจ้านี่คุณคิดว่า,คุณมาหาผมทำไม.ถ้าผมเป็น IMFที่วอชิงตันนะ.คุณสวัสดิ์พอเจอกันแล้วเค้าถามว่ามาทำไม.จะตอบเค้าว่ายังไง.
- ค. คืออย่างนี้ละ.ผมค่อนข้างจะเสียใจว่า,มีนักการเมืองบางคนนะละ.คิดว่าผมเดินทางไปเนี่ยนะละ,ก็คงจะไปเจอจากหนี่ของผม.ผมพูดเลยนะ.ให้หรือIMFหรือว่าร้อยคิดค้นก็ช่วยผมไม่ได้.มีแต่ว่า,โอเค ! เจ้านี่ผมส่วนตัวของผมเองที่ให้ผมอยู่.ผมต้องเจอจากกับเค้าเหล่านั้นเอง.ดังนั้นผมไปเนี่ยนะครับ,แรก ๆผมไม่ได้มีความคิดที่จะไปหรอก.เพราะไม่ใช่หน้าที่ของผมที่จะต้องไปเจอ.แต่วันนั้นเนี่ย,ท่านประธานธีรยุทธเนี่ยนะละ,ได้เชิญIMFเข้ามาที่กรรมการ.เพื่ออยากจะทำอะไรบางอย่าง.เค้าเองก็เต็มใจจะมา.เข้ามาเต็มทีมเลย,หกคน.มาใช้เวลาอยู่สามสี่ชั่วโมง.สิ่งที่เมื่อที่คุณธีรยุทธได้พูดไปเนี่ย,เค้าไม่เคยรู้มาก่อนเลย.เค้าไม่รู้ว่ธรรมเนียมคนไทยเนี่ย,ผู้ใหญ่จะคำให้เด็ก.
- ด. ก็ไม่ใช่เรื่องของเราที่จะต้องรู้.
- ค. ไม่,ไม่.วันนั้นเค้าไม่ได้พูดอย่างนี้.
- ด. เค้าว่ายังไง.
- ค. เค้าบอกมันเหมือนกับอิน โนเซียที่ปัญหาเกิดขึ้นมาเนี่ยนะละ.เค้าบอกว่าถ้าเป็นไปได้เนี่ยนะละ.เชิญไปที่วอชิงตันหน่อย.
- ด. เค้าพูดอย่างนั้น.

- ค. ไร่ครับ.
- ด. คกลงเค้าเชิญ. ไม่ใช่เราขอเธอ .
- ค. ๒. อะ.เค้าเชิญเป็นเวอร์คตั้งนะอะ.
- ค. ๓. ทีนี่จึงนี่นะอะ. รองผู้อำนวยการฝ่ายเอเชีย.เค้าจะใหญ่โตขนาดไหนผมไม่สนใจนะครับ.ผมสนใจแต่ว่าอนุตติงมา ทีนี่รัฐบาลไทยยังต้องสงบ.สงบด้วย.ผมก็คิดว่ามันใหญ่พอสมควร. ในเมื่อสิ่งที่เค้าเชิญเราไปเป็นเวอร์คตั้งอย่างเนี่ย นะครับ.เมื่อเวลาผ่านไปแล้วเราก็มานั่งคิดว่า,เฮ้ ! มันก็ตีเหมือนกันนะ.เพราะฉะนั้นไปที่ขวนี่นะอะ.เพื่อจะหาข้อเท็จจริงว่าโอเค ! เค้าคิดอย่างไร. ไม่ใช่ IMF อย่างเด็ด.การที่จะไปเจอนักธุรกิจเนี่ยนะอะ.เราก็อยากจะมีเหมือนกันว่า เวลาเข้ามาเนี่ย.เมื่อเดือนสองเดือนที่แล้วเค้าก็มา.เราก็ด้อนรับ.ทำไมเนี่ยนะอะ.ไม่ว่าผมจะสวมหมวกใบไหน.ญาติ หรือว่าโอเค ! ในฐานะสมาชิกของเอ่อ : ไทยยูเอสหรือยูเอสไทย,มันก็ถูกเหมือนกันนะ.มันเป็นการลงทุนที่ถูกเหมือนกันอะ.
- ด. แต่เค้ามองอย่างนี้ครับ.เค้ามองว่ากลุ่มญาติสมาชิกกลุ่มนี้เนี่ยเป็นกลุ่มที่เสียผลประโยชน์มากที่สุดจากวิกฤติเศรษฐกิจคราวนี้.เพราะฉะนั้นก็ยกพวกกันไปอาศัยตำแหน่ง.
- ค. ๓. ผมเรียนอย่างนี้นะครับว่า,มีการที่จะพยายามมองว่ากลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่มีหนี้มาก.และพยายามจะไปแก้ใจหนี้ส่วนตัว. คุณสวัสดิ์ได้ตอบไปแล้วว่า IMF หรือ ร้อย IMF ก็มาแก้หนี้ส่วนตัวของคุณสวัสดิ์ไม่ได้. ทีนี่ผมต้องขอเรียนอย่างนี้. หนึ่ง, เรือน โครงสร้างของกรมการทูตนี้ซึ่งเป็นกรมการวิสามัญ. มีคนนอกหนึ่ง ในสาม. มีคนในที่เป็นญาติ สมาชิกสองในสาม. สองในสามเนี่ยมีนักธุรกิจอยู่ห้าคน. นอกนั้นก็มาจากหลายสาขาทั้งหมดขี้สิบเอ็ดคน.เหตุผลที่สอง ที่ต้องทำความเข้าใจก็คือว่าผมอยากจะทำตัวอย่าง. มีบริษัทธุรกิจอันหนึ่ง. ธุรกิจจะไรก็ได้. จะเป็นเหล็ก, จะเป็นปิโตรเคมี, จะเป็นปูนซิเมนต์. อะ ไรก็ได้อันนี้เนี่ย, พยายามสร้างเมื่อสร้างตัวขึ้นมา. ลงทุนด้วยตัวเอง. ไปกู้ยืมจากธนาคาร. จากสถาบันการเงินต่ำประกันส่วนตัวทุกอย่าง. อีกอันนี้เนี่ย, ทำขึ้นมาโดยมีองค์กรหลักๆของประเทศเป็นผู้ถือหุ้น พอถึงเวลาที่ฟ้องล้มล้มกันแตก, มันพังด้วยกันทั้งคู่.
- ด. พังเท่ากัน.
- ค. ๓. ๒. เท่ากันเหมือนกัน. ทางนี้อาจจะพังมากกว่าด้วย. แต่สังคมกลับมาบอกว่า ไข่พวกนี้แล้ว.
- ด. ไข่คนที่ทำเองและตัวเองนี้เร็วกว่าคนที่ เป็นบริษัทแล้วก็ไม่ต้องค่าส่วนตัว.
- ค. ๓. ๒. ไร่ครับ. แต่ทำให้ส่วนรวม, ให้ทับลิกเสียด. ให้องค์กรหลัก ๆ ของประเทศเสียดกลับไม่เป็นคนแล้ว. ตรงนี้กลับเป็นคนแล้ว. ผมว่า, เฮ้ ! มันยุติธรรมหรือ. สังคมมันไม่ยุติธรรม. ถ้าเมื่อต้องการที่จะนำพวกนี้ให้หมดเท่ากับเราๆ ??? ทั้งประเทศ. แล้วจะมีอะไรเหลือ. ทำไมไทยต้องมาฆ่าไทย. ผมไม่เห็นจุดนี้เลยนะอะ. มันจะเลวตรงไหนที่เค้าประกอบธุรกิจ. เค้าเสียภาษี. เค้าสร้างงาน. เค้าสร้างประเทศ. เค้าเป็นคนแล้วเมื่อบับเบิ้ลมันแตก. นี่แปลว่าอะไร.
- ด. ต้องการให้กฎหมายไม่เอาเรื่องกับคนต่ำประกันส่วนตัวว่าจ้างเดอะ .
- ค. ๓. เรื่องต่ำประกันส่วนตัวผมขอพูดอย่างนี้. เงินต่ำประกันส่วนตัวเนี่ยมีสองระดับ. ระดับแรกผมได้เรียน ไปแล้วก็คือระดับหัวหน้างานต่ำประกันให้ลูกน้อง.
- ด. อย่างพวกเราชาวบ้านเนี่ย .
- ค. ๓. พวกเราชาวบ้านถ้าขึ้นกฎหมายจะออกมาใคร ไม่ผ่อนส่งบ้านหนึ่งเดือนเอาไปขายเลหลังเลยแล้วก็มาฟ้องเอา. ผมว่า จะล้มละลายกันเยอะนะอะ. ทีนี่ระดับที่สองก็คือระดับผู้ประกอบการธุรกิจ. ปัญหามันเกิดอยู่ที่ว่าเมื่อคุณไปทำการปรับโครงสร้างทั้งหมด. หมายความว่าอะไร. หมายความว่าเจ้าของเดิมหมดอำนาจในการบริหารออกไปแล้ว. แล้วเจ้าของใหม่เข้ามาบริหาร. เจ้าของเดิมอาจจะเหลือ. เหลือหุ้นส่วนจากห้าสิบหกสิบเปอร์เซ็นต์. เหลือแต่ยี่สิบเปอร์เซ็นต์. เค้านำไปห้าปีเจ้าของใหม่ตามแผนอันนี้. เสร็จแล้วมันเกิดล้มไปอีก. จากเหลืออยู่ห้าร้อยล้านกลายเป็นเหลือร้อยล้าน. แล้วคุณต้องไปเอาพหุหนี้ต่ำประกันส่วนตัวของเจ้าของเดิมหรือ. มันยุติธรรมหรือ .
- ด. ควรให้ถอดครั้งนี้ .

- ค. ต้องออกคั้งคั้วนาที่แรกที่เข้าของใหม่
- ด. ซุคอย่างงี้ก็ช่วยคุณสวัสดิ์เต็มที่ซิ.คุณสวัสดิ์ก็รอคย.
- ค. ไม่อะ.ทุกคนอะ.จะถูกฝึกตั้งคมไทย.การธนาคารของเราหกสิบปี ที่ดำเนินนโยบายมาผมเชื่อว่าไม่มีใครสามารถเดินเข้าไปในอาคารแล้วมีโปรเจกต์ที่โคขไม่มีแอตเตริตและไม่มีค้ำประกันส่วนตัวและสามารถจะกู้ยืมได้.
- ด. แบงค์ขอมมีข้อย่างนี้ว่าลดคนคนที่ค้ำประกันธุรกิจตัวเองออก.
- ค. ขอมแล้วนี่อะ.
- ด. แบงค์ขอมมีข้อยคุณสวัสดิ์.
- ค. ขอมแล้ว.แต่ว่ามันยังไม่เป็นกฎหมายก็เลยไม่ขอม.(หัวเราะ)
- ค. คืออย่างนี้อะ.เรา.เรามองว่าความเป็นธรรมกับเรื่องสปีริคมันมีทุกบริษัทที่ผมค้ำประกันนี่อะ.ส่วนตัวนี่อะ.ครับ.เป็นบริษัทที่อยู่ในตลาดหลักทรัพย์และก็เป็นบริษัทพับลิก.
- ด. ถ้าเงินคุณไปค้ำทำไม่ละ. แบงค์ไปลากมือต้องมาเชื่อนอย่างนั้นเลยหรือ.
- ค. คืออย่างนี้อะ.ถ้าหากว่าคนไม่เคยทำธุรกิจมาก่อนนะอะก็คงจะคิดอีกอย่างนึง.แต่ที่ผมนี่เฉๆ.ที่เฉๆก็คือบริษัททุกบริษัทก่อนที่ผมจะเป็นนายสวัสดิ์ทุกวันนี้.ผมไม่ได้เริ่มด้วยหมิ่นล้านนะอะ.ผมเริ่มด้วยชีวิตผมที่ห้าหมื่น.เป็นหนี้ธนาคารตอนนั้น.
- ด. ที่ห้าหมื่นบาท.
- ค. ที่ห้าหมื่นบาท.ถูกมัชครับ.คนที่หนี้ห้าหมื่นล้าน.ธนาคารให้ขนาดนั้นะครับ.เค้าไม่ได้ให้เพราะว่า, โอเคู้อักกันแต่วันเดียว.และผมก็เชื่อนั่นว่าในอดีตที่วัฒนธรรมหรือการปฏิบัติเป็นอย่างนี้อะ.เค้าไม่ได้ตั้งใจที่จะลือคคุณมาอยู่ในหนี้สินอย่างนี้รับรอง.เพราะว่าธนาคารที่ให้ผมอย่างนี้ในประเทศไทยมีแค่สิบหกธนาคาร.และผมใช้เกือบทุกธนาคาร.
- ด. เป็นหนี้เค้าเกือบหมคว่าเงิน.
- ค. ใช่ครับ.ไม่ว่าบริษัทองค์กรนี้หมิ่นล้าน.องค์กรนี้สองหมิ่นล้าน.ธนาคารเหมือนจับคู่กัน.คนนี้เป็นหัวหน้าบ้าง.เป็นลิตเคอร์บ้าง.ทุกคนรู้.แต่ทุกคนก็รู้ภาษาอังกฤษผมคิดพอ.
- ด. รู้ว่ามีหนี้สินเท่าไร.ยังใจ.
- ค. ใช่ครับ.ถูกมัชอะ.แต่ทุกคนก็อยากจะ: ท่านก็โอเค.ก็เชื่อว่าผมจะต้องไม่หนีจากบริษัทไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้น.ถูกมัชอะ.ผมเชื่อนั่นว่าถ้าหากโครงสร้างของประเทศไทย ณวันนี้ไม่มีอะอะไรเปลี่ยนแปลง.ปัญหามันไม่เกิดนะอะ.ผมก็ยังเชื่อใจนาย???ที่เป็นประธานธนาคารอันนี้นะอะ.เชื่อใจทุกคน.ถึงแม้ท่านไม่เชื่อใจผม.ถูกมัชอะ.เราก็อยู่กันมาเนิ่นอะ.สี่สิบปี.ผมจบมัธยมหกนะอะ.ผมทำงานตั้งแต่อาสุติบเจ็ด.สี่สิบปีไม่เห็นมีปัญหาอะไร.เพราะฉะนั้นวันนี้เนิ่นอะ.ผมอยากจะขอพูดอย่างเปิดเผยนะอะว่าเหตุผลเนิ่นอะ.ของการที่เราจะออกกฎหมายทั้งหมดสิบเอ็ดฉบับที่เกี่ยวกับเรื่องเศรษฐกิจเนิ่นอะ.ถ้าเราฟังดูแล้วเนิ่นอะ.เร็วตรง ๆ นะอะ.ไม่อยากจะพิจารณาแม้กระทั่งหนึ่งมาตรา.
- ด. ไม่เอาเลยหรือ.
- ค. ผมอยากจะ โชนทิ้งไปทั้งหมดเลย.เพราะเหตุผลของการที่จะออกกฎหมายนี่อะครับ.เอ่อ : จคหมายของฝ่ายรัฐบาลที่เสนอไปถึงท่านประธานชัคเจนบอกว่,ออกเนื่องจากว่าเรามีการผูกพันกับบางประเทศ.
- ด. IMF.
- ค. ท่านไม่ได้บอกIMFกับต่างประเทศ.ทอผมเข้าไปที่กรรมาธิการเนิ่นอะครับ.ฝ่ายเสนอกฎหมายก็คือฝ่ายของรัฐมนตรียุติธรรมก็บอกว่า,เราต้องการให้มีกฎหมายเนิ่นอะ.เป็นสากล.ผมก็บอกว่ากฎหมายที่เมื่อก่อนเรามีอยู่แล้ว.ประเทศไทยก็มีเครดิตกู้ยืมเงินล้านหรืออ.เพราะว่าเราอยู่ในท้อปไฟฟี่.ที่ว่า โอเค.มีศักยภาพจ่ายหนี้ที่ดีที่ตุณนะอะ.บางครั้งเราขึ้นมาถึงที่อปท.เป็นประเทศที่น่าลงทุนที่สุด.
- ด. ด้วยกฎหมายเก่าเนิ่นอะ.

- ค. ๑. โชครับ. วันนี้เหตุผลบอกว่าไอเคทำตามต่างประเทศ. และอีกเหตุผลหนึ่งต้องการให้เป็นสากล. ผมจะถามนะครับ. คุณสุทธิชัยแต่งเสื้อนอกมากี่ปีแล้ว. เป็นสากล. ผมแต่งเหมือนสากลดีอะ. แต่ว่าวัฒนธรรมความคิดความอ่านของผมเป็นสากลร้อยเปอร์เซ็นต์มี้อ. ผมบอกไม่โช.
- ค. ๒. แต่เค้าบอกว่าถ้าไม่แก้กฎหมายเนี่ย. ต่างประเทศไม่เอาเงินใหม่เข้ามา. เค้าบอกว่ากฎหมายปัจจุบันเวลาที่ไปทวงหนี้. เวลาอีคทรัพย์เนี่ย. กว่าจะอีคทรัพย์สินได้ใช้เวลานานเหลือเกิน. ฉะนั้นต้องแก้ให้เค้าสามารถไปอีคทรัพย์สินคุณให้เร็วขึ้น.
- ค. ๓. มันมีสองประเด็น. ประเด็นแรกเลยคือว่าระหว่างที่ถูกหนี้ยกับเจ้าหนี้ตกลงเป็นหนี้กันมันมีกติกาอยู่ชัดเจนว่ากฎหมายเป็นอย่างไร. เวลานี้เราเจอเอานี้มันไปขายให้ต่างชาติอีตบตตตตามตบตตต. แล้วให้มีสิทธิ์มาเรียก ร้องหรือตตตตของง่าย ๆ นะอะ. มันเหมือนกับเล่นฟุตบอล. กติกาบอกว่ามีฝั่งละตบตต. ทอฝั่งนี้เห็นอกที่ฝ่ายแพ้ ต้องค้ค้อออกไปให้คนให้เหลือแค่หกคน. ฝ่ายชนะเล่นตบตตคน. มาเปลี่ยนกติกากลางคัน. ครงนี้ผมคิดว่ามันเป็นความไม่ยุติธรรม. ทีนี้คุณสวัสดิ์พูดว่ามันมีจุดหนึ่งที่คุณจะชี้ให้ท่านผู้ชมเข้าใจในอะอะ. ก็คือว่า. ความเชื่อมันที่คุณสวัสดิ์หรือผู้ประกอบการมีต่อสถาบันการเงินในอคิดมันมีอยู่แต่เด๋. วันนี้และอนาคตมันมองไม่เห็นแล้ว. นี่เป็นเรื่องจริง. ผมว่าเอาเรื่องจริงขึ้นมาพูดกันดีกว่า. เราต้องการเป็นสากลอย่างไร. เวลานี้การเข้าซื้อรถยนต์ในประเทศไทย บริษัทที่มีชื่อภาษาฝรั่ง ๆ หรือฝรั่งมาทำเอง. คุณสุทธิชัยทราบดี. ถ้าเมื่อไม่ผ่อนรถหนึ่งเดือนถึงวันที่สามสิบแปดค่านับสองเดือน. ชิคแล้วเขาชอตตตตที่ภายในหนึ่งสัปดาห์.
- ค. ๔. เกิดขึ้นแล้วนะครับ. เกิดขึ้นแล้ว.
- ค. ๕. ถ้าไม่ผ่อนเดือนเดียว .
- ค. ๖. ไม่ผ่อนสามสิบแปดวัน. เลขผ่อนงวดมาสามสิบแปดวัน.
- ค. ๗. ให้อาทิตย์นึง.
- ค. ๘. ในอคิดเนี่ยของเราหกสิบวัน. เก้าสิบวัน. ถ้ามาผ่อนแล้ว?? นิดเดียวอะ. แล้วก็เอารถกลับคืนไปนะครับ. นี่เกิดขึ้นมาแล้วผม. วันนี้.
- ค. ๙. นี่คือสากลโชมั๊ย .
- ค. ๑๐. นี่คือใจ. นี่คือสากล. ชิคแล้วก็เขาชอตตตต. สมมุติว่ายังติดอยู่แปดแสนบาท. เขาได้ห้าแสนก็มาเรียกอีกสามแสนนะอะ. ซึ่งใช้มันเร็วเกินไปในการเป็นสากล. แล้วถ้าเมื่อเราเป็นสากลเนี่ยผมก็อยากเป็น. แต่มันต้องเป็นมันขึ้นตอน. มันไม่ใช่หรวดหรวดแล้วเป็นทันทีนะอะ. ทีนี้ผมก็ . เออะ ! เอ้อ ! ถ้ากฎหมายทั้งหมดตบตตตฉบับนี้มันออกมาแล้วเงินจะไหลเข้ามา. มันมีสองประเด็น. ประเด็นแรกเลย. เงินจะไหลเข้ามาอะอะ. ผมไม่ต้องการ. และผมคิดว่าคนไทยส่วนใหญ่ไม่ต้องการ. ไม่มีประโยชน์นะอะ. ผมคิดว่าเงินที่จะเข้ามาของต่างชาติมาลงทุนด้วยควรจะมาแบบระยะยาว. ในฐานะอีควอลทรีคเนอร์ชิป.
- ค. ๑๑. เท่าเทียมกัน .
- ค. ๑๒. เท่าเทียมกันในศักดิ์ศรี. และมุมมองถึงการพัฒนาประเทศร่วมกัน. อันนั้นสำคัญกว่า. ถ้าใครสามารถรู้ที่ไรผมเห็นได้ว่าตบตตตฉบับเนี่ย. แล้วเงินเข้ามาอย่างนี้. ผมออกสามวาระรวดเลย.
- ค. ๑๓. ยกให้เลขโชมั๊ย .
- ค. ๑๔. สามวาระรวดเลยอะ.
- ค. ๑๕. อย่างนั้นก็คงพิสูจน์กันฉิวว่ามันเข้ามาจริงหรือเปล่า.
- ค. ๑๖. มันอย่างนี้โชครับ. ประเด็นมันเกิดขึ้นว่าเมื่อเมษายน ๒๕๕๑มีการแก้โพท.ร.บ. ล้มละลายเพื่อให้มีการประนอมหนี้ได้. มาบอกว่า. ถ้าเมื่อแก้เสร็จแล้วเนี่ย. ไปศึกษามาจากสหรัฐอเมริกา. จากอังกฤษ. จากสิงคโปร์ . โอ๊ย ! หลตประเทศ. แล้วก็ออกมา. อันนี้แหละ. อันนี้ออกบับรับรองเลขบริษัทที่ยังมีอนาคตและมีหนี้สินอยู่ น่าจะปรับโครงสร้างแล้วเดิน

ต่อได้. ภูมิศกามองปีบริบูรณ์ผ่านให้โดยเร็ว. ผ่านเสร็จปีบริบูรณ์, ทฤษฎี, มิถุนา, กรกฎ, สิงหาคม, กันยายน, ฟ้าเดือน, อังกฤษได้ ตามบริษัท.

ก. ตามเท่านั้นเอง.

ค. ตามเท่านั้นเอง.

ค. มีโรงแรมโรงแรมหนึ่ง. โรงแรมห้าดาว. ไม่ได้จ่ายดอกเบี้ยให้กับธนาคารเป็นเวลาสองปี. เข้าไปถามโครงสร้างปรับหนี้ตามกฎหมายฉบับนี้. ไปถึงศาลก็บอกว่า, ท่านยังมีทรัพย์สินมากกว่าหนี้สินถึงแม้ท่านไม่ได้ชำระเงินให้กับทางธนาคารก็ตาม. เพราะฉะนั้นท่านเข้ามาในโครงการนี้ไม่ได้เพราะใช้คำว่าหนี้สินต้นพันตัว. ท่านยังไม่มียุทธศาสตร์หนี้สินต้นพันตัว. เพราะฉะนั้นเข้าไม่ได้. กฎหมายฉบับนั้นเมื่อเดือนตุลาคม, ก็ส่งเข้ามาแก้ได้. เวลานี้อยู่ที่สภาว่าง. เพราะฉะนั้นมันพิสูจน์ให้เห็นว่า, เฮ้ ! มันไม่จริงนะ. การผ่านกฎหมายไปร้อยยี่สิบกว่าฉบับในหนึ่งปี. เป็นรัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้ง. ซึ่งผ่านกฎหมายมากที่สุดในประวัติศาสตร์ของประเทศไทย. เพราะฉะนั้นมันมีอะไรผิดละ. เพราะฉะนั้นก็เป็นหน้าที่ของเราที่เราจะดูให้ละเอียดถี่ถ้วน. มันผิดด้วยหรือ. แล้วเราก็ไปตั้งคณะกรรมการขึ้นมา. แล้วก็มาเรียนให้สมาชิกท่านอื่นได้ทราบ. ท่านจะได้ใช้วิจารณญาณที่เราบอกอย่างจืดๆที่เราศึกษามา. แล้วเราพบอย่างนี้. ท่านเชื่อหรือไม่เชื่อ, ท่านก็ไปดูว่ามาตรการนี้มันเขียนอย่างไร. ยกตัวอย่างเรื่องทุนรัฐวิสาหกิจเขียนอะไร. สมยกตัวอย่างเลข. บอกให้ไปเปลี่ยนบริษัท. แล้วอำนาจในการที่จะ??? ที่มีอยู่ในตัวเอง. เพราะฉะนั้นถ้าไอทีวีเข้าไปถือหุ้นนี้, ไอทีวีก็จะได้อำนาจทั้ง??? เวลาอีกห้าถึงแปดปีกว่าที่จะแยกให้เป็นการแปรรูปรัฐวิสาหกิจจริง. เพราะฉะนั้นอันตราขาย. คำตอบคือ อันตราขาย. อันตราขายแน่นอนสมมุติบริษัทมือถือบริษัทหนึ่งเข้าไปถือหุ้นการสื่อสารขึ้นมา.

ก. ก็จะมีอำนาจทั้งเป็นผู้ประกอบการและเป็นผู้ควบคุมด้วย.

ค. ใช่. เพราะฉะนั้นมันยุติธรรมกับอีกสองสามเจ้าที่ค้าประกอบการมี.

ก. ที่เป็นคู่แข่งอยู่.

ค. และภายใต้กฎหมายฉบับนี้, โทเรเซชันนี้เมื่อ, ระหว่างที่เป็นบริษัทนั้นมอบอำนาจทั้งหมดให้รัฐมนตรีว่าการที่คุมกระทรวงนั้นเป็นผู้ดูแลตัดสินคนเคียว. และถ้า, ว่าอย่างนี้เมื่ออันตราขายมีครบ. เพราะฉะนั้นก็เป็นหน้าที่ของกรรมาธิการและประชาชนทั่วไปจะอ่านการศึกษาของคณะของเราและจะมองดูว่าถูกหรือผิด.

ก. ครับ. แล้วเท่าที่ดูแนวโน้มสิบเอ็ดฉบับ. กฎหมายที่จะฟื้นฟูเศรษฐกิจนี้พอมาถึงวุฒิสภาศึกษาแล้วตอนนี้วุฒิสภาจะยกมือให้สักเท่าไร. เกินมี. พอมี.

ค. คือ, คืออย่างนี้ละ. ยกให้คอนไท. ในขบวนการทางด้านนิติบัญญัติของวุฒิสภานี้, ถ้าเป็นกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการเงิน, วุฒิสภาไม่รับหลักการ. สภาผู้แทนราษฎรจะย้อนกลับไปสามสิบวันและออกเป็นกฎหมายได้นะ. แต่ถ้าเป็นกฎหมายซึ่งไม่เกี่ยวกับการเงินและเกิดวุฒิสภาไม่รับหลักการ. แล้วก็จะย้อนไปสภาผู้แทนราษฎรร้อยแปดสิบวันแล้วเป็นกฎหมายได้. เพราะฉะนั้นถ้าถามว่าคุณสุทธิชัย หยุ่นเป็นวุฒิสมาชิก. ในฐานะเป็นคณะ, คุณสุทธิชัย หยุ่นจะรับมี. ก็ต้องรับ. หลักการต้องรับแน่. และเราก็พยายามแก้ในสิ่งที่เราเห็นว่าเป็นประโยชน์ต่อบ้านเมืองที่สุด. คดีที่สุด. แล้วก็ส่งกลับไปให้สภาผู้แทนราษฎร. แล้วก็ตั้งกรรมาธิการร่วม. แล้วก็ว่ากันว่ามันเป็นอย่างไรจ้ะ. เอาอย่างจ้ะ. ดีมี.

ก. ครับ. ซึ่งเราจะกลับมาจะครับ. จะถามคุณเสรีศักดิ์และคุณธีรยุทธครับว่า ไปวอชิงตัน. ไปเจอ IMF. ไปเจอกระทรวงการคลังของอเมริกา. ถ้าเค้าพูดท่อนองว่ามาทำมี. แล้วได้ประโยชน์อะไรที่มาถึงนี้. อยู่บ้านก็พูดคุยกันดีนี่. ทั้งสองท่านกับสิบกว่าท่านที่ไปในฐานะวุฒิสมาชิกจะหน้าแตกกลับมาหรือเปล่า. สักกรุครับ.

(พักโฆษณา)

ก. มีคนคิดว่าที่วุฒิสมาชิกกลุ่มนี้ไปวอชิงตันนี่เป็นเพราะว่าอยู่ในเมืองไทยสู้ไม่ได้. พยายามต่อต้านเรียกร้องแก้ไขไม่ได้แล้วก็เลยไปฟ้อง IMF. ไปใช้ IMF มากับรัฐบาลอีกทีหนึ่ง.

- ค. ไม่ซ้อ. ไม่ซ้อ. [เข้าใจผิดแล้ว.
- ด. แล้วฉันจุดประสงค์จริง ๆ คืออะไร .
- ค. คือวุฒิสภาได้มอบหมายให้กรมวิชาการชุดนี้รับผิดชอบในการที่จะศึกษาคัดตามแก้ไขวิกฤติของประเทศ. เป็นหน้าที่โดยตรงของเรา. IMF นั้นเป็นส่วนหนึ่งซึ่งเราแวะไปพบเค้า. กระทรวงการคลังก็เป็นส่วนหนึ่ง.
- ด. คงได้เจอใครบ้าง. ได้เจอมั้ย. เค้าให้เจอรึยัง .
- ค. เจออะ.
- ด. ระดับไหนอะ .
- ค. ระดับสูงมาก.
- ด. ในกระทรวงการคลังของอเมริกา.
- ค. ครับ. แต่ผมอยากจะเรียนอย่างนี้ละครับ. ไร้ผมกลับมาแล้วผมแดงขำและรายละเอียดทั้งหมด. คือตอนนี้อยากจะให้มันเจ็ชชกนคั้งเนือ. เพราะว่าพุงนี้ก็จะเดินทางแล้ว. และมันก็มีกระแสที่ไม่เข้าใจ. คิดว่าจะไปกวนน้ำให้จุ่น.
- ด. อะ. มีคนมองว่าเป็นการ ไปกวนน้ำให้จุ่น. ไปทำให้ประเทศเสียชื่อ.
- ค. เราไม่กลัว. เวลาที่เรากลัวสหรัฐอเมริกาจะมากวนให้เราจุ่น.
- ด. กลัวอเมริกามากวนให้เราจุ่น.
- ค. ครับ. ครับ.
- ด. กวนยังง .
- ค. ต้องเข้าใจว่าเวลานี้สหรัฐอเมริกาตั้งคณะกรรมการขึ้นมาอีกหนึ่งชุดเพื่อตรวจสอบการทำงานของ IMF. IMF ผิดพลาดมาก. ซึ่งเอาเงินอีกสี่หมื่นล้าน ไปช่วยบราซิลแล้วก็จบเห่ล้มลงไป. ซึ่งครั้งนี้ยังเป็นปัญหาอยู่ว่าคณะกรรมการชุดนี้ก็จะพบกับพวกเรา. แล้วจะคุยกับพวกเรา. [ซึ่งเราก็คงจะต้อง
- ด. [อันนี้คือส.ส.อเมริกัน.
- ค. ใช้ครับ.
- ด. ซึ่งมาขอพบกับกลุ่มนี้.
- ค. ใช้ครับ.
- ด. เพื่อจะมาบอกว่า, เอ๊ะ ! พวกคุณนี้มีประสบการณ์ IMF ยังไงบ้าง. แล้วจะได้ไปฟ้อง IMF เรื่องไม่ดี IMF อย่างนั้นหรือเปล่า .
- ค. มันเลกกลายเป็นว่าเราไปฟ้อง. เพราะฉะนั้นเราก็ต้องระวังมากที่จะไปฟ้องเค้า. ไปศึกษาหาข้อมูล.
- ด. เจอเค้าจะบอกเค้าว่ายังไงล่ะ IMF. เจอ IMF.
- ค. เค้ามีความเห็นกับประเทศไทยอย่างไร. เค้ามีความเห็นว่ามาตรการเหล่านี้ที่เค้าทำเนี่ยประสบความสำเร็จแค่ไหนอะ.
- ค. จะไม่บอกว่าเค้าล้มเหลวใช้มั๊ย .
- ค. ผมอยากฟังอะ. ผมอยากฟัง. ผมอยากฟังว่าเค้าคิด
- ด. Z เค้าคิดว่า IMF จะมาบอกกับวุฒิสมาชิกไทย. บอกว่าขอไทยที่ล้มล้มเหลวในประเทศคุณ. อย่างจั้นเทรอ.
- ค. ไม่พูด. ไม่แน่นอน. แต่ผมก็อยากจะฟังว่า, เค้ามองเห็นว่าสำเร็จแค่ไหน. สำเร็จอย่างไรนะ. แล้วเราแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันครั้งนี้เนี่ยภายใต้ระบอบประชาธิปไตย. มันคิดหรือ. ถ้าผมจะบอกว่ารู้มั๊ยคนคกงานเค้าเดือดร้อนแค่ไหน. รู้มั๊ยคติในสังคมมันเกิดขึ้นแค่ไหน. รู้มั๊ยว่าอะไรอีกหลายอย่างในเมืองไทย. ซึ่งเรานี้เราก็อยากจะคุยพบปะกัน. พบปะกันแล้วท่านมาเราก็ชุกกัน. คุยกัน.
- ด. แล้วจะบอกเค้าตรง ๆ เลยใช้มั๊ยว่า, เค้าล้มเหลวในไทย .

- ค. ไม่ใช่ออย่างนั้น.
- ด. คือไม่ได้ชมเค้าใจมั๊ย . ที่ไปนี่ไม่ได้ไปชมเค้าแน่. ไม่ได้ไปบอกร, ขอบอกที่มาช่วยไทยใจมั๊ย . (หัวเราะ) และจะไปบอกเค้ายังใจ. อย่างที่เราคุยกันอย่างนี้.
- ค. การมาช่วยไทยนี่เรามาอยู่ภายใต้กรอบของเค้า. ไม่ใช่ว่าเค้ามาช่วยเรา. เราต้องไปเชิญเค้าใจมั๊ย .
- ด. หนึ่งในใจมั๊ย. ที่ไปไม่ชมเค้าแน่. สองที่อยากจะบอกเค้าว่าคุณทำต่างๆ ในเมืองไทยมันไม่สำเร็จ. มันล้มเหลวใจมั๊ยคะ
- ค. คุณดูทริชี่อะ, ภายใต้ระบอบประชาธิปไตยนี่ความคิดเห็นที่มันไม่ตรงกันนี่เป็นเรื่องธรรมดา.
- ด. ใช่, ใช่, ใช่ละ.
- ค. แต่ไม่ใช่เป็นเรื่องที่จะต้องทะเลาะกันหรือตีหน้า.
- ด. ใช่.
- ค. นะอะ. เราต้องมีวาทศิลป์ที่จะมีการถ่ายทอดความคิดความรู้ดีของเราให้เค้า. โดยที่เค้าไม่ตีหน้า. เรายังไม่ตีหน้า. อันนั้นคือมีรูปภาพที่จำเป็น.
- ด. แต่เราไม่เคยมองใจมั๊ย. ไม่เกรงใจนะ. เจอเค้าก็ไม่เกรงใจนะ. บอกว่านี่คุณล้มเหลวอยู่ตรงตามอาทิตย์อย่างที่คุณบอก.
- ค. ไม่ใช่ไปถึงขนาดนั้น. ใจเกรงใจก็ยังไม่เกรงใจ. เพราะตัวผมเองไม่ได้เป็นหนี้ IMF นะครับ. ผมไม่ได้เป็น. และผมก็ไม่จำเป็น. ผมเป็นหนี้ภาคเอกชน. ผมก็ไม่ทราบว่ารัฐบาลมาทำค่าประกันหนี้ภาคเอกชนทำไม. ไม่เห็นมีความจำเป็นอะไร. เพราะฉะนั้นนี่ผมจะไป, เรายังมีทีมของเรา. แล้วก็รู้จักทางฝ่ายอุตสาหกรรมอะ. ทางฝ่ายค้าก็มี. ฝ่ายค้านก็มีทางฝ่ายอื่น. เราก็อยากจะฟังเหมือนกันว่าฝ่ายค้านของเค้าคิดยังไงกับนโยบายของ IMF . แล้วคุณเชื่อหรือครับว่ารัฐบาลเราจะเปิดเคหะอะไรทุกอย่างในนี้.
- ด. อ้อ ! จังไปนี่เพื่อจะไปพูดคุ้ยว่ามีอะไรที่ทางรัฐบาลเมืองไทยยังไม่ได้บอกเราบ้างใจมั๊ย.
- ค. ไม่ใช่ครับ. เราอยากจะรู้. อยากจะรู้. คือไม่ใช่. บอกทั้งคนไทยทั้งชาติ.
- ด. ใช่. คือหมายความว่ายังมีอะไรที่ยังซ่อนเร้นอยู่หรือเปล่า.
- ค. คือยังมีอะไร. บ้านเราที่มีปัญหา ณ วันนี้คืออะไร. ถูกมั๊ยครับ. ไม่มีปัญหาไหนหรอกครับที่รัฐบาลไม่ใช่สถาเพื่อเป็นอาวุธในการ??? ซึ่งอันนี้เสียใจมาก. ถูกมั๊ยครับ. ถ้าผมบังเอิญโชคร้ายได้เป็น. หรือ โชคดีได้เป็น. ถ้าโชคดีนี่จะไปอย่างนั้นอะ. ผมต้องเรียกมากุดแล้ว. เอ๊ย ! ผ่ากอันนี้หนอยได้มั๊ย. ซึ่งรัฐบาลก็กล้ากล้า. ไม่สามารถจะพูดได้. เพราะไปก่อนวินซ์เค้าไว้. แต่ตอนนี้มันไม่ได้เป็นอย่างนี้แล้ว. ช่วยหนอย. รัฐบาลไทยนี่ก็รู้. ครั้งแรกที่พบคลินตันนี่เป็นใจครับ. เสียใจที่ไม่ได้ช่วย. เสร็จแล้วเป็นใจ. ท่านคลินตันก็กล้าไป. ไปคุยกับทางสภาแล้วก็ช่วย. เค้าก็ช่วยมาหนึ่งพันล้านเหรียญ. เอ็นครอตนี่อะ. ประทับตราให้คนไทยเปิดเอลซีนี่อะ. ให้เมืองนอก. แล้วเปิดอะไรครับ. แอลซีถูกมั๊ยครับ. เค้าก็มีผลประโยชน์. คือเค้าช่วยเราเพื่อช่วยเค้า. เพราะฉะนั้นนี่บางครั้งที่ผมถึงบอกว่าสภานี้เป็นอะ. เป็นอาวุธของรัฐบาล. ผมไปเที่ยวที่นั่นอะ. ผมไปฐานะ. โอเคไม่ใช่จุดหรือใคร. เมื่อมีโอกาสไปเมืองนอกนี่อะ. ผมก็จะพูดในส่วนดีของไทย. เพราะว่าผมก็รักประเทศไทย.
- ด. ในฐานะหัวหน้าทีมเนี่ยคุณธีรยุทธอะ.:: ตารางที่จะบอกเค้าคืออะไร .
- ค. เรามีเงินค่าที่ชัดเจนนะอะว่าเราจะพูดเรื่องอะไรบ้าง. เรามีที่อุปโภคชัดเจน.
- ด. อะไรอะ. อะไร . หัวข้อคืออะไร .
- ค. ซึ่งจริง ๆ แล้วมันไม่มีอะไรมากมายครับ. ที่สำคัญที่สุดเราอยากจะมองว่าเค้ามองเราอย่างไร. เค้ามองเราอย่างไรเป็นประเด็นที่สำคัญ.
- ด. เรามีอะไรจะบอกเค้าละ .
- ค. เราอยากจะรู้ว่าเค้ามองอะไรเราก่อน. แล้วเราก็จะบอกเค้าว่ามองของเราอย่างไร.
- ด. เค้าจะมองอย่างไรเป็นข่าวแล้ว. คือจะบอกว่าเมืองไทยนะ. เกาหลีได้ชนะ. เริ่มจะเห็นสัญญาณขึ้น.
- ค. ไม่ใช่. อันนั้นนี่คือปัญหาของ IMF เพราะว่าถ้าประเทศไทยไม่ฟื้น, เกาหลีได้ไม่ฟื้น, IMF อยู่ไม่รอดทุกคน (หัวเราะ)

- ฉ. ไม่รอคอยอยู่แล้ว.แต่ผมคาดหวัง.คาดหวังให้เค้าจะพูดอย่างนี้แหละ.เค้าจะมามอกได้ไงว่า,ผมล้มเหลวในประเทศคุณ.
- ค. ผมก็รู้.นี่ใครก็รู้.ใช่ปะ.ถ้าเกิดไทยไม่รอด,IMFก็ไม่รอด (หัวเราะ)
- ฉ. ใช่.ถ้าไทยไม่รอด,เกาหลีก็ไม่รอด,IMF ไม่รอดแน่.
- ค. ไม่รอดแน่.(หัวเราะ)
- ฉ. สมมุติว่าเค้าพูดอย่างที่เราคาดว่าเค้าจะพูด.เค้าบอกว่าไม่เป็นหรอก.แน่นอนอาจจะมีความเจ็บปวดบ้าง.เขาจะต้องใช้เวลา.แต่ถ้าเราเริ่มจะเห็นว่ามันลงต่ำแล้ว.มันเริ่มจะฟื้นแล้วนะ.เราจะตอบเค้าว่ายังไง.
- ค. คุณสุทธิชัยครับ,หนึ่งหมื่นเจ็ดพันสองร้อยล้านเหรียญเนี่ยนะอะเป็นเงินจาก IMF แต่หกพันกว่าล้านเหรียญ.ที่เหนือเป็นในเอเชียเข้ามา.สองเมื่อต้องยอมรับว่าร่างได้มอลโอโอมาทกฉบับ.แม้ตัวเลขทั้งหมดฉบับมันต้องยอมรับในกติกาว่ามันมีอะไรผิดพลาด.ต้องยอมรับ.อันนี้ต้องพูดกันตรงไปตรงมา.แต่เราก็อย่าทำให้เค้าเสียหน้า.ค่อย ๆ พูดค่อย ๆ ใจกัน.
- ฉ. รอบนี้จะไม่พูดเสียงดัง โวยวายอย่างที่พูดในเมืองไทย.คำ IMF ค่อนำเค้า.
- ค. (หัวเราะ) ผมรู้แล้ว.ผมมีวิธีของผม.ไม่ใช่ว่าพูดเพราะ ๆ แล้วจะได้เงิน.พูดแบบผมเมื่อได้เงินมาอะแล้ว.
- ฉ. พูดแบบทบทวนได้เนี่ยนะ !
- ค. ไม่เชิงทบทวนได้อะ.
- ฉ. ทั้งหมดเนี่ยบางคนมองว่าที่มูลนิธิสมาชิกลงไปพอจึงค้นคราวนี้เป็นการคอบหน้ารัฐบาล.แต่อีกฝ่ายก็มองอีกด้านนึงนะ.สงสัยไปช่วยรัฐบาล.คือไปกดดัน IMF .ไปกดดันรัฐบาลอเมริกัน (เปลี่ยนเทป)
- ค. สิ่งที่สำคัญที่สุดก็คือได้รับเชิญจากสมาคมนักธุรกิจซึ่งสูงมาก.ใหญ่มาก.มีทาวเวอร์มาก.แล้วเค้าก็จัดสัมมนาโต๊ะกลมให้เรา.เชิญสมาชิกมูลนิธิ.เชิญศ.ส.เชิญนักการเมือง.เชิญผู้หลักผู้ใหญ่ในบ้านเมืองเข้ามาด้วยกันอภิปราย.เราก็ถือโอกาสที่มีตัวกลางเพิ่มเข้ามาอีกอันเนี่ยอะ.พอดีทางมหาธอ???เค้าเชิญเราแล้ว.เค้าให้พูดกับนักเรีนไทยซึ่งเวลานี้มีร้อยกว่าคน.อันนี้ผมก็คิดว่าจะได้แลกเปลี่ยนกันได้มากยิ่งขึ้น.ดูว่าเค้าคิดยังไง.
- ฉ. กลับมานี้จะบอกรัฐบาลใหม่ว่าไปเจออะไรบ้าง .
- ค. แน่แน่นอน.
- ค. เราต้องทำรายงานถึงท่านประธานสภา.
- ฉ. และอะไรถือว่าเป็นความสำเร็จในการไปครั้งนี้.กัลับมาจะได้อะไรถือว่าเป็นความสำเร็จ.อะไรถือว่าเป็นความล้มเหลว.
- ค. หนึ่งเนี่ยความสำเร็จเนี่ยผมว่าเป็นจุดเริ่มต้นของสัมพันธ์ ไมตรีที่ดีต่อกัน.แสดงออกมาทั้งจากทั้งสายลักษณะอักษรจากหลายสถาบัน.ซึ่งน่าที่จะกระชับอันนี้ต่อไป.เศรษฐกิจของสหรัฐอเมริกาเป็นเศรษฐกิจที่ใหญ่โตมโหฬาร.การตัดสินใจของเค้าแต่ละเรื่องนั้นมีผลต่อเราทั้งนั้น. ณ วันนี้สินค้าออกของเราบางสาขาบางรายการเช่นเครื่องนุ่งห่มเนื้อ,ส่งตลาดอเมริกาถึงห้าสิบเปอร์เซ็นต์.ซึ่งเป็นตัวเลขที่น่ากลัวมาก.ถ้าเผื่อว่าคนเรามีสัมพันธ์ ไมตรีที่ดี.กฎระเบียบต่างๆต้องยอมรับนะครับว่ายังมีเรื่องของภารกิจกันทางการค้าอยู่.ถ้าเพื่อความเข้าใจเท่านี้มันดีขึ้นไปในแต่ละระดับ.ซึ่งมีความจำเป็นต้องสร้าง.เค้าสร้างกันยิ่งกว่าเรา.คุณสุทธิชัย,เกาหลีเค้ามีสมาชิกสภาแล้ว.ได้หวันเค้ามีแล้ว.จีนเค้ามีแล้ว.ญี่ปุ่นเค้ามีแล้ว.ผู้ว่าบางรัฐเป็นคนเอเชียแล้ว.ซึ่งผมเคยเรียกร้องเรื่องนี้มาเป็นเวลาเกือบสิบปีแล้ว.ว่าเราทำไมไม่สร้างเซกกันเงินเนอเรชั่นของเราที่นั่น.ให้เข้าไป ??? สหรัฐอเมริกาอยู่ในระบบถือบปีอะครับ. แล้วผมไปแค่นี้มันผิดตรงไหน.ผิดตรงไหน .
- ฉ. ครับ.ครับ.ถือว่าไปสร้าง.ไปปีกรงหนอย.เอาธงไทยไปปัก.
- ค. นี่แหละครับคือจุดประกายของการเริ่มต้นซึ่งมันควรจะมิตต่อไป.
- ฉ. ครับ.IMFเจอคุณสวัสดิ์มา.บอกเฮ้ ! ทำไมคุณสวัสดิ์มาค่าผมเรื่อยเลย.ค่าผมมากเหลือเกินเนี่ย,จะตอบเค้าว่ายังไง .

- ด. ผมไม่ได้ค่าเค้านะ. ดูเหมือนคนไทยทุกคนคิดแบบผมหมดทุกคามหอะครับ. เพราะอะไรรู้มัย
- ด. เค้าก็ถามได้ทำไมคุณสวัสดิ์ชอบ
- คำผมเรื่อยเลย. เค้าต้องถามแน่.
- ด. เพราะอะไรรู้มัย. ผมก็พอจะรู้เหมือนกันนะอะ. ไข่สิ่งที่เกิดมาในภาคพื้นนี้ นะครับ, IMF เป็นคนสารภาพกับผมเองตั้งแต่ปี 1929 เนี่ยนะอะ. มันไม่เคยเกิดเลข. ไม่เคยเกิดมาก่อนเลย. เพราะฉะนั้นก็แสดงว่าทุกคนที่นั่งอยู่ตรงนี้ เนี่ยนะอะ, คุณก็ไม่เคยแก้ไขสถานการณ์แบบนี้มาก่อน. ไม่มีประสบการณ์มาเหมือนกัน.
- ด. ทุกคนใหม่หมด.
- ด. 1929 ไม่มีคุณชิงหรือ ใครต่อใครที่มาเนี่ยนะ. อายุสามสิบกว่าห้าสิบทั้งนั้น. แล้วคุณก็ไม่มีประสบการณ์. คุณมองเกมว่าอันนี้ต้องใช่ขประเภทนี้. โธ๊ย ! อันนี้ไม่เวิร์ค. เอาขาใหม่ก็แล้วกัน. อันนี้ไม่ได้เรื่อง. กินยาจีนก็แล้วกัน. มันก็เหมือนกัน. เพราะฉะนั้นเนี่ยนะอะ, เราต้องแลกเปลี่ยนความรู้กัน. ในเมื่อเค้ามองอย่างนี้ว่า 1929 เนี่ยนะอะ. ผมก็แสดงว่าคุณก็ไม่รู้เหมือนกัน.
- ด. ฉะนั้นคงได้ดกกันในรอบนี้ นะครับ. อาทิตย์นี้ง ไร่มีขครับ .
- ด. ครับผม.
- ด. ทั้งหมดที่ท่านครับที่ไป .
- ด. สิบก.
- ด. ที่ไปสิบกท่าน. ไปพร้อมกัน. ออกดั่งตัวเองหะอะ .
- ด. ออกดั่งตัวเอง.
- ด. ออกดั่งตัวเอง. ค่าใช้จ่ายทั้งหมดนี้ ออกดั่งตัวเอง.
- ด. ตามเหตุที่ออกเนี่ยนะอะ. เมื่อก่อนมันมีงบประมาณ. ท่านประธานมีชัยเค้าบอกว่าคุณนี่ประเทศไทยเราอะ. เพราะฉะนั้นงบประมาณก็หมดไปก็แล้วกัน. หมดไปหมดแล้ว. เราไปเองอันนี้ไม่ใช่นักแรกนะอะ. นักที่เราไปเมืองจีนท่านก็ไป. บังเอิญผมไม่ว่าง. ผมไม่ได้ไป. ท่านก็จ่ายเอง. ก็ไม่เห็นเป็นข่าว.
- ด. งานนี้ไปเอง. จ่ายเอง.
- ด. ถูกตัวเอง. (หัวเราะ)
- ด. (หัวเราะ) แล้วถูกค่าด้วยนะครับ. กลับมาที่รายงานให้ผู้ชมผ่านไอทีวีทอล์คมีขครับว่าเป็นยังไง. ได้ตามที่ต้องการหรือเปล่า. ใครได้ใครเสีย .
- ด. อย่างนี้ไอทีวีต้องออกค่าเดินทางให้ครึ่งนึง (หัวเราะ)
- ด. (หัวเราะ) ขอบพระคุณครับ
- ด. สวัสดิ์ครับ.

ครั้งที่ ๔ บทสัมภาษณ์พลตรีอินทรีรัตน์ ยอดบางเตย

วันอังคารที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๔๒

๑. ทุกครั้งที่ผมมีเรื่องวุ่นวายเกิดขึ้น โดยเฉพาะเรื่องที่มีผมเหยียด, มีอิทธิพลของทหารเข้าไปเกี่ยวข้อง. อย่างเช่นการวางระเบิดที่เกิดขึ้นที่ถ้ำฮีบในช่วงหลายสัปดาห์ที่ผ่านมา, ชื่อของพล.ต.อินทรีรัตน์ ยอดบางเตยก็มักจะถูกโยงเข้าไปเกี่ยวข้องด้วยเสมอ. ยังไม่มีใครตอบได้แน่ชัดว่าทำไมเป็นอย่างนั้น. อย่างเช่นเหตุการณ์ลอบวางระเบิดที่บ้านพักของผู้บัญชาการเรือนจำที่จังหวัดเชียงใหม่. ชื่อของพล.ต.อินทรีรัตน์ก็ถูกโยงและก็ถูกเป็นผู้ที่ฟ้องสงสัยคนนิ่งเหมือนกัน. จนกระทั่งหนังสือพิมพ์หลายฉบับลงข่าวด้วยซ้ำว่า, อาจจะดูผมมาจับเร็ว ๆ นี้. คินนี่พล.ต.อินทรีรัตน์ ยอดบางเตย, หนังสือพิมพ์หลายฉบับตั้งฉายาว่า เสธ. ม่อยจะมากอดคำถามกับเราครับว่า, ทำไมท่านจึงตกเป็นจำเลยในหลายเรื่องเหลือเกิน. สวัสดีครับ.
๒. สวัสดีครับ.
๓. ในกองทัพมีทหารเยอะแยะ, แต่ทำไมทุกครั้งที่ผมมีเรื่องแบบนี้เกิดขึ้น, ทุกสายคาดองพุ่งเป้ามาที่ท่าน.
๔. ผมคิดว่า, ขณะนี้ผมเป็นผู้ทรงคุณวุฒิของบัญชาการทหารสูงสุดนะครับ. แต่ก็ไม่มีกำลังทหารอยู่ในมือเลย. ก็มีพรรคพวกที่นอนปูกูกนี่องที่รู้จักมักจี่มาพบปะ, มาปราศรัยกัน, มานั่งคุยกันก็ยังไม่ทราบว่ามันเกิดอะไรขึ้นมา. ครองนี้, พอมีระเบิดขุดขึ้นมา. หว่าผมทุกทีเลยครับ.
๕. อย่างนั้น, ในตัวท่านคงต้องมีอะไรบางอย่างที่ทำให้ท่านกลายเป็นเป้าของการถูกสงสัย. ใช่มั๊ยครับ .
๖. ครับ. คือในอดีตเมื่อตอนผมเป็นร้อยโท. ผมเป็นหัวหน้าหน่วยล่าสังหารที่ทางลาว, และตัวผมเองก็ทำงานกับหน่วยงานข่าวลับอยู่มาเยอะ. ก็มีลูกน้องอยู่จำนวนมากตั้งแต่สมัยอยู่ที่ลาวหรือเขมรมา. และตัวผมเองก็เป็นคนไทยคนสุดท้ายที่ออกมาจากสมรภูมิ. เพราะฉะนั้น??? แต่ตอนหลังมานี้ก็มารู้จักมักจี่กับบรรดาเพื่อนฝูงต่างๆ, แล้วก็พยายามช่วยเหลือเค้าด้วยความบริสุทธิ์ใจ. หลาย ๆ คนก็มีคนอยากจะสมัครเข้ามาเป็นลูกน้อง, มาเดินตามบ้าง. ซึ่งผมก็บอกเขาว่า, ผมต้องการคนที่คินนะ, เดินตาม. คนไหน ไม่คิก็พยายามที่จะเขี่ยออกไปข้างนอก. ซึ่งเขี่ยไปนี่ก็, เรามาเริ่มตอนที่เขี่ยไป. หลังจากที่มีการเลือกตั้งเสร็จ. จากการกลุ่มนวพัฒนา, กลุ่ม??? ได้เลือกตั้งเข้าไปก็เริ่มมีปัญหาคดีแสงซัซอะไรเข้าไป. ก็โยงเข้าไปทั้ง ๆ ที่เราไม่เกี่ยวข้อง. แต่ว่าคนที่ไปทำเคยมาเดินตามหลังเรา.
๗. เป็นลูกน้อง. เป็นคนรู้จัก .
๘. คนที่รู้จัก. มันก็เลยก่อให้เกิดว่าทางเรานี่เป็นอย่างนี้จริงหรือเปล่า. แล้วก็ขณะนี้บรรดาพวกที่เค้านอกว่าเป็นมาเหยียดหรืออะไรต่างๆเนี่ย, ผมบอกหลายครั้งแล้วว่าเราเนี่ยคือคนๆหนึ่งซึ่งอยู่ภายใต้กฎหมายไทย. เมื่อเราเป็นข้าราชการทหาร. เราจะมาเป็นมาเหยียดไม่ได้. มาเหยียดคือพวกที่, หนึ่งในคำอาวุธเถื่อน, สองเป็นเจ้าของช่องโสมถมิ, สามเป็นบรรดาพวกไอ้เจ้าของม้าเถื่อน, หรือว่าสี่เป็นบรรดาพวกที่เก็บเงินเก็บทองจากบรรดาพวกมิงฉาหรือส่งผู้หญิงออกนอก. นี่คือพวกมาเหยียด. แต่เราเป็นทหารอยู่ภายใต้กฎหมาย. ทำผิดเราก็ถูกจับ.
๙. ครับ. ท่านไม่ยอมรับฉายาการเป็นมาเหยียดเลย, แต่ว่าภาพหรือว่าชื่อเสียงที่ว่าท่านเป็นมาเหยียดมันมาจากไหน .
๑๐. ผมว่าในช่วงนั้น, ช่วงที่ว่าผมเรื่องคดีแสงซัซเนอะ. ซึ่งผมก็เจอคุณสมชายซึ่งเป็นอดีตท่านรัฐมนตรีสมชาย. ท่านเข้าใจผมดี. เมื่อคุยก็รู้ว่าผมเป็นคนอย่างไร. ผมเป็นคนน่ารักอย่างไรบ้าง. แต่ที่ว่าสื่อที่ออกไปทำให้คนมองผมว่า, ผมเป็นคนที่น่ากลัวที่สุด. ผมเรียน [ให้ทราบเมื่อวานสินี่
๑๑. จริง ๆ แล้วน่ากลัวหรือเปล่า.
๑๒. ผมไม่ทราบว่าหน้าตาผมที่ออกไปทางไหนที่น่ากลัวตรงไหน .
๑๓. คงไม่ใช่หน้าตา. แต่ว่าการมีพรรคพวกเยอะแยะ. และท่านก็ยอมรับว่าเคยเป็นอดีตหัวหน้าหน่วยสังหาร. มันก็จะมีประวัติที่คนดูแล้ว, ฟังแล้วมันน่ากลัวเหมือนกันนะ.
๑๔. ครับ. ฟังแล้วน่ากลัว.
๑๕. (หัวเราะ)

- ด. แต่ตอนหลังมาผมเป็นนายทหารพัฒนา.ผมสามารถที่จะทำให้ผู้พัฒนาชาติไทยมาร่วมพัฒนากับเราอีกมากมาย. บรรดาพวกนี้ก็เข้ามาด้วยกันแก้ไขปัญหบ้านเมืองนะฮะ.ผมสงสัยว่าไอ้ความน่ากลัวผมอยู่ตรงไหน . ผมถามภรรยาผมทุกวันว่า,เฮ้ ! ผมน่ากลัวมั๊ยเนี่ย . ทุกคนที่อยู่ใกล้ ๆ ผมก็ไม่เห็นผมน่ากลัวอะไร.อันนี่คือสิ่งที่ป็นจริงในปัจจุบัน.แต่ว่าเมื่อวานผมไปนั่งที่ริมแม่น้ำกที่เขื่องราช. ไปเจอท่านส.ส.หญิง,ท่านรัตนา จงสุทธานานนท์ และมีคุณหญิงอารี นามสกุลอะไรผมไม่ทราบ.ก็นั่งคุยกับคุณรัตนา.ก็รู้จักกันดี.ปรากฏว่าคุณหญิงอารีถามว่าฮี ! คุณรู้จักเสธ.ม่อฮ่อม . ผมบอกว่าผมนี้แหละเสธ.ม่อฮ่อม.แค่เปลี่ยนชื่อเป็นเสธ.บอกแล้วตอนนี้เพราะว่าชื่อม่อฮ่อมไม่เป็นมงคล.ผมบอกอย่างนี้.โอ๊ะ ! ฉะนั้นก็ว่าคนที่น่ากลัวแล้วทำไมสื่อเค้าออกไปอย่างนั้นล่ะ.อันนี่คือสิ่งที่ป็นไปจริง ๆ.คนที่อยู่ใกล้ชิดผมไม่ว่าจะเป็นญาติพี่น้องหรือแม้กระทั่งเพื่อนฝูงทุกคนรู้จักว่าผมเนี่ย,คือคนที่รักเพื่อน,เป็นคนช่วยเหลือเพื่อน,เป็นคนที่คุณอดสังคนตลอดเวลา.
- ด. แต่การที่ท่านมีธุรกิจที่ภาคเหนือเขอะแอะนะครับ,มีลูกน้อง,มีคนเดินตามมากมายเนี่ย,ตรงนี้อาจจะเป็นสาเหตุที่ทำให้ภาพของท่านดูแล้วเป็นผู้ยิ่งใหญ่,ดูแล้วเป็นเจ้าพ่อ,เป็นมาเฟียหรือเปล่า.,และอาศัยความเป็นทหารด้วย.
- ด. ผมไม่เคยมีลูกน้องเดินตามเขอะแอะเลย.ผมไปไหนผมไปสองคนกับพลขับ,ซึ่งผมขับรถเองคงจะไม่ไหว,ในกรุงเทพฯนะหรือในเชียงใหม่เองบางครั้งก็ขับรถเอง.แต่ว่าธุรกิจที่มีหลายอย่างมันอาจจะทำให้เวลาผม,มองว่าเรา,เราทำอะไร
- ด. มันเกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ด้วย .
- ด. ผลประโยชน์ที่มีอยู่ของเราเป็นผลประโยชน์ที่ถูกต้องทั้งสิ้น.ไม่เคยมีคิดที่จะทำผลประโยชน์ที่ผิดกฎหมาย.มีคือสิ่งที่เราเมื่ออยู่,ไม่ว่าจะเป็น โครงการธุรกิจสังหาริมทรัพย์ซึ่งตอนนี้ก็ไม่ค่อยดีแต่เราทำโรงไม้ก็ทำได้ดี.หรือไม่ว่าจะทำที่ไหนซึ่งขณะนี้เราเตรียมงานคือ,ทำอย่างไรจึงจะแก้ไขปัญหาเรื่องแรงงานของชาติได้.ก่อนที่ผมจะมาที่นี่,ผมก็ปรึกษาหารือกับหลาย ๆ ฝ่ายว่า,เฮ้ ! ทำอย่างไรเราจึงจะสามารถส่งแรงงานไทยไปญี่ปุ่นได้.คุณเขี่ยก็บอกว่า,คนที่เริ่มส่งแรงงานไทยไปได้วันนั้น,ผมนะครับคนเริ่มค้น.แต่ผมไม่ได้ส่งหรอกเพราะเราไม่สามารถไปสู้มาเฟียตัวจริงได้.และมาเฟียตัวจริงก็ส่งคนไปได้วันกันเป็นคนละแสนสองแสนบาทต่อหัว.แต่เราไม่สามารถที่จะมีขึ้นแบบนั้น,ที่จะไปซื้อแรงงานไทยไปได้วันได้.
- ด. ครับ.แต่การที่ท่านยอมรับว่ามีคนพยายามจะมาหาท่าน,เป็นลูกน้องบ้าง.ท่านพูดเมื่อต้นสัปดาห์นี้เองว่าได้ช่วยคนหลายคนเป็นนักการเมือง.พรรคการเมืองหลายพรรคก็วิ่งมาหาท่าน,ก็แสดงว่าต้องมีอะไรบางอย่างในตัวท่านที่นายทหารคนอื่น ๆ หรือว่าคนธรรมดาไม่มี.
- ด. ครับ.
- ด. ตรงนี้มันคืออะไร .
- ด. ผมเคยอยู่หลายหน่วย.และสำคัญที่สุดคือผมเคยอยู่กองกิจการพลเรือนกองทัพภาคที่สาม.ดังนั้นบรรดาหมู่บ้านต่างๆผมจะเข้าไปสัมผัสมากกว่าคนอื่นเค้าเพราะผมเข้าไปสัมผัส.ในขณะที่มีผู้ใหญ่บ้านกำนันจำนวนมากที่เป็นอดีตลูกน้องผม.มีกำนันผู้ใหญ่บ้านจำนวนมากที่เขทำงานร่วมกับผม.มีผู้ใหญ่บ้านกำนันและกำนันแม่บ้านเคยไปฝึกกับผม.ดังนั้นผมก็เป็นคนที่มีคนรู้จักเยอะ.เมื่อเราพูดอะไรไป,เราทำจริงใจ.เรามีความจริงใจต่อสังคม.เรามีความจริงใจต่อประเทศชาติ.เค้าก็รักเรา.เราพูดอะไรไปเค้าก็เชื่อเรา.นี่คือสิ่งที่พรรคการเมืองหลายคนไม่ต้องการ.
- ด. จนถึงขณะนี้ยังไม่ตัดสินใจไ่ม้อยู่ครับว่าจะลงกับพรรคไหน.
- ด. ในขณะที่ผมมีพรรคที่อยู่ในหัวใจคือ,หนึ่งต่อต้านเผด็จการ,สองต่อต้านคอร์รัปชั่น,สามพัฒนาประเทศชาติตามสเต็มของสังคมนิยม.ถ้าพัฒนาศาสนาแล้วสังคมไม่ดี,สามารถแก้ปัญหาชาติได้,ผมจะอยู่กับพรรคนั้น.แต่ว่าพรรคนั้นจะเป็นพรรคไหน,เมื่อผมลาออกจากราชการ,เมื่อยุบสภาแล้วผมจะเรียนให้ทราบอีกทีหนึ่ง.
- ด. ท่านผู้ชมครับ,เราจะหักกันสักครู่ก่อนจะกลับมามาตามเสธ.ม่อฮ่อมหรือที่คือการให้คนเรียกว่าเสธ.บอกครับว่า,คิดยังไงที่ตัวเองต้องตกเป็นผู้ต้องสงสัยในคดีวางระเบิดที่บ้านพักของผู้บัญชาการเรือนจำจังหวัดเชียงใหม่ครับ.

- ณ. ท่านคิดว่าอะไรที่ทำให้ตำรวจคิดว่าท่านมีส่วนเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ฆ่าระเบิดที่บ้านพักของผู้บัญชาการเรือนจำจังหวัดเชียงใหม่.
- ด. ผมกำลังตั้งข้อสงสัยทางตำรวจว่าทำไมเค้าคิดว่าผมเป็นอย่างนั้น. เพราะประการแรกการระเบิดเรือนจำจังหวัดเชียงใหม่มันต้องมีวัตถุประสงค์ใช่ไหมละ. วัตถุประสงค์ก็ต้องประกอบด้วยอะไรบ้าง, หนึ่งการต่อสู้ของเรือนจำจังหวัดเชียงใหม่หรือไม่. นี่คือการแรก. ประการที่สองผมทำไปแล้วผมได้ประโยชน์อะไร. ลองถามตัวเองว่า, เอ๊ะ ! ถ้าเราทำเนี่ย, เราได้ประโยชน์อะไรขึ้นมา.
- ณ. ท่านไม่รู้จักกับผู้บัญชาการคนนี้เลยใช่ไหม.
- ด. ผมไม่เคยรู้จักผู้บัญชาการคนนี้เลยว่าเป็นใคร. และตัวที่บ้านที่ว่าถูกระเบิดนั้นครบถึงวันนั้นครบด้วยความสัจจริง, ผมยังไม่รู้เลยว่าผู้ตรงไหนด้วยซ้ำไปนะละ. ดังนั้นเราก็เริ่มงงว่า, เอ๊ะ ! มันอะไรเกิดขึ้นในขณะนี้. ให้ดูว่าเรา, เราทำตรงนี้รวมถึงเรื่องของ ??? ซึ่งผมก็ไม่ได้มีผลประโยชน์อะไรร่วมกันกับทางด้านนี้เลยสักอย่างเลย. เราอยู่ที่กรุงเทพฯ. เนี่ย, เราทำราชการแล้วก็ทำมาหากินสุจริต. ซึ่งก็มีบริษัทพรรคพวกเพื่อนฝูงเราหลายคนซึ่งเราไปช่วยเป็นกรรมการบ้างในการก่อสร้างอะไรต่าง ๆ เหล่านี้มา. แต่ทำไมไม่ใช่ที่เรือนจำจังหวัดเชียงใหม่. เพราะเราไม่เคยไปเกี่ยวข้องกับกรมราชทัณฑ์เลย.
- ณ. ครับ. ท่านคิดว่าตำรวจมีเหตุผลอะไรที่ต้องดึงท่านเข้าไปเกี่ยวในเรื่องนี้, ถ้าท่านคิดว่าไม่รู้จักแม้กระทั่งผู้บัญชาการเรือนจำและไม่มีเหตุผลอะไรเลยที่ต้องไปยุ่งกับเรื่องนี้. ท่านคิดว่าทำไมท่านถูกดึงเข้าไปเกี่ยวข้องกับเรื่องนี้.
- ด. นั่นนะสิ. ผมเองก็สงสัยอยู่เหมือนกัน.
- ณ. แล้วท่านว่าทำไมละครับ, ทำไมท่านถูกดึงเข้าไป. ท่านพูดเหมือนหนึ่งว่ามีเรื่องการเมืองเข้ามาเกี่ยวข้อง.
- ด. คือ ...
- ณ. เป็นความพยายามจะสกัดท่าน. เรียกว่าตัวท่านเป็นดาวรุ่ง. ไร่ชัย.
- ด. อาจจะเป็นข้อหนึ่ง. เป็นข้อหนึ่งที่อาจจะทำตรงนี้ขึ้นมาให้ผมเนี่ย, สกัดในเรื่องของการสกัดดาวรุ่งทางการเมือง. ประการต่อมาเนี่ย, ที่
- ณ. ถ้าเป็น, ถ้าเป็นความพยายามที่จะสกัดความเป็นดาวรุ่งของท่านจริง ๆ เนี่ย, ท่านในใจนี้พอจะรู้มัยว่าควรจะเป็นใครที่อยู่เบื้องหลังแผนนี้.
- ด. (เงิบ)
- ณ. อาจจะพูดไม่ได้, แต่ท่านในใจนี้รู้ไร่ชัยว่าเป็นใคร.
- ด. มีหลายพรรคการเมือง, แต่ถ้าขุบสภาแล้ว, ขุบสภาแล้วคนที่ผมสงสัยอยู่พรรคไหนแล้วผมจะรู้เลย.
- ณ. แต่ตอนนี้ยังไม่รู้.
- ด. พอรู้บ้าง. แต่ว่าตอนนี้ยังไม่รู้ว่าคนที่ผมสงสัยอยู่พรรคไหนกันแน่.
- ณ. แสดงว่าท่านต้องมีความหมายทางการเมืองมากเลยในทั่วเชียงใหม่, ในภาคเหนือถึงต้องให้พรรคการเมืองพรรคนี้, นักการเมืองกลุ่มนี้ต้องสกัดท่าน.
- ด. แน่นนอน ! ประเด็นนี้แน่นนอน.
- ณ. ถ้าไม่ใช่เป็นแผนสกัดดาวรุ่ง, มีเหตุผลอื่นมั๊ยครับที่ท่านถูกดึงเข้าไปเกี่ยวข้องกับ.
- ด. ผมว่า ไม่มีเหตุผลอื่น ... ใครที่จะเข้ามาขณะนี้เลย. มีหนทางเดียวคือเรื่องทางการเมือง. ฉะนั้นงานการเมืองในขณะนี้มันก็หลายประเด็นนะละ. ซึ่งความคิดเห็นผมเนี่ยว่ากำลังจะมีการ ไม่ไว้วางใจรัฐบาลซึ่งอาจจะทำผม, ไล่จับผมไปแล้ว. ออกมานี้อาจจะหาว่ารัฐบาลทำผม. แต่ผมคิดว่ารัฐบาลไม่ทำผมหรอก. หรือว่าฝ่ายค้านทำผม. ผมก็ไม่คิดอีกเหมือนกัน.
- ณ. ก็รู้จักกันไร่ชัยมั๊ยครับ. กับทั้งเสธ. หนันกับพล. อ. ชาวลิต.
- ด. ก็รู้จักกันดี. พล. อ. ชาวลิตเป็นอดีตผู้บังคับบัญชา. พล. ด. สามันรู้จักตั้งแต่ท่านเป็นพันโทสมัยตั้งแต่ท่านอยู่กับพล. อ. ??? นะละ. กับท่านนายทหารเองนี่, ผมรู้จักท่านดี. ก่อนที่จะมีเลือกตั้งท้องถิ่นนะละ. ผมสนิทกับท่านอยู่ถึงครึ่งชั่วโมงใน

งานแต่งงานของคุณชายท่านพล.อ.สุพจน์. ท่านบอกว่าถ้ามีอะไรน้องบอกได้นะ,ที่จะขึ้นไปช่วยปราศรัยยังได้เลย.แต่ผลออกมาวันนั้นเราชนะ ๒๔ คนแล้ว.ผมยังกราบขอบคุณท่านเลย.

- ถ. แล้วกับพันตรีหิมาลัย ผิพรรณนะครับ,ซึ่งเป็นนายทหารสังกัดหน่วยทหารพัฒนาของกองบัญชาการทหารสูงสุด. ความสัมพันธ์จริง ๆ แล้วเป็นยังไง . เพราะว่ามีความพยายามของตำรวจที่จะโยงพันตรีหิมาลัยมาที่ตัวท่าน.
- ค. คือพันตรีหิมาลัยนี่อ , แต่ก่อนนี่อยู่ที่ ๑๑ รอ.อยู่กองทัพอากาศที่หนึ่ง,แล้วก็ขอย้ายมาอยู่งานพัฒนาหลังจากที่ผมย้ายออกมาแล้ว.พันตรีหิมาลัยเป็นน้องที่นำรักคนหนึ่ง.และผมก็รู้จักเค้า.ผมก็,เอ๊ะ ว่าคนนี่คนดี.แล้วก็มีเพื่อนฝูงเยอะ,มีนักธุรกิจหลายคนช่วยส่งเสริมงานพันตรีหิมาลัย.ผมก็เลยคิดหิมาลัยมาร่วมทีมงานของการทำธุรกิจ.ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการทำสื่อสารมวลชน,ซึ่งในขณะนี่ซึ่งเราตั้งหนังสือพิมพ์ไทยล้านนา,แล้วก็มีหนังสือพิมพ์เมืองอิตานนะฮะ.แล้วก็กำลังพยายามที่ว่าเอ้ !เราทำอย่างไรบ้างว่า,เราจะเข้าไปซื้อหุ้นของหนังสือพิมพ์ที่ ๑ หลาย ๆฉบับซึ่งเดี๋ยวนี้ผมก็มีหุ้นหลายฉบับเหมือนกันนะ .เช่นมติชนผมก็มีหุ้นด้วยเพราะอยู่ในตลาดหุ้น.แต่ตอนนี้ยังขายไม่ได้.
- ถ. ท่านคิดว่าพันตรีหิมาลัยมีส่วนเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์วางระเบิดที่บ้านพักของผู้บังคับบัญชาเรือนจำมัธยม .
- ค. ผมมั่นใจว่าสามคนนี่ที่ออกหมายจับนี่,ไม่จริงเลย. ไม่เกี่ยวข้องกับเขา.ที่นี้ก็อยู่ที่หยานตำรวจ.ถ้าเกิดเค้าหาพยานหลักฐานได้ว่าเข้าไปเกี่ยวข้องกับคดีแล้วแต่บุญแต่กรรมแต่เวรที่มีอยู่.หรือว่าสุดแล้วแต่หลักฐาน.ถ้าหลักฐานไม่มีผมว่า,มาทำแบบนี้ก็ไม่ถูกต้อง.แต่ผมมั่นใจว่าเค้าไม่ใช่ผู้ที่ทำการนี้.
- ถ. ครับ.และท่านคิดยังไงกับข้อสงสัยของตำรวจที่ว่า,การวางระเบิดที่ผ่านมาซึ่งรวมถึงที่เกิดขึ้นที่เชียงใหม่ด้วย,มีทหารบางส่วนเข้าไปเกี่ยวข้องกับด้วย.และบางคนก็โยงไปถึงเรื่องการติดงอมสาร.เรื่องเงินเพิ่มสู้รบ.ท่านคิดว่ามีความสัมพันธ์กันมั๊ย . ถ้ามองจากสายตาของนายทหาร.
- ค. ผมว่าวันนี้เนี่ย,มันมีปัญหาอยู่.ผู้ใหญ่วะเกาะกัน,เด็กเดือดร้อน.
- ถ. ผู้ใหญ่ที่ว่าคือนักการเมือง .
- ค. ครับ. นักการเมืองทำให้เด็กเดือดร้อนจริงนี่.
- ถ. แล้วก็ :: เด็กคนนี้ก็กลายเป็นแพะรับบาปทางการเมืองไป .
- ค. สิ่งที่ผู้ใหญ่วะเกาะกันแล้วเด็กเดือดร้อน.ผู้ใหญ่อาจจะทำอะไรขึ้นมา โดยที่คิดว่าผู้ใหญ่พวกนี้,ไม่รู้จะอะไร. แล้วก็ก่อให้เกิดปัญหาที่ว่ามีหมายจับอะไรขึ้นมา.ในขณะนี้มีปัญหาอยู่ข้อหนึ่งคือเรื่องของพรรค..ผมเห็นว่ารัฐบาลทำถูก. ผมมีพรรค.เดือนละพันกว่าบาท.รัฐบาลเค้าไม่ตัดผมหรอก.เพราะฉะนั้นผมรับมาอยู่แล้ว.แต่ว่าอันต่อไปซิครับ.ต่อไปที่รับเนี่ย,เพราะบางคนนั่งอยู่โต๊ะเนี่ย,ได้พรรค.ด้วย.รัฐบาลเค้าก็ต้องคิด.ถูกต้องนะ.
- ถ. ท่านได้พรรค.เดือนละพันเนี่ยคือเงินสู้รบ .
- ค. เงินเพิ่มสู้รบครับ.
- ถ. แต่ท่านไม่ได้รับเลขทุกวันนี้ .
- ค. ผมได้มาก่อน.
- ถ. มาก่อนหน้านี้ .
- ค. จากที่เราไปเสี่ยงชีวิตมา.
- ถ. เป็นการจ่ายย้อนหลังไป .
- ค. จนกว่าเราจะสิ้นชีวิต.เราเสี่ยงตรงนี้มา.ซึ่งก็มาได้โดยตลอด.แต่ว่าการมีมาตลอดขณะนี้.เพราะฉะนั้นรัฐบาลเค้าก็ไม่ตัดตรงนี้หรอก.ความคิดที่ผมเห็น ๆ ออกมานะ,เค้าตัดที่งานใหม่.ต่อไปนี่นะเราควรจะต้องพรรค.ตรงนี้เองคิมั๊ย.ที่รัฐบาลคิดออกมา.โดยที่ว่า,ผู้ที่อยู่บนโต๊ะเนี่ย,คุณไม่ควรจะได้รับการเงินพรรค.นี้หรอก.แต่ถ้าไปรบทัพจับศึกป้องกันประเทศชาติบาดเจ็บมา,หรือว่าไปยื่นต่อสู้กับอริราชศัตรูมาและป้องกันประเทศชาติแบบนั้นได้.รัฐบาลเค้าก็คิดอย่างนี้ละ.ผมว่า,ผมพูดวันนี้กับท่านทหารทุกคนคงจะเข้าใจ.แต่บางคนอาจจะไม่เข้าใจ,คิดว่าจะตัดทิ้งไปเลย.ผมว่าอย่าไปว่ารัฐบาลเลยครับ.รัฐบาลเค้าพยายามที่จะ
- ถ. คือเห็นด้วยกับมาตรการนี้ .

- ด. เห็นด้วยกับมาตรการนี้. แต่ทำให้ผู้อยู่ในกรอบของความถูกต้องที่หมกรามเรียมให้ทราบ, คนที่อยู่ในสนามรบต้องได้เงินพร. แต่คนอยู่นานได้จะต้องไม่ได้พร. และนี่คือสิ่งที่รัฐบาลคิดอยู่ตอนนี้.
- ด. ครับ. ท่านเองก็มีคดีที่ค้างมาจากเมื่อปีที่แล้วเรื่องของในทนายช่า [ที่ท่านถูกกล่าวหาว่าเป็น
ค. ไม่ใช่เมื่อปีที่แล้วละ. เกือบสามปีแล้ว.]
- ด. เกือบสามปีแล้วนะละ. เป็นคดีที่ท่านเป็นจำเลยขอมีส่วนร่วมในการกรรโชกทรัพย์พ่อค้าแม่ค้าที่ในทนายช่า. นี่อีกเหมือนกันแหละครับที่มีคนสงสัยว่าทำไมท่านต้องเข้าไปเกี่ยวข้องกับด้วย. เรื่องในทนายช่าท่านก็ไม่มีแผนตออะไรในในทนายช่าใช่ไหมครับ. (หัวเราะ)
- ค. (หัวเราะ) แผนตอก็ไม่มี, แล้วกับบรรดาในทนายช่าในขณะที่สอบมาสามปีก็ได้สิบสี่ปาก. ผมยังนั่งคุยกับท่านอัยการ แล้วก็กราบเรียนท่านศาลว่า, คือถ้าเป็นอย่างนี้เนี่ย, ผมว่าท่านศาลและอัยการเกษียณแล้วรวมผมด้วยนะละหรือตายแล้วคดียังไม่สิ้นสุด, ซึ่งผมก็ต้องการแรงคดีเพราะต้องการให้ทราบจากสภาพของการเป็นผู้ต้องหา. ผมเชื่อมั่นว่าคนเชียงใหม่เข้าใจผม. ผมเป็นลูกแม่ค้าในตลาด. แม่ผมขายหมู. พ่อผมเป็นตำรวจ. ถึงจุดนี้ผมไม่มีแบคสละ. ผมไม่มีใครที่จะมาคุ้มครองผม.
- ด. คำดัง โคนวังแก, ความหมายของท่านใช่ไหมครับ. (หัวเราะ)
- ค. ที่จริงผมไม่อยากจะพูดว่าวังแก.
- ด. (หัวเราะ)
- ค. แต่ว่าวันนี้ผมสู้ชนะ. และผมไม่มีตอด้วยถึงแม้ว่าผมจะไปผ่าตัดหัวใจได้อยู่ประมาณหนึ่งถึงสองเดือน. วันนี้อยู่ระหว่างการพักฟื้นอยู่. แต่ผมก็พยายามจะให้ร่างกายผมแข็งแวง.
- ด. ฟัง ๆ คุณแล้วก็ดูเหมือนท่านก็มี, จะเรียกว่าศัตรูก็ได้มากพอสมควร. ทั้งในเชียงใหม่, ทั้งในระดับชาติ.
- ค. ถูกต้อง.
- ด. คนเหล่านี้เป็นใคร.
- ค. ก็คือผู้ที่ไม่คำนึงถึงผลประโยชน์ของชาติ. ผู้ที่ทำการรับรั้งชาติและผู้ที่ยังประโยชน์ส่วนตนมากกว่าส่วนรวมครับ.
- ด. ท่านสู้ชมครับ. เราจะพักกันสักครู่ครับ, ก่อนที่กลับมากูกับพล. ต. อินทรีครับ.
- (พักโฆษณา)
- ด. เมื่อสักครู่ท่านพูดถึงธุรกิจที่ท่านทำนะครับ. เป็นธุรกิจส่วนตัวที่ถูกต้องตามกฎหมายมากมาย. ที่ทำงานของท่านก็ถูกตำรวจไปค้นเมื่อต้นสัปดาห์นี้. จริง ๆ แล้วทุกวันนี้ท่านยังมีหน้าที่ของทหารอยู่บ้างหรือเปล่า.
- ค. มีครับ.
- ด. ทำอะไรบ้างครับ.
- ค. ช่วยราชการอยู่ที่สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม. ก็เป็นงานที่เป็นความลับ, พูดไม่ได้. สิ่งที่ท่านให้ประเทศชาติอยู่ขณะนี้.
- ด. หมายความว่ามิจานทางทหารทำอยู่. เพราะว่าภาพที่ออกมาเหมือนหนึ่งว่าท่านไม่มีหน้าที่ทางทหารแล้ว. หน้าที่หลักคือทำทางธุรกิจอย่างเฉิว. ไม่ใช่อย่างนั้น.
- ค. มีหน้าที่ทหารอยู่.
- ด. แล้วแบ่งเวลายังไง, ระหว่างงานหน้าที่ทหารกับหน้าที่ในการบริหารธุรกิจ.
- ค. นี่คือนี่สิ่งสำคัญของนักธุรกิจและผู้บริหารที่เป็นนะละ. เราเดินมาแต่เช้าก็มาออกกำลังกาย, พอดอนตายมาทำงานเกี่ยวกับการทหาร. คิดต้องงานอะไรเรียบร้อยหมดแล้วประมาณซักป้าสามป้าสี่โมงเราก็มาธุรกิจเราที่มีอยู่ว่าเป็นยังงีบ้าง. สิ่งการสั่งงานไปพอพุงนี้เรามาตรวจสอบ. นี่คือนานประจำทุกวันที่เราทำในขณะที่. แล้วก็มีงานที่เราทำไม่ว่าจะเป็นเรื่องโรงไม้, ไม่ว่าจะเป็นเรื่องโรงพิมพ์, ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของอสังหาริมทรัพย์, ซึ่งขณะนี้เราก็กำลังติดต่อญี่ปุ่น. ก็ทุกอย่างมันก็ยังดำเนินได้.
- ด. ครับ. ยังเป็นทหารที่เป็นทหารอาชีพอยู่. ไม่ใช่เป็นนายทหารนักธุรกิจ. ใช่ไหมครับ.

- ก. งานขณะนั้นอะนะ,คือผมมีภรรยาสองคน.อยู่ด้วยกันสองคนไม่ใช่มีเมียสองคนนะ.มีภรรยาอยู่ด้วยกันสองคน,ก็ไม่มีบุตรและธิดา.ภรรยาผมเคยเป็นนายกเทศมนตรีคนแรกของเทศบาลเชียงใหม่และขณะนี้ก็เป็นฝ่ายค้าน.ท่านก็เลยมีเวลามากขึ้น.ผมก็เลยเริ่มทอมีเวลามากขึ้น.ผมก็ไม่สบาย,เสื่ก็เริ่มเข้ามาดูแลงานนี้แทนผม.ผมก็ให้สมองแก่เค้าในการที่จะช่วยกัน.เราจะระดมสมองกันว่า,เราจะมาแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของเราในชุด IMFนี้อย่างไรในขณะนี้.ซึ่งถูกน้องเรามีอยู่เป็นพันคนที่เราดูแลธุรกิจต่างๆ.เหล่านี้อยู่.เพราะฉะนั้นเราก็ต้องระดมความคิดออกมา,ซึ่งในขณะนี้ผมมีเพื่อนอยู่มากทั้งในประเทศและนอกประเทศ,แล้วก็ตามเงินงานหลาย ๆ อย่างที่จะต้องการให้เงินเข้าประเทศไทยให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้.
- ข. ครับ. ถ้า,ถ้า ท่านทำหน้าที่เป็นทหารอย่างเดียวอาจจะเป็นธุรกิจดับที่สุดไม่ได้,แต่ว่าทำหน้าที่ทหารอย่างเดียวยังไง ๆ,แล้วไม่ทำธุรกิจเลย,ภาพของการเป็นคนมีอิทธิพลเนี่ยคงจะไม่มี.ตรงนี้ยอมรับชมัยครับ .
- ค. ภาพตรงนี้อาจจะไม่มี.
- ง. ไม่มีธุรกิจเลย. ไม่มีผลประโยชน์ทางธุรกิจที่ถูกตั้งคำถามกฎหมายเลยก็จะไม่มีภาพนั้น.
- จ. แต่มันคงเป็นไปไม่ได้ในแง่ของความเป็นจริง.เรามีถูกน้องพันคน,แล้วเราจะเอาถูกน้องไปทิ้งไว้ไหน.เพราะฉะนั้นต้องดูแล.เค้าต้องเลี้ยงลูกเลี้ยงเมียเค้า.เราต้องดูแลเค้าให้เค้ามีเงินมีทองเพื่อที่จะพอใช้,แล้วก็บรรเทาทุกข์บ้านผู้ใหญ่มาก ๆ คนซึ่งพึ่งทางเรา.บางคนไปซื้อรถดักคิน.ไม่มีงานทำวันนี้จะถูกบริษัทยึด.ใช้เราก็ต้องไปหางาน.ฮ่าว ! มีงานที่ไหนบ้าง.ขณะนี้อย่างในพม่าขณะนี้กำลังเริ่มตัดถนน.เราก็พยายามที่จะเข้าไปประสานงานกับทางพม่าว่า,เข้าทางโคบ้าง,ทางไหนบ้าง.หางานให้เค้าขณะนี้.
- ฉ. ครับท่านจะมีทางรู้มั๊ยครับว่า,ถูกน้องของท่านบางคนอาจจะเอาชื่อของท่านไปอ้าง,ไปทำสิ่งที่ผิดกฎหมาย,ไปเกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ที่มันไม่ถูกต้องตามกฎหมาย.ท่านจะรู้มั๊ย . มีทางรู้มั๊ย .
- ช. วันนี้มีผมได้เรียนให้ท่านเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ทราบว่ามีใครอ้างชื่อผม,จับได้เลย,จับได้เลย.เพราะว่าเราไม่สามารถจะไปควบคุมว่า,เฮ้ย ! อย่าเอาชื่อเราไปนะ. ไม่ได้. ใช้สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่เราควบคุมไม่ได้เพราะต่างคนต่างจิตต่างใจที่มีเข้ามาอยู่กับเรา.คนนะจะมีไอ้กันตาคันอะนะ.มีความ,แหม ! อยากใหญ่.ถูกน้องของเสธ,อ้างชื่อซะหน่อย.ผมบอกว่าคุณมาอ้างชื่อเมื่อไหร่แล้วคุณมาติดคอหอย,หรือไม่ก็หาท่านเลยก็ได้.มีคนมาหาอ้างชื่อเสธ.ยอดแล้ว,เราจะได้บอกให้ตำรวจไปดำเนินการจัดการเสธ.ตรงนี้จะช่วยให้ประชาชนในประเทศได้เข้าใจว่า,ผมนี้ไม่ใช่มาเหยียะ.ผมนี่คือคนคนหนึ่งซึ่งเป็นนักพัฒนา.ผมคิดริเริ่ม โครงการแผ่นดินธรรมแผ่นดินทองนะ.ร่วมกับพล.อ.ประยุทธ์ รอดโพธิ์ทองซึ่งเสียชีวิตไปแล้ว.
- ซ. ท่านคิดว่าท่านจะช่วยตำรวจในการสอบสวนคดีวางระเบิดที่เชียงใหม่ได้อย่างไรบ้าง.ท่านจะช่วยมั๊ย .
- ด. เมื่อกี้,ก่อนหน้าที่จะมาออกรายการนี้ผมก็ได้ประชุมหลายฝ่าย.บอกให้ช่วยหน่อยเหอะ.หาว่าใครมันคือตัวจริงในขณะนี้.ตัวปลอมจะได้สลายใจซะที.ผมก็พยายามหานะอะ.ออกมาค้นหาต่างๆอย่างเต็มที่.
- ด. แล้วคิดว่ามีโอกาที่จะสาว ไปถึงตัวที่อยู่เบื้องหลังนี้มั๊ย .
- ด. ตรงนี้ตำรวจจะต้องตั้งศูนย์ระหว่างตำรวจ,ทหาร,แล้วก็ฝ่ายข่าวกรองแห่งชาติให้แน่ชัดนะอะ.แล้วก็รวบรวมข่าว.ผมเคยมีคลิกคิดหนึ่งผมไปค้นหาในหน้รู้มั๊ยอะ, ไปในคุก.คนในคุกรู้ว่าข้างนอกใครทำ.ผมเคยเข้าไปถามคนในคุกว่า,เฮ้ย ! เป็นอย่างไร,ใครทำ. และไอ้คนที่ระเบิดในประเทศไทยไม่มีก็คนทรอกและมันก็จะ โขงโยมาถึงว่า,ใครคือตัวจริงและตัวปลอมแล้วทีนี้.
- ด. เมื่อสักครู่เราพูดกันถึงเรื่องอนาคตทางการเมืองท่าน.ท่านบอกว่ายังไม่ตัดสินใจว่าจะลงพรรคการเมืองไหน.แต่ว่า,หนังสือพิมพ์ข่าวสดไปถ่ายภาพโปสเตอร์นี้มานะครับ.ดูคล้าย ๆ กับโปสเตอร์หาเสียงเลขที่ท่านเขียนว่า,พรรคประชาธิปไตยและพล.ต.อินทรีศรีนครินทร์ ขอคนบางเคยขออวยพรให้พ่อแม่พี่น้องอำเภอพร้าวมีความสุขตลอดปี ๒๕๔๒.ถ้าเป็นชาวบ้านธรรมดาเห็นป้ายป้ายนี้ก็คงจะทักทักกันที่ว่าพล.ต.อินทรีศรีนครินทร์อยู่ในพรรคประชาธิปไตยแล้ว.

- ค. เป็นเรื่องของกรรมการสาขาพรรคประชาธิปัตย์ที่เค้าทำตัวเอง. ซึ่งผมก็ไม่ทราบว่เค้าทำขึ้นมาเมื่อไหร่. เพิ่งมานทีนเหมือนกันว่าเป็นจุดนี้. ผมก็ถามว่า, ทอมา, เอน่าไม่ป็นไรเศร. ก็ได้ชื่อเสียงไว้ก่อน. ถ้าเมื่อได้ลงมาก็ถือว่าองพรรคประชาธิปัตย์ก็แล้วกัน.
- ก. ไม่ถือว่าเป็นการผูกมัดตัวเองกับพรรคประชาธิปัตย์เทอ . หรือว่าพรรคประชาธิปัตย์พยายามผูกมัดเศร. หรือเปล่า .
- ค. ผมว่าเป็นเรื่องของคุณคณคคอบุคคล ไม่ใช่เรื่ององพรรค. เป็นเรื่ององกรรมการบริหารสาขาที่ทาออกมา.
- ก. แล้วจะทำไง . จะ , จะ , หลังจากเหตุการณ์อย่างงี้ขึ้นมาจะอนปายนี้ที่งี้บ .
- ค. ก็... มันก็องอนณะมั่ง (หัวเราะ)
- ก. (หัวเราะ) แต่ท่านไม่ยอมรับเลยใช่ไหมครับว่า, มีความสัมพันธ์กับพรรคประชาธิปัตย์เป็นพิเศษ.
- ค. ผมมีความสัมพันธ์กับทุกพรรคครับ. ไม่ว่าจะป็นรัฐบาลหรือว่าพรรคฝ่ายค้าน. ทุกคนมีความรักเคารพกัน. ผมรู้จักกับท่านเลขาธิการพรรคทุกพรรค. การจะเข้าพรรคการเมืองจะต้องผ่านเลขาธิการพรรคก่อนใช่ไหมครับ . อย่างทางที่นั่นเนี่ย, ท่านก็เป็นคนที่ในซ์. นำรักกับน้อง ๆ ทุกคน. มาคุณสุวิวัฒน์ ลิปลัดลลก็ป็นคนที่นำรักมาก. หรือว่าที่เนาะนี่ก็หัวใจนักเลง. อะไรเหล่านี้ป็นคั้นอะ.
- ก. มีทางเลือกอะ .
- ค. ครับ. หรือไม่, ท่านปองพลอดิตท่านป็นหน่วยงานลับเคยสอนผม.
- ก. อย่างงั้นทุกพรรคในสาขาท่านก็ตีหมดเลยใช่ไหม . (หัวเราะ)
- ค. ผมก็รู้ว่าพรรคต่าง ๆ ก็ตีทุกพรรค. แต่ว่าพรรคไหนละครับที่ว่ามีตามข้อที่ว่าเมื่อกี้. หนึ่งคอด้านเผด็จการ. สองคอด้านคอร์รัปชัน. และตามพัฒนาชาติให้รุ่งเรืองขึ้นมา. ผมอยู่พรรคนั้น.
- ก. ครับ. ท่านผู้ชมครับ. ป็นป็นความในใจองพล. ค. อินทรรัตน์ ขอบบางเคยนะครับ, หรือที่ชื่อมวลชนเรียกกันว่าเศร. ม่อฮ, หรือเศร. ขอบคนะครับ. ท่านยืนยันนะครับว่า, ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องงุ่นวาย. โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่ององการวางระเบิดที่บ้านพักองผู้บัญชาการเรือนจำจังหวัดเชียงใหม่แม้แต่บัดนี้เคยวะนะครับ. และอ้างว่าพยายามที่จะช่วยตำรวจในการสืบหาผู้ที่อยู่เบื้องหลังในเรื่องนี้ด้วยนะครับ. เวลาสำหรับ ไอทีวิทอล์คคินนี้หมดลงแล้ว. ขอบพระคุณทุกท่านที่ติดตามชมนะครับ. ขอบพระคุณเศร. ด้วยครับ.
- ค. ครับ. สวัสดีครับ.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ครั้งที่ ๘ บทสัมภาษณ์นางสรินทร์ ไชยสาข์พันธ์

วันพุธที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๒

๘. ท่านผู้ชมครับ, ไอทีวิทอล์ควันนี้ยังอยู่ในช่วงของบรรยากาศอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีตามคนของรัฐบาล. เมื่อคืนที่ผ่านมา ??? กับ ร.ศ.อ. เฉลิม อยู่บำรุงหยิบยกเอาเรื่องเกี่ยวกับชาวเยอรมันคนหนึ่งที่เชื่อว่าอูริก วูล์ฟกัง มีการโยกโยว่าจะมีคนใกล้ชิดของ พล.ต.สนั่น ขจรประศาสน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยพยายามที่จะเข้าไปวิ่งเต้นช่วยเหลือ. มีการรับเงินรับทองกันจริงหรือไม่. ประเด็นนั้นเป็นประเด็นร้อนที่สุดเมื่อคืนที่ผ่านมา. วันนี้ก็ยังร้อนอยู่ครับ. วันนี้เป็นโอกาสที่เราจะถามภรรยาของคนที่ตกเป็นผู้ถูกกล่าวหาในกรณีที่ว่านั้นะครับ. คุณสรินทร์ ไชยสาข์พันธ์มานั่งกับผมอยู่ตอนนี้แล้ว. จะมาบอกกับไอทีวิทอล์คครับว่า, ตกลงฝรั่งสองคนเนี่ยเป็นคนๆเดียวกันหรือเปล่า. หรือว่าเป็นคนละคนกัน. แล้วเรื่องมันเป็นมาอย่างไร เธอมีความพยายามที่จะเอาเงินไปวิ่งเต้นให้กับใครจริงหรือเปล่า. เคี้ยวกลับมาครับ

(พักโฆษณา)

๘. คุณสรินทร์ครับ,เมื่อวานติดตามการอภิปรายไม่ไว้วางใจ. ฟังคุณเฉลิมอยู่บำรุงอภิปรายอยู่ใช่ไหมครับ, เรื่องสามีของคุณสรินทร์เอง.
๙. ฟังกะ.
๑๐. ครับ. เป็นยังไงครับ.
๑๑. ก็ :: ไม่ถูกคองกะ.
๑๒. จริงๆ แล้วเป็นยังไง.
๑๓. จริงๆ แล้วคนละคนกันกะ. ไม่ใช่ วูล์ฟกัง กิรเก้นกะ. แต่เป็น วูล์ฟกัง อูริกกะ.
๑๔. ครับ. วูล์ฟกัง อูริก ก็คือคนๆนี้.
๑๕. กะ. เป็นสามีติดมันเองกะ.
๑๖. นี่คือโปรปรระดำตัว.
๑๗. กะ.
๑๘. แล้วก็รู้จักกับเกียรเกินด้วย.
๑๙. กะ. รู้จักกันมาก่อน. ประมาณสามถึงสี่ปีกะ.
๒๐. สองคนนี่รู้จักกัน.
๒๑. ก็รู้จักกะ. แต่ที่ไม่สนิทกะ.
๒๒. แต่ยืนยันว่าเป็นคนละคนกัน.
๒๓. คนละคนแน่นอนกะ.
๒๔. ที่ฝ่ายค้านอภิปรายว่าถาอมือเหมือนกัน. คล้ายๆกัน. เขามาสดดัดดับปลีชนหัวขึ้นหัวลงในแง่ของชื่อเสียง, แล้วก็ถาอเป็นคนคนเดียวกันเนี่ยไม่จริง.
๒๕. ไม่จริงกะ.
๒๖. ข้อกล่าวหาเรื่องมีความพยายามจะไปวิ่งเต้นละ.
๒๗. วิ่งเต้นเรื่องอะไรละกะ.
๒๘. วิ่งเต้นเพื่อช่วยสามี. หรือว่ามีคนอื่นไปช่วย. มีมั๊ยครับ.
๒๙. มีกะ. แต่ที่ไม่มีการไปวิ่งเต้นกับทางลูกน้องท่านสนั่น. ไม่มีกะ. ไม่มีการรับเงินรับทอง. ติดมันไม่ทราบมาก่อน. แต่ว่าวิ่งเต้นให้สามีออก, ติดมันวิ่งเต้นอะ. วิ่งขอร้องความเป็นธรรม. วิ่งเต้นจริงเรื่องนี้.

- ณ. ครั้น,ถ้าอย่างนั้นคงจะย้อนกลับมาว่าเรื่องราวมันเป็นมาอย่างไรดีกว่านะครับ. นี่คือ :: ถ้าจะเรียกว่าเป็นบัญชีคำก็ได้ .
คุณธรินทร์มีอยู่เหมือนกัน.
- ค. มีค่ะ.
- ณ. บัญชีคำที่ว่าระบุเอาไว้ว่านายวุฒ์ฟัก อูริค ก่อนวันที่ ๒๑ มีนาคม ๑๙๔๔ ถือหนังสือเดินทางของเยอรมัน ๔ ฉบับ
เมื่อขณะครับ.
- ค. สองฉบับถูกต้องค่ะ. ไม่ใช่สี่ฉบับ.
- ณ. มีสองฉบับที่ถูกต้อง. อีกสองฉบับไม่ถูกต้อง.
- ค. อีกสองฉบับเค้าเติมไปแล้วค่ะ.
- ณ. เติมไปแล้ว. คือของจริง. แต่ว่าเติมไปแล้ว.
- ค. อ่ะ. เติมไปแล้ว. หมกไปแล้ว.
- ณ. เดินทางเข้าออกราชอาณาจักรรวม ๑๓ ครั้ง. ครั้งสุดท้ายเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๔๐.แล้ว
เดินทางกลับออกไปเมื่อ ๓๐ มิถุนายน ๔๐.จริงมั๊ยครับ.
- ค. ไม่จริงค่ะ.
- ณ. อืม !ไม่จริง.
- ค. ไม่จริงค่ะ.
- ณ. แล้วจริงๆ คือ...
- ค. กลับมาครั้งล่าสุดนี้ ๑๖ เอ่อ เอ่อ
- ณ.
- ค.
- ณ. หลังจากนั้นยังมีการเข้าออกอีกหลายครั้ง.
- ค. ค่ะ. เข้าออกประมาณ ๔ ครั้งค่ะ.
- ณ. ครับ. ในบัญชีคำของตำรวจเนี่ย,หน้าที่ ๑๗ ของ ๓๔ หน้า. ลำดับที่ ๑๗ ระบุว่าวุฒ์ฟัก อูริค เยอรมัน สัญชาติ
เยอรมันมีพฤติกรรมเข้าลักษณะเป็นบุคคลต้องห้าม. ไม่ให้เข้ามาในราชอาณาจักร ในรายละเอียดระบุว่า, สอบสวนพบ
ว่า, บุคคลต่างคำผู้นี้มีพฤติการณ์ค้ายาเสพติด. และยังเป็นสุระจัดหาผู้หญิงเพื่อส่งไปค้าประเวณีที่ประเทศ
สหพันธสาธารณรัฐเยอรมัน. มีภรรยาเป็นคนไทย. ชื่อนางธรินทร์ ไชยสัยณ์. อายุ ๓๑ ปี. นี่คือนายละเอียดของ
บัญชีคำ.
- ค. ค่ะ. ๓๑ ปีนี้คิดค้น เมื่อ ๒ ปีที่แล้วมังคะ.
- ณ. ปัจจุบันอายุ ๓๓ ปี.
- ค. ๓๓ ค่ะ.
- ณ. อืม ! แต่เค้ากล่าวหาวุฒ์ฟัก อูริคว่าค้ายาเสพติดแล้วก็ค้าผู้หญิง. ก็คือส่งผู้หญิงไปค้าที่เยอรมัน.
- ค. ไม่จริงค่ะ.
- ณ. ไม่จริง.
- ค. ไม่จริงค่ะ. คิดค้นออกมา ๘ ปี. ไม่เคยเห็นตามีพฤติกรรมอย่างนี้มาก่อนค่ะ.
- ณ. ครับ. แต่ตอนที่ถูกจับเมื่อ, ถูกจับในข้อหานี้.
- ค. ค่ะ.
- ณ. เป็นยังไงตอนนั้นที่ถูกจับ.
- ค. ก็วันที่ ๑๔ กันยายนค่ะ. ตำรวจมาเชิญตัวไป. แล้วก็ไปที่ สภ.ค.พทอ. แล้วก็ก็มีข่าวมีอะไรในหนังสือพิมพ์. ออกเคเบิ้ล
เยอะมากค่ะ. แล้วก็ศต.จ.ขอ ๘ ก็ส่งคนมารับตัวที่พทอ. แล้วที่นี้ทางขอ ๘ เค้าไม่มีห้องกักกันโซ่ม็ยะ.

- ณ. สด.ง.นี่ก็คือสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง.
- ค. ค่ะ.
- ณ. ไปรับตัวมาจากสถานีดำรงที่พิทยา.
- ค. ค่ะ.
- ณ. รับตัวเข้ามาที่กรุงเทพฯ.
- ค. ยั้งค่ะ.
- ณ. ยั้ง.
- ค. ผากจิ้งคินนิ่งที่พิทยา, แล้ววันที่ ๑๕ ก็ส่งมาที่กรุงเทพฯ.
- ณ. คอนนันั้นคุณรสรินทร์อยู่กับอุริศด้วย.
- ค. อยู่ค่ะ.
- ณ. เค้าแข็งข้อหาอะไร.
- ค. แข็งข้อหาว่าเป็นบุคคลที่ต้องถูกเนรเทศ.
- ณ. อืม! และข้อหาอะไร มีพฤติกรรมการยังไงเค้านอกมัย.
- ค. อ้างว่ามีพฤติการณ์อย่างเจ็ยฮ่ะ. เกี่ยวข้องกับยาเสพติดและค้าผู้หญิง.
- ณ. อืม! แล้วยังจับไป.
- ค. ก็จับไป.
- ณ. ๑๓ หรือ ๑๔ กันยายนที่ผ่านมานี้เอง.
- ค. ค่ะ. ๑๔ เดือนแล้วค่ะ.
- ณ. แต่ว่าเอกสารชุดนี้เมื่อย, ออกมาตั้งแต่ปลายปี ๔๐. ก็คือประมาณเดือนธันวาคม ๔๐.
- ค. ค่ะ.
- ณ. แล้วยังเพิ่งมาถูกจับเมื่อ ๑๕ กันยายน ๔๑ ที่ผ่านมานี้เอง.
- ค. ค่ะ.
- ณ. จากนั้นเกิดอะไรขึ้นต่อ.
- ค. ก็โดนขังที่ ต.ม. ๑ เดือนค่ะ.
- ณ. ต.ม.ที่กรุงเทพฯ.
- ค. ฮ่ะ.
- ณ. แล้วยังเป็นยังไงครับช่วงนั้น.
- ค. ก็ : ก็ : โคนขัง. ก็วันที่ ๑๕ ก็กำลังจะซื้อตั๋วเครื่องบินเดินทางออกไชน่าฮ่ะ. เพราะว่าเป็นบุคคลที่ว่าจะต้องถูกเนรเทศไชน่าฮ่ะ. เค้าก็ไม่อยู่เพราะว่าประเทศไทยไม่ให้เค้าอยู่. เค้าก็ต้องกลับบ้านไชน่าฮ่ะ.
- ณ. ครับ.
- ค. ทางตำรวจอ้างว่าอยู่ไม่ได้ฮ่ะ ก็ต้องกลับบ้าน.
- ณ. คือโทษคอนนันั้นที่จับเมื่อย, ก็คือเอาออกนอกประเทศเท่านั้นเอง.
- ค. เนรเทศอย่างเคียว.
- ณ. ไม่ได้มีข้อหาที่จะจับกุมคุมขังให้อยู่ในเมือง แน่นอน.
- ค. ไชน่าฮ่ะ.
- ณ. เราก็รับรู้ว่ามันตรงนั้นจากตำรวจ.
- ค. ไชน่าฮ่ะ. ก็รับรู้ตรงนั้น. ก็ไปซื้อตั๋วเครื่องบิน. พอซื้อตั๋วเครื่องบินเสร็จกำลังจะดำเนินการส่งออก, ทางหน่วยเศรษฐกิจก็โทรมาอาณัติตัวบอกว่าจะไม่เสียภาษีเกี่ยวกับศุลกากรเรื่องคเคียวเออร์ช.

- ง. ครับ. ก็เลยกลายเป็นว่ามีอีกคดีหนึ่งเกิดขึ้นก่อนหน้านั้น.
 ค. ค่ะ.
 ง. เกิดขึ้นเดือนไหนนะครับ.
 ค. เมษายนหรือพฤษภาคมนี่อะ, ถ้าไม่ได้. เพราะว่ามิมคดีตอนนั้นก็ไม่ได้สนใจอะไร. จำเดือนไม่ได้อะ. แต่ว่าโคนด้วยกันประมาณ ๑๐๐ กว่าถ้าอะที่พิทธา. โคนรวบรวมคดีอะ.
 ง. อ้อ ! จนเป็นช่วงที่ศาลฎีกาเข้าไปตรวจสอบภายใน.
 ค. อะ. ช่วงนั้นนะอะ.
 ง. แต่ถูกอาชญากรเรือเอาไว้.
 ค. แต่ถูกอาชญากรเรืออะ.
 ง. เจ้าตัวเนี่ยก็คือเจ้าของเรือ. ก็คืออูริควิลท์ฟังกังยังไม่ได้ถูกจับ.
 ค. ไม่ได้ถูกจับอะ.
 ง. แต่แจ้งว่าเรือของคุณถูกอาชญากรเอาไว้แล้ว.
 ค. อะ. เรือถูกอาชญากรเอาไว้. ห้ามนำเคลื่อนย้ายไปไหนเด็ดขาด.
 ง. เพื่อตรวจสอบภายใน.
 ค. เพื่อตรวจสอบว่านำเข้าถูกต้องหรือเปล่า. แล้วก็จะต้องไปเสียบภายในซักเท่าไร.
 ง. ครับ. แล้วจากนั้นก็อะไรขึ้นต่อ.
 ค. ก็ยังต่อ.
 ง. ก็ยังต่อ.
 ค. ยังต่อ.
 ง. ชังเรื่อง. เรื่อง. โดยที่ทำไมไม่ได้ฟ้องร้องอะไรเลย.
 ค. มีผู้คดีไม่ใช่เหรอ. เห็นบอกว่าไปที่ศาลกัน. และขอประกันตัวอะไรกัน.
 ค. อันนั้นยังจนหนึ่งเดือนแล้วอะ. ยังจนเดือน. จนคดีมันไม่ได้. เห็นสามมิติดูกอยู่ก็เลยโทรไปบอกตำรวจว่าทำไมไม่ฟ้องเสี่ยที. ถ้าไม่จับคดีมันก็จะให้ข่าวร้องขอความเป็นธรรมนะอะว่าขังทุกเกิน ๔๘ ชม.
 ง. ตอนนั้นเนี่ย. ตอนที่โคนจับมือ. เราก็คิดว่าไม่มีปัญหา. ไม่อยากให้อยู่ก็จะไปเลย.
 ค. ก็จะไปอะ
 ง. [เพราะว่าจะ
 ค. [ชื่อตัวเครื่องบินเลข.
 ค. ชื่อตัวเครื่องบินเลข. เพราะเราไม่มีความคิด. ยังไงก็ขอร้องให้แฟนออกไปก่อน. ทำไมจะต้องติดคุกฟรี ๆ ละอะ. แฟนคดีมันไม่มีความคิด.
 ง. แต่พออาชญากรอยู่อย่างนั้นฟรีเลข ๑ เดือน.
 ค. หนึ่งเดือนอะ.
 ง. อืม ! เขาออกก็ไม่ให้ออก. คดีก็ไม่สืบหน้า.
 ค. คดีก็ไม่สืบหน้าจะออกก็ไม่ออก. จะขอประกันตัวก็ไม่ได้. ขึ้นอุทธรณ์ก็ไม่ได้. อะไรก็ไม่ได้หมด. เข้าข้างอย่างนี้. บอกว่ามาตรา ๑๖. บุคคลที่โดนเนรเทศแล้วห้ามอุทธรณ์. ห้ามประกัน. ห้ามทุกสิ่งทุกอย่างอะ.
 ง. ครับ. คุณพรินทร์ไปพบใครตอนนั้น.
 ค. ตอนนั้นไม่ได้พบใครอะ.
 ง. ไปบอกตำรวจเลขหรือว่าให้ปล่อย.
 ค. อะ. โทรไปบอกอะ.
 ง. ว่ายังไงครับ.

- ค. ก็บอกว่าขอให้ทำขังใจ, ให้ทำเร็วที่สุด, เพราะว่ายังขังใจ ก็เป็นเดือนแล้ว.
- ก. ครับ. ตำรวจว่าขังใจครับ.
- ค. ตำรวจก็ส่งคนมาถือคิ้วเลขค่ะ.
- ก. ครับ. ตำรวจเสริมธุรกิจ.
- ค. ส่งตำรวจครมมารับตัว ไปขึ้นศาลที่ก.ท.ได้ค่ะ.
- ก. ครับ, เป็นขังใจครับ, ตอนที่ขึ้นศาล. ศาลให้ประกันตัวอะไรมีชื่อนั้น.
- ค. ไม่ฮะ. ศาลไม่ให้. เออ :: จะยื่นประกันค่ะ. จะยื่นประกันตัวตำรวจก็วิ่งไปบอกว่า, ประกันไม่ได้.
- ก. คัดค้านการประกันตัว.
- ค. คัดค้านการประกันตัว. บอกว่า, เป็นบุคคลต้องห้ามประกันไม่ได้. กลัวหลบหนี.
- ก. ครับ. ศาลเห็นความนั้น.
- ค. ศาลเห็นความนั้น. ก็ไม่ให้ประกันตัวค่ะ.
- ก. แล้วยังใจต่อ. ก็คือเค้าส่งกลับมาควบคุมต่อที่ ต.ม.หรือเปล่า.
- ค. ใช่ฮะ. ก็ฝากขังที่เรือนจำพิเศษ ก.ท. ที่ฝากค่ะ. ฝากละ ๑๒ วัน. จน ๔ ครั้ง.
- ก. อืม! ๔๘ วัน.
- ค. ที่หลัก.
- ก. ค่ะ. ก็ที่หลัก. ฝากขังอย่างจั้น โดยที่ :: ก็ฝากขังอย่างจั้นตลอดแล้วถึงฟ้อง.
- ค. เรือยอร์ชมันเป็นคดีอะไร, ขังใจ, ฟ้องขังใจ, ฟ้องคดีนำเรือเข้ามาโดยไม่ได้รับอนุญาต, หรือว่าเป็นเรือหนีภาษีหรือ ว่าคดีอะไรขังใจ, เรือยอร์ช.
- ก. เรือยอร์ชนี้เหมือนว่าเราไม่ได้หนีภาษี. ถ้าเราไม่ได้หนีภาษีเราก็ไม่ได้แจ้ง. ถูกต้องใช่มีฮะ. เราไม่ได้แจ้งกรมเจ้าท่า เราไม่ได้แจ้งแหลมฉบัง. แต่แจ้งแหลมฉบังถูกต้องค่ะ. แต่เราไม่ทราบว่าจะต้องไปจ่ายภาษีกับใคร. ทางเข้าหน้า ที่แหลมฉบังก็ไม่ได้ให้ความกระจ่างแจ้งกับเรา ว่าจะต้องจอดเรือได้ ๖ เดือน, แล้วคุณจะต้องไปเสียภาษีเดือนละเท่า ไหร่. เสียค่าปรับหรือว่า : ต่อเดือนเดือนละเท่าไร. ไม่มีใครให้ความกระจ่าง. และคิดเงินกับสามีก็ไม่ทราบเรื่องมาก่อน. ความจริงเค้าต้องแจ้งมาใช่มีฮะ. แต่ไม่แจ้งมา.
- ก. ก็เลขถูกฟ้องในคดีนั้นเลข.
- ค. ค่ะ. ถูกฟ้องเป็นข้อหาที่รุนแรงมาก
- ก. คือข้อหา ...
- ค. ข้อหาว่ามีวิทสุสื่อสาร.
- ก. มีอยู่ในเรือ.
- ค. มีอยู่ในเรือ.
- ก. มีวิทสุสื่อสาร. มีอะไรอีกครับ.
- ค. มีคนมาคมพวกจมนควาเทียม, พวกอะไรเจ็ฮะ.
- ก. อุปกรณ์ติดต่อสื่อสาร.
- ค. ที่มันเหมือนการอะไรละ :: มันเหมือน
- ก. เราได้ข้อกล่าวหาที่เป็นเอกสารแล้ว.
- ค. มีเอกสารฮะ. เรามีเอกสาร.
- ก. เขียนเอาไว้เลย.
- ค. เขียนเอาไว้ฮะ. มันแล :: ข้อหาด้าอ่านแล้ว, มันแลเหมือนว่าเป็นความคิดร้ายแรงมาก. เหมือนทำให้ประเทศชาติล่ม จมอะไรเจ็ฮะ.

- ก. ในเรือมีมี.
- ค. ไม่มีค่ะ. ไม่มีอะไรเลย.
- ก. วิทยุสื่อสารมีมีครับ.
- ค. มีวอล์กทอล์กทอล์กทั้งรวมคา.
- ก. ซึ่งต้องมี.
- ค. ซึ่งต้องมี. แต่ก็หาย. โคนขโมยค่ะ.
- ก. อืม ! แสดงว่าตำรวจเค้าต้องไปค้นที่เรือแล้ว.
- ค. ไม่ทราบมาก่อน. ตำรวจเค้าไปอาทิตย์. คอนนั้นคิดค้นไม่ทราบ.
- ก. ตอนนี้เรื่อนี้, อยู่ในอาทิตย์ของตำรวจเรือรื้อแล้ว.
- ค. ฮะ. ตำรวจต้อง :: ตำรวจต้องขึ้นไปมา. แต่ตำรวจก็ไม่ได้หลักฐานอะไร. แล้วเค้าอ้างว่ามีสารเคมี. ขนสารเคมีมา. ขนของหนีภาษีมา. ตำรวจก็ไม่ได้ของหนีภาษีไปซักชิ้นเดียว.
- ก. รู้ได้ยังไง. เค้าอาจจะไปค้นเรือแล้วเค้าไปเจอในนั้นก็ได้.
- ค. แล้วก็ไม่เห็นมีหลักฐานอะไรมาขึ้นชั้นนี้ค่ะ.
- ก. ครับ. แต่ในบันทึกของเค้าบอกว่ามีของเหล่านี้ในเรือ.
- ค. ค่ะ.
- ก. แล้วก็เลขห้องเป็นคคืออย่างที่บอกไปแล้ว.
- ค. ค่ะ. แต่ก็ไม่ได้มีหลักฐานอะไรมาขึ้นชั้นให้เราว่า : ว่าเรามีของหนีภาษีอะไร. แต่เป็นเหมือนพิมพ์หนังสือขึ้นมา
ลอลๆ.
- ก. เวลาอาทิตย์เนี่ย, เค้าไม่ได้ไปตรวจเรือกับเราหรอก. สามีกุณรสรินทร์ไม่ได้ไปด้วยหรอก.
- ค. คอนนั้นสามียู่ต่างประเทศค่ะ.
- ก. อ้อ ! คอนที่ถูกอาทิตย์เรือเค้าก็ต้องคิดต่อกุณรสรินทร์แทน
- ค. เอ่อ :: เลขาค่ะ. คิดค้นไม่ได้ไป. คิดค้นมีฐานะค่ะ. ก็เลขเลขไปแทน.
- ก. ครับ. เค้าอาทิตย์แล้วทีนี้เค้าเอาเรือไปเลขหรือเค้าอยู่ตรงที่เดิมมันแหละ. แล้วเค้าอาทิตย์ไว้.
- ค. อยู่ตรงที่เดิมแล้วก็อาทิตย์ไว้ฮะ.
- ก. ควบคุมไว้ว่า , คุณจะเอาไปไหนมาไหนไม่ได้.
- ค. ไม่ได้ค่ะ. อยู่ที่เดิมไม่ได้เอาไปไหนเลยค่ะ.
- ก. จากนั้นไปค้นอะไรเมื่อเราไม่รู้.
- ค. ค่ะ. เค้าค้น. คนเรือเค้าเฝ้าบอกว่าไม่มีอะไร.
- ก. คนเรือบอก. คนที่เฝ้าเรือบอก.
- ค. ค่ะ. ไม่มีอะไร. ไม่มีหลักฐานอะไร ตำรวจเอาอะไรไป. เพราะเราไม่มีอะไรนี่ฮะ.
- ก. จากนั้นมาถึงช่วงฝากขังสี่หลัก ๔๘ วัน , บวกกับอีก ๑ เดือน ก็เป็น ๒ เดือนครึ่ง. จากนั้นเกิดอะไรขึ้นต่อ.
- ค. ก็ขอประกันตัวอีก. ینگขอประกันตัวประมาณ ๓-๔ ครั้ง. จนครั้งล่าสุดได้การประกันตัว , แล้วก็ โคนจับต่อ.
- ก. คือศาลให้ประกันตัว.
- ค. ศาลให้ประกันตัวค่ะ.
- ก. แล้วยังไง.
- ค. วันที่ ๑๘ ธันวาคมที่ผ่านมาปลายปีคิดค้นก็จะไปรับสามิ, คิดค้นก็ตกใจว่าสามิ โคนอาทิตย์อีก.
- ก. คือจะไปรับตัวที่ศาลเลข.
- ค. จะไปรับตัวที่เอ่อ: เรือนจำพิเศษ ก.ท.

- ฉ. คือศาลให้ประกันตัวแล้ว, ถือคำสั่งศาลไป.
- ค. ไมไ่คดีไปค่ะ. ไปรอ. ไปรอเสร็จ, ทางเจ้าหน้าที่บอกว่า, รับไม่ไ่ค้. ตามีคุณโคนอายุคดีตัว.
- ฉ. ซื่อหาอะไรที่นี่.
- ค. เค้าบอกว่า ต.ค.ม.แจ้งไป.
- ฉ. ต.ค.ม. คือ ตำรวจนครหลวงเข้าเมือง.
- ค. ฮ่ะ.
- ฉ. คือแจ้ง...
- ค. แจ้งอายุคดีตัว.
- ฉ. แล้วก็นำตัวกลับไปสอบสวนพลูซี่ ได้อย่างนั้น.
- ค. โฮฮ่ะ. คดีนั้นก็ :: ทางสน. ประชาชนมารับตัวก่อนฮ่ะ. เพราะว่าเป็นเขตท้องที่. ก็ไปขังที่ประชาชน ๑ คืน. แล้วก็ในวันเสาร์ก็ไปที่ศาล. แล้วทางศาลก็ส่งที่ ตค.ม. ตั้งแต่วันที่ ๑๘ ธันวาคม.
- ฉ. คือสรุปแล้วตอนนี้ก็ยังคงอยู่ที่สำนักงานตำรวจนครหลวงเข้าเมือง.
- ค. ค่ะ. ก็เอามายังไว้ที่เดิม. โดยที่ว่าขอประกันตัว, ขออะไรได้.
- ฉ. ครับ. ก็ฟังดูแล้วคล้ายๆ กับว่าคดีนั้นมันยังไม่จบ
- ค. ในขณะที่ เรื่องเรือจบแล้ว เพราะขอประกันตัวแล้ว.
- ฉ. ขอประกันตัวแต่คดีอาจจะยังไม่จบ. พอดีนี่ก็ออกมัยครับ. ใช้เป็นอย่างนั้นใช้มั๊ยครับ.
- ค. ฮ่ะ. มันเหมือนมันยังไม่จบ เหมือนว่า เราต้อง ำ
- ฉ. แต่ประกันตัวออกมา นี้, ำ, ำ
- ค. แค่จริงๆ แล้วถ้าประกันตัวออกมา
- แล้วเราก็สามารถออกมาเดินได้ใช้มั๊ยฮ่ะ. แต่ว่าห้ามหนี. เพราะว่าหนีเราก็ต้องเสียประกันใช้มั๊ยฮ่ะ. แต่สามมีไม่หนีอยู่แล้วฮ่ะ. วงเงินขอชดเชยคนนั้น
- ฉ. ประกันตัวเท่าไรครับ.
- ค. เออ :: ๑๐ ล้านค่ะ.
- ฉ. อืม ! วงเงินประกันตัว ๑๐ ล้าน.
- ค. ค่ะ.
- ฉ. แต่ว่าถ้าฟัง ,ผมดูจากเหตุผลของคนทั่วไป. ถ้าฟังก็คือว่า, ตามีของคุณรตริทธิ์เนี่ยเป็นบุคคลต้องห้าม. เพราะฉะนั้นต้องรอการตั้งออกนอกประเทศ. ตำรวจเค้าอาจจะคิดว่าไปจับตัวเอามาขังเอาไว้. จะไม่ปล่อยออกมา. เราสู้ดีกว่าไม่เป็นกรรม, ได้อย่างนั้น.
- ค. ไม่เป็นกรรมฮ่ะ. คดีนั้นก็เลยไปร้องศาล.
- ฉ. อืม ! แล้วเป็นยังไงต่อ.
- ค. ก็ :: ศาลก็ไม่ยอมฮ่ะ. อ้างว่าทาง ตค.ม.มีสิทธิควบคุมตัวตามมาตรา ๕๔. คดีนั้นก็อ้างตามมาตรา ๒๔๐. เค้าก็บอกไม่ไ่. เค้าอ้างมาตรา ๕๔.
- ฉ. ครับ, ครับ, เาจะพอจะเห็นภาพชัดเจน. จนถึงวันนี้ตามีคุณรตริทธิ์ก็ยังคงอยู่ที่...
- ค. ตค.ม.ค่ะ.
- ฉ. ยังออกมาไม่ได้.
- ค. ยังออกมาไม่ได้ฮ่ะ.
- ฉ. คดียังไม่จบ.
- ค. คดีก็ยังไม่จบ. สืบพยานโจทก์ปากแมกรวันที่ ๑๑ ก.พ.

- ก. เห็นภาพชัดเจนแล้ว. คราวนี้มีมันมาถึงจุดสำคัญ. คุณรศรินทร์ไปร้องเรียนอะไรบ้าง. ทำไมถึงไปร้องเรียนถึงขั้นมีหนังสือจากประธานที่ปรึกษา รมค.มหาดไทย ที่ชื่อว่าคุณถวิล ไพรสณฑ์. คุณรศรินทร์คงจะทำได้.
- ค. ค่ะ.
- ก. แล้วก็มีบันทึกไปถึงรัฐมนตรีมหาดไทย.
- ค. ค่ะ.
- ก. ว่าได้มีการฟังจากเอกสารที่คุณรศรินทร์ส่งไปให้แล้วเนี่ย. ขอให้รัฐมนตรีมหาดไทยส่งมาให้กรมตำรวจพิจารณาคดีด้วย.
- ค. ค่ะ.
- ก. แล้วก็ถูกฝ่ายค้านระบุว่านี่เป็นความพยายามที่จะวิ่งเต้นช่วยเหลือ ผู้ต้องหยาเสพติดคนสำคัญ. มันเป็นอย่างไง.
- ค. อันนี้, อันนี้, มันไม่เกี่ยวกับการเมืองนะฮะ. ไม่เกี่ยวข้องกัน. ที่คิดเงินวิ่งเต้นเนี่ย, คิดเงินอยากจะทำเรื่องความเป็นธรรม. เพราะว่าสามมิไม่ได้ค้ายาเสพติดและไม่ได้ค้าผู้หญิงอย่างที่เค้ากล่าวหา. มันคนละคนกันกับที่ทางท่านเฉลิมท่านกล่าวค่ะ. มันไม่เกี่ยวข้องกันกับวุฒิสภาก็เกี่ยวกัน. แต่ว่าที่คิดเงินทำเนี่ย, ก็เพื่อสามมิ, เพื่อประเทศชาติ. เพราะว่าเค้าชากอยู่เมืองไทย, เค้ารักประเทศไทย.
- ก. เค้าเข้าออกบ่อยม๊อ.
- ค. เข้าออกป็นิงประมาณ ๕ ครั้งค่ะ.
- ก. ป็นิงประมาณ ๕ ครั้ง.
- ค. ๕-๖ ครั้งถ้าบ่อยมาก.
- ก. เค้าเข้ามาแล้วกลับไป, เพื่ออะไรยังงัย. เค้ามีอะไรอยู่ที่นี่. มีธุรกิจอะไรอยู่.
- ค. มีธุรกิจมีห้องอาหาร, มีคอนโดมิเนียมฮะ.
- ก. อยู่ที่พัทยา.
- ค. อยู่ที่พัทยา.
- ก. ครับ. ที่โน่นล่ะครับ.
- ค. ที่โน่นก็ทำมูลนิธิค่ะ.
- ก. ทำมูลนิธิ.
- ค. เป็นประธานมูลนิธิคนรักสัตว์. แล้วก็ทำเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์. ขายพวกพลาสติก, พวกอะไรเงี้ยฮะ.
- ก. ครับ. เวลาเค้าเข้า ๆ ออก ๆ เนี่ย, คุณรศรินทร์ไปกับเค้าด้วยรึเปล่าทุกครั้ง.
- ค. แทบทุกครั้ง. ที่จำให้ ๕ ปีหลังนี่ไปด้วยกันแทบทุกครั้งฮะ.
- ก. เวลาไปเยอรมันหรือไปที่ไหนก็ไปด้วยกัน.
- ค. ค่ะ. ไปดูคัง. ทางแอร์พอดดูคัง. ไม่มีอะไร.
- ก. หลังจากมีบัญชีคำแล้วยังไปๆมาๆหรือเปล่า.
- ค. ยังไปๆมาๆฮะ.
- ก. อ้อ! เหมอครับ.
- ค. ยังไปได้ประมาณ ๓-๔ ครั้ง, ถ้าจำไม่ผิด. คังดูในทาสปอร์ตค่ะ.
- ก. แต่ตอนนั้นเราในฐานะของคนไทย ก็ไม่รู้ว่ามันบัญชีคำอยู่.
- ค. ไม่ทราบค่ะ. [ถ้าทราบ
- ก. จนมาถูกจับแล้ว.
- ค. จนมาถูกจับ. สามมิบอกว่า, ถ้าฉันรู้ว่าฉันจะถูกจับฉันนอนอยู่บ้านดีกว่า.
- ก. ไม่มา.

- ค. จะไม่มาดีกว่า, ทำไมมาทำกับฉันขี้จี่, ฉันไม่มีความผิดอะไร.
- ณ. มันประเด็นก็คือว่า มัน โขงกับนายเกษรเกินที่ว่ามี.
- ค. ค่ะ.
- ณ. ถือว่าเป็นเพื่อนกันมัยอย่างจี่.
- ค. ไม่ถือว่าเป็นเพื่อนค่ะ. แต่เป็นคนรู้จักธรรมดา.
- ณ. เราชื่อมัยว่าเค้าค้ายาเสพติด.
- ค. ไม่ทราบมาก่อนค่ะ.
- ณ. ไม่ทราบเหมือนกัน.
- ค. ไม่ทราบค่ะ.
- ณ. สนทนากันขนาดไหน.
- ค. ไม่ได้สนทนากันค่ะ.
- ณ. คบหากันมา, ไปมาหาสู่กันบ่อยมัยครับ.
- ค. เค้าอยู่ในโกดังๆห้องอาหารค่ะ.
- ณ. ที่พิททยา.
- ค. ค่ะ. ที่พิททยาโกดังๆบ้าน. ต้องเห็นหน้ากันธรรมดา.
- ณ. รู้จักกันเท่านั้นเอง.
- ค. ค่ะ. รู้จัก.
- ณ. ทำธุรกิจร่วมกันมัย.
- ค. จะว่าทำธุรกิจร่วมกันก็คงไม่ใช่. เพราะว่าเราเคยจ้างเค้าดูแลบริษัทประมาณครึ่งปี. ให้ดูแลเกี่ยวกับภาษี. แต่ว่าก็ดูแลไม่ได้นานอะ. หนีออกจากประเทศไทยเพราะว่ามีปัญหากับฝรั่งด้วยกัน.
- ณ. ไม่เจอเค้านานหรือยัง.
- ค. ประมาณสามสี่ปีแล้วอะ.
- ณ. สามสี่ปีแล้วไม่ได้เจอกัน.
- ค. ค่ะ.
- ณ. แต่ว่าสามสี่ปีก่อนหน้าก็ยังมีอยู่ที่พิททยา, อยู่ข้างๆ เรา.
- ค. ค่ะ. เค้าก็มาอยู่ได้ประมาณ : รู้จักกันปีกว่าๆ. แล้วก็ไม่ได้เจอกันอีกเลยอะ.
- ณ. เค้ามีลักษณะเป็นมาเพ็ชมัย. เหมือนมาเพ็ชมัย.
- ค. ลักษณะอะ. เหมือนกันอะ. เพราะเค้าจะไปไหน ไปกับลูกน้องผู้ชายที่รูปร่างหน้าตาแบบหน้ากัวอะไรจี่อะ. เค้าจะมีคนคุมไปตลอด.
- ณ. แล้วสามมีคุณอะไรสินทร์อะ.
- ค. ไม่มีค่ะ. ไปกันครอบครัว. คิดฉันจะไปกับสามมี. ไปทะเลก็ไปธรรมดา.
- ณ. ไปทำอะไร, ไปเดิน, ไปไหนกับเค้าบ้างหรือเปล่า. อาจจะเดินไปได้.
- ค. ไป. แต่สามมีก็ไป. ตอนนั้นเคยไปเดินน้ำด้วยกัน. แต่ก็ไม่ได้ไปบ่อย. เค้าเคยไปด้วยเหมือนกัน. รู้จักธรรมดา.
- ณ. แต่ว่าขึ้นชั้นว่าสองคนมีคนละคนกันแน่นอน.
- ค. คนละคนค่ะ.
- ณ. ไม่ใช่เป็นอย่างที่ฝ่ายด้านเข้าใจ.
- ค. ไม่ใช่อะ.

- ฉ. ลายมือจะไปเหมือนกัน, [อะไรยังงี้
- ค. [ลายมืออาจจะคล้าย, แต่คงไม่เหมือนอะ.
- ฉ. ครับ, ตรงนี้จะชัดเจน, เพราะฉะนั้นเราวิ่งเดินม๊อ, ผมย้อนกลับมากตรงประเด็นว่าเราวิ่งเดิน, ไปพบ
- ค. Z ไปพบ
- จริง
- แต่ [ไม่ได้
- ฉ. [คุณฉวิตเนี่ยไปพบเค้าม๊อ,
- ค. ไม่ได้ไปพบอะ, แต่ว่ามีคนไปพบอะ, มีคนยื่นหนังสือไปแทนอะ, วิ่งเดินจริงแต่เรื่องเงินเรื่องทองไม่จริงอะ.
- ฉ. ครับ, อืม! คือ ::
- ค. วิ่งเดินเรื่องความเป็นธรรมอะ.
- ฉ. เท่าที่อ่านจากรายงานที่คุณฉวิตทำถึงรัฐมนตรีมหาดไทย, เค้าบอกว่าจะมีหนังสือรับรองจากกงสุลเยอรมัน, ว่าเป็นพลเมืองชังงี้ ๆ, แล้วก็มีพฤติกรรมชังงี้, ขอไปรดคำนิมการ.
- ค. ใช่อะ.
- ฉ. แสดงว่าเราไปวิ่งเดิน.
- ค. เราวิ่งเรียนที่กระทรวงมหาดไทยด้วยอะ, อยากจะให้สามมือออกมาอย่างขาวสะอาด, เพราะว่าสามมีเป็นนักธุรกิจ, และก็เป็นคนมีหน้าตาที่สำอางประเทศ, ไม่ได้เป็นบุคคลที่เค้ากลัวว่าเค้าขายเสพยาเสพติดหรือค้าผู้หญิง, ก็เป็นคนมีหน้ามีตาทั่วโลก, ไม่ใช่ว่าเป็นมาเฟียอย่างเค้าเข้าใจอะ.
- ฉ. เคยได้เจอกับนักการเมืองม๊อ, เคยม๊อ, คุณรสรินทร์เองเคยได้เจอกับนักการเมืองเองเลยโคตรครมม๊อครับ, อย่างเจอกับคุณฉวิตโดยตรง, หรือเจอกับคุณฉวาร์, หรือใครในกระทรวงมหาดไทยเนี่ย.
- ค. เจอแต่คุณฉวาร์, เจอครั้งเดียวอะ.
- ฉ. คุณฉวาร์ ???
- ค. อะ, ถูกต้องอะ.
- ฉ. ไปเกี่ยวกับชังงี้ครับ.
- ค. เอ่อ :: มีเพื่อนหาไปอะ, เหมือนจะไปร้องขอความเป็นธรรมอะ, ท่านก็บอกว่า, ท่านจะดำเนินการให้, จะให้คุณวิรัช ค้ายของซึ่งเป็นลูกน้องของท่านดูแลให้, ตอนนั้นคุณวิรัช ค้ายของก็รับเรื่องไว้เรียบร้อยแล้ว, แต่เรื่องก็ยังเงิบหาย, คิดันก็เคยโทรไป ๒-๓ ครั้ง, เค้าก็บอกว่าอยู่ในช่วงดำเนินการ.
- ฉ. ครับ, ก็คือ ไม่สืบหน้า.
- ค. ก็ไม่สืบหน้าอะ, คิดันก็ไม่รู้จะทำชังงี้, ไม่รู้จะช่วยเหลือวิธไหนอะ, ก็, ก็, ถ้าสุดท้ายมีหนังสือจากคุณ ???
- ฉ. เป็นเลขานุการรัฐมนตรีมหาดไทย.
- ค. อะ, ก็มีหนังสือออกมาว่าตอนนี้ยังอยู่ในระหว่างการตรวจสอบนะ, มีหนังสือออกมาขังเงี่ยอะ.
- ฉ. คอบกลับมาที่คุณรสรินทร์เอง.
- ค. คอบกลับมา, แต่ไม่ใช่ทางคิดันอะ, ทนายเค้าเอามาให้.
- ฉ. คอบมาแล้ว.
- ค. คอบมาแล้ว, แต่คิดันก็ยังรอ, ี่ เดือนแล้วอะ.
- ฉ. ที่ผ่านมาใช้เงินวิ่งเดินม๊อตามตรงๆ.
- ค. ก็เสียค่าทนายอะ.
- ฉ. มีใครมาขอเงินม๊อ.
- ค. ก็มี, แต่คิดันไม่ให้อะ.

- ก. เค้ามายังขอขงใจครับ.
- ค. ก็เหมือนว่าจะมาช่วยเหลือ. แล้วก็ต้องเสียเงินทำเนื้อค่ะ. แต่คิดเงินกับอกไม่มีให้. ถ้ามีอะไรก็ไปคุยกับสามีของคิดเงินเอง. คิดเงินไม่หอบเงินแล้ว. คิดเงินไม่มีสิทธิ์หอบเงิน. คิดเงินต้องถูกอยู่บ้าน. คิดเงินก็ว่าหยังงี้.
- ก. เป็นเจ้าหน้าที่หรือเปล่า.
- ค. เจ้าหน้าที่อะไรค่ะ.
- ก. เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลหรือเปล่า. จะไปวิ่งเดินให้, แล้วก็มาขอเนื้อ.
- ค. ก็ :: ไรค่ะ. แต่คิดเงินไม่เคยเจอหน้าค่าตา. เพราะโทรศัพท์มา. คิดเงินก็เหมือนกลัวค่ะ. เหมือนกลัวใครโทรออกอะไรเงี้ย คิดเงินก็ไม่กล้าค่ะ.
- ก. ครับ. เค้ายกขอเท่าไร, ที่เค้ายกแล้วเราไม่ให้.
- ค. เป็นล้านนะค่ะ.
- ก. เป็นล้าน. เป็นหลักล้าน.
- ค. ค่ะ. เป็นหลักล้านค่ะ.
- ก. เห็นตัวเลขที่อภิปรายกันในสภาเมื่อวานมี ๒๒ ล้าน.
- ค. เรื่องนั้นไม่จริงค่ะ. ถ้าทรงขนาดนั้นจะไปเอาเงินที่ไหนมาล่ะค่ะ.
- ก. ไม่มีแน่นอน.
- ค. ไม่มีค่ะ.
- ก. ครับ, ครับ. แปลกใจม๊อทำไม่ฝ่าด่านถึงเอาประเด็นเรื่องธุรกิจผูกพันเข้าไปในสภาได้.
- ค. ก็แปลกใจฮะ. แต่บุคคลสองกลุ่ม, เพื่อว่าจะ :: ไม่ทราบว่าทางท่านเฉลิมท่านจะล้มรัฐบาลแล้วทำไมเอาสามีคิดเงินมาเป็นแพะรับบาปอะไร. คิดเงินก็ไม่เข้าใจเหมือนกันค่ะ.
- ก. คล้าย ๆ เมื่อเช้ามีฟังวิทยุเห็นคุณรวริณทร์บอกว่า, เคยไปกินไวน์บ้านคุณเฉลิมด้วย. เป็นยังงี้.
- ค. ก็ไปครั้งเดียว. ท่านอาจจะจำไม่ได้แล้ว. นานแล้วด้วย.
- ก. ครับ. อยู่ดี ๆ. ทำไม, ทำไม, ผมยัง :: หรือว่าใครต่อใครอยู่ดี ๆ จะเข้าไปกินไวน์บ้านคุณเฉลิมมันก็คงจะลำบาก. เข้าไปได้ยังงี้ครับ ตอนนั้น.
- ค. ตอนนั้นมีนักหนังสือพิมพ์คนหนึ่งพาเข้าไปค่ะ. เค้ายกว่าจะพาเข้าไปแนะนำตัว. อาจจะแบบว่าเราเป็นต่างชาติ, เรามาลงทุน. เราก็ต้องรู้จักคนใหญ่คนโตเอาไว้. ก็ไปธรรมดา ๆ.
- ก. ตอนนั้นยังไม่เกิดเรื่อง. หลายปีแล้วให้ม๊อครับ.
- ค. ยังไม่เกิดเรื่องค่ะ. ซักประมาณ ๕ ปีกว่า ๆ.
- ก. แต่ว่าไม่ไปคุยอะไรกันมากมาย.
- ค. ไม่ได้คุย. แต่คุยกันธรรมดาแล้วก็ถากถาบค่ะ.
- ก. คุณเฉลิมคงจะจำไม่ได้หรือไรม๊อฮะ.
- ค. ฮะ. คงจะจำไม่ได้หรือ.
- ก. ครับ. เคยไปพบกับพล.ต.สนั่น ขจรประศาสน์ม๊อครับ.
- ค. ไม่เคยค่ะ.
- ก. ครับ. เป็นยังงี้แล้วหลังจากเกิดเหตุการณ์เมื่อคืนนี้แล้วเนื้อ, เห็นบอกว่าได้คุยกับ พล.ต.สนั่นแล้ว.
- ค. ก็ดีใจค่ะ. และได้คุยกับท่านว่า, เราอยากเจอท่าน. อยากพบท่าน, แต่ว่า :: ก็อยากจะร้องขอความเป็นธรรม. เพราะว่าท่านเป็นคนเข็นนะฮะ. ชาติเข็นค้ท่านเป็นคนเข็นปะหน้ามา.
- ก. อันนี้คือเข็นบัญชีค้.
- ค. เข็นบัญชีค้ปะหน้าค่ะ.

- ณ. ครับ, จะขอความเป็นธรรมกับท่าน.
- ต. ค่ะ.
- ณ. จะขอทำอะไร.
- ท. ก็อยากให้ตรวจสอบว่าวุฒิปักธุรกิจกับวุฒิปักกึ่งเกษียณคนละคนกัน, แล้วสามีดิฉันก็ไม่ได้คำผู้หญิงหรือว่าเกี่ยวข้องกับอาชีพคืออย่างที่ทุกคนเข้าใจ, ทุกคนที่เค้ารบมาก่อน, เพราะว่าสามีดิฉันเฉพาะทำธุรกิจเคื่อก็พอแล้ว, ไม่จำเป็นต้องไปค้าขายอาชีพหรือไปค้าผู้หญิงหรอกค่ะ, ก็ดิฉันก็เป็นช่วงเสริมสวยมา ๑๐ กว่าปี, ๑๐ กว่าปีนี่ดิฉันก็มีเงินเดือนตัวเองเลี้ยงครอบครัวได้โดยที่ไม่ต้องค้าผู้หญิง, แล้วเราขอดิฉันก็ดีด้วย, ดิฉันอยู่พ่อกาก็มีแต่ชาวต่างชาติทั้งนั้น.
- ณ. ไม่มีปัญหาในเรื่องนี้ใช่มั้ย.
- ค. ไม่มีปัญหาและไม่เคยคิดอยู่ในหัวสมองด้วยซ้ำ, และสามีดิฉันก็ไม่เคยคิดอย่างงั้นมาก่อน.
- ณ. เห็นท.ค. ท่านบอกว่าให้มาช่วยพูดให้หน่อยเพราะว่าเคี่ยวท่านและไปด้วย, อย่างนั้นหมายความว่ายังไง.
- ค. ค่ะ, ท่านบอกว่าคุณรศรินทร์ไม่ออกมาแถลงข่าว, วันนี้ไม่ออกมาพูดในวันมีผมก็แยะเหมือนกัน, ท่านก็พูดท่านเองนี่ค่ะ, แต่อันนี้ไม่เกี่ยวกับท่าน, ท่านคงไม่ทราบเรื่องอะไรค่ะ.
- ณ. จากนั้นไปคุณรศรินทร์จะทำยังไงครับ, เอาละ ! ถ้าจะมองในแง่ดีก็คือว่า, มันมีประเด็นขึ้นมา, ทำให้มีโอกาทำให้คุณรศรินทร์, ซึ่งก่อนหน้านี้ก็หลายเดือนแล้ว.
- ค. ก็หลายเดือน, อยากจะออกข่าวแต่ไม่กล้า.
- ณ. มันนะสิครับ, ค่ะ ไปนี่จะทำยังไง.
- ค. ต่อไปนี่ก็ดูเหมือนว่าเราคิดถึงเคื่อกี่ทาง, เราได้ออกทีวี, ได้ออกอะไร, ผู้คนสนใจ, เพราะก่อนนี่ดิฉันเป็นคนหนึ่งที่รักประเทศไทย, แต่กรี๊ดสามี, แต่ยังไงก็สู้ประเทศไทยไม่ได้, ผู้คนไทยเราไม่ได้, ยังไงเคื่อก็เป็นคนต่างชาติ, แต่ดิฉันก็มีความเสียใจ.
- ณ. แล้วจะทำยังไงกับคดี, เรือให้เคื่อกี่ไปเลยได้มั้ย, สมมุติว่าเรือให้เคื่อกี่ไปเลย.
- ค. เรือ, ถ้าเคื่อกี่เลยสามีก็คงเสียใจ, เหมือนว่าเคื่อกี่ต้องเหมือนชักออกทรัพย์สินของคนอันนะฮะ.
- ณ. จริงๆสามีคุณรศรินทร์ไม่ได้ทำอย่างนั้น.
- ค. ไม่ใช่ค่ะ !
- ณ. ถ้าอย่างงั้นทำไมไม่ตัดใจเรื่องเรือแล้วให้ออกไปเลยไม่ต้องอยู่ในเมืองไทย
- ค. ก็ต้องตัดใจค่ะ.
- ณ. แนวโน้มคงจะเป็นอย่างงั้น.
- ค. ฮะ, อาจจะต้องเป็นหยั่งงี้, เพราะดิฉันบอกสามีว่าถ้าทางตำรวจเคื่อกี่อยากได้เรื่อนักก็ยกเรือให้หลวงประมุขชะ, แล้วก็, เราก็กลับบ้านเรา, ถ้าในเมืองเคื่อกี่ไม่ต้องการให้สามีอยู่ประเทศไทยก็เราก็ไปชะ, เคื่อกี่พูดว่าไทยไม่รักเคื่อกี่, ดิฉันก็เถียงแทนว่าประเทศไทยรักเคื่อกี่, แต่ว่ามีบุคคลบางกลุ่มเท่านั้นที่ว่าจะไม่รักเคื่อกี่อะไรฮะฮะ.
- ณ. ครับ, คุณรศรินทร์จะไม่มีทางเชื่อเป็นอันขาดว่าสามีไปเกี่ยวข้องกับอาชีพคือ.
- ค. ไม่เชื่อค่ะ, ๘ ปี ดิฉันคิดว่า :: ๘ ปี เนื่อ, ถ้าเกิดเคื่อกี่คำผู้หญิงหรือว่าเกี่ยวข้องกับอาชีพคือ, ดิฉันต้องระแคะระคายบ้าง.
- ณ. ครับ.
- ค. แล้วสามีนี่ก็นับถือศาสนาพุทธ, แขนวพระเต็มคอ, แล้วเคื่อกี่จะทำอย่างงี้ได้ยังไงละฮะ.
- ณ. ครับ, ครับ, มีอยู่อีกเรื่องหนึ่งซึ่งคุณรศรินทร์บอกกับผมก่อนที่จะเข้ามาก็คือเรื่องของ, มีนักหนังสือพิมพ์คนหนึ่งซึ่งเป็นคนที่หาคุณรศรินทร์ไปที่บ้านคุณเฉลิม, และนักหนังสือพิมพ์คนนี้เห็นบอกว่าเคยมาเอาเงินที่จะรับที่จะไปวิ่งเคื่อกี่ให้มั๊ย.

- ค. ค่ะ. มี. เค้าเอาเงินไปซะ. วังเดินเรื่องเร็ว. แต่เค้าไม่ได้มารับเองค่ะ. ให้ถูกน้องมารับ.
- ง. แต่ว่าตอนคุย, ขอเงินกันมือตัวเอง.
- ค. ค่ะ.
- ง. คุยกันว่ายังไง.
- ค. คุยว่า, ขอเงินไปวิ่งเดินเพื่อจบคดีซะ. เอาเงินไปให้เค้า. เค้าบอกว่าไม่ต้องเสียเงินซักเท่าไร. อาจจะ, เอ้อ :: ของขวัญคนละครนะ. แต่ก็ต้องใส่ของให้ผู้ใหญ่บ้าง. ในทางหน่วยเศรษฐกิจกันนะ. เค้าอ้างอย่างนี้.
- ง. ให้เค้าไปเท่าไร.
- ค. ๔ แสนค่ะ.
- ง. ๔ แสน.
- ค. ๔ แสนบาท.
- ง. มีหลักฐานมัย.
- ค. ไม่มีหลักฐานค่ะ. เป็นเงินสด ๆ. คิดันเอาไปให้เอง.
- ง. ถือเงินสดไปให้.
- ค. ไม่ล่ะ. เค้ามารับที่ออฟฟิศนะ.
- ง. แต่ตัวเค้าไม่ได้มาเอง.
- ค. ตัวเค้าไม่ได้มาเอง. ส่งลูกน้องมาค่ะ. ลูกน้องก็มีลายเซ็นเรียบร้อย.
- ง. แต่ตอนนั้นคุณวุฒ่ากั๊งยังไม่ได้โดนจับ. ตอนนั้น โคนเรื่องกามีช้อนหลังเรือซอร์ชเคยๆ.
- ข. โคนช้อนหลังเรือเรือเคย ๆ. ฎุริคเค้าอยู่ต่างประเทศค่ะ.
- ง. ครัว. ก็คือเราเป็นคนจัดการเองเลย.
- ค. ค่ะ. คิดันคิดว่าจะสำเร็จค่ะ. คิดว่าอาจจะเสียชีวิตสันนิษฐานน้อ. แล้วก็ค่ากระเช้าของขวัญน้อให้ทางผู้ใหญ่. แล้วยกคงเรื่องจะจบค่ะ. เพราะว่าเค้าอ้างมาอย่างนั้น.
- ง. ๔ แสนบาท.
- ค. ค่ะ ๔ แสนบาท.
- ง. รับไปตอนนั้นเดือนไหนครัว, ประมาณ.
- ค. ประมาณเมษาล่ะ.
- ง. ก็หลังจากถูกจับใหม่ ๆ เลย.
- ค. ก่อนค่ะ.
- ง. หมายถึงว่าถูกขาคีติเรือใหม่ ๆ .
- ค. ล่ะ. ใหม่ ๆ เลยล่ะ. ใหม่ ๆ เลยล่ะ.
- ง. คือ :: ไม่กี่วันหลังจากถูกขาคีติเรือ.
- ค. ค่ะ.
- ง. ก็แสดงว่ากับนักหนังสือพิมพ์คนนี่ต้องรู้จักกันมาก่อนอย่างนั้น.
- ค. ก็รู้จักกันมาก่อนล่ะ.
- ง. ครัว. ก็เคยชื่อใจกัน.
- ค. ก็, ก็ :: คิดว่าเชื่อใจล่ะ. เพราะว่าเงิน ๔ แสนมันก็ไม่มากนักแล้วก็ไม่น้อ. ก็คิดว่าเป็นค่าน้ำร้อนน้ำชา. อันนี้เรื่องธรรมดา.
- ง. คิดอย่างนั้นจริงๆเลย.
- ค. คิดอย่างนั้นจริงๆล่ะ.

- ด. แล้วไว้ใจเลย.
- ค. ก็ไว้ใจอะ.
- ด. ให้ออกแล้ว ๔ แสน.
- ค. อะ.
- ด. จากนั้นเคอถามเค้ามีข่าว่าทำไมถึงปิดไม่ได้. แล้วคอนหลังทอสามมีมาโคนจับคดีนี้แทนที่จะถูกเนรเทศออกไปเท่านั้นเอง. ก็คือว่าถ้าไม่มีเรื่องเรื่ออยู่, โทษก็คือว่าเป็นบุคคลต้องห้ามตามก.ม.นี้??? ออกนอกประเทศได้.
- ค. อะ. ถูกต้อง.
- ด. แต่ว่ามาคิดคดีเรื่ออยู่นี้กลับไปถามนักหนังสือพิมพ์คนนั้นมัยว่า, มันไปอยู่ที่ไหน, ยังไง.
- ค. เค้าก็บ่บอกอะ. ถามเหมือนกันว่า, ทำไมถึงเดินไม่ได้. แต่คอนหลังทางตำรวจได้ยื่นข่าว. ทนายคดีเค้าพูดว่า, เค้าไม่ได้ไปวิ่งเดินหรือกะ. เค้าเอาเงินไปแบ่งกัน. เค้าซุกจุกอะ. เค้าเอาเงินไปแบ่งกันเอง.
- ด. บังเอิญนักหนังสือพิมพ์คนนี้, คนเคียวกันโซ่มือครับที่อุรสรินทร์บอว่าเป็นคนเมื่อหลายปีก่อน.
- ค. อะ, ที่ว่าพาไปบ้าน ร.ต.อ. เฉลิม.
- ด. อ้อ! ครับ. ก็น่าจะเป็นคนที่อุรสรินทร์น่าจะรู้จักนะ ชูคงต่างๆ.
- ค. ก็คงรู้จักกันอะ. นักหนังสือพิมพ์เค้าก็รู้จักอะ. เค้าคงรู้จักกันมาก่อน. เค้าเคยไปบ้านกันมาก่อน.
- ด. คิดว่ามันเกี่ยว โง่งกันมัย.
- ค. เกี่ยว โง่งในเรื่องอะไรอะกะ.
- ด. เรื่อง, เรื่องที่กำลังกลายเป็นเรื่อง ในสภาที่เป็นอยู่ทุกวันนี้.
- ค. ไม่เกี่ยวอะ. การเมืองกับอันนี้ฉันว่าไม่เกี่ยวอะ. อันนี้มันเหมือนว่า, เาเราเข้าไปเป็นแพะรับบาปมากกว่า. อันนี้ทางฝ่ายค้านกับฝ่ายรัฐบาล. อันนี้ไม่เกี่ยวกับคดีเลยอะ.
- ด. ครับ, ครับ. สุดท้ายอะครับ, ก็มาพูดกับเราทั้งหมด. เรายึดโอกาสให้พูดกับ ร.ต.อ. เฉลิม อยู่บ้าง. หรือว่า พล.ต.สนั่น ขจรประศาสน์. จะขอความเป็นธรรม, หรือจะอะไรเชิญครับ.

(เปลี่ยนเทป)

หมายเหตุ : ผู้วิจัยบันทึกเสียงการสัมภาษณ์ในช่วงสุดท้ายได้ไม่ครบถ้วน แต่ก็ได้ชมการสัมภาษณ์ทางโทรทัศน์โดยตลอด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ครั้งที่ ๑๑ บทสัมภาษณ์ประชาชนวัยฝ่ายค้านและฝ่ายรัฐบาล

วันพฤหัสบดีที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๔๒

๑. ??? บรรยากาศการเมืองดูเหมือนว่าจะพักรบชั่วคราว.บรรยากาศของการตั้งเครือข่ายช่วงก่อนหน้า,หลังจากที่ฝ่ายค้านออกมาพูดถึงฝ่ายรัฐบาล.และฝ่ายรัฐบาลชุกกลับ.การเมืองค่อนข้างดูเคียดเคี้ยว.การอภิปรายในสภา,ฝ่ายค้านนำข้อมูลที่บอกว่ารัฐมนตรีทำผิดกฎหมาย,ประพฤตินิชอบ,มีการทุจริตพร้อมด้วยเสนอหลักฐาน.ในขณะที่เขว่กันรัฐบาลก็ชี้แจงตอบโต้กลับไปว่า,ฝ่ายค้านก็มีปัญหาเหมือนกัน.มีข้อมูลมีหลักฐานเหมือนกัน.คนที่เป็นคนคิดการเมือง,คอการเมือง,แฟนการเมือง,มีความคาดหวังกันว่า,การเปิดเผยพฤติกรรมอย่างนี้จะเป็นการตรวจสอบที่ดีในระบอบประชาธิปไตย.แต่ว่าหลังการอภิปราย.หลังการลงคะแนนผ่านไป,หลายคนตั้งข้อสังเกตว่าจะเป็นป่าที่หรือเปล่าการเมืองบ้านเรา.เพราะดูเหมือนว่าความตึงเครียดเหล่านั้นค่อนข้างลงไปทันที.ฝ่ายค้านกับฝ่ายรัฐบาลก็จะมีความรู้สึกนั้นหายกับการอภิปรายไม่ไว้วางใจ.วันนี้เราจะตั้งวงคุยเรื่องนี้กับแกนนำของพรรคฝ่ายค้านและทางแกนนำของฝ่ายรัฐบาล.และจะคุยกับนักวิชาการด้วย.คุณชิงชัย มงคลธรรม หัวหน้าพรรคความหวังใหม่.สวัสดิศรัภคุณชิงชัยครับ. อาจารย์เจริญ คันธวงศ์ครับ.กรรมการบริหารของพรรคประชาธิปไตย.เป็นรองประธานวัยฝ่ายรัฐบาลด้วย.สวัสดิศรัภอาจารย์ครับ.

คุณชิงชัยครับ,ผมได้เกริ่นไปเมื่อสักครู่.การเมืองหลังจากนี้ไปจะเป็นยังไง.การเมืองหลังจากการอภิปรายผ่านไป.คนตั้งความหวังไว้ว่าการตรวจสอบข้อมูลฝ่ายค้านนำเสนอแล้วฝ่ายรัฐบาลชี้แจงกลับมา.ประชาชนจะได้อะไรจากการนี้เองคราวนี้บ้าง.

๓. ผมว่าส่วนของประชาชนได้ไปแล้วนะ.คือได้ฟังและมีวินิจฉัยของตัวเองนะ.ถ้าถามว่าดูเหมือนจะหายไปกับสายลมแสงแดด.ผมว่าไม่ใช่.เพราะรัฐธรรมนูญแล้วเพิ่มมาตรการในการตรวจสอบขึ้นมาอีกอย่างมาก.ตรวจสอบได้หลายทางจากประชาชนเอง,จากวุฒิสภาเอง,ผู้แทนราษฎรก็ตรวจสอบกันได้.

๑. ฝ่ายค้านเองก็ดูเหมือนว่า,เอาละ ! หมดยุคที่แล้ว.ทำหน้าที่อภิปรายไม่ไว้วางใจ.เสนอข้อมูลแล้ว.ฝ่ายค้านจะต้องทำยังไงต่อ .

๓. ต่อไปมันก็ต้องดูว่ามันมีข้อมูลอะไรที่มันเข้าข่ายผิดกฎหมายผิดรัฐธรรมนูญ.และรัฐธรรมนูญเค้าให้อำนาจฝ่ายผู้แทนราษฎร.ฝ่ายค้านจะตรวจสอบกันยังไงต่อไป.แต่ที่ผมห่วง,ผมไม่ได้ห่วงเท่านั้น.ผมห่วงหน้าที่ของผู้แทนราษฎรฝ่ายรัฐบาล.ซึ่งอันนี้เป็นข่าวออกมาผมก็ไม่สบายใจว่า,คือต้องรองกันชะก่อนถึงจะโหวดอะไรเจ๊ยะ.คืออย่างนี้ผมว่ามันไม่ได้พูดถึงประโยชน์ของประชาชนแล้ว.ถ้าอย่างงี้มันหมายถึงว่า,ฉันจะโหวดเพื่อฉันจะคืออย่างนั้นฉันถึงจะโหวด.แสดงว่าจุดร่วมของการเป็นรัฐบาลมันล่อแหลม.ไม่จำเป็นการเป็นรัฐบาลก็เพราะว่าฉันต้องการอย่างนั้น.เมื่อเราต้องการอย่างนี้,ฉันจะทำอย่างงี้ให้.ผมว่าอย่างงี้มันไม่ใช่หลักการครับ.

๑. ท่านอาจารย์เจริญ,การลงมติวันนี้ค่อนข้างจะแปลกกว่าทุกครั้ง.อภิปรายสามคน.เสียงออกมาเท่ากันเป๊ะ.อาจจะเป็นครั้งแรกด้วยซ้ำไป.แต่พอไปดูสัก ๆ แล้วทุกครั้งออกมอไม่เหมือนกัน.แต่เหตุผลก็ออกมาเสียงเท่ากัน.

๓. ใช่ครับ.

๑. มีการต่อรองกันมากไหม . ตั้งแต่คืนวันเสาร์.เออจ้ ! เข้าครู่วันอาทิตย์.ดีตามของวันเสาร์.พูดง่าย ๆ ,มาโหวดเอาวันจันทร์.พูดง่าย ๆ.

๓. ถามว่าต่อรองมากไหมเนี่ย, พรรคประชาธิปไตยเราไม่เคยต่อรองอะไรกับใครสักอย่าง.ก็คือว่าพูดตรง ๆ ,ตลอดระยะเวลาพรรคประชาธิปไตยประชุมอยู่ตลอดเวลาว่ามันเป็นอย่างไรบ้าง.อันนี้ไม่ได้มีการต่อรองอะไรทั้งสิ้น.

๑. แต่ว่าการเมือง,การเมืองอย่างที่คุณชิงชัยว่า.พูดจริง ๆ โดยความเป็นธรรม.ถ้าทางนี้เป็นรัฐบาลก็ทว่มากลากไป.ทางนี้เป็นรัฐบาลก็ทว่มากลากไปเสมอ.แต่ว่าถามจริง ๆ. ข้อมูลที่ฝ่ายค้านเปิดเผยมามีคนตะจิตตะขงใจแล้วก็ไม่สบายใจหรือไม่ยกมือใหม่ .

- ค. ผมว่าไม่มีอะไร.แต่ว่ามีบางคนในบางพรรคเค้าก็พูดออกมาอย่างนั้น.ขอยกตัวอย่างหน่อยนะครับ.อย่างพรรคชาติไทย.พูดตรงเลยนะ.อย่างท่านสุรสีห์.ท่านรัฐมนตรี สมศักดิ์ กฤษณมณีนทูลคงสับสนใจการให้ข่าว.ไม่ได้คิดอย่างที่เป็นอย่าง.แต่พูดไปทำไมถึงเป็นอย่าง.อาจมีความสับสนในการให้ข่าว.ซึ่งไม่มีปัญหาอะไร.อันนี้ประการที่หนึ่ง.แล้วก็พอไปถึงพรรคชาติพัฒนา,ก็ศูนย์ จุดทศวรรษเค้าก็พูดอะไรแปลก.ผมก็จริง ๆ โทรไปตามวิบเค๊าว่าทำไมพูดจาย่างนั้น.แล้วเวลาประชุมคอนเฟอเรนซ์.ก่อนที่จะมีการลงคะแนน.เค้าก็บอกว่า,คือมันเป็นไม่ใช่เวลาจะคุย.มันต้องคุยกันอะไรอย่างเงี้ย.แล้วก็พอประชุมพรรคแล้วก็ไม่มีปัญหา.
- ด. ตรงคุณศูนย์เนี่ย,ที่คุณชิงชัยพูดเมื่อเช้าผมก็อยู่ที่สกา.คุณศูนย์มาให้สัมภาษณ์บอกว่า,ในตอนเช้ามันมีข่าวว่ายื่นข้อร้องไปสี่ข้อ.ก็หนึ่งต้องรับผิดชอบเงินห้าพันล้าน.ซึ่งเสนอช่วยอุตสาหกรรมรายย่อยรายกลางเนี่ยนะ.แล้วก็สองเรื่องให้ลดดอกเบี้ยตามสี่ข้อคล้าย ๆ กับมีมาตรการสำรองกัน.
- ค. เออ : อันนั้นอาจจะเป็นผลของแต่ละคน.แต่พูดตรง ๆ เลขนะ.ไม่ใช่เรื่องสำรอง.เป็นเรื่องที่มีแผนว่าจะทำอยู่แล้ว.รู้ว่าจะทำอยู่แล้วที่พูดตรงนี้จะ.อาจจะเป็นการหาเสียง.อาจจะเป็นอย่างนั้นผมไม่ทราบนะ.แต่ว่าพรรคของเราไม่มีสำรอง.จะพูดตรงไปตรงมา.จะร่วมก็ร่วม.ไม่ร่วมก็ไม่ร่วม.
- ด. ครับ.คุณชิงชัย,ดูเหมือนว่าคราวนี้เมื่อมวชน,นักวิชาการ,ไหลต่าง ๆ จะบอกว่าฝ่ายค้านยกระดับในการอภิปรายพอสมควร.แต่ว่าฝ่ายค้านเองประเมินอย่างไรเรื่องการนำเสนอข้อมูล.
- ค. เออ :: เราดูประเด็นทางการเมืองคือประเด็น.การเมืองเราจะพูดว่าอย่างไร.รายละเอียดเราจะนำเสนออย่างไร.นี่คือปัญหา.การนำเสนอต่อสภา.ประเด็นทางการเมืองมันอยู่ที่ความคิดความเชื่อของแต่ละคน.ผมกล่าวหาคุณในทางการเมืองเนี่ย , ผมบอกว่าคุณเป็นทาสรับใช้ IMFเป็นประเด็นทางการเมือง.อันนี้มันรุนแรงกว่าที่จะไปพูดเรื่องตัวเลขหรือรายละเอียดด้วยซ้ำไป.มันอาจจะไม่มีการนำเสนอที่เป็นรูปธรรมครับ.
- ด. แต่คนตอบจะตอบยังไง,ถ้าสมมุติข้อกล่าวหาที่มันกำปั้นทุบดินนะ!
- ค. ต่อไปมันจะเป็นรายละเอียดใช่ไหมครับ . มันจะนำไปสู่การ :: เห็นไหมกฎหมายฉบับนี้เค้ามันไปนะ.เพียงนามธรรมแรกที่พูดไปคือปรัชญา.มันแรงกว่าอย่างอื่น.เมื่อเรานำเสนอสิ่งเหล่านี้ออกไปก็จะเห็นขั้นตอนต่อไป.ผมเรียนอย่างนี้.ผมไม่ได้ใส่ร้ายนะ.แต่ในที่ประชุมมันนั่งอยู่ด้วยกัน.รู้ว่าสมาชิกฝ่ายรัฐบาลเค้าถกเถียงกัน.คือเรื่องเหล่านั้นไม่ใช่เรื่องที่โกหกกันได้.แต่ผมรู้ว่าวัฒนธรรมทางการเมืองบ้านเราซึ่งก็รัฐบาลชนะอยู่แล้ว.จนตั้งแต่ยังไม่อภิปราย.
- ด. ครับ.เข้าใจครับ.วันนี้ภาพบรรยากาศที่ทีวีทุกช่องได้เห็นก็คือว่า,สองสามวันก่อนหน้านี้เคร่งเครียดคนะครับ.วันนี้พอหลังจากผ่านพ้นไปแล้ว,ทุกคนขมมือ.ทุกคนก็อึดแอ้มกัน.คนดูในทีวีมีความรู้สึกว่ามีมันป้าหรือเปล่า.เค้าเล่นเป็นบทผู้ร้าย.เล่นเป็นบทพระเอก.เล่นเป็นบทพระเอกบทผู้ร้ายสลับกันไป.พออภิปรายเสร็จขมมือเสร็จ,คนก็บอกอ้าว ! เค้าต่างคนต่างกลับบ้านกันแล้วหรือ.แล้วคนที่นั่งมีข้อมูลค้างอยู่ในใจเค้าบอกว่า,แล้วจะทำยังไงกับข้อมูลเหล่านี้.
- ค. ผมจัดการต่อเนี่ย.ท่านอย่าไปห่วงเลยเรื่องนี่.คือการตรวจสอบมาตั้งแต่ต้นเนี่ย , ผมอธิบายความอย่างนั้นนะ.เมื่อก่อนเราจะควบคุมรัฐบาล,จะปลดรัฐบาลเนี่ย,เอามือฝ่ายค้านไป ??? มันจะวนกันไปวนกันมาอย่างเงี้ย.หลังการอภิปรายจะเกิดปัญหา.สิ่งที่พูดกันในสภามันเป็นเอกสาร.เป็นหลักฐาน.มันเกี่ยวกับกฎหมายนะครับ.คนฟังก็รู้ไป.คนไม่รู้ก็แล้วกันไป.ทำไมเอาเรื่องเก่ามาพูด.ก็เรื่องเก่าคุณทำผิดไว้.จะผิดยังไงเคียวผมจะสำแดงให้ดูภายหลังจากนี้.
- ด. ครับ.อาจารย์เจริญคิดว่าหลังการอภิปรายผ่านพ้นไปแล้วเนี่ย,บรรยากาศทางการเมืองจะเรือบ,ทะเลจะ,คลื่นจะตกลงชั่วคราวไหม .

- ค. ผมขอตอบสองประเด็น. ประเด็นแรกที่ท่านชิงชัยบอกว่า, ท่านจาตุรนต์อภิปรายไปแล้วพรรครัฐบาลอีกอึด. ผมไม่เชื่อว่าเป็นอย่างนั้น. เราอยู่ตลอดเวลว่าท่านจาตุรนต์ความรู้คู่ท่านธารินทร์ไม่ได้. คู่ทีมเศรษฐกิจของเราไม่ได้. เรารู้ว่าที่เค้าพูดนะ, เค้าไม่รู้เรื่อง. เรารู้อย่างนั้น. อันนี้พูดตรง ๆ นะฮะ.
- ง. ครับ. ครับ. เอาละครับ. แล้วประเด็นที่สองละครับ.
- ค. ข้อที่สองก็คือว่าทำไมอึมเข้มแจ่มใจกันดี.
- ง. อ้า. อ้า. เหมือนกับว่าคนสอบ.
- ค. เหมือนคนสอบ. ก่อนจะตอบมันก็เครียด. พอตอบเสร็จก็สบายใจ. มันไม่ได้แปลว่าเร็นเร่ง. หรืออย่างว่า. นักฟุตบอล, นักมวยต่อกันบนเวทีเต็มที่. พอหมดกันไปแล้วลงมาก็สบายใจขึ้นมาหน่อย.
- ง. ก็สบายใจขึ้น.
- ค. ทีนี้คนก็จะคิดว่าเราขู่อีกกัน. ผมไม่เชื่อว่าเราขู่อีกกันฝ่ายค้านกับรัฐบาล. คือบนเวทีเราต้องเล่นกันเต็มที่. แต่ที่เราไม่ต้องไปต่อกันนอกเวที. อย่างผมกับท่านชิงชัยอย่างแจ๋ซ. เจอะหน้าเคื่อกก็เรียกผมที่. ผมเจอะเค้าก็คุยไป. แต่เราก็คุยกันเรื่องอื่น. ไม่ได้คุยเรื่องการเมืองเลย. เรือนให้ท่านผู้ชมได้เข้าใจ.
- ง. ครับ, ครับ. เราจะหักกันสักครู. แล้วกลับมาในช่วงต่อไป. ยังมีอีกหลายประเด็น. แล้วเดี๋ยวสักครูนี้อาจารย์ตุซุม นวลสกุลก็จะแจ่มเข้ามาทางโทรศัพท์ด้วยเรื่องนี้ครับ. สักครูครับ.

(พักโฆษณา)

- ง. กลับเข้ามาช่วงนี้รองศาสตราจารย์ตุซุม นวลสกุลซึ่งเป็นนักวิเคราะห์นักวิชาการทางการเมืองอยู่ในสายกับเราจะได้ร่วมสนทนากันด้วย. สวัสดีครับอาจารย์ครับ.
- ค. สวัสดีครับ.
- ง. อาจารย์ครับ, เมื่อกี้ผมกำลังตั้งประเด็นที่ประชาชนโทรศัพท์เข้ามาถาม. บอกว่าหลังการอภิปรายคราวนี้ข้อมูลจากฝ่ายค้านข้อมูลจากฝ่ายรัฐบาลซึ่งน่าจะเป็นประโยชน์กับประชาชน. มีคำถามว่าจะหายไปเลยไหมหลังจากการอภิปราย. คุณชิงชัยบอกไม่หา. การตรวจสอบยังมีต่อ. อาจารย์คิดว่าเรื่องอย่างนี้ประชาชนเราควรจะคิดคามเรื่องเหล่านี้ยังไง.
- ค. คือผมมองดูเนี่ยฮะ, ผมว่ามันไม่หาฮะ. มันยังอยู่ในความสนใจ. ผมไม่ได้เชื่อว่าการเมือง. ผมเชื่อสื่อมวลชนฮะ, กัดไม่ปล่อยแน่นอนฮะ. อย่างกรณีวุฒิสภาก็ดีฮะ. กรณีราชนาวิกโยธินเรื่องปรต, อะไรพวกเนี่ย. ผมว่าประเด็นที่จุดขึ้นมาในคราวนี้เนี่ย, ที่ฝ่ายค้านทำงาน. ถามว่าคนฟังรู้สึกว่ามีฝ่ายค้านได้ผมไหม. ผมว่าได้ผล. ในเวลาเดียวกันเนี่ย, ที่รัฐบาลไม่เหลือของแล้ว. ขอเรียนว่ารัฐบาลไม่ได้คอบปฏิเสช. ตัวอย่างเช่น, กรณีวุฒิสภาก็ดี. กรณีบ้านจัดสรรก็ดี. บ้านอุทธานนะฮะ. ถ้ารัฐบาลตอบว่าถูกเท่านั้นฮะ. เรื่องออกมาเป็นคนละเรื่องเลย. รัฐบาลก็บอกว่าผิดเหมือนกัน. ถูกไหมครับ. หรือว่าอย่างเรื่องปรต. อะไรแจ๋ซ. ฟังดูเนี่ย, รัฐบาลไม่ได้บอกว่าเป็นปรต. ไม่ผิดทลาคณะ. แต่รัฐบาลก็บอกว่าปรต. นี่เป็นอิสระฮะ. อะไรแจ๋ซฮะ. เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้เนี่ย, คราวนี้เนี่ยแม้ว่าฝ่ายค้านจะจับ. หมายความว่าตีประเด็นได้จะเจเนี่ยฮะ, แต่รัฐบาลดูไม่เหลือของแล้วเพราะเหตุเนี่ยครับ.
- ง. ครับ. อาจารย์คิดว่าการเมืองจากวันนี้ไปจะเป็นยังไงบ้าง.
- ค. คือผม, ผมคิดว่าตอนนี้เนี่ย, ความสนใจของคนต่อการเมืองมันสูง. อาจจะช่วยอิทธิพลของสื่อมวลชนอะไรก็แล้วแต่. เพราะฉะนั้นประเด็นที่มันมาตรงเนี่ยฮะครับ, ไม่ทำให้รัฐบาลเนี่ยจะวางเฉยต่อสิ่งเหล่านี้ไม่ได้. ผมแน่ใจว่าคำถามที่ถามกันไว้เนี่ย, มันจะต้องรอคำตอบ. ถ้ารัฐบาลไม่ทำอะไรต่าง ๆ เนี่ยฮะ, โดยอาจจะเห็นใจว่าฝ่ายค้านไม่ตามารถยื่นญัตติได้แล้ว. อะไรอย่างแจ๋ซฮะ. มันก็ออกจะมีปัญหาละ.
- ง. นักวิชาการมองการอภิปราย, การทำงานของฝ่ายค้านคราวนี้เป็นยังไงครับ.
- ค. ผมมองว่าผมให้คะแนน, เอ้อ : นึกไม่ถึงว่าจะทำได้ถึงขนาดนี้.

ณ. ครับ.ตรงไหนครับ .

ค.๑. เอ่อ : ตรงที่ข้อมูลต่าง ๆ พวกนี้แหละ.จริงอยู่ละ.มันอาจจะรวบรวมจากหนังสือพิมพ์อะไรบ้างนี่ละ.แต่ว่ามันมีความรู้สึกว่ามันไม่ทันสมัย.

ณ. ไม่ทันสมัย.

ค.๑. อ้อ. มันเรียบเรียงมาเนี่ย.แต่ละวัน ๆ นะละ.แม้มันจะมีข้อมูลเก่าอะไร ไปบ้าง.และในเวลาเดียวกันเนี่ย.รัฐบาลเองตอบได้แต่ละครั้งๆเนี่ยละครับ.ปกติมันคงมีการประท้วง.คงจะต้องอะไรอย่างเงี้ยละ.วันนี้จะไม่ค่อย.มันเห็นคำถามคำตอบคำถามคำตอบ.มันก็เลยทำให้มันดูดีทั้งสองฝ่าย.

ณ. สิ่งที่น่าจะปรับปรุงได้.น่าจะพัฒนาได้.น่าจะพัฒนาได้ในคราวนี้.แต่ก็ยังติดขัด.ยังไปไม่ถึงไหน.เรื่องอะไรที่อาจารย์มองว่าเด่นชัดที่สุด.

ค.๑. คือผมมองดูว่าจริงๆแล้วเนี่ยละ.คงอาจจะไม่ยาวถึงขนาดเนี่ย.มันน่าจะตัดลงมาสั้นได้.เหมือนอย่างที่เคยกะเอาไว้แต่แรก.

ณ. แปลว่ายังยึดเยื่ออยู่.

ค.๑. ละ.ยังยึดเยื่อ.ถึงแม้ว่าจะมากเหมือนเก่า.แต่ก็ยังยึดเยื่ออยู่คิณะครับ.แต่ก็กระชับกว่าเดิม.คิดว่าคนนี่.ความสนใจของผู้คนมันมีระยะเวลาจำกัด.ให้มันสองสามวัน.มันจะฟังตลอดก็ไม่ได้.

ณ. ครับ.ฉะนั้นถ้าจะหยิบประเด็นว่า.ใครก็ตามที่เป็นห่วงว่าป่าที่ทางการเมืองจบแล้ว.ต่อไปนี่ก็ละลาหาลายไปพร้อมกับการอภิปรายไม่ไว้วางใจ.อาจารย์คิดว่าไม่จบ .

ค.๑. ไม่จบ.ผมเชื่อว่าสื่อมวลชนก็คือ.ประชาชนสนใจค่อนละ.

ณ. ครับ.ครับ.ก็ขอพึ่งความเห็นจากอาจารย์เล็กน้อยนะละ.ขอบคุณอาจารย์ครับ

ค.๑. ครับ.สวัสดิ์ครับ.

ณ. ขอบคุณมากครับอาจารย์สุชุม นวลสกุล.กระบวนการตรวจสอบจากนี้ไปจะทำยังไงได้บ้างตามรัฐธรรมนูญฉบับใหม่.

ค.๑. เอ่อ :: ก่อนที่จะพูดตรงนั้นนิดนึง.ผมขอความกรุณาที่ท่านอาจารย์เจริญพูดว่าคุณจาตุรนต์ .ก็คงไม่เก่งกว่าคุณธารินทร์อะไร.ขอความกรุณาว่ามันจะเสียหายถึงคุณจาตุรนต์.เก่งหรือไม่เก่งทางการเมืองผมว่าไม่มีใครพิสูจน์ได้.แล้วในกรณีที่ท่านอาจารย์สุชุมพูดเมื่อกี้แรงมาก.ผมไม่เชื่อนักการเมือง.ผมเชื่อสื่อ.ผมว่าความเชื่อถือมันคงไม่ได้อยู่ที่ว่านักการเมืองหรือสื่อ.มันน่าจะอยู่ที่เรื่องของเหตุผล.เรื่องของหลักฐานมากกว่า.

ณ. อาจารย์สุชุมคงหมายถึงอย่างจ้.คงหมายถึงว่าฝ่ายค้านเค้าอาจจะเลิกตรวจสอบแล้ว.หมดหน้าที่แล้ว.ลงจากเวทีแล้วก็ไป.แต่ว่าสื่อเนี่ยยังเกาะคอ.

ค.๑. ผมเชื่อว่าที่ท่านพูดว่ามันอาจจะเสียหายแก่พวกผมซึ่งนั่งอยู่ที่นี่ทั้งสองท่าน.คือ.เอาละ.ครั้งนี้ไม่มีใครบังคับกัน.ถามว่าเราจะทำหน้าที่อย่างไรต่อไป.เพิ่มเติมจากที่ผมพูดไว้ว่า.อภิปรายไม่ไว้วางใจมันจบแล้ว.แต่ขณะนี้มันไม่ใช่.เหตุผลเพราะว่า.อธิบายกันแทบเป็นแทบตาย.เห็นชัดว่ามันผิดยังไง.แต่พอยกมือมันแพ้.เห็นไหมครับ.ตรงนั้นเอง.การปฏิรูปทางการเมืองจึงเกิดขึ้น.ดังนั้นเหตุผลที่เค้าต้องใส่ชั้นตอนใหม่ในการสอบ.ให้มีการถอดถอนได้เนี่ย.โดยไปเอาระบบแบบประธานาธิบดีมาใช้กับประเทศไทย.มันคือการได้คำตอบว่า.แบบเดิมเนี่ย.พูดกันสามวันสามคืนสุดท้ายฝ่ายรัฐบาลก็ชนะ.

ณ. อื่นถอดถอนได้.

ค.๑. ละ.ต่อไปเราอื่นถอดถอน.ผมต้องพิสูจน์ให้เห็นในต่อไปคือว่า.ถ้าศาลรัฐธรรมนูญหรือองค์กรที่แก้ไขมีมติออกไปอย่างไร.หรือมีความเห็นอย่างไร.พอมานี้เข้าสู่สภาอีกก็ยังไม่อีก.ผมถามว่าต่อไปนี่เราจะต้องทบทวนบทบาทของกระบวนการประชาธิปไตยในประเทศไทยให้ชัดเจนว่าเราจะเอาอย่างไร.

๘. ครับ. ครับ. เต็มตัวศุกร์เดี๋ยวกลับมา. อาจารย์เจริญครับ, หลังจากช่วยกันแบกกันห้ามรัฐมนตรี ตามคนผ่านวิกฤตไปได้. เอาละ! พอพ้นวิกฤตไปแล้ววางลง, ท่านทำอะไรบ้างกับสามรัฐมนตรีนี้. พรรคร่วมรัฐบาลต้องมาดูใหม่ว่า, ต้องมานั่งไล่เรียงกันใหม่, ที่ช่วยกันแบกกันห้ามให้พ้นจวาทันหนามาเป็นนะ, จริง ๆ แล้วข้อมูลเป็นอย่างไร. ต้องทำอะไรกันบ้าง.
๙. ผมคิดว่า, คือทุกคนนะจะต้องมาทบทวนตัวเองว่ามีอะไรที่เราชิงบกร่องอยู่เปล่า. ถ้ามีสิ่งบกร่องก็ต้องแก้ไขกัน.
๑๐. ไม่คิดใจบ้างเลยหรือครับว่า, ข้อมูลของฝ่ายค้าน, หนึ่งในสองตามที่ห้า. แต่ละเรื่อง, แล้วมานั่งบอกกันเองว่ารัฐมนตรีทั้งสามคน, โหนช่วยอธิบายหน่อยซิว่าเรื่องนั้นจริงหรือไม่จริงยังงั้น. ขึ้นคอนมีไหม. หลังจากผ่านไปแล้ว.
๑๑. คือ, หยั่งงี้ซะ. พูดตามจริงเรื่องนี้เราก็ได้ฟังมาตลอดเวลา. ก่อนที่ฝ่ายค้านจะพูด. เราถามกันอยู่ตลอดเวลาในที่ประชุมพรรค. ชักถามกันอยู่ตลอดเวลา. แล้วเราก็เข้าใจพอฝ่ายค้านพูด.
๑๒. เข้าใจและเชื่อ. แต่พอฝ่ายค้านมีข้อมูลมาใหม่. ไม่เอามาคิดหน่อยหรือครับว่า, เฮ้ ! ฟังข้อมูลแล้วน่าเชื่อ.
๑๓. ก็เอามาคิดมาเปรียบเทียบกับ. เราก็มีความรู้สึกว่ามันน่าจะเป็นอย่างที่ว่า. นี่พูดตรง ๆ . เพราะว่าเรารู้จักกันและใกล้ชิดกันและทำงานอยู่ด้วยกัน. ชักถามกันอยู่ตลอดเวลา. ในที่ประชุมพรรคเราชักถามกันตลอดเวลา. ท่านรัฐมนตรีชารินทร์มาชี้แจงเรื่องเกี่ยวกับเศรษฐกิจของท่านอยู่ตลอดเวลา. เราก็ชักถามกันอยู่ตลอดเวลา.
๑๔. ที่นี้การชักถามนี้รุนแรงมากน้อยแค่ไหน. แต่เรื่องนั้นเป็นอย่างงั้นเรื่องนี้เป็นยังงั้น. แต่ว่ากระบวนการชักถามเพื่อมาล้างบ้านกันเองตรวจตอบกันเองจะทำยังงั้น .
๑๕. ก็คืออย่างงั้นซะ, เราจะสะท้อนภาพจากข่าว, จากสื่อมวลชนมา. จากการพูดคุยจากสื่อมวลชนมา. แล้วถามว่าภาพมันเป็นอย่างไรแล้วความจริงมันเป็นอย่างไร. ฝ่ายค้านเค้าว่าอย่างนี้มันเป็นอย่างไร.
๑๖. การเปลี่ยนแปลงหลังการอภิปรายนี้คิดว่าจะมีอะไรเปลี่ยนแปลง.
๑๗. คิดว่าไม่น่าจะมีอะไรเปลี่ยนแปลง.
๑๘. ไม่น่าจะมีอะไรเปลี่ยนแปลง.
๑๙. ฮะ. ไม่น่าจะมีอะไรเปลี่ยนแปลง. แต่ว่าส.ส. ในนั้นก็ต้องช่วยกันดูว่ามีอะไรที่เป็นข้อบกพร่องต้องแก้ไขกันให้เกิดสิ่งที่เป็นประโยชน์แก่พี่น้องประชาชนมากที่สุดครับ.
๒๐. ท่านจริงซัซซะ, คิดว่าข้อมูลที่เสนอไปมีอะไรที่คิดว่ากัน ได้บิบได้.
๒๑. นิดเดียวเลยนะฮะ. ผมเขียนคือหลายคนบอกว่าเรื่องเก่าอย่าเอามาเล่ากันอีกน้า. ผมว่าถ้าคิดอย่างนี้เสียประโยชน์ต่อชาติ. ถามว่าเรื่องเก่ามันคิดใหม่เนี่ย, คนยังสรุปไม่ได้. และปล่อยให้มันเลย. คนที่เค้าว่าคิดคุณก็คือคนคิด. คนที่เค้าว่าถูกคุณก็คือคนถูก. อย่าให้เป็นอย่างนั้นเลย. ผมออกตัวอย่างเรื่องทางด่วน. บางคนบอก, โอ๊ย ! เรื่องเล็กน้อย. ผู้บริหารประเทศทำให้คนเสียหาชไม่ไช่เรื่องเล็กน้อยนะ. เสียความรู้สึกเค้ายังต้องแสดงความรับผิดชอบ. อย่าว่าแต่เสียประโยชน์เลย. ผมถาม. วันที่เซ็นให้ขึ้นค่าทางด่วนเนี่ยทำถูกไหมฮะ . มีอีกฝ่ายหนึ่งบอกว่าคุณทำไม่ถูก. สัญญามันว่าอย่างงี้. แล้วคุณจะไปทำอย่างงี้มันผิด. แล้วก็คุณก็เชื่อเค้า. แล้วคุณก็เซ็น. บอกว่าข้าวงงซะ. อนุมัติ. ผมถามว่าทำให้ขึ้น. บอกว่าถูก, ทำให้ลงก็บอกว่าคุณ. มีในโลกใหม่ลักษณะอย่างเนี่ย.
๒๒. นี่แหละเค้าเรียกว่าไม่รับผิดชอบต่อ. เรื่องอย่างงี้ฮะ, เรื่องอย่างงี้ฮะคุณเจริญ. เรื่องอย่างงี้ฝ่ายรัฐบาลด้วยกัน. ผู้หลักผู้ใหญ่ในพรรคเค้าคิดกันยังงั้นตอนนี้.
๒๓. คือเรื่องนี้เราชักถามท่านมท. ๑ ตลอดเวลา. ทางกรรมการสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานครก็ตั้งกรรมการศึกษาข้อเท็จจริง. ก็เอามาถามในพรรค. ถามว่าทำไมถึงเป็นอย่างนั้น. ทำไมถึงเป็นอย่างงี้. ท่านบอก, ในใจของท่านอยากจะทำราคาเสียด้วยซ้ำ. ไม่ไช่ขึ้น. ที่นี้ว่าการบริหารรัฐวิสาหกิจในขณะนี้ไม่เหมือนสมัยก่อน. สมัยก่อนรัฐมนตรีจะสั่งซ้ายสั่งขวาได้หมด. เต็มตัวนี้รัฐวิสาหกิจมันเตรียมจะแปรรูปเป็นเอกชน. ฉะนั้นมันมีบอร์ดคณะกรรมการเข้าไป

พิจารณา. ท่านรัฐมนตรีมีหน้าที่อย่างเดี๋ยวนั้น. ให้ความเห็น. แล้วก็เอาผลการลงคะแนนนั้น ไปประกาศให้ประชาชน
รู้.

ค. ไม่ละ.

ด. เอาละละ. เรื่องมันยิ่งยาว. ฟังเหตุผลทั้งสองฝ่าย.

ค. เหตุผลนิกเคียว. ไปเงินจะสับสน. ถ้าบอกว่ารัฐมนตรีมันไม่เหมือนเดิม. ถ้าอาจารย์เจริญบอกว่ารัฐวิสาหกิจไม่เหมือน
เดิมไม่ใช่หรือคะ. แล้วมีระเบียบว่าด้วยการใช้อำนาจของแต่ละคนกำหนดไว้ชัดเจนเป็นระเบียบว่า, คุณจะใช้อำนาจภาย
ได้เงื่อนไขข้อบังคับ, หรือกฎหมายอะไร. ใครจะไปทำผิดไปจากนั้น ไม่ได้หรอกครับ.

ด. ครับ. ครับ. เรื่องนี้มีมันลึกถึอธิบายกันตรงนี้มีสั้น ๆ ไม่ได้. เพียงแต่ผมกำลังจะถามว่า, เรื่องอย่างนี้หลังจากฟัง, ถึงแม้
จะเป็นเรื่องเก่าที่บอกว่า, แต่ว่าหลังจากฟังข้อมูลต่าง ๆ แล้วนี่, พรรคมีทำอย่างไร. เอาไปทบทวนอย่างไร. ซึ่ง
อาจารย์ก็ตอบว่าเข้าไปถามในพรรคกันเนี่ยละ. ครับ. เราจะพิกกันสักครูแล้วกลับมาอีกช่วงหนึ่งของไอทีวีทอล์ค
คืนนี้. สักครูครับ.

(พักโฆษณา)

ด. ฝ่ายค้านออกมาโจมตีรัฐบาลเรื่องทุจริตประทุติไม่ชอบ. เรื่องทำผิดกฎหมายต่าง ๆ นานา. ฝ่ายรัฐบาลก็ได้กลับฝ่าย
ค้านว่ามีพฤติกรรมอย่างนั้นเหมือนกัน. ประชาชนอยู่ตรงกลางถามว่า, ข้อมูลเหล่านั้นจะเกิดมรรคผลอะไรขึ้นทาง
การเมือง. รัฐธรรมนูญฉบับใหม่บอกว่า, ข้อมูลเหล่านั้นต้องส่งให้ประชาชนเพื่อจะตรวจสอบต่อ. เพราะฉะนั้นใน
ส่วนนี้จะพูดคุยกับคุณชาญณรงค์ จันทร์ทิพย์, เลขานุการปปป. อยู่ในสายกับเราตอนนี้ด้วย. สวัสดีครับคุณชาญณรงค์
ครับ.

ค. สวัสดีครับคุณสุภาพครับ.

ด. ถ้าสมมุติว่าฝ่ายค้านยื่นข้อมูลทั้งหมดที่ฝ่ายค้านหาว่า มีความไม่ชอบมาพากล. มีการทุจริตประทุติมิชอบ, ปปป. จะ
ทำอะไรได้บ้างจากนี้ไปครับ.

ค. เออ : อันนี้คงจะต้องแยกทำความเข้าใจคนนึง.

ด. ครับว่า...

ค. ถ้าหากว่าฝ่ายค้านยื่นประสงค์ที่จะดำเนินการตามรัฐธรรมนูญ. ก็ต้องการจะถอดถอน. การถอดถอนนั้นทางฝ่าย
ค้านก็จะต้องยื่นเรื่องต่อประธานวุฒิสภา โดยกล่าวหา นายกรัฐมนตรี ก็ดี, หรือรัฐมนตรี ก็ดีนี่นะครับ, ว่ามีพฤติกรรม
ผิดปกติหรือต่อในทางที่ผิดค่อนหน้า. ซึ่งถ้าเป็นกรณีอย่างนั้นเนี่ยนะครับ, ถ้ามีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรน้อยกว่า
หนึ่งในสี่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหมดที่มีอยู่ในขณะนั้นะครับ. ยื่นเรื่องตรงนั้น. ประธานวุฒิสภาจะส่งเรื่องมา
ที่คณะกรรมการปปป. ซึ่งทำหน้าที่เป็นประชาชนตามบทเฉพาะกาลของรัฐธรรมนูญ. เพราะฉะนั้นถามว่าคณะ
กรรมการประชาชนจะดำเนินการอย่างไรได้ก็ต้องเขียนว่าขณะเนี่ย, คณะกรรมการปปป. ซึ่งเป็นกรรมการ
ประชาชน โดยบทเฉพาะกาลมาตรา ๑๒ นั้นเนี่ย. ในมาตรา ๑๒ ของเค้าก็บอกให้อำนาจกรรมการเนี่ยกำหนดความ
จำเป็นแก่การปฏิบัติหน้าที่แก่กรรมการปปป. และส่งเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณา. ซึ่งระเบียบอันนี้เนี่ย, ปรากฏ
ว่าคณะกรรมการปปป. เองก็ได้ร่างเก็บ. แล้วได้ส่งให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาและประกาศใช้แล้วนะครับเมื่อวันที่
๓ กันยายน ๒๕๔๑.

ด. ครับ. แต่ถ้าสมมุติจะยื่นให้ปปป. ก็ไปเข้ากระบวนการถอดถอนอย่างที่คุณชิงชัยอธิบายเมื่อสักครู. ในฐานะ
เลขาธิการปปป. ตามส่วนตัว, ท่านนั่งฟังการอภิปรายที่เค้าได้กันไปได้กันมา. เค้าเสนอหลักฐาน. เค้ายื่นเรื่องข้อมูล
หลักฐาน. เค้าชี้หลักฐานต่าง ๆ. คนเป็นเลขาธิการปปป. ก็คงยังใจครับ.

ค. เออ :: ผมต้องเรียนตรงนี้ก่อนว่าที่ผม , ผมฟังทั้งหมดเนี่ยนะครับ, ต้องยอมรับว่าฝ่ายค้านและฝ่ายรัฐบาลเนี่ยมีการ
เตรียมตัวมาดีทั้งสองฝ่ายนะครับ. เออ :: เราฟังแล้วเนี่ย. แต่ถ้าจะถามผมในขณะนี้ว่าคิดอย่างไรนั้น, ผมขอเรียนคุณ
สุภาพตามตรงว่า ในฐานะที่มีหน้าที่ในการที่จะรวบรวมข้อมูลและนำเสนอให้คณะกรรมการปปป. นั้น, ผมมีความ

คิดอยู่แล้วแต่ว่ายังไม่สามารถที่จะพูดกันตรงนี้ได้ครับ. เป็นเรื่องที่จะต้องเสนอคณะกรรมการ. เพราะถ้ามีเรื่องขึ้นมาตามขั้นตอนของรัฐธรรมนูญแล้วเนี่ยะ. เรื่องจะต้องส่งมาให้ผม. ผมจะต้องประมวลเรื่องเสนอคณะกรรมการ.

๑. ครับ. ครับ. เวลา, เวลา มัน. ผมขอคำตอบจากท่านเดาเท่านั้นครับ. ครับขอบคุณครับ. เป็นอันว่าถ้าจะส่งถึงปปป. ก็ถอยกลับไปกระบวนการถอดถอน. ฝ่ายค้านจะดำเนินการถึงขั้นนั้นไหมสำหรับเรื่องใดคอล โรดอะไรต่างๆที่ว่าเนี่ยะ.
๒. ผมเรียนคุณสุภาพอย่างนี้ละ. คือถ้ามันเข้าข่ายที่จะทำให้เกิดความเสียหาย. ตามรัฐธรรมนูญได้กล่าวไว้ว่าถ้ามีลักษณะอย่างนี้ต้องดำเนินการอย่างนั้น. ไม่มีทางที่ฝ่ายค้านจะไปหลีกเลียงได้หรอกครับ. ถ้าหลีกเลี่ยงได้. มาเป็นผู้แทนราษฎรกันเพื่อประโยชน์อะไร. เพื่อให้มารักษาผลประโยชน์ของชาติบ้านเมือง. นั่นคือมาตรการที่สุดท้ายที่ประชาธิปไตยได้มอบหมายให้สภาพักปฏิบัติ. เพราะฉะนั้นฝ่ายค้านเองต้องทำหน้าที่นี้ให้เข้มแข็งและก็อย่าไปคิดว่ามันเป็นเกมการเมือง. ผมไม่ค่อยสบายใจเมื่อทำพรรคการเมืองเพื่อรักษาผลประโยชน์ของประชาชนแล้วมีอีกฝ่ายหนึ่งมาบอกว่าเป็นเกมการเมือง. ถ้านักการเมืองไม่ทำการเมืองอย่างนี้แล้วจะให้เข้าไปทำอะไร.
๓. อาจารย์เจริญครับ. จากนี้ไปหนึ่งปี โดยกรอบของรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ก็แปลว่าจะปลอดจากการอภิปรายไม่ไว้วางใจละ. รัฐธรรมนูญกำหนดให้บริหารประเทศไปได้อีกหนึ่งปี. อย่างน้อยจะไม่มีมีการอภิปรายไม่ไว้วางใจ. คิดว่าจะวุ่นมากน้อยแค่ไหน. รัฐบาลของท่านจากนี้ไป.
๔. ไม่ราบรื่น. การเมืองผมเรียนตั้งแต่ต้น ไม่มีอะไรราบรื่น. แม้ว่าจะอภิปรายหรือไม่อภิปราย. เพราะว่าเป็นอยู่ที่ความศรัทธาของประชาชน. ถ้าหากว่าตราบิลที่เราทำอะไรที่ไม่ดี. จะมีอภิปรายหรือไม่อภิปรายก็แล้วแต่. ถ้าประชาชนไม่ศรัทธาเราแล้ว. เราบริหารประเทศไม่ได้. มันก็วุ่นวาย. แต่ถ้าหากว่าเรายึดมั่นในความซื่อสัตย์สุจริตทำงานเพื่อประโยชน์ของประชาชน. ไม่มีเรื่องผลประโยชน์ส่วนตัวเข้ามาเกี่ยวข้อง. ผมว่าความไม่ราบรื่นมันก็จะหายไปเองครับ.
๕. ครับ. ท่านผู้ชมครับเราได้ฟังทั้งผู้ใหญ่ของทางฝ่ายค้าน. ผู้ใหญ่ของทางฝ่ายรัฐบาลว่าทั้งหมด. กลเกมทางการเมืองจากนี้ไปก็ต้องเดินหน้าเป็นปกติ. ฝ่ายค้านยืนยันว่าจะไม่จบลงแค่ยกมือไว้วางใจหรือไม่ไว้วางใจ. แต่ว่าจะทำหน้าที่ต่อฝ่ายรัฐบาลก็ต้องทำหน้าที่ต่อครับ. วันนี้เราตรวจสอบทั้งสองฝ่ายหลังการอภิปรายไม่ไว้วางใจ. หลังการยกมือผ่านพ้นไปในระยะเวลาประมาณสิบชั่วโมงตั้งแต่เมื่อเช้ามานี้เองนะละ. ขอขอบคุณอาจารย์เจริญ คันขวงศ์. ขอขอบคุณคุณชิงชัย มงคลธรรมครับ. ขอขอบคุณครับ. สวัสดีครับ.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้วิจัย

นางสาวประไพพรรณ พึ่งฉิม เกิดเมื่อวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๑๘ ที่กรุงเทพมหานคร
สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี (เกียรตินิยม) สาขาวิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา ๒๕๓๘ และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรปริญญา
อักษรศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา ๒๕๔๐

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย